Третото Завещание

Третото Завещание

Обобщение на божествените откровения въз основа на 12-томното събрание откровения

„Книгата на истинския живот”

Информация за изданието

Авторско право Съгласно § 2 от UrhG:

Година: 2026

ISBN: 9789403943084

Дизайн на корицата:
Дизайнер на корици в Bookmundo

Портал на издателя:
Bookmundo
Delftsestraat 33
NL – 3013AE Ротердам
Нидерландия
info@bookmundo.com

Отпечатано в Германия
CPI Books GmbH

Германската национална библиотека (DNB) включва настоящата публикация в германската национална библиография (на DNB се изпращат два задължителни екземпляра)

Произведението, включително всичките му части, е защитено с авторско право съгласно § 2 от Закона за авторското право (UrhG). Съдържанието на произведението не може да бъде променяно без съгласието на автора.

Произход

12-томното произведение „Libro de la Vida Verdadera“ (Книгата на истинския живот) е наследство, предназначено за цялото човечество, и е регистрирано

в институцията „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación
Pública“ в Мексико под номера 26002, 20111 и 83848.

Допълнителна информация за оригиналното издание на испански език:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, Мексико, D.F., - C.P. 06000

За превода на немски език, предговора към немското издание, обясненията, бележките под линия, коментарите и препратките, свързани с произведението, отговарят:

Валтер Майер и Траугот Гьолтенбот.

Състояние: януари 2017 г.

Редакция (нова орфография и оформление):
Buchdienst zum Leben
Манфред Безе*
*(покойник)
Kirchweg 5
D-88521 Ертинген
Тел.: +49 (0) 7371 929 66 42
Е-поща: manfredbaese@gmx.de

Информация за това издание:

„Третото завещание“ е написано в съответствие с указанията на Исус Христос в този формат, без промени в съдържанието за целите на превода, след което е преведено с помощта на преводателската програма DeepL на 35 езика до момента.

Това са оригиналните текстове, преведени от Валтер Майер и Траугот Гьолтенбот и публикувани от издателство „Reichl Verlag“. Те трябва да се запазят в първоначалната им чистота, а съдържанието им не трябва да се променя, освен ако не го обосновем пред съвестта си.

Думите на Господа към **Анна Мария Хоста**. Хоста означава: **Хос –** фамилно име - **т** - причастиен хляб - **А -** Анна – получила името си от Христос през 2017 г.
25 март 2017 г.
Исус ѝ казва: *„Епохите на печатите“* … и след това продължава така:
„Използвай това. Днес съм те избрал да приемеш моите учения и да ги предадеш на хората.“
„Още трябва да се научиш как да разпространяваш моето послание по целия свят.“
„Към тези книги не може да се приложи авторско право, тъй като те са предназначени за всички хора.“

За немскоезичното издание, което служи като изходен материал, както и за всички преводи, направени от него, отговаря **Анна Мария Хоста**, с пълномощието на Господа, Исус Христос, нашия Бог, както и на автора и собственика на тези писания.

Родно име:
Анна Елизабет Хос
Местожителство: Фрайбург им Брайсгау
(Имейл: hoanna64@yahoo.com)
https://www.anna-maria-hosta.de
DeepL – Връзка за изтегляне: www.DeepL.com/Translator

Забележка за читателя:

Човекът е повече от тялото си. Той е духовно същество в земно тяло. Това духовно същество се състои от дух и душа. Духът управлява тялото чрез душата.

В разговорния език „дух“ и „душа“ често се използват като синоними. Това се дължи по-специално на определенията на католическата църква.

В испанските текстове, на които се основава преводът, и за двата термина се използва „espiritu“, освен в местата, където и двата термина се споменават заедно и се изяснява връзката между тях.

В тези случаи, за да се направи необходимото разграничение, „дух“ се изразява с испанската дума за „съвест“ и за „съзнание“, а именно „conciencia“.

Тъй като единният превод с един-единствен термин за „espiritu“ в немския превод би довел до неясноти, преводачите са се постарали, според най-добрите си знания и съвест, да преведат „espiritu“ съответно с „Дух“ или „Душа“, или „Духовна душа“, в съответствие с горепосочените обяснения.

В случай на съмнение читателят се моли да разбира текстовете на откровенията според смисъла им.

Предговор

Настоящата книга съдържа обобщаваща подборка от текстове от 12-те сборника с божествени откровения, издадени в Мексико между 1956 и 1962 г. под заглавието „Libro de la Vida Verdadera“. В тези откровения или наставления Бог се явява като Създател, Съдия и Отец, а Христос – като Неговото „Слово“ и като Божествен Учител на Мъдростта от Бога, в единство със Светия Дух.

Не беше лесна задача да се намерят и подберат от огромното богатство на текстовете с наставления онези, които по съдържание и език бяха най-подходящи за издание с извлечения, подредено по теми, и които бяха незаменими за съответните теми с оглед възможно най-изчерпателното им представяне. Оказа се също така необходимо понякога, заради дадено твърдение в един стих от оригиналното издание, да се включат в немското компилация няколко стиха, свързани по смисъл. При други текстови места възникна необходимостта да се включи само част от по-голям оригинален стих с различно тематично съдържание.

При превода на испанския оригинален текст на Кунда на немски език най-важен принцип беше точното предаване на смисъла, тъй като той представлява същността на Божието слово. Където беше възможно, испанският текст беше предаден възможно най-дословно, така че понякога в тези текстове се срещат малко странни и необичайни думи, понятия и изрази. В някои случаи затова беше необходима бележка под линия за по-подробно обяснение. По принцип обаче беше обърнато внимание и на приятния и разбираем немски изказ и затова често се отказваше от буквалния превод, когато такъв би бил езиково некрасив и смисълът на съответния текст можеше да бъде изразен без загуба на смисъла и на добър немски език.

Въпреки че гласовете, намиращи се в състояние на екстаз, не са участвали съзнателно във формулирането на откровенията и са предоставили само своята повече или по-малко развита способност за формиране на език и понятия като инструмент за божественото откровение, и въпреки че силата на думите в откровенията далеч надхвърляла нормалната им изразителност, езиковата яснота и изразителните възможности на откровенията все пак зависеха и от духовната и душевна подготовка и от речниковия запас на съответния предавател на словото.

Особена трудност представляваше смислово правилният превод по отношение на понятията „дух“ и „душа“, тъй като в испанските издания термините „alma“ или „anima“ за „душа“ напълно липсват, а вместо тях се използва думата за „дух“: „espiritu“. В някои случаи решението дали „espiritu“ да се преведе в първоначалния му смисъл като „дух“ или като „душа“ беше доста трудно и трябваше да се вземе по най-добро съзнание и съвест. Причината за това частично объркване в употребата на думите не се крие в самите божествени откровения, а в езиковите навици на предавателите на думите и в погрешно решение при по-късното съставяне и първото публикуване на „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“ в Мексико.

Настоящият, структуриран по теми сборник, има за цел да послужи на заинтересованите читатели и на всички хора, стремящи се към познание и истина, за да си съставят цялостен преглед върху това, което Божият Дух е разкрил в хода на многобройни откровения в Мексико преди края на 1950 г., т.е. в периода от 1884 до 1950 г., е разкрил като ново послание и наставление за човечеството. Но преди всичко то има за задача да улесни и насърчи задълбоченото изучаване и потапяне в учението на Духа, новото Божие слово.

Благодарение на ясната тематична структура, съдържанието позволява бързото намиране на теми и текстови пасажи, които в момента интересуват читателя или които му са необходими за дискусия с хора с различни възгледи или за обсъждане с духовни братя и сестри.

Задачата и правото за създаване на този сборник в тази форма и с това заглавие са дадени от самия Христос в Неговото ново Слово. Отделните глави от книгата разглеждат по една тема (с изключение на глави 61 до 63) и са разбираеми за особено заинтересованите, дори и без познания за предходните глави. Въпреки това, за пълно усвояване на учението за Духа се препоръчва и е необходимо систематично изучаване на произведението от първата до последната глава.

За ежедневното духовно обогатяване и насоки са особено подходящи глави 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 и 65, като тук трябва да се обърне специално внимание на пълните наставления в немските преводи на „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“ »Libro de la Vida Verdadera«, които се предлагат в книжарниците от издателство „ “. От тях заинтересованият читател или вярващ може да си направи представа за това как са се случили божествените откровения като цяло и при четенето им, както и от това

Трето завещание, да изпита дълбоко блаженство и просветление за духа и сърцето. Нека това се случи на всички хора с добра воля.

Издателят

Въведение

Повечето християни, независимо от конфесията или вероизповеданието, към което принадлежат, ще възприемат заглавието на тази книга: „Третото завет“ като претенция, тъй като това произведение на новото откровение се поставя на едно ниво с познатите им Стария и Новия завет от Библията, които се считат за Свещеното писание и основа на тяхната вяра, за завършени и не се нуждаещи от продължение и разширяване.

На истинския познавач на Библията обаче ще е известно, че това традиционно отношение няма основа в авторитетните учения на Исус, така както са ни предадени в Евангелията на Новия Завет. Напротив! В своите прощални речи Исус многократно е говорил за Своето второ пришествие и във връзка с това за „Духа на истината“, „Утешителния Дух“, „Светия Дух“, който тогава „ще ни въведе в цялата истина“.

Апостол Павел е изразил своето убеждение за едно велико предстоящо Божие откровение в края на времената с думите: „Сега познавам частично, но тогава ще позная, както съм познат.“ (1 Кор. 13:12)

Това въведение има за цел да предаде на вярващия християнин, а също и на всички заинтересовани читатели на тази книга, истинско познание за нейното възникване, както и за това по какъв начин и при какви външни обстоятелства се е изпълнило обещанието на Исус за Неговото второ пришествие, тъй като въпреки изявленията, съдържащи се в самите откровения, някои въпроси биха останали отворени и биха могли да дадат повод за съмнения и погрешни представи. Освен това това въведение трябва да улесни разбирането на това, което Божият Дух е оставил на човечеството в своето ново откровение като Третото си завет.

Както всеки читател на това ново Божие слово може сам да установи, то излъчва най-висша авторитет, мъдрост и любов. То е изпълнението на обещанието на Исус за Неговото второ пришествие „в облака“ (Лука 21:27), което — изразено символично на езика на Духа — означава: по духовен начин. По този начин това Трето Завет на Бога, като тематично структурирано обобщение на божествените откровения в Мексико, е верно свидетелство за Второто пришествие на Христос „в Духа“, то е неговото съвременно послание и учение за човечеството в концентрирана форма.

Това слово трябва да бъде духовна ориентация за съвременния човек и да го доведе до по-добро и по-дълбоко разбиране на Бога, на себе си, на

смисъла на своето съществуване на земята и на събитията, които му се случват в личния живот, както и на събитията и промените, които неизбежно съпътстват настъпването на „Ерата на Светия Дух“. За това време вече е говорил средновековният абат Йоахим от Фиоре и някои други след него. Това е идващото царство на мира на Христос на земята, обещано на човечеството още от времето на пророците.

С духовното завръщане на Христос в Словото тази епоха на Духа и на духовното преобразуване на човека вече е настъпила, и Христос с новото Си слово на любовта е показал пътя към нея.

Централното събитие в Второто пришествие на Христос, противно на всички очаквания на християнството, не е нещо бъдещо, а вече е история: то се състоя в периода от 1866 до 1950 г. в пълна тишина, незабелязано и пренебрегнато от „големия свят“ и християнството! Не в центъра на западното християнство, в Рим, нито в центъра на православната набожност на Атон, нито, както мнозина очакваха, в древния юдео-християнски Ерусалим, нито в средата на протестантската теология и религиозна философия, а в една страна от така наречения Трети свят, в Мексико! И дори там не в рамките на доминиращата католическа църква с нейната мощ и великолепие, а в среда на бедност и незначителност сред простите, необразовани хора в предградията или крайните квартали на Мексико Сити, откъдето се разпространява и разпростира из цялата страна. Кой би очаквал това?

Второто пришествие на Христос се превърна в реалност под формата на духовно получени откровения от Христос чрез избрани от Него хора, намиращи се в състояние на екстаз, в рамките на новосъздадени, харизматични, християнско-спиритуалистични общности или братства.

Голяма част от тези откровения бяха стенографирани и записани през последните години преди 1950 г., а по-късно бяха публикувани в 12 сборника под заглавието „Libro de la Vida Verdadera”, което на български означава „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ”. През последните години всички по-ранни учения бяха повторени в разширена и задълбочена форма. Настоящата книга съдържа внимателен подбор от текстове от това произведение по всички теми, които се срещат в него.

Тази колекция от учения на Христос, както и тематично структурираните извадки от нея, са били предвидени от Господа от самото начало като Негово Трето завещание за човечеството, особено за християнството.

Истината на това сериозно твърдение трябва да бъде изяснена на читателя чрез това въведение.

Изборът на Мексико като страната, определена в Словото за Второто пришествие на Христос, според Словото на Господа се основава на факта, че индианските предци на днешните жители са били мъчени и насилствено „християнизирани“ от испанските завоеватели в Негово име. От друга страна, тези народи и техните днешни потомци, благодарение на вековното потисничество и робство, са развили повече братски дух, човечност, смирение на сърцето и търпение, отколкото другите народи на земята, особено европейските. Ето защо много зрели души от древния избран „народ Израил“ се родиха в настоящето сред мексиканския народ и бяха свидетели на изпълнението на обещанията, дадени на „Духовния Израил“.

Също така раждането на Исус, първото пришествие на Христос на света, не се случи в центровете на властта и цивилизацията на Рим или Гърция, нито дори в еврейския културен център Йерусалим, а настрана, при скромни условия, а родното място и основната сфера на действие на Исус беше Галилея, презирана от йерусалимските евреи. По този повод книжниците от онова време казаха с чувство на превъзходство: „Какво добро може да дойде от Назарет?“ Днешните теолози не бива да правят същата грешка и да мислят тайно, водени от чувство на интелектуално превъзходство: „Какво добро и велико може да дойде от Мексико?“

Какви са причините, които сочат, че духовните прояви там са наистина от божествен произход? Преди всичко самите откровения, които са несъмнено пропити от духа и нагласата на Христос, както и от любовта и милосърдието на Небесния Отец. Кое човешко сърце би останало незасегнато от това? Също така мъдростта и дълбочината на мислите, откровенията, наставленията и поученията дават красноречиво свидетелство за техния автор. Кой измамен дух би бил способен да симулира всичко това с мрачни намерения? В какво биха се състояли те, след като тези поучения могат да служат само за подобрение, развитие и усъвършенстване на човешкия род?

Като допълнителна причина, която говори в полза на автентичността на тези откровения като ново Божие слово, трябва да се разгледа фактът, че те са се случвали в продължение на толкова дълъг период от време и чрез толкова много различни предаватели и места на откровение, а въпреки това по своя дух и характер имат единен облик и ясно сочат към един-единствен източник на откровение. Коя тъмна сила би била в състояние да организира нещо подобно в цяла страна в продължение на десетилетия като измамно

фокусче – за да се подиграе на Бога? Това е просто невъзможно и Бог, като любящ Баща на човешките си деца и върховен Ръководител на земните съдби, никога не би го допуснал.

Други сериозни причини за истинността на тези откровения като свидетелство за духовното Второ пришествие на Христос в Словото са съвпаденията между обещанията на Исус за Неговото Второ пришествие и „знаменията“ за него и събитията в Мексико през период на световни и променящи събития с две световни войни. В тази връзка се обръща внимание на въведението в том I на „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“ с заглавие: „Второто пришествие на Христос в огледалото на библейските обещания“, както и на изследването на Ернесто Енкерлин с заглавие „Божието духовно дело“, и двете публикувани от издателство „Райхл“.

Важно свидетелство за този регион на света и съответно за Мексико като място на духовното Второ пришествие на Христос бе дадено на християнството през 19 век от така наречения „писар на Бога“, Якоб Лорбер. На едно място в своето велико дело на новооткровение Исус говори, че Неговото духовно второ пришествие ще се състои в една страна отвъд голямото световно море, тоест Атлантическия океан (Гр. Ев. Йоан 94, 14-15). Не би ли трябвало това да бъде повод за вярващите в откровенията на Лорбер и за всички духовно будни християни да се запитат дали това пророчество вече не се е сбъднало и да проучат дали в някоя от страните на американския континент не се е случило нещо, което претендира за това и отговаря на него? Критерият за оценка обаче не трябва да бъде само величието на разкритото знание за Сътворението, а преди всичко изразената божествена любов и мъдрост.

Такова събитие действително се е случило и е започнало в началото на 60-те години на 19 век в Мексико. Един обикновен човек от народа на име Роке Рохас е имал тогава, на 23 юни 1861 г., първото си преживяване на призвание чрез архангел Гавраил и видение, в което му е била обявена мисията му като земен предшественик на Господа.* След като се убеди в истинността на божественото си призвание чрез още едно велико видение, той започна да разказва на други хора за посланията и виденията , които му бяха дадени в състояние на екстаз, и така, благодарение на своята убедителност и достоверност, постепенно събра около себе си общност от вярващи. Благодарение на дарбата за духовно изцеление, която се проявила впоследствие, той станал широко известен и високо ценен от всички, търсещи помощ и съвет. Той основава първото място за събрания, където на 1 септември 1866 г. за първи път Елиас проговори чрез него и

седем мъже и жени бяха посветени за водачи на новосъздадени общности, които символизираха Седемте печата на съответните епохи от историята на спасението.
* *По-подробна информация за това се съдържа във въведението към „Третото време“, издателство Reichl Verlag*

Когато участниците в едно събрание през Страстната седмица на 1869 г. не проявиха благоговението и благочестието, които Роке Рохас очакваше от тях, той беше обзет от свято гнево и унищожи божествените откровения, получени дотогава чрез Елиас. Той обяви мястото за събрания за закрито и с това сложи преждевременно край на своето благословено дело. Но доброто семе, което той беше посял, поникна и разцъфна на други места, и в една от общините на Седемте печата години по-късно, през 1884 г., за първи път самият Христос проговори чрез една от гласовете, останали верни на мисията. Оттогава божествените откровения продължиха без прекъсване, през поколенията, до края на 1950 г.

Броят на църквите и вярващите нарастваше все повече през това време, така че това християнско-спиритуалистично движение, наречено от Христос Негово духовно дело, накрая обхвана няколкостотин църкви с хиляди последователи в цялата страна.

Вярващите се събираха редовно в неделя сутрин в скромните си общински зали или в частни помещения, и навсякъде, където имаше един или повече предаватели на Словото, Божият Дух се проявяваше едновременно, според нуждите и възприемчивостта на слушателите.

Веднъж седмично се провеждаха служби за изцеление, по време на които Божият духовен свят се проявяваше духовно, като поучаваше, съветваше и изцеляваше. Имаше много духовни изцеления на тялото и душата, но за съжаление те не бяха записани и свидетелствани за бъдещите поколения. Явно те не се считаха за нещо необичайно и заслужаващо да бъде предадено на следващите поколения.

С прекратяването на божествените откровения и на тези от духовния свят на Бога към края на 1950 г. ( ), което Господ беше обявил и определил много по-рано, настъпи дълбока раздяла в рамките на Духовното дело – разцепление между общините, които се придържаха към тази заповед на Христос и се отказаха от по-нататъшни духовни откровения, и онези общини и общински водачи, които не се съобразиха с нея и отсега нататък оставяха своите гласове да изпадат в състояние на транс, като по този начин отваряха

вратите на ниския духовен свят и на измамните духове за фалшиви Христови и духовни откровения.

За съжаление, тези непокорни общности имаха много по-голяма привлекателност за обикновените хора, отколкото останалите верни, чиито членове в по-голямата си част се разпаднаха на малки групи или преминаха в другия лагер, защото там се „предлагаше“ повече за човешката жажда за забавление и сензации, отколкото при тихите молитви с четене на откъс от наставление и последващ обмен на мисли по него.

Въпреки тези неблагоприятни обстоятелства, след 1950 г. група мъже и жени, предимно бивши гласове, започнаха да събират разпръснатите из цялата страна послания, за да ги публикуват в книжна форма и да ги представят на човечеството. При това те трябваше да разчитат предимно на копия от машинописни ръкописи, които бяха изготвени от самите писари въз основа на стенографските записки от проповедите от онова време и след това бяха раздадени като копия по заявка. Беше събрано голямо количество различни рукописи на пророчества, от които в крайна сметка 366 бяха избрани за включване в сборниците на „Libro de la Vida Verdadera“, на български: „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“.

Въпреки че те представляват само част от всички проповеди, предимно от последните години преди 1950 г. – което доказва и наскоро „откритата“ голяма папка с очевидно все още непубликувани ръкописи на проповеди от наследството на бивш гласоносец – предвид този голям брой проповеди може да се приеме, че в тях, разгледани като цяло, в тях са съдържани всички теми и ученически съдържания, които Божият Дух иска да доближи до човечеството и за които Той искаше да го просвети, за да намери пътя към едно по-светло бъдеще.

През 1962 г. в Германия излезе първият подбрани том на това цялостно произведение под заглавието: „Die Dritte Zeit“ (Третото време), който за първи път запозна ограничен кръг от хора в немскоговорящия свят с откровението на Господа. От 1979 г. издателство „Reichl Verlag“ издава и немските томове на „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“, откъдето те могат да бъдат закупени чрез книжарниците.

През седемдесетте години в Мексико Сити беше основано „Обществото за духовни изследвания“, което си постави за задача управлението и съхранението на ръкописите с откровенията, както и издаването на нови издания на сборниците и на съпътстваща литература. В това обществото

вижда и днес своята истинска задача, но не и в централното ръководство на религиозно движение, което се основава на личната отговорност на отделния човек в светлината на съвестта.

Където и да отворим настоящото произведение, ние четем и преживяваме духовно убедителните, мъдри и любящи думи и откровения на Христос чрез Неговите подготвени човешки инструменти – хора, които отчасти едва ли са имали светско образование и често изобщо не са владеели езика, който излизаше от устните им, да не говорим за съдържанието, мъдростта и божествената власт, която се проявяваше в тях.

Това ново Божие слово съдържа, от една страна, потвърждения и обяснения на събития и откровения в древния народ Израил и по време на земния живот и дело на Исус, а от друга страна, то носи изобилие от нови духовни познания, които отчасти представляват радикални корекции на традиционната християнска картина на света. Това засяга образа на Бога, божествената природа на Исус и Мария, същността на човека с вътрешна божествена искра и вечно развитие на душата, представите за рая и ада, Страшния съд или Съдния ден, учението за изкуплението и прощаването на греховете, възкресението от мъртвите и вечния живот. Също така по отношение на изповядването на християнската вяра, формите на поклонение, на места се поставят нови стандарти и цели, а старите познати се поставят под въпрос или се отхвърлят, което засяга преди всичко богослужебните култови форми и сакралните сгради.

Централното послание съответства на това, предадено от Исус: вместо външно изповядване на религията, демонстрирана набожност — вътрешен молитвен живот и индивидуално действие според собствената съвест; вместо изчислена благотворителност от егоистични мотиви – спонтанно, безкористно действие от любов към Бога, хората и природата, Божието творение, като „любовта“ може да има много начини на изразяване: внимание, съобразителност, уважение, съчувствие, привързаност, утеха, помощ и подкрепа; вместо удобна, сляпа вяра — жива, прозряла вяра, основана на познание и духовно знание.

В своите откровения Господ първо насочи словото Си към присъстващите вярващи, към които често се обръщаше с „(Моят) народ“, „ученици“ или „работници“, а понякога и с „(възлюбения) Израил“. В по-широк смисъл обаче, с изключение на някои случаи, Неговото слово е насочено към целия Духовен Израил, към целия Божий народ по целия свят и към хората от

всички народи, раси и религии. Но дали те ще посрещнат с радост и ще признаят новото Божие слово?

Това не трябва и не може да бъде повод за основаването на нова религиозна общност, църква или секта. Това е призивът на Бога за обновление и духовно преобразуване на човека и на всички негови обществени и религиозни институции. Който отхвърли Неговото Трето завет за човечеството, отхвърля Самия Него и Светия Дух, който се разкрива в него. Нека всеки добре обмисли и вземе присърце това предупредително слово от самото ново Божие послание на любовта, както и предупрежденията, съдържащи се в притчите на Исус за „мъдрите и неразумните девици“ (Мат. 25, 1-13) и за „царската сватба“ (Мат. 22, 2-14). Защото това слово е свещеното масло за угасващите светила на Духа, то е хлябът и виното от трапезата на Господа, вечната храна и утеха за душата.

Съдържание

Съдържание

Предговор 9

Въведение 12

Съдържание 20

I. Второто пришествие на Христос – Третото време на откровенията 36

Глава 1 – *В очакване на Второто пришествие на Христос* 36

Въвеждащ преглед на събитията, свързани със спасението 36

Надежди и очаквания 37

Библейски обещания 40

Изпълнени знамения 41

Глава 2 – *Зазоряването на Третото време* 43

Първото послание 43

Послания и указания от цял свят 44

Дейността на Илия като предшественик на Господа 46

Глава 3 – *Духовното слънце на Второто пришествие на Христос* 50

Пришествието на Господа 50

Всички очи ще Ме видят 52

Глава 4 – *Наставлението чрез божествени откровения* 55

Източникът на откровенията 55

Местата на откровенията и получателите на посланията 56

Предаването на божествените откровения 59

Формата на откровенията 64

Временната ограниченост на откровенията 65

Глава 5 – *Причина за новото Божие откровение* 66

Божията воля за изкупление 66

Премахването на заблудите и външните форми на поклонение 68

Разяснение за истинския живот 70
Развитието, одухотворяването и изкуплението на човека 73
Глава 6 – *Третото завещание и великата книга на живота* 75
Книгата на Божията любов, истина и мъдрост 75
Глава 7 – *Въздействие и значение на учението за Духа* 81
Въздействието на откровенията 81
Познание и надежда от новото слово 83
Глава 8 – *Новите общини на Христос, ученици, апостоли и Божии посланици* 90
Светлина и сянка в църквите на Откровението 90
Истинско ученичество, нови апостоли 96
Божиите посланици по целия свят и във всички времена 98
II. Поглед назад към първия и втория период на откровенията 101
Глава 9 – Истории и личности от народа на Израил 101
Историята за грехопадението 101
Свобода на волята и първородният грях 102
Потопът 103
Жертвоготовността на Авраам 104
Сънят на Яков за небесната стълба 105
Йосиф и братята му 106
Пътуването на израилтяните през пустинята под водачеството на Мойсей 106
Борбата на Илия за истинския Бог 107
Дванадесетте племена на Израил 108
Пророците и първите царе на Израил 109
Глава 10 – Когато времето се изпълни 110
Пророчески предсказания 110
Очакването на Месията сред еврейския народ 110
Мария, биологичната майка на Исус 111

Поклонението пред Младенеца Исус 112
Връзката на любовта между Исус и Мария 112
Знанието и мъдростта на Исус 112
Неразбирането на човешката среда в Назарет 114
Глава 11 – Дело на Исус на земята 114
Кръщението в Йордан; период на подготовка в пустинята 114
Единството на Исус с Бога 115
Непризнаването на Исус като очаквания Месия 115
Исус като спасителен гост сред простия народ 116
Неуморимият проповедник Исус 117
Любовта на Исус към децата и природата 118
Учението на Исус 118
„Чудесата“ на Исус 119
Прелюбодейката 121
Мария Магдалена 122
Никодим и въпросът за прераждането 123
Преображението на Исус 123
Липса на смелост да се изповяда вярата 124
Враждебност срещу Исус 124
Обявление за сбогом 125
Влизането на Исус в Ерусалим 126
Последната вечеря 127
Глава 12 – Страдания, смърт и възкресение 129
Целият живот на Исус, изпълнен с усилия и страдания 129
Предателството на Юда 129
Страданията на Исус 130
Изкупителното дело на Исус в отвъдните светове 136
Явяването на Исус след възкресението Му 137
Глава 13 – Мисията и значението на Исус и неговите апостоли 139

Корекцията на стария образ на Бога и неговите традиции 139
Примерът на Исус 140
Значението на учението на Исус 141
Призвание, ученичество и изпитания на учениците на Исус 141
Апостол Йоан 142
Апостолите Петър и Павел 144
Примерът на апостолите 145
Разпространението на християнството 146
III. Времето на църковното християнство 147
Глава 14 – Християнство, църкви и култове 148
Развитието на християнството 148
Култални действия 149
Духовенството 149
Вечеря и литургия 151
Кръщението 153
Помен за мъртвите 154
Материални символи, кръстове и реликви 155
Почитане на светците 156
Църковни празници 157
Божието присъствие въпреки фалшивите форми на поклонение 159
Глава 15 – Лъжехристияни, църковни ереси и злоупотреби 160
Християни само по име 160
Неверници и религиозни фанатици 162
Изкривявания на учението на Исус и техните последствия 163
Неправилни тенденции и нередности в християнството 165
IV. Законът – любов към Бога и към ближния 168
Глава 16 – Божественият закон 168
Силата на Божествения закон 168
Законът на Божията любов в духовното дело 169

Незачитането на Божествените закони и последствията от него..... 170
Изпълнението на най-висшия закон 172
Глава 17 – Новият начин на почитание на Бога 173
Развитието на формите на поклонение..... 173
Фалшиви молитви без преданост и вяра..... 175
Истинската молитва..... 176
Четирите аспекта на съвършената молитва 178
Спонтанната молитва от сърцето без думи..... 180
Ежедневната молитва 182
Денят за почивка като ден за самоанализ..... 183
Молете се и ще ви се даде..... 184
Благословията на застъпничеството 186
Необходимостта от молитва..... 186
Благотворното въздействие на молитвения живот..... 187
Силата на молитвата..... 189
Любовта към Бога и към ближния като поклонение пред Бога..... 190
Диалогът между Бога и човека..... 192
Глава 18 – Дела на милосърдието и централното значение на любовта 196
Благословията от добрите дела, която се проявява със задна дата 196
Истинска и фалшива благотворителност..... 197
Духовна и материална любовна дейност..... 198
Всеобхватното значение на любовта..... 200
Висшата сила на любовта..... 202
V. Форми на откровение и действие на Бога 203
Глава 19 – Божията Троица..... 203
Единството на Бога с Христос и Светия Дух..... 203
Трите начина на откровение на Бога 204
Бог като Създателски Дух и Отец..... 207
Христос, любовта и Словото Божие 208

Светият Дух — Божията истина и мъдрост 210
Глава 20 – Мария, майчината любов на Бога 210
Земното съществуване на Мария в смирение 210
Мария и Исус 211
Девствеността на Мария 212
Примерът на Мария за жената 213
Мария като застъпница, утешителка и съизбавителка на хората 214
Божествената природа на Мария 216
Всеобщото излъчване на Мария 217
Глава 21 – Всемогъществото, вездесъщността на Бога и Неговата справедливост 218
Силата на Бога 218
Присъствието на Бога във всичко сътворено 219
Удари на съдбата 222
Божията справедливост 223
Глава 22 – Любовта, грижата и милостта на Бога 227
Любовта на Небесния Отец 227
Божията грижа и помощ 228
Смирението на Всевишния 230
Божието състрадание и съпричастност към страданията 231
Прощение, милост и милосърдие на Бога 232
Глава 23 – Божествени вдъхновения и откровения 234
Божествени вдъхновения 234
Приспособяването на Божествените откровения към човешкото разбиране 236
Различни видове откровения на Бога 237
Необходимостта от Божествени откровения 238
Безграничността на божествените откровения 239
Откриването на Божието присъствие в човека 241

VI. Сътворението 242
Глава 24 – Духовното и материалното творение 242
Създаването на духовните същества 242
Действието на великите духове в творението 243
Божиите провидетелни мисли 243
Създаването на материални светове за духовните същества 243
Създаването на човека 244
Споменът за Рая 245
Същността на човека 245
Единството на Създателя с творението 246
Глава 25 – Природата 246
Законите на природата 246
Божието присъствие в природата 247
Природата, Божието творение и притча за духовното 247
Властта на Божиите деца над природата 248
Човекът и природата 249
Глава 26 – Други светове 251
Всеобщата Светлина на Христос 251
Духовната връзка между световете 252
Опознаването на други светове и форми на живот 253
Предназначението на звездите 254
Глава 27 – Отвъдното 255
Необходимото познание за духовния живот 255
„Раят“ и „Адът“ 256
Музиката на небето 259
В дома на Моя Отец има много „жилища“ 260
VII Пътят на развитието към съвършенството 261
Глава 28 – Умиране, смърт и пробуждане в отвъдното 261
Безсмъртието на духа 261

Подготовка за напускането на този свят ... 262
Преходът към другия свят ... 263
„Сънят на смъртта“ ... 265
Срещата в отвъдното ... 265
Съдът над духа чрез собствената съвест ... 266
Възвърнатото духовно съзнание ... 270
Глава 29 – Пречистване и възнесение на душите в отвъдното ... 271
Угризения на съвестта, разкаяние и самообвинения ... 271
Изравняващата справедливост ... 272
Възнесението на душите в Царството Божие ... 274
Глава 30 – Развитието на душата чрез прераждания ... 277
Законът на развитието ... 277
„Възкресението на плътта“ — правилно разбрано ... 278
Различните степени на развитие на душите ... 280
Познанието за предишни земни животи и собственото ниво на развитие ... 280
Любовта като необходимост за духовно-душевното развитие ... 281
Различни причини за прераждания ... 282
Пътят към съвършенството ... 283
Универсалното училище на живота ... 284
Убедителната сила на учението за прераждането ... 287
Пътищата на прераждането на една душа ... 287
Глава 31 – Спасение, изкупление и вечно спасение ... 290
Поправка на погрешни представи за изкуплението ... 290
„Раят“ трябва да бъде спечелен ... 294
Най-мощната сила за спасение ... 297
Спасение и изкупление за всяка душа ... 299
Прекрасното бъдеще на децата на Бога ... 302
VIII. Човекът ... 303

Глава 32 – Въплъщение, природа и задача на човека 303
Въплъщението на Земята 303
Правилната оценка на тялото и неговото ръководство от духа 305
Значението и задачата на душата, духа и съвестта в човека 306
Храмът на Бога в човека 310
Глава 33 – Мъжът и жената, родителите и децата, бракът и семейството 312
Взаимоотношенията между мъжа и жената 312
Същността и призванието на мъжа 313
Жената, съпругата и майката 316
Възпитанието на децата и младежите 317
Едно слово към децата и девиците 319
Бракът и семейството 320
Глава 34 – Свобода на волята и съвест 322
Значението на съвестта и свободата на волята 322
Злоупотребата със свободата на волята 325
Необходимостта да се следват импулсите на съвестта 327
Борбата между свободата на волята и съвестта 328
Острие на съвестта чрез новото Божие слово 330
Глава 35 – Силата на мислите, чувствата и волята 331
Изпращането и приемането на мисли и тяхното въздействие 331
Силата на чувствата, желанията или страховете 333
Липсата на самопреодоляване 334
IX Учения на Божествената Мъдрост 334
Глава 36 – Вяра, истина и познание 334
Вярата, която преодолява всичко 334
Познаването на Божията истина 336
Познаването на духовното и божественото 337
Предпоставки за духовно познание 339

Необходимото разширяване на съзнанието на човека 339
Глава 37 – Правилното разбиране на библейските текстове 341
Тълкуването на библейските думи и обещания 341
Откровението на Исус чрез апостол Йоан 345
Глава 38 – Трите периода на откровенията и седемте епохи на печатите 347
Зависимостта на Божиите откровения от развитието 347
Трите завета на Бога 349
Третото време 351
Седемте епохи на спасителната история 352
Глава 39 – Земният и духовният Израил 356
Историческата мисия на Израил, неговият провал 356
Разделението на еврейския народ на земно и духовно настроени 357
Духовният народ Израил 359
144 000-те избрани и белязани 362
Глава 40 – Силите на доброто и злото 365
Произходът на доброто и злото 365
Гордост и смирение 368
Доброто, човекът с добра воля 369
Злото, човекът, поддаден на злото 371
Борбата между доброто и злото 372
Изкушения и съблазни 373
Морални престъпления 374
Безсилие и преходност на злото 375
Силата на прощението 375
Глава 41 – Връзката между този свят и отвъдното 376
Вдъхновение и подкрепа от Духовния свят 376
Объркани и злонамерени духове 379
Борбата на духовете за хората 382

Връзката с Божия духовен свят 383
Глава 42 – Вина и изкупление, изпитания и страдания 386
Необходимостта от покаяние и изкупление 386
Законът за изкуплението 387
Причината за изпитанията и страданията 388
Вяра, смирение и покорство в изпитанията 391
Значението на страданието и болката 392
Глава 43 – Болест, изцеление и обновление 394
Произходът и смисълът на болестта 394
Изцеление със собствени сили 394
Обновлението на човека 396
Глава 44 – Живот в Божествения смисъл 397
Необходимото равновесие 397
Добри и погубни удоволствия 397
Благословено и прокълнато богатство 399
Законът на даването 400
Изпълнението на задълженията и задачите 401
Глава 45 – Предначертаност, смисъл и осъществяване в живота 402
Провидението и предопределението на Бога в човешката съдба 403
В училището на живота 405
Смисълът и ценността на човешкия живот 406
X Материализъм и спиритуализъм 409
Глава 46 – Заблуденият, материалистичен човек 409
Духовна леност, невежество и гордост на човека 409
Липсата на готовност за самоотричане, усилие и отговорност 412
Душевното страдание на човека 414
Погрешни земни поведения и техните последствия 416
Глава 47 – Материализъм и спиритуализъм 418
Последиците от господстващия материализъм 418

Същността на спиритуализма 419
Кой може с право да се нарича спиритуалист? 420
Спиритуализмът в религиите и вероизповеданията 421
Глава 48 – Духовни дарби и духовност 422
Духовните способности на човека 423
Предпоставки и характеристики на истинската духовност 427
Благотворното въздействие на духовността 428
XI Човечеството 429
Глава 49 – Религия и правораздаване 429
Няма религия или вероизповедание, което да е единственото истинско 429
Неприятелското отношение на религиите към развитието 431
Връзката между религията и науката 432
Суровостта и несправедливостта на земното правосъдие 433
Твърдосърдечната самоувереност на човека 434
Земното правосъдие като необходимо зло 435
Глава 50 – Образование и наука 435
Суета и гордост от знанието 435
Последиците от материалистичното мислене 437
Вдъхновението за нови научни открития от Бога и Духовния свят 441
Признание за учените, които работят за благото на човечеството 443
Глава 51 – Владетели, злоупотреба с власт и войни 444
Преходната илюзия за земна власт и величие 444
Самоволното упражняване на насилие над хора и народи 445
Размисли за Втората световна война 447
Неприемливостта и безсмислието на войните 449
Глава 52 – Несправедливост и упадък на човечеството 451
Покоряването и експлоатацията на слабите от силните 451
Покварената на човечеството 454

Обърнатият свят на едно незряло човечество 456
XII Съд и пречистване на човечеството 458
Глава 53 – Времето на съда настъпи 458
Жътвата на плодовете от човешкото семе 458
Пречистване на човечеството в съда 460
Божията любов в съда 461
Глава 54 – Борба на светогледите, религиите и църквите 463
Духовни битки пред Царството на мира на Христос на земята 463
Борбата за духовно господство на Земята 464
Борбата срещу учението за духа 465
Пренебрегването или борбата срещу духовното откровение и духовното изцеление 467
Глава 55 – Пречистване на Земята и човечеството в съда 468
Предупредителен глас на Бога и природата преди съда на пречистването 468
Силата и властта на злото ще бъдат сломени 470
Апокалиптични войни, епидемии, бедствия и разрушения 473
Природа и природни бедствия 474
Справедливостта на любовта и милосърдието на Бога 476
Ефектът на съда 477
XIII Преобразуване и завършване на света и творението 479
Глава 56 – Победа и признание на духовното дело на Христос 479
Разпространението на духовното учение чрез Божиите посланици 479
Борбата за признаване на новото слово 479
Силата на учението на Светия Дух 480
Осъзнаването на Второто пришествие на Христос по целия свят 482
Глава 57 – Покаяние и промяна във всички области 483
Нови и по-дълбоки познания 483
Просвещение чрез хора, изпратени от Бога 486

Преображението на човека 487
Промени и превратни събития във всички сфери на живота 490
Глава 58 – Царството на мира на Христос и завършването на Сътворението 492
Определящата сила в Царството на мира на Христос 492
Новият човек 493
Земята като земя на обещанието и отражение на Царството небесно 495
Завършването на Сътворението 497
Химнът на възстановената хармония на творението 498
XIV Мисионерската задача 500
Глава 59 – Поручение за разпространение на новото Божие слово 500
Указания за изготвяне на книги, извлечения и преводи 500
Правото да се запознаете с новото Божие слово 501
Указания за разпространението на Духовното учение 502
Глава 60 – Действайте в духа на Христос 504
Необходими качества, добродетели и способности на новите ученици 504
Правилното поведение при разпространяването на Словото 509
Правилният начин на проповядване 511
Задача за утеха и изцеление на страдащите физически и душевно 515
Моментът на поемане на световната мисия 517
XV. Наставления, предупреждения, поучения 517
Глава 61 – Наставления и предупреждения от Господа 517
Заповеди и поръчки 517
Вяра, надежда, любов, смирение, увереност 520
Молитва, учение, бдителност, обновление и духовност 521
Предупреждения, отправени към църквите на Откровението 523
Предупреждение срещу продължаване на откровенията след 1950 г. и фалшиви „откровения на Христос“ 524

Пороци, лицемерие, разврат 526
Фалшиви покаяния и фалшиви очаквания 528
Предупреждение към народите и властниците на земята 529
Глава 62 – Думи за присъстващите слушатели в Мексико 530
Думи за присъстващите слушатели в Мексико 530
Глава 63 – Наставления за църквите и всички ученици на Христос 549
Духовното дело на Христос 549
Духовният Израил и еврейският народ 559
Ученичество и духовност 562
Развитие 574
Пречистване и усъвършенстване 578
Отвъд и отвъд земното 582
Откровения на Божественото 586
Човекът и неговото предназначение 589
Пороци, простъпки, заблуди 596
Пречистване и одухотворяване на човечеството 599
XVI. Пророчества и притчи, утеха и обещание 601
Глава 64 – Пророчества 601
Изпълнението на стари и нови пророчества 601
Голямото пророчество за народите от 10 януари 1945 г., към края на Втората световна война 602
Войни и природни бедствия — знамения на небето 604
Пророчество за разкола в мексиканските общини 605
Глава 65 – Притчи, утеха и обещание 606
Притча за лошите стопани 606
Притча за пресичането на пустинята до Големия град 607
Притча за великодушието на един цар 611
Блаженства и благословения 612
Насърчения за възходящо развитие 614

Призивът на Бога 615
Призив към хората на това време: 615
Призив към интелектуалците: 615
Призив към уморените и обременените: 616
Призив към Духовния Израил: 616
Божествените наставления в Мексико 1866-1950 618

Третото завещание

I. Второто пришествие на Христос – Третото време на откровенията

Глава 1 – *В очакване на Второто пришествие на Христос*

Въвеждащ преглед на събитията, свързани със спасението

1. В началото на времената на света му липсваше любов. Първите хора бяха далеч от това да почувстват и разберат тази божествена сила – тази същност на Духа, източник на всичко сътворено.

2. Те вярваха в Бога, но приписваха на Него само сила и справедливост. Хората вярваха, че разбират божествения език чрез елементите на природата; затова, когато я виждаха мека и мирна, мислеха, че Господ е съгласен с делата на хората; но когато природните сили се развихряха, смятаха, че в това разпознават гнева на Бога, който се проявяваше по този начин.

3. В сърцата на хората се беше формирала представата за един страшен Бог, който носеше в себе си гняв и чувство за отмъщение. Затова, когато смятаха, че са обидили Бога, те Му принасяха всеизгаряния и жертви с надеждата да Го умилостивят.

4. Казвам ви, че тези дарове не бяха вдъхновени от любов към Бога: страхът от Божествената справедливост, страхът от наказание, подтикваше първите народи да плащат данък на своя Господ. 5. Божествения Дух те наричаха просто Бог, но никога Отец или Учител.

6. Патриарсите и първите пророци бяха тези, които започнаха да обясняват на човека, че Бог наистина е справедливост — да, но съвършена справедливост; че преди всичко Той е Отец и като Отец обича всичките Си създания.

7. Стъпка по стъпка човечеството бавно вървеше по пътя към своето духовно развитие и продължаваше своето пътуване, преминаваше от една епоха в друга и чрез откровенията, които Бог даваше на Своите деца във всички времена, научаваше малко повече за Божествената тайна.

8. Въпреки това човекът не постигна пълно познание за божествената любов; защото той не обичаше Бога наистина като баща, нито беше способен да почувства в сърцето си любовта, която Господ му оказваше винаги.

9. Беше необходимо съвършената любов да стане човек, „Словото“ да се въплъти и да приеме тяло, достъпно и видимо за хората, за да могат те най-накрая да разберат колко и по какъв начин Бог ги обича.

10. Не всички разпознаха в Исус присъствието на Отца. Как биха могли да Го разпознаят, след като Исус беше смирен, състрадателен и любящ дори към онези, които Го оскърбяваха? Те смятаха, че Бог е силен и горд спрямо враговете Си, съдящ и страшен за онези, които Го оскърбяват.

11. Но точно както мнозина отхвърлиха това слово, така и мнозина повярваха в него – в това слово, което проникна в дълбините на сърцата им. Този начин да се изцеляват страдания и неизлечими болести само с нежно докосване, с поглед на безкрайно състрадание, с дума на надежда, това учение, което беше обещание за нов свят, за живот, изпълнен със светлина и справедливост, не можеше да бъде изтрито от сърцата на мнозина, които разбраха, че този божествен Човек беше Истината на Отца, Божествената Любов на Този, когото хората не познаваха и затова не можеха да обичат.

12. Семето на тази висша истина беше завинаги засято в сърцето на човечеството. Христос беше сеячът и Той все още се грижи за семето си. След това Той ще прибере плода си и ще се радва на него завинаги. Тогава Той вече няма да казва в думите си: „Гладен съм“ или „Жаден съм“, защото най-накрая децата Му ще Го обичат, както Той ги е обичал от самото начало.

13. Кой ви говори за Христос, ученици? Самият Той.

14. Аз съм „Словото“, което отново ти говори, човечество. Познай Ме, не се съмнявай в Моето присъствие заради скромността, с която се явявам. При Мен не може да има гордост.

15. Познайте Ме по моя тогавашен жизнен път на света, спомнете си, че умрях толкова смирено, колкото бях роден и бях живял. (296, 4-16)

Надежди и очаквания

16. След моето заминаване във „Второто време“ моето завръщане се очакваше от поколение на поколение сред онези, които запазиха вярата в Мен. Божественото обещание се предаваше от родители на деца, а моето слово поддържаше жива копнежа да се преживее моето завръщане.

17. Всяко поколение вярваше, че е благословено, в очакване, че в него ще се изпълни Словото на Господа.

18. Така минаваше времето, поколенията отминаваха, а от сърцата Моето обещание все повече се изместваше и хората забравиха да бдят и да се молят. (356, 4-5)

19. Светът е подложен на изпитание, народите усещат цялата тежест на Моята справедливост, която пада върху тях, и Моята светлина, Моят глас,

който ви призовава, се усеща в цялото човечество.

20. Хората усещат Моето присъствие, възприемат Моя Вселенски Лъч, който се спуска и почива върху тях. Те Ме предчувстват, без да познават това Дело*, без да са чули Моето Слово, и издигат душите си към Мен, за да Ме попитат: „Господи, във времето на какво живеем? Тези изпитания и страдания, които са сполетяли хората — какво означават те, Отче? Не чуваш ли оплакванията на този свят? Не си ли казал, че ще се върнеш? Кога ще дойдеш, о, Господи?“ И във всяка вярваща група и религиозна общност духът на Моите деца се издига, и те Ме търсят, молят Ме, питат Ме и Ме очакват. (222, 29)

** Откровенията на Христос при Неговото второ пришествие в Словото, в духовна форма, които започнаха през 1866 г. в Мексико чрез предшественика Елиас.*

21. Хората Ме питат и Ми казват: „Господи, ако съществуваш, защо не се явяваш сред нас, въпреки че в други времена си слизал в нашия земен свят? Защо не идваш днес? Толкова ли е голямо нашето безбожие, че те възпрепятства да ни дойдеш на помощ? Винаги си търсил изгубените, „слепите“, „прокажените“ – сега светът е пълен с тях. Вече не предизвикваме ли Твоето състрадание?

22. Ти си казал на Своите апостоли, че ще се върнеш при хората и че ще дадеш знаци за Твоето пришествие, които сега вярваме, че виждаме. Защо не ни показваш Лицето Си?“

23. Ето, така хората Ме чакат, без да усещат, че Аз съм сред тях. Аз съм пред очите им, а те не Ме виждат; Аз им говоря, а те не чуват гласа Ми; и когато най-накрая Ме зърнат за миг, те Ме отричат. Но Аз продължавам да свидетелствам за Себе Си и ще продължа да очаквам онези, които се надяват на Мен.

24. Но наистина, знаменията на Моето явяване в това време бяха големи; дори кръвта на хората, пролята в потоци и напояваща земята, бе знак за времето на Моето присъствие сред вас като Свети Дух. (62, 27-29)

25. Никой не бива да бъде изненадан от Моето присъствие. Още чрез Исус Аз ви показах събитията, които щяха да възвестят Моето явяване като Дух на Истината. Също така ви казах, че Моето пришествие ще стане в Духа, за да не очаква никой материални проявления, които никога няма да дойдат.

26. Погледнете еврейския народ, как все още очаква Месията, без Той да дойде във формата, която очакват, защото истинският вече беше сред тях и те не Го познаха.

27. Човечество, не искаш ли да признаеш Моето ново откровение, за да продължиш да

Ме очакваш според твоите вярвания, а не според това, което ти обещах? (99, 2)

28. Светът не трябва да очаква нов Месия. Както обещах да се върна, така ви казах, че моето пришествие ще бъде духовно; но хората никога не са се научили да се подготвят, за да Ме приемат.

29. Тогава хората се съмняваха, че Бог може да се крие в Исус, когото смятаха за човек като всички останали и за толкова беден, колкото всеки друг. Въпреки това, по-късно, като видяха великите дела на Христос, хората стигнаха до убеждението, че в този човек, който се роди на света, израсна и умря, беше „Словото“ Божие. Но в днешно време много хора биха приели Моето пришествие само ако дойда като човек, както във Второто време.

30. Доказателствата, че Аз идвам в Духа и така се явявам пред човечеството, няма да бъдат признати от всички, въпреки свидетелствата, защото материализмът ще бъде като тъмна превръзка пред очите на мнозина.

31. Колко много хора биха искали да видят Христос да страда отново на света и да получат чудо от Него, за да повярват в Неговото присъствие или в Неговото съществуване. Но наистина, казвам ви, на тази земя няма да има повече ясли, които да Ме видят да се раждам като човек, нито още един Голгота, който да Ме види да умирам. Сега всички, които възкръсват за истинския живот, ще Ме почувстват роден в сърцата си, както и всички, които упорито остават в греха, ще Ме почувстват умрял в сърцата си. (88, 27-29)

32. Вижте колко много хора в това време изследват писанията от минали времена, размишляват върху пророците и се опитват да разберат обещанията, които Христос е дал за Своето второ пришествие.

33. Чуйте как казват: „Учителят е близо“ — „Господ вече е тук“, или: „Той скоро ще дойде“, и добавяват: „Знаците за Неговото завръщане са ясни и очевидни.“

34. Едни Ме търсят и Ме призовават, други усещат Моето присъствие, а трети предчувстват Моето пришествие в Духа.

35. Ах, ако само във всички вече имаше тази жажда за познания, ако само всички имаха това желание за познание на висшата истина! (239, 68-71)

36. Вижте как хората във всички вероизповедания и секти изследват времето, живота и събитията с надеждата да открият знаците, които предвещават Моето пришествие. Те са невежи, които не знаят, че Аз се разкривам отдавна и че скоро този начин на разкриване ще приключи.

37. Но Аз ви казвам и това, че много от онези, които Ме очакват с такава копнеж, няма да Ме

познаят, ако станат свидетели на начина, по който Аз се явявам , а по-скоро ще Ме отхвърлят напълно.
38. До тях ще стигнат само свидетелствата и чрез тях те все пак ще повярват, че Аз съм бил сред децата Си.
39. И вие Ме очаквахте вътрешно с нетърпение; но Аз знаех, че ще Ме познаете и ще бъдете сред Моите работници в това време. (255, 2-4)

Библейски обещания

40. В Моето откровение чрез Исус Аз ви обявих идването на Светия Дух; но хората вярваха, че става дума за божество, което — непознато от тях — се намира в Бога, без да могат да разберат, че когато говорех за Светия Дух, Аз ви говорех за единствения Бог, Който подготвяше времето, в което щеше да се яви на хората чрез човешкия разум. (8, 4)
41. Защо някой би трябвало да се учудва пред моите нови откровения? Истина ви казвам, патриарсите от древността вече знаеха за идването на тази епоха, пророците от други епохи я бяха видели, а пророците я бяха възвестили. Това беше божествено обещание, дадено на хората много преди да се родя в Исус.
42. Когато обявих на учениците Си новото Си пришествие и им разкрих начина, по който ще се явя пред хората, беше минало вече много време, откакто ви беше дадено обещанието.
43. Сега вие виждате хода на онова време, тук се изпълняват онези пророчества. Кой може да бъде изненадан от това? Само онези, които са спали в мрака*, или онези, които са изтрили Моите обещания в себе си. (12, 97-99)
** Терминът „тъмнина“ тук и на други места има значението на „непознание“, „невежество“, докато „светлина“ се използва в противоположния смисъл като символ на „познание“, „просветление“.*

44. Тъй като знаех, че ще се задълбочите само малко в Моите учения, и предвиждах заблудите, в които ще попаднете при тълкуването на Моите откровения, Аз ви обявих Моето завръщане, като ви казах, че ще ви изпратя Духа на истината, за да разкрие много тайни и да ви обясни това, което не сте разбрали.
45. Защото в същността на моето пророческо слово Аз ви съобщих, че в това време няма да дойда като на Синай сред мълнии и гръмотевици, нито че ще стана човек и ще превърна любовта си и думите си в човешки образ, както във „Второто време“, а че ще дойда при вашия дух в лъча на моята мъдрост, ще изненадам вашия разум със светлината на вдъхновението и ще викам на

вратите на вашите сърца с глас, който вашият дух разбира. Тези предсказания и обещания се изпълняват точно сега.

46. Достатъчно е да се подготвите малко, за да видите Моята светлина и да почувствате присъствието на Моя Дух — същия, който ви обяви, че ще дойде, за да ви учи и да разкрие истината. (108, 22-23)

47. Има много хора, които поради страх или липса на усърдие не са се развили и следват само Мойсеевия закон, без да признават идването на Месията, и други, които, въпреки че вярват в Исус, все пак не са очаквали обещания Утешител-Дух. Сега Аз слязох за трети път, а те не Ме очакваха.

48. Ангелите обявиха тези откровения и техният вик изпълни пространството. Разпознахте ли ги? Това е Духовният свят, който дойде при вас, за да свидетелства за Моето присъствие. Всичко, което е написано, ще се сбъдне. Разрушението, което беше предизвикано, ще победи гордостта и суетата на човека, и той — станал смирен — ще Ме търси и ще Ме нарича Отец. (179, 38-39)

49. Ето какво ви казах в онези времена: „Това, което ви казах, не е всичко, което трябва да ви науча. За да научите всичко, първо трябва да си отида и да ви изпратя Духа на истината, за да ви обясни всичко, което съм казал и направил. Обещавам ви Утешителя във времена на изпитания.“ Но този Утешител, този Разтълкувател, съм Аз Самият, Който се завръща, за да ви просвети и да ви помогне да разберете миналите учения и това ново, което ви нося сега. (339, 26)

50. В Мъдростта се крие лечебният балсам и утехата, за които копнее сърцето ви. Затова някога ви обещах Духа на Истината като Дух на утехата. Но е наложително да имате вяра, за да не застинете на пътя и да не изпитвате страх пред изпитанията. (263, 10-11)

Изпълнени знамения

51. Малко са хората, които разпознават знаците, че е настъпила нова епоха и че в момента Аз се разкривам духовно пред човечеството. Повечето от тях посвещават живота и усилията си на материалния прогрес, и в тази безмилостна и понякога кървава борба за постигане на целите си те живеят като слепи, губят посоката, вече не знаят към какво се стремят, не могат да видят ярката светлина на новата зора, не забелязват знаците и са далеч от това да усвоят знанието за Моите откровения.

52. Това човечество е вярвало повече в ученията и думите на хората, отколкото в откровенията, които Аз съм му давал през вековете. Очаквате ли може би Отец в Своята справедливост да

ви изпрати още по-големи знамения от онези, които виждате на всяка крачка, за да почувствате и повярвате, че това е времето, предсказано за Моето явяване като Дух на Истината? О, вие, маловерни хора! Сега ще разберете, ученици, защо понякога ви казвам, че гласът Ми вика в пустинята, защото няма никой, който да го чуе и наистина да му обърне внимание. (93, 27-28)

53. За да могат всички хора на земята да повярват в истината на това послание, Аз направих така, че знаменията, предсказани в древността, да бъдат осезаеми по целия свят — пророчества, които говореха за Моето Второ пришествие.

54. Затова, когато тази Блага вест достигне народите, хората ще проучат и изследват всичко, което им е било казано в тези времена, и с изненада и радост ще открият, че всичко, което е било обявено и обещано относно Моето Второ пришествие, се е изпълнило вярно, както подобава на Този, Който има само една воля, едно слово и един закон. (251, 49)

55. В „Второто време“* Аз обявих на Моите апостоли Моето ново Откровение и когато те Ме попитаха какви знамения ще възвестят това време, Аз им обявих едно по едно, както и доказателствата, които ще им дам.

** Историята на спасението е разделена от Христос на 3 големи части, епохи или „времена“, като „Второто време“ е това на Божието откровение чрез Исус и времето след него (за повече подробности вижте глава 38)*

56. Предзнаменованията се появиха до последното, те обявиха, че това е времето, предсказано от Исус, и сега Аз ви питам: ако това духовно откровение, в което ви давам да участвате, не беше истина — защо тогава Христос не се яви (в очакваната от вярващите форма), въпреки че знаменията се сбъднаха? Или вярвате ли, че изкусителят има власт и над цялото творение, и над природните сили, за да ви измами?

57. Някога ви предупредих да не се поддадете на изкушението на лъжепророците, лъжехристовете и лъжеспасителите. Но днес ви казвам, че въплътената душа, благодарение на своето развитие, познание и опит, е пробудена до такава степен, че не е лесно да й се предложи мрак като светлина, колкото и много илюзии да има на разположение.

58. Затова ви казах: преди да се отдадете на този път със сляпа вяра, проверявайте колкото искате! Разберете, че това Слово е дадено за всички и че Аз никога не съм запазвал част от него само

за определени хора. Вижте, че в това дело няма книги, в които Аз да се опитвам да скривам някакво учение от вас.

59. Но Аз ви казах и в онова „Второ време“ чрез устата на Моя апостол Йоан: „Ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, Аз ще вляза при него и ще споделя трапезата с него, а той – с Мен.“ По същия начин Аз ви научих притчата за девиците, за да я вземете присърце в това време. (63, 79-80)

60. Тъй като знаменията и изпитанията са настъпили, а Аз не съм се явил нито в синагогата, нито в някоя църква — не подозира ли светът, че в момента Аз трябва да се явя на някое място, тъй като не мога да наруша словото Си? (81, 41)

Глава 2 – *Зазоряването на Третото време*

Първото послание

1. Днес е ден за спомен: на дата като днешната Аз посветих първите Си гласове, за да обявя чрез тях новите Си наставления и новите Си откровения. Духът на Илия озари Роке Рохас*, за да ви напомни за пътя, който е Божият закон.

** Името на този първи глас се произнася „Роке Рохас“.*

2. Моментът беше тържествен, душите на присъстващите трепереха от страх и възхищение, както трепереше сърцето на Израил на планината Синай, когато беше провъзгласен Законът; както трепереха учениците, които видяха Преображението на Исус на планината Тавор, когато Мойсей и Илия се явиха духовно отдясно и отляво на Учителя.

3. Този 1 септември 1866 г. бе раждането на нова епоха, зората на нов ден: „Третото време“, което настъпи за човечеството.

4. От този момент нататък непрестанно се сбъдват много пророчества и обещания, които Бог е дал на хората от хиляди години насам. Те се сбъднаха при вас, мъже и жени, които обитавате света в това време. Кои от вас са били на земята, когато бяха изречени онези пророчества и дадени онези обещания? Само Аз го знам; но съществено е, че вие знаете, че Аз ви обещах това и че сега го изпълнявам.

5. Знаете ли за онова „облаче“, на което Ме видяха да се възкачвам учениците Ми, когато им се явих за последен път? Защото е написано вярно, че ще се върна „на облачето“, и Аз го изпълних . На 1 септември 1866 г. Духът Ми дойде на символичния облак, за да ви подготви за приемането на новото учение. След това, през 1884 г., Аз започнах да ви давам учението Си.

6. Аз не дойдох като човек, а духовно, ограничен в лъч

светлина, за да го оставя да почива върху човешкия разум. Това е избраното от Моята воля средство, за да ви говоря в това време, и Аз ще ви зачета вярата, която имате в това слово.

7. Защото не Мойсей е този, който ви води през пустинята към Обетованата земя, нито Христос като човек, който ви дава да чуете Словото Си на живота като път към спасението и свободата. Сега човешкият глас на тези създания достига до ушите ви и е необходимо да се духовно извисите, за да откриете божествената същност, в която Аз присъствам. Затова ви казвам, че е заслужено да вярвате в това слово, защото то се дава чрез несъвършени същества. (236, 46-50)

8. През 1866 г. възникна първата общност от спиритуалисти, последователи на това дело. Насърчени от светлината на Моя Дух и на Елиас, тези първи ученици започнаха да приемат лъчите на Посланието, което вие сега, преди неговото завършване, приемате в изобилие. (255, 10)

Послания и указания от цял свят

9. Илия, който трябваше да дойде пръв, за да подготви пътя на Господа, се яви за първи път през 1866 г. чрез човешкия разум. Не искате ли да отделите малко време, за да проучите знаците и събитията, които настъпиха във всички области и съвпаднаха с момента на това явяване? Отново ще бъдат онези учени, които изучават звездите и които в древността са били наричани магьосници, които ще свидетелстват, че небето е дало знаци, които са божествени призиви. (63, 81)

10. Не мислете, че тази точка на Земята, където се чува това слово, е единственото място, където Аз се явявам пред децата Си. Защото, истина ви казвам, Моето явяване в различни форми е по целия свят.

11. Илия, който се яви сред вас като предшественик на Моето откровение чрез човешкия разум, не дойде само в тази страна, където живеете. Той отиде от едно място на Земята до друго и обяви Новата епоха и провъзгласи наближаването на Царството небесно.

12. От всички страни се издигаха викове, които ви обявяваха Моето пристигане: разтърсената природа разтърсваше земята, науката се учудваше пред новите откровения, Духовният свят* се нахвърли върху хората, и все пак човечеството остана глухо към тези викове, предвестниците на една нова епоха.

** Този израз се отнася до обитателите на по-висшите отвъдни нива, светлите духове от духовния свят на Бога.*

13. Поток от божествена светлина се изля, за да изведе хората от

тяхната тъмнина. Но те – егоистични и материализирани*, далечни от стремежа към усъвършенстване на душата, към морално подобрение на живота си на Земята – използваха тази светлина само за да си създадат тронове и слава, удобства и удоволствия за тялото и – когато сметнаха за необходимо – също и оръжия, за да унищожат живота на своите събратя. Очите им бяха заслепени от интензивността на Моята светлина, а суетата им се превърна в тяхна погибел. Но Аз ви казвам, че именно чрез тази светлина те ще намерят истината, ще открият пътя и ще се спасят.

** Това означава противоположното на „духовен“, т.е. живот и мислене на човека, насочени единствено към материалното и физическото.*

14. Онези, които бяха способни да приемат тази светлина в ума си и я приеха като божествено послание, позволиха на съвестта си да направлява стъпките им и да служи като ръководство за действията им. Защото те имаха предчувствието, че Господ се е завърнал и че Той е сред хората.

15. Представителите на различните секти и вероизповедания не искаха да Ме приемат; сърцата им, достойнството им и фалшивото им величие им попречиха да Ме приемат духовно. Затова по цялата земя се образуваха групи, братства и сдружения от онези, които усещат присъствието на Новата епоха, които търсят уединение, за да се молят и да приемат вдъхновенията на Господа. (37, 76-81)

16. Има религиозни общности, които се опитват да се подготвят за Моето Второ пришествие, без да знаят, че Аз вече съм на път да си тръгна.

17. Аз призовах всички и в действителност призивът Ми и слухът, че в момента се явявам пред хората, достигнаха до всички краища на земята, заедно със свидетелства и доказателства, които говорят за Мен: обърнали се грешници, обърнали се невярващи, „мъртви“, които възкръсват, неизлечимо болни, които оздравяват, и обладани, които се освобождават от злото си.

18. Но намерих мнозина глухи, други – станали суетни в своето земно положение, а трети – прекалено страхливи, за да разгласят Моето явяване като Дух на Истината. Приех и научих всички, които дойдоха при Мен и се довериха на Моята любов. (239, 17-19)

19. От други страни към този народ ще дойдат множества от хора, които ще ви разпитват с нетърпение за духовните събития, на които сте присъствали в това време, а също и за откровенията и пророчествата, които Аз ви дадох.

20. Защото в много части на света са приети Моите послания, които гласят, че Моят божествен лъч е слязъл на едно място на Запад, за да говори на човечеството на това време.

21. Когато дойде моментът, ще видите как ще дойдат от други народи и нации, за да ви потърсят. Тогава хората от големите вероизповедания ще бъдат засегнати от факта, че не към тях съм се обърнал. (276, 45)

22. Колко малко се интересува светът от Моето ново проявление! Колко малко са онези, които бдят и Ме очакват, и колко много са онези, които спят!

23. За онези, които живеят в очакване на Мен, Мога да ви кажа, че не всички предчувстват действителната форма на Моето присъствие в това време. Защото докато някои, под влиянието на стари вярвания, мислят, че Аз се завръщам на света като човек, други вярват, че Аз трябва да се появя в някаква форма, видима за всяко човешко око, и само много малцина отгатват истината и подозират, че Моето пришествие е духовно.

24. Докато едни се питат какъв облик ще приема, в кой час или в кой ден ще се явя на земята и на кое място ще се появя, други казват, без да мислят за конкретни форми на явяване или моменти: „Учителят вече е сред нас, светлината Му, която е Неговият Дух, ни облива.“

25. Когато това послание достигне до всички сърца, за едни това ще бъде момент на ликуване, защото в него ще намерят потвърждение на всичките си предчувствия и вяра. Други обаче ще отрекат истината на Моето послание, защото няма да го намерят в съгласие с това, което са вярвали, че ще се случи, и с начина, по който то ще се прояви. (279, 41-44)

Дейността на Илия като предшественик на Господа

26. Аз позволих на Илия да се завърне в „Третото време”*, а Аз като Учител го бях обявил в онова „Второ време” и казах: „Истина, Илия е бил сред вас, а вие не сте го познали. Аз ще се завърна в света, но истина ви казвам: преди Мен ще бъде Илия.”

** виж глава 38.*

27. Тъй като всяка дума на Учителя се сбъдва, Илия дойде пред Мен в „Третото време“, за да събуди душите, за да им даде предчувствие, че часът на Светия Дух отвори вратите си, за да каже на всяка душа, че трябва да отвори очите си, че трябва да се подготви, за да престъпи прага от Втората епоха към Третата. За да бъде по-разбираемо явяването на Илия в това „Трето време“, Аз го накарах да се яви чрез един праведен човек: Роке Рохас.

28. Илия просвети духовно този човек от отвъдното, вдъхнови го,

укрепи го и го ръководи по всичките му пътища от началото до края.

29. Но наистина, Аз не ви казвам, че той избра Роке Рохас сред хората. Аз го избрах, изпратих душата му, подготвена чрез Моята милост. Дадох му тяло, също подготвено от Мен, и вие знаете, че той беше смирен, че Отецът чрез неговата смиреност и добродетел извърши велики дела. Той беше пророк, глас, провидец и водач. От всичко това той остави на народа си блестящ пример.

30. Той беше осмиван и подигравaн от собствения си народ, както се случи с Мойсей в пустинята, беше преследван като пророк Илия и трябваше да се оттегли на върховете на планините, за да се моли и да застъпва за народа си.

31. Подобно на своя Учител, той беше осмиван и осъден от свещениците и книжниците. Както и при Учителя му, само малцина вярваха в него, следваха го и го обграждаха. От ръцете му извираха лечебни сили, вършеха се чудеса, които у едни събуждаха вяра, а у други предизвикваха объркване. За някои от устните му излизаха пророчески думи, които се сбъдваха буквално. Устата му даваха съвети, пълни с утеха за болните сърца. 32. Умът му беше способен да възприема велики вдъхновения и можеше да изпада в екстаз, както този на праведните, апостолите и пророците. Духът му можеше да се отдели от този свят и от тялото му, за да влезе в духовната сфера и смирено да стигне до вратите на Тайната съкровищница на Господа. Чрез това възвисяване духът на Илия се яви на първите свидетели, още преди да дойде лъчът на Учителя. (345, 57-58)

33. Роке Рохас събра група мъже и жени, изпълнени с вяра и добра воля, и там, в лоното на първите му събрания, Илия се яви чрез ума на посланика, като каза: „Аз съм пророк Илия, онзи от Преображението на планината Тавор.“ Той даде на първите си ученици първите наставления, като същевременно им обяви епохата на духовността и им предсказа
им, че скоро лъчът на Божествения Учител ще дойде, за да се разкрие пред своя народ.

34. Един ден, когато скромното място за събрания в Роке Рохас беше пълно с последователи, които вярваха на думите на този човек, Илия слезе, за да просвети ума на своя глас, и вдъхновен от Мен, помаза седем от тези вярващи, които трябваше да представляват или символизират Седемте печата.

35. По-късно, когато настъпи обещаният момент на Моето явяване, Аз установих, че от тези седем избрани само един бдеше в очакване на пристигането на Чистия Съпруг, и това сърце беше

на Дамиана Овиедо, девицата, чийто ум пръв получи светлината на Божествения Лъч като награда за нейната упоритост и подготовка.

36. Дамиана Овиедо представляваше Шестото печат*. Това беше още едно доказателство, че светлината на Шестото печат е тази, която осветява тази епоха. (1, 6-9)

** Този термин, отнасящ се към Откровението на Йоан, обозначава предпоследния от „Седемте печата“, които трябва да се разбират като символи на 7 епохи в рамките на 3-те епохи на спасителната история (за повече подробности вижте глава 38).*

37. Малко хора успяха наистина да усетят присъствието на Божия пратеник. Още веднъж той беше гласът, който викаше в пустинята, и отново подготви сърцата на хората за предстоящото пришествие на Господа. Така беше разпечатана Шестата печат, разкривайки съдържанието си и изливайки се като поток от справедливост и светлина върху човечеството. По този начин се изпълниха много обещания и пророчества.

38. Илия, както Исус и Мойсей, просвети очите на вашия дух, за да видите Отца. Мойсей ви учеше: „Обичай ближния си като себе си.“ Исус ви каза: „Обичайте се един друг!“ Илия ви заповяда да проявявате все повече състрадание към ближните си и веднага добави: „и ще видите Отца Ми във цялата Му слава.“ (81, 36-37)

39. Когато мракът, който обгръща човечеството, се разсее и в душите настъпи светлина, те ще почувстват присъствието на нова епоха, защото Илия се е завърнал при хората.

40. Но тъй като те не можеха да го видят, беше необходимо духът му да се прояви чрез човешкия разум и той да се яви пред пророците в онова символично видение на пророк Илия: над облаците в огнената си колесница.

41. Илия е дошъл в това време като предшественик, за да подготви Моето пришествие. Той е дошъл като пророк, за да ви възвести новата епоха с нейните борби и изпитания, но и с мъдростта на неговите откровения. Той идва със своя светлинен колесница, за да ви покани да се качите в нея, за да ви отнесе над облаците и да ви отведе в Духовната родина, където царува мирът. Доверете му се като на Добрия Пастир, следвайте го духовно, както народът в „Първото време“ следваше Мойсей. Молете се, за да ви помогне в изпълнението на вашата мисия, и ако искате да го подражавате, направете го. (31, 58-59)

42. Илия, дух с голяма сила, който не е бил разпознат от човечеството, винаги е бил Моят предшественик. Днес той дойде отново, за да подготви Означените*, които са Ми служили като гласове, както и всички хора.

** Означените (испански: marcados) или запечатаните (Откр. Йоан, гл. 14, 1-5) са избраните от Христос, които са получили от Него знака на Божията Троица на челата си. (За повече подробности вижте гл. 39, последен параграф)*

43. Когато се подготвяте и изучавате Моите наставления, за да опознаете Моята воля, Илия ще дойде на помощ и ще ви бъде опора и приятел.

44. Илия е божествен лъч, който осветява и направлява всички същества и ги води към Мен. Обичайте го и го почитайте като вашия пионер и застъпник. (53, 42-44)

45. Пророк Илия, подготвителят, предвестникът на „Третото време“, застъпва се за своето стадо, моли се за онези, които не знаят как да се молят, и с намета си покрива срама на грешника, надявайки се на неговото обновление. Илия подготвя своите войнства, своите армии, за да се бори с мрака, породен от невежеството, греха, фанатизма и материализма на човечеството. (67, 60)

46. Сега задачата на всички, които вече са подготвени и пробудени, е да провъзгласят освобождението на света. Помнете, че Илия, Обещаният за това време, в момента подготвя всичко, за да избави народите на земята, поробени от материализма, от властта на Фараона, както някога Мойсей направи в Египет с племената на Израил.

47. Кажете на вашите събратя, че Илия вече се е проявил чрез човешкия разум, че неговото присъствие е било в Духа и че той ще продължи да осветява пътя на всички народи, за да могат те да напредват.

48. Вашият пастир има задачата да върне всички създания на истинския им път, независимо дали той принадлежи към духовната, моралната или материалната сфера. Затова ви казвам, че народите, които чрез Илия получат призива на своя Господ, ще бъдат благословени, защото ще останат обединени чрез закона на справедливостта и любовта, който ще им донесе мир като плод на тяхното разбирателство и братство. Така обединени, те ще бъдат водени към бойното поле, където ще се борят срещу покварата, материализма и лъжата.

49. В тази борба хората на това време ще преживеят новите чудеса и ще разберат духовния смисъл на живота — този, който говори за безсмъртие и мир. Те

ще престанат да се избиват един друг, защото ще осъзнаят, че това, което трябва да унищожат, е тяхното невежество, тяхната егоистичност и погубните страсти, от които произлязоха техните падения и страдания – както материални, така и духовни. (160, 34-36)

50. Илия е Божият лъч, с чиято светлина той прогонва вашата тъмнина и ви освобождава от робството на това време, което е време на греха, и който ще води душата ви през пустинята, докато тя достигне „Обетованата земя“ в лоното на Бога. (236, 68)

Глава 3 – *Духовното слънце на Второто пришествие на Христос*

Пришествието на Господа

1. Аз съм сред човечеството в момент, когато новите открития са променили живота на хората, и правя присъствието Си сред вас осезаемо със същото смирение, което някога сте познавали в Мен.

2. „Словото“ Божие не се е въплътило отново, Христос не се е родил отново в бедността на яслите — не; защото вече не е необходимо тяло да свидетелства за Божията сила. Ако хората мислят, че това тяло тук е Богът, дошъл на света, те се заблуждават. Божието присъствие е духовно, всеобщо, безкрайно.

3. Ако всичко, което хората са постигнали в това време, беше в границите на справедливото, позволеното и доброто, не би било необходимо Аз да сляза, за да ви говоря отново. Но не всички дела, които това човечество Ми предлага, са добри: има много простъпки, много несправедливости, много заблуди и злодеяния. Затова беше необходимо Моята грижовна любов да събуди човека, когато той беше най-силно погълнат от своето дело, за да му напомни кои задължения е забравил и на Кого дължи всичко, което е и което още ще бъде.

4. За да се направя чут от едно материализирано човечество, което не можеше да Ме чуе от дух към дух, Аз трябваше да се възползвам от неговите духовни дарове и способности, за да се изявя чрез разумните способности на човека.

5. Обяснението за това, защо „спускам се“, за да ви се разкрия, е следното: тъй като не сте могли да се издигнете, за да водите диалог с вашия Господ от дух към дух, Аз трябваше да сляза едно стъпало по-надолу, тоест от духовното, от божественото, където вие все още не можете да стигнете.

Тогава Аз трябваше да използвам вашия разум, който се намира в човешкия мозък, и да предам Божественото си вдъхновение в човешки думи и материални звуци.

6. Човекът се нуждае от разширено познание, и Бог е този, който идва при човека, за да му повери мъдрост. Ако избраното от вас средство за моето кратко послание чрез разумния орган на тези гласове не ви се струва достойно, то Аз ви казвам в истината, че посланието, което се предава чрез тях, е много велико. Бихте предпочели моето послание към хората да се състои с помпозност и церемонии, които биха направили впечатление, но които в действителност, разгледани от гледна точка на Духа, биха били суетни, защото не съдържат истинска светлина.

7. Бих могъл да дойда сред мълнии и бури, за да направя силата Си осезаема; но колко лесно би било тогава за човека да признае, че присъствието на Господа е настъпило! Но не мислите ли, че тогава страхът би се завърнал в сърцата ви, както и представата за нещо непостижимо? Не мислите ли, че всяко чувство на любов към Отца би се превърнало само в страх от Неговата справедливост? Но трябва да знаете, че Бог, макар и да е всемогъща сила, няма да ви победи чрез тази сила, няма да се наложи чрез нея, а чрез друга сила, а именно тази на любовта.

8. Божественият Дух е този, който днес говори на Вселената. Той е този, който внася светлина във всичко, което в други времена не сте разпознали ясно. Той е зората на един нов ден за всички хора, защото Той ще ви освободи от лъжливите страхове, ще премахне съмненията ви, за да освободи душата и ума ви.

9. Казвам ви: след като опознаете същността на моите учения и справедливостта на моите закони, ще разпознаете и границите, които вашите представи са ви наложили и са ви попречили да стигнете по-далеч от едно бегло познание на истината.

10. Вече няма да бъде страхът или уплахата от наказание, които ви възпират да изследвате, да откривате. Само ако наистина искате да опознаете това, което за вас е непостижимо, съвестта ви ще ви забрани пътя; защото трябва да знаете, че на човека не се полага цялата истина и че той трябва да възприеме от нея само онази част, която му съответства.

11. Народ: Ако моето пришествие беше обявено така,

че ще бъде сред войни, разбушували се природни сили, епидемии и хаос, то това не се случи, защото Аз бих ви донесъл всичко това; това се случи, защото моето присъствие би било от полза за човечеството именно в този час на криза.

12. Ето, сега се изпълнява всичко, което е било казано за Моето второ пришествие. Аз идвам при хората, докато един свят се бори със смъртта и земята трепери и се разтърсва в агонията си, за да проправи пътя на едно ново човечество. Затова призивът на Бога в „Третото време“ е призив на любовта – любов, която носи в себе си справедливост, братство и мир и вдъхновява към тях.

13. Словото на Христос някога поникна в учениците Му, а в народа, който ги последва, се разви семето Му. Учението Му се разпространи и смисълът му обхвана целия свят. Така ще се разпространи и днешното учение, което ще бъде прието от всички онези, които са способни да го усетят и разберат. (296, 17-27, 35)

Всички очи ще Ме видят

14. Исус каза на учениците Си: „Ще бъда далеч от вас само за кратко време — ще се върна.“ След това им бе разкрито, че Учителят им ще дойде „върху облака“, обкръжен от ангели, и ще изпраща лъчи светлина към земята.

15. Ето, сега Аз съм „върху облака“, обкръжен от ангели, които са духовните същества, проявили се сред вас като посланици на Моята Божественост и като ваши добри съветници. Лъчите светлина са Моето Слово, което ви носи нови откровения, което преизпълва всеки ум с мъдрост.

16. Блажени онези, които са повярвали, без да са видели, защото те са онези, които усещат Моето присъствие. (142, 50-52)

17. Човекът ще открие истината чрез своя дух, всички ще почувстват Моето присъствие; защото Аз вече ви казах някога, че всяко око ще Ме види, когато дойде времето за това.

18. Е, това време, в което живеете, е именно онова, което беше предсказано чрез Моето Слово и Моите пророци от минали времена, в което всички хора ще Ме видят чрез усещанията и способностите на своя дух.

19. Няма да е необходимо да Ме видят в ограничена човешка форма, за да могат да кажат, че са Ме видели, а ще бъде достатъчно духът им да Ме усети и разумът им да Ме разбере, за да могат напълно истинно да кажат, че са Ме видели.

20. Любовта и вярата, както и интелектът, могат да виждат безкрайно по-далеч, отколкото са способни вашите очи. Затова ви казвам, че не е необходимо да ограничавам присъствието Си до човешката форма или чрез някаква символична фигура, за да постигна да Ме видите.

21. Колко от онези, които Ме видяха в онова „Второ време“ или вървяха с Мен, дори не знаеха кой съм. Колко пък от онези, които дори не знаеха, когато се родих като човек, Ме видяха в духа, разпознаха Ме по Моята светлина и се радваха на Моето присъствие благодарение на вярата си.

22. Отворете всичките си очи и докажете чрез вярата си, че сте деца на Светлината. Всички вие можете да Ме видите, но за това е необходимо да имате добра воля и вяра. (340, 45-51)

23. Казвам ви: ако това човечество, поради своята безлюбовност, своето отклоняване от справедливостта и доброто, се обърне още повече срещу Мен, Аз ще се явя на пътя му в пълна слава, както направих пред Саул, и ще го накарам да чуе гласа Ми.

24. Тогава ще видите как мнозина от онези, които — без да съзнават това — са Ме преследвали, ще се преобразят и просветени ще тръгнат да Ме следват по пътя на доброто, любовта и справедливостта.

25. На тях ще кажа: Спрете, странници, и пийте от този извор с кристално чиста вода. Починете си от тежкото пътуване през живота, което ви наложих. Поверете Ми грижите си и позволете на погледа Ми да проникне дълбоко в душите ви, защото искам да ви изпълня с милост и да ви утеша. (82, 46)

26. Моята любов ще разтрепери най-чувствителните струни на сърцата ви. Но съгласието с вашата съвест ще ви позволи да чуете Моя божествен концерт, и мнозина от вас ще Ме видят в духовния образ на Исус.

27. Трябва да ви посоча, че образът на Исус не е най-съвършеният начин, по който ще Ме видите. Когато ви казах в минали времена: „Всички очи ще Ме видят“, ви дадох да разберете, че всички ще познаете истината, макар че трябва да ви кажа, че ще се ограничa според развитието на всяка душа. Но когато се изкачите по стълбата към съвършенството, със сигурност ще Ме видите в цялата Ми слава.

28. Не се опитвайте сега да Ме си представите по някакъв начин. Помислете: ако вашият дух, макар и ограничен, е същност, е светлина — какъв

облик би могъл да има Всеобщият Дух на вашия Господ, който няма нито начало, нито край? Оставете непостижимото в моята Книга на Божествената Мъдрост. (314, 69-70)

29. В Моето Слово за „Второто време“ Аз ви дадох да разберете, че ще дойда отново при вас, че Моите духовни войнства ще слезнат заедно с Мен. Но човечеството не е разбрало и тълкувало правилно смисъла на Моето Слово.

30. Затова всяка религиозна общност Ме очаква в своята среда, затова те очакват да Ме видят със своите смъртни очи; но онези, които Ме очакват по този начин сега, са същите, които някога отричаха, че Исус е Месията, и го смятаха за мечтател.

31. Днес ви казвам, Мои ученици: ще дойде моментът, в който ще Ме видите в цялата Ми слава. Тогава земята и нейните обитатели ще бъдат очистени, а добродетелта и красотата на душата ще бъдат възстановени. Болката ще изчезне и всичко ще бъде блаженство, ще бъде един безкраен „ден“ без край за вас. Не искате ли да видите тези чудеса? Не искате ли децата ви да общуват с Моя Дух и, свободни от грях, да могат да създадат свят на мир? (181, 74, 81)

32. Ако човечеството беше разбрало пророчествата от Първото и от „Второто време“, то нямаше да бъде объркано пред тяхното сбъдване. Същото се случи и във „Второто време“, когато Месията се роди сред хората, както се случва и сега, когато Аз дойдох в Духа.

33. Смисълът на Моето учение е един и същ и в двете епохи. То ви подготвя, за да превърнете този живот в любящ, макар и преходен дом, където хората се считат и се отнасят един към друг като братя и сери, и си оказват топлината на истинското братство.

34. Подгответе и душата си да влезе след този живот в онези светове или обители, които Господ е приготвил за Своите деца. Моето желание е, когато стигнете до тях, да не се чувствате чужди, а вашата духовност и вътрешно познание да ви позволят да видите всичко, което срещате, така, сякаш вече сте били там. В това ще има много истина, ако вече тук сте във връзка с духовното чрез молитвата. (82, 9-10)

35. Аз съм странникът, който чука на вратите на сърцата ви. Аз чукам, а вие не знаете кой е; отваряте и не Ме познавате. Аз съм като странника, който идва в едно село и няма никого, който да го познава, като чужденеца,

който стъпва в чужда страна и не се разбира на езика ѝ . Така се чувствам Аз сред вас. Кога ще почувствате Моето присъствие? О, хора, кога ще Ме познаете, както в своето време Йосиф беше познат от братята си в Египет? (90, 1)

Глава 4 – *Наставлението чрез божествени откровения*

Източникът на откровенията

1. Към вас говори „Словото“, което винаги е било в Бога, същото, което беше в Христос и което днес познавате чрез Светия Дух; защото „Словото“ е слово, е закон, е послание, е откровение, е мъдрост. Когато сте чули „Словото“ чрез думите на Христос и сега го приемате чрез вдъхновението на Светия Дух – истина ви казвам, това е гласът на Бога, който сте чули. Защото има само един Бог, само едно Слово и само един Свят Дух. (13, 19)

2. Знаете ли какъв е източникът на онова Светлина, която се крие в думите, изречени от устата на гласовете? Нейният източник е в Доброто, в Божествената любов, във Вселенската Светлина, която извира от Бога. Това е лъч или искра от онова Вселенско Светлина, което ви дава живот — част от безкрайната сила, която движи всичко и чрез която всичко вибрира, пулсира и непрестанно следва своя път. Това е онова, което наричате божествено излъчване, това е светлината на Божествения Дух, който просветлява и оживява душите. (329, 42)

3. В този момент към вас говори Този, който винаги е идвал на ваша помощ: Христос, божественото обещание, станал човек в Исус във „Второто време“, Божественото Слово, превърнало се в човешко слово; Духът на любовта, на светлината, на мъдростта, ограничен в един лъч, който докосва чрез Духа душата и разума на човека, за да го научи да предава Моите мисли. (90, 33)

4. Аз съм Христос, когото преследват, хулят и правят на обвиняем в този свят. След всичко, което Ми причинихте в „Второто време“ в Исус, Аз идвам при вас, за да ви докажа още веднъж, че съм ви простил и ви обичам.

5. Голи Ме разпънахте на кръста и по същия начин Аз се връщам при вас; защото Аз не скривам от очите ви Духа Си и Истината Си зад маската на лицемерието или лъжата. Но за да можете да Ме познаете, първо трябва да очистите сърцата си. (29, 27-28)

6. Днес ви казвам: Ето Учителят – онзи, когото хората наричаха Рави от Галилея. Аз ви давам вечно валидното учение, учението на любовта. Празничната трапеза, на

която ви каня днес, е духовна, както и хлябът и виното . Но днес, както и преди, и както винаги, Аз съм пътят, истината и животът. (68, 33)

Местата на откровенията и получателите на посланията

7. Помнете, че Аз съм „Словото“ на Отца; че божествената същност, която получавате в това Слово, е светлина от този Създателски Дух; че Аз съм оставил част от Духа Си във всеки от вас.

8. Но когато видите бедността, която обгражда множеството, което Ме слуша в момента, и скромността на помещението, в което сте се събрали, вие Ме питате мълчаливо: „Учителю, защо не избра за Своето проповядване в това време някой от онези големи храмове или катедрали, където биха могли да Ти бъдат предложени богати олтари и тържествени церемонии, достойни за Теб?“

9. Отговарям на онези сърца, които мислят така за своя Учител: не хората Ме доведоха до тази бедност. Аз Самият избрах за Своето проповядване скромното жилище в бедния предградие на вашия град, за да ви помогна да разберете, че не търся от вас материални дарове или външни жертви, а напротив: Аз се върнах именно за да проповядам отново смирението, за да намерите в него духовност. (36, 24-25)

10. Някои не вярват в Моето присъствие, защото противопоставят на него бедността и скромността на тези места за събрания и непривлекателността на гласовете, чрез които Аз се проявявам. Но ако тези, които се съмняват по този начин, изучаваха живота на Христос, те щяха да разберат, че Той никога не е търсил парадност, почести или богатства.

11. Тези места могат да бъдат толкова бедни и скромни, колкото яслите и сламата, върху които Аз се родих тогава. (226, 38-39)

12. Не мислете, че Аз избрах тази нация за Моето ново явяване едва в последния момент. Всичко беше предвидено от вечността. Тази земя, тази раса, вашите души бяха подготвени от Мен, както и времето на Моето присъствие беше предопределено от Моята воля.

13. Аз реших да започна Своите прояви сред най-незначителните, сред онези, които са запазили чисти ума и душата си. След това позволих на всички да дойдат при Мен, защото на Моята трапеза няма нито разлики, нито привилегии. Словото, което изпратих на този народ, беше просто и скромно по форма, достъпно за вас, но смисълът му, изпълнен с яснота, беше дълбок за вашия дух, защото Аз, макар да съм пристанището на всяко знание, винаги се изразявам и

проповядвам просто и ясно. Аз не съм тайна за никого ; тайната и мистерията са деца на вашето невежество. (87, 11-12)

14. Първите, които Ме слушаха, се отнасяха към Моето дело като към дърво, като отрязваха първите клони, за да ги пресадят в различни райони. Едни тълкуваха Моите учения правилно, други се отклониха от пътя.

15. Малки бяха групите, които се събираха в сянката на скромните събрания. Но когато те станаха по-многобройни и тълпите от хора се увеличиха, Аз ги призовах да се обединят, за да се признаят всички за ученици на един-единствен Учител и да практикуват учението по един и същ начин; за да не се сее семето според собственото усмотрение на „работниците"*, а според Божията воля.

** Позоваване на притчата на Исус за „работниците в лозето".*

16. Пред Духовния ковчег на Новия Завет тълпите от хора се заклеха в покорство, послушание и добра воля; но когато ураганите и вихрите нахлуха с сила и биеха клоните на дървото, някои отслабнаха, докато други останаха непоколебимо твърди и научиха новите „работници" да обработват „нивите".

17. Някои, които бяха разпознали величието на това Откровение, възнамеряваха да навлезнат по-дълбоко в Моите тайни, отколкото е Моята воля, за да придобият знание и сила, които да ги направят превъзхождащи другите; но много скоро се изправиха пред Моята справедливост.

18. Други, които не можаха да открият величието на това дело в неговата чистота, в неговата простота, превзеха ритуали, символи и церемонии от секти и църкви, защото смятаха, че с това придават тържественост на Моите прояви. (234, 27-30)

19. Откакто това откровение започна да се разкрива, вашият дух беше просветен от Моето учение, макар че се появиха и невярващи — както сред онези, които са обучили ума си, така и сред необразованите и невежите.

20. Колко аргументи, за да се отрече това откровение! Колко опити да се унищожи това Слово! Но нищо не е спряло хода на Моето послание — напротив: колкото повече се е борило срещу това дело, толкова повече се е възпламенявала вярата на хората, и колкото повече време минаваше, толкова по-голям ставаше броят на онези, чрез които Аз предавам Словото Си.

21. Какво трябва да се научи от това? Че човешката сила никога няма да бъде в състояние да попречи на Божията сила да изпълни Своите решения.

22. Когато народът се събираше в тези места за събрания, той винаги го правеше без страх от

света, винаги с пълно доверие в Моето присъствие и Моята закрила, и Аз му доказах, че вярата му се основаваше на истината. (329, 28-30, 37)

23. В тази общност се появи нова група апостоли, състояща се от прости и смирени сърца, които обаче бяха изпълнени с любов и вяра, за да Ме следват. Разбира се, сред тях не липсваше и един нов Тома, който трябваше да види, за да повярва в Моето присъствие — един нов Петър, който, въпреки че вярваше в Мен, щеше да Ме отрече от страх пред хората, и един нов Юда Искариотски, който щеше да Ме предаде, като продаде Моето слово и Моята истина за пари и ласкателства.

24. Тълпите, които съставляват този народ, непрестанно се умножаваха и се разпространяваха из градове, селски райони и села; и от този народ възникнаха апостоли на истината и праведността, самоотвержени работници, изпълнени с ревност към учението на своя Господ, и пророци с чисто сърце, които говореха истината. (213, 72-73)

25. В новото Си откровение Аз промених всичко: местата и средствата за проповядване, за да премахна невежеството, заблудата и погрешното тълкуване, с които бяха посрещнати предишните Ми откровения. Както слънцето изгрява на изток и вие го виждате на обед в най-високата си точка, за да наблюдавате след това как залязва на запад, така и светлината на Духа Ми с течение на времето се е преместила от изток на запад, за да не ограничавате Моята слава и Моята сила до определени места, хора или раси. (110, 9)

26. Достатъчно Ми е, че Ме чуват само малцина, защото те утре ще предадат свидетелството за това на своите събратя. Знам, че ако бях призовал всички хора, повечето от тях не биха дошли, защото са заети с делата на света. Те биха Ме отрекли и биха попречили на хората с добра воля да дойдат, за да Ме чуят.

27. Тук, в уединението на тези незначителни места, където се явявам, Аз оставям семето Си да поникне. Обединявам скромните сърца в общности и когато те са далеч от шума на материалистичния живот, им говоря за любовта, за Вечността, за Духа, за истинските човешки и духовни ценности, с което ги карам да гледат на живота чрез Духа, а не чрез сетивата.

28. Тези детски сърца наричам ученици, и те, които никога не са притежавали нищо, които никога не са били забелязвани от ближните си, се изпълниха с удовлетворение от това, че са били призовани от Мен, и възкръснаха за нов живот. Те се издигнаха с убеждението и

възвишеното чувство, че могат да бъдат полезни на ближните си, защото Господ е вложил в тях Своите откровения и им е показал пътя на любовта.

29. Някои може да ги отрекат и да се подиграват с тях, защото се наричат ученици на Исус — но наистина, казвам ви, дори и да им бъде отречена тази благодат, те ще продължат да бъдат Мои ученици. (191, 33-36)

30. Светът чака гласът Ми да го призове; сърцето на хората, макар и мъртво за вярата, очаква гласът на Христос да се приближи към него и да му каже: „Стани и ходи“.

31. „Мъртвите“, „слепите“, болните и изгнаниците съставляват един много голям народ. Аз ще дойда при тях, защото онези, които страдат душевно или телесно, са най-отворени за Моето присъствие. Великите на света – онези, които притежават власт, богатства и светски слава, не вярват, че се нуждаят от Мен, и не Ме очакват: какво би могъл да им даде Христос, след като те казват, че вече имат всичко? Може би някои духовни блага или място във вечността? Това не ги интересува!

32. Това е причината, поради която Аз потърсих тези множества от бедни и болни на тяло и душа, за да им разкрия учението Си; защото те копнееха за Мен, те Ме търсеха. Така че беше съвсем естествено, че те усетиха Моето присъствие, когато дойде времето да се покажа отново на човечеството. (291, 32-34)

Предаването на божествените откровения

33. Който се съмнява в това откровение чрез човешкия разум, се държи така, сякаш отрича своето превъзходство спрямо другите създания — сякаш отрича собствения си дух и не желае да осъзнае духовното и разумно ниво, което е достигнал чрез безброй изпитания, страдания и борби.

34. Да отричаш, че Аз се проявявам чрез вашите умствени способности или чрез вашия дух, означава да отричаш себе си и да се поставяш на мястото на низшите същества.

35. Кой не знае, че човекът е дете на Бога? Кой не знае, че носи душа в себе си? Защо тогава да не вярваме, че между Отца и децата Му трябва да има един или няколко начина за взаимно общуване?

36. Тъй като Аз съм Интелигентност, Аз се обръщам към вас чрез вашите умствени способности; тъй като Аз съм Дух, Аз се обръщам към вашия дух. Но как онези, които отричат Моето откровение, биха могли да разберат и приемат тази истина, ако никога не са искали да Ме разглеждат и признават като Дух? В сърцата си те са развили много погрешни възгледи, като например да мислят, че Аз съм

божествено същество с човешка форма, което трябва да бъде символизирано чрез символи и образи, за да влязат в контакт с Мен чрез тях.

37. През вековете хората, които Ме търсеха по този начин, свикнаха с безмълвието на своите образи и скулптури, пред които се молят и извършват ритуали, и в сърцата им накрая се зароди убеждението, че никой не е достоен да види, чуе или почувства Бога. Казвайки, че Аз съм безкрайно прекалено велик, за да се приближа към хората, те вярват, че Ми отдават почит, изпълнена с възхищение. Но те се заблуждават; защото който твърди, че Аз съм прекалено велик, за да се занимавам с толкова малки създания като човека, е невежа, който отрича най-красивото нещо, което Моят Дух ви е разкрил: смирението.

38. Ако вярвате в Христос, ако твърдите, че сте християни, не трябва да подхранвате такива безсмислени представи като тази, че не сте достойни вашият Господ да се приближи към вас. Забравили ли сте, че именно вашата християнска вяра се основава на онова доказателство за божествената любов, когато „Словото“ Божие стана човек? Какво по-осезаемо и по-човешко приближаване би могло да отговори повече на възприятието на грешните и плътски хора с помрачени души и слаб разум, отколкото това, в което Аз им дадох да чуят Моя божествен глас, превърнал се в човешко слово?

39. Това беше най-голямото доказателство за любов, смирение и състрадание към хората, което Аз запечатах с кръв, за да ви остане винаги пред очите, че никой не е недостоен за Мен, тъй като именно заради онези, които бяха най-изгубени в калта, в мрака и в пороците, Аз превърнах Словото Си в човек и пролях жизнената сила на кръвта Си.

40. Защо тогава именно онези, които вярват във всичко това, сега отричат Моето присъствие и откровение? Защо се опитват да твърдят, че това не е възможно, защото Бог е безкраен, а човекът е твърде нисш, твърде незначителен и недостоен? Истина ви казвам, който отрича Моето откровение в това време, отрича и Моето присъствие в света в онова „Второ време“ и отрича също така Моята любов и Моята смиреност.

41. За вас, грешниците, е съвсем естествено да се чувствате далеч от Мен в греха си. Аз, от друга страна, чувствам, че колкото повече прегрешения извършвате и колкото повече оскверняват душата си, толкова по-необходимо е Аз да се обърна към вас, за да ви дам светлина, да ви подам ръка, за да ви излекувам и спася.

42. Знаях, че ако се явя отново пред децата Си, мнозина ще Ме отрекат, и затова още тогава обявих Своето Второ пришествие; но в същото време дадох да се разбере, че тогава Моето присъствие ще бъде духовно. Но ако се съмнявате в това, уверете се чрез свидетелството на онези четирима ученици, които записаха думите Ми в Евангелията.

43. Ето, Аз съм тук в Духа и ви изпращам от сияещия „облак“ Своето Слово и го превръщам в човешко чрез тези гласове — като подготвително учение за онова откровение, до което всички вие трябва да стигнете: диалога от Дух към Дух. (331, 1-10, 13)

44. Божествените мисли са превърнати в думи чрез моите предаватели, намиращи се в екстаз, които, обединени в изречения, са формирали и закрепили духовно учение, 64 глава 4, което е пълно с откровения и съвършени наставления.

45. Това е обещаният Утешител, това е оня обявен Дух на истината, който ще ви научи на всичко. Подготовката вече започва, настъпват времена, в които ще се нуждаете от онзи, който, защото притежава сила в духа си, ще ви води с благородството и простотата на сърцето си, с мъдрост и милосърдие. (54, 51-52)

46. Моето учение идва при вас, за да донесе светлина на вашия разум. Но не се учудвайте на начина, по който съм дошъл при вас в това време; не се смущавайте от това, но и не го превръщайте в рутина.

47. Когато Моята Божествена Светлина достигне до умствените способности на онзи човек, който Ми служи като глас, тя се уплътнява в вибрации, които се превръщат в думи на мъдрост и любов. Колко стъпала на небесната стълба трябва да слезе Моят Дух, за да стигне до вас в тази форма! И Моят „Духовен свят“ също трябваше да ви изпратя, за да ви даде подробно обяснение на Моите учения. (168, 48)

48. Аз се проявявам чрез човешкия разум, защото мозъкът е „апаратът”, съвършено създаден от Твореца, за да се прояви в него интелигентността, която е светлината на душата.

49. Този „апарат“ е модел, който никога не бихте могли да имитирате с цялата си наука. Ще използвате неговата форма и структура като образец за вашите творения; но никога няма да достигнете съвършенството, което притежават творенията на вашия Отец. Защо тогава се съмнявате, че Аз мога да използвам това, което съм създал? (262, 40-41)

50. През всички времена Моята любов като Учител внимателно се е грижила за учението, от което хората се нуждаят, и Аз винаги съм идвал при тях, за да им говоря в съответствие с тяхната

духовна зрялост и интелектуално развитие.

51. Дойдох при вас, защото видях, че човешкото слово и ученията, които сте създали, не утоляват жаждата на душата ви — жаждата за светлина, жаждата за истина, за вечност и любов. Затова Аз се настаних при вас и се служа с по-смирени, невежи и необразовани хора и ги карам да изпаднат в екстаза на ума и душата, за да извира от устата им посланието на „Третото време“.

52. За да бъдат достойни да приемат и предават Моите божествени мисли, те трябваше да се борят срещу материализацията и изкушенията на света. По този начин, потискайки собствената си личност и укротявайки суетата си, те постигнаха пълно отдаване на своето същество в кратките периоди, в които предлагаха своя умствен орган на божественото вдъхновение и така позволяваха от устните им да излезе слово, изпълнено с мъдрост, нежност, справедливост, балсам и мир.

53. Винаги ще има такива, които не могат да разберат как се случва така, че гласовете да изразяват толкова много знание в думи и да изливат толкова много жизнена същност върху духа на множествата слушатели, без Моят Дух да слиза в тези мозъци, а само един лъч от Моята Светлина да ги осветява. Затова ви казвам, че и Царската звезда — както наричате Слънцето — няма нужда да слиза на Земята, за да я освети, тъй като светлината, която изпраща от разстояние към вашата планета, е достатъчна, за да я окъпе в светлина, топлина и живот.

54. По същия начин Духът на Отца, като слънце с безкрайна сияйна сила, осветява и оживява всичко чрез светлината, която Той изпраща върху всички създания — както духовните, така и материалните.

55. Разберете, че където е моята светлина, там е и моят Дух. (91, 12-16)

56. Искра от светлината на Моя Дух, отражение на Божественото Слово, е това, което се излива върху духа на гласоносеца, чрез когото Аз ви правя Моето послание чуваемо. Кой човешки гласоносец би могъл да приеме цялата сила на „Словото“? Никой. И наистина, казвам ви, вие още не знаете какво е „Словото“.

57. „Словото“ е живот, е любов, е Божието Слово, но от всичко това гласовият носител може да приеме само една частица. Но тук, в този лъч светлина, в тази същност, вие ще можете да откриете Безкрайното, Абсолютното, Вечното.

58. За да говоря за Себе Си, Мога да го направя както чрез велики дела, така и чрез малки и ограничени проявления. Аз съм във всичко, всичко говори за Мен, голямото и малкото са еднакво

съвършени. Човекът трябва само да знае как да наблюдава, да размишлява и да изучава. (284, 2-3)

59. Моето „Слово“ не се е въплътило отново в човек. В това време Аз съм „върху облака“, символът на отвъдното, откъдето извира Моят лъч, който просветлява ума на гласоносеца.

60. На Мен Ми е угодно да се изразя чрез човека и Моето решение е пълно. Аз познавам човека, защото Аз съм го сътворил. Считам го за достоен, защото е Мое дете, защото е произлязъл от Мен. Мога да се възползвам от него, защото затова го създадох, и мога да разкрия славата Си чрез неговото посредничество, защото го създадох, за да се прославя в него.

61. Човекът! Той е Мой образ, защото е интелигентност, живот, съзнание, воля, защото притежава нещо от всички Мои качества и духът му принадлежи на вечността.

62. Често сте по-незначителни, отколкото сте вярвали, а друг път сте по-велики, отколкото можете да си представите. (217, 15-18)

63. Ако помислите малко и изучите Писанията, ще разберете, че при всички пророци се е изразявало едно и също духовно съдържание, което те са предавали на хората чрез думите си. Те даваха на хората наставления, откровения и послания, без заблудите на материализирания култ, който народът изповядваше в онези времена. Те учеха да се спазват Законът и Словото Божие и помагаха на хората да влязат във връзка с Небесния си Отец.

64. Народе, не намираш ли голяма прилика между онези пророци и тези гласове, чрез които Аз в момента ви говоря? И на устните на последните Аз поставям същността на Моя закон, чрез техните думи ви достига Моето вдъхновение, и от тях извира лъчезарното учение, което призовава слушателите да търсят своя Господ по най-чистия начин. Те говорят, без да се страхуват, че сред множеството, което ги слуша, има и шпиони или фанатици. Те изпълняват с всеотдайност своята задача в служба на своя Отец, за да може Той чрез тях да говори на човечеството и да му дава тези наставления, които ще отворят пред хората нови пътища към Светлината.

65. Народе, не само че съществува голяма прилика между онези пророци и тези гласове, но между тях има и пълна връзка. Онези ги предсказаха, и това, което онези предсказаха преди дълго време, сега преживяват тези служители. (162, 9-11)

66. Не всички Мои гласове бяха способни и желаеха да се подготвят, за да Ми служат, и

често Аз трябваше да изпратя Светлината Си върху нечисти умове, които бяха заети с безполезни, ако не и с греховни неща. С простъпките си те предизвикаха Моята справедливост, защото умът им беше лишен от всякакво вдъхновение, а устните им – от всякаква красноречивост, за да изразят божественото послание.

67. В тези случаи множеството слушатели затвори ушите си за онези жалки изявления, но отвори душата си, за да почувства в нея Моето присъствие и да приеме Моята същност. Народът се е хранил от същността, която милосърдието ми е изпратило в този момент; но гласът е попречил на послание, което не е излязло от устните му, и така е принудил присъстващите да водят диалог от дух към дух с Учителя си , въпреки че те все още не са били подготвени да приемат моето вдъхновение в тази форма. (294, 49)

Формата на откровенията

68. Учението на Учителя винаги започва по един и същ начин, защото съдържа една и съща любов. То започва с любов и завършва с милосърдие — две думи, в които се съдържа цялото ми учение. Именно тези възвишени чувства дават на душата сила да достигне областите на Светлината и Истината. (159, 26)

69. Бихте могли да кажете, че външната форма на езика, на който говорех през „Второто време“, и тази, която използвам сега, са различни, и отчасти бихте били прави. Защото Исус тогава ви говореше с изразите и поговорките на народите, сред които живееше, така както Аз правя днес, като се съобразявам с душевния склад на онези, които чуват Моето слово. Но духовното съдържание, което предава това слово, дадено тогава и днес, е едно и също, е единно, е неизменно. Въпреки това това е останало незабелязано от мнозина, чиито сърца са закоравели и чиито умове са затворени. (247, 56)

70. О, неверници! Елате и Ме слушайте често, Моето Слово ще преодолее вашите съмнения. Ако имате впечатлението, че изразните средства на Моето Слово не са същите, каквито някога са били, Аз ви казвам, че не трябва да се придържате към формата, към външното, а да търсите смисъла, който е същият.

71. Същността, смисълът, е винаги един и същ, защото Божественото е вечно и неизменно; но формата, в която откровението достига до вас, или чрез която Аз ви разкривам още една част от истината, винаги се проявява в съзвучие с възприемчивостта или развитието, което сте постигнали. (262, 45)

Присъствието на отвъдни същности при поученията на Христос

72. Истина ви казвам, в моментите, когато Моето Слово прониква в разумните способности на човека, тук присъстват хиляди и хиляди безтелесни същества, които слушат Моето слово; техният брой винаги е по-голям от този на онези, които се настройват в материята. Както и вие, те бавно излизат от мрака, за да влязат в царството на светлината. (213, 16)

73. Това Мое слово чувате на Земята чрез човешкия разум, а на по-висши нива на съществуване от вашето го чуват също така обитателите на същите тези нива, други души; както и духовите същества от други, още по-висши нива на съществуване, които са у дома там. Защото този „концерт“, който Отецът изнася в „Третото време“ заедно със светлинните духове, е всеобщ.

74. Аз съм го казал: Моят лъч е всеобщ, Моето слово и Моята (съдържаща се в него) духовна същност също са всеобщи, и дори на най-високото ниво, което духовете са достигнали, те Ме чуват. В момента вие Ме чувате при това откровение по най-несъвършения начин, който е чрез човека.

75. Затова Аз ви подготвям сега за по-висши откровения, за да можете, когато влезете в духовното и напълно напуснете тази Земя, да се съедините с едно ново ниво на живот, за да чуете „концерта“, който Отецът изпълнява заедно с вашия дух.

76. Днес вие все още се намирате в материята, подхранвайте сърцата и духовете си с това слово, а онези същества, които са ви принадлежали на земята, които вие все още наричате баща, съпруг, съпруга, брат, дете, роднина или приятел, са на други житейски нива и чуват същото слово; но за тях смисълът му, същността му е различна, макар че те се наслаждават на същото блаженство, същото утешение, същото насърчение и същия хляб. (345, 81-82)

77. Аз изпращам лъч от Своята светлина към всеки свят. Към вас Аз съм допуснал тази светлина под формата на човешки думи, така както тя достига до другите обители чрез вдъхновение.

78. В светлината на този божествен лъч всички духове ще се обединят, като от него направят небесна стълба, която ги води към една и съща точка, към Духовното царство, което е обещано на всички вас, които сте духовни частици от Моята Божественост. (303, 13-14)

Временната ограниченост на откровенията

79. Моето царство слиза върху страдащото човечество и Моето слово звучи чрез избраните на

това време, за да станат онези, които Ме чуват, утеха за своите ближни.

80. През всички времена Аз съм имал посредници между хората и Моята Божественост; те бяха сърдечно кротките и смирените, на които Аз се възползвах. Сега Аз подготвям новите посланици на Моите учения, за да бъде тази Блага вест сред хората пробуждане към Духовния живот.

81. Колко от онези, които са способни да изпълнят благородна духовна мисия, все още спят, разпръснати по света! Те ще се събудят и ще докажат своя духовен напредък, когато в великодушието на своите чувства станат полезни същества за своите ближни. Те ще бъдат смирени и никога няма да се хвалят с превъзходство. (230, 61-63)

82. Моето дело трябва да достигне до човечеството в неподправен вид, за да може то да тръгне да изпълни Моя закон, като прегърне кръста на своето изкупление.

83. Аз съм обещал това на хората, на цялото човечество, и ще го изпълня, защото Моето слово е словото на Цар; Аз ще им изпратя чрез Моите ученици златната пшеница на Моето слово, и тя ще послужи на хората за подготовка, за да могат скоро да се насладят на диалога от дух към дух. Защото след 1950 г. Аз няма да се проявявам нито тук, нито на друго място чрез умствените способности на някой гласовит човек. (291, 43-44)

Глава 5 – *Причина за новото Божие откровение*

Божията воля за изкупление

1. Ако на света нямаше невежество, ако не се лееше кръв, ако нямаше болка и мизерия, нямаше да има причина Духът Ми да се материализира, като се направи възприемчив за вашите сетива. Но вие се нуждаете от Мен. Знам, че само Моята любов може да ви спаси в тези времена, и затова съм дошъл.

2. Ако не ви обичах – какво значение би имало това, че се самоунищожавате, и какво значение би имала вашата болка? Но Аз съм вашият Отец – Отец, който чувства в себе си болката на детето, защото всяко дете е малка част от Него. Затова във всяка Моя дума и във всяко вдъхновение Аз ви давам светлината на истината, която за духа означава живот. (178, 79-80)

3. Ето, Аз съм сред вас и чукам на сърцата ви. Мислите ли, че Моят мир е съвършен, когато ви виждам въвлечени в постоянни вражди? Затова Аз дойдох като Велик Воин, за да се боря срещу мрака и злото, и заедно с Мен дойдоха също духовете на доброто, Духовният свят, за да завършат Моето дело. Колко

дълго ще продължи тази борба? Докато всичките Ми деца бъдат спасени. Но Аз не съм донесъл болка със Себе Си, Аз искам само да ви преобразувам чрез любов. (268, 31)

4. Моето слово отново ще бъде неудобно за хората, както в минали времена, но Аз ще им кажа истината. Без да излагам никого, Аз наричах лицемера лицемер, прелюбодееца прелюбодеец, а злодея злодей. Истината беше изкривена и беше необходимо тя да засияе отново, както и сега, когато истината е била скрита, и затова тя трябва отново да излезе на светло пред очите на хората. (142, 31)

5. Не веднъж, а многократно и по различни начини Аз обявих и обещах на учениците Си Своето повторно пришествие. Аз ви обявих знаменията, които щяха да предвещават Моето пришествие — знамения в природата, събития в човечеството, световни войни, греха в своя апогей. За да не попадне светът в заблуда и да не Ме очаква отново като човек, Аз им дадох да разберат, че Христос ще дойде „на облака“, тоест в Духа.

6. Това обещание се изпълни. Ето Учителят в Духа, който говори на света. Ето Господ на мира и на Царството на Светлината, който строи неизмеримо голям ковчег, в който хората могат да намерят убежище и да се спасят, както в „Първото време“, когато Ной построи ковчега, за да спаси човешкия род. (122, 52-53)

7. Начинът, по който Аз се разкрих в това време, е различен от този на „Второто време“, но намерението Ми е същото: да спася човечеството, да го измъкна от онова вихрушка, на която то се натъкна по пътя си и от която не можа да избяга.

8. Изкушението е развързано с цялата си сила, и човекът е паднал като малко дете и е преживял големи страдания. Той изпива чашата на страданията си и вика към Мен в дълбокото си объркване, и Отецът е бил с него.

9. В чашата все още са останали остатъци от маята, но Аз ще ви помогна да понесете онези мъки, които са следствие от вашето неподчинение. Блажени сте вие, които Ме слушате, защото ще бъдете силни! Но какво ще стане с останалите, когато ги сполети това голямо страдание? Ще се срине ли душата им поради липса на вяра? Молитвата на Израел* трябва да им даде опора. (337, 38)

** Това име се отнася до новия Божий народ, „Духовния Израил“, а не до жителите на държавата Израил или еврейския народ като цяло (за повече подробности вижте глава 39)*

10. Аз ви търся с безкрайна любов. Положил съм в душите ви толкова много благодат и толкова много дарове, че не съм готов да загубя нито едно от децата Си. Вие сте част от Духа Ми, сте част

от Моето същество – може ли да бъде зъл Този, Който ви търси с толкова ревност и такава любов?

11. Винаги, когато слизам, за да ви дам Словото Си, намирам „последните“ сред множествата; това са онези, които Ме питат най-много в сърцата си. Но Аз съм им благосклонен и винаги отговарям на въпросите им.

12. Днес последните, които дойдоха, Ме питат какъв е смисълът на Моето завръщане, на което Аз отговарям, че смисълът е да се даде възможност на човека сам да се върне към своята първоначална чистота. (287, 19-20)

Премахването на заблудите и външните форми на поклонение

13. „Третото време“ е настъпило напълно за човечеството. Изминаха около 2000 години, откакто ви дадох Словото Си; но въпреки изминалото време това учение все още не е било разпознато от цялото човечество, защото Аз не съм обичан от всичките Си деца. Въпреки това всички Ми оказват почит, всички търсят един-единствен Божествен Дух, който е Моят. Но Аз не виждам единство сред хората, не виждам сред тях една и съща вяра, едно и също възвисяване и познание, и затова Аз идвам като Свети Дух, за да ги обединя в Себе Си, за да ги усъвършенствам с Моето учение за истината, с Моето неизменно Слово, с Моя закон на любовта и справедливостта. (316, 4)

14. Замъгляването на ума, липсата на вяра, незнанието на истината са мрак за душата, и затова днес човечеството се намира на заблуден път. Колко са се умножили онези хора, които живеят, без да знаят или да искат да знаят накъде вървят!

15. Аз знаех, че за хората ще дойде такова време, изпълнено с болка, объркване, несигурност и недоверие. Обещах да ви спася от тази тъмнина и ето Ме: Аз съм Духът на истината. Защо искате да Ме видите отново като човек? Не си ли спомняте, че умрях като човек и ви казах, че ще ви очаквам в Моето царство? С това ви дадох да разберете, че душата е вечна, безсмъртна. (99, 7-8)

16. Моето Слово в това време ви напомня за миналото, разкрива ви тайните и ви възвестява бъдещето. То ще оправи всичко, което хората са изкривили и обезсилили; защото Аз, като Пазител на истината, идвам с меча на ревността и справедливостта Си, за да съборя всичко лъжливо, да разбия лицемерието и лъжата, да изгоня отново търговците от храма на истината.

17. Разберете, че не е нужно да търсите истината в книги, съвети или заповеди на хора, за да постигнете спасението на душите си.

18. Всички вие трябва да бъдете спасени, Аз не откривам нито един, който вече стои на твърда земя. Вие сте корабокрушенци посред бурна нощ, в която всеки се бори за собствения си живот, без да мисли за ближния си, защото животът му е в опасност.

19. Но наистина, казвам ви, Аз съм вашият единствен Спасител, който идва още веднъж в търсене на онези, които са се изгубили, защото са се отклонили от морския път, който е Законът. Аз осветявам пътя ви, за да стигнете до сушата, до оная благословена земя, която ви очаква, защото в нея се крият безкрайни съкровища за духа. (252, 37-40)

20. По същия начин, по който някога са били давани погрешни тълкувания на Божествените наставления, така и Моето учение беше изопачено в това време; и така стана необходимо Учителят да дойде отново, за да ви помогне да се освободите от заблудите си, тъй като сами по себе си много малко хора успяват да се избавят от заблудите си.

21. Вярно е, че още тогава ви обещах, че ще дойда отново; но трябва да ви кажа и това, че го направих, защото знаех, че ще дойде време, в което човечеството, убедено, че върви по пътя на моите учения, ще бъде много далеч от тях; и това е времето, за което обявих моето завръщане. (264, 35-36)

22. В „Второто време“ Христос — същият, който в този момент ви говори — стана човек и живя на земята. Но сега Той е с вас в Духа и по този начин изпълнява обещанието, което е дал на човечеството: обещанието да се върне в нова епоха, за да ви донесе най-висшата утеха и светлината на истината и при това да освети и обясни всичко, което е било разкрито на хората. (91, 33)

23. Човечеството е объркано, но Аз дойдох, за да го водя чрез светлината на Светия Дух и за да разпознае моето слово по неговия смисъл.

24. С течение на времето писанията, които са оставили Моите ученици, са били променени от хората и затова съществува раздор между вероизповеданията. Но Аз ще обясня всичките Си учения, за да обединя човечеството в една светлина и в една воля. (361, 28-29)

25. Днес за света започва нов етап, в който човекът ще се стреми към по-голяма свобода в мисленето, в който ще се бори, за да разкъса веригите на робството, които духът му е влачил със себе си. Това е времето, в което ще видите народите, жадни за духовна храна и истинска светлина, да преминават границите на фанатизма, и Аз ви казвам, че никой, който дори за миг изпита щастието да се чувства свободен да мисли, да изследва и

да действа, никога повече няма доброволно да се върне в затвора си. Защото сега очите му са видели светлината, а духът му е бил възхитен от Божествените откровения. (287, 51)

26. Знаях, че хората ще мистифицират все повече учението Ми от поколение на поколение, ще променят закона Ми и ще изопачат истината. Знаях, че хората ще забравят обещанието Ми да се върна и че вече няма да се считат за братя, а ще се избиват един друг с най-жестоките, най-страхливите и най-нечовешките оръжия.

27. Но сега дойде времето и обещаният ден, и ето Ме. Не осъждайте начина, който съм избрал, за да се явя пред вас; защото не светът трябва да Ме съди, а Аз съм Този, Който съди човечеството, защото сега е времето на неговия съд.

28. Аз създавам царство в сърцата на хората — не земно царство, както мнозина очакват, а духовно — чиято сила произтича от любовта и справедливостта, а не от силите на света.

29. Виждам, че някои са учудени да Ме чуят да говоря така; но Аз ви питам: защо винаги искате да Ме представяте облечен в коприна, злато и скъпоценни камъни? Защо винаги искате Моето царство да е от този свят, докато Аз ви разкрих обратното? (279, 61-64)

30. Аз вече ви предсказах, че борбата ще бъде ожесточена, защото всеки смята своята религия за съвършена и своя начин да я изповядва за безупречен. Но Аз ви казвам, че ако беше така, Аз нямаше да имам причина да дойда в това време и да ви говоря.

31. Аз ви давам чрез вдъхновение едно дълбоко духовно учение, защото виждам, че езичеството властва във вашите култови форми и че лошото семе на фанатизма ви е отровило с невежество и чувства на омраза.

32. Моят меч на светлината е в дясната Ми ръка, Аз съм воинът и Царят, който унищожава всичко противно, всяко съществуващо зло и всичко лъжливо. Когато моята борба приключи и сърцата се научат да се обединяват, за да се молят и да живеят, погледът на вашия дух ще Ме открие в безкрайната светлина и във вечния мир. „Това е Моето царство“, ще ви кажа, „и Аз съм вашият Цар, защото за това съм тук и за това ви създадох: за да управлявам.“ (279, 72-74)

Разяснение за истинския живот

33. Всички хора знаят, че Аз съм Отецът на всичко сътворено и че съдбата на същества е в Мен. Въпреки това от тях не съм получил нито вниманието им, нито уважението им. Те също сътворяват, също са господари и вярват, че имат власт над съдбата

на ближните си — защо тогава да се прекланят пред Мен?

34. По този начин човекът изпита търпението Ми и предизвика справедливостта Ми. Аз му дадох време да намери истината, но той не пожела да приеме нищо от Мен. Дойдох като Отец и не бях обичан; след това дойдох като Учител и не бях разбран; но тъй като е необходимо да спася човечеството, сега идвам като Съдия. Знам, че човекът ще се възпротиви на Моята справедливост, защото няма да Ме разбере и като Съдия и ще каже, че Бог се е отмъстил.

35. Исках всички да разберат, че Бог не може да таи чувства на отмъщение, защото Неговата любов е съвършена. Точно толкова Той не може да изпраща болката; вие самите я привличате чрез вашите грехове. Моята божествена справедливост стои над вашите страдания и дори над вашата смърт. Болката, препятствията, неуспехите са изпитанията, които човек постоянно си налага , и плодовете на семето му са това, което той постепенно жъне. На Мен ми е достатъчно при всяка от тези житейски кризи да допусна Светлината Си до вашия дух, за да постигне той своето спасение. (90, 5-7)

36. Това е Духът на истината, който слиза, за да разкрие тайните и да ви открие необходимото знание, за да се насладите на истинския живот. Той е божественото утешение, което се излива върху вашите страдания, за да ви даде свидетелство, че божественият съд не е наказание, нито отмъщение, а съд на любовта, за да ви доведе към светлината, към мира и към блаженството. (107, 24)

37. Знайте, че този, който разбира и познава нещо от онова, което е запазено за онези, които се издигат, вече не може да откъсне духа си от онова Светло, което му е било разкрито. Независимо дали стъпва в непознати светове или се връща отново и отново на Земята: това, което някога е приел като божествена искра от Светлината, ще извира отново и отново от най-чистото в неговото същество като предчувствие, като божествено вдъхновение. Понякога то ще оживява като сладко пробуждане или като небесно пеене, което ще изпълва сърцето с наслада, като копнеж за завръщане в Духовната родина. Това е, което моето учение означава за душите, които се завръщат в този живот. На пръв поглед духът забравя своето минало, но в действителност той не губи познанието за моето учение.

38. На онези, които се съмняват, че това е Божественото Слово, което им говори в този момент и в тази форма, Аз казвам, че ако не искат да Ми дадат това име, ако

не искат да приписват това Слово на Божествения Учител, нека разгледат смисъла на това учение, нека проучат до дъно всяка негова мисъл; и ако, като размишляват върху чутото, стигнат до заключението, че то съдържа светлина и истина за човечеството, нека го използват като мерило за стъпките си на земята и с него преобразят живота си.

39. Знам, че ви предавам истинската мъдрост; това, в което вярват хората, не променя ни най-малко Моята истина. Но е необходимо човекът да има увереност в това, в което вярва, в което знае и в което обича. Само затова понякога в моите проповеди Аз се поставям на нивото на човечеството, за да постигна това, че то Ме разпознае. (143, 54-56)

40. Представата, която хората имат за Мен, е много ограничена, познанието им за духовното е много оскъдно, вярата им е много малка.

41. Религиите дремят в вековен сън, без да напредват нито с крачка, и когато се събудят, те са активни само във вътрешността си и не смеят да пробият кръга, който са си създали чрез своите традиции.

42. Ще бъдат пренебрегнатите, бедните, простите и невежите, които в стремежа си към светлина, към чиста духовна среда, към истина и напредък ще напуснат този кръг. Те са тези, които ще разтърсят камбаната и ще прозвучат призива за събуждане, когато почувстват, че настъпва времето на Моите нови откровения в епохата на духовността.

43. Хората искат да открият тайната на духовния живот — онова съществуване, в което неизбежно трябва да влязат и което именно затова ги интересува да опознаят.

44. Хората питат, молят, умоляват за светлина от милосърдие, защото чувстват необходимостта да се подготвят; но в отговор на всичко това им се казва, че духовният живот е тайна и че желанието да се вдигне завесата, която го покрива, е прекомерно и богохулство.

45. Истина ви казвам, онези, които жадуват за истина и светлина, няма да намерят на този свят извора, чиято вода ще утоли жаждата им. Аз ще бъда Този, Който ще изпрати от небето водата на мъдростта, която душите жадуват да пият. Аз ще излея извора на истината върху всеки дух и всеки разум, за да се разкрият „тайните". Защото Аз ви казвам още веднъж, че не Аз съм Този, Който се обгръща с тайни пред хората, а вие сте тези, които ги създавате.

46. Всъщност във вашия Отец винаги ще има нещо, което никога няма да познаете, ако имате предвид, че Бог е безкраен, а вие

сте само частици. Но това, че не трябва да знаете кои сте във вечността, че трябва да бъдете непроницаема тайна за самите себе си и че трябва да чакате, докато влезете в духовния живот, за да го опознаете – това не е предписано от Мен.

47. Вярно е, че в миналите времена не ви се говореше по този начин и не се отправяше широкообхватна покана да навлезете в светлината на духовните познания; но това беше така само защото в миналото човечеството не усещаше острата необходимост да знае, която усеща днес, нито беше духовно и интелектуално способно да разбере. Макар че тя винаги е търсила и ровила наоколо, това се е случвало повече от любопитство, отколкото от истинско желание за светлина.

48. За да намерят хората пътя, който ги води към това Светло, и за да бъдат в състояние да приемат водата от извора на живота и мъдростта, те трябва първо да се откажат от всеки външен култ и да изкоренят от сърцата си всеки фанатизъм. Когато тогава в сърцата си започнат да усещат присъствието на живия и всемогъщия Бог, ще почувстват как от дълбините на своето същество се издига нова, непозната благочестивост , пълна с чувство и искреност, пълна с възвишеност и сърдечност, която ще бъде истинската молитва, разкрита от Духа.

49. Това ще бъде началото на неговото издигане към Светлината, първата стъпка по пътя към одухотворяването. Когато Духът може да разкрие на човека истинската молитва, той ще може да му разкрие и всички способности, които притежава, както и начина, по който да ги развие и да ги насочи по пътя на любовта. (315, 66 75)

50. В Моето откровение можете да намерите същите наставления като тези от „Второто време“; но в тази епоха Аз ви разкрих неизмеримото чрез светлината на Светия Си Дух, и в диалога от Дух към Дух ще продължа да ви разкривам нови и много велики учения. Цялото съдържание на Шестото печат ще ви разкрия в тази епоха на откровения, която ще ви подготви за времето, когато ще разпечатам Седмото печат. Така ще познавате все повече „неизмеримото”; така ще откриете, че Духовният свят е домът на всички души, безкрайният и чуден Отецов дом, който ви очаква във висшето отвъдно, където ще получите наградата за делата, които сте извършили с любов и милосърдие към ближните си. (316, 16)

Развитието, одухотворяването и изкуплението на човека

51. Аз ви давам моето учение не само като морален юз за вашата

материална природа; по-скоро с него вие можете да се изкачите към по-високите върхове на вашето духовно съвършенство.

52. Аз не създавам нова религия сред вас; това учение не отрича съществуващите религии, ако те са основани на Моята истина. Това е послание на Божията любов за всички, призив към всички обществени институции. Който разбере Божията воля и изпълнява Моите заповеди, ще се почувства воден към напредъка и по-висшето развитие на душата си.

53. Докато човекът не разбере духовността, която трябва да има в живота си, мирът още дълго няма да стане реалност в света. Който обаче изпълнява Моя закон на любовта, няма да се страхува нито от смъртта, нито от съда, който очаква душата му. (23, 12-13)

54. С тези откровения Аз искам не само да ви донеса мир на света и да облекча страданията ви чрез физическо успокоение. С това послание Аз ви давам великите учения, които говорят за вашето духовно развитие. Защото, ако бях искал да ви донеса само благата на света — наистина, казвам ви, за това би било достатъчно да натоваря учените, които осветявам чрез интуиция и на които бих разкрил тайните на природата, за да вземат от нея лечебния балсам, с който да ви излекуват от вашите физически страдания.

55. Моето дело иска да ви покаже по-далечни хоризонти, отвъд вашата планета, с онова безкрайно множество светове, които ви заобикалят — хоризонти, които нямат край, които ви сочат пътя към вечността, която ви принадлежи. (311, 13-14)

56. Моето духовно учение има различни цели или задачи: една от тях е да утеши душата в нейното изгнание и да ѝ помогне да разбере, че Богът, Който я е сътворил, я очаква вечно в Своето царство на мира. Друга е да ѝ даде да разбере колко дарове и способности може да използва, за да постигне своето спасение и възвисяване или усъвършенстване.

57. Това слово носи посланието за духовността, което отваря очите на хората, за да видят реалността такава, каквато е, която те вярват, че могат да намерят само в това, което виждат, в това, което докосват, или в това, което доказват с човешката си наука, без да осъзнават, че наричат преходното „реалност“, а вечното, където съществува истинската реалност, не познават и отричат.

58. Нека това послание да се разпространява от народ на народ, от дом на дом и да оставя семето на светлината, утехата и мира, за да могат хората да спрат за миг и да дадат на духа си

почивка, която е необходима, за да се събере и да си спомни, че всеки миг може да бъде моментът на завръщането му в Духовния свят и че от делата му и семето, което е посял на земята, зависи плодът, който ще пожъне при пристигането си в Духовния живот. (322, 44-46).

Глава 6 – *Третото завещание и великата книга на живота*

Книгата на Божията любов, истина и мъдрост

1. Книгата на Моето Слово е книгата на божествената и истинската любов; в нея ще намерите неизменната истина. Посегнете към нея и ще намерите мъдростта, която ще ви помогне да се развивате и да постигнете мир във вечността. Ще бъде осъден всеки, който изкриви или промени нейното съдържание, и ще наруши тежко Моя закон този, който пропусне или добави дори и една дума, която не е в съгласие с Моето съвършено учение.

2. Съхранете това слово в първоначалната му чистота, защото то е най-красивото наследство, което Аз ще оставя на човечеството. Запишете моите наставления и ги разпространете сред ближните си; пазете ги вярно, защото вие носите отговорност за това наследство.

3. Утре човек ще намери в нея същността на Моето откровение, което със светлината на своите учения ще го поведе по пътя на истината.

4. Тези писания ще бъдат завещани от родители на деца като извор на жива вода, чийто поток ще извира неизчерпаемо и ще тече от сърце към сърце. Учете се от Голямата книга на живота, книгата на духовността, която ще ви обясни божествените откровения, които сте получили през вековете.

5. Не ви ли обещах, че всяко познание ще бъде възстановено в първоначалната си истина? Защото това е времето, което ви беше обявено.

6. Истина ви казвам: Който размишлява върху ученията на Моята книга и ги проучва с искрено желание да издигне познанията си, ще спечели светлина за душата си и ще Ме почувства по-близо до себе си.

7. Митовете от миналото и тези от днес ще паднат; всичко посредствено и лъжливо ще се срути; защото ще дойде моментът, в който вече няма да можете да се храните с несъвършенства, и тогава душата ще тръгне в търсене на истината, за да й служи тя като единствена храна.

8. В тези учения човечеството ще намери същността на Моите

откровения, която до днес не е разбирало поради липса на духовност. От древни времена Аз ви я поверих чрез Моите пратеници, посланици и „преводачи“, но тя ви е послужила само за да създадете от нея митове и традиции. Обмислете и изучавайте това учение с благоговение и любов, ако искате да си спестите векове на объркване и страдание. Но имайте предвид, че няма да изпълните задачата си, ако се задоволите само с притежаването на книгата; не, тя трябва да ви събуди и да ви научи, ако искате да бъдете истински Мои ученици. Учете с примера, любовта и готовността да помагате, които Аз ви показах. (20, 1-8)

9. Книгата на Моето учение се състои от ученията, които Аз ви диктувах през това време чрез човешкия разум. С тази книга, която човечеството накрая ще признае като Третото Завет, вие трябва да защитавате Моята божествена кауза.

10. Човечеството познава само закона на „Първото време“ и това, което е написано в Първия и Втория Завет; но Третият ще обедини и поправи това, което хората са изопачили поради липса на подготовка и разбиране. Човечеството ще трябва да изучава Моето послание, за да проникне в същността на всяка дума и да открие един-единствен идеал, една-единствена истина, едно и също светлина, която ще го води към духовност. (348, 26)

11. Аз ви разкривам това, което ученият не може да ви научи, защото не го знае. Той е заспал в своето земно величие и не се е издигнал към Мен в стремежа си към Моята мъдрост.

12. Сърцата на духовниците, които в различните секти и религиозни общности трябваше да преподават духовното знание, което е величие и богатство за духа, са се затворили.

13. Видях, че законът и ученията, които завещах на човечеството в минали времена, са били скрити и заменени с ритуали, външни култове и традиции.

14. Но вие, които дълбоко осъзнавате, че същността на това Слово е същата като тази, която Израил получи на планината Синай и която множествата хора чуха от устните на Исус във „Второто време“ от устата на Исус, трябва да учите с вашето почитание към Бога и вашите дела, че не бива да се забравя Божественият закон заради спазването на глупави традиции, които не са полезни за душата. (93, 10-13)

15. Напомних ви имената на Моите посланици, чрез които сте получили послания, заповеди, пророчества и поучения.

16. По този начин Аз обединих съдържанието на всички минали поучения в едно-единствено поучение.

17. Спиритуализмът е наследството, в което Трите завета се обединяват в една-единствена духовна книга. (265, 62-64)

18. Това учение, наречено духовно, защото разкрива духовното, е предначертаният за човека път, по който той ще опознае своя Създател, ще Му служи и ще Го обича. Това е книгата, която учи хората да обичат своя Отец в своя ближен. Спиритуализмът е закон, който заповядва доброто, чистото, съвършеното.

19. Задължението да се спазва този закон важи за всички; въпреки това той не принуждава никого да го изпълнява, защото всеки дух се радва на свобода на волята, за да може борбата му и всичките му дела да бъдат отчетени като негови собствени заслуги, когато бъде съден.

20. Разберете, прочее, че това учение е пламъкът на божествената любов, който е осветил всички мои деца, от първото до последното, и им е дал топлина. (236, 20-22)

Връзката между учението за духа и учението на Исус

21. Учението на Духа не е теория, то е практическо наставление както за човешкия живот, така и за живота на душата. Няма друго, по-всеобхватно и по-съвършено наставление от него. То ви съпътства още преди да дойдете на Земята, следва ви през целия ви ден на този свят и се слива с душата ви, когато тя се завърне в предишното си пристанище.

22. Не Аз ще бъда този, който ще премахне литургията и традициите от вашите богослужения – това ще бъде духът на човека, който неволно ще се издигне над старите си представи пред необходимостта от по-голяма светлина, която осветява пътя му на развитие. Скоро човекът ще разбере, че единственото, което може да принесе на Бога, е проявяването на любовта, защото любовта означава доброта, милосърдие, мъдрост и справедливост.

23. Спиритуализмът не заличава нито една от думите, които Христос някога проповядваше. Ако не беше така, той не би могъл да си даде това име, тъй като би се противопоставил на истината. Как би могло това слово да противоречи на онова, след като е същият Учител, който го изрича. Ако наистина проникнете в смисъла на това учение, ще видите, че моето днешно слово е обяснението или разяснението на всичко, което някога съм казал. Затова човечеството от днес и това от бъдещето е в състояние да разбере повече от миналите поколения и поради това да изпълнява закона по по-чист, по-висш и по-истински начин.

24. Ако наблюдавате внимателно събратята си при изповядването

на религията им, ще видите, че това, което преди беше обект на тяхното поклонение, сега те гледат без вътрешно участие. Причината за това е, че душата се пробужда сама и жадува за това, което наистина може да я подхрани. Затова ви казвам, че външното изповядване на култовете на това човечество е обречено да изчезне. (283, 27-30)

25. В тази скромна и проста, но изпълнена с Божествена Светлина книга хората ще намерят разяснение на всичките си съмнения, ще открият допълнението към ученията, които в минали времена са били разкрити само частично, и ще намерят ясния и прост начин да тълкуват всичко, което е скрито в символите на старите текстове.

26. Който след получаването на това духовно послание се убеди в истината на съдържанието му и се заеме да се бори срещу своето желание за сетивни възприятия, срещу идолопоклонничеството и фанатизма си, да очисти ума и сърцето си от всички тези нечистотии, ще освободи душата си и ще й донесе радост и мир, защото сега тя ще може да се бори, за да спечели вечността, която я очаква. Но онези, които продължават с външното си поклонение, които се вкопчват в любовта към това, което принадлежи на света, и които не вярват в разгръщането или развитието на душата – истина ви казвам, те ще останат назад и ще пролеят сълзи, когато осъзнаят своето изоставане и своето невежество. (305, 4-5)

Споровете заради новото слово

27. Ако Моето учение ви се струва толкова чуждо, че мислите, че никога не сте чували такива думи, въпреки че Ме познавате, то Аз ви казвам, че вашето учудване е следствие от вашата неспособност да проучите същността на това, което ви разкрих в минали времена. По тази причина това учение може да ви се струва чуждо или ново, въпреки че всъщност тази светлина винаги е била присъствала във вашия живот. (336, 36)

28. Моето учение в това, както и във „Второто време“, ще разтърси човечеството. Лицемерите ще трябва да се сблъскат с истината. Лъжата ще свали маската си и истината ще засияе. Истината ще победи лъжата, която обгръща този свят.

29. Човекът ще бъде способен да разбере и да познае всичко, което съдържа разум и истина; но всичко, в което са го принуждавали да вярва, дори и да не го е разбирал, той сам ще отхвърли. Затова Моето учение ще се разпространи, защото излъчва светлина, от която хората се нуждаят. На вас се пада голяма част от това дело, като разкривате

на ближните си неговото начало и неговата цел. (237, 28-29)

30. Човечеството жадува за Моето Слово, за Моята истина. Хората търсят и копнеят за светлина за ума си, викат за справедливост и очакват утеха. Това е решаващ момент. Истина ви казвам, много представи, теории и дори догми, които векове наред са се смятали за истини, ще се срутят и ще бъдат отхвърлени като лъжливи. Фанатизмът и идолопоклонството ще бъдат борбани и премахнати от онези, които бяха най-запленени и обвързани с тях. Божиите учения ще бъдат разбрани, тяхната светлина, съдържание и същност ще бъдат осмислени и усетени.

31. Когато в духа на учените, след период на изпитания, през който те ще претърпят голямо объркване, настъпи просветление и те чуят гласа на своя дух, те ще открият това, за което никога не са и мечтали.

32. Отново ви казвам: бдете! Защото във времето на противоречия между вероизповедания и доктрини, религии и науки, много хора ще смятат, че знанието, което са придобили от книгите си, ще бъде оръжието, с което ще могат да победят Моите нови ученици, знаейки добре, че вие нямате книги при себе си. (150, 11 13)

33. Казах ви, ученици, че ще се сблъскате с големите църкви и по-малките секти; но не се страхувайте нито от едните, нито от другите. Истината, която ви поверих, е очевидна, словото, което ви научих, е ясно и просто отвън, но в смисъла си е дълбоко до безкрайност, и това са силни оръжия, с които ще се борите и ще победите.

34. Но Аз ви казвам: един народ на земята, изпълнен с материализъм и неверие, ще се надигне, за да ви отрече правото да се наричате Израел, за да отрече вашето свидетелство, че сте преживели второто пришествие на Месията, и този народ е еврейският. Не сте ли мислили за това? Този народ очаква в своята среда пристигането на своя Месия, своя Спасител, който ще му донесе справедливост и отново ще го постави над всички народи на земята. Този народ знае, че Аз винаги съм идвал при него, и в това „Трето време“ той ще каже: „Защо Бог да дойде при друг народ?“ — Но ето, тук са Моите наставления! (332, 10)

35. Тази духовна общност тук живее незабелязана. Светът не знае нищо за вашето съществуване, властниците не ви забелязват, но наближава борбата между спиритуалистите и „християните“, между спиритуалистите и евреите. Тази борба е необходима за въвеждането на Моето учение в цялото човечество. Тогава Старият

Завет ще се обедини с Втория и Третия в една единствена същност.

36. На мнозина от вас това може да ви се струва невъзможно; за Мен това е най-естественото, най-правилното и най-съвършеното. (235, 63-64)

Голямата книга на истинския живот

37. Моето Слово ще остане записано за всички времена, от него ще съставите Книгата на Третото Време, Третия Завет, последното Послание на Отца; защото и в трите епохи Бог е имал Своите „златни пера"*, за да остави на човечеството Своята мъдрост. * Този термин се отнася до онези участници в Божествените откровения, които имаха задачата да записват стенографски Словото на Господа.

38. Мойсей беше първото „златно перо", което Отец използва, за да запише събитията от „Първата епоха" с неизтриваеми букви върху свитък. Мойсей беше „златното перо" на Йехова.

39. Сред моите апостоли и последователи от „Второто време" Исус имаше четири „пера", а именно Матей, Марко, Лука и Йоан. Това бяха „златните пера" на Божествения Учител. Но когато дойде времето, в което Първият Завет трябваше да се обедини с Втория чрез връзки на любов, познание и духовен напредък, от тях се получи една единствена книга.

40. Сега, в „Третото време", в което отново имате Моето слово, Аз също съм назначил „златни пера", за да бъде то запазено в писмен вид.

41. Когато дойде времето, вие ще съставите една единствена книга, и тази книга, която е на „Третото време", ще бъде – когато дойде времето за това – също така обединена с книгата на Второто и Първото време, и тогава от откровенията, пророчествата и думите на „Трите времена" ще възникне Голямата книга на живота* за назидание на всички души.

** Пояснителен текст от Наставление 85, стих 24, от Книгата на Истинския живот: „Не е нужно да се стараете, за да бъде това (в момента създаващо се) завещание или книга обединено с предишните, защото Аз съм този, който в тази книга обедини откровенията и наставленията на Трите времена, като извлякох същността от тях, за да създам едно единствено послание."*

42. Тогава ще разберете, че всички думи — от първата до последната — са се сбъднали в истината и в духа, че всички пророчества са били предвижданият ход на историята, който Отецът на човечеството е разкрил. Защото само Бог може

да накара да бъдат записани събитията, които ще настъпят. Когато пророците са говорили, не са били те, а Бог е направил това чрез тяхното посредничество.

43. Аз съм предоставил на Моите нови избрани достатъчно подготовка, каквато са имали Мойсей и четиримата ученици от „Второто време“, за да бъде записано Моето Слово с пълна чистота, яснота и истина, защото то е за поколенията на утрешния ден; но ако някой има намерение да добави нещо или да изтрие нещо от тази книга, Аз ще ви потърся сметка.

44. Е, мои многовъзлюбени деца: Кой придава значение на книгата, която започвате да съставяте? В действителност — никой! Но ще дойде моментът, в който човечеството ще ви моли за книгата ви, изпълнено с желание и любопитство, и тогава то ще се събуди, ще изследва Моето Слово и ще го обсъжда. В този спор на идеи ще се появят различни лагери – учени, теолози и философи. Свидетелството на вашето слово и Книгата на мъдростта ще бъдат отнесени към народите и всички ще говорят за Моето учение. Това ще бъде началото на новата битка, на войната на думите, мислите и идеологиите; но накрая, когато всички в истината и в духа са разбрали, че Великата книга на живота е написана от Господа, те ще се прегърнат братски и ще се обичат, както е Моята воля.

45. Защо словото на Йехова не беше достатъчно в „Първото време“, за да обедини света, и защо учението на Исус не успя да го направи и във Второто? Защо в това време не беше достатъчно, че от 1866 г. предавам Словото Си, за да се обичат народите един друг и да живеят в мир? Необходимо е трите книги да образуват едно цяло, за да може това Слово да просвети целия свят. Тогава човечеството ще последва тази светлина и проклятието на Вавилон ще бъде отменено, защото всички хора ще четат Великата книга на Истинския живот , всички ще следват едно и също учение и ще се обичат в Духа и в Истината като деца на Бога. (358, 58-66).

Глава 7 – *Въздействие и значение на учението за Духа*

Въздействието на откровенията

1. Тук, пред това Слово, няма човек, който да не трепери във вътрешността и външността на своето същество, тоест в духа и в плътта. Докато Ме слуша тук, той мисли за живота, за смъртта, за Божествената справедливост, за вечността, за духовния живот, за доброто и за злото.

2. Докато чува гласа Ми, той усеща в себе си присъствието на душата си и си спомня откъде идва.

3. В краткия период, докато Ме слуша, той се чувства един с всички свои ближни и ги разпознава в дълбините на своето същество като свои истински братя и сестри, като братя и сестри в духовната вечност, които са му дори по-близки от онези, които са такива само по плът, тъй като тя е само временно на земята.

4. Няма мъж и жена, които, когато Ме чуят, да не се почувстват наблюдавани от Мен. Затова никой не смее да скрие или да прикрие пред Мен своите петна на срама. И Аз ги извеждам наяве, но без да излагам публично никого, защото Аз съм Съдия, Който никога не излага.

5. Казвам ви, че откривам сред вас прелюбодейци, убийци на деца, крадци, пороци и недъзи, които са като проказа върху душата на онези, които са съгрешили. Но Аз не само ви доказвам истината на Моето слово, като ви показвам, че съм способен да разкривам простъпките на сърцата ви. Искам също да ви докажа силата на моите поучения, като ви дам оръжията, с които да победите злото и изкушенията, като ви науча как да постигнете обновление и като събудя във вашето същество жажда за доброто, възвишеното и чистото и абсолютна отвращение към всичко неблагородно, всичко лъжливо и всичко вредно за душата. (145, 93 65-68)

6. Днес вие все още живеете в мрачните дни, които предшестват Светлината. И все пак — като използва малките прояснения на вашето мъгливо небе, тази Светлина прониква през него с мимолетни лъчи, които достигат до някои точки на Земята и докосват сърцата, карат душите да треперят и да се пробудят.

7. Всички, които бяха изненадани от тази светлина, спряха по пътя си и попитаха: „Кой си ти?“ И Аз им отговорих: „Аз съм светлината на света, Аз съм светлината на вечността, Аз съм истината и любовта. Аз съм Този, който обеща да се върне, за да ви говори, Този, за когото се казваше, че е „Словото“ Божие.“

8. Както Саул по пътя за Дамаск, те смириха цялата си гордост, победиха своето високомерие и смирено наведоха лицата си, за да Ми кажат от сърце: „Мой Отец и Господи, прости ми, сега разбирам, че без да знам, съм Те преследвал!“

9. От този момент нататък тези сърца станаха малки последователи; защото в това „Трето време“ до днес сред новите Ми ученици не се е появил апостол с предаността на онзи, който Ме преследваше толкова много в Моите ученици и който

след това Ме обичаше с такава пламенност. (279, 21-24)

10. Църквите са потънали в вековен сън на рутина и застой, докато истината е останала скрита. Но онези, които познават заповедите на Йехова и Словото на Божествения Учител, трябва да разпознаят в този глас, който в момента ви говори, гласа на Духа на Истината, който беше обещан за тези времена. (92, 71)

11. Знам, че мнозина ще се възмутят, когато чуят тази дума; но това ще бъдат онези, които в своето умствено объркване не искат да признаят, че в човека, освен човешката природа, съществува и духовната същност — или онези, които макар и да вярват в човешката душа, но, обвързани с традициите и вярванията си, отричат, че за душата съществува безкрайно дълъг път на развитие. (305, 65)

12. Аз ще оставя тези думи записани и те ще стигнат до Моите ученици в бъдещето, и когато те ги изучават, ще ги намерят свежи, живи, и духът им ще трепери от наслада, тъй като ще почувстват, че това е техният Учител, който в този момент им говори.

13. Мислите ли, че всичко, което ви казах, е само за онези, които Ме слушаха? Не, възлюбен народ, с думите Си Аз говоря за присъстващите и за отсъстващите, за днес, за утре и за всички времена; за онези, които умират, за живите и за онези, които още не са се родили. (97, 45-46)

Познание и надежда от новото слово

14. Аз съм Словото на любовта, което носи утеха на страдащия — на разтревожения, на плачещия, на грешника и на този, който Ме е търсил. Моето Слово е в сърцата им река на живота, където те утоляват жаждата си и измиват нечистотиите си. То е и пътят, който води към вечния дом на покой и мир.

15. Как можете да стигнете до заключението, че борбата за живот – нейните жертви, неволи и изпитания – завършва със смъртта, без да намери справедливо възнаграждение във вечността? Затова Моят закон и Моето учение с техните откровения и обещания във вашите сърца са стимулът, ласката и балсамът при ежедневния труд. Само когато се отвърнете от Моите наставления, се чувствате гладни и слаби. (229, 3-4)

16. В Моята божествена любов към човешките създания Аз им позволявам да изследват Моите дела и да се възползват от всичко сътворено, за да нямат никога основание да твърдят, че Бог е несправедлив, защото скрива Своята мъдрост от децата Си.

17. Аз ви сътворих и ви дадох дара на свободата на волята и я уважавах, въпреки че човекът злоупотреби с тази свобода и по

този начин Ме нарани и оскверни Моя закон.

18. Но днес Аз му позволявам да почувства ласката на Моето прощение и осветявам душата му със светлината на Моята мъдрост, за да се върне едно по едно от Моите деца към пътя на истината.

19. Духът на истината, който е Моята светлина, сияе в духа, защото вие живеете във времената, които са били предсказани, когато всяка тайна ще ви бъде разкрита, за да разберете това, което досега не е било правилно тълкувано. (104, 9-10)

20. Аз се явих на това място на Земята и ще оставя Словото Си като дар за всички хора. Този дар ще премахне духовната бедност на човечеството. (95, 58)

21. Аз ще вдъхна на всички истинския начин за почитане на Бога, както и правилния начин да живеете в съгласие с Божествения закон, чието изпълнение е единственото, което Господ ще приписва на всеки от вас.

22. Накрая ще разберете съдържанието или смисъла на Моето Слово, о, хора. Тогава ще откриете, че Моето учение не е само Божият глас, който говори на хората, но и изразът на всички духове.

23. Моето слово е гласът, който дава кураж, е викът за свобода, е спасителната котва. (281, 13-15)

Силата на Божието слово

24. Моето учение развива човека във всички аспекти на неговото същество: то sensibilзира и облагородява сърцето*, пробужда и задълбочава ума и усъвършенства и възвисява душата.

** Понятията „сърце“ и „душа“ имат различно значение в откровенията на Христос: „сърце“ (исп. „corazón“) символизира земно- -човешкия, също и зависим от тялото душевен живот, с който се занимава психологията, докато „душа“ (тук „espíritu“) обозначава по-висшия, вечен аспект на душата, който се води от присъщата му Божия искра, Духа, чрез неговия „глас“, съвестта.*

25. Превърнете моето учение в задълбочено изучаване, което ви позволява да разберете правилния начин за прилагане на моите наставления, за да бъде вашето развитие хармонично; за да не развивате само ума, без да се стремите към идеалите на душата, които трябва да стимулирате.

26. Всички заложби на вашето същество могат да намерят в Моето слово светлия път, по който да растат и да се усъвършенстват до безкрайност. (176, 25-27)

27. Моето учение по своята същност е духовно, то е светлина и сила, която се излива и

прониква във вашата душа, за да я направи победителка в борбата й със злото. Моето слово не трябва само да ласкае ушите, то е светлина за душата.

28. Искате ли да Ме чуете с душата си, за да се подхрани тя и да се възползва от смисъла на това учение? Тогава очистете сърцето си, изяснете ума си и позволете на съвестта си да ви води. Тогава ще преживеете как във вашето същество започва да настъпва преобразуване — не само душевно, но и морално и физическо. Това възвисяване, което душата постепенно постига чрез познанието — тази чистота, която тя постепенно достига, ще се отрази в чувствата на сърцето и в здравето на тялото.

29. Страстите ще стават все по-слаби, пороците постепенно ще изчезват, фанатизмът и невежеството все повече ще отстъпват място на истинската вяра и дълбоките познания в Моя закон. (284, 21-23)

30. Това учение, което е известно само на малцина и не се възприема от човечеството, скоро ще достигне до всички страдащи като лечебен балсам, за да даде утеха, да възпламени вярата, да прогони мрака и да вдъхне надежда. То ви издига над греха, мизерията, болката и смъртта.

31. Не може да бъде по друг начин, защото Аз съм Този, Божественият Лекар, обещаният Утешител, Който ви го е разкрил. (295, 30-31)

32. Щом веднъж сте одухотворени и срещнете хора, които страдат и са отчаяни, защото не могат да притежават това, към което се стремят в света, ще видите как техният материализъм контрастира с възвишеността на Моите ученици, чието удовлетворение ще бъде голямо, защото техните стремежи и желания ще бъдат благородни, основани на твърдата убеденост, че в този живот всичко е преходно.

33. Моите ученици ще говорят на света чрез примери за духовност — чрез живот, който се стреми да приближи душата към Божеството, вместо да я оковава с фалшивите съкровища на света.

34. Знам, че материалистите ще се възмутят в идващите времена, когато се запознаят с това учение; но съвестта им ще им каже, че само Моето слово говори истината. (275, 5-7)

35. В голямото дело, което ви очаква, Аз ще бъда вашата опора. Моето учение ще предизвика големи превратни промени в света. Ще настъпят големи промени в нравите и представите, и дори в природата ще се случат преобразувания. Всичко това ще ознаменува началото на нова епоха за човечеството, и душите, които скоро ще изпратя на Земята, ще говорят за всички тези пророчества, за да допринесат за

възстановяването и възходящото развитие на този свят. Те ще обясняват Моето слово и ще тълкуват събитията. (216, 27)

36. Това „Трето време“ е време на възкресение. Душите приличаха на мъртви, а телата им – на гробни пещери. Но към тях дойде Учителят, чието Слово на живота им каза: „Излезте и се издигнете към Светлината, към свободата!“

37. Който от тях отвори очите си за истината и след това съумее да издигне живота си, делата си и чувствата си в любов към ближните си, той вече няма да разглежда този свят като място на изгнание или долина на сълзи и изкупление, защото все повече ще усеща наслада от истинския мир, която дарява душевният мир.

38. Това състояние на възвишеност в този живот ще бъде отражение на съвършения мир и светлина, които душата ще се наслаждава в по-добри светове, където Аз Самият ще я посрещна, за да ѝ дам дом, достоен за нейните заслуги. (286, 13)

Реакции на теолози и материалисти

39. Не се смущавайте, ако ви кажат, че този, който ви е говорил в това време, е бил изкусителят и че е предсказано, че и той ще върши чудеса, чрез които сам ще смущава и обърква избраните. Истина ви казвам, много от онези, които така оценяват Моето проповядване, ще принадлежат към онези, които всъщност служат на злото и на мрака, макар че устните им се опитват да уверят, че винаги разпространяват истината.

40. Не забравяйте, че дървото се познава по плода му, и Аз ви казвам: Плодът е това Слово, което стана чуто от разумните способности на тези гласове — мъже и жени с просто сърце. По плода и по духовния напредък на онези, които са се насладили на него, човечеството ще познае дървото, което съм Аз.

41. Троично-Марианското духовно дело ще започне да се разпространява и по този начин ще предизвика истинска тревога сред мнозина, които, убедени, че са изучили и разбрали учението, което са получили по-рано от Отца, са станали самонадеяни поради познанията си в областта на философията и науките, без да осъзнават духовното развитие, което човечеството е постигнало.

42. Когато се събудят от духовната си леност, те ще забележат начина, по който днес мисли и чувства човешкият дух, ще хвърлят проклятия срещу това, което ще нарекат „нови идеи“, и ще разпространяват, че това движение е предизвикано от Антихриста.

43. Тогава те ще потърсят убежище в писанията,

пророчествата и Моето Слово, което ви дадох във „Второто време“, за да се опитат да се противопоставят на Моето ново откровение, на Моите нови наставления и на всичко, което ви обещах и днес изпълнявам.

44. Моето Слово ще стигне до устните на Моите ученици и чрез писанията дори до онези, които не признават нищо, което е отвъд материалното или което е извън знанията и понятията, които някога са приели, и те ще Ме нарекат лъжебог, защото Аз ви донесох това Слово.

45. Но когато чуете това, вашата вяра няма да потъне — макар сърцето ви да се чувства наранено — защото с вътрешно вълнение ще си спомните, че вашият Учител вече ви беше предупредил и ви беше окуражил с думите си да устоите на тези изпитания.

46. Но Аз ви казвам: макар че по пътя си ще срещнете измама, лицемерие, суеверие, религиозен фанатизъм и идолопоклонство, не трябва да осъждате никого за неговите простъпки. Научавайте ги с Моите думи и оставете това на Мен, Който съм Единственият, Който има право да ви съди и Който знае кой е фалшивият Бог, фалшивият Христос, злият апостол, лицемерният фарисей. (27, 32-35)

47. Ще настъпи война на идеите, вероизповеданията, религиите, ученията, философиите, теориите и науките, и Моето име и Моето учение ще бъдат на устата на всички. Моето Второ пришествие ще бъде обсъждано и отхвърляно, и тогава великите вярващи ще се изправят и ще провъзгласят, че Христос отново е бил сред хората. В този момент Аз ще окуража тези сърца от безкрайността и ще върша чудеса по пътя им, за да укрепя вярата им. (146, 8)

Въздействието на учението за Духа

48. Моята светлина, разпространявайки се по целия свят, е довела до това, че моята истина се търси във всяко учение. Това е причината за поведението на хората в техните различни религиозни убеждения.

49. Това е изпълнението на пророчеството. Кой от тях представлява истината? Кой крие гладния вълк в овча кожа? Кой с чиста одежда уверява в своята абсолютна вътрешна чистота?

50. Трябва да приложите спиритуализма, за да откриете Моята истина; защото човечеството се е разделило на толкова много вероизповедания и светогледи, колкото съответства на развитието на човешкото мислене.

51. Така се образуваха все повече секти и вероизповедания и за вас ще бъде много трудно да прецените истинността, съдържаща се във всяка от тях.

52. Моето учение просветлява мислите и представите на хората

и постепенно всеки ще разбере основите, за да усъвършенства делата си и да ги насочи към по-съвършен и по-висш път.

53. Ще дойде моментът, в който всяка секта и църква ще се вгледа в себе си, за да потърси това, което принадлежи на Моето дело. Но за да намерят този съкровище, ще бъде необходимо да извисят душите си и да послушат гласа на Духа. (363, 4-8, 29)

54. На тази земя има много религиозни общности, но нито една от тях няма да обедини хората или да ги накара да се обичат. Моето духовно учение ще бъде това, което ще извърши това дело. Напразно светът ще се противопостави на настъпването на тази светлина.

55. Когато преследването на Моите ученици е най-ожесточено, силите на природата ще бъдат развързани; но те ще се умиротворят чрез молитвата на тези Мои работници, за да може светът да види доказателство за властта, която Аз им дадох. (243, 30)

56. Светът ще се развълнува, когато Моето Слово бъде чуто в народите, защото душата на човека, подготвен за това Откровение, ще бъде обзета от радост и едновременно с това от страх. Тогава този, който желае да познае Истината, трябва да се освободи от робството на своите материалистични представи и да се освежи в светлите хоризонти, които се разкриват пред погледа му. Но този, който остане в затъмнението на душата си и в борбата срещу тази светлина, ще продължи да има свободата да прави това.

57. Промяната в нагласите към духовността ще доведе до приятелство и братство между нациите. Но е необходимо да се подготвите, защото конфликтът ще бъде голям. Когато хората се изправят един срещу друг във войни, това не се случва, защото е Моята воля, а защото те не са разбрали Божия закон. (249, 47-48)

58. Дошло е времето на всеобщия съд и всички дела и всички религиозни общности ще бъдат съдени от Мен. От душата на човека ще се изтръгне вик на скръб, тъй като всичко, което е погрешно, ще бъде разкрито; само истината ще блесне. В човечеството ще настъпи пробуждане и тогава хората ще Ми кажат: „Отче, дай ни Твоята помощ, дай ни истинска светлина, която да ни води.“ И тази светлина и тази помощ ще бъде учението на Светия Дух, ще бъде наставлението, което Аз ви дадох и което принадлежи и на всички тях, защото Аз съм Отец на всички. (347, 27)

Значението на новото откровение

59. На пръв поглед това Откровение не съдържа нищо

велико, но в бъдеще ще видите какво значение ще има то за човечеството.

60. Сред този народ има ученици от всякакъв вид; едни предчувстват величието на това дело и вече усещат сътресението, което появата му в света ще предизвика; други се задоволяват да вярват, че това е добър път, а има и такива, които не могат да открият величието на това учение и се съмняват в неговата победа и в навлизането му в сърцата на хората. Казвам ви, това е скъпоценен камък, който ви поверих, чиито божествени лъчи не искахте да разпознаете, защото не сте проучили Моето учение. Казах ви, че светлината блести най-ярко именно в тъмнината, и по същия начин в този век на материализъм и грях ще видите истината, която ви донесох, да блести в пълната си сила.

61. Не забравяйте, че и по Негово време се съмняваха в думите на Христос, защото хората съждаха Исус според произхода и облеклото Му, и когато разбраха, че е син на дърводелец от Назарет и на бедна жена — който по-късно щеше да тръгне в компанията на бедни галилейски рибари, за да проповядва учение, което им се струваше странно – те не можеха да повярват, че този странстващ проповедник, който ходеше от село на село и показваше оскъдността на облеклото си, е кралят, когото Господ беше обещал на народа Израил.

62. Давам ви тези указания, защото хората търсят външния блясък, който заслепява сетивата, за да могат да повярват във величието на това, което трябва да се види и почувства само с духа.

63. Аз трябваше да пролея кръвта Си, да дам живота Си и да възкръсна, за да се отворят очите на хората. Каква чаша трябва да изпие Духът Ми сега, за да повярвате в Мен? Човечество: Какво ли не бих направил, за да те видя спасен? (89, 68-69; 71 73)

64. Който твърди, че Моето учение е опасност за материалния прогрес на човечеството, прави голяма грешка. Аз, Учителят на всички учители, показвам на човечеството пътя към неговото възвисяване и към истинския прогрес. Моето слово говори не само на духа, то говори и на ума, на разума и дори на сетивата. Моето учение не само ви вдъхновява и ви учи на духовния живот, но и внася светлина във всяка наука и във всички пътища. Защото моето учение не се ограничава само до това да доведе всички души по пътя към Отечеството, което е отвъд това съществуване, то достига и сърцето на човека и го вдъхновява да води приятен, достоен и полезен живот на тази планета. (173, 44)

65. „Третото време“, в което живеете сега, е времето на разкриването на велики тайни. Учените и теолозите ще трябва да коригират своите познания пред истината, която Аз ви разкривам в момента.

66. Това е времето, в което хората трябва да отворят очите си за светлината на Моята мъдрост — светлина, която Аз превърнах в учение, за да възкръснете духовно чрез нея към истинския живот. (290, 51-52)

67. Хората ще се опитат да отрекат истината на Моето откровение, но фактите, доказателствата, събитията ще говорят в полза на тази истина и ще свидетелстват за нея, която ще излезе от устата на Моя народ като великото послание на „Третото време“. И чрез писанията Моето учение ще се разпространи по света, защото това е допустимо средство, което Аз вдъхнах на Моите посланици още от най-ранните времена. Искам само да бдите над Моята истина и да я предавате на сърцата по най-чистия и най-простия начин. (258, 6)

68. В онова „Второ време“ моето пришествие като човек беше повярвано само от няколко сърца. Въпреки това по-късно човечеството определи раждането на Спасителя като начало на нова епоха. По същия начин в това време началото на Моето откровение към вас, тоест Моето пришествие като Светия Дух, утре ще бъде определено като началото на нова епоха. 69. Слушайте това, което ви казва Христос, въплъщението на Божествената любов: мир на хората с добра воля, на онези, които обичат истината и сеят семето на любовта. (258, 41-43).

Глава 8 – *Новите общини на Христос, ученици, апостоли и Божии посланици*

Светлина и сянка в църквите на Откровението

1. Ако бях дал Словото Си на всички народи, мнозинството би го отхвърлило, защото суетата, материализмът и фалшивото величие на хората не биха приели учение, което говори за духовност, смирение и братство. Светът все още не е готов да разбере любовта, затова не всички биха били отворени за Моето присъствие в тази форма.

2. Както Христос тогава избра скална пещера, за да се роди като човек, така и Аз днес открих този кът на земята, който беше готов да Ме чуе и който прилича на пещерата и яслите, които в онази благословена нощ приютиха Божия Син. (124, 13-14)

3. Примерът на този прост народ тук, който върви по пътя си без духовници, които да го водят, и

който Ми отдава почит без церемонии и символи, трябва да бъде призив, който да събуди онези, които все още спят в своята вековна нощ, и да бъде стимул за обновление и пречистване на много от Моите деца. (94, 39)

4. Под сянката на Моето учение няма да бъдат издигнати тронове, от които прославени хора да могат да властват над душите на своите събратя. Никой няма да бъде коронован, нито облечен в пурпурен плащ в стремежа си да заеме мястото на Господа, нито ще се появят изповедници, които да съдят, прощават, осъждат или изнасят присъди за делата на хората. Само Аз съм в състояние да съдя една душа от справедлив и съвършен съдийски престол.

5. Мога да изпратя хора, които да поправят, учат и водят, но няма да изпратя никого да съди и наказва. Изпратил съм хора, които са били пастири на хората, но не господари или бащи. Единственият баща по дух съм Аз. (243, 13-14)

6. В това време Аз ще възпитам народ, който наистина спазва Моя закон, който обича истината и активната любов към ближния. Този народ ще бъде като огледало, в което другите ще могат да видят отражението на грешките, които са извършили. Той няма да бъде съдия на никого, но неговите добродетели, дела и духовно изпълнение на дълга ще докоснат душите на всички, които пресичат пътя му, и ще им покажат всичките им грешки, които нарушават Моя закон.

7. Когато този народ стане силен и многоброен, той ще привлече вниманието на ближните си, защото чистотата на делата му и искреността на поклонението му пред Бога ще удивят хората. Тогава хората ще се запитат: „Кои са тези, които, без да имат храм, знаят как да се молят по такъв начин? Кой е научил тези множества хора да почитат своя Бог с молитва, без да чувстват нужда да издигат олтари за своето богослужение? Откъде са дошли тези странстващи проповедници и мисионери, които като птиците нито сеят, нито жънат, нито предят, и все пак продължават да съществуват?“

8. Тогава Аз ще им кажа: Този беден и смирен народ, който обаче живее с ревност според Моите закони и е силен срещу страстите на света, не е бил възпитан от никой човек. Тези множества, които се радват да вършат добро, които са просветени от вдъхновение и носят в сърцата посланието на мира и капка лечебен балсам, не са били обучени от учители или духовници на някоя култова общност на Земята. Защото, наистина, казвам ви, в това време на вашия свят няма нито един човек, който да е способен да учи почитането на Бога в истинска

духовност. Истината не е в блясъка на ритуалите или церемониите, нито в богатството или земната власт, а в смирението, което търси за свой храм чистите, благородни, искрени и обичащи истината сърца. Къде са тези сърца? (154, 12-14)

9. Призовах много от децата Си, за да им възложа различни задачи в рамките на това дело, и ви ги дадох според вашия напредък и вашите дарби. От всички тях заедно съставих народа Си, новата Си апостолска група.

10. На някои поверих длъжността на водачи и за да не бъде задачата им тежка и трудна, разделих народа на общини.

11. На други съм поверил дара на гласовителя, за да предават моето вдъхновение, превърнало се в човешко слово, на тези множества, които се събират, за да приемат това чудо.

12. На някои дадох привилегията на ясновидството, за да ги направя пророци и чрез тяхното посредничество да обявяват това, което ще дойде.

13. Задачата на „стълбове“ са получили онези, които трябва да подкрепят народа в неговото поклонение и да бъдат помощ за църковните водачи, като им помагат да носят тежестта на кръста заедно с множествата слушатели.

14. Други са били дарени с дара на посредничеството и те са били обучени като инструменти на Духовния свят, за да предават неговите послания, обяснението на Моето дело, а също и като притежатели на лечебния балсам, утехата за болните, за да могат чрез своите лечебни духовни излъчвания да раздават милосърдие на страдащите.

15. „Златно перо“ нарекох този, който записва в книгата, която ще ви оставя, Моите откровения, наставления и пророчества от това време.

16. Длъжността „основополагащ камък“ съм възложил на онези, които трябва да бъдат пример за твърдост, стабилност и сила сред народа. Думите, съветите и примерът им сред народа трябва да бъдат непоколебими, както е скалата.

17. Но сега, когато този период от Моето откровение наближава края си, Аз преразглеждам всички длъжности и към всички онези, които са избрани да получат толкова големи задачи, отправям призив, за да се самоанализират задълбочено и да осъзнаят резултата от делата си. В този час на размисъл Аз съм с всички. (335, 27-28)

18. Както във всички времена, имаше много призвани и малко избрани, защото Аз избирам само онези, които са готови навреме да изпълнят задачата си; а на останалите давам светлина, за да

разберат как да очакват времето, в което и те ще бъдат избрани.

19. Колко много от онези, които са били само призвани, без да е дошло времето да бъдат избрани за задача, са се наредили сред Моите ученици и работници, без душата им да е имала абсолютно необходимото развитие, за да носи тежестта на този кръст, нито умът им – необходимата светлина, за да приеме Моето вдъхновение! Какво направиха мнозина от тях, след като се наредиха в редиците на избраните? Оскверняваха, отравяха атмосферата, заразяваха другите със своите лоши наклонности, лъжеха, сееха раздор, спекулираха с Моето име и с духовните дарове, които Аз бях вложил в Моите ученици.

20. Никой да не се опитва да разкрие кои са те, защото не бихте могли. Само Моят проникващ съдийски поглед не ги изпуска от погледа Си, и Аз позволявам на Моето Слово да достигне до съвестта им, което им казва: Бдете и се молете, за да можете навреме да се покаете за простъпките си; защото ако направите това, Аз ви обещавам, че духовно бързо ще ви настаня на трапезата Си и ще празнуваме празник на помирението и прощението. (306, 53-55)

21. Това е истината: не всички се обичат в Моето дело, макар и да принадлежат към него, нито всички са го разбрали. Затова Мога да ви кажа, че едните принадлежат към Моето дело, а другите вършат своето.

22. Тези, които Ме следват от любов, обичат Моето слово, защото знаят, че то ги поправя, без да ги наранява, и им показва грешките им, без да ги излага. Това ги кара да останат упорити в усъвършенстването на действията си.

23. Онези, които вместо да се стремят към това усъвършенстване, търсят само похвала, чувство за превъзходство, ласкателство или прехрана, вместо да се стремят към усъвършенстването на душата, не понасят Моето слово, когато то им показва грешките им. Тогава те трябва да създадат дело, което е различно от Моето, където са свободни да вършат волята си. Те все още не са разбрали, че единственото, което слушателите трябва да правят по време на Моите проповеди, е да Ме слушат с най-голямо възвишение, за да могат след това да тълкуват Моето послание. (140, 72 74)

24. Казах, че ще дойде времето на объркването, на неподчинението, в което онези „работници“ ще се издигнат и ще твърдят, че Моето откровение няма да приключи чрез човешкия разум. Но ще дойде моментът, в който Моето слово ще се изпълни, дори ако човекът иска да се противопостави на Моята воля.

25. Колко грешки по пътя са допуснали мнозина от онези, на които съм поверил задача и благодат. Колко неразбиране виждам, което се разпространява сред децата Ми след 1950 година.

26. Поради неразбирането и глупостта човек задържа Моята помагаща любов, пълномощието и благодатта и стои встрани от истинския път на закона, хармонията и истината.

27. Още веднъж Израил ще се раздели от племе на племе, ще се раздели отново и ще иска да потъпче чистия и непорочен закон, който Аз му предадох; още веднъж Израил ще потърси старите пътища и ще изпадне в идолопоклонство и фанатизъм. Той ще се обърне към сектите и ще изпадне в объркване, в мрак и ще се наслаждава на мелодични и лъжливи думи, които човекът ще му предлага.

28. Когато църковните и сектантските хора видят, че Израил се разцепва, че Израил се отрича един от друг и е слаб, те ще търсят причини, за да грабнат скъпоценния камък, да присвоят ковчега на Новия Завет и утре да кажат, че те са истинските Божии посланици сред човечеството и представителите на Моята Божественост. (363, 47-49, 51, 57)

Предупредителни думи, отправени към слушателите, относно духовното дело

29. Искам след приключването на моето откровение да имате ясна представа за това какво представлява това учение, за да го следвате по правилен начин; защото до днес сред множествата, които са чули моето слово, все още не са се появили истинските спиритуалисти. Досега това, което сте практикували, не е било спиритуализъм, а само вашият начин на възприемане на това, което е Моето дело, което обаче е далеч от истинската духовност.

30. Трябва да бъдете силни, за да си признаете, че сте се заблудили; трябва да се стегнете, за да подобрите навиците си, и с усърдие да се стремите истината и чистотата на това учение да блестят сред вас.

31. Не се страхувайте да промените външната част на вашите форми на поклонение и вашия култ, стига да не изкривявате същността на Моите учения. (252, 28-30)

32. Използвайте времето, което ви остава, за да чуете Моето учение, така че то да ви изпълни със светлина и благодат, за да направите твърда крачка към духовността — крачка, която не сте направили, защото сте продължили в култ, изпълнен с материализъм и заблуди.

33. До днес ви е липсвала вярата да премахнете вашите образи, ритуали и символи и да Ме потърсите духовно в Безкрайното.

Липсвала ви е смелостта да бъдете духовни хора и сте измислили един вид фалшива духовност, зад която криете вашия материалистичен начин на мислене и вашите грешки.

34. Не искам да сте лицемерни, а искрени и обичащи истината. Затова ви говоря с най-голяма яснота, за да пречистите живота си изцяло и да покажете на света истината за това дело. Наричате се духовни хора? Тогава бъдете такива наистина. Не говорете за Моето учение, докато правите точно обратното, защото тогава ще объркате хората само с вашите дела.

35. Преди всичко имайте познание за това какво е Моето дело — какво означава Моят закон, каква е вашата задача и как трябва да я изпълните, за да може — ако на пътя си нямате водач, достоен да направлява стъпките ви — да се ръководите от съвестта и от познанието, което сте придобили в Моето учение. Така няма да можете да обвинявате никого за някаква грешка или заблуда. (271, 27-30)

36. От самото начало на моето откровение чрез човешкия разум моята воля беше да приложите на практика вашите духовни дарби и да започнете вашата духовна мисия, за да сте изминали вече част от пътя, когато дойде денят на моето сбогуване, и да не се чувствате прекалено слаби, за да започнете изпълнението на такава трудна задача.

37. Някои са разбрали как да тълкуват Божествената мисъл и са се стремили да я реализират. Но има и такива — и те са мнозинството — които са разбрали погрешно смисъла на това дело.

38. Това са заблудите, които Аз упреквам на този народ тук, защото не искам човечеството да се подиграва на онези, които са били поучавани толкова дълго време. (267, 65-67)

39. Докато едните се интересуваха само от смисъла на Моето слово и винаги жадуваха за напредък и развитие на душата си, другите се наслаждаваха повече на външния култ. По същия начин — докато първите се радваха, когато получаваха наставления за духовността — на другите им пречеше, че се споменаваха техните грешки.

40. Само Аз знам кои ще трябва да отговарят пред Мен за всичко, което е трябвало да бъде известно чрез Моите гласове и което е било укрито. (270, 8-9)

41. Помислете и ще разберете, че хармонията, от която се нуждаете, е духовна и ще я постигнете, когато се издигнете над страстите и самоувереността си.

42. Как можете да създадете мир, когато всеки провъзгласява своето за единствената истина и в същото време се бори срещу това на другите като погрешно?

43. Фанатизмът е мрак, е слепота, е невежество, и плодовете му никога не могат да бъдат светли. (289, 8-10)

44. Истина ви казвам, ако не се обедините, както е Моята воля, човечеството ще ви разпръсне и ще ви изгони от средата си, когато види, че животът ви се отклонява от това, което проповядвате.

45. Какво ще стане, ако хората открият, че във всяка общност съществува различна форма на поклонение и различен начин на практикуване на Моето учение?

46. Аз ви поверявам последните три години от Моето проповядване, за да работите за обединението на този народ — обединение, което обхваща както духовното, така и външното, така че вашето дело, изпълнено с хармония и единодушие, да бъде най-голямото доказателство, че всички вас, в различните места за събрания и в различни части на страната, е учил един-единствен Учител: БОГ. (252, 69-71)

Истинско ученичество, нови апостоли

47. Не се опитвайте да ограничавате това дело, което е всеобщо и безкрайно, нито да поставяте граници на вашето духовно развитие, защото колкото повече се потапяте в пътя на добрите дела и учението, толкова по-големи откровения ще получавате. Ще видите как Божието дело извира от най-незабележимото, ще го видите проявено във всичко сътворено, ще го почувствате как пулсира във вашето същество.

48. Това е простотата, с която Аз уча спиритуалистичния ученик, за да бъде и той прост като своя Учител. Ученикът трябва да убеждава и да обръща чрез истината на думите си и силата на делата си, без да иска да впечатлява никого с тайнствени сили или необикновени способности.

49. Истинският ученик ще бъде велик чрез своята простота. Той ще разбира своя Учител и в същото време ще се прави разбираем за своите събратя. (297, 15-17)

50. Ученик на Исус е този, който побеждава чрез словото, който убеждава и утешава, който възвисява и пробужда, който превръща победения в победител над себе си и над препятствията.

51. Апостолът на Христос не може да носи егоизъм в сърцето си, като мисли само за собствените си страдания или грижи. Той не се тревожи за своето, а мисли за другите, с абсолютната увереност, че не е пренебрегнал нищо, защото Отец незабавно помага на този, който е оставил своето, за да се посвети на дете на Господа, което се нуждае от духовна подкрепа. А този, който е забравил себе си, за да донесе на ближния си усмивка на надежда, утеха за неговата тъга, капка

балсам за неговата болка, при завръщането си ще намери дома си озарен от светлина, която е благословение, радост и мир. (293, 32-33)

52. На моята трапеза в това време и мъжът, и жената ще бъдат апостоли; на тази трапеза Аз ще настаня вашата духовна душа.

53. Жените са тези, които в това време са държали високо духовното знаме, те са оставили по пътя следата на апостола, който с ревност спазва Закона на Господа.

54. В моята нова апостолска група жената ще стои редом с мъжа и няма да има определена възраст, за да Ми служи: както възрастният, така и детето или старецът ще го правят, младата девойка както и майката. Защото Аз ви казвам още веднъж, че вашата духовна душа е тази, която търся, и че тя отдавна е оставила детството си зад себе си. (69, 16-17)

55. Ако ви казах във „Второто време“, че Моето царство не е от този свят, днес ви казвам, че и вашето не се намира тук, защото този свят, както вече знаете, е само преход за човека.

56. Аз ви уча на истинския живот, който никога не е бил основан на материализма. Затова властниците на земята отново ще се повдигнат срещу Моето учение. Аз идвам при вас с Моето вечно учение, с Моите вечно валидни наставления, които се състоят от любов, мъдрост и справедливост. Въпреки това то няма да бъде разбрано веднага, човечеството отново ще Ме осъди, ще Ме разпъне отново на кръста. Но Аз знам, че учението Ми трябва да премине през всичко това, за да бъде признато и обичано. Знам, че най-ожесточените Ми преследвачи след това ще бъдат най-верните Ми и най-отдадени сеячи, защото Аз ще им дам много големи доказателства за истината Си.

57. Този Никодим от „Второто време“, княз сред свещениците, който потърси Исус, за да говори с Него за мъдри и дълбоки учения, ще се появи отново в това време, за да изследва съвестно Моето дело и да се обърне към него.

58. Този Саул, наричан Павел, който — след като Ме преследваше с ярост — стана един от най-великите Ми апостоли, ще се появи отново на Моя път, и навсякъде ще се появят Моите нови ученици — едни пламенни, други самоотречени. Настоящият час е от голямо значение, времето, за което ви говоря, се приближава все повече. (173, 45-48)

59. Хората се нуждаят от онези, които са способни да останат непоколебими в изпитанията, от онези, които са запознати с големите борби на света и на духа. Те са тези, които могат да покажат пътя на човечеството и да го водят, защото в сърцата им

няма да има желание да потискат или да властват над когото и да било. Те не могат да дадат пристанище на егоизма, защото в моментите на възвисяване са почувствали милостта на Господа, Който ги обсипва с любов, за да предадат тази милост на своите братя. (54, 53)

Божиите посланици по целия свят и във всички времена

60. Народите на земята никога не са страдали от липса на Духовното Светлина. Истина ви казвам, не само този народ тук е имал пророци и посланици, но на всички Аз съм изпращал посланици, за да ги събудя.

61. Благодарение на светлината и истината в техните учения, както и на приликата с това, което Аз ви разкрих, можете да прецените техните думи.

62. Едни са живели преди идването на Месията, други са действали след моето съществуване като човек, но всички са донесли на хората духовно послание.

63. Тези учения — както и Моите — са претърпели изкривявания; защото ако не е променено тяхното съдържание, то те са били осакатени, или са били скрити от хората, жадуващи за истината.

64. Една единствена истина и една единствена морал са били разкрити на хората чрез посланици, пророци и служители. Защо тогава народите имат различни представи за истината, морала и живота?

65. Тази истина, която през всички времена е била изкривявана от човечеството, ще бъде възстановена и нейната светлина ще блесне с такава сила, че на хората ще им се струва, че е нещо ново, макар че това е същата светлина, която винаги е осветявала пътя на развитие на децата на Моята Божественост.

66. Мнозина са онези, които умряха, защото казаха истината; мнозина са и онези, които бяха подложени на мъчения, защото не искаха да заглушат гласа, който говореше в тях.

67. Не мислете, че Небето е изпратило само онези, които са ви говорили за Духа, за любовта, за морала — не, то е изпратило и онези, които са ви донесли добрите плодове на науката, онези знания, които внасят светлина в живота на хората, които облекчават тежестите им и успокояват страданията им. Всички те са били Мои посланици.

68. Има и други, които макар и да не носят учения за духовна морал или научни открития, носят посланието, което учи да се чувстват и да се възхищават на красотите на творението. Те са Мои посланици, които имат задачата да носят радост и утеха в сърцата на опечалените.

69. Всички те са изпили горчив чаша, когато са осъзнали неразбирането на един свят, сляп

за истината, на едно човечество, безчувствено към красивото и доброто. И все пак — ако Аз ви казах, че в тази епоха всичко ще бъде възстановено — ако Аз ви обявих, че всичко ще се върне в правилната посока и на всичките Ми учения ще бъде върнат първоначалният им смисъл, тогава можете да вярвате, че за този свят наближава време на духовен блясък, макар че не трябва да забравяте, че – преди това да се случи – всичко ще бъде съдено и пречистено. (121, 9-16)

70. Винаги когато Божието откровение е на път да просвети хората, Аз съм им изпращал предшественици или пророци, за да ги подготвя, така че това светло да може да бъде разпознато от тях. Но не мислете, че само онези са Мои посланици, които носят послания за духа. Не, ученици, всеки, който сее доброто сред хората под каквато и да е форма, е Мой пратеник.

71. Можете да срещнете тези пратеници по всички пътища на вашия живот, както в религиозните общности, така и в науките — сред хората, които управляват, или сред онези, които преподават добри учения.

72. Добрият Ми слуга никога не се отклонява от пътя, който трябва да измине; той по-скоро би умрял по пътя, отколкото да се оттегли. Неговият пример е семе на светлината в живота на ближните му, а делата му са пример за другите. Ах, ако само човечеството можеше да разбере посланията, които Аз му изпращам чрез тях! Но не е така, защото има много хора, които имат деликатни мисии в света, но които отклоняват погледа си от тези велики примери, за да поемат по път, който им харесва повече. (105, 13-15)

73. Но какво си направила с онези хора, човечество, които Аз ти изпратих, за да ти напомнят за Моя път, пътя на вярата, който е пътят на мъдростта, любовта и мира?

74. Вие не искахте да знаете нищо за техните задачи и се борехте срещу тях с лицемерната вяра, която имате въз основа на вашите теории и вероизповедания. (263,18-19)

75. Трябва да ви кажа още веднъж, че този народ, който се формира около Моите откровения, не е народ, който Отец в Своята любов поставя над другите народи на Земята. Господ е насочил погледа Си към него само защото го е съставил от души, които винаги са били на света, когато е слизало ново божествено откровение. Те са духовни деца на онова народ Израил, народът на пророците, пратениците, провидците и патриарсите.

76. Кой би могъл по-добре от тях да Ме приеме в това време, да разбере новата форма на Моето откровение и да свидетелства за

изпълнението на Моите обещания? (159, 51-52)

77. Аз слязох в лоното на народа на Израил, който в по-голямата си част е у дома в тази нация. Останалите са разпръснати по всички народи, изпратени от Мен, и на тях Аз се разкрих духовно. Това са Моите избрани, които са Ми останали верни. Сърцата им не са се заразили и духът им може да приеме Моите вдъхновения. Чрез тяхното посредничество Аз давам на света в момента голямо съкровище от мъдрост. (269, 2)

78. Възлюбени деца, които сте дошли в малък брой, истина ви казвам: Моят проникващ поглед открива навсякъде Моите избрани, които в духа си чувстват, че сега е времето на Моето присъствие. Те не са чули Моето слово както вие; но в духа си чуват глас, който им казва, че Аз отново съм сред човечеството, че съм дошъл духовно „върху облака“. На едни ще им дам да Ме видят с очите на духа, на други – чрез интуицията, а на останалите ще направя Моята любов силно осезаема, за да почувстват присъствието на Моя Дух. (346, 13)

79. Скоро интуитивните, вдъхновените, душевно чувствителните ще се издигнат и ще свидетелстват в народите за това, което виждат с духа, което усещат, което чуват и получават. Още веднъж ви казвам, че Моят народ не се ограничава до онези, които Ме са чули чрез тези гласове, а че Аз съм изпратил Своите слуги в различни точки на земята, за да подготвят пътищата и да очистят нивите, към които по-късно трябва да дойдат сеячите.

80. Аз ги укрепвам и ги благославям, защото ежедневният им труд е мъчителен, пътят им е осеян с тръни. Подигравки, присмиване, клевети и подлост ги следват навсякъде. Но те — прозорливи и вдъхновени — знаят, че са изпратени от Мен, и са готови да стигнат до края на пътя в изпълнение на своята мисия. (284, 50-51)

81. Аз ви каня да влезете в Моето царство. Аз призовавам всички народи на земята без никакво предпочитание; но знам, че не всички ще Ме послушат.

82. Човечеството е угасило своята лампа и върви в тъмнина. Но там, където се проявява заблудата, ще се появи някой, осветен от Мен, който разпространява светлина в своето обкръжение — духовен страж, който бди и чака Моя знак, за да извика тревогата, която събужда и разтърсва.

83. Нека любовта на тези посланици бъде плодоносно семе във вашите сърца. Не ги отхвърляйте, когато се явяват пред вас във външна бедност. Слушайте ги, защото те идват в Мое име, за да ви предадат способност, която в момента не познавате. Те ще ви научат на

съвършената молитва, ще ви освободят от оковите на материализма, с които сте оковани, ще ви помогнат да постигнете духовната свобода, която ви издига към Мен. (281, 33)
84. Ако някой се появи и твърди, че е Христос, превърнал се отново в човек, не му вярвайте. Защото когато ви обявих, че ще се върна, ви казах, че това ще бъде в Духа. Ако някой ви каже: „Аз съм Божият пратеник“ – не му вярвайте, защото истинските пратеници не се хвалят и не разгласяват поверената им мисия. Те се доказват само чрез делата си. На хората им е работата да кажат дали този човек е пратеник на Господа. Помните ли, че ви казах, че дървото се познава по плодовете му?
85. Аз не ви забранявам да опитате „плодовете на дърветата“, но трябва да сте подготвени, за да можете да различите добрия плод от лошия.
86. Онези, които обичат истината, Аз ще поставя като светилници, за да осветяват пътя на своите събратя. (131, 5-7)
87. Времената, в които се нуждаехте от духовен водач на света, са отминали. Отсега нататък всеки, който следва този път, няма да има друг път освен този на Моя закон, нито друг водач освен собствената си съвест.
88. Въпреки това винаги ще има мъже и жени с голяма светлина и голяма сила на духа, които чрез своя пример и вдъхновение ще помагат на човешките множества.
89. Ако беше другояче, Аз вече щях да ви изпратя на Земята духове като Мойсей или Илия, за да ви очертаят пътя и постоянно да ви напомнят за Закона. Те също ви подкрепят, пазят и съпътстват, но вече не в човешка форма, а от духовната реалност. 90. Кой ги вижда? Никой. Но ако се подготвите, ще почувствате над себе си присъствието на велики духове, които винаги са били свързани с човечеството и са имали да изпълнят велики мисии в него. (255, 40-41)

II. Поглед назад към първия и втория период на откровенията

Глава 9 – Истории и личности от народа на Израил

Историята за грехопадението

1. Историческото предание за първите хора, населявали Земята, се предаваше от поколение на поколение, докато не беше записано в книгата „Първите времена“. Това е жива притча за онези първи човешки същества, които са живели на Земята. Тяхната чистота и невинност им позволяваше да усещат нежността на Майката Природа. Между

всички същества съществуваше приятелско отношение, а сред всички създания – неограничено братство. (105, 42)

2. В една божествена притча Аз вдъхнових първите хора, за да придобият първоначално познание за своето предназначение, но смисълът на Моите откровения беше погрешно тълкуван.

3. Когато ви се говореше за Дървото на живота, от което човекът яде, за познанието за доброто и злото, целта беше само да ви стане ясно, че човекът – когато притежаваше достатъчно познание, за да разграничава доброто от злото, и по този начин стана отговорен за своите дела – оттогава започна да жъне плодовете на своите дела. (150, 42)

4. Вие знаете, че Бог каза на хората: „Размножавайте се и напълнете земята“. Това беше първоначалният закон, който ви беше даден, о, народ. По-късно Отецът призова хората не само да се размножават и човешкият род да продължава да расте, но и чувствата им да стават все по-щедри, а душата им да се разгръща и развива безпрепятствено. Но ако първият закон имаше за цел разпространението на човешкия род — как можете да приемете, че същият Отец би ви наказал, защото сте спазили и изпълнили заповедта Му? Възможно ли е, народ, в вашия Бог да съществува такова противоречие?

5. Вижте каква материална интерпретация дадоха хората на една притча, в която ви се говореше само за пробуждането на душата в човека. Затова проучете моето учение и не казвайте повече, че плащате вината, която първите обитатели на Земята натрупаха чрез неподчинението си към своя Отец. Имайте по-високо разбиране за божествената справедливост. (150, 45-46)

6. Сега е времето, в което можете да разберете думите Ми: „Растете и се размножавайте“, а именно, че това трябва да се прави и духовно и че трябва да изпълните Вселената с добрите си дела и светли мисли. Приветствам всички, които искат да се приближат към Мен — всички, които се стремят към съвършенство. (150, 48-49)

Свобода на волята и първородният грях

7. Вие Ми казвате, че заради свободата на волята си сте попаднали в грешки и заблуди. На това Аз ви отговарям, че чрез този дар можете да се издигнете безкрайно далеч отвъд точката, от която сте тръгнали в началото на вашето развитие.

8. Освен свободата на волята, Аз дадох на всяка душа Своята светлина в нейния дух, за да не се заблуди никой; но онези, които не

искаха да чуят Моя глас или в желанието си за духовна светлина не искаха да се обърнат към своето вътрешно аз, скоро се оставиха да бъдат съблазнени от безбройните красоти на човешкия живот, загубиха опората на Моя закон за душата си и трябваше да се препънат и да паднат.

9. Едно-единствено прегрешение доведе до много болезнени последствия, и то защото несъвършенството не е в хармония с Божията любов.

10. Онези, които с покорство и разкаяние веднага се върнаха при Отца и с кротост Го помолиха да ги очисти и да ги оправдае от простъпките, които току-що бяха извършили, Господ прие с безкрайна любов и милосърдие, утеши духа им, изпрати ги да поправят грешките си и ги утвърди в тяхната задача.

11. Не мислете, че всички се върнаха кротко и с разкаяние след първото си неподчинение. Не, мнозина дойдоха, изпълнени с гордост и негодувание. Други, изпълнени със срам, осъзнавайки вината си, искаха да оправдаят пред Мен своите простъпки и, далеч от това да се очистят чрез покаяние и поправяне – които са доказателство за смирение –, решиха да си създадат живот по свой начин, извън законите, които предписва Моята любов.

12. Тогава Моята справедливост влезе в сила – но не за да ги накаже, а за да ги поправи – не за да ги унищожи, а за да ги запази вечно, като им предложи всеобхватна възможност да се усъвършенстват.

13. Колко от онези първи грешници все още не успяват да се освободят от петната си; защото от падане в падане те се спускаха все по-дълбоко в бездната, от която само спазването на Моя закон ще може да ги спаси. (20, 40-46)

Потопът

14. В първите времена на човечеството сред хората цареше невинност и простота; но с нарастването на броя им, поради тяхното развитие и свободата на волята им, греховете им също ставаха все по-многобройни и се разгръщаха все по-бързо — не добродетелите им, а нарушенията им спрямо Моя закон.

15. Тогава Аз подготвих Ной, на когото се явих от дух към дух, защото този диалог Аз съм започнал с хората от самото начало на човечеството.

16. Казах на Ной: „Ще очистя душите на хората от всичките им грехове; за тази цел ще изпратя голям потоп. Построй ковчег и пусни в него децата си, жените им, децата на децата си и по една двойка от всеки вид животни.“

17. Ной се подчини на заповедта Ми и катастрофата настъпи в изпълнение на Моето слово. Лошото семе беше изкоренено, а доброто семе беше съхранено в

Моите житници, от което Аз създадох ново човечество, което носеше в себе си светлината на Моята справедливост и знаеше как да изпълнява Моя закон и да живее в спазване на добрите нрави.

18. Мислите ли, че онези хора, които намериха такава мъчителна смърт, загинаха физически и душевно? Истина ви казвам: не, деца Мои. Душите им бяха запазени от Мен и се събудиха пред Съдията, собствената им съвест, и бяха подготвени да се върнат отново на пътя на живота, за да постигнат духовен напредък по него. (302, 14-16)

Жертвоготовността на Авраам

19. Не винаги ще бъде необходимо да изпиете чашата на страданието до дъно. Защото Ми е достатъчно да видя вашата вяра, вашето послушание, вашето намерение и вашата решимост да изпълните Моята заповед, за да ви спестя най-тежкия момент от вашето изпитание.

20. Помнете, че от Авраам беше поискан животът на сина му Исаак, когото той много обичаше и когото патриархът, преодолявайки болката си и любовта към сина си, беше на път да принесе в жертва в изпитание на послушание, вяра, любов и смирение, което вие все още не можете да разберете. Но не му беше позволено да доведе жертвата на сина си до край, защото в дълбините на сърцето си той вече беше доказал своето послушание към Божията воля и това беше достатъчно. Колко голяма беше вътрешната радост на Авраам, когато ръката му беше спряна от висша сила и го възпря от жертването на Исаак! Как благослови името на своя Господ и възхити се на Неговата мъдрост! (308, 11)

21. В Авраам и сина му Исаак Аз ви дадох притча за това, какво щеше да означава жертвената смърт на Избавителя, когато изпитах любовта, която Авраам Ми проявяваше, като го призовах да жертва сина си, своя възлюбен Исаак.

22. При правилно разглеждане ще разпознаете в този акт прилика с това, което по-късно означаваше жертвата на „Единородния Син“

** на Бога за спасението на света. * Този библейски израз означава: роденият (или въплътеният) в света Син Божий.*

23. Авраам беше тук въплъщението на Бога, а Исаак – образа на Исус. В този момент патриархът помисли, че Господ изисква от него живота на сина му, за да може кръвта на невинния да измие греховете на народа, и макар че дълбоко обичаше този, който беше плът от плътта му, послушанието му към Бога, както и милосърдието и

любовта към народа му, бяха по-важни за него от живота на любимия му син.

24. Покорният Авраам беше на път да нанесе смъртоносния удар на сина си. В мига, когато, превзет от болка, той вдигна ръка, за да го принесе в жертва, Моята сила го спря и му заповяда да принесе в жертва агне вместо сина си, за да остане този символ като свидетелство за любов и послушание. (119, 18-19)

Сънят на Яков за небесната стълба

25. Знаете ли какво значение има стълбата, която Яков видя в съня си? Тази стълба символизира живота и развитието на душите.

26. Тялото на Яков спеше в момента на откровението, но душата му беше будна. Тя се беше издигнала към Отца чрез молитва и когато душата му достигна сферите на Светлината, тя получи небесно послание, което трябваше да се съхрани като завет от духовни откровения и истини за неговия народ, който е цялото човечество; защото „Израил“ не е земно, а духовно име.

27. Яков видя, че тази стълба стоеше на земята, а върхът ѝ докосваше небето. Това показва пътя на духовното възходящо развитие, което започва на земята с плътското тяло и завършва, когато душата обедини своята светлина и същност с тези на своя Отец, далеч от всякакво материално влияние.

28. Патриархът видя, че по тази стълба ангели се качваха и слизаха. Това символизираше непрестанното раждане и умиране, постоянното идване и отиване на душите в стремежа им към светлина или с задачата да изкупят греховете си и да се пречистят, за да се издигнат малко по-високо при завръщането си в Духовния свят. Това е пътят на душевното развитие, който води към съвършенство.

29. Затова Яков видя на върха на стълбата символичната фигура на Йехова, която показваше, че Бог е целта на вашето усъвършенстване, на вашите стремежи и най-висшата награда от безкрайни блаженства — като възнаграждение за тежките борби, дългите страдания и упоритостта да стигнете до лоното на Отца.

30. Душата винаги намираше в ударите на съдбата и изпитанията възможност да придобие заслуги, за да се издигне. При това във всяко изпитание винаги се символизираше стълбата на Яков, която ви приканваше да се изкачите още едно стъпало.

31. Това беше велико откровение, о, ученици, защото в него ви се говореше за духовния живот в епоха, когато пробуждането на душата към почитание на Божественото, Висшето, Чистото,

Доброто и Истинното едва беше започнало.

32. Това послание не можеше да бъде предназначено само за едно семейство, нито дори за един-единствен народ; неговата същност беше духовна и затова имаше всеобщо значение. Именно затова гласът на Отца каза на Яков: „Аз съм Йехова, Богът на Авраам и Богът на Исаак. Земята, в която се намираш, ще дам на теб и на потомството ти, и това потомство ще бъде многобройно като пясъка на земята. Вие ще се разпространите на запад и на изток, на север и на юг, и всички племена на земята ще бъдат благословени в теб и в потомството ти.“ (315, 45-50)

Йосиф и братята му

33. Йосиф, син на Яков, беше продаден от собствените си братя на търговци, които пътуваха към Египет. Йосиф беше още малък, но вече беше дал доказателства за голям дар на пророчество. Завистта обзе братята му, които се отърваха от него, мислейки, че повече няма да го видят. Но Господ, който бдеше над Своя слуга, го защити и го направи велик пред фараона на Египет.

34. Много години по-късно, когато светът беше поразен от суша и глад, Египет, ръководен от съветите и вдъхновенията на Йосиф, беше натрупал достатъчно запаси, за да устои на бедствието.

35. И така се случи, че синовете на Яков дойдоха в Египет в търсене на храна. Голямо беше тяхното смущение, когато разбраха, че брат им Йосиф е станал министър и съветник на фараона. Когато го видяха, паднаха на колене пред него, изпълнени с разкаяние за своето прегрешение, и разбраха, че пророчествата на брат им са се сбъднали. Този, когото смятаха за мъртъв, стоеше пред тях, изпълнен с власт, добродетел и мъдрост. Пророкът, когото бяха продали, им доказа истината на пророчеството, което Господ беше сложил на устата му още като дете. Братът, когото бяха измъчвали и продали, им прости. Разбирате ли, народе? Сега знаете защо ви казах днес: Кога ще Ме познаете, както Йосиф беше познат от братята си? (90, 2)

Пътуването на израилтяните през пустинята под водачеството на Мойсей

36. В „Първото време“ Мойсей стоеше начело на Израил, за да го води в продължение на четиридесет години през пустинята към земята Ханаан. Но поради неподчинение, неверие и материализъм едни богохулстваха, други се отклониха, а трети се разбунтуваха. Но Мойсей им говореше в тази ситуация с мъдрост и търпение, за да не нарушат волята на Всевишния, а

да бъдат смирени и послушни към онзи Отец, който – без да гледа на тяхното неподчинение – пращаше манна от небето и извираше вода от скалата. (343, 53)

37. Мойсей беше предоставил достатъчно доказателства, че истинският Бог е с него; но народът искаше още повече свидетелства, и когато Пратеникът доведе тълпите до подножието на планината Синай, той призова силата на Йехова, и Господ го почете и му даде велики доказателства и чудеса.

38. Народът искаше да чуе и види Този, когото Мойсей чуваше и виждаше чрез вярата си, и така Аз се явих на народа в облака и им позволих да чуят гласа Ми в продължение на часове. Но той беше толкова мощен, че хората от страх мислеха, че ще умрат; телата им трепереха, а душите им се разтърсваха от този глас на справедливостта. Тогава народът умоляваше Мойсей да помоли Йехова да не говори повече на народа си, защото те вече не можеха да Го слушат. Той осъзна, че все още е твърде незрял, за да може да влезе в пряка връзка с Вечния. (29, 32, 34)

39. Укрепете душата си в големите битки на живота, както оня народ Израил се укрепи в пустинята. Знаете ли колко е обширна пустинята, която изглежда безкрайна, с безмилостно слънце и разпален пясък? Знаете ли какво е самотата и тишината и необходимостта от нощно бдение, защото враговете дебнат? Истина ви казвам, там, в пустинята, беше мястото, където този народ осъзна величието, което се състоеше във вярата в Бога, и където се научи да Го обича. Какво можеше да очаква този народ от пустинята? И все пак той имаше всичко: хляб, вода, дом за почивка, оазис и светилище, за да възвиши душата си в благодарност към своя Отец и Създател. (107, 28)

Борбата на Илия за истинския Бог

40. В „Първото време“ Илия дойде на Земята, приближи се до сърцата на хората и ги намери погълнати от езичеството и идолопоклонството. Светът се управляваше от царе и свещеници, и двамата се бяха отвърнали от спазването на божествените закони и водеха народите си по пътища на заблуда и лъжа. Те бяха издигнали олтари на различни богове и ги почитаха.

41. Илия се яви в онова време и им говори с думи, изпълнени с правда: „Отворете очите си и разберете, че сте осквернили закона на Господа. Вие сте забравили примера на Неговите посланици и сте се отклонили към култове, които са недостойни за живия и всемогъщия Бог. Необходимо е да се събудите, да погледнете към Него и да Го признаете. Премахнете

идолопоклонството си и отвърнете погледа си от всеки образ, с който сте Го изобразили.“

42. Илия чу гласа ми, който му каза: „Отдалечи се от този зъл народ. Кажи му, че дълго време няма да вали дъжд, докато ти не заповядаш в Мое име.“

43. И Илия каза: „Няма да вали дъжд, докато Господ ми не посочи часа и гласът ми не заповяда“, и като каза това, той си тръгна.

44. От онзи ден земята беше суха, сезоните, предназначени за дъжд, минаваха, без той да се появи. На небето не се виждаха признаци за дъжд, нивите усещаха сушата, добитъкът постепенно изнемогваше, хората копаеха в земята за вода, за да утолят жаждата си, без да я намират; реките пресъхнаха, тревата повяхна, защото се поддаде на лъчите на палещото слънце, и хората призоваха боговете си и ги молеха този елемент да се върне при тях, за да сеят и да събират реколта, която да ги храни.

45. Илия се беше оттеглил по божествена заповед, молеше се и очакваше волята на своя Господ. Мъжете и жените започнаха да напускат родината си в търсене на нови земи, където нямаше да им липсва вода. Навсякъде се виждаха каравани, а навсякъде земята беше изсъхнала.

46. Годините минаваха и един ден, когато Илия издигна духа си към Отца, той чу гласа Му, който му каза: „Потърси царя и когато ти дам знака, дъждът отново ще падне върху тази земя.“

47. Илия, смирен и изпълнен с послушание, отиде при царя на този народ и показа своята сила пред поклонниците на лъжебога. След това той говори за Отца и за Неговата сила, и тогава се явиха знаменията: на небето се видяха мълнии, гръмотевици и огън; след това животворният дъжд се изля в потоци. Полетата отново се покриха със зеленина, дърветата бяха пълни с плодове и настъпи благоденствие.

48. Народът се събуди пред лицето на това доказателство и си спомни за своя Отец, Който го призоваваше и наставляваше чрез Илия. Многобройни и велики бяха по онова време чудесата на Илия, за да събуди човечеството. (53, 34-40)

Дванадесетте племена на Израил

49. Не мислете, че само в лоното на израилтяните е имало пророци, предшественици и светли духове. Аз изпратих някои от тях и при други народи; но хората ги възприемаха като богове, а не като посланици, и създадоха религии и култове около техните учения.

50. Народът на Израил не разбра мисията, която имаше спрямо другите народи, и заспа на ложе, пълно с благословения и удобства.

51. Отецът я беше оформил като съвършено семейство, в което едно племе имаше за задача да защитава народа и да поддържа мира; друго обработваше земята, а трето се състоеше от рибари и моряци. На още едно племе беше поверено духовното почитане на Бога и така всяко от дванадесетте племена, от които се състоеше народът, изпълняваше различна задача, които заедно даваха пример за хармония. Но наистина, казвам ви, духовните способности, които притежавахте в онези древни времена, все още притежавате. (135, 15-16)

Пророците и първите царе на Израил

52. Пророците говореха с голяма искреност, почти винаги идваха на земята във времена на объркване и заблуда. Те предупреждаваха народите и ги призоваваха към покаяние и обрат, като обявяваха големи наказания на справедливостта, ако не се обърнат към доброто. В други случаи те предсказваха благословения за спазването и подчинението на Божия закон.
53. Но това, което тези пророци говореха, беше призив към извършване на доброто, справедливостта и взаимното уважение. Те не разкриваха живота на душата, нейното предназначение и развитие. Дори Мойсей, когото избрах да бъде Мой заместник и чрез когото предадох Закона за всички времена, не ви говореше за духовния живот.
54. Законът на Отца съдържа мъдрост и справедливост. Той учи хората да живеят в мир, да се обичат и уважават помежду си и да се покажат достойни в Моите очи като хора. Но Мойсей не показа на човечеството какво има отвъд прага на физическата смърт, нито каква е съдбата на непокорните души, нито наградата за мъдрите и трудолюбивите в тяхната житейска задача.
55. По-късно управляваше Давид, изпълнен с духовни дарове и вдъхновения, и в моментите си на възвисяване, в екстаза си, той чуваше химни и духовни песни, от които създаде Псалмите. С тях той трябваше да покани народа на Израил да се моли и да поднесе на своя Господ най-доброто приношение от сърцето си. Но Давид, с цялата си любов и вдъхновение, не можа да разкрие на народа чудното съществуване на душите, тяхното развитие и тяхната цел.
56. А Соломон, който го наследи на трона и също доказа великите дарове на мъдрост и сила, които му бяха дадени, заради които беше обичан и възхищаван, и чиито съвети, присъди и поговорки се помнят и до днес — ако народът му се беше обърнал към него и го беше попитал: „Господи, какъв е духовният

живот? Какво има отвъд смъртта? Какво е душата?“ – Соломон, при цялата си мъдрост, не би могъл да отговори на това. (339, 12-15)

Глава 10 – Когато времето се изпълни

Пророчески предсказания

1. Вашият Отец подготви всичко, за да може „Словото“ Божие да обитава сред хората и да им покаже пътя към тяхното изкупление чрез възвишените примери на Своята любов.

2. Първо Той вдъхнови пророците, които трябваше да възвестят в каква форма ще се роди Месията, какъв ще бъде Неговият труд, Неговите страдания и Неговата смърт като човек, за да може, когато Христос се яви на земята, този, който познава пророчествата, да Го разпознае веднага.

3. Векове преди моето присъствие в Исус пророк Исая каза: „Затова Господ ще ви даде това знамение: Ето, девица ще зачене и ще роди син, когото ще нарекат Имануил“. (Което означава: Бог с нас). С това пророчество, наред с други, той обяви моето пришествие.

4. Много векове преди моето пристигане Давид възпя в псалми, изпълнени с болка и пророчески смисъл, страданията на Месията по време на разпъването. В тези псалми той говори за едно от моите седем думи на кръста, показва презрението, с което тълпата ще ме води към разпъването, изразите на подигравка на хората, когато ме чуят да казвам, че в мен е Отец; оставянето, което тялото ми щеше да почувства пред лицето на човешката неблагодарност, всички мъчения, на които щях да бъда подложен, и дори начина, по който щяха да хвърлят жребие за дрехата ми.

5. Всеки от Моите пророци обяви Моето пришествие, подготви пътя и даде точни белези, за да не се заблуди никой, когато дойде денят. (40, 1-5)

Очакването на Месията сред еврейския народ

6. Светът в настоящото време не беше готов да Ме очаква така, както Ме очакваше народът на Израил в онова „Второ време“. Моите велики пророци бяха възвестили Месия, Спасител, Син Божий, Който щеше да дойде, за да освободи потиснатите и да освети света чрез светлината на „Словото“. Колкото повече този народ страдаше, толкова повече копнееше за идването на Обещания; колкото повече пиеше от чашата на унижението и потисничеството, толкова повече копнееше за присъствието на Месията и навсякъде търсеше знаци и признаци, които да му

говорят за близостта на пристигането на Спасителя.

7. От поколение на поколение и от родители на деца се предаде божественото обещание, което дълго време подтикваше избрания народ на Господа да бди и да се моли.

8. Най-накрая Аз дойдох при народа Си, но не всички бяха способни да Ме познаят, въпреки че всички Ме очакваха: едни го правеха по духовен начин, а други – в материалистичен смисъл.

9. Но за Мен беше достатъчна искреността и любовта на онези, които усещаха Моето присъствие и виждаха Царството небесно в светлината на Моето Слово и вярваха в Моето откровение. За Мен бяха достатъчни онези, които Ме следваха вярно и виждаха в Мен своя духовен Спасител, защото те бяха онези, които свидетелстваха за Моята истина, след като Аз напуснах този свят.

10. Въпреки че Моето послание беше предназначено за всички народи на земята, Моят призив беше отправен към сърцето на Избрания народ, за да стане той впоследствие гласът на Моето Слово. Въпреки това — не само този народ усети Моето присъствие, но и в други народи хората успяха да открият знаците за Моето пристигане и предчувстваха времето на Моето присъствие на земята. (315, 17-19)

11. Във всяка епоха и при всяко божествено откровение Илия се явява пред хората.

12. Месията все още не беше дошъл на Земята, но не след дълго щеше да се роди като човек, а душата на пророка вече беше въплътена в Йоан, който по-късно беше наречен Кръстител, за да възвести наближаването на Царството небесно, което щеше да бъде присъствието на „Словото“ сред хората. (31, 61-62)

Мария, биологичната майка на Исус

13. Още в „Първото време“ патриарсите и пророците започнаха да говорят за пристигането на Месията. Но Месията не дойде само в Духа — той дойде, за да се роди от жена, за да стане човек, за да получи тяло от жена.

14. Майчинският Дух на Бога също трябваше да стане човек, да стане жена, като цвете на чистотата, за да се разнесе от короната на цветовете ѝ ароматът на „Словото“ Божие, което беше Исус. (360, 26)

15. В Назарет живееше цвете на чистота и нежност, сгодена девица на име Мария, която беше именно онова, което беше предсказал пророк Исая, защото от утробата ѝ трябваше да излезе плодът на истинския живот.

16. Към нея дойде Духовният Пратеник на Господа, за да ѝ възвести мисията, която тя беше

донесла на земята, като каза: „Здравей, благодатна, Господ е с теб, благословена си ти между жените.“

17. Настъпил беше часът, в който трябваше да се разкрие божествената тайна, и всичко, което беше казано за присъствието на Месията, Спасителя, Избавителя, сега трябваше да се изпълни незабавно. Но колко малко бяха сърцата, които усещаха Моето присъствие, колко малко бяха душите, които бяха подготвени да познаят Царството небесно в светлината на Моята истина. (40, 6-7)

Поклонението пред Младенеца Исус

18. Днес човечеството възпоменава онзи ден, когато няколко мъдреци от Изтока дойдоха при яслите във Витлеем, за да се поклонят на Божественото Дете. Днес някои сърца Ме питат: „Господи, вярно ли е, че онези могъщи и мъдри господа се поклониха пред Теб и признаха Твоята Божественост?“

19. Да, деца Мои, това бяха науката, силата и богатството, които коленичиха пред Моето присъствие.

20. Там бяха и пастирите, жените им и децата им със скромните, здравословни и прости дарове, с които посрещнаха и приветстваха Спасителя на света, а също и Мария като въплъщение на небесната нежност. Те олицетворяваха смирението, невинността, простотата. Но онези, които притежаваха в своите пергаментови свитъци пророчествата и обещанията, говорещи за Месията, спеха дълбоко, без дори да подозират кой се е родил на света. (146, 9-11)

Връзката на любовта между Исус и Мария

21. Исус прекара детството и младостта си до Мария и в скута ѝ и до нея се наслаждаваше на майчината любов. Божествената нежност, превърнала се в жена, подслади на Спасителя първите години от живота му на света, тъй като, когато дойде часът, Той трябваше да изпие толкова голяма горчивина.

22. Как е възможно някой да мисли, че на Мария, в чието лоно се е формирало тялото на Исус и до която е живял Учителят, е можело да липсва духовно възвишение, чистота и святост?

23. Който Ме обича, трябва първо да обича всичко Мое — всичко, което Аз обичам. (39, 52-54)

Знанието и мъдростта на Исус

24. Хората твърдят в книгите си, че Исус е бил при есеите, за да придобие знанията си. Но Този, Който знаеше и живееше всичко, преди да се появят световете, нямаше какво да научи от хората.

Божественото не можеше да научи нищо от човешкото. Където и да бях, това ставаше, за да поучавам. Може ли да има на земята някой, който е по-мъдър от Бога? Христос дойде от Отца, за да донесе на хората Божествената мъдрост. Не ви ли даде вашият Учител доказателство за това, когато на дванадесет години изуми теолозите, философите и учителите по закон от онова време?

25. Някои приписват на Исус слабостите на всички хора и се наслаждават да замерват с мръсотията, която носят в сърцата си, този човек, който е божествен и безгрешен. Те не Ме познават.

26. Ако всички чудеса на природата, които наблюдавате, не са нищо друго освен материално въплъщение на божествени мисли – не мислите ли тогава, че тялото на Христос беше материализация на възвишена мисъл на любовта на вашия Отец? Затова Христос ви обичаше само с духа, а не с плътта. Моята истина никога няма да може да бъде изопачена, защото тя носи в себе си абсолютна светлина и неограничена сила. (146, 35-36)

27. В „Второто време“ ви дадох пример за това как трябва да изчакате подходящия час, за да изпълните задачата, която ви доведе на Земята.

28. Аз изчаках, докато тялото Ми – онзи Исус, когото хората виждаха пред очите си – достигне най-добрите си години, за да изпълня чрез него божествената мисия да ви науча на любовта.

29. Когато това тяло – сърцето и ума – достигна пълното си разцвет, духът Ми проговори чрез устните му, мъдростта Ми наводни ума му, любовта Ми се настани в сърцето му, и хармонията между това тяло и божествената светлина, която го осветяваше, беше толкова съвършена, че често казвах на множествата от хора: „Който познава Сина, познава Отца.“

30. Христос използваше истината в Бога, за да учи хората. Той не я черпеше от света. Нито от гърците, нито от халдейците, есеите или финикийците, нито от когото и да било друг той черпеше светлината. Те още не познаваха пътя към Царството небесно, а Аз учех това, което на земята все още беше неизвестно.

31. Исус беше посветил детството и младостта си на активна любов към ближния и на молитва, докато дойде часът да проповядва Царството небесно, закона на любовта и справедливостта, учението за светлината и живота.

32. Потърсете смисъла на думите, които проповядвах по онова време, и ми кажете дали те биха могли да произхождат от някое човешко учение или от някоя наука, известна по онова време.

33. Казвам ви, ако наистина бях се възползвал от учеността на

онези хора, тогава щях да търся учениците си сред тях, а не сред необразованите и невежи хора, от които съставих моята група апостоли. (169, 62-68)

Неразбирането на човешката среда в Назарет

34. Аз трябваше да потърся убежище сред народ като египтяните, тъй като народът, при който бях дошъл, не беше в състояние да Ми предостави защитен подслон. Но това не беше единствената болка, която сърцето Ми трябваше да претърпи.

35. Когато се върнах от Египет и заживях в Назарет, постоянно бях осмиван и нараняван от изрази на неверие и завист.

36. Там вършех чудеса, показвах любовта си към ближните и силата си — и бях неразбран. Никой от онези, които познаваха отблизо живота и делата Ми, не вярваше в Мен.

37. Затова, когато дойде часът на проповядването, напускайки Назарет, Аз трябваше да кажа: „Истина ви казвам, никой пророк не намира вяра в родината си. Той трябва да я напусне, за да бъде чуто словото му.“ (299, 70-72)

Глава 11 – Дело на Исус на земята

Кръщението в Йордан; период на подготовка в пустинята

1. Исус, любящият и смирен Назарянин, който беше чакал часа, в който Божието слово щеше да излезе от устата му, потърси Йоан на браговете на Йордан, за да приеме водата на кръщението. Отиде ли Исус там в желание за очистване? Не, народе мой. Отиде ли той, за да извърши някакъв ритуал? Също не. Исус знаеше, че е настъпил часът, в който той самият престава да бъде, в който човекът изчезва, за да даде думата на Духа, и искаше да отбележи този час с действие, което ще се запечата в паметта на хората.

2. Символичната вода нямаше да измие никакъв недостатък, но тя освободи това тяло — като пример за човечеството — от всякаква връзка със света, за да му позволи доброволно да се слее с Духа . Това се случи, когато присъстващите чуха божествен глас, който говореше с човешки думи: „Това е моят възлюбен Син, в когото имам благоволение. Слушайте го.“

3. От този момент нататък Словото Божие стана Слово на вечния живот на устните на Исус, защото Христос се прояви в пълнота чрез Него. Хората го наричаха Рави, Учител, Пратеник, Месия и Син Божий. (308, 25-27)

4. След това Аз се оттеглих в пустинята, за да медитирам и да ви науча да влизате в диалог със

Създателя, и за да разгледам в тишината на пустинята делото, което Ме очакваше, и да ви науча, че трябва първо да се пречистите, преди да пристъпите към изпълнението на делото, което ви поверих. Потърсете в тишината на вашето същество пряк диалог с вашия Отец и така подготвени – пречистени, укрепени и решителни – се заемете непоколебимо с изпълнението на вашата трудна мисия. (113, 9)

Единството на Исус с Бога

5. В продължение на три години Аз говорех на света чрез устата на Исус, без нито една от думите Ми или мислите Ми да бъде изкривена от този разум, без нито едно от действията му да не съвпада с волята Ми. Причината за това беше, че Исус и Христос, Човекът и Духът, бяха едно, така както Христос е едно с Отца. (308, 28)

6. Познайте в Мен Отца; защото, истина ви казвам, Христос е едно с Отца от вечността, още преди да са били световете.

7. В „Второто време“ този Христос, който е едно с Бога, стана човек на земята в благословеното тяло на Исус и така стана Син Божий, но само по отношение на своето човешко естество. Защото Аз ви казвам още веднъж, че съществува само един-единствен Бог. (9, 48)

8. Когато станах човек в Исус, това не стана, за да ви накарам да разберете, че Бог има човешка форма, а за да стана видим и чуваем за онези, които бяха слепи и глухи за всичко божествено.

9. Истина ви казвам, ако тялото на Исус беше образа на Йехова, то нито щеше да кърви, нито щеше да умре. То беше съвършено тяло, но човешко и чувствително, за да могат хората да го видят и да чуят гласа на своя Небесен Отец чрез него. (3, 82)

10. В Исус имаше две същности: едната – материална, човешка, сътворена по Моя воля в девственото лоно на Мария, която Аз наричах Човешкия Син, а другата – божествена – Духът, наричан Син Божий. В нея се намираше „Божието Слово“ на Отца, което говореше чрез Исус; другата беше само материална и видима. (21, 29)

11. Христос, „Словото“ Божие, беше това, което говореше чрез устата на Исус, чистия и непорочен човек.

12. Човекът Исус се роди, живя и умря; но що се отнася до Христос: Той не се роди, нито израсна в света, нито умря, защото Той е Гласът на Любовта, Духът на Любовта, Божественото Слово, изразът на Мъдростта на Създателя, Който винаги е бил в Отца. (91, 28-29)

Непризнаването на Исус като очаквания Месия

13. Не всички Ме признаха през „Второто време“. Когато се явих

сред еврейския народ, който вече Ме очакваше, защото видя, че се изпълняват знаменията, дадени от пророците, Моето присъствие объркa мнозина, които не знаеха как да тълкуват правилно пророците и очакваха да видят своя Месия като могъщ княз, който ще събори враговете си, ще смири царете и потисниците и ще даде имущество и земни блага.

14. Когато този народ видя Исус – беден и без облекло за краката, тялото му покрито само с проста дреха; роден в обор и по-късно работещ като обикновен занаятчия, той не можа да повярва, че Той е изпратеният от Отца, Обещаният. Учителят щеше да трябва да извърши видими чудеса и дела, за да му повярват и да разберат неговото божествено послание. (227, 12-13)

15. Винаги са били смирените и бедните, които откриват Моето присъствие, защото техният разум не е зает с човешки теории, които замъгляват ясната им преценка.

16. По същия начин и във „Второто време“, въпреки че пришествието на Месията беше обявено, само хората с просто сърце, смирен дух и необременен ум го разпознаха интуитивно, когато дойде.

17. Теолозите държаха в ръцете си Книгата на пророците и всеки ден повтаряха думите, които предвещаваха знаменията, времето и начина на идването на Месията, и все пак — те Ме видяха и не Ме познаха, слушаха Ме и отричаха, че Аз съм обещаният Спасител. Те видяха Моите дела, но единственото, което знаеха да правят, беше да се възмущават от тях, въпреки че всъщност всички те бяха предсказани. (150, 21-23)

18. Днес вече не се съмняват в Исус, но мнозина обсъждат и дори отричат Моята божественост. Едни Ми признават голямо духовно възвишение; други твърдят, че и Аз преминавам през пътя на развитието на душата, за да мога да стигна до Отца. Но ако беше така, Аз не бих ви казал: „Аз съм пътят, истината и животът.“ (170, 7)

Исус като спасителен гост сред простия народ

19. Вашата задача е да следвате примера на вашия Божествен Учител по неговия земен път. Спомнете си: винаги, когато се появявах в домовете, оставях във всички послание на мир, изцелявах болните, утешавах наскърбените с божествената власт, която притежава любовта.

20. Никога не се въздържах да вляза в някой дом, защото там нямаше да повярват в Мен; знаех, че когато напусна това място, сърцата на неговите обитатели ще бъдат преизпълнени с радост, защото, без да го знаят, техният дух беше погледнал в Царството небесно чрез Моето учение.

21. Понякога Аз търсех сърцата, понякога те търсеха Мен; но във всички случаи Моята любов беше хлябът на вечния живот, който им давах в смисъла на Моето слово. (28, 3-5)

Неуморимият проповедник Исус

22. При някои случаи, когато се оттеглях в уединението на някоя долина, оставах сам само за миг, защото тълпите, жадни да Ме чуят, се приближаваха към своя Учител в желанието си за безкрайната доброта на погледа Му. Аз ги приемах и заливах тези мъже, жени и деца с топлотата на Моята безгранична милост, защото знаех, че във всяко създание има душа, заради която бях дошъл на света. Тогава им говорих за Царството небесно, което е истинската родина на духа, за да успокоят вътрешното си безпокойство чрез Моето слово и да се укрепят в надеждата да постигнат вечен живот.

23. Случи се, че сред тълпата се криеше някой, който имаше намерение да отрича истината Ми с вик и да твърди, че Аз съм лъжепророк; но Моето слово го изпревари, преди да е имал време да отвори устата си. При други случаи Аз позволявах на някой хулител да Ме оскърбява, за да докажа пред тълпата, че Учителят не се разгневи пред обидите, с което им дадох пример за смирение и любов.

24. Имаше някои, които — засрамени от моята кротост — веднага се оттеглиха и се разкаяха, че с съмненията си са наранили Този, Който с делата Си проповядваше истината. Веднага щом се представи възможност, те дойдоха при Мен, следваха Ме по пътя — плачещи, развълнувани от думите Ми, без дори да се осмелят да Ме заговорят, за да Ме помолят за прошка за обидите, които Ми бяха нанесли преди това. Аз ги призовах, утеших ги с думите Си и им дарих някаква милост. (28, 6-7)

25. Слушайте: Когато бях при вас на земята, хората идваха при Мен на тълпи — хора на високи постове, пълни с суета, управници, които Ме посещаваха тайно , за да Ме чуят. Едни Ме възхищаваха, но от страх не го признаваха открито; други Ме отхвърляха.

26. Към Мен идваха тълпи от хора, състоящи се от мъже, жени и деца, които Ме слушаха сутрин, следобед и нощ, и винаги намираха Учителя готов да им даде Божието слово. Те виждаха, че Учителят забравяше себе си, и не можеха да си обяснят в кой час Той се хранеше, за да не отслабне тялото Му и да не ослабне гласът Му. Причината беше, че те не знаеха, че Исус черпеше сили от собствения си дух и намираше храна в себе си. (241, 23)

Любовта на Исус към децата и природата

27. Понякога, когато бях сам, ме откриваха деца, които идваха при Мен, за да Ми подадат малки цветя, да Ми разкажат някаква малка мъка и да Ме целунат.

28. Майките бяха тревожно загрижени, когато намираха малките си в ръцете Ми, как слушаха думите Ми. Учениците, които смятаха, че това означава липса на уважение към Учителя, се опитваха да ги прогонят от мен. Тогава Аз трябваше да им кажа: „Оставете децата да дойдат при Мен; защото, за да влезете в Царството небесно, трябва да имате чистотата, простотата и наивността на децата.“

29. Аз се радвах на тази невинност и непринуденост, както човек се радва на гледката на цъфтящ пъп, който тъкмо се разтваря. (262, 62-64)

30. Колко често учениците на Исус го заварваха да разговаря с различните творения на земята. Колко често Учителят е бил изненадван по време на разговорите си с птиците, с полето, с морето! Но те знаеха, че Учителят им не е отнесен, знаеха, че в Учителя им живееше Създателският Дух на Отца, Който беше дал език на всички същества, Който разбираше всичките Си „деца“, Който получаваше хвала и любов от всичко, създадено чрез Него.

31. Колко често учениците и хората виждаха Исус да гали птица или цвете и да благославя всичко, и в очите Му откриваха погледи на безкрайна любов към всички създания! Учениците усещаха божествената наслада на Господа, когато Той се виждаше заобиколен от толкова много великолепие, от толкова много чудеса, произлезли от Неговата мъдрост, и често виждаха сълзи в очите на Учителя, когато Той виждаше безразличието на хората пред такова великолепие, тъпостта и слепотата на човешките създания пред толкова много великолепие. Те често виждаха Учителя да плаче, когато погледнеше прокажен, който проливаше сълзи заради проказата си, или мъже и жени, които се оплакваха от съдбата си, въпреки че бяха обградени от сфера на съвършена любов! (332, 25-26)

Учението на Исус

32. Исус ви учеше на милосърдие, на кротост, на любов. Той ви учеше да прощавате от сърце на враговете си, казваше ви, че трябва да отхвърляте лъжата и да обичате истината. Той ви проповядваше, че трябва винаги да отвръщате с добро както на злото, така и на доброто, което сте получили. Той ви научи на уважение към всеки ваш ближен и ви разкри начина, по който да намерите здраве за тялото и

душата; как с живота си да почитате името на родителите си, за да можете едновременно с това да бъдете почитани от децата си.

33. Това са някои от заповедите, които трябва да спазва всеки, който иска да бъде истински християнин. (151, 35-36)

34. Когато книжниците и фарисеите наблюдаваха делата на Исус и откриха, че те се различават от техните, те твърдяха, че учението, което Той проповядваше, нарушаваше Мойсеевия закон. Причината за това беше, че те бъркаха закона с традициите. Но Аз им доказах, че не съм нарушил закона, който Отец беше открил на Мойсей, а го изпълнявах с думи и дела.

35. Разбира се, Аз пренебрегнах много от традициите на този народ, защото вече беше дошло времето, когато те трябваше да изчезнат, за да може да започне нова епоха с по-висши учения. (149, 42-43)

36. Помнете, че в първата заповед от закона, който дадох на човечеството чрез Мойсей, казах: „Не си правете никакъв образ, нито подобие на небесните неща, за да се поклоните пред него и да го почитате.“ Оттогава пътят за човека и пътят за душата са ясно очертани.

37. Мойсей не се ограничи само с това да предаде на хората Десетте заповеди, но въведе и второстепенни закони за човешкия живот и установи традиции, ритуали и символи в рамките на духовното поклонение пред Бога, всичко това в съответствие с етапите на развитие, които човешкият дух преминаваше тогава.

38. Но обещаният Месия дойде и премахна традициите, ритуалите, символите и жертвите, като остави само закона непокътнат. Затова, когато фарисеите казаха на народа, че Исус е против законите на Мойсей, Аз им отговорих, че не съм против закона, а съм дошъл, за да го изпълня. Ако Моите учения премахнат традициите, това ще стане, защото народът, за да ги изпълни, е забравил да спазва Закона. (254, 17-18)

39. Моето слово в настоящето няма да заличи думите, които ви дадох във „Второто време“. Епохите, вековете и епохите ще отминат, но думите на Исус няма да отминат. Днес ви обяснявам и разкривам смисъла на това, което ви казах тогава, а вие не разбрахте. (114, 47)

„Чудесата“ на Исус

40. За да може това учение да възпламени вярата в сърцата, Аз същевременно извършвах чудеса, за да бъде обичано от тях; и за да бъдат тези „чудеса“ възможно най-осезаеми, Аз ги извършвах върху телата на болните, изцелявах слепите, глухите, немите, куците, обладаните,

прокажените и възкресявах мъртвите.

41. Колко чудеса на любовта извърши Христос сред хората! Имената им бяха запазени от историята като пример за бъдещите поколения. (151, 37-38)

42. Съществата на Светлината в служба на Божественото дело и други, които бяха бунтовни и невежи, се забелязваха навсякъде, и сред онова човечество се появяваха обладаните, които науката не можеше да освободи и които бяха отхвърлени от народа. Нито учителите на Закона, нито учените можеха да върнат здравето на онези болни.

43. Но всичко това беше предвидено от Мен, за да ви науча и да ви дам доказателства за любовта. Аз ви дадох чрез Исус изцеление на Неговите създания, за учудване на мнозина.

44. Неверниците, които бяха чули за силата на Исус и знаеха за чудесата Му, изискваха най-трудните доказателства, за да Го накарат да се поколебае за миг и да докажат, че Той не е непогрешим. Но това освобождаване на обладаните, фактът, че Аз ги връщах в състоянието на нормални човешки същества, само като ги докосвах, поглеждах или им отправях заповед, за да напуснат онези духове ума им и и двамата да бъдат освободени от тежкия си товар, ги объркваше.

45. Пред тази сила фарисеите, учените, книжниците и митарите проявиха различни реакции. Едни признаваха властта на Исус, други приписваха силата Му на неизвестни влияния, а трети не можеха да кажат нищо по въпроса. Но болните, които бяха изцелени, благославяха името Му.

46. Някои бяха обладани от един-единствен дух, други от седем, като Мария от Магдала, а някои от толкова голям брой, че самите те казваха, че са легион.

47. През целия живот на Учителя се редяха една след друга духовни проявления. Едни бяха свидетелствани от дванадесетте ученици, други – от народа – на открито и в домовете. Беше време на чудеса, на „чудесата“. (339, 20-22)

48. Чудото, както го разбирате вие, не съществува; няма противоречие между Божественото и Материалното.

49. На Исус приписвате много чудеса; но истина ви казвам, неговите дела бяха естественото проявление на любовта, тази божествена сила, която вие все още не знаете как да използвате, въпреки че тя присъства неизползвана във всяка душа. Защото вие не сте искали да опознаете силата на любовта.

50. Какво друго, освен любовта, е било действащо във всички чудеса, които Исус е извършил?

51. Слушайте, ученици: за да може Божията любов да се яви на

човечеството, беше необходимо смирението на инструмента, а Исус винаги беше смирен; и тъй като даде пример на хората за това, той ви каза при един случай, че без волята на Небесния си Отец не би могъл да направи нищо. Който не проникне в смирението на тези думи, ще си помисли, че Исус е бил човек като всеки друг; но истината е, че Той е искал да ви даде учение за смирението.

52. Той знаеше, че това смирение, това единство с Отца, го правеше всемогъщ пред човечеството.

53. О, колко велика и прекрасна е тази просветление, което дарява любов, смирение и мъдрост!

54. Сега знаете защо Исус, макар да каза, че не може да направи нищо, ако не е по волята на Отца Му, всъщност беше способен на всичко; защото беше послушен, защото беше смирен, защото се направи слуга на закона и на хората и защото знаеше как да обича.

55. Разберете, че макар и вие самите да познавате някои от способностите на духовната любов, вие не ги усещате, и затова не можете да разберете причината за всичко онова, което наричате чудо или тайна, а именно делата, които Божествената любов извършва.

56. Какви учения ви даде Исус, които да не са били съставени от любов? Каква наука, какви упражнения или тайни знания използва той, за да ви даде своите примери за сила и мъдрост? Само блажената любов, с която човек може всичко.

57. Няма нищо противоречиво в законите на Отца, които са прости, защото са мъдри, и мъдри, защото са пропити от любов.

58. Разберете Учителя, той е вашият учебник. (17, 11-21)

59. Духът, който оживяваше Исус, беше Моят собствен, вашият Бог, Който стана човек, за да живее сред вас и да се покаже, защото това беше необходимо. Като човек Аз изпитах всички човешки страдания. Учените, които бяха изучавали същността на природата, дойдоха при Мен и откриха, че не знаят нищо за Моето учение. Големи и малки, добродетелни и грешни, невинни и виновни приеха същността на Моето слово, и всички тях удостоих с Моето присъствие. Но макар че мнозина бяха призовани, само малцина бяха избраните, а още по-малко бяха онези, които бяха около Мен. (44, 10)

Прелюбодейката

60. Аз защитавах грешниците. Не си ли спомняте прелюбодейката? Когато я докараха при Мен, преследвана и осъдена от тълпата, фарисеите дойдоха и Ме попитаха: „Какво да правим с нея?“ — Свещениците очакваха, че ще кажа: „Нека възтържествува справедливостта“, за да отговорят

след това: „Как така проповядваш любовта и позволяваш тази грешница да бъде наказана?“ А ако бях казал: „Освободете я“, те щяха да отговорят: „В законите на Мойсей, които ти — както казваш — потвърждаваш, има разпоредба, която гласи: Всяка жена, хваната в прелюбодеяние, трябва да бъде убита с камъни.“

61. Тъй като разбрах намерението им, не отговорих на думите им, наведох се и написах в пръстта на земята греховете на онези, които я осъждаха. Отново ме попитаха какво да правят с тази жена, и Аз им отговорих: „Който е безгрешен, нека хвърли първия камък.“ Тогава те осъзнаха своите простъпки и си тръгнаха, като си покриха лицата. Никой не беше чист, и тъй като се чувстваха разкрити от Мен до дъното на сърцата си, те вече не обвиняваха оная жена, защото всички те бяха съгрешили. Но жената и с нея другите, които също бяха нарушили брака, се покаяха и вече не съгрешаваха. Казвам ви, по-лесно е да се обърне грешник чрез любов, отколкото чрез строгост. (44, 11)

Мария Магдалена

62. Мария Магдалена — грешницата, както я наричаше светът — заслужи моята сърдечност и моето прощение.

63. Скоро тя получи своето изкупление, което не се случва с другите, които молят за прошка за греховете си само със слаба вяра. Докато тя скоро намери това, което търсеше, другите не го получават.

64. Магдалина беше простена, без да се хвали с покаянието си. Тя беше съгрешила, както и вие съгрешавате; но тя беше обичала много.

65. Който обича, може да проявява заблуждения в човешкото си поведение; но любовта е сърдечността, която прелива от сърцето. Ако искате да ви бъде простено — както вие прощавате — насочете погледите си, изпълнени с любов и доверие, към Мен, и ще бъдете оправдани за всяко простъпване.

66. Тази жена вече не съгрешаваше; любовта, която преливаше от сърцето ѝ, тя посвети на учението на Учителя.

67. Тя беше простена, въпреки че беше допуснала грешки. Но в сърцето ѝ гореше огънят, който пречиства, и благодарение на прощението, което грешницата получи, тя нито за миг не се отдели от Исус; моите ученици, напротив, Ме оставиха сам в най-кървавите часове. Но тази пренебрегната Мария не се отдели от Мен, не Ме отрече, не се уплаши, нито се срамуваше.

68. Затова ѝ бе позволено да пролее сълзи пред нозете на кръста Ми и над гроба Ми. Душата ѝ скоро намери изкупление, защото обичаше много.

69. В сърцето си и тя имаше апостолски дух. Нейното обръщане сияе като светлината на истината. Тя се беше простряла пред нозете Ми, за да Ми каже: „Господи, ако Ти искаш, ще бъда свободна от грях.“

70. А вие, от друга страна — колко често искате да Ме убедите в невинността си, като прикривате простъпките си с дълги молитви.

71. Не, ученици, учете се от нея, обичайте истински вашия Господ във всеки от вашите ближни. Обичайте много и греховете ви ще ви бъдат простени. Ще бъдете велики, ако оставите тази истина да разцъфне в сърцата ви. (212, 68-75)

Никодим и въпросът за прераждането

72. В онова време Аз казах на Никодим, който Ме беше потърсил с добро намерение, за да говори с Мен: „Роденото от плът е плът, а роденото от Духа е Дух. Не се учудвай, когато ти кажа, че човек трябва да се роди отново.“ Кой разбра тези думи?

73. С тях исках да ви кажа, че един човешки живот не е достатъчен, за да разберете дори едно от Моите учения, и че за да разберете учебника, който съдържа този живот, са ви необходими много земни животи. Затова плътта има само задачата да служи на душата като опора по време на нейния път по земята. (151, 59)

Преображението на Исус

74. По време на „Второто време“ Исус веднъж тръгна на поход, последван от някои от учениците си. Те бяха изкачили една планина и докато Учителят изпълваше тези мъже с възхищение чрез думите си, те изведнъж видяха тялото на своя Господ преобразено, което се носеше във въздуха, а отдясно му стоеше духът на Мойсей, а отляво – на Илия.

75. При тази свръхестествена гледка учениците паднаха на земята, заслепени от божествената светлина. Но веднага се успокоиха и предложиха на Учителя си да сложи върху раменете му пурпурния плащ на царете, както и върху Мойсей и Илия. Тогава чуха глас, който слизаше от безкрайността на „ “, който каза: „Това е моят възлюбен Син, в когото имам благоволение; слушайте Го!“

76. Голям страх обзе учениците, когато чуха този глас, и когато погледнаха нагоре, видяха само Учителя, който им каза: „Не се страхувайте и не разказвайте на никого за това видение, докато не възкръсна от мъртвите.“ Тогава те попитаха своя Господ: „Защо книжниците казват, че Илия трябва да дойде преди това?“ И Исус им отговори: „Истина ви казвам, Илия ще дойде преди това и ще оправи всичко. Но Аз ви казвам, че Илия вече е дошъл, а те

не го познаха; напротив, направиха с него каквото си искаха.“ Тогава учениците разбраха, че Той им говореше за Йоан Кръстител.

77. Колко пъти в настоящото време пред очите ви съм правил тялото, чрез което се изразявам, невидимо, за да ви позволя след това да Ме видите в човешкия облик, в който човечеството познаваше Исус, и все пак вие не се поклонихте пред новото преображение*. (29, 15-18)

** Това явление е известно в парапсихологията и като „преображение“, като все по-голямото проявяване на проявяващо се духовно същество.*

Липса на смелост да се изповяда вярата

78. Когато Аз, като станах човек, живеех сред вас, често се случваше през нощта, когато всички почиваха, да идват при Мен хора, които Ме търсеха тайно, защото се страхуваха да не бъдат открити. Те Ме търсеха, защото изпитваха угризения на съвестта, тъй като бяха Ме извикали и бяха предизвикали гняв срещу Мен, докато Аз говорех пред тълпата. Усещането им за разкаяние беше още по-силно, когато установиха, че Моето слово беше оставило в сърцата им дар на мир и светлина и че Аз бях излял в телата им Моя лечебен балсам.

79. С наведени глави те се явиха пред Мен и Ми казаха: „Учителю, прости ни, ние разбрахме, че Твоето слово съдържа истината.“ Аз им отговорих: „Ако сте открили, че Аз говоря само истината – защо тогава се криете? Не излизате ли на открито, за да посрещнете лъчите на слънцето, когато то се появи – но кога сте се срамували от това? Който обича истината, никога не я крие, нито я отрича, нито се срамува от нея.“

80. Казвам ви това, защото виждам, че мнозина Ме слушат само тайно и отричат къде са ходили – крият това, което са чули, и понякога отричат, че са били при Мен. От кого тогава се срамувате? (133, 23-26)

Враждебност срещу Исус

81. Когато в „Второто време“ говорех пред множествата хора, Моето слово — съвършено по смисъл и форма — се чуваше от всички. Погледът Ми, проникващ в сърцата, откриваше всичко, което всеки криеше в себе си. В едни имаше съмнение, в други — вяра, а в трети — изпълнен със страх глас Ми говореше: Това бяха болните, чиято болка ги караше да се надяват на чудо от Мен. Имаше и такива, които се опитваха да скрият подигравката си, когато Ме чуваха да казвам, че идвам от Отца, за да донеса на хората Царството небесно, и имаше и сърца, в които откривах омраза към Мен и намерението

да Ме накарат да млъкна или да Ме отстранят.

82. Това бяха горделивите, фарисеите, които се чувстваха засегнати от Моята истина. Защото макар и словото Ми да беше толкова ясно, толкова изпълнено с любов и толкова утешително — макар и винаги да се потвърждаваше чрез мощни дела, много хора искаха да продължат да откриват истината за Моето присъствие, като Ме съждаха според човека Исус, като изследваха живота Ми и насочваха вниманието си към скромността на одеждите Ми и към абсолютната Ми бедност от материални блага.

83. Но недоволни от това, че Ме осъждаха, те осъждаха и Моите ученици, наблюдаваха ги внимателно, дали говорят, дали Ме следват по пътищата или седят на трапезата. Как се разгневиха фарисеите, когато при един случай видяха, че учениците Ми не си бяха измили ръцете, преди да седнат на трапезата! Жалки умове, които бъркаха чистотата на тялото с чистотата на душата! Те не осъзнаваха, че когато докосваха свещените хлябове в храма, ръцете им бяха чисти, но сърцата им бяха пълни с гнилост. (356, 37-38)

84. На всяка крачка Ме разпитваха. Всичките Ми дела и думи се оценяваха с лоши намерения; най-често те бяха обърканы пред Моите дела и доказателства, защото умът им не беше способен да разбере това, което само Духът може да схване.

85. Когато се молех, те казваха: „Защо се моли, след като казва, че е пълен с сила и мъдрост? Какво може да му е нужно или да моли?“ А когато не се молех, казваха, че не спазвам техните религиозни предписания.

86. Когато виждаха, че не приемам храна, докато учениците Ми ядяха, те съждаха, че съм извън законите, установени от Бога; а когато ме виждаха да приемам храна, те се питаха: Защо трябва да яде, за да живее — той, който твърдеше, че е Животът? Те не разбираха, че Аз бях дошъл на света, за да разкрия на хората как ще живее човечеството след дълъг период на пречистване, така че от него да възникне духовно поколение, което да стои над човешката мизерия, над необходимите нужди на плътта и над страстите на физическите сетива. (40, 11-13)

Обявление за сбогом

87. В продължение на три години Исус живееше заедно с учениците си. Той беше заобиколен от големи тълпи, които го обичаха дълбоко. За тези ученици нямаше нищо друго освен да слушат своя Учител, когато той проповядваше своето божествено учение. Следвайки стъпките му, те не усещаха нито глад, нито жажда, нямаше никакви препятствия или

затруднения, всичко беше мир и щастие в атмосферата, която обграждаше тази група, и все пак — когато веднъж бяха особено увлечени от съзерцанието на своя възлюбен Исус, Той им каза: „Сега ще настъпи друго време; Аз ще си тръгна от вас, а вие ще останете като овце сред вълци. Този час наближава и е необходимо да се върна там, откъдето дойдох. Вие ще бъдете сами за известно време и ще носите свидетелството за това, което сте видели и чули, на онези, които гладуват и жадуват за любов и справедливост. Действайте в Мое име, и след това Аз ще ви взема при Себе Си във Вечния дом."

88. Тези думи натъжиха учениците и колкото повече се приближаваше часът, толкова по-настоятелно Исус повтаряше това съобщение, говорейки за своето сбогуване. Но в същото време Той утешаваше сърцата на онези, които Го слушаха, като им казваше, че Духът Му няма да ги напусне и ще продължи да бди над света. Когато те се подготвят да носят на хората от онова време Неговото слово като послание на утеха и надежда, Той ще говори чрез устата им и ще върши чудеса. (354, 26-27)

Влизането на Исус в Ерусалим

89. Тълпите Ме посрещнаха с възторг, когато влязох в град Ерусалим. От селата и уличките те идваха на тълпи — мъже, жени и деца, за да станат свидетели на влизането на Учителя в града. Това бяха онези, които бяха получили чудото и доказателството за силата на Божия Син. — Слепи, които сега виждаха, неми, които сега можеха да пеят „Осана", куци, които бяха напуснали леглата си и бързаха да дойдат, за да видят Учителя на празника Пасха.

90. Знаях, че този триумф е мимолетен; на учениците Си вече бях предсказал какво щеше да се случи след това. Това беше едва началото на моята борба и днес, от далечно разстояние от онези събития, ви казвам, че светлината на моята истина продължава да се бори срещу мрака на невежеството, греха и измамата, поради което трябва да добавя, че моят окончателен триумф все още не е дошъл.

91. Как можете да вярвате, че онова влизане в Ерусалим е означавало победа за Моята кауза, при положение че само малцина се бяха обърнали, а мнозина не разпознаха кой съм Аз?

92. И дори ако всички онези хора се бяха обърнали към Моето слово — не трябваше ли да последват още много поколения?

93. Този момент на ликуване, това краткотрайно, триумфално влизане беше само символ на победата на Светлината, на Доброто, на Истината, на Любовта и на Справедливостта – на деня,

който трябва да дойде и на който всички вие сте поканени.

94. Знайте, че ако дори едно от Моите деца се намираше извън Новия Ерусалим, нямаше да има празник, защото тогава Бог не би могъл да говори за триумф, не би могъл да празнува победа, ако Неговата сила не беше способна да спаси и последното от децата Му. (268, 17-21)

95. Вие сте същите като онези, които в „Второто време“ пееха „Осанна“, когато Исус влезе в Ерусалим. Днес, когато Аз ви се явявам в Духа, вие вече не разстилате намета си по пътя Ми, а сърцата си предлагате на вашия Господ за обиталище. Днес вашето „Осанна“ вече не извира от пълна гърло, това „Осанна“ извира от душата ви като химн на смирението, любовта и познанието за Отца, като химн на вярата в това откровение, което вашият Господ ви донесе в „Третото време“.

96. Както някога, така и днес вие сте същите като онези, които Ме последваха при влизането Ми в Ерусалим. Големите тълпи Ме заобикаляха, запленени от Моите думи на любов. Мъже и жени, стари и деца разтърсваха града с възгласите си, и дори свещениците и фарисеите, които се страхуваха, че народът ще се разбунтува, Ми казаха: „Учителю, ако учиш на мир — защо позволяваш на Твоите последователи да предизвикват такъв шум?“ Но Аз им отговорих: „Истина ви казвам, ако те мълчат, камъните ще проговорят.“ Защото това бяха моменти на ликуване, това беше кулминацията и прославянето на Месията сред онези, които гладуваха и жадуваха за правда — онези души, които дълго време бяха очаквали пристигането на Господа в изпълнение на пророчествата.

97. С този възторг и тази радост Моят народ празнуваше и освобождението от Египет. Исках да направя този спомен за Пасхата незабравим за Моя народ. Но наистина, казвам ви, Аз не просто следвах една традиция, като принесох в жертва агне – не, Аз се предложих в Исус, Агнето за жертва, като пътя, по който всичките Ми деца щяха да намерят спасение. (318, 57-59)

Последната вечеря

98. Когато Исус празнуваше тази пасхална вечеря с учениците Си, както съответстваше на традицията на този народ, Той им каза: „Сега ви разкривам нещо ново: вземете от това вино и яжте от този хляб, които представляват Моята кръв и Моето тяло, и правете това в Моя памет.“

99. След смъртта на Учителя учениците си спомняха жертвата на своя Господ, като пиеха вино и ядяха хляб, които бяха символи на Този, Който от любов към човечеството даде всичко.

100. В течение на вековете народите, разделени на вероизповедания, дадоха различни тълкувания на Моите думи.

101. Днес искам да ви кажа какво съм изпитвал в онзи час, по време на онази вечеря, при която всяка дума и всяко действие на Исус бяха урок от книга на дълбока мъдрост и безкрайна любов. Когато използвах хляб и вино за това, го правех, за да ви помогна да разберете, че те са подобни на любовта, която е храна и живот за душата; и когато ви казах: „Правете това в Моя памет“, Учителят искаше да каже, че трябва да обичате ближните си с любов, подобна на тази на Исус, и да се отдадете на хората като истинска храна.

102. Всеки ритуал, който правите от тези наставления, ще бъде безплоден, ако не приложите Моите учения и примери в живота си. Именно това е трудното за вас, но в това се състои заслугата. (151, 29-32; 34)

103. Така, както сте сега около Мен, така беше и онази последна вечер във „Второто време“. Слънцето тъкмо залязваше, когато Исус за последен път разговаряше с учениците си в онази стая. Това бяха думите на умиращ баща към многообичаните му деца. Тъга имаше в Исус, а също и в учениците, които още не знаеха какво очакваше няколко часа по-късно Този, който ги беше учил и толкова много обичал. Господ им беше на път да си тръгне, но те все още не знаеха как. Петър плачеше и притискаше чашата към сърцето си, Йоан омокри с сълзите си гърдите на Учителя, Матей и Вартоломей бяха разстроени от думите Ми. Филип и Тома скриваха сърдечната си болка, докато ядяха. Яков Младият и Старият, Тадей, Андрей и Симон бяха безмълвни от болка; въпреки това имаше много неща, които те ми говореха със сърцето си. И Юда Искариот носеше болка в сърцето си, но също и страх и угризения на съвестта. Но той вече не можеше да се върне назад, защото мракът го беше обзел.

104. Когато Исус изрече последните Си думи и наставления, тези ученици бяха обляни от сълзи. Но един от тях вече не беше там, душата му не можеше да побере толкова много любов, нито да погледне толкова много светлина, и така той си тръгна, защото онова слово изгори сърцето му. (94, 56-58)

105. Божественото желание на Исус беше учениците му да станат сеячи на неговото спасително учение.

106. В кулминационния момент на последната си реч към учениците, която беше едновременно и последният разговор между Отца и децата, Той им каза с любящ тон: „Сега ви

давам нова заповед: обичайте се един друг.“
107. С светлината на тази Върховна заповед Той запали най-голямата надежда за човечеството. (254, 59)

Глава 12 – Страдания, смърт и възкресение

Целият живот на Исус, изпълнен с усилия и страдания

1. Аз живях сред хората и превърнах живота си в пример, в учебник. Познах всички страдания, изкушенията и борбите, бедността, труда и преследванията. Преживях отхвърлянето от близките, неблагодарността и предателството; дългите работни дни, глада и жаждата, подигравките, самотата и смъртта. Позволих цялата тежест на човешкия грях да падне върху Мен. Позволих на човека да проучи Духа Ми в Моите думи и в прободеното Ми тяло, където можеше да се види дори последната Ми ребро. Въпреки че бях Бог, бях направен на цар на подигравките, на разголен и трябваше да нося кръста на срама и да се изкача с него на хълма, където умряха разбойниците. Там завърши моят човешки живот като доказателство, че Аз съм не само Бог на словото, но и Бог на делата. (217, 11)

2. Когато настъпи часът и вечерята приключи, Исус даде последните си указания на учениците си. Той тръгна към Елеонската градина, където обичаше да се моли, и каза на Отца: „Господи, ако е възможно, отнеми тази чаша от мен. Но не моята, а Твоята воля да бъде.“ Тогава се приближи онзи от учениците Ми, който трябваше да Ме предаде, придружен от тълпа, която щеше да Ме арестува. Когато те попитаха: „Кой е Исус Назарянинът?“, Юда се приближи до Учителя си и Го целуна. В сърцата на онези мъже имаше страх и смущение, когато видяха спокойното самообладание на Исус, и попитаха още веднъж: „Кой е Исус?“ Тогава Аз се приближих към тях и им казах: „Ето Ме, Аз съм.“ Тогава започна моята Страст.
3. Те Ме заведоха пред свещеници, съдии и владетели. Те Ме разпитваха, съдиха Ме и Ме обвиниха, че нарушавам Мойсеевия закон и че искам да създам царство, което да разруши това на императора. (152, 6-7)

Предателството на Юда

4. Не си ли спомняте колко пъти Аз разкрих любовта Си, не само към онези, които вярваха в Мен, но и към онзи, който Ме предаде, и към онези, които Ме преследваха и съдиха? Сега бихте могли да Ме попитате какъв беше мотивът, който Ме подтикна да

допусна всички тези подигравки. И Аз ви отговарям: беше необходимо да им оставя пълна свобода на мислите и действията, за да създам подходящи възможности да се разкрия и така всички да изпитат милосърдието и любовта, които Аз учех на света.

5. Аз не подтикнах сърцето на Юда да Ме предаде; той беше инструмент на зъл мисъл, когато сърцето му беше изпълнено с мрак. Но пред лицето на невярността на този ученик Аз му показах прощението Си.

6. Не би било необходимо някой от Моите да Ме предаде, за да ви дам този пример за смирение. Учителят би го доказал при всяка възможност, която хората биха Му предоставили. На този ученик се падна да бъде инструментът, чрез който Учителят показа на света Своето божествено смирение. Дори и да сте мислили, че слабостта на този човек е довела до смъртта на Исус, Аз ви казвам, че грешите; защото Аз дойдох, за да се отдавам изцяло на вас, и ако не беше по този начин, можете да бъдете сигурни, че щеше да стане по друг начин. Затова нямате право да проклинате или да съдите онзи, който е ваш брат, на когото в един момент на затъмнение липсваха любовта и верността, които дължеше на своя Учител. Ако го обвинявате за моята смърт — защо не го благославяте, след като знаете, че моята кръв беше пролята за спасението на всички хора? По-добре би било за вас да се молите и да молите никой от вас да не попадне в изкушение, защото лицемерието на книжниците и фарисеите все още съществува в този свят. (90, 37-39)

Страданията на Исус

7. Когато бях разпитван от първосвещеника Каифа и той Ми каза: „Заклевам Те да ми кажеш дали си Христос, Месията, Синът Божий“, Аз му отговорих: „Ти сам го каза.“ (21, 30)

8. Колко сърца, които само преди няколко дни бяха възхищавали се и благославяли делата Ми, ги забравиха, показаха се неблагодарни и се присъединиха към онези, които Ме хулеха. Но беше необходимо това жертвоприношение да бъде много голямо, за да не бъде изтрито никога от паметта на хората.

9. Светът и вие, като част от него, Ме видяхте да бъда хулен, осмиван и унижаван, както никой човек не би могъл да бъде. Но търпеливо изпих чашата, която Ми дадохте да пия. Стъпка по стъпка изпълних своето предназначение за любов сред хората и се отдадох изцяло на децата Си.

10. Блажени онези, които повярваха в своя Бог, въпреки че Го видяха облян в кръв и запъхтян.

11. Но Ме очакваше нещо още по-тежко: да умра прикован на дърво между двама разбойници. Но това беше написано и затова трябваше да се сбъдне, за да бъда признат за истинския Месия. (152, 8-11)

12. За това учение, което ви давам сега, Аз ви дадох пример още във „Второто време“. Исус висеше на кръста, Спасителят се бореше със смъртта пред погледите на множествата хора, които Той толкова много беше обичал. Всяко сърце беше врата, на която Той беше почукал. Сред множеството зрители се намираше човекът, който управляваше народните маси, църковният владетел, митничарят, фарисеят, богатият, бедният, развратният и този с просто сърце. Но докато едни знаеха кой беше Този, който умираше в онзи час, защото бяха видели делата Му и бяха получили благодеянията Му, други, жадни за невинна кръв и алчни за отмъщение, ускориха смъртта на Този, когото наричаха презрително „Цар на юдеите“, без да знаят, че Той не беше само Цар на един народ, а на всички народи на земята и на всички светове във Вселената. Докато Исус отправяше един от последните си погледи към онези човешки тълпи, изпълнен с милосърдна любов и състрадание, Той отправи молбата си към Отца и каза: „Отче мой, прости им, защото не знаят какво правят.“

13. Този поглед обхващаше както онези, които плачеха за Него, така и онези, които се наслаждаваха на Неговите мъки, защото любовта на Учителя, която беше любовта на Отца, се отнасяше еднакво към всички. (103, 26 27)

14. Когато дойде денят, в който тълпата, подбудена от онези, които се чувстваха разтревожени от присъствието на Исус, го нарани и бичуваше и го видя, вследствие на ударите, да кърви като обикновен смъртен, а по-късно да се бори със смъртта и да умре като всеки друг човек, тогава фарисеите, водачите на народа и свещениците извикаха удовлетворени: „Погледнете го, този, който се нарича Син Божий, смяташе се за цар и се представяше за Месията!“

15. Именно за тях, повече отколкото за другите, Исус помоли Своя Отец да им прости – на тях, които – въпреки че познаваха Писанията – сега Го отричаха и представяха пред тълпата като измамник. Те бяха тези, които въпреки твърдението си, че са учители по закона, при осъждането на Исус всъщност не знаеха какво правят, докато сред тълпата имаше сърца, разкъсвани от болка пред несправедливостта, на която бяха свидетели, и лица, заливани от сълзи пред жертвената смърт на Праведния. Това бяха мъжете и жените с

просто сърце, смирено и великодушен дух, които знаеха Кой е бил сред хората на света и които разбираха какво са загубили те при заминаването на Учителя. (150, 24-25)

16. Към вас говори Този, който, борейки се със смъртта на кръста и малтретиран и измъчван от палачите, вдигна очи към безкрайността и каза: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят.“

17. В това божествено прощение Аз включих всички хора от всички времена, защото можех да видя миналото, настоящето и бъдещето на човечеството. Мога да ви кажа в истина и в духа, че в онзи благословен час Аз видях и вас, които в това време чувате Моето ново слово. (268, 38-39)

18. Когато от височината на кръста насочих последните си погледи към множеството хора, видях Мария и й казах, отнасяйки се към Йоан: „Жено, ето твоят син“, а на Йоан: „Синко, ето твоята майка.“

19. Йоан беше единственият в онзи час, който можеше да разбере смисъла на следващата фраза, защото тълпата беше толкова сляпа, че когато казах: „Жаден съм“, тя помисли, че става дума за физическа жажда, и ми подаде жлъч и оцет, докато всъщност това беше жажда за любов, която изпиташе духът ми.

20. И двамата престъпници се бореха със смъртта до Мен; но докато единият богохулстваше и се хвърляше в погибелта, другият се остави да бъде осветен от светлината на вярата; и макар че видя своя Бог прикован на позорния кръст и близо до смъртта, той повярва в Неговата божественост и Му каза: „Когато си в Царството небесно, спомни си за мен“, на което Аз, трогнат от толкова силна вяра, отговорих: „Истина ти казвам, още днес ще бъдеш с Мен в рая.“

21. Никой не знае бурите, които бушуваха в сърцето на Исус в този час. Разбушувалите се природни сили бяха само слабо отражение на това, което се случваше в самотата на този човек, и болката на Божествения Дух беше толкова голяма и толкова реална, че плътта, която за миг се почувства слаба, извика: „Боже мой, Боже мой, защо ме остави?“

22. Така, както научих хората да живеят, така ги научих и да умират, като сам простих и благослових онези, които Ме хулеха и измъчваха, когато казах на Отца: „Прости им, защото не знаят какво правят.“

23. И когато Духът напусна този свят, Той каза: „Отче, в Твоите ръце предавам духа Си.“ Съвършеният поучителен пример беше изпълнен, като Бог и като човек Аз бях говорил. (152, 12 161 17)

24. На Димас му беше достатъчен един миг, за да намери спасението, и това беше

последният миг от живота му. Той Ми говори от кръста и макар да виждаше, че Исус, когото наричаха Божия Син, се бореше със смъртта, той усети, че Той е Месията, Спасителят; и се предаде на Него с цялото покаяние на сърцето си и цялата смиреност на душата си. Затова Аз му обещах Рая още същия ден.

25. Казвам ви, ще дам на всеки, който греши несъзнателно, но в края на живота си се обърне към Мен с сърце, изпълнено с смирение и вяра, да почувства нежността на Моята милостива любов, която го издига от земните страдания, за да го запознае с блаженството на благородния и възвишен живот. (94, 71-72)

26. Да, скъпи Дима, ти беше с Мен в Рая на Светлината и духовния мир, където Аз отнесох душата ти като награда за вярата ти. Кой би могъл да каже на онези, които се съмняваха, че в Исус – умиращ и кървящ, какъвто беше – обитаваше Бог, че в разбойника, който лежеше в агония отдясно му, се криеше светъл дух? 27. Времето минаваше и когато душевното спокойствие се възстанови, мнозина от онези, които Ме бяха отхвърлили и се бяха подигравали с Мен, проникнаха в светлината на Моята истина, поради което тяхното разкаяние беше голямо, а любовта им в следването Ми – неразрушима. (320, 67)

28. Когато тялото, което Ми служи като обвивка във Второто време, влезе в агония и Аз изрекох последните си думи от кръста, сред последните Ми изречения имаше едно, което не беше разбрано нито в онези моменти, нито дълго време след това: „Боже мой, Боже мой, защо Ме остави?“

29. Поради тези думи мнозина се усъмниха; други се объркаха, тъй като помислиха, че това е малодушие, колебание, момент на слабост. Но те не взеха предвид, че това не беше последната фраза, а че след нея Аз изрекох още други, които разкриваха пълна сила и яснота: „Отче, в Твоите ръце предавам духа Си“; и: „Всичко е свършено.“

30. Сега, когато съм се завърнал, за да внеса светлина във вашите заблуди и да проясня това, което сте наричали тайни, ви казвам: Когато висях на кръста, агонията беше дълга, кървава, и тялото на Исус, безкрайно по-чувствително от това на всички други хора, изтърпя дълготрайна агония, а смъртта не идваше. Исус беше изпълнил мисията си на света, вече беше изрекъл последната дума и беше дал последното учение. Тогава онова измъчено тяло, онова разкъсано плът, когато почувства отделянето от Духа, изпълнено с болка, попита Господа: „Отче, Отче, защо ме остави?“ — Това беше нежният и страдален вик на раненото Агне

към своя Пастир. Това беше доказателството, че Христос, „Словото“, наистина се е въплътил в Исус и че неговото страдание е било истинско.

31. Можете ли да приписвате тези думи на Христос, който е вечно един с Отца? — Сега знаете, че това беше стон на тялото на Исус, което беше осквернено от слепотата на хората. Но когато нежността на Господа се спусна върху онова измъчено тяло, Исус продължи да говори, и думите му бяха: „Отче, в Твоите ръце предавам духа си.“ — „Всичко е свършено.“ (34, 27-30)

32. Когато Исус висеше на кръста, нямаше дух, който да не се е разтърсил от гласа на любовта и справедливостта на Този, Който умираше — гол като самата истина, която Той носеше в Своите думи. Онези, които са изследвали живота на Исус, са разбрали, че нито преди, нито след Него е имало някой, който да е извършил дело като Неговото, защото то беше божествено дело, което чрез Неговия пример ще спаси човечеството.

33. Кротко дойдох към жертвата, защото знаех, че кръвта Ми трябваше да ви преобрази и спаси. До последния миг Говорех с любов и ви прощавах, защото дойдох, за да ви донеса възвишено учение и да ви начертая пътя към вечността с съвършени примери.

34. Човечеството искаше да Ме отклони от намерението Ми, като търсеше слабостта на плътта; но Аз не се отклоних от него. Хората искаха да Ме подмамят към богохулство; но Аз не богохулствах. Колкото повече тълпата Ме оскърбяваше, толкова повече състрадание и любов изпитвах към нея, и колкото повече наранява тялото Ми, толкова повече кръв извираше от него, за да даде живот на мъртвите за вярата.

35. Тази кръв е символът на любовта, с която Аз начертах пътя на човешкия дух. Аз оставих Своето слово на вярата и надеждата на онези, които гладуваха за справедливост, и съкровището на Моите откровения на духовно бедните.

36. Едва след това време човечеството осъзна, кой е бил в света. Тогава делото на Исус беше възприето като съвършено и божествено, признато за свръхчовешко — колко сълзи на разкаяние! Колко угризения на съвестта в душите! (29, 37-41)

37. Когато Исус, който беше „Пътят, Истината и Животът“, завърши своята мисия с молитвата от седемте думи и накрая се обърна към Своя Отец: „В Твоите ръце предавам духа си“, помислете дали вие, които сте ученици и последователи на този Учител, можете да напуснете този живот, без да го принесете на Отца като дар на послушание и

смирение; и дали можете да затворите очите си за този свят, без да помолите Господа за Неговата закрила, тъй като ще ги отворите отново едва в други региони.

38. Целият живот на Исус беше жертва на любов към Отца. Часовете, през които продължи смъртната му агония на кръста, бяха молитва на любов, застъпничество и прошка.

39. Това е пътят, който ти показах, човечество. Живейте в подражание на вашия Учител и Аз ви обещавам да ви заведа в лоното Си, което е източникът на всяко блаженство. (94, 78 80)

40. Аз, Христос, чрез човека Исус разкрих славата на Отца, Неговата мъдрост и Неговата сила. Силата беше използвана, за да се извършат чудеса за благото на онези, които се нуждаеха от вяра в духа си, от светлина в ума си и от мир в сърцето си. Тази сила, която е самата сила на любовта, беше изляна върху страдащите, за да се отдаде изцяло на тях, което стигна дотам, че Аз не я използвах за собственото Си тяло, което също се нуждаеше от нея в часа на смъртта.

41. Аз не исках да използвам силата Си, за да избегна пронизващата болка на тялото Си. Защото когато станах човек, това стана с намерението да страдам заради вас и да ви дам осезаемо божествено и човешко доказателство за Моята безкрайна любов и състрадание към незрелите, страдащите и грешниците.

42. Всяка власт, която Аз разкрих пред другите — било то, че изцелих прокажен, върнах зрението на слепия и подвижността на куция, или че обърнах грешниците и възкресих мъртвите – цялата власт, която разкрих пред множествата, за да им дам доказателства за моята истина, като им доказах властта си над природните царства и властта си над живота и смъртта, не исках да използвам за Себе Си, с което позволих на тялото ми да преживее онова страдание и да понесе оня болка.

43. Вярно е, че силата Ми би могла да спести на тялото Ми всяка болка, но каква заслуга бих имал тогава в вашите очи? Какъв пример, разбираем за човека, бих оставил, ако бях използвал силата си, за да си спестя болката? Беше необходимо в онези моменти да се отрека от силата си, да отхвърля божествената сила, за да почувствам и преживея болката на плътта, скръбта пред неблагодарността, самотата, агонията и смъртта.

44. Затова устните на Исус в часа на смъртта молеха за помощ, тъй като болката Му беше истинска. Но не беше само физическата болка, която превземаше треперещото и изтощено тяло на Исус — беше и духовното усещане на един Бог, който чрез това тяло

беше измъчван и превръщан в посмешище от своите слепи, неблагодарни и горделиви деца, за които Той проля тази кръв.

45. Исус беше силен чрез Духа, който го оживяваше, който беше Божественият Дух, и би могъл да бъде нечувствителен към болката и непобедим пред атаките на преследвачите си; но беше необходимо той да пролее сълзи, да почувства, че пада отново и отново пред очите на тълпата, че силите на тялото му са изчерпани и че трябва да умре, след като тялото му е изгубило и последната капка кръв.

46. Така се изпълни моята мисия на Земята; така приключи съществуването на Този, когото народът беше провъзгласил за цар само няколко дни по-рано, когато той влезе в Ерусалим. (320, 56-61)

Изкупителното дело на Исус в отвъдните светове

47. В първите времена на човечеството неговото духовно развитие беше толкова слабо, че (липсата на) вътрешно познание за живота на душата след физическата смърт и (липсата на) знание за нейното окончателно предназначение доведоха до това, че душата, напускайки плътската обвивка, потъваше в дълбок сън, от който се събуждаше само бавно. Но когато Христос се въплъти в Исус, за да предаде учението Си на всички души, веднага щом изпълни задачата Си сред хората, Той изпрати светлината Си към големи множества от същества, които от началото на света чакаха пристигането Му, за да бъдат освободени от оборкването си и да могат да се издигнат към Твореца.

48. Само Христос можеше да освети тази тъмнина, само Неговият глас можеше да събуди за развитие онези души, които спеха. Когато Христос умря като човек, Божественият Дух донесе светлина в духовните светове и дори в гробовете, от които излязоха душите, които бяха потънали в смъртен сън до телата си. Тези същества обикаляха света през онази нощ, като се правеха видими за човешките погледи като свидетелство, че Спасителят беше живот за всички същества и че душата е безсмъртна. (41, 5-6)

49. Мъже и жени получаваха знаци и призиви от отвъдното. Старите и децата също бяха свидетели на тези явления, и в дните, предшестващи смъртта на Спасителя на кръста, Небесната Светлина проникна в сърцата на хората; съществата от Духовната долина призоваваха сърцата на хората; и в деня, в който Учителят издъхна като човек и светлината Му проникна във всички пещери и във всички кътчета, в материалните и духовните обители, в копнеж по съществата, които отдавна Го очакваха —

материализирани, обърканите и болни същества, които бяха се отклонили от пътя, оковани с вериги от угризения, влачещи тежестта на несправедливостта, и други души, които вярваха, че са мъртви и бяха привързани към телата си — тогава всички се събудиха от дълбокия си сън и възкръснаха за живот.

50. Но преди да напуснат тази земя, те дадоха на онези, които бяха били техни близки, свидетелство за своето възкресение и своето съществуване. Чрез всичко това светът преживя тези прояви в онази нощ на скръб и болка.

51. Сърцата на хората се разтърсиха, а децата плакаха пред онези, които отдавна бяха мъртви и на този ден се върнаха само за миг, за да свидетелстват за Онзи Учител, който беше слязъл на земята, за да разпръсне семето на любовта си, и който едновременно с това е обработвал духовните полета, населени от безброй души, които също са били Негови деца и които Той е изцелявал и освобождавал от тяхното невежество. (339, 22)

52. Когато напуснах тялото си, духът ми влезе в света на духовните същества, за да им говори с думите на истината. Както при вас, така и при тях говорих за божествената любов, защото тя е истинското познание за живота.

53. Истина ви казвам, духът на Исус не беше нито за миг в гроба; той имаше да извърши много добрини в други светове на живота. Моят безкраен дух трябваше да разкрие на тях – както преди това на вас – много откровения.

54. Има и светове, където духовните същества не знаят как да обичат; те живеят в мрака и копнеят за светлина. Днес хората знаят, че там, където властват безлюбието и егоизмът, царува мракът, че войната и страстите са ключовете, които затварят вратата към пътя, водещ към Царството Божие.

55. Любовта, от друга страна, е ключът, с който се отваря Царството на Светлината, което е Истината.

56. Тук, на Земята, Аз се разкрих чрез материални средства, а в отвъдното се обърнах директно към висшите духовни същества, за да могат те да поучават онези, които не са способни да приемат директно Моето вдъхновение. Тези висши, сияйни същества са – както тук за вас – гласовете. (213, 6 11)

Явяването на Исус след възкресението Му

57. Няколко дни след разпъването Ми, когато учениците Ми бяха събрани около Мария, Аз им дадох да почувстват присъствието Си, което в духовното виждане беше

символизирано от гълъб. В този благословен час никой не смееше да мръдне, нито да пророни и дума. Цареше истинска възхита при съзерцаването на този духовен образ, а сърцата биеха, изпълнени със сила и увереност, защото знаеха, че Учителят, който очевидно беше напуснал тях, винаги ще бъде с тях в Духа. (8, 15)

58. Защо да мислите, че Моето пришествие в Духа няма смисъл? Спомнете си, че след смъртта Ми като човек Аз продължих да говоря на учениците Си и да им се явявам като духовно същество.

59. Какво би станало с тях без онези проявления, които им дадох, които укрепиха вярата им и им вдъхнаха нова смелост за мисионерската им задача?

60. Тъжна беше картината, която те представяха след моето заминаване: сълзите течаха безспирно по лицата им, на всеки миг от гърдите им се изтръгваше хлипане, те се молеха много, а страхът и угризенията ги тежеха. Те знаеха: един Ме беше предал, друг Ме беше отрекъл, а почти всички Ме бяха изоставили в часа на смъртта.

61. Как можеха те да бъдат свидетели на този Учител на всяко съвършенство? Как да имат кураж и сила да се изправят пред хора с толкова различни вярвания и начини на мислене и живот?

62. Точно тогава Духът Ми се яви сред тях, за да облекчи болката им, да възпламени вярата им, да запали сърцата им с идеала на Моето учение.

63. Аз дадох на Духа Си човешка форма, за да го направя видим и осезаем за учениците, но присъствието Ми все пак беше духовно, и вижте какъв влияние и значение имаше това явяване сред апостолите Ми. (279, 47-52)

64. Моята жертва беше принесена; но знаейки, че тези сърца се нуждаеха от Мен повече от всякога, защото в тях се беше надигнала буря от съмнения, страдания, объркания и страхове, Аз веднага се приближих към тях, за да им дам още едно доказателство за Моята безкрайна милост. В любовта и състраданието Си към тези деца на Словото Си Аз се въплътих, като приех образа или подобието на тялото, което бях имал на света, и се показах и се направих чут, и с думите Си отново запалих вярата в тези потиснати души. Това беше нов урок, нов начин да се обърна към онези, които Ме бяха придружавали на земята; и те се почувстваха укрепени, вдъхновени, преобразени от вярата и познанието за Моята истина.

65. Въпреки тези доказателства, на които всички бяха свидетели, имаше един, който упорито отричаше проявите и доказателствата, които давах духовно на учениците Си, и затова беше необходимо да му позволя

да докосне Моето духовно присъствие дори с физическите си сетива, за да може да повярва.
66. Но не само сред учениците, които бяха близо до Мен, се появи това съмнение — не, също и сред множествата последователи, в селата, градовете и селцата, сред онези, които бяха получили доказателства за Моята сила и Ме следваха заради тези дела, възникна объркване, тревожно питане, смущение; хората не можеха да си обяснят защо всичко беше приключило по този начин.
67. Аз съчувствах на всички и затова им дадох, както и на най-близките Ми ученици, доказателства, че не съм се отдалечил от тях, макар че вече не им помагах като човек на земята. Във всеки дом, във всяко семейство и във всеки народ Аз се явявах на сърцата, които вярваха в Мен, като им правех духовното Си присъствие осезаемо по много начини. Тогава започна борбата на онези християни, които трябваше да загубят своя Учител на земята, за да се издигнат и да проповядват истината, която Той им беше разкрил. Всички вие познавате техните велики дела. (333, 38-41)
68. Когато в „Второто време“ се явих за последен път на учениците Си сред облаците, в тях настъпи тъга, когато изчезнах от погледа им, защото в този миг се почувстваха изоставени; но след това чуха гласа на ангела-пратеник на Господа, който им каза: „Мъже галилеяни, какво търсите? Този Исус, когото днес видяхте да се възнесе на небето, ще видите да слиза по същия начин.“
69. Тогава те разбраха, че когато Учителят се върне при хората, ще го направи духовно. (8, 13-14)

Глава 13 – Мисията и значението на Исус и неговите апостоли

Корекцията на стария образ на Бога и неговите традиции

1. Исус, Христос, беше най-ясният пример, който Аз ви дадох на света, за да ви покажа колко велика е любовта и мъдростта на Отца. Исус беше живото послание, което Създателят изпрати на Земята, за да познаете високите качества на Този, Който ви е сътворил. Хората виждаха в Йехова гневен и неумолим Бог, страшен и отмъстителен съдия; но чрез Исус Той ви освободи от заблудата ви.
2. Вижте в Учителя въплътената божествена любов. Той съди всички ваши дела чрез своя живот на смирение, жертва и милосърдие. Но вместо да ви накаже със смърт, Той ви предложи Своята кръв, за да ви

покаже истинския живот – този на любовта. Това божествено послание озари живота на човечеството, и Словото, което Божественият Учител предаде на хората, стана източник на църкви и секти, чрез които те Ме търсеха и все още Ме търсят. Но наистина, казвам ви, те все още не са разбрали съдържанието на това послание.

3. Човечеството вярва, че Божията любов към децата Му е безгранична, тъй като Той умря в Исус от любов към хората. Тя дори е дълбоко развълнувана ( ) от страданията на Исус пред съдиите и палачите Му, постепенно разпознава в Сина и Отца, но значението, обхватът на всичко това, което Господ е искал да каже на хората чрез онова Откровение, което започна в Дева и завърши в „облака“ на Витания, до днес не е било правилно тълкувано.

4. Аз трябваше да се върна на същия „облак“, на който „Словото“ се възнесе при Отца, за да ви дам обяснението за това и да ви покажа значението на всичко, което ви беше разкрито с раждането, живота, делата и смъртта на Исус.

5. Духът на истината, обещан тогава от Христос, е това божествено откровение, което дойде, за да освети мрака и да обясни тайните, които умът или сърцето на хората не бяха в състояние да проникнат. (81, 46-49)

6. Аз проповядвах истината Си във „Второто време“ като човек чрез моя пример. Аз премахнах безполезното жертвоприношение на невинни и несъзнателни същества, като се жертвах за едно съвършено учение за любовта. „Агнец Божий“ ме нарекохте, защото онзи народ ме беше жертвал по време на традиционните си празници.

7. Всъщност кръвта Ми беше пролята, за да покаже на хората пътя към изкуплението. Божествената Ми любов се изля от кръста върху човечеството от онова време и от всички времена, за да се вдъхнови човечеството от този пример, от тези думи, от този съвършен живот и да намери спасението, очистването от греховете и възвисяването на душата. (276, 15)

Примерът на Исус

8. Беше необходимо Исус да ви покаже принципите, по които трябваше да се ръководите и от които бяхте се отклонили.

9. Аз ви показах цялата си кротост, любов, мъдрост и милосърдие и изпих с вас чашата на страданието, за да се развълнуват сърцата ви и да се пробуди разумът ви. Сърцата трябваше да се родят за доброто, а болката да Ме видят разпънат от любов към тях беше като трън, който да им напомня, че всички

вие трябва да страдате заради любовта, за да стигнете до Отца. Моето обещание за всеки, който иска да вземе кръста си и да Ме следва, беше вечният мир, най-висшето блаженство, което няма край в Духа. (240, 23 24)

10. Христос е и трябва да бъде вашият пример; затова Аз тогава станах човек. Какво беше откровението, което Исус донесе на човечеството? Неговата безкрайна любов, неговата божествена мъдрост, неговата безгранична милост и неговата сила.

11. Казах ви: Вземете Ме за пример и ще вършите същите дела, които върша Аз. Тъй като дойдох като Учител, трябва да разберете, че това не стана, за да ви дам непостижими учения или такива, които са извън обхвата на човешкото разбиране.

12. Разберете, че ако вършите дела, подобни на онези, които Исус ви научи, ще сте постигнали пълнотата на живота, за която ви говорих по-рано. (156, 25-27)

Значението на учението на Исус

13. Учението на Исус — дадено като ръководство, като отворена книга, за да го изучава човечеството — не може да се сравни с нищо друго в никой друг народ на Земята, в никое поколение, в нито една раса. Защото онези, които са тръгнали да предават заповеди за справедливост или учения за любов към ближния, са били изпратени от Мен на Земята като предшественици, като посланици, но не като божества. Само Христос дойде при вас като божество. Той ви донесе най-ясното и най-великото учение, което сърцето на човека е получило. (219, 33)

Призвание, ученичество и изпитания на учениците на Исус

14. Вие си спомнихте за онези години на Моята проповедническа дейност — онези три години, през които подготвях учениците Си, през които живеех заедно с тях. Те видяха всичките Ми дела и по време на подготовката си успяха да проникнат в сърцето Ми и да видят чистотата, цялото величие и мъдростта, които бяха в Учителя.

15. Делата Ми тогава не бяха за да привличат внимание, животът Ми на земята беше скромен; но този, който беше подготвен, усещаше величието на Моето присъствие и на времето, в което живееше.

16. Така избрах учениците Си, някои от които срещнах на брега на реката и които призовах, като казах: „Следвайте Ме.“ Когато те насочиха погледа си към Мен, разбраха кой е Този, който им говореше, и така избрах един след друг. (342, 21)

17. Докато проповядвах по света, никога не съм казвал, че учениците Ми вече са Учители или че трябва да се вслушват в тях. Те все още бяха ученици, които — очаровани от светлината на Моето Слово — Ме следваха с готовност, но все още правеха грешки; защото беше нужно време, докато се променят и след това действат като пример за хората. Те бяха камъни, които все още се изглаждаха от длетото на божествената любов, за да могат и те по-късно да превърнат камъните в диаманти. (356, 39)

18. През всички времена Аз съм изпитвал учениците Си. Колко пъти съм подлагал Петър на изпитание, и само в едно от тях той се поколеба. Но не го съдете лошо за това, защото когато вярата му пламна, той беше сред хората като факла, когато проповядваше и свидетелстваше за истината.

19. Не осъждайте Тома; помислете колко често сте могли да докоснете с ръце Моите дела и дори тогава сте се съмнявали. Не гледайте с презрение на Юда Искариотски, този възлюбен ученик, който продаде своя Учител за тридесет сребърника; защото никога не е имало по-голямо разкаяние от неговото.

20. Аз се възползвах от всеки един от тях, за да ви оставя учения, които да ви служат за пример и да останат завинаги в паметта на човечеството. След малодушието си те се разкаяха, промениха се и се посветиха безрезервно на изпълнението на своята мисия. Те бяха истински апостоли и оставиха пример за всички поколения. (9, 22-23)

Апостол Йоан

21. Спомнете си: когато тялото Ми беше свалено от кръста и след това погребано, учениците, които бяха объркани и не можеха да разберат какво се е случило, повярваха, че със смъртта на Учителя всичко е приключило. Беше необходимо очите им да Ме видят отново и ушите им да Ме чуят отново, за да се възпламени вярата им и да се укрепи познанието им за Моите думи.

22. Сега Мога да ви кажа, че сред онези ученици имаше един, който никога не се съмняваше в Мен, който пред изпитанията никога не се колебаеше и който нито за миг не Ме напусна. Това беше Йоан, верният, смелият, пламенният и най-любящият ученик.

23. Заради тази любов Аз му поверих Мария, когато стояха пред кръста, за да може и занапред да намира любовта в това непорочно сърце и да бъде още по-укрепен до нея за борбата, която го очакваше.

24. Докато братята му, другите ученици, един след друг падаха под смъртоносния удар на палача и така с кръвта и живота си запечатваха цялата истина, която бяха проповядвали, и името на

своя Учител, Йоан победи смъртта и избегна мъченичеството.

25. Тъй като беше изгонен в пустинята, преследвачите му не помислиха, че там, на острова, където го бяха прогонили, към този човек щеше да слезе от небесата великото откровение на епохите, което той преживяваше постепенно – пророчеството, което говори на хората за всичко, което ще се случи и ще се сбъдне.

26. След като Йоан даде много любов на братята си и посвети живота си на задачата да им служи в името на своя Учител, той трябваше да живее отделен от тях, сам; но той постоянно се молеше за човечеството, винаги мислеше за онези, за които Исус беше пролял кръвта си.

27. Молитвата, тишината, уединението, чистотата на неговото съществуване и добротата на мислите му сътвориха чудото, че този човек, тази душа се развиха за кратко време това, за което на други души са им необходими хилядолетия, за да го постигнат. (309, 41-45)

28. Когато гледам жителите на този свят, виждам, че всички народи познават Името Ми, че милиони хора повтарят думите Ми; но наистина, казвам ви, въпреки това не виждам любов между хората!

29. Всичко, което ви уча в това време и което се случва в света, е обяснението и изпълнението на Откровението, което дадох на човечеството чрез моя апостол Йоан, когато го отнесох в духа го отнесох във висините на небето, към божественото ниво, към безкрайността, за да му покажа чрез символи произхода и целта, Алфата и Омегата; и той видя събитията, които се бяха случили — онези, които току-що се изпълняваха, и онези, които още предстоеха.

30. В този момент той не разбираше нищо от това, но гласът Ми му каза: „Запиши това, което ще видиш и чуеш“, и така той записа.

31. Йоан имаше ученици, които прекосяваха морето с кораби, за да го потърсят в неговото убежище. Тези мъже с нетърпение питаха този, който беше бил ученик на Исус, какъв е бил Учителят и какви са били Неговите думи и чудеса; и Йоан, който подражаваше на своя Учител в любов и мъдрост, ги учудваше с думите си. Дори когато старостта наближаваше, когато тялото му вече беше прегърбено от времето, той все още имаше достатъчно сили, за да свидетелства за своя Учител и да каже на учениците си: „Обичайте се един друг.“

32. Когато онези, които го посещаваха, видяха, че денят на Йоановото заминаване наближава, те го помолиха, в желанието си да притежават цялата мъдрост, която този

апостол беше натрупал, да им разкрие всичко, което беше научил от своя Учител; но вместо всеки отговор те чуваха винаги само тази фраза: „Обичайте се един друг.“

33. Онези, които питаха с толкова голям ентусиазъм и интерес, се почувстваха измамени и помислиха, че старостта е изтрила думите на Христос от паметта му.

34. Казвам ви, че Йоан не беше забравил нито една от думите ми, а от всичките ми учения изрази като единствена квинтесенция онова учение, което обобщава целия закон: любовта помежду си.

35. Как би могло учението на Учителя, когото той толкова обичаше, да изчезне от паметта на този толкова обичан ученик? (167, 32-37)

36. В „Второто време“, след моето заминаване, вашата Небесна Майка продължи да укрепва и подкрепя моите ученици. След болката и изпитанието те намериха убежище в любящото сърце на Мария, нейните думи ги подхранваха ден след ден. Окуражени от Мария, която продължи да ги учи от името на Божествения Учител, те продължиха по пътя си. Когато тя си отиде, тяхната борба започна и всеки последва пътя, който му беше посочен. (183, 15)

Апостолите Петър и Павел

37. Не забравяйте случая с Петър, Моя ученик, когато той беше преследван до смърт от Саул. Аз доказах на верния апостол, че той не е сам в изпитанието си и че, ако се довери на Моята сила, Аз ще го защитя от преследвачите му.

38. Саул беше изненадан от Моята божествена светлина, когато търсеше Петър, за да го арестува. Светлината Ми достигна до дъното на сърцето на Саул, който — повален на земята пред Моето присъствие, победен от Моята любов, неспособен да доведе до край задачата, която беше замислил срещу Моя ученик, усещайки в най-дълбокото си същество преобразуването на цялото си същество и сега, обърнат към вярата в Христос — побърза да потърси Петър; но вече не за да го убие, а за да го помоли да го наставлява в словото Господне и да го включи в своето дело.

39. Оттогава Саул стана Павел, като тази промяна на името бележеше пълното духовно преобразуване на този човек, неговото пълно обръщане. (308, 46-47)

40. Павел не беше сред дванадесетте апостоли, той не седеше на трапезата Ми, нито Ме следваше по пътищата, за да слуша ученията Ми. Напротив, той не вярваше в Мен, нито гледаше с доброта на онези, които Ме

следваха. В сърцето му съществуваше идеята да унищожи семето, което бях поверил на учениците си и което тъкмо започваше да се разпространява. Но Павел не знаеше, че е един от Моите. Той знаеше, че Месията трябва да дойде, и вярваше в това. Но не можеше да си представи, че смиреният Исус е обещаният Спасител. Сърцето му беше изпълнено с гордостта на света и затова не беше усетил присъствието на своя Господ.

41. Саул се беше обърнал срещу своя Спасител. Той преследваше Моите ученици, както и хората, които се обръщаха към тях, за да чуят Моето послание от устата на тези апостоли. И така Аз го изненадах, когато той беше в процес на преследване на Моите. Докоснах го в най-чувствителното място на сърцето му и веднага той Ме разпозна, защото духът му Ме очакваше. Затова чу гласа Ми.

42. Моята воля беше този широко известен човек да се обърне по този начин, за да може светът по всичките си пътища да бъде свидетел на онези удивителни дела, които трябваше да му служат като стимул за вяра и разбиране.

43. Защо да разглеждаме в подробности живота на този човек, който оттогава нататък посвети живота си на любовта към ближните си, вдъхновен от любовта към своя Учител и Неговите божествени учения?

44. Павел беше един от най-великите апостоли на Моето Слово, неговото свидетелство винаги беше пропита от любов, искреност, истинност и светлина. Предишният му материализъм се превърна в много висока духовност, а твърдостта му – в безкрайна нежност; и така преследвачът на Моите апостоли стана най-ревностният сеяч на Моето Слово, неуморен проповедник, който носеше божественото послание на своя Господ, за когото живееше и на когото посвети живота си, в различни народи, провинции и села.

45. Ето, възлюбен народ, един прекрасен пример за обръщане и доказателство, че хората, дори и да не са Ме чували, могат да станат велики Мои апостоли. (157, 42-47)

Примерът на апостолите

46. Кой, освен Мен, окуражи учениците в онова „Второ време“, когато те пътуваха по света без своя Учител? Не ви ли се струва, че делото на всеки един от тях е достойно за възхищение? Но Аз ви казвам, че и те имаха слабости като всеки друг човек. По-късно те бяха изпълнени с любов и вяра, което не ги обезсърчаваше да бъдат в света като овце сред вълци и да вървят по пътя си винаги под преследване и подигравки от страна на хората.

47. Те имаха силата да вършат чудеса, те знаеха как да се възползват от тази благодат, за да обърнат сърцата към истината.
48. Блажени всички онези, които чуха словото на Исус от устата на моите апостоли, защото при тях учението ми не претърпя промяна, а беше предадено във цялата си чистота и истина. Затова, когато ги слушаха, хората усещаха в душата си присъствието на Господа и изпитваха в същността си непознато чувство на сила, мъдрост и величие.
49. В онези бедни и смирени рибари от Галилея имате достоен пример: превърнати в духовни рибари чрез любовта, те разтърсиха народи и царства чрез словото, което бяха научили от Исус, и чрез своята упоритост и саможертва подготвиха обръщането на народите и настъпването на духовния мир. От царете до просяците – всички те изпитаха Моя мир в онези дни на истинското християнство.
50. Тази ера на духовност сред хората не беше дълготрайна; но Аз, Който знам всичко, ви бях обявил и обещал Моето завръщане, защото знаех, че отново ще имате нужда от Мен. (279, 56-60)

Разпространението на християнството

51. Моето учение, изречено от устата и изразено в делата на Моите ученици, беше меч на любовта и светлината, който се бореше срещу невежеството, идолопоклонството и материализма. Възмутен вик се издигна сред онези, които видяха близката гибел на своите митове и традиции, докато в същото време от други сърца се разнесе химн на ликуване пред светлия път, който се отвори за надеждата и вярата на жадуващите за истина и обременените от греха.
52. Онези, които отричаха духовния живот, се разгневиха, когато чуха откровенията за Царството небесно, докато онези, които предчувстваха това съществуване и се надяваха на справедливост и спасение от него, благодариха на Отца, че е изпратил на света Своя Единороден Син.
53. Хората, които бяха запазили в сърцата си благословеното желание да служат на своя Бог с искреност и да Го обичат, видяха пътя си да се осветява и ума им да се прояснява, когато се потапяха в Моето Слово, и почувстваха оживяване в духа и сърцето си. Учението на Христос като истински духовен хляб запълни безмерната празнота, която беше в тях, и с своето съвършенство и смисъл изпълни изобилно всички копнежи на духа им.
54. Започна нова епоха, отвори се по-светъл път, водещ към вечността.
55. Какви прекрасни чувства на душевно възвисяване, на любов и

нежност се пробудиха в онези, които бяха просветени от вярата, за да приемат Моето Слово! Каква смелост и каква непоколебимост съпътстваха онези сърца, които знаеха как да изтърпят и да преодолеят всичко, без нито за миг да се отчайват!

56. Може би защото кръвта на Учителя беше още прясна? Не, народ: духовната същност на тази кръв, която беше материалното въплъщение на Божествената Любов, не изсъхва, нито изчезва някога; тя е днес, както и тогава, присъстваща, жива и топла като живота.

57. Причината за това е, че в онези сърца също е имало любов към истината, на която са посветили живота си и за която дори са дали кръвта си, за да докажат, че са научили урока на своя Учител.

58. Тази щедро дарена кръв преодоля препятствията и изпитанията.

59. Какъв контраст се прояви между духовността на учениците на Моето Слово и идолопоклонството, материализма, егоизма и невежеството на фанатиците в старите традиции или на езичниците, които живееха само за да се прекланят пред удоволствията на плътта! (316, 34-42)

60. Посейте пътя на живота с добри, примерни дела, не изкривявайте Моите учения. Вземете за пример Моите апостоли от „Второто време“ , които никога не са прибягвали до очевидни култове, за да преподават и обясняват Моето учение. Не на тях може да се приписва вината за идолопоклонството, в което човечеството изпадна след това. Ръцете им никога не издигаха олтари, нито строяха дворци за духовно поклонение на Бога. Но те донесоха на човечеството учението на Христос, донесоха здраве на болните, надежда и утеха на бедните и опечалените, и като своя Учител показаха на заблудените пътя към спасението.

61. Християнската религия, която познавате днес, не е дори бледа сянка на учението, което моите апостоли практикуваха и проповядваха!

62. Казвам ви още веднъж, че в тези ученици можете да намерите съвършени образци на смирение, любов, милосърдие и възвишеност. Те запечатаха с кръвта си истината, която изречеха устата им.

63. Човечеството вече няма да изисква от вас кръв, за да повярва на вашето свидетелство; но ще изисква от вас искреност. (256, 30-33)

III. Времето на църковното християнство

Глава 14 – Християнство, църкви и култове

Развитието на християнството

1. След моето заминаване във „Второто време“ моите апостоли продължиха моето дело, а онези, които последваха моите апостоли, продължиха тяхната работа. Те бяха новите работници, обработващите онова ниво, което беше подготвено от Господа, плодородно благодарение на Неговата кръв, сълзите Му и Словото Му, обработено чрез труда на дванадесетте Първи, а също и чрез онези, които ги последваха. Но с течение на времето и от поколение на поколение хората все повече мистифицираха или изопачаваха Моето дело и Моето учение.

2. Кой каза на човека, че може да направи образ на Мен? Кой му каза, че трябва да Ме изобрази висящ на кръста? Кой му каза, че може да създаде образа на Мария, образа на ангелите или образа на Отца? О, вие, маловерни хора, които трябваше да направите духовното материално видимо, за да усетите Моето присъствие!

3. Образът на Отца беше Исус, образът на Учителя – неговите ученици. Аз казах във „Второто време“: „Който познава Сина, познава Отца.“ С това исках да кажа, че Христос, който говореше в Исус, е Самият Отец. Само Отецът можеше да създаде Своя собствен образ.

4. След смъртта Ми като човек Аз се явих на апостолите Си като Живия, за да разберат, че Аз съм Животът и Вечността и че Аз — било то в тялото или извън него — съм сред вас. Не всички хора разбраха това и затова се поддадоха на идолопоклонство и фанатизъм. (113, 13-17)

5. Казах на жената от Самария: „Който пие от тази вода, която Аз давам, никога повече няма да ожаднее.“ И днес ви казвам: ако човечеството беше пило от тази жива вода, нямаше да има толкова голямо страдание в него.

6. Хората не се придържаха непоколебимо към Моето учение и предпочетоха да използват Моето име, за да основават църкви според своето тълкуване и удобство. Аз отхвърлих традициите и ги научих на учението за любовта, но днес вие идвате при Мен, за да Ми принесете безсмислени ритуали и церемонии, които не носят ни най-малко полза на душата ви. Ако в делата ви няма духовност, в тях не може да има истина, а това, което не носи истина в себе си, не достига до вашия Отец.

7. Когато оная самарянка почувства, че светлината на очите Ми прониква до дъното на сърцето ѝ, тя Ми каза: „Господи, вие, юдеите, казвате, че Ерусалим е мястото, където трябва да се почита нашият Бог.“ Тогава Аз ѝ

казах: „Жено, истина ти казвам, ще дойде време, когато няма да почитате Отца нито на тази планина, нито в Ерусалим, както правите сега. Наближава времето, когато ще почитате Отца „в Духа и в истината“, защото Бог е Дух.“

8. Това е Моето учение за всички времена. Вижте, истината беше пред очите ви, а вие не искахте да я видите. Как ще я живеете, ако не я познавате? (151, 2-5)

Култални действия

9. Когато обичате, няма да имате нужда от очевидни култови действия или ритуали, защото ще имате светлината, която осветява вашия вътрешен храм, в който ще се разбиват вълните на всички бури, които биха могли да ви бият, и която разсейва мрачните мъгли на човечеството.

10. Не оскверняйте повече Божественото, защото, истина ви казвам, голяма е неблагодарността, с която се явявате пред Бога, когато извършвате тези външни култови действия, които сте наследили от вашите предци и в които сте станали фанатици. (21, 13-14)

11. Погледнете заблудената човечество — заблудено, защото големите църкви, които се наричат християнски, придават повече значение на ритуалите и външността, отколкото на самото Мое учение. Този Слово на Живота, което Аз запечатах с дела на любов и с кръвта на кръста, вече не живее в сърцата на хората , то е затворено и мълчаливо в старите и прашни книги. И така, съществува „християнско“ човечество, което нито разбира, нито знае как да следва Христос.

12. Затова Аз имам само малко ученици в това време — такива, които обичат своите страдащи братя, които облекчават болката — такива, които живеят в добродетелта и я проповядват чрез своя пример: това са учениците на Христос.

13. Който познава Моето учение и го крие, или го изповядва само с устата си, а не със сърцето си, той не е Мой ученик.

14. Аз не съм дошъл в това време, за да посещавам каменни храмове и да се явявам в тях. Аз търся души, сърца, а не материално великолепие. (72, 47-50)

15. Докато религиозните общности продължават да са потънали в дълбок сън и не напускат обичайните си пътища, няма да има духовно пробуждане, нито познание за духовните идеали; и затова няма да може да има мир между хората, нито място за активна любов към ближния. Светлината, която разрешава тежките човешки конфликти, няма да може да засияе. (100, 38)

Духовенството

16. Тъй като не знаете какво е истинският мир, вие се

задоволявате да копнеете за него и се опитвате с всички възможни средства и по всички възможни начини да постигнете малко душевен мир, удоволствия и удовлетворения, но никога това, което наистина е мир на душата. Казвам ви, че само послушанието на детето към волята на Господа го постига.

17. В света липсват добри тълкуватели на Моето Слово, добри излагачи на Моите учения. Затова човечеството, дори и онова, което се нарича християнско, живее в духовно изоставане, защото няма никой, който да го разтърси с Моето истинско учение, няма никой, който да лекува сърцата с любовта, с която Аз учех хората.

18. Ден след ден — в общински зали, църкви и катедрали — изричат Моето Име и повтарят Моите думи, но никой не е вътрешно развълнуван, никой не трепери от тяхната светлина, и то защото хората са разбрали погрешно смисъла им. Повечето вярват, че силата на Христовото слово се състои в това да се повтаря механично отново и отново, без да разбират, че не е необходимо да го рецитират, а да го изучават, да размишляват върху него, да го прилагат и да го живеят.

19. Ако хората търсеха смисъла в думите на Христос, те биха били за тях винаги нови, свежи, живи и близки до живота. Но те ги познават само повърхностно и така не могат да се хранят от тях, нито някога ще могат по този начин.

20. Бедно човечество — блуждаещо в мрака, въпреки че светлината е толкова близо до него, плачещо от страх, въпреки че мирът е на една ръка разстояние! Но хората не могат да зърнат тази божествена светлина, защото имало такива, които безмилостно са им завързали очите. Аз, Който ви обичам истински, идвам да ви помогна, като ви освобождавам от мрака и ви доказвам, че всичко, което ви казах тогава, беше предназначено за всички времена и че не трябва да разглеждате това Божествено Слово като старо учение от отминала епоха. Защото любовта, която беше същността на цялото Ми учение, е вечна, и в нея се крие тайната на вашето спасение в този век на заблуди, неизмерими страдания и необуздани страсти. (307, 4-8)

21. Аз упреквам онези, които проповядват сляпа вяра, вяра без познание, вяра, придобита чрез страхове и суеверия.

22. Не слушайте думите на онези, които приписват на Бога всички злини, които измъчват човечеството, всички бедствия, глад и епидемии, наричайки ги наказания или гняв Божий. Това са лъжепророците.

23. Отвърнете се от тях, защото те не Ме познават, а все пак искат да учат хората какъв е Бог.
24. Това е плодът на лошото тълкуване, което е било дадено на писанията от минали времена, чийто божествен език все още не е бил открит в същността на човешкия език, с който са били записани откровенията и пророчествата. Мнозина говорят за края на света, за Страшния съд, за смъртта и за ада, без да имат и най-малката представа за истината. (290, 16-19)
25. Вие вече живеете в „Третото време“, а човечеството все още е духовно изостанало. Неговите духовници, теолози и пастири му разкриват съвсем малко, а понякога и нищо за Вечния живот. И на тях Аз разкривам тайните на Книгата на Моята Мъдрост и затова ви питам: защо мълчат? Защо се страхуват да събудят заспалите души на хората? (245, 5)
26. Моето учение ви учи на съвършено, духовно и чисто почитание на Отца, защото душата на човека – без да го осъзнава – е стигнала до прага на храма на Господа, където ще влезе, за да почувства Моето присъствие, да чуе Моя глас чрез своя дух и да Ме види в светлината, която се излива върху нейния разум.
27. Празнотата, която хората изпитват в това време в рамките на различните си религиозни общности, се дължи на това, че душата изпитва глад и жажда за духовност. Ритуалите и традициите вече не й стигат, тя копнее да познае Моята истина. (138, 43-44)

Вечеря и литургия

28. Никога не съм идвал при хората, обгърнат в тайни. Когато съм ви говорил в образен смисъл, за да ви разкрия Божественото или да представя Вечното в някаква материална форма, това е станало, за да Ме разберете. Но когато хората се придържат към почитането на форми, предмети или символи, вместо да търсят смисъла на тези учения, е съвсем естествено, че през вековете те застиват в застой и виждат тайни във всичко.
29. Още от времето на пребиваването на Израил в Египет, когато Моята кръв беше олицетворена чрез кръвта на агнето, е имало хора, които живеят само с предания и ритуали, без да разбират, че това жертвоприношение беше образ на кръвта, която Христос трябваше да пролее, за да ви даде духовния живот. Други, които вярват, че се хранят от Моето тяло, ядат материални хлябове, без да искат да разберат, че когато дадох хляба на учениците Си по време на Тайната вечеря, това стана, за да им помогна да разберат, че този, който приема смисъла на Моето слово като храна, се храни от Мен.

30. Колко малко са онези, които в истината са способни да разберат Моите божествени учения, и тези малцина са онези, които ги тълкуват с Духа. Имайте предвид обаче, че Аз не ви предадох божественото откровение наведнъж, а че ви го обяснявам постепенно при всяко Мое учение. (36, 7-9)

31. В сърцата на тези множества слушатели цари радост, защото те знаят, че пред духа им се намира небесната трапеза, на която Учителят ги очаква, за да им даде да ядат хляба и да пият виното на истинския живот.

32. Масата, около която тогава се събра Исус с апостолите Си, беше символ на Царството небесно. Там Отец беше заобиколен от децата Си, там бяха ястията, които символизираха живота и любовта; прозвуча божественият глас, а същността му беше всеобхватната хармония, и мирът, който цареше там, беше мирът, който съществува в Царството Божие.

33. Вие се опитахте да се очистите в тези сутрешни часове, защото мислехте, че Учителят ще ви донесе в думите си Нов Завет, и така е: днес Аз ви позволявам да възпоменаете хляба и виното, с които Аз символизирах тялото и кръвта Си. Но също така ви казвам, че в това ново време ще намерите тази храна само в божествения смисъл на Моето слово. Ако търсите Моето тяло и Моята кръв, трябва да ги търсите в божественото на творението, защото Аз съм само Дух. Яжте от този хляб и пийте от това вино, но напълнете и Моята чаша, искам да пия с вас: жаден съм за вашата любов.

34. Пренесете това послание на вашите братя и научете се, че кръвта, тъй като е живот, е само символ на вечния живот, който е истинската любов. Чрез вас Аз започвам да просвещавам човечеството с Моите нови откровения. (48, 22-25)

35. Аз ви нося мир и ново учение. Ако моята жертва от „Второто време“ отмени жертвоприношенията на невинни животни, които принасяхте на олтара на Йехова, то днес храната от моето божествено слово е довела до това, че вече не символизирате Моето тяло и Моята кръв чрез хляба и виното на този свят.

36. Всяка душа, която иска да живее, трябва да се храни от Божествения Дух. Който чуе Моето Слово и го почувства в сърцето си, той наистина се е нахранил. Той не само е ял Моето Тяло и е пил Моята Кръв, но е взел от Моя Дух, за да се нахрани.

37. Кой, след като е вкусил тази Небесна храна, ще Ме търси отново в образи и форми, създадени от човешка ръка?

38. От време на време Аз идвам и премахвам традиции, ритуали и обичаи и оставям в духа ви само

Закона и духовната същност на Моите учения. (68, 27)

Кръщението

39. Народ, в своето време Йоан, наричан и Кръстител, кръщаваше с вода онези, които вярваха в неговото пророчество. Този акт беше символ на очистването от първородния грях. Той каза на множествата хора, които дойдоха при река Йордан, за да чуят думите на Предтечата: „Ето, аз ви кръщавам с вода, но вече е на път Този, Който ще ви кръсти с огъня на Светия Дух.“

40. От този божествен огън се родиха всички духове, те излязоха от него чисти и непорочни. Но ако по пътя си са се осквернили с греха, който донесе неподчинението, тогава огънят на Моя Дух се излива отново върху тях, за да изличи греха им, да изтрие петната им и да им върне първоначалната чистота.

41. Ако превърнете това Духовно кръщение, вместо да го разберете като пречистване, което човекът придобива чрез акт на искрено покаяние пред своя Създател, в ритуал и се задоволите със символичното значение на едно действие — истина ви казвам, тогава душата ви няма да придобие нищо.

42. Който постъпва така, все още живее във времената на Кръстителя и е като че ли не е повярвал в неговите пророчества и думи, които говореха за Духовното кръщение, за божествения огън, чрез който Бог очиства Своите деца и ги прави безсмъртни в светлината.

43. Йоан призоваваше хората като възрастни при себе си, за да излее върху тях тази вода като символ на очистването. Те идваха при него, когато вече бяха осъзнали своите действия и вече можеха да имат твърдата воля да останат на пътя на доброто, праведността и справедливостта. Вижте как човечеството е предпочело да извърши символичния акт на пречистване чрез вода, вместо истинско обновление чрез покаяние и твърдо намерение за поправяне, които се раждат от любовта към Бога. Ритуалният акт не изисква усилие; напротив, да пречистиш сърцето си и да се бориш да останеш чист, за човека означава усилие, отказ и дори саможертва. Ето защо хората са предпочели да прикриват греховете си външно, като се задоволяват с спазването на церемонии, определени действия и ритуали, които ни най-малко не подобряват тяхното морално или духовно състояние, ако съвестта им не се включи.

44. Ученици, това е причината, поради която не желая сред вас да се извършват ритуални действия, за да не забравите чрез тяхното изпълнение това, което действително въздейства върху душата. (99, 56-61)

45. Аз съм Този, Който изпраща душите към инкарнация в съгласие със Закона на развитието, и наистина, казвам ви, влиянията на този свят няма да променят Моите божествени планове. Защото над всяко амбициозно стремеж към власт ще се изпълни Моята воля.

46. Всяко човешко същество носи със себе си на Земята мисия, неговата съдба е предначертана от Отца, а душата му е помазана от моята бащина любов. Напразно хората организират церемонии и благославят малките. Истина ви казвам, в нито една материална възраст водата няма да очисти душата от нейните нарушения на Моя закон. И ако Аз изпратя душа, чиста от всеки грях — от какво оскверняване тогава я очистват духовниците на вероизповеданията с кръщението?

47. Време е да разберете, че произходът на човека не е грях, а че неговото раждане е резултат от изпълнението на един природен закон, закон, който изпълнява не само човекът, но и всички същества, които съставляват природата. Обърнете внимание, че Аз казах „човекът“, а не „душата му“. Човекът има Моята власт да създава същества, подобни на него; душите обаче произлизат само от Мен.

48. Растежът и размножаването са вселенски закон. Звездите също произлязоха от други, по-големи звезди, както семето се размножи, и никога не съм казвал, че чрез този факт те са съгрешили или са наранили Създателя. Защо тогава, при изпълнението на тази божествена заповед, да бъдете считани за грешници? Разберете, че изпълнението на закона никога не може да оскверни човека.

49. Това, което осквернява човека и отклонява душата от пътя на развитието, са низките страсти: разпуснатостта, пороците, блудството, защото всичко това е против закона.

50. Учете и изследвайте, докато не откриете истината. Тогава вече няма да наричате заповедите на Създателя на живота грях и ще освещавате съществуването на вашите деца чрез примера на вашите добри дела. (37, 18-23)

Помен за мъртвите

51. Хората се придържат към своите традиции и обичаи. Разбираемо е, че те пазят неизличим спомен за хората, чиито тела са положили в гроба, и че ги привлича мястото, където са погребали техните останки. Но ако се задълбочат в истинския смисъл на материалния живот, те биха разбрали, че при разпадането си това тяло, атом по атом, се връща в онези природни царства, от които е било сътворено, и животът продължава да се разгръща.

52. Но поради липсата на изучаване на духовното, човекът през всички времена е създавал верига от фанатични култове към тялото. Той се опитва да направи материалния живот безсмъртен и забравя душата, която е това, което в действителност притежава вечен живот. Колко далеч са те още от разбирането на духовния живот!

53. Сега разбирате, че е ненужно да носите дарове на онези места, където надгробна плоча, изразяваща „смърт“, би трябвало да изразява „разпадане и живот“; защото там природата е в пълен разцвет, там е земята, която е плодородна и неизчерпаема утроба на същества и форми на живот.

54. Когато тези учения бъдат разбрани, човечеството ще разбере как да даде на материалното неговото място, а на Божественото – неговото. Тогава идолопоклонническият култ към онези, които са ни напуснали, ще изчезне.

55. Човекът трябва да познава и обича своя Създател от дух към дух.

56. Олтарите са траурни венци, а надгробните паметници са доказателство за невежество и идолопоклонство. Аз прощавам всички ваши простъпки, но наистина трябва да ви събудя. Моето учение ще бъде разбрано и ще дойде времето, когато хората ще заменят материалните дарове с възвишени мисли. (245, 16-21)

Материални символи, кръстове и реликви

57. В „Първото време“ вие познавахте символите: скинията или светилището, което пазеше Ковчега на завета, в който се съхраняваха каменните плочи с законите. Когато тези символи изпълниха своята задача, Моята воля ги премахна от земята, скри ги от погледите на хората, за да не попадне светът в идолопоклонство; но смисъла или същността на тези поучителни символи Аз оставих записани в духа на Моите слуги.

58. В „Второто време“, след като жертвата на Христос беше принесена, Аз премахнах най-висшия символ на християнството – кръста – заедно с трънния венец, чашата и всичко, което от страна на човечеството би могло да се превърне в обект на фанатично поклонение. (138, 36)

59. Човечеството видя Исус да страда, и вие вярвате в неговото учение и свидетелство. Защо продължавате да го разпъвате на кръста във вашите скулптури? Не ви ли стигат вековете, които сте прекарали, излагайки го на показ като жертва на вашата злоба?

60. Вместо да почитате Исус в мъките и агонията му — защо не почитате Моето възкресение, изпълнено със светлина и слава?

61. Има някои, които при вида на вашите изображения, които Ме представят в образа на Исус на кръста, понякога са вярвали, че става дума за слаб, страхлив или плах човек, без да помислят, че Аз съм Дух и за пример на цялото човечество съм претърпял това, което вие наричате жертва, а Аз наричам дълг на любовта.

62. Когато размишлявате, че Аз бях едно с Отца, помнете, че нямаше нито оръжия, нито сила, нито мъчения, които да Ме подчинят; но когато Аз страдах, кървях и умрях като човек, това стана, за да ви дам Моя възвишен пример за смирение.

63. Хората не са разбрали величието на този урок и навсякъде издигнаха образа на Разпънатия, който представлява позор за това човечество, което – без любов и уважение към Този, когото твърди, че обича – постоянно Го разпъва и ежедневно Го ранява, като хората наранява сърцата на своите ближни, за които Учителят даде живота Си. (21, 192 15-19)

64. Аз не бих ви осъдил, ако изтриете от земята дори и последния кръст, с който символизирате вашата християнска вяра, и в замяна замените този символ с истинската любов помежду си; защото тогава вашата вяра и вашето външно поклонение пред Бога биха се превърнали в поклонение и вяра на Духа, което съответства на това, което очаквам от вас.

65. Ако вашите богослужения и вашите символи имаха поне силата да предотвратят вашите войни, да не ви позволят да потънете в порока, да ви запазят в мир. Но вижте как пренебрегвате всичко, което според вашите думи е свято; вижте как стъпквате с крака това, което сте смятали за божествено.

66. Казвам ви още веднъж: би било по-добре за вас, ако нямахте нито една църква, нито един олтар, нито един символ или образ на цялата земя, но да разбирахте как да се молите с духа и да обичате вашия Отец, и да можете да вярвате в Него без нужда от заместници, и да се обичате един друг, както Аз ви научих в Моето учение. Тогава щяхте да бъдете спасени, щяхте да вървите по пътя, белязан от следите от Моята кръв — следи, с които Аз запечатах истината на Моите учения. (280, 69-70)

Почитане на светците

67. Аз ви давам тези наставления, защото сте обявили за светии душите на много праведници, които молите и почитате, сякаш са богове. Колко невежество, човечество! Как могат хората да съдят за святостта и съвършенството на една душа само въз основа на нейните човешки дела?

68. Аз съм първият, който ви казва, че трябва да вземете за пример добрите примери, които вашите братя са оставили с делата си, с живота си, с добродетелите си; и ви казвам също, че когато мислите за тях, можете да се надявате на тяхната духовна помощ и влияние. Но защо им издигате олтари, които служат само за да обидят смирението на тези души? Защо създавате култове около паметта им, сякаш те са божества, и ги поставяте на мястото на Отца, когото забравяте в поклонението към собствените си братя? Колко мъчителна е била за тях славата, която сте им отредили тук!

69. Какво знаят хората за Моето решение относно онези, които наричат светии? Какво знаят те за духовния живот на тези същества или за мястото, което всеки от тях е спечелил при Господа?

70. Никой да не мисли, че с тези откровения от вашите сърца искам да изтрия заслугите, които Моите слуги са придобили сред хората — напротив, искам да знаете, че благодатта, която са намерили при Мен, е голяма и че чрез молитвите им ви давам много; но е необходимо да премахнете невежеството си, от което произтичат религиозният фанатизъм, идолопоклонството и суеверието.

71. Когато усещате, че духът на тези същества властва над вашия живот, доверете се на онези, които са част от Духовния свят, за да можете вие и те, обединени по пътя на Господа, да извършите делото на духовното братство — онова дело, което Аз очаквам като резултат от всичките Си наставления. (115, 52-56)

Църковни празници

72. В този ден, когато човешките тълпи с голям шум се втурват към църквите си, за да празнуват момента, в който небето се отвори, за да Ме приеме, Аз ви казвам, че всичко това е само традиция, за да впечатли сърцата на хората. Това са само ритуали, които днес материализират Моята божествена страст.

73. Не трябва да следвате тази тенденция, като издигате олтари и символи. Не изобразявайте свещени събития и не носете специални одежди, за да привличате вниманието, защото всичко това е идолопоклонничество.

74. Призовавайте Ме със сърцето си, припомняйте си Моите наставления и следвайте Моите примери. Принесете Ми даровете на вашето подобрение и ще почувствате как вратите на Небето се отварят, за да ви приемат.

75. Избягвайте лъжливите и профанни изображения, които се правят на Мен и на Моята страст, защото никой не може да Ме въплъти. Живейте според Моя пример и Моите наставления. Който постъпва така, ще е

въплътил своя Учител на земята. (131, 11-13, 16)

76. Човечество: В тези дни, в които отбелязвате раждането на Исус, пуснете мира в сърцата си и се явете като обединено и щастливо семейство.

77. Знам, че не всички сърца изпитват искрена радост, когато възпоменават Моето пришествие на света в онова време. Много малко са онези, които отделят време за размисъл и събиране на мисли и позволяват радостта да бъде вътрешна, а празникът на възпоминанието да се състои в духа.

78. Днес, както и във всички времена, хората са превърнали празничните дни в светски и лишени от смисъл тържества, за да търсят удоволствия за сетивата, далеч от това, което трябва да бъдат радостите на духа.

79. Ако хората използваха този ден, за да го посветят на духа, като размишляват върху Божията любов, чието неопровержимо доказателство беше фактът, че Аз станах човек, за да живея с вас — наистина, казвам ви, вашата вяра щеше да засияе във висшия ви същност и тя щеше да бъде звездата, която щеше да ви покаже пътя, водещ към Мен. Душата ви би била толкова пропита от доброта, че по пътя на живота си бихте обсипвали нуждаещите се с благодеяния, утеха и сърдечност. Бихте се чувствали повече от братя и сестри, бихте прощавали от сърце на онези, които ви обиждат. Бихте се чувствали изпълнени с нежност при вида на изгонените, на онези деца без родители, без подслон и без любов. Бихте мислили за народите без мир, където войната е унищожила всичко добро, благородно и свято в човешкия живот. Тогава вашата молитва би се издигнала чиста към Мен и би Ми казала: „Господи, какво право имаме на мир, докато има толкова много наши братя и сестри, които страдат ужасно?“

80. Моят отговор на това би бил следният: тъй като сте почувствали болката на вашите ближни и сте се молили и проявявали съчувствие, съберете се в дома си, седнете на масата и се радвайте в този благословен час, защото Аз ще бъда там. Не се колебайте да бъдете радостни, въпреки че знаете, че в този момент има много хора, които страдат; защото, истина ви казвам, ако вашата радост е искрена, от нея ще излъчи дъх на мир и надежда, който ще докосне страдащите като любовна болка.

81. Никой да не мисли, че Аз искам да изтрия от сърцата ви най-чистия празник, който празнувате през годината, когато възпоменавате раждането на Исус. Искам само да ви науча да давате на света това, което му се полага, и на душата това, което й се полага; защото, ако празнувате толкова много празници, за да

отбележите човешки събития — защо не оставяте този празник на душата, за да дойде тя, превърнала се в дете, да Ми принесе дара си на любовта, за да придобие простотата на пастирите, за да Ме поклони, и смирението на мъдреците, за да склони глава и да принесе знанието си пред Господа на истинската мъдрост?

82. Аз не искам да помрача радостта, която обгръща живота на хората в тези дни. Това не е само силата на една традиция — причината е, че Моята милост ви докосва, Моята светлина ви озарява, Моята любов ви обгръща като мантия. Тогава чувствате сърцето си пълно с надежда, радост и нежност, изпълнено с нуждата да дарите, да преживеете и да обичате. Само че вие не позволявате на тези чувства и вдъхновения винаги да се изразят в тяхната истинска великодушие и чистота; защото вие разхищавате тази радост в удоволствия на света, без да позволите на душата, заради която Спасителят дойде на света, да преживее този миг, да влезе в тази светлина, да се очисти и да бъде спасена. Защото тази Божествена Любов, която се въплъти в Човек, е вечно присъстваща по жизнения път на всеки човек, за да намери той в нея живота. (299, 43-48)

Божието присъствие въпреки фалшивите форми на поклонение

83. Тъй като човекът е материализиран, той трябва да Ме търси чрез осезаемия култ, а тъй като очите на духа му не са отворени, той трябва да създаде Моя образ, за да Ме види. Тъй като той не е направил душата си чувствителна, той винаги изисква материални чудеса и доказателства, за да повярва в Моето съществуване, и Ми поставя условия, за да Ми служи, да Ме следва, да Ме обича и да Ми отвърне с нещо за това, което Аз му давам. Така виждам всички църкви, всички религиозни общности, всички секти, които хората по целия свят са създали. Те са пропити от материализъм, от фанатизъм и идолопоклонство, от тайнственост, измама и оскверняване.

84. Какво приемам от това? Само намерението. Какво достига до Мен от всичко това? Душевната или физическата нужда на Моите деца, тяхната малка любов, тяхното желание за светлина. Това е, което достига до Мен, и Аз съм с всички. Аз не гледам към църквите, нито към формите, нито към ритуалите. Аз идвам при всичките Си деца еднакво. Аз приемам душата им в молитвата. Привличам я към гърдите си, за да я прегърна, за да почувства топлината ми и тази топлина да бъде стимул и подтик по пътя й на

изпитания и изпитания. Но тъй като приемам доброто намерение на човечеството, не трябва да позволявам то да остане вечно в мрака, обгърнато от идолопоклонничеството и фанатизма си.

85. Искам човекът да се събуди, душата да се издигне към Мен и в своето издигане да може да види истинската слава на своя Отец и да забрави фалшивия блясък на литургиите и ритуалите. Искам, когато достигне истинското си възвисяване, да се обнови, да се освободи от човешките нужди и да преодолее привързаността към сетивата, страстите, пороците и да намери себе си; за да не казва никога на Отца, че е земно червейче; за да знае, че Отец я е сътворил по Своя образ и подобие. (360, 14-16)

86. На Земята има много религиозни общности и в своето мнозинство те са основани на вярата в Христос. Въпреки това те не се обичат помежду си, нито се признават взаимно за ученици на Божествения Учител.

87. Не мислите ли, че ако всички те разбираха Моето учение, биха го приложили, като насочиха вероизповеданията към помирение и мир? Но не беше така. Всички те се държаха дистанцирано един към друг, с което духовно разделяха и разединяваха хората, които след това се считат за врагове или чужденци. Всеки търси средства и аргументи, за да докаже на другия, че той е притежател на истината и че останалите грешат. Но никой няма силата и куража да се бори за обединението на всички, нито пък някой има добрата воля да открие, че във всяко вероизповедание и във всяко поклонение на Бога се съдържа нещо истинно. (326, 19-20)

Глава 15 – Лъжехристияни, църковни ереси и злоупотреби

Християни само по име

1. По-голямата част от това човечество се нарича християнско; но Учителят ви казва: ако то наистина беше християнско, то с любовта си, с смирението си и с мира си вече би победило останалата част от хората. Но учението Ми, оставено като завет още във „Второто време“, не е в сърцата на човечеството, то не живее и не процъфтява в делата на хората. То се съхранява в прашни книги, а Аз не съм дошъл, за да говоря на човека чрез книги.

2. Вместо книга Аз ви донесох живота Си, Словото Си и делата Си, страданията Си и смъртта Си като Човек. Причината, поради която по-голямата част от човечеството, което се нарича християнско, няма нито мира, нито благодатта на Христос, е

следната: защото хората не Го вземат за пример, защото не живеят според учението Му. (316, 5)

3. Слушайте Ме, ученици, за да изкорените старите вярвания от ума си. Християнството се раздели на вероизповедни групи, които не се обичат помежду си, които унижават, презират и заплашват братята си с погрешни съждения. Казвам ви, това са християни без любов, затова те не са християни, защото Христос е любов.

4. Някои представят Йехова като старец, пълен с човешки грешки, отмъстителен, жесток и по-страшен от най-лошия ви съдия на земята.

5. Не ви казвам това, за да се подигравате на някого, а за да се пречисти вашата представа за божествената любов. Сега не знаете по какъв начин сте Ме почитали в миналото си. (22, 33-35)

6. Как е възможно народите, които се наричат християни, да се унищожават чрез война и дори да се молят, преди да отидат да убиват братята си, и да Ме молят да им дам победа над враговете им? Може ли Моето семе да съществува там, където вместо любов царува омразата, а вместо прошка – отмъщението? (67, 28)

7. На всички хора от различните вероизповедания и религии казвам, че те не са разбрали как да отредат на материалните богатства мястото им, за да поставят след това тези на духа на мястото, което им се полага. Ако хората изпълняваха Моите закони, те биха видели още оттук отражението на Обетованата земя и биха чули гласовете на нейните обитатели.

8. Вие твърдите, че вярвате в Моето съществуване и имате вяра в Моята божественост; също така казвате, че да бъде волята Ми. Но наистина, казвам ви: колко малка е вашата вяра и вашата покорност към това, което Аз разпореждам! Но Аз събуждам във вас истинската вяра, за да бъдете силни по пътя, който Аз съм прокарал за вас. (70, 12-13)

9. Днес Аз не изисквам кръвта ви, за да жертвате живота си. Това, което искам от вас, е любов, искреност, честност, безкористност.

10. Така ви уча и в това ви наставлявам, и по този начин възпитавам учениците на моята Божественост в това Трето време; защото ви виждам да гледате безразлично на хода на света, и то защото не знаете как да се поставите на мястото на сърцата на хората, където има толкова много мизерия и толкова много болка.

11. Цари голямо неравенство; защото виждам господари, на които липсва само короната, за да могат да се наричат царе, и виждам подчинени, които са истински роби. От това е избухнала борба. Сред онези

господари, които са забогатели в света, има много, които се наричат християни, но Аз ви казвам, че те едва ли познават Моето Име.

12. Онези, които не виждат в ближните си свои събратя, които трупат богатства и се сдобиват с това, което принадлежи на другите, не са християни, защото не познават състраданието.

13. Борбата между духовното и материалното ще дойде, човечеството ще се озове в този конфликт. Но колко страдания ще трябва да понесе, за да дойде победата на справедливостта! (222, 43-45)

Неверници и религиозни фанатици

14. Казвам ви, че за вас е по-добре да бъдете изпълнени с несигурност и отрицания, отколкото с погрешни убеждения или лъжи, които приемате за истини. Честното отричане, произтичащо от съмнението или невежеството, ви вреди по-малко, отколкото неискреното съгласие с нещо невярно. Честното съмнение, жадуващо за разбиране, е по-добро от твърдата вяра в някакъв мит. Отчаяната несигурност, която вика за светлина, е по-добра от фанатичната или идолопоклонническата сигурност.

15. Днес навсякъде преобладават невярващите, разочарованите и огорчените. Това са бунтовници, които често виждат по-ясно от другите, които не възприемат ритуалните жестове като такива. Уверките, които са чули от онези, които водят хората духовно, също не ги убеждават. Защото всички тези сложни теории не изпълват сърцата им, които жадуват за чиста вода, която да успокои страха им.

16. Онези, които смятате за бунтовници, често показват в своите въпроси повече прозрение, отколкото онези, които, смятайки се за учени и велики, отговарят на тях. Те усещат, виждат, чувстват, чуват и разбират по-ясно от мнозина, които се наричат майстори в божествените учения. (248, 12)

17. Колко ясна и проста е истината! Колко ясна и проста е духовността! И все пак — колко е трудна за разбиране за този, който упорито се задържа в мрака на своя фанатизъм и традиции. Умът му не може да разбере, че има нещо повече от това, което той разбира; сърцето му се съпротивлява да отхвърли това, което за него е било неговият Бог и неговият закон: традицията и ритуалът.

18. Мислите ли, че Аз презирам онези, които изобщо не искат да признаят Моята истина? Не, деца Мои, Моето милосърдие е безкрайно голямо, и именно към тях се обръщам, за да им помогна да напуснат затвора си, за да се насладят на съзерцанието на

Светлината. За тях са запазени изпитанията, необходими за тяхното пробуждане към вярата. Тези изпитания няма да надхвърлят силите им, а ще бъдат уроци, мъдро съобразени с всяка душа, с всеки живот, с всеки човек.

19. Оттам, сред онези помрачени умове, сред онези сърца, болни от религиозен фанатизъм и невежество, ще видите да се появяват великите и пламенни воини на истината. Защото в деня, в който те се освободят от веригите си, от мрака си и видят светлината, те няма да могат да сдържат радостта си и ще извикат с пълно гърло, че Аз съм се върнал, за да спася света, като го издигна по стълбата на духовността към истинското царство. (318, 48-50)

Изкривявания на учението на Исус и техните последствия

20. Аз ви давам Словото Си със същото духовно съдържание, с което ви говорех през „Второто време“, и ви напомних за много от Моите учения, които бяхте забравили или от които се бяхте отвърнали поради погрешни тълкувания на вашите предци.

21. Вие сте нарушили учението Ми до такава степен, че Мога да ви кажа: Вие сте създали път, който е напълно различен от Моя, но на който сте дали същото име. Никой освен Мен не е могъл да ви освободи от заблудата ви — с думи на живот, любов и истина.

22. Затова проучете и разберете Моето слово сега, докато Ме слушате, и тогава ще има светлина във вас. Това е времето, в което ви казвам с пълна яснота, че прераждането на душата е факт, че тя съществува като светлина на божествената справедливост и любов от самото начало на човечеството, без която не бихте могли да напредвате по дългия път на усъвършенстването на душата. (66, 63-65)

23. Много малко е това, което църквите са разкрили на хората за душата. Но сега те ще се събудят от летаргията си и ще бъдат благословени онези, които преодолеят съмненията и страховете си и разкрият на човечеството истината, която са крили. Аз ще ги осветя с светлината на Моето прощение, Моята милост и Моята мъдрост.

24. Когато човечеството осъзнае, че църквите не са там само за да помагат на хората на Земята да живеят морално, а че имат задачата да водят душата към нейния вечен дом, човечеството ще е направило крачка напред по пътя на своето духовно развитие. (109, 15 16)

25. След моето пребиваване като Исус сред хората, Аз винаги съм изпращал такива, които идваха като „войници“ или апостоли, за да потвърдят моето учение чрез делата си и да попречат на

човечеството да изкриви моите учения. Но много „глухи“ и „слепи“, които тълкуваха несъвършено Моето слово, бяха на различни мнения и така създадоха разнообразието от секти. Но ако хората са духовно разделени — как биха могли да се обичат един друг според най-висшата заповед на Моя закон?

26. Затова ви казвам, че тази цивилизация е само привид, защото самите хора я разрушават. Докато човечеството не изгради свят върху основите на Моя закон за справедливост и любов, то няма да може да има мира и светлината на Духа, върху чиито добродетели би създало и оформило истински свят на възходящо развитие — както в духовното, така и в науката и морала. (192, 17)

27. Само обновлението и идеалът за усъвършенстване ще ви върнат на пътя на истината.

28. Тези, които се смятат за тълкуватели на Божествения закон, ви казват, че за вашата поквара и непокорство ви очакват адски мъки и че само ако изразите покаяние, измъчвате и ранявате плътта си и принасяте на Бога материални жертви, Той ще ви прости и ще ви въведе в Своето царство — истина ви казвам, те са в заблуда.

29. Къде ще стигнете, хора, водени от онези, които вие възхищавате като велики учители на свещени откровения, а Аз считам за заблудени? Затова Аз идвам да ви спася със светлината на това учение, което ще ви позволи да напредвате по пътя на Моята любов. (24, 46-47)

30. Хората са скрили истинския смисъл на Моето учение, за да ви покажат вместо това един Христос, който дори не е отражение на Този, Който умря, за да ви даде живот.

31. Днес вие преживявате последствията от отклоняването си от Учителя, който ви учеше. Вие сте обградени от болка, потиснати от своята нищета, измъчвани от невежеството. Но дойде времето, в което способностите и дарбите, които дремят в човека, се пробуждат и като вестители обявяват, че е настъпила нова епоха.

32. Църквите, науката и правосъдието на хората ще се опитат да попречат на настъпването на това, което за тях е чуждо и вредно влияние. Но няма да има сила, която да може да спре пробуждането и напредъка на духа. Денят на освобождението е близо. (114, 5-8)

33. Зле Ме представиха на Земята онези, които твърдят, че Ме познават, и това е причината много хора да Ми обърнат гръб.

34. Аз няма да призовам на отчет онези, които се наричат атеисти, защото са Ме изгонили от сърцата си, а онези, които — изкривявайки истината — са

представили пред очите на мнозина един Бог, когото мнозина не можаха да приемат.

35. Всичко, което е справедливо, здраво и добро, съдържа истината, която Аз съм проповядвал във всички времена.

36. Настъпи часът, в който отново трябва да обичате истината, тоест, в който отново ще разпознавате справедливото и доброто. Тъй като сте родени от Мен, трябва да стигнете дотам, че да търсите Висшето, Вечното и Чистото. (125, 22-25)

37. Да, Израил, човешкото сърце винаги е търсело да почита материални неща, ухото се е наслаждавало на мелодичните думи. Затова човекът е променил това, което Аз донесох като християнско учение във „Второто време“, когато го превърна в „религия“.

38. Винаги в човешкото сърце са се пробуждали егоизмът, алчността и суетата, и те са се провъзгласили за царе и господари, за да се поклони народът пред тях и да го превърнат във васал, в роб, да го оковат в греха и да го поведат към мрака, безпътието и объркването. (363, 36)

39. Теолозите от това време ще изследват Моето слово и новите писания и ще попитат: „Кой си ти, че си говорил по този начин?“ По същия начин, както някога книжниците и фарисеите се възмутиха и Ми казаха: „Кой си ти, че пренебрегваш и заместваш Мойсеевия закон?“ Тогава Аз ще им обясня, че трите откровения са единственият закон, който Аз винаги съм проповядвал и спазвал.

40. Мнозина от онези, които Ме осъждат в тази епоха, принадлежат към онези, които се съмняваха във „Второто време“. Но Аз ги запазих и ги изпратих отново на Земята, за да видят победата на Моя закон и да отворят очите си за Светлината. (234, 46-47)

Неправилни тенденции и нередности в християнството

41. Голяма част от човечеството се нарича „християнска“, без изобщо да знае какво означава думата „Христос“, нито да познава учението Му.

42. Какво сте направили с Моите думи, Моя пример, Моето учение, които Аз ви дадох някога?

43. Наистина ли сте по-развити хора от онези от онова време? Защо не го докажете чрез делата на вашия дух? Мислите ли, че този живот е вечен, или може би смятате, че трябва да се развивате само чрез човешката наука?

44. Аз ви научих на истинското изпълнение на Закона, за да превърнете този свят в един велик храм, в който да се почита истинският Бог, където животът на човека да бъде постоянен дар на любов към Отца, когото той трябва да обича във всеки свой

ближен и по този начин да отдаде почит на своя Създател и Учител.

45. Но днес, когато се върнах при хората — какво намирам там? Лъжата и егоизмът са заменили истината и любовта към ближния; гордостта и суетата — кротостта и смирението; идолопоклонството, фанатизмът и невежеството — светлината, възвисяването и духовността; алчност и оскверняване властват там, където трябваше да съществуват само усърдие за изпълнение на дълга и праведност; омраза и разразили се спорове между братя и сестри са заменили братството, мира и любовта.

46. Но Аз ще дойда в храма Си, за да изгоня търговците оттам, както направих в „Второто време“ в храма в Ерусалим, и ще им кажа още веднъж: „Не превръщайте дома на молитвата в търговски магазин.“ Аз ще науча хората, така че всеки да служи пред истинския олтар, за да не бъдат повече в заблуда, нито да се заблуждават поради невежество заради лошите тълкувания, които дават на Моя закон. (154, 15-20)

47. Моят пример и този на Моите апостоли не беше взет за образец от всички, които се опитаха да Ме следват. Мнозина се превърнаха в господари, вместо да бъдат слуги, изпълниха сърцата си с чувство за превъзходство и гордост и се стремяха само към богатство, разкош и почести. При това те забравиха нуждите на бедните и станаха безразлични и безчувствени към мизерията и страданията на другите. Ето защо хората, в търсене на истината, преминават от една конфесия към друга, ето защо е тяхната духовна нужда да създават нови секти, за да Ме търсят свободно.

48. Онези, които преди бяха считани за светци и полубогове, днес биват отхвърляни от разочарованото човечество.

49. Хората вече не търсят изповедника, за да ги опрости за греховете им, защото го намират за недостойно. А заплахата с вечния адски огън вече не впечатлява и не плаши сърцето на грешника.

50. Възползвайки се от тази духовна дезориентация, вълкът дебне зад храстите.

51. Всеки слуга на Моята Божественост и всеки представител има задачата да създава мир сред хората, но това е обратното на това, което правят в това време. Всеки се смята за първи, всеки иска да бъде най-силният и при това забравя, че единственият Силен, Който съм Аз, е във всички.

52. Сега можете да си обясните защо ви обещах да се върна във „Второто време“; сега ви е ясно защо ви поучавам отново. Защото само Моето слово може да развърже тъмната превръзка на духа, само Моята любов е способна да ви избави от греховете ви. (230, 23-28)

53. Над тежките престъпления и простъпките, извършени срещу Моя закон, ще дойде Моят съд. Няма да има нито една простъпка, която да не бъде поправена от Съвършения Учител. Не се подвеждайте: поправете грешките си и не съдете. Разберете, че Аз никога не ви наказвам — вие сами се наказвате.

54. Аз просветлявам този, който е съгрешил от невежество, и подтиквам към покаяние този, който е съгрешил съзнателно, за да могат и двамата с пълно доверие в Моето прощение да се заемат с поправянето на извършената грешка. Това е единственият път, по който да стигнете до Мен.

55. Помислете за всичко това, вие, духовници, които водите хората по различните пътища на вероизповеданията. Молете се и водете вашите към духовност. Сега е време да се покаете за заблудите си и да започнете борба срещу човешкия материализъм, който е смърт и мрак за душата. За това трябва да използвате Моята истина, да вземете Моето слово като оръжие и да живеете в Моето учение.

56. Аз нямам предпочитания към една или друга конфесия. Не Аз ще бъда на ваша страна, а вие трябва да сте на Моята страна. Защото ако направите това, ще сте постигнали да се обедините всички духовно. (162, 27-30)

57. Моето учение, изпълнено с духовност, ще покълне в сърцата на този народ, за да даде в бъдещете плодовете си на истината и живота. Моето слово ще се разпространи по земята и няма да остави място, където да не очисти, просвети и съди.

58. Тогава народите ще започнат да се пробуждат за духовния живот, за истинския и вечния, и ще премахнат външната и материалистична част от различните си културни форми, за да се ограничат до обръщането към същността на Моя закон.

59. Човечеството ще осъзнае силата, която дава духовността, и ще отвърне погледа си от всичко, което го е задържало през толкова много векове.

60. Каква полза има от това, че символът на християнството, тоест кръстът, се намира милиони пъти на Земята, ако хората не са с добра воля и не се обичат един друг?

61. Външното вече няма власт над хората, няма повече уважение, нито добросъвестност, нито съжаление за това, че са наранили. Затова ви казвам, че символите и формите на поклонение ще изчезнат, защото времето им е изтекло и именно вътрешното поклонение ще издигне човека към Светлината, ще го възвиси и ще го доведе при Мен. (280, 63-67)

IV. Законът – любов към Бога и към ближния

Глава 16 – Божественият закон

Силата на Божествения закон

1. Има много хора, които смятат Моето учение за несъвременно; но причината за това е, че тяхната материализация не им позволява да открият вечния смисъл на Моите наставления.

2. Моят закон е неизменен. Хората с техните култури, цивилизации и закони са тези, които са преходни, като от всичко това оцелява само това, което Духът е изградил с делата си на любов и милосърдие. Той е този, който след всеки ден на труд, след всяко изпитание, когато се обръща към извора на божествената мъдрост, вижда непоклатимата скала на Моя закон и винаги отворената книга, която съдържа учението на Духа. (104, 31-32)

3. Аз съм озарил всички хора с Моята светлина и с това съм им разкрил единствената съществуваща истина; но вие виждате как всеки човек и всеки народ по различен начин чувства, мисли, вярва и тълкува.

4. Тези разнообразни начини на мислене на хората са причинили техните раздори, тъй като всеки народ и всяка раса следва различни пътища и издига различни идеали.

5. Мнозинството се е отклонило от светлия и истински път, смятайки, че изпълнението на Божествения закон означава свръхчовешки жертви, отречения и усилия, и е предпочело да създаде за себе си религиозни общности и секти, чието спазване на закона и култови ритуали са по-лесни за тях. По този начин хората вярват, че могат да успокоят жаждата за светлина и възвисяване, която чувстват в душата си.

6. Изминаха много векове и много епохи, без хората да осъзнаят, че изпълнението на Моя закон не е човешко жертвоприношение и че, напротив, те всъщност принасят в жертва тялото и душата си на света, когато пренебрегват Моите заповеди. Те не са осъзнали, не са искали да разберат, че който живее според Моите думи, ще намери истинското щастие, мира, мъдростта и славата, които материализираните хора си представят по толкова различен начин.

7. Моралният и научният свят, който ви заобикаля, е дело на хора с материалистични идеали — на хора, които са се стремили само към материалното усъвършенстване на човечеството, и Аз им позволих да вършат своето дело, да го доведат до край, да опознаят

последствията му и да пожънат плодовете му, за да могат да извлекат от това светлината на опита. В тази светлина ще се прояви Моята справедливост, и в тази справедливост ще присъства Моят закон, който е любовта. (313, 60-64)

8. Ако ви позволя да прилагате Моето учение в живота си според вашата воля, а не според Моята — истина ви казвам, вие никога няма да излезете от духовния си застой и никога няма да позволите на душата си да се развива, разгръща и усъвършенства.

9. Ето, вие виждате хората, които са станали инертни в своите религии, които вече не правят нито една крачка към Светлината, защото не са се подчинили на това, което Божественият закон заповядва, а са се опитали да подчинят закона на своята воля, като го напълниха с митове и лъжеучения.

10. Беше необходимо много хора от това време да се освободят от всяка религия, за да могат да Ме търсят с духа и да разгърнат всички онези качества, дарби и способности, които чувстват в дълбините на своето същество. (205, 6-8)

Законът на Божията любов в духовното дело

11. Вашият Бог ви говори, Моят глас е законът. Днес го чувате отново, без да е необходимо да го изсечете в камък или да изпратя Моето въплътено Слово сред вас. Моят божествен глас е този, който идва към вашия дух и му разкрива началото на една епоха, в която човекът ще стане праведен, ще се помири със своя Създател и ще се пречисти, както е писано. (15, 8)

12. Чрез Исус Аз ви дадох съвършеното учение. Разгледайте моя жизнен път като човек от раждането до смъртта, тогава любовта ще ви се разкрие по жив и съвършен начин.

13. Аз не изисквам от вас да бъдете като Исус, защото в Него имаше нещо, което вие не можете да постигнете: да бъдете съвършени като човек, тъй като Този, Който беше в Него, беше Самият Бог в ограничена форма. Но все пак ви казвам, че трябва да Го подражавате.

14. Моят вечен закон винаги ви е говорил за тази любов. Аз ви казах в Първите времена: „Да възлюбиш Бога с цялото си сърце и с цялата си душа“ и „Да възлюбиш ближния си като себе си“.

15. По-късно Аз ви дадох тези вдъхновяващи думи: „Обичайте братята и сестрите си, както Отец ви е възлюбил“; „Обичайте се един друг“.

16. В това време Аз ви разкрих, че трябва да обичате Бога повече от всичко сътворено, че трябва да обичате Бога във всичко съществуващо и всичко съществуващо в Бога, че трябва да проявявате милосърдие и отново

милосърдие към ближните си, за да видите Отца във цялата Му слава; защото милосърдието е любов. (167, 15-19)

17. Аз дори не ви казвам, че това духовно учение ще бъде световната религия; защото Аз никога не съм проповядвал религия, а закон. Ограничавам се да ви кажа, че законът, който ще триумфира на Земята и ще има трайна валидност върху нея, за да просвети съществуването на хората, ще бъде законът на любовта, който ви обясних в моето учение, за да го познаете напълно.

18. Човечеството ще извърши още много фалшиви дела на любов и благотворителност, докато се научи да обича и да извършва истински дела на любовта, и мнозина ще трябва да минават от една конфесия в друга, докато духът им се издигне към по-висше познание и най-накрая разберат, че единственият закон, универсалното и вечно учение на Духа, е това на любовта, към което всички ще стигнат.

19. Всички религии ще изчезнат и ще остане само светлината на храма на Бога, която блести вътре и извън човека — храма, в който всички вие ще принасяте един-единствен култ на послушанието, любовта, вярата и добрата воля. (12, 63-65)

Незачитането на Божествените закони и последствията от него

20. В тази сутрин на тържествено възпоминание Аз ви питам: Какво сте направили със Закона, който Аз изпратих на човечеството чрез Мойсей? Дали тези заповеди бяха дадени само за хората от онова време?

21. Истина ви казвам, че онова благословено семе не е в сърцата на хората, защото те не Ме обичат, нито се обичат помежду си; те не почитат родителите си, нито уважават чуждата собственост; напротив, отнемат си живота един на друг, нарушават брака и се позорят.

22. Не чувате ли лъжата от всички устни? Не сте ли осъзнали как един народ отнема мира на друг? И все пак човечеството казва, че познава Моя закон. Какво би станало с хората, ако напълно забравят Моите заповеди? (15, 1-3)

23. В „Второто време“, когато Исус влезе в Ерусалим, Той откри, че храмът, мястото, посветено на молитвата и поклонението пред Бога, беше превърнат в пазар, и Учителят, изпълнен с ревност, изгони онези, които го оскверняваха по този начин, като им каза: „Домът на Моя Отец не е пазар.“ Те бяха по-малко виновни от онези, на които беше възложено да водят духа на хората в изпълнението на Божия закон. Свещениците бяха превърнали храма в място, където

царяха алчност и любов към разкоша, и това господство беше разрушено.

24. Днес Аз не съм използвал бич, за да накажа онези, които оскверниха Моя закон. Аз обаче позволих последствията от собствените им простъпки да се почувстват в хората, за да могат да разтълкуват смисъла им и да разберат, че Моят закон е непоколебим и неизменен. Аз показах на човека пътя, правия път, и ако той се отклони от него, той се излага на суровостта на справедливия закон, защото в него се проявява Моята любов. (41, 55-56)

25. Аз ще възстановя храма Си — храм без стени и кули, защото той е в сърцата на хората.

26. Кулата на Вавилон все още разделя човечеството, но нейните основи ще бъдат разрушени в сърцата на хората.

27. Идолопоклонството и религиозният фанатизъм също са издигнали своите високи кули, но те са крехки и ще трябва да се срутят.

28. Истина ви казвам, Моите закони — както божествените, така и човешките — са свещени и те самите ще съдят света.

29. Човечеството не се смята за идолопоклонническо, но наистина, казвам ви, то все още се покланя на Златния телец! (122, 57)

30. Хаосът се е завърнал, защото няма добродетел, а където няма добродетел, не може да има истина. Причината за това не е, че законът, предаден от Отец на Мойсей, няма сила, нито че учението на Исус е приложимо само за минали времена. И двете са вечни закони в своето духовно съдържание. Но разберете, че те са като извор, от чиято вода никой не е принуден да пие, а всеки, който се приближава към този извор на любовта, го прави по собствена воля. (144, 56)

31. Тълкувайте правилно Моето учение; не мислете, че Моят Дух може да се радва, когато вижда вашите страдания на земята, или че Аз идвам, за да ви отнема всичко, което ви радва, за да се наслаждавам на това. Аз идвам, за да признаете и уважавате Моите закони, защото те са достойни за вашето уважение и внимание, тъй като ви носят блаженство, когато им се подчинявате.

32. Аз ви научих да давате на Бога това, което е Божие, и на „царя“ това, което е „царя“; но за днешните хора съществува само „царят“, а на своя Господ те нямат какво да принесат. Ако поне давахте на света само необходимото, вашите страдания щяха да бъдат по-малки. Но „царят“, на когото позволявате да определя вашите действия, ви е наложил абсурдни закони, направил ви е роби и ви отнема живота, без да ви дава нищо в замяна.

33. Помислете колко различен е Моят закон, който не обвързва нито тялото, нито душата. Той ви убеждава само с любов и ви води с доброта. Всичко ви дава безкористно и без егоизъм, и всичко ви възнаграждава и отплаща с течение на времето. (155, 14-16)

Изпълнението на най-висшия закон

34. Когато Господ ви каза: „Да възлюбиш Бога с цялото си сърце и с цялата си душа и ближния си като себе си“, и ако Учителят ви проповядва учението за любовта, то този духовен глас, който произхожда от същия източник, ви казва, че трябва да се придържате към закона на любовта, защото той притежава сила, каквато дори най-големите армии на света не притежават, и че вашите завоевания ще бъдат сигурни и трайни, защото всичко, което изградите върху основите на любовта, ще има вечен живот. (293, 214 67)

35. Аз ви показвам истинския живот на душата, за да не живеете под неоснователни заплахи и да не изпълнявате Моя закон само от страх от наказание, за което са ви говорили онези, които не са разбрали правилно Моето слово.

36. Разберете Моя закон, той не е сложен или труден за разбиране. Никой, който го познава и се ръководи от него, няма да бъде посрамен, нито ще даде място на лъжливи думи или предсказания, погрешни представи или лоши тълкувания.

37. Моят закон е прост, той винаги ви показва пътя, по който трябва да вървите. Доверете се на Мен, Аз съм пътят, който ще ви отведе към бялата, блестяща град, към Обетованата земя, която държи вратите си отворени в очакване на вашето пристигане. (32, 9)

38. Кога най-накрая ще се убедите, че само в изпълнението на Моя закон можете да намерите здраве, щастие и живот?

39. Вие признавате, че в материалния живот има принципи, към които трябва да се приспособите, за да можете да оцелеете. Но сте забравили, че и в духовния свят има принципи, които трябва да се спазват, за да може човекът да стане съпричастник на източника на вечния живот, който съществува в Божественото. (188, 62)

40. Помнете, че само Аз съм вашето спасение. В миналите времена, в настоящите и в бъдещите, Моят закон беше, е и ще бъде пътят и водачът на вашите души.

41. Благословени да бъдат онези, които разчитат на Моя закон, защото те никога няма да се заблудят на кръстопътя. Те ще стигнат до Обетованата земя и ще запеят песента на триумфа. (225, 31-32)

42. Знам, че колкото по-голямо става вашето познание, толкова по-голяма ще бъде вашата любов към Мен.
43. Когато ви казвам: „Обичайте Ме“ — знаете ли какво искам да ви кажа с това? Обичайте истината, обичайте доброто, обичайте светлината, обичайте се един друг, обичайте истинския живот. (297, 57-58)
44. Искам да се обичате един друг, както Аз ви обичам, и също така и себе си. Защото Аз не само съм ви поверил ръководството и управлението на определен брой хора, но първият дълг, който имате към Мен, е да се грижите за себе си. Трябва да се обичате, осъзнавайки, че сте живият образ на вашия Създател. (133, 72)
45. Мисията, която съм поверил на Моя народ на Земята, е велика и много деликатна. Затова съм го посещавал във всяка епоха, за да го вдъхновя с Моето слово и да му разкрия още малко от съдържанието на Закона.
46. Законът на любовта, доброто и справедливостта е било духовното наследство, което съм му носил във всички времена. От урок на урок Аз съм водил човечеството към разбирането, че законът може да се обобщи в една единствена заповед: тази на любовта. Обичайте Отца, който е Създател на живота, обичайте ближния, който е част от Отца, обичайте всичко, което Господ е сътворил и е наредил.
47. Любовта е основа, източник и семе на мъдростта, величието, силата, възвисяването и живота. Това е истинският път, който Създателят е начертал за душата, за да усеща тя от стъпка на стъпка и от дом на дом все по-голяма близост до Мен.
48. Ако от началото на времената човекът беше превърнал духовната любов в служение на Бога, вместо да потъва в идолопоклоннически ритуали и религиозен фанатизъм, този свят, който днес се е превърнал в долина на сълзи поради страха и мизерията на хората, долината на мира, в която душите биха придобивали заслуги, за да достигнат след този живот онези духовни обители, в които душата трябва да влезе по пътя си на възходящо развитие. (184, 35-38)

Глава 17 – Новият начин на почитание на Бога

Развитието на формите на поклонение

1. Колко бавно човечеството върви към съвършенството в поклонението си пред Бога!
2. Винаги, когато идвам при вас с нов урок, той ви се струва твърде напреднал за вашия етап на развитие. Но разберете, че Аз ви предоставям една епоха, за да можете, докато тя трае, да я

осмислите и да я приемете в живота си. (99, 30-31)

3. Жертвите от животни, които принасяхте на олтара на Йехова, бяха приети от Него. Но това не беше най-добрият начин да издигнете духа си към Господа. Тогава Аз дойдох при вас като Исус, за да ви науча на божествената заповед, която ви казва: „Обичайте се един друг“.

4. Сега ви казвам, че ученията, които ви разкрих във „Второто време“ чрез делата на Исус, ту са били променяни, ту са били погрешно тълкувани. Затова дойдох, както ви обявих, за да осветя истината Си. Моята жертва тогава предотврати много жертвоприношения на животни и ви научих на по-съвършено почитание на Бога.

5. Моето ново откровение в това време ще доведе до това, че човечеството ще разбере, че не трябва да използвате символичните форми на поклонение, без първо да разтълкувате смисъла им, тъй като те са само символично представяне на Моите учения. (74, 28)

6. Молитвата е духовното средство, което Аз вдъхнових на човека, за да общува с Моята Божественост. Затова от самото начало тя се прояви във вас като копнеж, като нужда на душата, като убежище в часовете на изпитания.

7. Който не познава истинската молитва, не познава блаженствата, които тя носи, не познава извора на здраве и благодеяния, които се съдържат в нея. Той наистина чувства импулса да се приближи към Мен, да говори с Мен и да изложи пред Мен своята молба; но тъй като му липсва духовност, жертвата да насочи само мислите си нагоре му се струва толкова жалка, че веднага започва да търси нещо материално, за да Ми го принесе, защото смята, че по този начин ще Ми се поклони по-добре.

8. По този начин хората са изпаднали в идолопоклонство, фанатизъм, ритуали и външни култове, с които са задушили душите си и са ги лишили от онова благословено свобода да се молят директно на своя Отец. Само когато болката е много силна, когато мъката достигне границите на човешките сили, душата се освобождава, забравя формалностите и събаря идолите си, за да се изправи и да извика от дъното на сърцето си: „Мой Отец, мой Боже!“

9. Виждате ли как народите в този век на материализма са заети да воюват един срещу друг? Но Аз ви казвам, че много хора там, сред тези военни събития, са открили тайната на молитвата — онази молитва, която извира от сърцето и достига до Мен като спешен вик за помощ, като

оплакване, като умолителна молба.

10. Когато след това преживяха моленото чудо по пътя си, те разбраха, че няма друг начин да се говори с Бога, освен на езика на душата. (261, 22-24, 27)

Фалшиви молитви без преданост и вяра

11. О, Мои деца от всички вероизповедания, не убивайте най-благородните чувства на душата и не се опитвайте да ги задоволите с външни обичаи и култове.

12. Вижте: когато една майка няма какво материално да предложи на своето любимо малко дете, тя го притиска към сърцето си, благославя го с цялата си любов, покрива го с целувки, гледа го с любов, облива го със сълзите си; но никога не се опитва да го измами с празни жестове на любов.

13. Как ви хрумва, че Аз, Божественият Учител, одобрявам това, че се задоволявате с култови действия, лишени от всякаква духовна стойност, всякаква истина и любов, с които се опитвате да измамите душата си, като я карате да вярва, че се е нахранила, когато в действителност тя става все по-невежа по отношение на истината? (21, 20-21)

14. Молитвата е благодат, която Бог е дал на човека, за да му служи като стълба, по която да се издига (духовно), като оръжие, с което да се защитава, като книга, от която да се учи, и като балсам, с който да се лекува и да оздравява от всяка болест.

15. Истинската молитва е изчезнала от земята; хората вече не се молят, а когато се опитват да го правят, го правят с устните си, вместо да говорят с душата си към Мен, и използват празни думи, ритуали и изкуство на прикриването. Как хората искат да видят чудеса, когато използват форми и практики, които Исус не е учил?

16. Необходимо е истинската молитва да се завърне сред хората, и Аз съм Този, Който ви я учи отново. (39, 12-14)

17. Учете се да се молите, разяснете на ближните си, че именно техният дух трябва да води диалог със своя Създател, за да разберат, че молитвите им почти винаги са вик на тялото, израз на страх, доказателство за липсата им на вяра, за бунта им или за недоверието им към Мен.

18. Накарайте ближните си да разберат, че не трябва да измъчват или разкъсват тялото си, за да трогнат духа Ми, за да събудят състраданието или милосърдието Ми. Онези, които си налагат физически страдания и покаяния, правят това, защото нямат и най-малката представа кои са най-угодните за Мен жертви, нито имат представа за Моята любов и милосърдието на вашия Отец.

19. Мислите ли, че за да ви помилвам, са Ми необходими сълзите във вашите очи и болката във вашите сърца? Това би означавало да Ми приписвате твърдост, безчувственост, безразличие, егоизъм. Можете ли да си представите тези недостатъци в Бога, когото обичате?

20. Колко малко сте се старали да Ме опознаете! Причината за това е, че не сте обучили ума си да мисли в хармония с Духа. (278, 17-20)

21. Днес за момент оставете земята зад себе си и елате при Мен в духа.

22. В продължение на много векове хората не са познавали правилния начин да се молят, поради което не са се укрепили, нито са осветили житейския си път с Моята любов, тъй като са се молили чрез сетивата си, а не чрез духа си.

23. Идолопоклонството, към което човекът е толкова склонен, е било като отрова, която не му е позволила да се наслади на духовните радости на вътрешната молитва.

24. Колко страдания са носили хората със себе си само защото не са знаели как да се молят! И това е съвсем естествено, ученици. Защото каква духовна сила може да има едно човешко същество, за да устои на изкушенията на живота, ако няма нищо, с което да се приближи към извора на живота, който съществува в Моя Дух ? То Ме търси в бездните, в сенките, въпреки че би могло да се издигне, за да Ме намери на върховете, в светлината.

25. Ах, ако само хората от това време разбираха силата на молитвата — колко свръхчовешки дела биха извършили! Но те преживяват епоха на материализма, в която се опитват да материализират дори Божественото, за да могат да го докоснат и видят. (282, 61-64)

Истинската молитва

26. Аз благославям онези, които се молят. Колкото по-духовна е молитвата им, толкова по-голям е мирът, който Аз им давам да почувстват.

27. Можете лесно да си обясните това; защото който, за да се моли, е принуден да коленичи пред образи или предмети, за да почувства присъствието на Божественото, няма да може да изпита духовното усещане за присъствието на Отца в сърцето си.

28. „Блажени онези, които вярват, без да виждат“, казах Аз някога, и сега го повтарям; защото който затвори очите си за нещата на света, отваря ги за духовното, и който вярва в Моето духовно присъствие, трябва да го усеща и да се радва на него.

29. Кога земните хора ще престанат да лишават духа си от наслада да Ме усещат в сърцето

си чрез пряката молитва или – което е едно и също – чрез молитвата от дух към дух? Тогава, когато Моята светлина озари живота на хората, те познаят истината и разберат заблудите си.

30. Сега е подходящото време за молитва и медитация; но с молитви, свободни от фанатизъм и идолопоклонство, и с тихо и дълбоко размишление върху Моето Божествено Слово.

31. Всички часове и всички места могат да бъдат подходящи за молитва и медитация. Никога не съм ви казвал в Моите учения, че има места или моменти, които са специално предназначени за това. Защо да търсите определени места по света, за да се молите, когато вашият дух е по-велик от света, в който живеете? Защо да Ме ограничавате до изображения и такива ограничени места, когато Аз съм безкраен?

32. Най-сериозният причината за духовната бедност на хората и техните земни удари на съдбата е несъвършеният им начин на молитва, затова ви казвам, че това познание трябва да достигне до цялото човечество. (279, 2-7)

33. Не винаги се молите с една и съща вътрешна събраност, затова не винаги изпитвате същия мир или същото вдъхновение.

34. Има моменти, в които сте вдъхновени и мислите ви се извисяват; а има и други, в които оставате напълно безразлични. Как тогава искате да приемате посланията Ми винаги по един и същ начин? Трябва да възпитавате ума си и дори тялото си да сътрудничат на Духа в моментите на молитвата.

35. Духът е винаги готов да се свърже с Мен; но той се нуждае от добро състояние на тялото, за да може в тези моменти да се възвиши и да се освободи от всичко, което го заобикаля в земния му живот.

36. Постарайте се да постигнете истинската молитва; защото този, който знае как да се моли, носи в себе си ключа към мира, здравето, надеждата, духовната сила и вечния живот.

37. Невидимият щит на Моя закон ще го предпази от преследвания и опасности. В устата си той ще носи невидим меч, за да повали всички противници, които застанат на пътя му. Фар ще осветява пътя му сред бурите. Чудото ще бъде постоянно достъпно за него, когато има нужда от него, било то за себе си или за благото на ближните си.

38. Молете се, упражнявайте този висок дар на Духа, защото именно тази сила ще движи живота на хората в бъдещето — онези хора, които още в плътта ще постигнат свързването на своя Дух с Моя Дух.

39. Бащите на семействата ще получат чрез молитвата вдъхновения, за да водят децата си.

40. Болните ще получат здраве чрез молитвата. Управляващите ще решат големите си проблеми, като търсят светлината в молитвата, а ученият също ще получи откровенията чрез дара на молитвата. (40, 40-47)

41. Ученици: В „Второто време“ Моите апостоли Ме попитаха как да се молят, и Аз ги научих на съвършената молитва, която вие наричате „Отче наш“.

42. Сега ви казвам: вдъхновявайте се от тази молитва, от нейното съдържание, от нейната смиреност и от нейната вяра, за да може вашият дух да води диалог с Моя. Защото тогава вече не физическите устни ще изричат тези благословени думи, а духът, който говори към Мен на свой собствен език. (136, 64)

43. Внимавайте да не са само устните ви, които Ме наричат „Отец“, защото много от вас имат навика да правят това механично. Искам, когато казвате: „Отче наш, Който си на небесата, да се освети Името Ти“, тази молитва да идва от дълбините на сърцето ви и да размишлявате върху всяка фраза, за да бъдете вдъхновени и в пълно общение с Мен.

44. Аз ви научих на мощната, съвършена молитва, която наистина приближава детето към Отца. Когато изречете думата „Отец“ с пламенност и благоговение, с възвишеност и любов, с вяра и надежда, разстоянията се стопяват, пространството изчезва, защото в този момент на диалог от дух към дух нито Бог е далеч от вас, нито вие сте далеч от Него. Молете се така и ще приемете в сърцата си с пълни ръце благодеянието на моята любов. (166, 52-53)

Четирите аспекта на съвършената молитва

45. Борете се, борете се, за да постигнете душевно съвършенство. Аз ви показах пътя за постигане на тази цел. Аз ви поверих молитвата като „оръжие“, превъзхождащо всяко материално оръжие, за да се защитите от коварството по пътя на живота. Но най-доброто оръжие ще имате, ако изпълнявате Моя закон.

46. От какво се състои молитвата? Молитвата е молба, застъпничество, поклонение и духовно съзерцание. Всичките ѝ части са необходими и едната произтича от другата. Защото в истина ви казвам: молбата се състои в това, че човекът Ме моли да изпълня желанията му, да задоволя копнежите му — това, което той счита за най-важното и най-полезното в живота си. И наистина, казвам ви, деца Мои, Отец чува молбата и дава на всеки това, от което най-много се нуждае, когато това е за негово добро. Но пазете се да не молите за нещо, което противоречи на спасението на душата ви. Защото онези, които молят само за

материални блага, за телесни наслади и преходна власт, молят да оковат душата си.

47. Физическите удоволствия носят само страдания — не само в този свят, но и след преминаването в Духовния свят; защото дори там може да достигне влиянието на тези физически желания; и тъй като душата не може да се освободи от тях, тя продължава да бъде измъчвана от тези копнежи и иска отново и отново да се връща на Земята, за да се прероди и да продължи да живее материално. Затова, деца Мои, молете се само за това, от което наистина се нуждаете за благото на душата си.

48. Вторият вид молитва, застъпничеството, произтича от любовта към ближния, онази любов, която Аз ви научих като Учител, когато дойдох в този свят. Молете се за вашите близки и далечни братя и сестри, за онези, които в различните народи страдат от последствията на войната, които търпят тиранията на преходните владетели на този свят.

49. Пригответе се, о, деца Мои, молете се за ближните си, но и при това застъпничество трябва да знаете как да молите, защото важното е душата. Ако брат, родителите ви или децата ви са болни, молете се за тях, но не настоявайте да останат в този живот, ако това не е това, от което се нуждае душата. По-добре молете тази душа да се освободи, да се пречисти в страданията си, болката да подпомогне духовното й извисяване. Затова Учителят ви е научил още във „Второто време“ да казвате: „Отче, да бъде Твоята воля.“ Защото Отецът знае по-добре от което и да е от децата Си от какво се нуждае душата.

50. Третият вид молитва, поклонението пред Божествения Дух, означава поклонение пред всичко, което е съвършено; защото чрез този вид молитва можете да се обедините със съвършенството, с любовта, която обхваща цялата Вселена. В поклонението можете да намерите състоянието на съвършенство, което всички трябва да постигнете, и поклонението ви води по-нататък към духовното съзерцание, което, заедно с поклонението, ви довежда до единение с Божествения Дух, източника на Вечния живот — източника, който ви дава сила ден след ден, за да стигнете до Царството на Отца.

51. Така трябва да се молите: започвайки с молитвата за прошка до духовното съзерцание. Това ще ви даде сила.

52. Когато сте добре подготвени, трябва да се борите не само за себе си, но и за да помогнете на ближните си да поемат по този път. Защото не можете да постигнете спасението на душата си само за себе си, а трябва да се

борите за спасението на цялото човечество. (358, 10-17)

Спонтанната молитва от сърцето без думи

53. Народ, ето гласът на Светия Дух, духовното проявление на Бога чрез вашите умствени способности, което не ви разкрива нито нов закон, нито ново учение, а нов, по-напреднал, по-духовен и по-съвършен начин да влизате във връзка с Отца, да Го приемате и да Го почитате. (293, 66)

54. Колко са онези, които чуват Моето слово, които са станали велики тълкуватели на него, и все пак не са най-добрите ученици на Моето учение в делата, не изпълняват божествената заповед, която ви казва: „Обичайте се един друг.“

55. Вижте обаче колко лесно се променя този, който прилага на практика дори и само една частица от Моето учение. Искате ли пример за това?

56. Имаше един човек, който през целия си живот Ми казваше чрез молитви с думи, че Ме обича — молитви, които други бяха формулирали, които той дори не разбираше, защото се състояха от думи, чието значение не познаваше. Но скоро той разбра как трябва да се моли истински и, като отхвърли старите си навици, се съсредоточи върху най-съкровеното в душата си, изпрати мислите си към Бога и за първи път почувства Неговото присъствие.

57. Той не знаеше какво да каже на своя Господ, гърдите му започнаха да хлипат, а очите му да ронят сълзи. В ума му се оформи само едно изречение, което гласеше: „Отче мой, какво мога да Ти кажа, след като не знам как да говоря с Теб?“

58. Но онези сълзи, онези хлипания, онова вътрешно блаженство и дори объркването му говореха на Отца на един толкова красив език, какъвто никога няма да можете да намерите нито в човешките си езици, нито в книгите си.

59. Това мънкане на човека, който започва да се моли духовно на своя Господ, прилича на първите думи на малките деца, които са наслада и възхищение за родителите им, защото те чуват първите изрази на едно същество, което започва да се издига към живота. (281, 22-24)

60. По-високоразвитата душа знае, че човешката реч обеднява и омаловажава израза на духовната мисъл. Затова тя оставя материалните устни да мълчат, за да се издигне и да изрази на езика, който само Бог познава, тайната, която носи скрита в най-дълбокото си същество. (11, 69)

61. Колко радост доставяте на Духа Ми, когато виждам, че издигате мислите си в търсене на вашия Отец. Аз ви позволявам да

усетите Моето присъствие и ви заливам с мир.

62. Търсете Ме, говорете с Мен, не се притеснявайте, че мислите ви са твърде несъвършени, за да изразят молбата ви; Аз ще ги разбера. Говорете с Мен с доверието, с което се говори на своя Отец. Доверете Ми вашите оплаквания, както бихте направили с най-добрия си приятел. Питайте Ме за това, което не знаете, за всичко, което ви е непознато, и Аз ще ви говоря с думите на Учителя. Но се молете, за да получите в този благословен момент, в който духът ви се издига към Мен, светлината, силата, благословията и мира, които ви дава вашият Отец. (36, 15)

63. Разкажете Ми в тишина за вашите страдания, поверете Ми вашите копнежи. Въпреки че Аз знам всичко, искам постепенно да се научите да формулирате собствената си молитва, докато сте готови да осъществите съвършения диалог на вашия дух с Отца. (110, 31)

64. Молитвата може да бъде дълга или кратка, според нуждите. Ако желаете, можете да прекарвате цели часове в това духовно блаженство, стига тялото ви да не се измори или някакъв друг дълг да не изисква вниманието ви. А тя може да бъде и толкова кратка, че да се ограничи до една секунда, когато сте подложени на някакво изпитание, което ви е изненадало внезапно.

65. Не думите, с които умът ви се опитва да оформи молитвата, достигат до Мен, а любовта, вярата или нуждата, с които се явявате пред Мен. Затова ви казвам, че ще има случаи, в които молитвата ви ще трае само една секунда, защото няма да има време да формулирате мисли, изречения или идеи, както сте свикнали.

66. Можете да Ме призовавате навсякъде, защото за Мен мястото е без значение, тъй като това, което търся, е вашият дух. (40, 36-38)

67. Когато през „Второто време“ една жена попита Исус дали Ерусалим е мястото, където трябва да се поклони на Бога, Учителят й отговори: „Идва времето, когато нито Ерусалим, нито някое друго място ще бъде подходящото място за поклонение на Бога, защото Той ще бъде почитан в Духа и в истината“, тоест от дух към дух.

68. Когато учениците Ми ме помолиха да ги науча да се молят, им дадох за пример молитвата, която наричате „Отче наш“, с което им обясних, че истинската, съвършената молитва е тази, която, подобно на молитвата на Исус, идва спонтанно от сърцето и се издига към Отца. Тя трябва да съдържа послушание, смирение, изповядване на греховете,

благодарност, вяра, надежда и поклонение. (162, 23-24)

Ежедневната молитва

69. Възлюбени ученици: Практикувайте ежедневно духовната молитва и вложете в нея цялата си добра воля да се усъвършенствате.

70. Помислете: освен че влизате в дълбоко общение с вашия Учител и изпитвате безкраен мир в тези моменти, това е най-добрата възможност за вас да приемете моите божествени вдъхновения. В тях ще намерите обяснението за всичко, което не сте разбрали или сте разбрали погрешно. Ще намерите пътя да предотвратите някаква опасност, да решите проблем, да разсеете неяснота. В този час на благословен духовен диалог всичките ви сетива ще се просветят и ще се почувствате по-готови и склонни да вършите добро. (308, 1)

71. Не пренебрегвайте молитвата, дори и да е толкова кратка, че да не трае повече от пет минути; но подложете се в нея на внимателен преглед със светлината на съвестта си, за да следите действията си и да знаете в какво трябва да се подобрите.

72. Ако при възвисяването си в молитвата загубите представа за времето, това ще бъде знак за духовност, тъй като сте успели, макар и само за няколко мига, да излезете от времето — онова време, което робите на материализма желаят само за своите удоволствия или за умножаване на парите си.

73. Който се изпитва ежедневно, ще подобри начина си на мислене, живот, говорене и чувстване. (12, 30-32)

74. Аз ви научих, че чрез молитвата се придобива мъдрост; но затова не искам да удължавате молитвите си. Исках от вас молитва от пет минути и с това искам да кажа, че трябва да се молите кратко, за да се отдадете наистина на вашия Отец в тези моменти; но останалото време трябва да посветите на вашите духовни и материални задължения към вашите ближни. (78, 52)

75. Сега ви уча на определен начин да се подготвяте, за да бъдат всичките ви ежедневни дела вдъхновени от благородни чувства и за да не ви спират изпитанията и трудностите, нито да ви карат да отстъпите: Когато отворите очите си за светлината на новия ден, молете се, приближете се към Мен чрез мислите си, след това съставете дневния си план, вдъхновени от Моята светлина, и се изправете за борбата на живота. Поставете си за цел да бъдете силни и нито за миг да не нарушавате послушанието и вярата.

76. Истина ви казвам, скоро вашата непоколебимост и резултатът от вашите дела ще ви удивят. (262, 7-8)

Денят за почивка като ден за самоанализ

77. Още в „Първото време“ Аз ви научих да посвещавате седмия ден на Мен. Тъй като човекът се посвещаваше шест дни на изпълнението на своите светски задължения, беше справедливо и правомерно той да посвети поне един ден на служенето на своя Господ. Аз не изисквах от него да Ми посвети първия ден, а последния, за да си почине в него от трудовете си и да се посвети на духовно съзерцание, за да даде възможност на душата си да се приближи към своя Отец и да говори с Него чрез молитвата.

78. Денят на почивката беше установен, за да може човекът, забравяйки тежкия земен живот — макар и само за кратко време — да даде възможност на съвестта си да му говори, да му напомни за закона, и той да се самоанализира, да се покае за простъпките си и в сърцето си да вземе благородни решения за покаяние.

79. Съботата беше денят, който в миналото беше посветен на почивката, молитвата и изучаването на закона. Но народът, следвайки традицията, забрави братските чувства към ближните си и духовните задължения, които имаше към тях.

80. Времената минаваха, човечеството се развиваше духовно и Христос дойде, за да ви научи, че и в дните на почивка трябва да проявявате активна любов към ближния и да вършите всички добри дела.

81. С това Исус искаше да ви каже, че макар и един ден да е посветен на размисъл и физическа почивка, вие трябва да разберете, че за изпълнението на мисията на Духа не може да бъде предопределен нито ден, нито час.

82. Въпреки че Учителят ви е говорил с най-голяма яснота, хората се отклониха от това и всеки избра деня, който му беше най-подходящ. Затова, докато едни продължиха да спазват съботата като ден, посветен на почивката, други избраха неделята, за да празнуват богослуженията си.

83. Днес Аз ви говоря още веднъж и Моите наставления ви носят нови познания. Вие сте преживели много и сте се развили . Днес няма значение кой ден посвещавате на почивка от земните трудности, а това, че знаете, че трябва да вървите всеки ден по пътя, който Аз съм ви начертал. Разберете, че няма определено време за вашата молитва, защото всяко време на деня е подходящо за молитва и за прилагане на Моето учение за благото на вашите ближни. (166, 31-35)

Молете се и ще ви се даде

84. Всички вие носите рана в сърцето си. Кой би могъл да проникне във вашето вътрешно същество както Аз? Аз познавам вашата болка, вашата скръб и отчаяние пред лицето на толкова голямата несправедливост и неблагодарност, които властват във вашия свят. Аз знам за изтощението на онези, които отдавна живеят на Земята и се мъчат, и чието съществуване е за тях като тежък товар. Знам за празнотата на онези, които са били оставени сами в този живот. На всички вас казвам: „Просете и ще ви се даде"; защото Аз дойдох, за да ви дам това, от което се нуждаете от Мен, било то компания, душевен мир, изцеление, задачи или светлина. (262, 72)

85. Не се страхувайте от мизерията, тя е само временна, и в нея трябва да се молите и да вземете за пример търпението на Йов. Изобилието ще се върне и тогава няма да имате достатъчно думи, за да Ми благодарите.

86. Когато някога болестта ви потисне, о, благословени болни, не се отчайвайте; духът ви не е болен. Издигнете се в молитва към Мен, и вярата ви и духовността ви ще ви върнат здравето на тялото. Молете се по начина, по който ви научих: духовно. (81, 43-44)

87. Молете се в моментите на изпитание с кратка, но искрена и честна молитва, и ще се почувствате утешени; и когато успеете да бъдете в хармония с вашия Господ, Аз ще мога да ви кажа, че Моята воля е вашата, а вашата воля е Моята. (35, 7)

88. Молете се, но молитвата ви нека бъде определена от вашите ежедневни намерения и дела, това ще бъде най-добрата ви молитва. Но ако искате да насочите към Мен мисъл, за да изразите с нея молба, просто Ми кажете: „Отче, нека Твоята воля се изпълни в мен." С това ще поискате дори повече, отколкото бихте могли да разберете и да се надявате, и тази проста фраза, тази мисъл, ще опрости още повече онова „Отче наш", за което Ме молехте в друго време.

89. С това имате молитвата, която моли за всичко и която ще говори най-добре за вас. Но не устните ви трябва да я изрекат, а сърцето ви трябва да я почувства; защото да кажеш не е същото като да почувстваш, и ако я чувствате, няма нужда да Ми я казвате. Аз знам как да чуя гласа на Духа и разбирам неговия език. Има ли по-голяма радост за вас от това да знаете това? Или мислите ли, че Аз разчитам на това, че вие ще Ми кажете какво трябва да направя? (247, 52-54)

90. Аз ви научих да се молите и да молите за другите; но Аз ви слушам и когато молите за себе си. Аз приемам тази молитва. Но ви казвам, че времето, в което Аз

ви давах според вашите молби, защото бяхте още незрели, е отминало. Сега е Моята воля да се държите като ученици и да Ми принасяте духа и сърцето си в молитва, като същевременно Ми позволявате да чета в тях и да върша волята Си. (296, 69)

91. Когато Ме питате или Ме молите, не се напрягайте в опитите си да Ми изложите ясно проблема си и не се опитвайте да търсите в ума си най-добре формулираните изречения. За Мен е достатъчно, ако в този момент духът ви се откъсне от света и сърцето и ума ви са чисти, за да могат да приемат Моето вдъхновение. Каква полза има за вас да Ми казвате прекрасни думи, ако не сте способни да почувствате Моето присъствие във вашето вътрешно? Аз знам всичко и не е нужно да Ми обяснявате нищо, за да Мога да ви разбера. (286, 9-10)

92. Ако сте способни да разберете Моето учение, то ще ви донесе много удовлетворение, ще ви предложи много възможности да се развивате нагоре. Научете се да се молите, преди да вземете някакво решение, защото молитвата е съвършеният начин да помолите вашия Отец, тъй като в Него търсите светлина и сила, за да устоите в борбата на живота.

93. Когато се молите, скоро ще дойде просветление в ума ви, което ще ви позволи ясно да разграничите доброто от злото, разумното от това, което не трябва да правите, и това ще бъде най-очевидното доказателство, че сте се подготвили вътрешно да чуете гласа на Духа.

94. Понасяйте изпитанията си с търпение, и ако не можете да разберете смисъла на изпитанията си, молете се, и Аз ще ви разкрия смисъла им, за да ги приемете вътрешно. (333, 61, 62, 75)

95. Всеки път, когато устните ви или мислите ви Ми казват: „Господи, смили се над мен, съжали болката ми — Господи, не ми отказвай прощението Си“, тогава вие доказвате своето невежество, своето объркване и колко малко Ме познавате.

96. Да Ми казвате, че трябва да съчувствам на вашата болка? Да Ме молите да проявя милост към децата Си? Да Ме умолявате да простя греховете ви – Мен, Който съм Любовта, Благодатта, Милосърдието, Прощението и Състраданието?

97. Добре е, ако се опитвате да трогнете онези, които на земята имат твърдо сърце, и да събудите състрадание със сълзи и умолителни молби у онези, които нямат и следа от съчувствие към ближните си; но не използвайте тези изрази или мисли, за да трогнете Този, Който ви е сътворил от любов и за да ви обича вечно. (336, 41-43)

98. Бъдете доволни от големите блага, които Отец ви е дал по

отношение на всичко, което се отнася до човешкия живот на земята. Не молете за това, което би могло да доведе до погибелта на душата и тялото ви. Аз имам да ви дам повече, отколкото бихте могли да поискате от Мен. Но Аз съм Този, който знае какво наистина ви липсва по пътя на живота. Казах ви: ако знаете как да изпълнявате Моя закон, ще Ме видите в цялата Ми слава. (337, 21)

Благословията на застъпничеството

99. Не свиквайте да се молите само с думи, молете се с духа. Казвам ви също: благославяйте с молитвата, изпращайте мисли на светлината към ближните си, не молете нищо за себе си; помнете: който се занимава с Моето, винаги ще Ме има като пазител над себе си.

100. Семето, което посеете с любов, ще ви се върне многократно. (21, 3-4)

101. Не се молете само когато преминавате през болезнено изпитание, молете се и когато сте в мир, защото тогава сърцата и мислите ви ще могат да се занимават с другите. Не молете се само за онези, които са ви сторили добро, или за онези, които не са ви причинили зло; защото макар това да е заслужено, то не е толкова велико, колкото когато се застъпвате за онези, които по някакъв начин са ви причинили зло. (35, 8)

102. Какво ви уча в момента? Да благославяте всичко и всички със сърце и дух; защото който благославя така, прилича на своя Отец, когато Той раздава топлината Си на всички. Затова ви казвам: научете се да благославяте с духа, с мислите, със сърцето, и вашият мир, вашата сила и топлината на сърцето ви ще достигнат до този, на когото ги изпращате, колкото и далеч да е той.

103. Какво би се случило, ако всички хора се благославяха един друг, дори без да се познават, нито да са се виждали някога? На земята би царувал съвършен мир, войната би била немислима!

104. За да се превърне това чудо в реалност, трябва да извисите душите си чрез постоянство в добродетелта. Смятате ли това за невъзможно? (142, 31)

105. Молете се и ще ви се даде. Всичко, което желаете за благото на ближните си – молете Ме за това. Молете се, обединете молбата си с тази на страдащия, и Аз ще ви дам това, за което молите. (137, 54)

Необходимостта от молитва

106. „Бдете и се молете“, казвам ви отново и отново; но не искам да свикнете с този благосклонен съвет, а да размишлявате върху него и да действате според него.

107. Аз ви призовавам да се молите, защото този, който не се моли, се отдава на излишни, материални и понякога безсмислени мисли, чрез което, без да си дава сметка, благоприятства и подхранва братоубийствените войни. Но когато се молите, вашите мисли разкъсват, като че ли са меч на светлината, завесите на мрака и примките на изкушението, които днес държат в плен много същества; те насищат вашето обкръжение с духовна сила и противодействат на силите на злото. (9, 25-26)

108. Хората винаги са били прекалено заети с земните великолепия, за да размишляват върху значението на молитвата и духовното съзерцание на онова, което лежи отвъд този живот, така че да могат да открият собствената си същност. Който се моли, говори с Отца, и когато пита, получава незабавен отговор. Невежеството на хората относно духовното е следствие от липсата на молитва. (106, 33)

109. Вие се приближавате към време, в което ще знаете как да дадете на душата си по справедлив начин това, което й се полага, и на света това, което му се полага. Това ще бъде време на истинска молитва, на поклонение пред Бога, свободно от фанатизъм, в което ще се молите преди всяко начинание и ще знаете как да съхраните това, което ви е поверено.

110. Как би могъл човек да допусне грешка, ако вместо да върши волята си, първо попита Отец си в молитва? Който се моли, живее във връзка с Бога, познава стойността на благата, които получава от Отец си, и в същото време разбира смисъла или целта на изпитанията, през които преминава. (174, 2 3)

Благотворното въздействие на молитвения живот

111. През всички времена Аз ви казвах: Молете се. Днес ви казвам, че чрез молитвата можете да придобиете мъдрост. Ако всички хора се молеха, те никога не биха се отклонили от пътя на светлината, който Аз съм начертал. Чрез молитвата болните биха оздравели, не би имало вече невярващи и мирът би се върнал в душите.

112. Как може човек да бъде щастлив, ако е отхвърлил Моята милост? Мисли ли той, че любовта, милосърдието и кротостта не са качества на човешкия живот? (69, 7-8)

113. Знайте, че словото, което не съдържа любов, няма нито живот, нито сила. Вие Ме питате как да започнете да обичате и какво трябва да направите, за да се събуди това чувство във вашите сърца, и Аз ви казвам: с което трябва да започнете, е да можете да се молите правилно. Това ще

ви приближи към Учителя, а този Учител съм Аз.

114. В молитвата ще намерите утеха, вдъхновение и сила, тя ще ви дари с възхитителното удовлетворение да можете да говорите с Бога на четири очи, без свидетели и посредници. Бог и вашият дух са обединени в този сладък миг на доверие, на духовен диалог и на благословения. (166, 43-44)

115. Когато имате нужда от доверен човек, от добър приятел, обърнете се към Мен и възложете на Мен страданията, които може да има в сърцата ви, и Аз ще ви посъветвам най-добрия път — решението, което търсите.

116. Ако душата ви е потисната от тежести, то е защото сте съгрешили. Аз ще ви приема и ще бъда благосклонен в съда Си, ще укрепя намерението ви за поправяне и ще ви върна изгубените сили.

117. Само спазването на Моите наставления ще ви запази в благодатта и ще съхрани вашето душевно и телесно здраве. Опитът, който придобивате, ще бъде светлина, която постепенно натрупвате в душата си. (262, 20-21)

118. Душата, която знае как да живее бдително, никога не се отклонява от пътя, който нейният Господ е начертал за нея, и е в състояние да използва своето наследство и даровете си, докато не достигне своето по-висше развитие.

119. Това същество трябва да напредва в изпитанията, защото живее бдително и никога не позволява на материята да го владее. Който бди и се моли, винаги ще излиза победител от житейските кризи и ще изминава житейския път с твърда крачка.

120. Колко различно е поведението на този, който забравя да се моли и да бди! Той доброволно се отказва да се защити с най-добрите оръжия, които Аз съм вложил в хората, а именно вярата, любовта и светлината на знанието. Той е този, който не чува вътрешния глас, който му говори чрез интуицията, съвестта и сънищата. Но сърцето и умът му не разбират този език и не вярват на посланието на собствения му дух. (278, 2-3)

121. Молитвата е средството, разкрито на вашия дух, за да стигнете до Мен с вашите въпроси, тревоги и жажда за светлина. Чрез този диалог можете да разсеете съмненията си и да разкъсате завесата, която скрива някаква тайна.

122. Молитвата е началото на диалога от дух към дух, който ще разцъфне в идващите времена и ще даде плод сред това човечество.

123. Днес Аз разкрих всичко това на този народ, който Ме слуша, за да бъде той предшественик на

времето на духовността. (276, 18-19)

Силата на молитвата

124. Когато някой от вас се моли, той не осъзнава какво постига с мислите си в духовното. Затова трябва да знаете, че когато се молите за ближните си — за онези народи, които се унищожават във война — вашият дух в тези моменти от своя страна води мисловна битка срещу злото и че вашият меч, който е мир, разум, справедливост и стремеж към добро за тях, се сблъсква с оръжията на омразата, отмъщението и гордостта.

125. Сега е дошло времето, в което хората осъзнават силата на молитвата. За да има молитвата наистина сила и светлина, е необходимо да Ми я изпращате с любов. (139, 7-8)

126. Разумът и духът, обединени в молитвата, създават в човека сила, която е по-висша от всяка човешка сила.

127. В молитвата слабият се укрепва, страхливият се изпълва с кураж, невежият се просветлява, срамежливият става непринуден.

128. Когато духът е способен да съдейства хармонично с разума, за да постигне истинската молитва, той се превръща в невидим воин, който временно се дистанцира от своята същност, пренася се на други места, освобождава се от влиянието на тялото и се посвещава на своята борба да върши добро, да прогони злото и опасностите, да донесе на нуждаещите се искра светлина, капка балсам или полъх на мир.

129. Разберете въз основа на всичко, което ви казвам, колко много можете да направите с духа и с разума сред хаоса, който е обзел това човечество. Вие сте в свят на противоречиви мисли и идеи, в който страстите бушуват и чувствата на омразата се сблъскват, в който мисленето е объркано от материализма и душите са обгърнати от мрак.

130. Само този, който чрез молитвата е научил да се издига мислено и духовно в областите на Светлината, в сферите на мира, ще може да влезе в света на борбите, в който се отразяват всички човешки страсти, без да бъде победен, а напротив, да остави нещо полезно за онези, които се нуждаят от Светлината на Духа. (288, 18-22)

131. Научете се да се молите, защото и с молитвата можете да направите много добро, както и да се защитите от коварството. Молитвата е щит и оръжие; ако имате врагове, защитете се чрез молитвата. Но знайте, че това оръжие не трябва да ранява или вреди на никого, защото единствената му задача трябва да бъде да носи светлина в мрака. (280, 56)

132. Силите на природата са развързани срещу човека. Не

трябва да се страхувате, защото знаете, че Аз ви дадох власт да победите злото и да защитите ближните си. Можете да заповядате на тези елементи на разрушението да спрат и те ще се подчинят. Ако останете в молитва и бдение, ще можете да вършите чудеса и да удивлявате света.

133. Молете се искрено, създавайте общение с Моя Дух, не търсете за това някое определено място. Молете се под дърво, по пътя, на върха на планина или в ъгъла на мястото, където спите, и Аз ще сляза, за да говоря с вас, да ви просветя и да ви дам сила. (250, 24-25)

134. Истина ви казвам, ако вече бяхте обединени в духа, в мисленето и в желанието, само вашата молитва би била достатъчна, за да спрете народите, които живеят в подготовка за часа, в който искат да се нахвърлят един върху друг. Вие бихте премахнали враждите, бихте били пречка за всички тези зли планове на вашите събратя, бихте били като невидим меч, който побеждава силните, и като силен щит, който защитава слабите.

135. Пред лицето на тези очевидни доказателства за по-висша сила човечеството би се спряло за миг, за да се замисли, и това замисляне би му спестило много тежки удари и изпитания, които иначе би получило от природата и нейните елементи. (288, 27)

136. Ако имахте голяма вяра и по-голямо познание за силата на молитвата — колко дела на милосърдие бихте извършили чрез вашия ум. Но вие не сте приписали на нея цялата сила, която тя притежава, и затова често не осъзнавате какво отблъсквате в един миг на искрено и истинско молитвено преживяване.

137. Не забелязвате ли, че нещо по-висше предотвратява избухването на най-нечовешката от всички ваши войни във вашия свят? Не разбирате ли, че върху това чудо оказват влияние милиони молитви на мъже, жени и деца, които с духа си се борят срещу тъмните сили и противодействат на военните действия? Молете се и нататък, бдете и нататък, но вложете в тази дейност цялата вяра, на която сте способни.

138. Молете се, хора, и разпростете над войната, болката и мизерията мирния плащ на вашите мисли, с които ще образувате щит, под чиято закрила вашите събратя ще намерят просветление и убежище. (323, 24-26)

Любовта към Бога и към ближния като поклонение пред Бога

139. Знайте, о, мои нови ученици, че вашето почитание и вашата почит към Господа трябва да

бъдат постоянни, без да чакате определени моменти или дни, за да ги принесете, така както любовта на вашия Отец към вас е постоянна. Но ако искате да знаете как да си спомняте ежедневно Моите дела на любов, без да изпадате във фанатизъм, Аз ще ви кажа: вашият живот трябва да бъде постоянно почитание към Този, Който е сътворил всичко, като се обичате един друг.

140. Постъпвайте така и Аз ще ви дам това, за което Ме молите смирено: да ви бъдат простени вашите простъпки. Аз ви утешавам и ви давам облекчение; но ви казвам: Когато откриете грешките си и съвестта ви осъди, молете се, поправете грешките си, въоръжете се със сила, за да не извършите отново същия грях и да не се налага да Ме молите отново да ви простя. Моето слово ви учи, за да се издигнете и да си осигурите достъп до светлината и духовността. (49, 32-33)

141. „Жаден съм“, казах Аз на онова множество, което не разбираше думите Ми и се наслаждаваше на смъртната Ми агония. Какво бих могъл да кажа днес, когато виждам, че не само едно множество, а целият свят наранява духа Ми, без да съзнава болката Ми?

142. Жаждата Ми е безкрайна, непостижимо голяма, и само вашата любов ще може да я утоли. Защо вместо любов Ми предлагате външен култ? Не знаете ли, че докато Аз ви моля за вода, вие Ми поднасяте жлъч и оцет? (94, 74-75)

143. Истина ви казвам, именно онези, които са страдали много и често са Ме наранявали, ще Ме обичат най-силно; от сърцата им постоянно ще извира жертва за Моята Божественост. Те няма да бъдат материални дарове, нито псалми, нито земни олтари. Те знаят, че най-благоугодната жертва и почит за Мен са делата на любовта, които вършат към своите братя. (82, 5)

144. Ден след ден вашата духовна молитва достига до Мен, чийто език вашата земна природа не познава, защото това не са думи, изречени от устните ви, нито представи, създадени от ума ви. Молитвата на Духа е толкова дълбока, че е отвъд човешките способности и сетива.

145. В тази молитва духът достига областите на светлината и мира, където обитават висшите духове, и там се насища с тази същност, а след това се връща в своето тленно тяло, за да му предаде сила. (256, 63-64)

146. Народ: Времето, в което трябва да се научите да се молите, е дошло за вас. Днес Аз не ви казвам да падате на земята, не ви уча да се молите с устните си или да Ме призовавате с избрани думи в красиви молитви. Днес ви казвам: обърнете се към Мен с мислите си, извисете

душата си и Аз винаги ще слизам, за да ви направя присъствието Си осезаемо. Ако не знаете как да говорите с вашия Бог, ще Ми бъдат достатъчни вашето разкаяние, вашите мисли, вашата болка, ще Ми бъде достатъчна вашата любов.

147. Това е езикът, който чувам, който разбирам, езикът без думи, езикът на истината и искреността. Това е молитвата, която ви научих в това Трето време.

148. Винаги, когато сте извършили добро дело, сте усещали Моя мир, успокоение и надежда, защото тогава Отец ви е много близо. (358, 53-55)

149. Аз презирам всичко, което е човешка суета и човешка помпозност, защото до Моя Дух достига само това, което е духовно, което е благородно и великодушно, чистото и вечното. Помнете, че казах на жената от Самария: „Бог е Дух, и онези, които Го почитат, трябва да Го почитат в Дух и в истина.“ Търсете Ме в Безкрайното, в Чистото, и там ще Ме намерите.

150. Защо Ми предлагате това, което Аз съм създал за вас? Защо Ми дарявате цветя, ако те не са ваше дело? Ако обаче Ми принесете дела на любов, милосърдие, прошка, справедливост, помощ за ближния си, тогава този дар със сигурност ще бъде духовен и ще се издигне към Отца като ласка, като целувка, която децата изпращат на своя Господ от земята. (36, 26, 29)

151. Не искам също така да ограничавате поклонението си към Бога до материални помещения за събрания, защото тогава бихте затворили духа си и не бихте му позволили да разпери криле, за да спечели вечността.

152. Олтарът, който ви оставям, за да отправяте върху него богослужението, което очаквам, е самият живот без никакви ограничения, отвъд всички религии, всички църкви и секти, защото той се основава на духовното, на вечното, на божественото. (194, 27-28)

Диалогът между Бога и човека

153. Днес Аз идвам при вас с учение, което — веднъж разбрано — е най-лесното за изпълнение, макар че за света изглежда, че е невъзможно да се осъществи. Аз ви уча на богослужението на любовта към Бога чрез вашия живот, вашите дела и духовната молитва, която не се изрича на определено място, нито се нуждае от култови действия или образи, за да бъде вдъхновена. (72, 21)

154. Докато хората искаха да разпознаят в Мен един далечен, недостъпен Бог, Аз си поставих за цел да им докажа, че съм им по-близък от миглите на очите им.

155. Те се молят механично и когато не видят веднага да се сбъдва всичко, за което са молили

настойчиво, те викат обезкуражени: „Бог не ни е чул.“

156. Ако знаеха как да се молят, ако обединяваха сърцето и ума си с душата си, биха могли да чуят в духа си божествения глас на Господа и да почувстват, че Неговото присъствие е много близо до тях. Но как да усетят Моето присъствие, когато Ме молят чрез външни обреди? Как биха могли да постигнат душата им да стане чувствителна, когато дори се покланят на своя Господ чрез образи, изработени от ръцете им?

157. Искам да разберете, че Аз съм много близо до вас, че можете лесно да се свържете с Мен, да Ме усетите и да приемете Моите вдъхновения. (162, 17-20)

158. Упражнявайте се в тишината, която помага на духа да намери своя Бог. Тази тишина е като извор на знание и всички, които влязат в нея, се изпълват с яснотата на Моята мъдрост. Тишината е като място, обградено от неразрушими стени, до което има достъп само Духът. Човекът постоянно носи в себе си знанието за тайното място, в което може да се свърже с Бога.

159. Мястото, на което се намирате, е без значение; навсякъде можете да се свържете с вашия Господ, независимо дали сте на върха на планина или в дълбините на долина, в суматохата на града, в уюта на дома или в разгара на битка. Когато Ме търсите във вътрешността на вашето светилище, в дълбоката тишина на вашето възвисяване, веднага ще се отворят вратите на вселенския и невидим храм, за да се почувствате наистина в дома на вашия Отец, който присъства във всеки дух.

160. Когато болката от изпитанията ви тежи и страданията на живота разрушават чувствата ви, когато изпитвате горещо желание да намерите малко мир, оттеглете се в спалнята си или потърсете тишината, уединението на полетата; там издигнете душата си, водени от Духа, и се потопете в нея. Тишината е царството на Духа, царство, което е невидимо за физическите очи.

161. В момента на влизане в духовното възхищение се постига събуждане на висшите сетива, настъпва интуицията, просветва вдъхновението, бъдещето се предчувства и духовният живот ясно разпознава далечното и прави възможно това, което преди изглеждаше недостижимо.

162. Ако искате да влезете в тишината на това светилище, на тази съкровищница, трябва сами да подготвите пътя, защото само с истинска чистота ще можете да проникнете в нея. (22, 36-40)

163. Необходимо е отново да се издигнат Моите пророци, за да предупреждават човечеството. Защото докато има народи, които

се самоунищожават, заслепени от амбиция и насилие, онези, които са приели Моята светлина и безпристрастно съдят човечеството, се страхуват да се заемат със задачата си и да предадат Благата вест.

164. Ако хората знаеха как да се молят с духа, щяха да чуят гласа Ми, щяха да получат вдъхновението Ми. Но всеки път, когато се молят, над духовните им очи лежи завеса, която им скрива светлината на Моето присъствие . Аз трябва да дойда при хората в моментите, когато телата им почиват, за да събудя душата им, да я призова и да говоря с нея. Христос е този, който като крадец в дълбоката нощ прониква в сърцето ви, за да посее в него семето на любовта. (67, 29)

165. Научете се да се молите и едновременно с това да медитирате, за да излезе на светло познанието и разбирането във всеки от вас. (333, 7)

166. Духовността е свобода. Ето защо онези, които Ме чуват в момента и които са разбрали смисъла на това освобождаващо учение, виждат как пред тях се разкрива широка долина, в която ще се борят и ще свидетелстват, че е дошло времето, в което Бог, всемогъщият Създател, дойде, за да въведе диалога между Него и човека. (239, 8)

167. Учението на Христос беше духовно, но човекът го обгради с ритуали и форми, за да го направи достъпно за души с ниско духовно ниво.

168. Вие сте навлезли във времето на Духа, на великите откровения, в което от всеки култ ще изчезнат материализацията, измамата и несъвършенството, в което всеки човек чрез своя Дух ще познае своя Бог, Който е изцяло Дух. По този път той ще открие формата на съвършения диалог. (195, 77-78)

169. Щом хората веднъж се научат да общуват с моя Дух, те вече няма да се налага да търсят в книгите или да задават въпроси.

170. Днес те все още питат онези, за които смятат, че знаят повече, или търсят писания и книги — в желанието си да намерят истината. (118, 37)

171. Ако се научите да медитирате всеки ден за кратко време и ако вашата медитация засяга духовния живот, ще откриете безкрайно много обяснения и ще получите откровения, които не бихте могли да получите по никакъв друг начин.

172. Вашата душа вече притежава достатъчно светлина, за да Ме питате и да приемате отговора Ми. Душата на човека вече е достигнала голяма степен на развитие. Наблюдавайте вашите събратя от скромни среди, които въпреки липсата си на знания изненадват с дълбоките си наблюдения, както и с ясния начин, по който си обясняват това,

което за много други е нещо необяснимо. Вземат ли това от книги или училища? Не. Но от интуиция или от необходимост те са открили дара на медитацията, която е част от духовната молитва. В своята уединеност, защитени от влияния и предразсъдъци, те са открили пътя, по който да влязат във връзка с Вечното, Духовното, Истинското; и едни повече, други по-малко , всички, които са медитирали върху истинската същност на живота, са получили духовно просветление в своя разум. (340, 43-44)

173. Вие Ме питате в какво се състои молитвата, и Аз ви отговарям: да позволите на духа си да се издигне свободно към Отца; да се отдадете на този акт с пълно доверие и вяра; да приемете в сърцето и ума си впечатленията, които са били възприети чрез Духа; с истинска смиреност да приемете волята на Отца. Който се моли по този начин, се радва на Моето присъствие във всеки миг от живота си и никога не се чувства в нужда. (286, 11)

174. В най-чистата част от същността си, в Духа, Аз ще запиша Закона Си в това време, ще дам да се чуе гласът Ми, ще издигна храма Си; защото това, което не е във вътрешността на човека, което не е в душата му, е като че ли не съществува.

175. Независимо дали се издигат огромни материални църкви в Моя чест, дали Ми се принасят тържества и церемонии, изпълнени с великолепие — това приношение няма да стигне до Мен, защото не е духовно. Всеки външен култ винаги носи в себе си суета и показност; тайната жертва обаче — тази, която светът не вижда и която вие Ми принасяте от дух към дух — достига до Мен благодарение на скромността си, искреността си, истинността си, с една дума: защото е произлязла от духа.

176. Припомнете си онова Мое притча, която ви беше дадена във „Второто време“ и която е известна като притчата за фарисея и митаря, и ще разберете, че Моето учение е било едно и също във всички времена. (280, 68)

177. Знаете ли, че някои са обичани, без да го заслужават? Така ви обичам Аз. Дайте Ми кръста си, дайте Ми скърбите си, дайте Ми провалените си надежди, дайте Ми тежкия товар, който носите: Аз ще се справя с всички болки. Освободете се от тежестта си, за да бъдете щастливи; влезте в светилището на Моята любов и стойте в тишина пред олтара на Вселената, за да може духът ви да разговаря с Отца на най-красивия език: този на любовта. (228, 73)

Глава 18 – Дела на милосърдието и централното значение на любовта

Благословията от добрите дела, която се проявява със задна дата

1. Наблюдавайте всички видове човешко страдание, болка, нужда и нека сърцето ви става все по-състрадателно при вида на болката, която ви заобикаля навсякъде.

2. Когато в дълбините на вашето същество почувствате великодушен и благороден порив да правите добро, позволете на този импулс да вземе превес и да се прояви. Това е душата, която предава своето послание, защото е намерила тялото си доброволно и готово. (334, 3-4)

3. Постарайте се любовната дейност да заема първо място сред вашите стремежи и никога не съжалявайте, че сте били благотворителни; защото чрез тази добродетел ще изпитате най-големите удовлетворения и чувства на щастие в своето съществуване и едновременно с това ще постигнете цялата мъдрост, сила и възвишеност, към които копнее всяка благородна душа.

4. Чрез милосърдието към вашите ближни ще пречистите душата си и по този начин ще изплатите стари дългове. Ще облагородите човешкия си живот и ще извисите духовния си живот.

5. Когато някога стигнете до вратата, на която всички вие ще почукате, вашата блаженност ще бъде много голяма, защото ще чуете приветствения вик, който ще ви отправи Духовният свят, който ще ви благослови и ще ви призове към делото на обновлението и одухотворяването. (308, 55-56)

6. Казвам ви: Благословени да бъдат онези от Моите работници, които в сърцата си са способни да съчувстват на страданията на онези, които са загубили свободата или здравето си, и които ги посещават и утешават. Защото един ден те ще се срещнат отново – било то в този или в друг живот – и вие не знаете дали тогава те няма да имат повече здраве, по-голяма свобода и повече светлина от онези, които им донесоха посланието на любовта в затвора или в болницата. Тогава те ще покажат своята благодарност и ще протегнат ръка към онзи, който им я е подал в друго време.

7. Този миг, в който донесохте Моето слово до сърцата им – този момент, в който ръката ви погали челата им и ги накара да си спомнят за Мен и да Ме почувстват, никога няма да бъде изтрит от душите им, както и лицето ви и братският ви глас няма да бъдат забравени в съзнанието им, поради което те

ще ви разпознават навсякъде, където и да се намирате. (149, 54-55)

8. Както вятърът и слънцето ви галят, така, народе Мой, трябва да галите ближните си. Това е времето, в което нуждаещите се и страдащите са в изобилие. Разберете, че този, който ви моли за услуга, ви дава благодатта да бъдете полезни на другите и да работите за вашето спасение. Той ви дава възможност да бъдете милостиви и по този начин да станете подобни на вашия Отец. Защото човекът е роден, за да разпръсква семето на доброто по света. Разберете, прочее, че този, който ви моли, ви прави услуга. (27, 62)

Истинска и фалшива благотворителност

9. О, ученици, вашата най-висша задача ще бъде дейността на любовта! Често ще я вършите тайно, без да се хвалите, без лявата ръка да знае какво е направила дясната. Но ще има случаи, в които вашата дейност на любовта трябва да бъде видяна от вашите ближни, за да се научат да участват в нея.

10. Не се тревожете за наградата! Аз съм Отецът, който възнаграждава делата на децата Си с справедливост, без да пропусне нито едно.

11. Казах ви, че ако дадете чаша вода с истинска любов, това няма да остане ненаградено.

12. Блажени са онези, които, когато дойдат при Мен, казват: „Господи, не очаквам нищо като награда за делата си; достатъчно ми е самото съществуване и знанието, че съм Твое дете, и вече духът ми е изпълнен с щастие.“ (4, 78-81)

13. Не подхранвайте егоистични желания, като мислите само за спасението на душата си и за наградата си; защото разочарованието ви ще бъде много болезнено, когато се озовете в Духовния свят, защото ще откриете, че всъщност не сте си заслужили никаква награда.

14. За да разберете по-добре какво искам да ви кажа, ще ви дам следния пример: има и винаги е имало мъже и жени, които са се грижили да вършат благотворителни дела сред своите събратя, и които въпреки това, когато дойдоха при Мен, не можаха да Ми покажат никакви заслуги за своето духовно блаженство. Каква беше причината за това? Можете ли да си представите, че са били жертви на несправедливост от страна на баща си? Отговорът е прост, ученици: те не можаха да пожънат нищо добро за себе си, защото делата им не бяха искрени. Защото когато простираха ръка, за да дадат нещо, те никога не го правеха от истинско чувство на милосърдие към страдащия, а като мислеха за себе си, за спасението на душата си, за

наградата си. Едни са били подтикнати от личен интерес, други – от суета, а това не е истинско милосърдие, защото не е било нито искрено, нито безкористно. Казвам ви, че този, който няма искреност и любов в себе си, не сее истината и не си заслужава награда.

15. Привидната благотворителност може да ви донесе на земята някои удовлетворения, произтичащи от възхищението, което предизвиквате, и от ласкателството, което получавате; но привидното не достига до Моето царство, там достига само истинското. Там всички ще стигнете, без да можете да скриете и най-малката петна или нечестност. Защото преди да можете да се явите пред Бога, ще сте съблякли гала-мантиите, короните, знаците, титлите и всичко, което принадлежи на света, за да се явите пред Върховния Съдия като прости души, които дават сметка пред Всемогъщия Създател за задачата, която им е била поверена. (75, 22-24)

16. Който с любов желае да бъде полезен на ближния си, се посвещава на доброто по някой от многото пътища, които предлага животът. Той знае, че е човешко същество, което трябва да бъде готово да бъде използвано от Божията воля за много високи цели. Искам вие, о ученици, да придобиете знание, за да освободите от заблудите си онези, които са изгубили пътя към възвишеното развитие.

17. Истинската любов — тази, която надхвърля човешките чувства на сърцето, е плод на мъдростта. Вижте как Аз с думите Си сея мъдрост във вашия въображаем свят, а след това очаквам плода на вашата любов.

18. Има много начини да се прави добро, много начини да се утешава и да се служи. Всички те са израз на любовта, която е една – любовта, която е мъдрост на духа.

19. Едни може да вървят по пътя на науката, други – по този на духа, трети да се ръководят от чувствата, но съвкупността от всички тях ще доведе до духовна хармония. (282, 23-26)

Духовна и материална любовна дейност

20. Ако сте материално бедни и поради това не можете да помогнете на ближния си, не се огорчавайте. Молете се и Аз ще направя така, че там, където няма нищо, да засияе светлина и да настъпи мир.

21. Истинската любов към ближния, от която се ражда състраданието, е най-добрият дар, който можете да дадете на нуждаещите се. Ако, когато давате монета, хляб или чаша вода, не изпитвате чувство на любов към ближния си — истина

ви казвам, тогава не сте дали нищо, тогава би било по-добре за вас да не се разделяте с това, което давате.

22. Кога искаш, о човечество, да опознаеш силата на любовта? До днес ти никога не си се възползвал от тази сила, която е източникът на живота. (306, 32-33)

23. Не виждайте врагове, а братя във всички, които ви заобикалят. Не искайте наказание за никого; бъдете снизходителни, за да дадете пример за прошка и да не възникнат угризения на съвестта във вашия дух. Затворете устните си и оставете Мен да съдя вашата работа.

24. Изцелявайте болните, върнете разсъдъка на обърканите. Прогонете духовете, които помрачават ума, и се погрижете и едните, и другите да възвърнат светлината, която са изгубили. (33, 58-59)

25. Ученици: Този принцип, който ви научих във „Второто време“: да се обичате един друг, е приложим към всички действия във вашия живот.

26. Някои Ми казват: „Учителю, как мога да обичам ближните си, след като съм незначително същество, чийто живот е изпълнен с физически труд?“

27. На тези Мои ученици-деца казвам: дори при тази физическа работа, която на пръв поглед е без значение, можете да обичате ближните си, ако вършите работата си с желанието да служите на събратята си.

28. Представете си колко красив би бил животът ви, ако всеки човек работеше с мисълта да прави добро и да обедини малките си усилия с тези на другите. Истина ви казвам, тогава нямаше да има повече мизерия. Но истината е, че всеки работи за себе си, мисли за себе си и най-много за своите близки.

29. Всички вие трябва да знаете, че никой не може да бъде достатъчен сам за себе си и че се нуждае от другите. Всички вие трябва да знаете, че сте дълбоко свързани с една всеобща мисия, която трябва да изпълните заедно — но не обединени чрез земни задължения, а чрез нагласа, чрез вдъхновение и идеали, с една дума: чрез любовта помежду си. Тогава плодът ще бъде за доброто на всички. (334, 35-37)

30. Казвам ви, ученици, в Моя Закон на любовта: ако не можете да вършите съвършени дела като онези, които Аз извърших в Исус, то поне се стремете в живота си да се доближите до тях. Достатъчно ми е да видя малко добра воля да Ме подражавате и малко любов към ближните ви, и Аз вече съм до вас и разкривам Своята милост и Своята сила по вашия път.

31. Никога няма да сте сами в борбата. Тъй като Аз не ви оставям сами, когато сте потиснати от тежестта на

греховете си – мислите ли, че Аз ще ви изоставя, когато вървите по пътя си под тежестта на кръста на тази мисия на любовта? (103, 28-29)

Всеобхватното значение на любовта

32. През всички времена Моето учение ви е разяснявало, че вашата същност е любовта.

33. Любовта е същността на Бога. От тази сила черпят всички същества, за да живеят; от нея произлезе животът и цялото творение. Любовта е източникът и целта в предназначението на всичко, което е създадено от Отца.

34. Пред тази сила, която движи, осветява и оживява всичко, смъртта изчезва, грехът се разсейва, страстите отминават, нечистотиите се отмиват и всичко, което е несъвършено, се усъвършенства. (295, 32)

35. Аз ви разкрих моето съществуване и причината за вашето. Разкрих ви, че огънят, който дарява живот и одухотворява всичко, е любовта. Тя е източникът, от който са произлезли всички форми на живот.

36. Вижте: вие сте родени от любов, съществувате от любов, намирате прощение от любов и ще бъдете във вечността от любов. (135, 19-20)

37. Любовта е източникът и причината за вашето съществуване, о, хора. Как бихте могли да живеете без този дар? Повярвайте Ми, има много хора, които носят смъртта в себе си, и други, които са болни, само защото не обичат никого. Лечебният балсам, който е спасил мнозина, е била любовта, и божественият дар, който възкресява за истинския живот, който избавя и възвисява, също е любовта. (166, 41)

38. Обичайте! Който не обича, носи в себе си дълбока тъга: тази, че не притежава, не чувства най-красивото и най-висшето в живота.

39. Това беше, което Христос ви научи с живота и смъртта си и което ви завеща в божествените си думи, обобщено в изречението: „Обичайте се един друг с онази любов, която Аз ви показах.“

40. Ще дойде денят, в който онези, които не са обичали, ще се освободят от огорчението и предразсъдъците си, ще дойдат при Мен и ще си почиват, където ще се върнат към живота, когато чуят Моето любящо слово на безкрайна нежност.

41. Истина ви казвам, в любовта се крие Моята сила, Моята мъдрост и Моята истина. Тя е като безкрайно дълга стълба, която се проявява в различни форми – от по-нисшите човешки същества до най-висшите духове, достигнали съвършенство.

42. Обичайте, дори и по вашия начин, но обичайте винаги. Не мразете, защото омразата оставя следа от смърт, докато от любов се прощава и всяка злоба угасва. (224, 34-36)

43. Казвам ви: който не проявява любовта си в най-висшата ѝ форма и с абсолютна искреност, той не обича. Той няма да притежава истинско знание и ще притежава много малко. Който обаче обича с цялата си душа и с всичките си сили, той ще носи в себе си светлината на мъдростта и ще чувства, че всъщност е собственик на всичко, което го заобикаля; защото това, което притежава Отецът, е и собственост на децата Му. (168, 11)

44. Любовта ще ви даде мъдростта да разберете истината, която другите напразно търсят по неравните пътища на науката.

45. Позволете на Учителя да ви води във всички ваши действия, думи и мисли. Подгответе се според Неговия благ и любящ пример, тогава ще проявите Божествената любов. Така ще се почувствате близо до Бога, защото ще бъдете в хармония с Него.

46. Когато обичате, ще успеете да бъдете нежни, както беше Исус. (21, 10-12)

47. Който обича, разбира; който учи, притежава воля; който има воля, може да направи много. Казвам ви, който не обича с цялата сила на душата си, няма да има нито духовно възвисяване, нито мъдрост, нито ще извърши велики дела. (24, 41)

48. Не позволявайте на сърцето си да се превръща в самонадеяно, защото то символизира огъня на вечността на Този, от когото всичко е произлязло и където всичко се съживява наново.

49. Духът се служи със сърцето, за да обича чрез тялото. Ако обичате само според закона на материята, вашата любов ще бъде преходна, защото е ограничена. Но ако обичате духовно, това чувство ще прилича на това на Отца, Който е вечен, съвършен и неизменен.

50. Всичко живо и всичко сътворено е свързано с Духа, защото Той притежава вечен живот. Не се ограничавайте, обичайте Ме и обичайте себе си, тъй като притежавате онази Божия искра на „Бъденето", която не познава граници в любовта, която е Самият Бог. (180, 24-26)

51. Изкачвайте се по пътя, който ви води към върха на планината, и с всяка ваша стъпка ще разбирате по-добре Моите наставления и ще се усъвършенствате все повече в тълкуването на Божественото послание.

52. Какъв е езикът на Духа? Той е любовта. Любовта е универсалният език на всички духове. Не виждате ли, че и човешката любов говори? Често тя не се нуждае от думи, тя говори по-добре чрез дела, чрез мисли. Ако човешката любов се изразява

по този начин — какъв ще бъде тогава нейният език, когато се усъвършенствате в Моите закони? (316, 59-60)

53. Когато размишлявате, че Аз съм Мъдростта – тази Мъдрост произтича от любовта. Когато Ме признавате за Съдия – това правораздаване се основава на любовта. Когато Ме считате за всемогъщ – Моята сила се основава на любовта. Ако знаете, че Аз съм вечен – моята вечност произтича от любовта, защото тя е живот, а животът прави душите безсмъртни.

54. Любовта е светлина, живот и знание. И това семе Аз ви дадох от началото на времената – единственото, което Аз, като съвършен земеделец, посеях в нивите, които са вашите сърца. (222. 23)

Висшата сила на любовта

55. О, мъже и жени на света, които в търсенето на знания сте забравили единственото, което може да ви направи мъдри и щастливи: забравили сте любовта, която вдъхновява всичко — любовта, която може всичко и преобразува всичко! Вие живеете сред болката и мрака; защото, тъй като не практикувате любовта, която Аз ви уча, вие причинявате физическите си или душевните си страдания.

56. За да откриете и разберете Моите послания, първо трябва да бъдете добросърдечни и нежни – добродетели, които са присъщи на всяка душа от момента на нейното сътворение; но за да можете да почувствате истинското, възвишено чувство на Божествената любов ( ), трябва да се духовно извисите, като подхранвате добрите си чувства; но в живота сте искали да имате всичко, само не и духовна любов. (16, 31-32)

57. През всички времена сте имали водачи, които са ви учили на силата на любовта. Те бяха вашите по-напреднали братя, с по-голямо познание за Моя закон и по-голяма чистота в делата си. Те ви дадоха пример за сила, любов и смирение, когато замениха живота си на заблуди и грехове с съществуване, посветено на доброто, на саможертвата и на активната любов към ближния.

58. От детството до старостта имате ясни примери за всичко, което се постига с любовта, и за страданията, които причинява липсата на любов към ближния; но вие — по-безчувствени от скалите — не сте разбрали как да се поучите от уроците и примерите, които ви дава ежедневието.

59. Забелязали ли сте някога как дори хищниците реагират нежно на призива на любовта? По същия начин могат да реагират елементите, силите на природата – всичко, което съществува в материалния и духовния свят.

60. Затова ви казвам, че трябва да благославяте всичко с любов, в името на Отца и Създателя на Вселената.
61. Да благославяш означава да насищаш. Да благославяш е да усещаш доброто, да го изразяваш и да го предаваш. Да благославяш означава да пропиваш всичко, което ви заобикаля, с мисли на любов. (14, 56-60)
62. Истина ви казвам, любовта е неизменната сила, която движи Вселената. Любовта е източникът и смисълът на живота.
63. Сега Аз въвеждам време на духовно възкресение за всички — време, в което ще разцъфна онова благословено семе на любовта, което разпръснах върху света от височината на кръста и с което ви обявих, че ако хората се обичат, както ви научих, „смъртта“ ще бъде изтребена от света и на нейно място животът ще властва над хората и ще се проявява във всичките им дела. (282, 13-14)

V. Форми на откровение и действие на Бога

Глава 19 – Божията Троица

Единството на Бога с Христос и Светия Дух

1. Светлината на Моето Слово ще обедини хората в този Трети Век. Моята истина ще озари всеки ум и по този начин ще премахне различията в вероизповеданията и култовете.
2. Докато днес някои Ме обичат в Йехова и отричат Христос, други Ме обичат в Христос и не познават Йехова; докато някои признават Моето съществуване като Свети Дух, други се карат и разделят заради Моята Троица.
3. И сега Аз питам това човечество и онези, които го водят духовно: защо се отдалечавате един от друг, след като всички изповядвате истинския Бог? Ако Ме обичате в Йехова, вие сте в истината. Ако Ме обичате чрез Христос — Той е пътят, истината и животът. Ако Ме обичате като Светия Дух, вие се приближавате към светлината.
4. Имате само един Бог, само един Отец. Няма три божествени лица, които съществуват в Бога, а само един Божествен Дух, който се е явил на човечеството през три различни етапа на развитие. При навлизането в тази дълбочина то, в своята детска наивност, е вярвало, че вижда три лица, където съществува само един Божествен Дух. Затова, когато чуете името Йехова, мислете за Бога като Отец и Съдия. Когато мислите за Христос, разпознавайте в Него Бога като Учител, като Любов; и когато се опитвате да проучите произхода на Светия Дух, знайте, че Той не е никой друг освен Бог, когато

разкрива своята неизмерима мъдрост на такива ученици, които са по-напреднали.

5. Ако бях срещнал човечеството от „Първото време“ духовно толкова развито, колкото е днес, щях да се разкрия пред него като Отец, като Учител и като Светия Дух; тогава хората не биха видели три божества, където има само едно. Но те не бяха способни да тълкуват правилно ученията Ми и биха се объркали и биха се отдалечили от пътя Ми, за да продължат да създават достъпни и малки богове според своите представи.

6. Веднага щом хората разберат и приемат тази истина, ще съжаляват, че са се недоразбрали помежду си заради една заблуда, която биха избегнали с малко любов.

7. Ако Христос е любовта, можете ли да повярвате, че Той е независим от Йехова, при положение че Аз съм любовта?

8. Ако Светият Дух е Мъдростта, вярвате ли, че този Дух съществува независимо от Христос, при положение че Аз съм Мъдростта? Смятате ли, че „Словото“ и Светият Дух са две различни неща?

9. Достатъчно е да познавате само част от Словото, което Исус е проповядвал на човечеството, за да разберете, че е съществувал само един Бог и вечно ще има само един. Затова чрез Него казах: „Който познава Сина, познава Отца, защото Той е в Мен, а Аз съм в Него.“ По-късно, когато Той обяви, че ще се върне при хората в друго време, Той не само каза: „Аз ще се върна“, но обеща да изпрати Светия Дух, Духа на Утешителя, Духа на Истината.

10. Защо Христос да дойде отделен от Светия Дух? Не би ли могъл Той в Своя Дух да донесе със Себе Си истината, светлината и утехата? (1, 66-70, 73-76)

11. Аз съм вашият Учител; но не Ме гледайте отделен от Отца, защото Аз съм Отецът.

12. Няма разлика между Сина и Светия Дух, защото Светият Дух и Синът са един Дух, и този съм Аз.

13. Вижте в Моите откровения през всички времена един-единствен Бог, Който ви е учил чрез многобройни и различни уроци: една-единствена книга с много страници. (256, 4)

Трите начина на откровение на Бога

14. Сега знаете причината, поради която Отец се е откроявал на етапи, и разбирате също така заблудата на хората по отношение на понятието за Троицата.

15. Не се опитвайте повече да Ми придавате физическа форма във въображението си, защото в Моя Дух не съществува форма, точно както интелигентността, любовта или мъдростта нямат форма.

16. Казвам ви това, защото мнозина Ме представят в образа на старец, когато мислят за Отца;

но Аз не съм старец, защото Аз съм извън времето, Моят Дух няма възраст.

17. Когато мислите за Христос, веднага създавате в съзнанието си физическия образ на Исус. Но Аз ви казвам, че Христос, Божествената Любов, родена в плът, Моето Слово, станало човек, когато напусна физическата си обвивка, се сля с Моя Дух, от който беше произлязъл.

18. Когато обаче говорите за Светия Дух, вие използвате символа на гълъба, за да се опитате да си го представите в някаква форма. Но Аз ви казвам, че времето на символите е отминало и че поради тази причина, когато се чувствате под влиянието на Светия Дух, вие го приемате като вдъхновение, като светлина във вашия дух, като яснота, която разсейва несигурностите, тайните и мрака. (39, 42, 44-47)

19. От век на век хората имат все по-ясна представа за Мен. Онези, които са Ме опознали чрез Христос, имат представа, която е по-близка до истината, отколкото онези, които Ме познават само чрез законите на Мойсей. Този Бог, на когото човешките множества следваха и се подчиняваха от страх пред Неговата справедливост, по-късно беше търсен като Отец и Учител, когато в сърцата им поникна семето на Христовата любов. (112, 3)

20. Аз стоя над времената, над всичко сътворено, Моят Божествен Дух не е подчинен на развитието. Аз съм вечен и съвършен — не като вас, които имате начало, които сте напълно подчинени на законите на развитието и освен това усещате течението на времето над вашето съществуване.

21. Затова не казвайте, че Отец принадлежи само на една епоха, Христос – на друга, а Светият Дух – на трета. Защото Отецът е вечен и не принадлежи към нито една епоха, а времената са Негови, а Христос, когато изчезна като човек, е Самият Бог, както и Светият Дух, който не е никой друг освен Самият ви Отец, Който подготвя сред вас Своята най-висша форма на проявление, тоест без помощта на какъвто и да е земен посредник. (66, 43)

22. Аз ви обясних, че това, което наричате Отец, е абсолютната сила на Бога, Вселенския Създател, единственият Несъздаден; че Този, когото наричате „Син“, е Христос, тоест откровението на съвършената любов на Отца към Неговите създания, и че това, което наричате „Свети Дух”, е Мъдростта, която Бог ви изпраща като Светлина в това време, когато вашият дух е способен да разбере по-добре Моите откровения.

23. Тази светлина на Светия Дух, тази Божия мъдрост, скоро ще

власта в тази трета епоха, която виждате да настъпва, и ще просвети мисленето на едно човечество, което се нуждае от духовност, което жадува за истина и гладува за любов.

24. Също толкова вярно е, народе, че един-единствен Бог се е явил на хората, макар и под три различни аспекта: Ако търсите любов в делата на Отца в онова първо време, ще я намерите; и ако търсите светлината на мъдростта, също ще я откриете, както в делата и думите на Христос ще срещнете не само любов, но и сила и мъдрост. Какво би било странно в това, ако в делата на Светия Дух в това време откриете както силата, закона и властта, така и любовта, нежността и лечебния балсам? (293, 20-21, 259 25-26)

25. Закон, любов, мъдрост — това са трите форми на откровение, в които Аз се показах на човека, за да има той на пътя си на развитие твърда убеденост и пълно познание за своя Създател. Тези три фази на откровение се различават една от друга, но всички те имат един и същ произход, и в своята цялост те са абсолютната съвършенност. (165, 56)

26. В Мен е Съдията, Отецът и Учителят — три различни фази на откровение в едно единствено същество, три центъра на сила и една единствена същност: Любовта. (109, 40)

27. Аз съм Йехова, Който ви е освобождавал от смъртта във всички времена. Аз съм единственият Бог, който ви е говорил във всички времена. Христос е Моето „Слово“, което ви е говорило чрез Исус. Той ви е казал: „Който познава Сина, познава Отца.“ И Светият Дух, който ви говори днес, съм също Аз; защото има само един Свети Дух, само едно „Слово“, и това е Моето.

28. Слушайте, ученици Мои: В „Първото време“ Аз ви дадох Закона, във Второто ви научих на любовта, с която трябва да тълкувате тези заповеди, а сега, в тази трета епоха, Аз ви изпращам Светлината, за да проникнете в смисъла на всичко, което ви е било разкрито.

29. Защо тогава искате да откриете три божества там, където съществува само един Божествен Дух, който е Моят?

30. Аз дадох закона на първите хора, но въпреки това обявих на Мойсей, че ще изпратя Месията. Христос, чрез когото ви дадох „Словото“ Си, ви каза, когато мисията Му вече наближаваше края си: „Връщам се при Отца, от Когото излязох.“ Той ви каза също: „Отецът и Аз сме Едно.“ Но след това обеща да ви изпрати Духа на Истината, който според Моята воля и в съответствие с вашето развитие щеше да освети тайната на Моите откровения.

31. Но кой може да хвърли светлина върху моите тайни и да обясни тези мистерии? Кой може да разпечата печатите на книгата на моята мъдрост, освен Мен?

32. Истина ви казвам, Светият Дух, когото в момента считате за нещо различно от Йехова и Христос, не е нищо друго освен Мъдростта, която Аз разкривам на вашия дух, за да ви позволя да разберете, видите и почувствате истината. (32, 22-27)

33. Обединете в ума и духа си Моите откровения като Бог, които ви проповядват Закона; Моите откровения като Отец, които ви разкриват Моята безкрайна любов, и Моите наставления като Учител, които ви разкриват Моята мъдрост, тогава от всичко това ще получите една същност, едно божествено намерение: да дойдете при Мен по пътя на духовната светлина — нещо повече от просто едно послание към вас. Искам да ви заведа в Моето собствено царство, където Аз съм винаги присъстващ, завинаги във вас. (324, 58)

34. Това няма да е първият път, когато хората се борят да тълкуват божествено откровение или да постигнат яснота по въпрос, който пред очите им се явява като тайна. Още през „Второто време“, след моята проповедническа дейност по света, хората обсъждаха личността на Исус и искаха да знаят дали той е божествен или не, дали е едно с Отца или е личност, различна от Него. По всякакви начини те преценяваха и изследваха моето учение.

35. Сега Аз отново ще бъда обект на тълкувания, обсъждания, спорове и изследвания.

36. Ще се проверява дали Духът на Христос, когато се е явил, е бил независим от Духа на Отца; и ще има други, които ще кажат, че е говорил Светият Дух, а не Отецът, нито Синът.

37. Но това, което наричате „Свети Дух“, е Светлината на Бога, а това, което наричате „Син“, е Неговото „Слово“. Така че, когато чувате това Слово тук, когато се възползвате от моето учение за „Второто време“ или мислите за закона и откровенията на „Първото време“, бъдете наясно, че сте в присъствието на Единния Бог, чувате Неговото Слово и приемате светлината на Неговия Дух. (216, 39-42)

Бог като Създателски Дух и Отец

38. Аз съм същността на всичко сътворено. Всичко живее чрез Моята безкрайна сила. Аз съм във всяко тяло и във всяка форма. Аз съм във всеки от вас, но вие трябва да се подготвите и да станете чувствителни, за да можете да Ме усетите и откриете.

39. Аз съм жизненото дихание за всички същества, защото Аз съм Животът. Затова ви разясних, че тъй като Аз съм присъстващ във

всички ваши дела, не е необходимо да изработвате Моя образ от глина или мрамор, за да Ме почитате или да Ме чувствате близо до себе си. Това неразбиране е послужило само за това да подмами човечеството към идолопоклонство.

40. Благодарение на Моето слово вие предчувствате хармонията, която съществува между Отца и всичко сътворено, разбирате, че Аз съм същността, която подхранва всички същества, и че вие сте част от Мен Самия. (185, 26-28)

41. Духът на Отца е невидим, но Той се проявява в безкрайно много форми. Цялата Вселена е само материално проявление на Божествеността. Всичко сътворено е отражение на Истината.

42. Аз съм обградил съществуването на душите, които са деца на Моята Божественост, в зависимост от мястото, което обитават, с редица форми на живот, в които съм вложил мъдрост, красота, жизнена сила и смисъл, за да дам на всеки от тези домове най-видимото доказателство за Моето съществуване и представа за Моята сила. Посочвам ви, че смисълът на живота се състои в любовта, в знанието, в познаването на истината. (168, 9-10)

43. Ученици, от Мен са произлезли трите същностни природи: божествената, душевната и материалната. Като Създател и Собственик на всичко сътворено, Аз мога да ви говоря по божествен и в същото време разбираем начин. Тъй като материалната природа е произлязла от Мен, Аз мога да направя гласа Си и Словото Си чути и физически, за да се направя разбираем за човека.

44. Аз съм съвършената наука, източникът на всичко, причината на всички причини и светлината, която осветява всичко. Аз стоя над всичко сътворено, над всяка ученост. (161, 35-36)

45. Сега е времето на разбирането, на просветлението на душата и ума, в което човекът най-накрая ще Ме потърси духовно, защото ще разбере, че Бог не е нито личност, нито плод на въображението, а безграничен и абсолютен вселенски Дух. (295, 29)

Христос, любовта и Словото Божие

46. Преди Отец да се яви на човечеството в Исус, Той ви изпрати Своите откровения, като се възползва от материални форми и събития. Под името „Христос“ вие сте познали Този, Който проповядваше Божията любов сред хората; но когато Той дойде на земята, Той вече се беше явил като Отец, затова не трябва да казвате, че Христос се е родил на света — Исус беше този,

който се роди, тялото, в което обитаваше Христос.

47. Помислете и накрая ще Ме разберете и ще признаете, че Христос е бил още преди Исус, защото Христос е Божията любов. (16, 6-7)

48. Ето, Аз съм тук при вас и ви давам сила да се борите за вечния мир на душата ви. Но наистина, казвам ви, още преди човечеството да Ме опознае, Аз вече ви просвещавах от безкрайността и вече говорех на сърцата ви. Защото, тъй като Аз съм Едно с Отца, Аз винаги съм бил в Него. Трябваше да минат векове над човечеството, докато светът Ме прие в Исус и чу Божието Слово, макар че трябва да ви кажа, че не всички, които тогава чуха Моето учение, имаха необходимото духовно развитие, за да почувстват в Христос Божието присъствие. (300, 30)

49. В Йехова вие вярвахте, че разпознавате жесток, ужасен и отмъстителен Бог. Тогава Господ ви изпрати Христос, Своята Божествена Любов, за да ви освободи от заблудата ви, така че „познавайки Сина, да познаете Отца“; и въпреки това невежото и отново заплетено в греха човечество вярва, че вижда разгневен и обиден Исус, който само чака пристигането в „Духовната долина“ на онези, които са Го наранили, за да им каже: „Махнете се от Мен, не ви познавам“; и за да ги подложи веднага на най-жестоките мъки във вечността.

50. Време е да разберете смисъла на Моите учения, за да не попаднете в заблуждения. Божествената Любов няма да ви попречи да дойдете при Мен; но ако не поправите грешките си, безмилостният Съдия на съвестта ви ще ви каже, че не сте достойни да влезете в Царството на Светлината. (16, 46-47)

51. Искам да бъдете като вашия Учител, за да можете с право да се наричате Мои ученици. Моето наследство се състои от любов и мъдрост. Христос беше Този, Който дойде при вас, и Христос е Този, Който в този момент ви говори; но не се опитвайте да Ме отделяте от Бога или да Ме виждате извън Него, защото Аз съм и винаги съм бил едно с Отца.

52. Казах ви, че Христос е Божествената любов; затова не се опитвайте да Ме отделяте от Отца. Смятате ли, че Той е баща без любов към децата Си? Как ви хрумна тази мисъл? Време е да разберете това.

53. Никой не трябва да се срамува да нарича Бога, Създателя, Отец, защото това е Неговото истинско име. (19, 57-58)

54. В Исус светът видя своя Бог, станал човек. Хората получиха от Него само уроци по любов, учения за безкрайна мъдрост, доказателства за съвършена справедливост, но никога нито дума за насилие, нито акт или

знак на злоба. Вижте вместо това колко много беше обиждан и осмиван. Той имаше власт и цялата сила в ръцете си, каквато целият свят няма, но беше необходимо светът да опознае своя Отец в истинската Му същност, в истинската Му справедливост и милосърдие.

55. В Исус светът видя Отец, който дава всичко за децата Си, без да иска нищо за Себе Си; Отец, който прощава най-тежките обиди с безкрайна любов, без никога да отмъщава, и Отец, който, вместо да отнеме живота на децата Си, които Го обиждат, им прощава и им очертава с кръвта Си пътя към тяхното духовно спасение. (160, 46-47)

56. Като човек Исус беше вашият идеал и въплъщение на съвършенството; за да имате в Него пример, достоен за подражание, Аз исках да ви науча какво трябва да бъде човекът, за да стане подобен на своя Бог.

57. Има един Бог, и Христос е Едно с Него, защото Той е „Словото“ на Божеството, единственият път, по който можете да стигнете до Отца на всичко сътворено. (21, 33-34)

58. Ученици, Христос е най-висшето проявление на божествената любов, Той е светлината, която е животът в сферите на Духа; светлината, която пробива мрака и разкрива пред всеки духовен поглед истината, разкрива тайните, отваря вратата и показва пътя към мъдростта, вечността и съвършенството на душите. (91, 32)

Светият Дух — Божията истина и мъдрост

59. В мъдростта се крие лечебната сила и утехата, към които копнее сърцето ви. Затова някога ви обещах Духа на истината като Дух на утехата.

60. Но е абсолютно необходимо да имате вяра, за да не застинете на пътя на развитието и да не изпитвате страх от изпитанията. (263, 10-11)

61. Това е епохата на Светлината, в която Божествената Мъдрост, която е Светлината на Светия Дух, ще освети дори най-тайните кътчета на сърцето и душата. (277, 38) (Виж също стихове 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37 от тази глава)

Глава 20 – Мария, майчината любов на Бога

Земното съществуване на Мария в смирение

1. Мария е цветето на моята небесна градина, чиято същност винаги е била в моя Дух.

2. Виждате ли тези цветя тук, които скриват красотата си в смирение? Такава беше и е Мария: неизчерпаем извор на красота за този, който може да я

съзерцава в чистота и благоговение, и съкровище на доброта и нежност за всички същества.
3. Мария премина през света и скри своята божествена същност; тя знаеше коя е и кой е нейният Син, но вместо да се хвали с тази благодат, тя се обяви само за слугиня на Всевишния, за инструмент на Божиите решения. (8, 42-43, 46)
4. Мария знаеше, че ще приеме по-могъщ и по-велик Цар от всички царе на земята. Но затова ли се коронова за кралица сред хората? Проповядваха ли устните ѝ на площадите, по улиците, в скромните колиби или в дворците, че ще стане майка на Месията, че „Единородният Син“ на Отца ще излезе от утробата ѝ?
5. Разбира се, че не, мой народ: в нея имаше най-голямо смирение, кротост и благодат, и обещанието се изпълни. Сърцето ѝ на човешка майка беше изпълнено с радост и още преди да роди – в този момент и след това през целия живот на Сина – тя беше най-любящата майка, която духовно познаваше предназначението на Исус, мисията, която Той трябваше да изпълни сред хората, и защо беше дошъл. Тя никога не се противопостави на това предназначение, защото имаше дял в същото дело.
6. Когато понякога проливаше сълзи, това беше плачът на човешката майка, това беше плътската природа, която усещаше болката в Сина, в собствената си плът.
7. Но беше ли тя ученичка на Учителя, на своя Син? Не. Мария нямаше нужда да учи нищо от Исус. Тя беше в Самия Отец и се беше въплътила само за да изпълни тази красива и трудна задача.
8. Ограничаваше ли се това превъзходно майчино сърце само с това да обича най-любимия си Син? Разбира се, че не; чрез това малко човешко сърце майчиното сърце се проявяваше в утеха и възвишени думи, в съвети и добрини, в чудеса, в светлина и в истина.
9. Никога тя не се изтъкваше, никога не разбираше погрешно думите на Учителя. Но така, както беше в подножието на яслите, които ѝ служеха за люлка, така беше и в подножието на кръста, на който Синът, Учителят, Отецът на цялото творение умря и издъхна като човек.
10. Така тя изпълни своето предназначение като човешка майка и даде възвишен пример на всички майки и на всички хора. (360, 28-31)

Мария и Исус

11. Често хората са се питали защо Исус, дори след като беше разпънат, се показа на грешницата Магдалина и след това посети учениците си, докато за това, че е посетил майка си,

нищо не се знае. На това Аз ви казвам, че не беше необходимо да се явя пред Мария по същия начин, както го направих пред онези. Защото връзката между Христос и Мария е съществувала винаги, още преди да бъде създаден светът.
12. Чрез Исус Аз се явих на човечеството, за да спася грешниците, и след разпъването си се показах пред тях, за да съживя вярата на онези, които се нуждаеха от Мен. Но наистина, казвам ви, Мария – като човек, моята любяща майка – не се нуждаеше да се очисти от никакво оскверняване, нито можеше да има някакъв недостатък във вярата, защото знаеше кой е Христос, още преди да Му предложи майчината си утроба.
13. Не беше необходимо да човекоподобявам Духа Си, за да посетя онези, които с същата чистота и кротост, с които Ме приеха в утробата си, Ме върнаха в Царството, от което бях дошъл. Но кой можеше да познае начина, по който Говорех към нея в нейната самота, и божествената нежност, с която Духът Ми я обгръщаше?
14. Така отговарям на онези, които Ми зададоха този въпрос, защото често мислеха, че първото посещение на Исус е трябвало да бъде при майка Му.
15. Колко различна трябваше да бъде формата, в която Аз се явих на Мария, от тази, която Аз използвах, за да се направя осезаем за Магдалина и Моите ученици. (30, 17-21)

Девствеността на Мария

16. На върха на планината, където се намира Учителят, е и Мария, вселенската Майка — тази, която в „Второто време“ стана жена, за да се превърне в реалност чудото на въплъщението на „Божественото Слово“.
17. Човекът често е съдил и изследвал Мария, а също и начина, по който Исус дойде на света, и тези съждения разкъсаха одеждата на чистотата на майчиния дух, чието сърце изля кръвта си върху света.
18. В това време Аз разкрих завесите на неизвестното, за да разсея съмненията на невярващия и да му дам познание за духовните учения.
19. Хората са направили от Моята истина, която е като път, много странични пътеки, по които най-често се заблуждават. Докато едни търсят застъпничеството на Небесната Майка, а други я не познават, нейният плащ от любов и нежност обгръща всички вечно.
20. От началото на времената Аз разкрих съществуването на Духовната Майка, за която пророците говореха още преди тя да се роди. (228, 1-5)
21. Мария беше изпратена, за да разкрие своята добродетел, своя пример и своята съвършена божественост. Тя не беше жена

като всички останали сред хората. Тя беше жена с различно естество, и светът наблюдаваше нейния живот, опознаваше нейния начин на мислене и чувстване, знаеше за чистотата и изяществото на нейната душа и тяло.
22. Тя е пример за простота, смирение, безкористност и любов. Но въпреки че животът ѝ е бил известен на тогавашния свят и на следващите поколения, има много хора, които не признават нейната добродетел, нейната девственост. Те не могат да си обяснят факта, че тя е била едновременно девица и майка. Причината за това е, че човекът по природа е невярващ и не знае как да съди божествените дела с пробуден дух. Ако изучаваше Писанията и проучваше въплъщението на Мария и живота на нейните предци, той най-накрая щеше да разбере коя е тя. (221, 3)
23. Най-нежната любов на Бога към Неговите създания няма форма*. Въпреки това, през Второто време тя прие образа на жена в Мария, майката на Исус.
** Образът на Мария, познат от явленията на Дева Мария, трябва да се разглежда само като краткотрайна духовна форма на откровение.*
24. Разберете, че Мария винаги е съществувала, тъй като нейната същност, нейната любов, нейната нежност винаги са били в Божеството.
25. Колко теории и заблуди са създали хората за Мария! За нейното майчинство, нейното зачатие и нейната чистота. Колко много са богохулствали при това!
26. В деня, когато наистина разберат тази чистота, те ще си кажат: „Би било по-добре за нас, ако никога не бяхме се раждали.“ Огнени сълзи ще горят в душите им. Тогава Мария ще ги обгърне с милостта си, Божествената Майка ще ги защити с мантията си, а Отец ще им прости и с безкрайна любов ще им каже: „Бдете и се молете, защото Аз ви прощавам, и чрез вас прощавам и благославям света.“ (171, 69-72)

Примерът на Мария за жената

27. Животът на вашия Учител е пример за всички хора. Но тъй като на жената липсваше наставление за нейната задача като майка, ѝ беше изпратена Мария като въплъщение на Божествената нежност, която се яви като жена сред хората, за да ви даде също така своя божествен пример за смирение. (101, 58)
28. Благословени жени: и вие принадлежите към моята апостолска общност. Между духа на мъжа и вашия няма разлика, макар че физически сте различни и задачите на двете страни са различни.
29. Приемете Исус за Учител на вашия дух и го следвайте по пътя, който любовта Му е начертала.

Приемете Неговото слово за свое и прегърнете Неговия кръст.
30. Аз говоря на вашия дух със същите думи, с които говоря на мъжете, защото вие сте духовно равни. И все пак — ако женското ви сърце търси образец, на който да подражава; ако се нуждаете от съвършени примери като опора, за да се усъвършенствате в живота, спомнете си за Мария, наблюдавайте я през целия ѝ живот на земята.
31. Волята на Отца беше скромният живот на Мария да бъде записан от Моите ученици, които я познаваха през цялото ѝ служение и разговаряха с нея.
32. Този живот — скромен за този, който го познава — беше блестящ от раждането до края му на света. Мария написа много страници с любящо наставление със смирението на духа си, с безкрайната си нежност, с чистотата на сърцето си, с любовта си към човечеството, което изразяваше повече с мълчание, отколкото с думи, тъй като знаеше, че Този, който трябваше да говори на хората, беше Христос.
33. Духът на Мария беше самата майчина любов, излязла от Отца, за да даде на човечеството съвършения пример за смирение, послушание и кротост. Нейният път през света беше следа от светлина. Животът ѝ беше скромен, величествен и чист. В нея се сбъднаха пророчествата, които предвещаваха, че Месията ще се роди от девица.
34. Само тя беше способна да носи в утробата си семето на Бога, само тя беше достойна, след като изпълни своята задача спрямо Исус, да остане като Духовна майка на човечеството.
35. Затова Мария е вашият съвършен пример, жени. Но обърнете се към нея и я вземете за пример в нейното мълчание, в нейните дела на смирение, в безкрайното себеотрицание от любов към нуждаещите се, в нейната тиха болка, в нейното състрадание, което прощава всичко, и в нейната любов, която е застъпничество, утеха и сладка подкрепа.
36. Девици, съпруги, майки, сираци или вдовици, самотни жени, които имате сърца, пронизани от болка — наричайте Мария вашата любяща и грижовна майка, призовавайте я в мислите си, приемете я в духа си и я почувствайте в сърцата си. (225, 46-54)

Мария като застъпница, утешителка и съизбавителка на хората

37. Мария вървеше тихо по света, но изпълваше сърцата с мир, застъпваше се за нуждаещите се, молеше се за всички и накрая проливаше сълзи на прошка и състрадание над невежеството и злото на хората. Защо да не се обърнете към Мария, ако искате

да дойдете при Господа, след като чрез нея сте приели Исус? Не бяха ли майката и синът обединени в часа на смъртта на Избавителя? Не се ли смеси в този момент кръвта на сина със сълзите на майката? (8, 47)
38. От кръста аз завещах на света Книгата на живота и на духовната мъдрост — книга, която през вековете, епохите и епохите трябваше да бъде тълкувана и разбрана от хората. Затова казах на разтърсената от болка Мария, стояща в подножието на кръста: „Жено, това е твоят син“, като посочих с поглед Йоан, който в този момент олицетворяваше човечеството, но човечеството, превърнато в добър ученик на Христос, одухотвореното човечество.
39. Към Йоан също се обърнах с думите: „Синко, това е твоята майка“ – думи, които сега ще ви обясня.
40. Мария олицетворяваше чистотата, послушанието, вярата, нежността и смирението. Всяка от тези добродетели е стъпка по стълбата, по която Аз слязох на земята, за да стана човек в утробата на тази свята и чиста жена.
41. Тази нежност, тази чистота и любов са божествената утроба, в която се оплождa семето на живота.
42. Тази стълба, по която Аз слязох при вас, за да стана човек и да живея сред децата Си, е същата като тази, която ви предлагам, за да се изкачите по нея към Мен , превръщайки се от хора в светлинни духове.
43. Мария е стълбата, Мария е майчиното лоно. Обърнете се към нея и ще Ме срещнете. (320, 68-73)
44. Аз ви оставих Мария при нозете на кръста, на онова възвишение, което пое моята кръв и сълзите на Майката. Там тя остана в очакване на децата си, защото тя ще бъде тази, която ще свали кръста от раменете им и ще им покаже пътя към небето. (94, 73)
45. Посланието на Мария беше послание на утеха, нежна грижа, смирение и надежда. Тя трябваше да дойде на земята, за да разкрие своята майчинска същност и да предложи своето девствено лоно, за да се въплъти в него „Словото“.
46. Но нейната мисия не приключи на земята. Отвъд този свят беше нейният истински дом, откъдето тя може да разпростре мантия от състрадание и грижа над всичките си деца, откъдето може да следи стъпките на заблудените и да излее небесното си утешение върху страдащите.
47. Много векове преди Мария да се роди, за да изпълни божественото си предназначение, като стане човек в тялото на жена, тя беше предсказана от един Божий пророк. Чрез него вие научихте, че една девица ще зачене и роди син, който ще се

нарича Имануил, което означава: Бог с нас.
48. В Мария, една жена без недостатък, върху която се спусна Духът на Небесната Майчина любов, се изпълни божественото обещание, което беше предсказано от пророка.
49. Оттогава светът я познава, а хората и народите изричат името ѝ с любов и в своята болка я търсят като майка.
50. Наричате я Болезнена Майка, защото знаете, че светът е забил меча на болката в сърцето ѝ, и от въображението ви не изчезва онова страдащо лице и онова изражение на безкрайна скръб.
51. Днес искам да ви кажа, че трябва да изтриете от сърцата си този вечен образ на болката и вместо това да мислите за Мария като за добра, усмихната и любяща майка, която действа духовно и помага на всичките си деца да се развиват нагоре по пътя, начертан от Учителя.
52. Разбирате ли сега, че мисията на Мария не се ограничаваше до майчинството на земята? Също така нейното проявление във „Второто време“ не беше единственото, а за нея е запазена нова епоха, в която тя ще говори на хората от дух към дух.
53. Моят ученик Йоан, пророк и провидец, видя в своето възхищение една жена, облечена със слънцето, девица, сияеща от светлина.
54. Тази жена, тази девица е Мария, която в утробата си вече няма да приеме нов Спасител, а цял свят от хора, които се хранят в нея с любов, вяра и смирение, за да следват божествените стъпки на Христос, Учителя на всяко съвършенство.
55. Пророкът видя как тази жена страдаше, сякаш раждаше; но тази болка беше болката на пречистването на хората, на изкуплението на душите. Когато болката отмине, в душите ще настъпи светлина и радост ще изпълни духа на вашата Вселенска Майка. (140, 44-52)

Божествената природа на Мария

56. Мантията на вашата Небесна Майка от вечността насам е давала сянка на света и с любов е пазила моите деца, които са и нейни. Мария като Дух не се е родила на света; нейната майчинска същност винаги е била част от Мен.
57. Тя е съпругата на Моята чистота, на Моята святост. Тя беше Моя дъщеря, когато стана жена, и Моя майка, когато прие „Въплътеното Слово“. (141, 63-64)
58. Мария е божествена по своята същност, нейният дух е едно с Отца и със Сина. Защо я създят по човешки, след като тя беше избраната дъщеря, която от началото на времената беше обявена на човечеството като чистото създание, в което щеше

да се въплъти „Божественото Слово“?
59. Защо тогава човекът богохулства и се съмнява в Моята сила и изследва Моите дела без уважение? Причината за това е, че той не се е задълбочил в Моето божествено учение, не е размишлявал върху това, което казват Писанията, нито се е подчинил на Моята воля.
60. Днес, в „Третото време“, той също се съмнява, че Мария се явява пред хората. Но Аз ви казвам, че тя има дял във всичките Ми дела, защото тя е въплъщението на най-нежната любов, която обитава в Моя Божествен Дух. (221, 4-6)
61. Мария е Духът, който е толкова дълбоко слит с Божествеността, че представлява един от нейните аспекти, както ги изобразяват трите форми на Откровението: Отецът, Словото и Светлината на Светия Дух. В този смисъл Мария е онзи Божий Дух, който разкрива и въплъщава божествената грижа. (352, 76)
62. Колко много хора се надяват да стигнат до най-високото небе, за да се запознаят с Мария, която винаги си представят в човешки облик като жената, която е била на земята, като майка на Христос, станал човек, и която си представят като кралица на трона, красива и могъща.
63. Но Аз ви казвам, че не трябва повече да придавате образ на Божественото в ума си. Мария, вашата Духовна Майка, съществува; но тя няма нито образа на жена, нито какъвто и да е друг образ. Тя е святата и любяща нежност, чието милосърдие се простира до безкрай. Тя царува в душите, но нейното царуване е на смирение, милосърдие и чистота. Но тя няма трон, както си го представят хората.
64. Тя е красива, но с такава красота, която не можете да си представите дори с най-красивото лице. Нейната красота е небесна, а вие никога няма да сте способни да разберете небесното. (263, 30)

Всеобщото излъчване на Мария

65. Мария, вашата Вселенска Майка, живее в Мен и дарява на своите многообичани деца най-нежните ласки. Тя е била във вашите сърца, за да остави в тях своя мир и да ги превърне в светилище. Мария бди над света и разпростира крилете си като чучулига над него, за да го пази от единия полюс до другия. (145, 10)
66. В Моята Божественост живее застъпническата любов; това е Мария. Колко сърца, които бяха останали затворени за вярата, се отвориха чрез нея за покаяние и любов! Нейната майчинска същност е присъстваща в цялото творение, тя се усеща от всички, и все пак мнозина я отричат с отворени очи. (110, 62)

67. Онези, които отричат божествената майчинска същност на Мария, отричат едно от най-красивите откровения, които Божеството е дало на хората.
68. Онези, които признават божествеността на Христос и отричат Мария, не знаят, че се лишават от най-нежната и най-прекрасна черта, която съществува в Моята божественост.
69. Колко много са онези, които вярват, че познават Писанията, а всъщност не знаят нищо, защото не са разбрали нищо. И колко много са онези, които, въпреки мнението си, че са открили езика на Сътворението, живеят в заблуда.
70. Майчинският дух действа с любов във всички същества, можете да видите неговия образ навсякъде. Нейната божествена майчина любов е паднала като благословено семе в сърцата на всички създания, и всяко царство на природата е живо свидетелство за нея, а всяко майчино сърце е олтар, издигнат пред тази велика любов. Мария беше божествен цвят, а плодът беше Исус. (115, 15-18)

Глава 21 – Всемогъществото, вездесъщността на Бога и Неговата справедливост

Силата на Бога

1. Ако съвременният човек с цялата си наука не е в състояние да подчини елементите на природата на волята си – как би могъл тогава да наложи своята власт върху духовните сили?
2. По същия начин, по който небесните тела в космоса следват своя неизменен ред, без волята на човека да може да промени тяхната орбита или тяхното предназначение, така и редът, който съществува в духовното, не може да бъде променен от никого.
3. Аз създадох деня и нощта, тоест Аз съм Светлината и никой друг освен Мен не може да я спре. Същото важи и за духовното. (329, 31-33)
4. Ако вярвате в Мен, можете да се доверите, че Моята сила е безкрайно по-голяма от греха на хората и че затова човекът и неговият живот трябва да се променят, веднага щом грехът отстъпи пред светлината на истината и справедливостта.
5. Можете ли да си представите живота на този свят, когато хората веднъж изпълнят волята на Бога? (88, 59-60)
6. За Мен покаянието на едно човешко същество, неговото обновяване и спасение не могат да бъдат невъзможни. Тогава Аз не бих бил всемогъщ, а човекът би бил по-силен от Мен. Смятате ли, че Моята сила е по-малка от силата, която злото притежава в

хората? Смятате ли, че тъмнината в човека е по-силна от божествената светлина? Никога! Кажете Ми това от сърцето си.

7. Помислете: Моята задача е, след като съм ви дал съществуването, да ви водя към съвършенство и да ви обединя всички в едно-единствено духовно семейство; и не забравяйте, че Моята воля се изпълнява над всичко.

8. Аз, Божественият Сеяч, незабележимо засявам семето на любовта си във всяка душа. Само Аз знам кога това семе ще поникне в цялото човечество и само Аз съм способен с безкрайно търпение да чакам плодовете на делата си. (272, 17-19)

9. Аз не искам да ви унижавам с величието Си, нито да се хваля с него, но все пак ви го показвам, доколкото е Моята воля, за да изпитате най-висшата наслада от това, че имате за Отец Бог на всяка сила, мъдрост и съвършенство.

10. Радвайте се на мисълта, че никога няма да видите края на Моята сила и че колкото по-високо е развитието на душата ви, толкова по-добре ще Ме познавате. Кой не би се съгласил да знае, че никога няма да достигне величието на своя Господ? Не бяхте ли съгласни на земята да сте по-млади на възраст в сравнение с вашия земен баща? Не му ли признавахте доброволно опит и авторитет? Не се ли радвахте да видите, че имате за баща човек, който е по-силен от вас — горд, храбър и пълен с добродетели? (73, 41-42)

11. Какво означава силата на хората спрямо Моята мощ? Какво може да направи съпротивата на материалистичните народи срещу безкрайната сила на одухотворението? Нищо!

12. Аз позволих на човека да стигне до границата на стремежа си към власт и до върха на своята гордост, за да установи сам, че дарът на свободата на волята, с който е бил надарен от Отца, представлява истина.

13. Но когато стигне до границата, той ще отвори очите си за светлината и любовта и ще се поклони пред Моето присъствие, покорен от единствената абсолютна сила и единствената всеобща мъдрост, която е на вашия Бог. (192, 53)

Присъствието на Бога във всичко сътворено

14. Аз нямам определено или ограничено място, където обитавам в Безкрайното, защото Моето присъствие е във всичко, което съществува, както в Божественото, така и в Духовното или в Материалното. Не можете да кажете в коя посока се намира Моето царство; и когато повдигате поглед към висините и той е насочен към небето, правите това само като нещо символично. Защото вашата планета се върти

непрестанно и с всяко движение ви предлага нови участъци от небето и нови височини.
15. С всичко това искам да ви кажа, че между вас и Мен няма разстояние и че единственото, което ви отделя от Мен, са вашите непозволени дела, които поставяте между Моя съвършен закон и вашия дух.
16. Колкото по-голяма е вашата чистота, колкото по-високи са вашите дела и колкото по-устойчива е вашата вяра, толкова по-близък, по-интимен и по-достъпен за вашите молитви ще Ме усещате.
17. Също така: колкото повече се отдалечавате от доброто, от справедливото, от позволеното и се отдавате на материализма на един мрачен и егоистичен живот, толкова повече ще трябва да Ме чувствате все по-далеч от вас. Колкото повече сърцето ви се отдалечава от изпълнението на Моя закон, толкова по-нечувствително ще става то към Моето божествено присъствие.
18. Разберете защо в това време Аз обявявам Словото Си в тази форма и ви подготвям за диалога от дух към дух.
19. Тъй като вярвахте, че съм безкрайно далеч, не разбирахте как да дойдете при Мен. Аз ви потърсих, за да ви направя Божественото Ми присъствие осезаемо и да ви докажа, че между Отца и децата Му няма пространства или разстояния, които да ги разделят. (37, 27-32)
20. Ако мислите, че съм напуснал трона Си, за да се явя пред вас, то вие се заблуждавате; защото онзи трон, който си представяте , не съществува. Троновете са нещо за суетните и горделивите хора.
21. Тъй като Моят Дух е безкраен и всемогъщ, Той не обитава на определено място: Той е навсякъде, на всички места, в духовното и в материалното. Къде тогава да бъде онзи трон, който Ми приписвате?
22. Престанете да Ми приписвате материална физическа форма на трон, подобен на земните, освободете Ме от човешката форма, която винаги Ми приписвате, престанете да мечтаете за небе, което човешкият ви разум не е в състояние да обхване. Когато се освободите от всичко това, ще бъде, сякаш разкъсвате веригите, които ви връзваха, сякаш висока стена се срутва пред погледите ви, сякаш гъста мъгла се разредява и ви позволява да видите хоризонт без граници и безкрайно, сияйно небесно свод, което обаче е достъпно за вашия дух.
23. Едни казват: Бог е на небето, други: Бог обитава в отвъдното. Но те не знаят какво казват, нито разбират в какво вярват. Наистина, Аз „живея“ на небето; но не на конкретното място, което сте си представили: Аз живея на небето на светлината, на силата,

на любовта, на мъдростта, на справедливостта, на блаженството, на съвършенството. (130, 30, 35-36)

24. Моето всеобщо присъствие изпълва всичко, на никое място или в никое пространство на Вселената няма празнота, всичко е проникнато от Мен. (309, 3)

25. Казах ви, че съм толкова близо до вас, че познавам дори най-тайните ви мисли, че съм навсякъде, където сте вие, защото съм вездесъщ. Аз съм Светлината, която осветява ума ви чрез вдъхновения или просветляващи идеи.

26. Аз съм във вас, защото Аз съм Духът, който ви оживява, съвестта, която ви съди. Аз съм във вашите сетива и във вашето тяло, защото Аз съм в цялото творение.

27. Усещайте Ме все повече във вас и във всичко, което ви заобикаля, за да може, когато дойде моментът да напуснете този свят, да влезете изцяло в духовния живот и да няма смущение във вашата душа от впечатленията, които светът на сетивата би могъл да остави; и да се приближите още една крачка към Мен, Който съм източникът на безкрайна чистота, от която ще пиете вечно. (180, 50-52)

28. Знаете ли какъв е източникът на онова Светлина, която се съдържа в думите, изречени от устните на гласовете? Нейният източник е в Доброто, в Божествената любов, във вселенската Светлина, която извира от Бога. Това е лъч или искра от онова сияйно Всесъщество, което ви дава живот; това е част от безкрайната сила, която движи всичко и под чието влияние всичко вибрира, трепти и непрестанно описва кръгове. Това е онова, което наричате божествено излъчване , това е светлината на Божествения Дух, която осветява и оживява душите.

29. Това излъчване оказва влияние както върху душата, така и върху тялото, както върху световете, така и върху хората, растенията и всички същества на творението. Тя е духовна за духа, е материална за материята, е интелигентност за умствените способности, е любов в сърцата. Тя е знание, е талант и е самосъзнание, е инстинкт, е интуиция и стои над сетивата на всички същества според техния ред, тяхната същност, техния вид и тяхната степен на развитие. Но източникът е един: Бог; и същността ѝ е една: любовта. Какво може да има невъзможно в това, че Аз просветлявам разума на тези създания, за да ви изпратя послание от духовна светлина?

30. Растенията приемат жизненото излъчване, което Моят Дух им изпраща, за да дадат плод. Звездите приемат силата, която Моят Дух излъчва върху тях, за да могат да се въртят по своите орбити. Земята, която е

настоящото, живо свидетелство, достъпно за всичките ви сетива, непрестанно приема излъчването на живот, което ражда толкова много чудеса от недрата си. Защо тогава да е невъзможно човекът, в чието същество като скъпоценен камък блести присъствието на Духа, в което се състои неговото сходство с Мен, да получи директно от Моя Дух към своя Дух божественото излъчване, което е духовното семе, което трябва да даде плод в него? (329, 42-44)

31. Нито един от вашите въздишки няма да остане нечут в небето, всяка молитва намира отзвук в Мен, нито една от вашите скърби или житейски кризи не остава незабелязана от Моята бащинска любов. 280 Глава 21 Аз знам всичко, чувам всичко, виждам всичко и във всичко съм присъстващ.

32. Тъй като хората мислят, че Аз съм се оттеглил от тях заради греховете им, в крайна сметка те се чувстват далеч от Мен. О, човешко невежество, което е донесло толкова много горчивина на устните им! Знайте, че ако Аз се оттегля от някое от Моите създания, то веднага ще престане да съществува. Но това не се е случило, нито ще се случи, защото когато ви дадох Духа, Аз ви дарих на всички вечен живот. (108, 44-45)

Удари на съдбата

33. Не проклинайте изпитанията, които тежат върху вас и върху цялото човечество, не казвайте, че те са наказание, гняв или отмъщение от Бога, защото тогава вие богохулствате. Казвам ви, че именно тези изпитания приближават човечеството все повече към спасителното пристанище.

34. Наречете ги справедливост, изкупление или уроци, тогава това ще бъде точно и правилно. Гневът и отмъщението са човешки страсти, които са присъщи на същества, които все още са далеч от душевния мир, хармонията и съвършенството. Не е справедливо да давате на моята любов към вас, която определя всичките ми дела, вулгарното име „наказание“ или недостойното име „отмъщение“.

35. Помислете, че доброволно сте се отправили по трънливи пътища или в мрачни бездни и че не сте послушали моят любящ призив, нито сте се вслушали в гласа на съвестта си, поради което се наложи болката да ви дойде на помощ, за да ви събуди, да ви спре, да ви доведе до разум и да ви върне на истинския път. (181, 6-8)

36. Аз не ви наказвам; но Аз съм справедливост и като такава позволявам на всеки, който нарушава заповедите Ми, да я почувства. Защото Вечният ви е

разкрил Своя закон, който никой не може да промени.

37. Вижте как човекът се оплаква в тежко изпитание, когато пада в безмерно дълбока бездна, когато вижда как жена му плаче при загубата на любими същества, как децата му са лишени от прехрана и как домовете потъват в мизерия и скръб. Той е потресен от своето нещастие, отчаян; но вместо да се моли и да се покае за греховете си, той се възмущава срещу Мен и казва: „Как е възможно Бог да ме наказва по този начин?“, докато Божественият Дух всъщност също пролива сълзи заради болката на децата Си, и сълзите Му са кръв на любовта, прощението и живота.

38. Истина ви казвам: поради развитието, което човечеството е достигнало, подобряването на положението му в това време не зависи само от Моята милост. То е жертва на самото себе си, но не и на Моето наказание. Защото Моят закон и Моята светлина блестят във всяка съвест.

39. Моята справедливост слиза, за да изтръгне всяко плевел* с корена, и дори природните сили се явяват като изпълнители на тази справедливост. Тогава изглежда, сякаш всичко се обединява, за да изтреби човека, макар че това трябва да служи за неговото пречистване. Но някои се заблуждават и казват: „Ако трябва да понасяме толкова голяма болка — защо изобщо идваме на този свят?“, без да помислят, че болката и грехът не произхождат от Мен.

** От други, подобни думи на Христос става ясно, че с това „плевел“ не се имат предвид хората, а техните зли и порочни нагони и склонности.*

40. Човекът е отговорен за това, че остава в неведение относно това какво е справедливост и какво е изкупление. Оттам произтича първо неговото въстание, а след това и неговото богохулство. Само този, който е изследвал Моето учение и спазва Моя закон, вече не е способен да обвинява своя Отец. (242, 19-21)

Божията справедливост

41. Вие сте като храсти, които понякога имат толкова сухи и болни клони, че се нуждаят от болезнено подрязване, за да се отстранят болните им части, така че да могат отново да оздравеят.

42. Когато моята любовна справедливост отстрани от човешкото дърво болните клони, които увреждат сърцето му, тя го изправя.

43. Когато на човек трябва да му бъде отрязан член от тялото, той въздиша, трепери и се страхува, дори и да знае, че това се прави, за да се премахне това, което е болно, което е мъртво и заплашва това, което все още може да живее.

44. И розите, когато бъдат подрязани, проливат сока на

живота си като сълзи от болка; но след това се покриват с най-красивите цветове.

45. Моята любов подрязва по безкрайно по-висш начин злото в сърцата на децата Ми, като понякога Аз Самият се жертвам.

46. Когато хората Ме разпънаха на кръста, Аз покрих моите палачи с моята доброта и моето прощение и им дадох живот. С думите си и с мълчанието си Аз ги изпълних със светлина, защитих ги и ги спасих. Така Аз подрязвам злото, отблъсквам го с любовта си и защитавам и спасявам злодея. Тези прощения бяха, все още са и завинаги ще бъдат извори на изкупление. (248, 5)

47. Аз не мога да ви осъдя по-тежко, отколкото тежат вашите простъпки. Затова ви казвам, че няма от какво да се страхувате от Мен, а от самите себе си.

48. Само Аз знам тежестта, мащаба и значението на вашите простъпки. Хората постоянно се впечатляват от външния вид, защото не са способни да проникнат в сърцата на ближните си. Аз, от друга страна, гледам в сърцата и мога да ви кажа, че при Мен са дошли хора, които са се обвинили в тежки простъпки и са били изпълнени с разкаяние, защото са Ме обидили, но Аз ги намерих за чисти. За разлика от тях, други са дошли и са Ми казали, че никога не са сторили зло на никого, но Аз знаех, че лъжат. Защото макар ръцете им да не са се оцапали с кръвта на ближния им, кръвта на жертвите им, на които са заповядали да отнемат живота, се е изляла върху душите им. Това са онези, които хвърлят камъка, а при това крият ръката си. Когато в моето послание съм изрекъл думите „страхлив“, „лъжец“ или „предател“, цялото им същество се е разтреперило и често са се отдалечавали от моя урок, защото са усещали поглед, който ги е осъждал. (159, 42-43)

49. Ако в божествената справедливост не съществуваше най-голямата любов на Отца, ако справедливостта Му нямаше този източник, това човечество вече нямаше да съществува; греховете му и непрестанните му простъпки щяха да изчерпят божественото търпение; но това не се е случило. Човечеството продължава да живее, душите все още се въплъщават, и на всяка крачка, във всяко човешко дело се проявява Моята справедливост, която е любов и безкрайно милосърдие. (258, 3)

50. Разберете Моето Слово, за да не се заблудите, както мнозина, от делата на Моята божествена справедливост, когато с сила наказвам онези, които са извършили само леко простъпване, а напротив, на пръв поглед прощавам на онези, които са извършили тежко престъпление.

51. Учителят ви казва: Когато наказвам със сила този, който на пръв поглед е извършил само леко простъпване, това е защото познавам слабостта на душите, и когато те се отклонят от пътя на спазването на закона, това може да бъде първата стъпка, която ги води към погибелта. Но когато прощавам на другите тежко престъпление, това става, защото знам, че голямото прегрешение е за душата повод за също толкова голямо разкаяние.

52. Не съдете, не осъждайте, дори и в мислите си не желайте моята справедливост да се стовари върху онези, които причиняват кръвопролитие сред народите. Мислете само, че те, както и вие, са мои деца, мои създания, и че ще трябва да изкупят големите си престъпления с големи изкупления. Истина ви казвам: именно онези, които сочите с пръст като онези, които безмилостно са разрушили мира и ви хвърлят в хаос, в идващите времена ще станат големите миротворци, големите благодетели на човечеството.

53. Кръвта на милиони жертви вика от земята за Моята божествена справедливост, но отвъд човешкото правосъдие ще бъде Моето, което достига всяка душа, всяко сърце.

54. Човешкото правосъдие не прощава, не избавя, не обича. Моето обича, прощава, избавя, съживява, възвисява и просветлява; и именно онези, които са причинили толкова много болка на човечеството, Аз ще изкупя и спася, като ги преведа през тяхното велико изкупление, което ще бъде тигелът, в който те ще бъдат пречистени и напълно пробудени за гласа на съвестта си, за да могат да погледнат до най-дълбокото дъно на делата си. Аз ще ги накарам да изминат същия път, по който са накарали да вървят своите жертви, своите народи. Но накрая те ще достигнат душевна чистота, за да могат да се върнат на земята, за да възстановят всичко разрушено, за да възстановят всичко, което е било унищожено. (309, 16-18)

55. Трябва да знаете, че не едва когато смъртта дойде при вас, вашият Отец ви съди, а че този съд започва веднага щом осъзнаете делата си и почувствате призива на съвестта си.

56. Моят съд винаги е над вас. На всяка крачка, било то в човешкия живот или във вашия духовен живот, вие сте подчинени на Моя съд; но тук, на света, в плътската обвивка, душата става нечувствителна и глуха за призивите на съвестта.

57. Аз ви съдя, за да ви помогна да отворите очите си за светлината, за да ви освободя от греха и да ви избавя от болката.

58. В Моя съд никога не вземам предвид обидите, които сте Ми нанесли, защото в Моя съд никога

не се проявяват злоба, отмъщение, нито дори наказание.

59. Когато болката прониква в сърцето ви и ви удря в най-чувствителното място, това става, за да ви посочи някаква грешка, която извършвате, за да ви помогне да разберете Моето наставление и да ви даде ново и мъдро учение. В основата на всяко от тези изпитания винаги присъства Моята любов.

60. В някои случаи Аз ви позволих да разберете причината за едно изпитание, в други не можете да откриете смисъла на това предупреждение на Моята справедливост, и то защото в делото на Отца и в живота на вашата душа има дълбоки тайни, които човешкият разум не е в състояние да разгадае. (23, 13-17)

61. Далечно е времето, когато ви беше казано: „С каквато мярка мерите, с такава ще бъдете измерени.“ Колко често този закон беше използван, за да се отмъсти тук, на земята, и да се отхвърли всяко чувство на любов към ближния!

62. Сега ви казвам, че Аз съм взел тази мярка на справедливостта и ще ви измервам с нея според това, с което сте измервали, макар че трябва да добавя, че във всеки от Моите съди Отецът ще бъде присъстващ, Който ви обича много, и Спасителят, Който е дошъл за вашето спасение.

63. Човекът е този, който с делата си произнася присъдата си, понякога ужасни присъди, а вашият Господ е този, който ви оказва помощ, за да намерите начина, по който да понесете изкуплението си.

64. Истина ви казвам, ако искате да избегнете прекалено болезнено изкупление, покайте се навреме и дайте нов курс на живота си чрез искрено обновление с дела на любов и милосърдие към братята си.

65. Разберете, че Аз съм спасителната врата — вратата, която никога няма да бъде затворена за всички, които Ме търсят с истинска вяра. (23, 19-23)

66. Сега виждате, че божествената справедливост се състои от любов, а не от наказание, както вашата. Какво би станало с вас, ако Аз прилагах вашите собствени закони, за да ви съдя — пред Мен, пред когото нито външният вид, нито лъжливите аргументи имат значение?

67. Ако ви съдя според вашата злоба и приложа вашите ужасно сурови закони — какво ще стане с вас? Тогава с право ще Ме молите да проявя милост.

68. Но не трябва да се страхувате, защото Моята любов никога не увяхва, нито се променя, нито изчезва. Вие, от друга страна, със сигурност ще изчезнете, ще умрете и ще се родите отново, ще си отидете и после ще се върнете, и така ще вървите по пътя си, докато дойде денят, в който ще

познаете вашия Отец и ще се подчините на Неговите Божествени закони. (17, 53)

Глава 22 – Любовта, грижата и милостта на Бога

Любовта на Небесния Отец

1. Не се учудвайте, че любовта Ми ви следва навсякъде, въпреки греховете ви. Всички вие сте Мои деца. В този свят сте имали образ на Божествената любов в любовта на вашите родители. Можете да им обърнете гръб, да не признавате авторитета им, да не се подчинявате на заповедите им и да не обръщате внимание на съветите им; можете с вашите зли дела да нанесете рана в сърцата им, можете да станете причина очите им да изсъхнат от толкова много сълзи, че на слепоочията им да се появят бели коси и лицата им да бъдат белязани от следите на страданието; но те никога няма да престанат да ви обичат и ще имат за вас само благословение и прошка.

2. Но ако тези родители, които сте имали на земята и които не са съвършени, са ви дали толкова големи доказателства за чиста и възвишена любов — защо тогава се учудвате, че Този, Който е сътворил тези сърца и им е възложил задачата да бъдат родители, ви обича с съвършена любов? — Любовта е най-висшата истина. Заради истината Аз станах човек и заради истината умрях като човек. (52, 27)

3. Моята любов не трябва да ви учудва, но и не се съмнявайте в нея, когато преживявате, че често изпивате много горчив чаша в света.

4. Човекът може да падне дълбоко, да бъде изпълнен с мрак или да се колебае да се върне при Мен. Но за всички ще дойде моментът, в който ще Ме почувстват в собственото си същество, няма да Ме чувстват вече далечен и няма да могат да Ме считат за чужденец, нито да отричат Моето съществуване, Моята любов и Моята справедливост. (52, 30)

5. Не искам да ви виждам като обвиняеми пред Мен, искам винаги да ви считам за Мои деца, за които Моята бащина любов е винаги готова да помогне. Аз ви създадох за слава на Моя Дух и за да бъдете щастливи в Мен. (127, 41)

6. Научете се да Ме обичате, осъзнайте как любовта Ми ви следва навсякъде, въпреки вашите простъпки и грехове, без да можете да се измъкнете от нейното влияние или да й се измъкнете. Осъзнайте: колкото по-тежки са вашите простъпки, толкова по-голямо е милосърдието Ми към вас.

7. Злобата на хората иска да отблъсне Моята любов, но тя не може да й се противопостави,

защото любовта е всеобщата сила, божествената мощ, която създава всичко и движи всичко.

8. Доказателството за всичко, което ви казвам, е това, което ви дадох, когато се явих сред вас в това време, в което човечеството се е изгубило в бездната на греха си. Моята любов не може да изпитва отвращение към човешкия грях, а само състрадание.

9. Познайте Ме, елате при Мен, за да измиете петната си в кристално чистия извор на Моето милосърдие. Молете се, молете се, и ще ви се даде. (297, 59-62)

10. За миг хората вярват, че са толкова недостойни пред Мен, че не могат да разберат, че Аз мога да ги обичам толкова много. И когато веднъж са се примирили с това да живеят далеч от своя Отец, те си изграждат живот според собствените си представи, създават свои закони и основават свои религиозни общности. Затова изненадата им е голяма, когато Ме видят да ида. Тогава питат: „Наистина ли нашият Отец ни обича толкова много, че по такъв начин търси възможност да ни се разкрие?“

11. Хора, мога само да ви кажа, че не позволявам това, което е Мое, да загине, а вие сте Мои. Обичах ви още преди да сте се появили и ще ви обичам вечно. (112, 14-15)

Божията грижа и помощ

12. Ученици, Аз ви дадох всички наставления, от които душата се нуждае в своето развитие.

13. Блажени онези, които познават истината, защото те бързо ще намерят „Пътя“. Другите винаги отхвърлят божествените наставления, защото им се струва, че техните дела са по-добри от Моите.

14. Аз ви обичам всички. Аз съм пастирът, който призовава овцете си, който ги обединява и преброява и всеки ден иска да има повече — който ги храни и гали, грижи се за тях и се радва, когато вижда, че са много, макар че понякога плаче, когато вижда, че не всички са послушни.

15. Такива са вашите сърца: много от вас идват при Мен, но малцина са тези, които наистина Ме следват. (266, 23-26)

16. Вземете кръста си и Ме следвайте с смирение. Вярвайте, че докато утешавате някого, носите мир на сърцето или светлина на душата, Аз ще се погрижа за всичко, свързано с вашия материален живот, и няма да пренебрегна нищо.

17. Вярвайте, че когато говоря на вашия дух, Аз поглеждам и в сърцето ви, за да открия в него неговите тревоги, нужди и желания. (89, 6-7)

18. Няма раси или племена, колкото и некултурни да ви се струват те — дори онези, които не познавате, защото живеят в

недостъпни гори — които да не са изпитали проявленията на Моята любов. В моменти на опасност те са чували небесни гласове, които ги пазят, закрилят и съветват.

19. Вие никога не сте живели изоставени. От самото начало, откакто сте се появили на бял свят, вие сте били под щита на Моята любов.

20. Вие, човешки родители, които обичате нежно децата си: бихте ли били способни да ги оставите на съдбата им, когато те едва са се родили в този живот, когато най-много се нуждаят от вашата грижа, вашата всеотдайност, вашата любов?

21. Виждал съм как се тревожите за децата си, дори когато те са достигнали зряла възраст; дори за онези, които съгрешават, които са ви наранили, вие се тревожите с най-голяма любов.

22. Но ако реагирате по този начин на нуждите на вашите деца – каква ли ще бъде тогава любовта на вашия Небесен Отец, Който ви е обичал още преди да сте съществували?

23. Винаги съм ви идвал на помощ; и в това време, когато ви срещам с по-голямо духовно развитие, ви научих как трябва да се борите, за да унищожите злите сили, и как да увеличавате вибрациите на доброто. (345, 39-42)

24. Сега влизате в нов етап от живота си; пътят е прокаран. Вземете кръста си и Ме следвайте. Не ви казвам, че по този път няма да има изпитания; но винаги, когато преминавате през труден участък или изпивате чашата на страданието, ще чуете глас, който ви окуражава и ви съветва, моята любов ще бъде с вас, ще ви подкрепя и ще ви издига, и ще почувствате нежната ласка на моето лечебно масло. (280, 34)

25. Когато видя, че се оставяте да бъдете победени от болката и че, вместо да извлечете поуките, които всяко изпитание съдържа, се задоволявате да плачете, да проклинате или просто да чакате смъртта като край на вашите страдания, тогава Аз се приближавам към вас, за да се обърна с любов към сърцето ви, да му дам утеха и надежда и да го укрепя, за да може то да преодолее себе си, своята слабост и липсата си на вяра и да триумфира над изпитанията; защото в този триумф се крие мирът, светлината и духовното блаженство, което е истинското щастие. (181, 10)

26. Ако помислите, че Аз съм дори в най-малките същества на природата — как бих могъл да ви отрека и да се отделя от вас само защото имате несъвършенства в себе си , тъй като точно тогава имате най-голяма нужда от Мен?

27. Аз съм Животът и съм във всичко, затова нищо не може да умре. Помислете добре, за да не останете обвързани с изразните

средства. Успокойте сетивата си и Ме открийте в същността на думата. (158, 43-44)

28. Върнете се във вътрешността си и там ще откриете светилището, ковчега на завета. Ще откриете извор, извор на благодати и благословения.

29. Няма безпомощна душа, никой не е лишен от наследство. Пред моето божествено милосърдие в цялата Вселена няма нито един, който да може да се нарече беден, отхвърлен от своя Отец; нито един, който да може да се нарече изгонен от земите на Господа.

30. Който се чувства лишен от наследство, прави това, защото не е открил в себе си даровете на благодатта или защото в момента се е заблудил в греха, защото е заслепен или защото се чувства недостоен.

31. Вие трябва винаги да откривате тези дарове на благодатта в себе си; тогава ще преживеете, че моето присъствие никога няма да ви липсва, че винаги „хляб“, „лечебен балсам“, „оръжия“, „ключове“ и всичко, от което се нуждаете, ще бъде налице във вас самите, защото вие сте наследниците на моето царство и моята слава. (345, 87)

32. Между Отца и децата има връзка, която никога не може да се прекъсне, и тази връзка е причината за диалога между Божествения Дух и всички вас. (262, 35)

33. Човечеството се нуждае от Моята любов, от Моето Слово, което трябва да достигне до дъното на сърцата ви. Учителят се бори неуморно, за да бъдат вашите души всеки ден все по-просветени, така че, освободени от невежеството, да могат да се издигнат към по-висши сфери.

34. Портите на Моето царство са отворени и „Словото“ на Отца идва при вас с безкрайна любов, за да ви покаже отново пътя.

35. Аз дойдох отново при човечеството, но то не Ме усети, защото се явих духовно, а неговият материализъм е голям. Тъй като вашата душа произлезе от Моя Божествен Дух — защо тогава хората не Ме усетиха? Защото са привързали душите си към материализма, към низките страсти.

36. Но ето Агнето Божие, което идва при вас като светлина, за да ви просвети и да ви донесе истината. (340, 13-15)

Смирението на Всевишния

37. Разберете, че Моето слово не изпълва ума ви с суетни философии, то е същността на живота. Аз не съм богат човек, който ви предлага светски богатства. Аз съм Единственият Бог, който ви обещава царството на истинския живот . Аз съм смиреният Бог, който без помпозност се приближава към децата си, за да ги изправи на пътя на изкуплението с нежността

си и чудотворното си слово. (85, 55)

38. Бъдете Мои слуги и никога няма да бъдете унижени от Мен.

39. Вижте: Аз не съм дошъл като цар, нито нося скиптър или корона. Аз съм сред вас като пример за смирение, и още повече: като ваш слуга.

40. Молете Ме и Аз ще ви дам; заповядайте Ми и Аз ще се подчиня, за да ви дам още едно доказателство за Моята любов и смирение. Моля ви само да Ме познавате и да вършите волята Ми; и ако срещнете препятствия при изпълнението на вашите задължения, молете се и преодолявайте в Мое име, и вашите заслуги ще бъдат по-големи. (111, 46)

41. Отец ви говори – Този, който няма никого, пред когото да се поклони в молитва. Но наистина, казвам ви, ако имаше някой по-велик от Мен, Аз бих се поклонил пред него, защото в духа Ми обитава смирението.

42. Помислете как вие — въпреки че сте Моите малки деца — Ме карате да сляза, за да ви говоря, да ви изслушвам и да ви утешавам, вместо да се стремите да се издигнете към Мен. (125, 19)

43. Изпитайте в сърцата си наслада да се чувствате обичани от вашия Отец, Който никога не ви е унижавал с величието Си, а го е разкривал в Своето съвършено смирение, за да ви направи велики и да ви доведе до това да се наслаждавате на истинския живот в Неговото царство, което няма нито начало, нито край. (101, 63)

Божието състрадание и съпричастност към страданията

44. Ако вярвате, че Исус, защото е бил Божият Син, не е изпитвал болка, грешите. Ако вярвате, че Аз съм свободен от болка, защото днес идвам в Духа, също така сте в заблуда. Ако мислите, че — защото знам, че накрая всички ще бъдете при Мен — днес Аз не страдам, и в това не сте прави. Истина ви казвам, няма друго същество, което да е по-чувствително от Божествения Дух.

45. Питам ви: Кой даде чувствителност на всички същества? Какво добро можете да направите, което да не предизвика радост у Мен? И какво зло можете да направите, което да не е като рана за Моята чувствителност? Вижте, това е причината, поради която ви казвам, че човечеството Ме е разпънало отново. Кога ще бъда свален от кръста си и освободен от трънния венец? (69, 34)

46. Когато някои се изправят като Мои врагове, Аз не ги гледам като такива, а само като нуждаещи се. На онези, които се смятат за учени и отричат Моето съществуване, Аз гледам с състрадание. Онези, които се опитват да Ме унищожат в сърцата на хората, Аз ги считам за невежи, тъй като те вярват, че

притежават силата и оръжията, за да унищожат Този, Който е Създателят на живота. (73, 33)

47. Аз ви се явявам като любящ баща, като смирен Учител, никога безразличен към вашите страдания и винаги снизходителен и милостив към вашите несъвършенства, защото в моите очи вие винаги ще бъдете деца.

48. Аз трябва да ви съдя, когато виждам как децата, които са били създадени с толкова много любов и са били предназначени за вечен живот, упорито търсят смъртта на земята, без да се интересуват от духовния живот, нито да имат желание да опознаят съвършенствата, които това съществуване им предлага. (125, 59-60)

49. Тъй като Аз съм вашият Отец, Аз неизбежно трябва да съчувствам на това, което чувстват децата. Само така ще разберете, че — докато всеки от вас страда и изпитва собствената си болка — Божественият Дух състрада на болката на всичките Си деца.

50. Като доказателство за тази истина Аз дойдох на света, за да стана човек и да нося кръст, който символизираше цялата болка и всички грехове на света. Но ако като човек носех на раменете си тежестта на вашите несъвършенства и усещах цялата ви болка – бих ли могъл като Бог да се покажа безчувствен пред скърбите на децата Си? (219, 11-12)

Прощение, милост и милосърдие на Бога

51. Аз съм Единственият, който знае съдбата на всички, Единственият, който знае пътя, който сте изминали и който още трябва да изминете. Аз съм Този, който разбира вашите страдания и вашите радости. Знам колко сте пътували, за да намерите истината и справедливостта. Моята милост е тази, която приема изпълнения с страх вик на оня, който вътрешно Ме моли за прошка за своите прегрешения.

52. И като Баща Аз изпълнявам всяка настойчива молба, събирам сълзите ви, изцелявам недъзите ви, позволявам ви да почувствате, че сте простени и че сте оневинени от петната си, за да преобразувате живота си.

53. Аз съм и Единственият, който може да ви прости обидите, нанесени Ми от вас, които сте Мои деца. (245, 39-41)

54. В това време Моето слово ви просветлява наново. Искам да излея благодатта Си в изобилие, за да бъдете чисти и благодатни. Но ако отново паднете в грях, разберете, народе, че не Аз съм този, който ви отстранява от лоното Си, а вие сте тези, които се отдалечавате от Мен, макар това да не е Моята воля. Но Моето прощение и Моята любов са като отворени врати, за да приемат

всеки, който с покаяние иска да се върне при Мен. (283, 69)

55. В любовта, с която ви прощавам и ви поправям, Аз се разкривам. Когато живеехте според волята си и при това постоянно наранявахте Отца, Аз не прекъснах нишката на това греховно съществуване, не ви лиших нито от въздух, нито от хляб; не ви оставих в болката, нито пренебрегнах вашите оплаквания. И природата продължи да ви обгражда с плодородието си, със светлината си и с благословиите си. Така Аз се разкривам пред хората и им се явявам. Никой на земята не може да ви обича с тази любов и никой не може да ви прощава така, както Аз.

56. Душата ви е семе, което от вечността насам Аз отглеждам и усъвършенствам, докато не даде най-красивите цветове и най-съвършените плодове. Как бих могъл да ви оставя да загинете или да ви предам на силата на бурите? Как бих могъл да ви изоставя на пътя ви, след като Аз съм Единственият, който познава съдбата на всички създания? (242, 31-33)

57. Вие, които вървите по заблудени пътища: Аз съм готов да ви приема и да ви дам силата и светлината Си, ако Ме призовете. Няма значение, ако носите върху тялото и душата си следите на големите грешници. Аз ще направя така, че да благословите онези, които са ви обидили, и да благословите Бога, защото Той е счел за възможно това чудо във вас. Тогава ще започнете да чувствате любовта на Христос в сърцата си.

58. Някои, като чуят тези думи, ще си помислят: Как е възможно големите грешници да получат тази благодат, както и праведните, които я притежават заради заслугите си?

59. О, хора, хора, които не виждате по-далеч от очите си! Аз винаги съм ви давал благодеянията Си от милост, още преди да сте ги заслужили.

60. Аз отговарям както на чистата мисъл, така и на тъжната жалоба на този, който се приближава към Мен осквернен, винаги когато от него – поради липсата му на любов към ближните – извира дори и най-малката искра на смирение или прозрение.

61. Аз съм Защитникът на слабите, които проливат сълзи в своята голяма неспособност и невежество. Аз съм Божествената Надежда, която призовава и утешава плачещите; Аз съм милостивият Исус, който нежно гали онези, които стенеха в своята болка и изкупление.

62. Аз съм вашият Спасител, вашият Изкупител; Аз съм истината, разбираема за човека. (248, 18-21)

Глава 23 – Божествени вдъхновения и откровения

Божествени вдъхновения

1. Ученици: Когато Моето слово дойде при вас и вие не го разберете, вие се съмнявате в него. Но Аз ви казвам: Когато ви измъчва несигурност, оттеглете се в уединението на полетата и там, сред природата, където имате за свидетели само откритото поле, планините и небесния свод, попитайте отново вашия Учител. Потопете се в Неговото слово и бързо ще получите Неговия любящ отговор. Тогава ще се почувствате подкрепени, вдъхновени и изпълнени с неизвестна духовна наслада.

2. По този начин вече няма да бъдете хора с малка вяра, защото знаете, че всяка Божия дума съдържа истина, но за да я разкриете, трябва да проникнете в нея с благоговение и чист ум, защото тя е светилище.

3. Винаги, когато сте подготвени и искате да знаете нещо, вашето желание за светлина ще привлече Божествената Светлина. Колко пъти съм ви казвал: Отидете в уединението на планината и там ми разкажете за вашите тревоги, страдания и нужди.

4. Исус ви научи на тези уроци във „Второто време“ със своя пример. Спомнете си Моя пример, когато се оттеглих в пустинята, за да се моля, преди да започна Своето проповедническо служение. Спомнете си, че в последните дни от Моето пребиваване сред хората, още преди да отида в синагогата, за да се моля, търсех уединението на Елеонската градина, за да говоря с Отца.

5. Природата е храм на Създателя, където всичко се издига към Него, за да Го почита. Там можете да приемете пряко и неподправено излъчването на вашия Отец. Там, далеч от човешкия егоизъм и материализъм, ще почувствате как мъдри вдъхновения проникват в сърцата ви, които ви подтикват да вършите добро по пътя си. (169, 28-31)

6. Трябва да бъдете будни, ученици, защото Аз ще ви говоря не само чрез този глас, Аз ще се разкривам пред душата ви и в моментите, когато тялото ви спи. Аз ще ви науча да се отдавате на съня подготвени и да отделяте душата си от земното, за да се издигне тя към областите на Светлината, където ще получи пророчеството, с което ще освети пътя си, за да предаде след това посланието си на ума. (100, 30)

7. Аз никога не съм бил далеч от вас, както понякога сте вярвали, нито пък вашите страдания някога са Ми били безразлични, нито съм бил глух към вашите викове. Станало е следното: вие не сте се старали да усъвършенствате висшите си сетива и сте очаквали

да Ме възприемете с плътските си сетива. Но Аз ви казвам, че времето, в което Аз позволявах това на хората, вече е отдавна отминало.

8. Ако бяхте положили малко усилия да развиете някои от вашите духовни способности, като вътрешното възвисяване чрез духовно съзерцание, молитвата, интуицията, пророческия сън или духовното виждане — уверявам ви, че чрез всяка една от тях щяхте да се свържете с Мен и по този начин да получите отговор на вашите въпроси и божествено вдъхновение в мислите си.

9. Аз съм винаги готов да говоря с вас, винаги очаквам вашето извисяване и духовна готовност, за да ви угаждам и да ви донеса щастието да се разкрия пред вашия дух. За това е необходимо само да се подготвите с най-голяма искреност, за да получите тази благодат. (324, 52-54)

10. Попитайте вашите учени и ако са честни, те ще ви кажат, че са молили Бога за вдъхновение. Аз бих им дал повече вдъхновения, ако Ме молеха за това с повече любов към ближните си и с по-малко суета за себе си.

11. Истина ви казвам: всичко, което сте натрупали като истинско знание, идва от Мен. Всичко, което хората притежават от чисто и възвишено, Аз ще използвам във ваша полза в това време, защото затова ви го дадох. (17, 59-60)

12. Сега е време, в което Моят Дух непрестанно говори на духа, на душата, на ума и на сърцето на хората. Моят глас достига до хората чрез мисли и изпитания, чрез които мнозина от себе си се пробуждат към истината, тъй като онези, които ги водят или наставляват, спят и биха искали светът никога да не се пробуди. (306, 63)

13. В „Третото време“ Аз осъществих с яснотата на Моите откровения това, което за хората е невъзможно: да се изразя чрез човешкия разум.

14. Разберете Ме, ученици, защото в диалога от дух към дух, който ви очаква, ще усещате Моето присъствие вечно. Ако знаете как да се подготвите, вече няма да Ми казвате: „Господи, защо не идваш? Защо не виждаш моята болка?“ Вече няма да Ми говорите така. Истина ви казвам, ученици, който Ми говори така, ще даде осезаемо доказателство за своето невежество и неподготвеност.

15. Не искам да виждам учениците Си отделени от Мен, искам да Ми кажете в духа си: „Учителю, Ти си сред нас, духът ни Те усеща, Твоята мъдрост е източникът на моето вдъхновение.“ Това е истинското изповядване, което искам да чуя от вас. (316, 54)

Приспособяването на Божествените откровения към човешкото разбиране

16. За да разкриете Божественото, вашите езици са твърде ограничени; затова през всички времена Аз трябваше да ви говоря чрез притчи, чрез образи на съответствия ; но сега виждате, че — дори когато съм ви говорил по този начин — вие сте Ме разбирали малко, защото ви е липсвала необходимата воля да проучите Моите откровения. (14, 50)

17. Във всяка епоха сте Ме очаквали, и все пак — винаги, когато съм бил при вас, не сте Ме разпознавали поради липсата ви на подготовка и духовност. Казвам ви: каквато и форма да облече Моето присъствие, тя винаги ще съдържа истина и божествена жизнена същност.

18. Казах ви, че съм използвал различни форми, за да се разкрия пред света. Но те не бяха маска, за да ви скрия Духа Си, а служиха, за да Ме човекоподобят, да Ме ограничат и по този начин да Ме направят чут и усетен от хората.

19. Сега ви казвам, че преди да произнесете присъдата си, трябва първо да чуете този глас, докато не настъпи моментът на вашето убеждение или просветление, когато в душата ви настъпи светлина. (97, 11-12)

20. Докато хората остават в своята слепота и невежество, те ще бъдат причина Бог, Който преди всичко е Отец, да се човекоподоби, да се ограничи и да се смали пред децата Си, за да може да бъде разбран. Кога ще позволите Аз да се явя пред вас с величието, в което трябва да Ме видите?

21. Трябва да бъдете велики, за да можете да си представите Моята величие, и заради това Аз идвам отново и отново, за да ви дам духовно величие, така че да можете да изпитате безкрайната наслада да опознаете вашия Отец, да почувствате Неговата любов, да чуете божествения концерт, който звучи над вас. (99, 26-27)

22. Външната част от това откровение на Отца на Синай беше камъкът, който послужи като средство за вграждане на Божествения закон в него.

23. Външната част на Божието откровение към хората чрез Исус беше телесната обвивка, човешката форма на Христос.

24. В днешно време външната част на Моето откровение беше гласът, поради което тази форма на откровение, както и тази от миналите времена, трябва да има край.

25. Разберете, че вие сте децата на духовното народ, който не трябва да се храни с форми, а с същността. Ако разберете правилно Моето слово, никога повече няма да попаднете в идолопоклонство, нито ще се придържате към външните културни действия, към ритуалите,

към преходното, защото винаги ще копнеете за съществено, за вечното. (224, 69-71)

Различни видове откровения на Бога

26. Човечеството би искало да дойде нов Месия, който да го спаси от бездната, или поне да чуе гласа на Бога като човешки глас, който звучи във въздуха. Но Аз ви казвам, че би било достатъчно да наблюдавате малко или да съберете душата си в медитация, за да й придадете чувствителност, и вече ще чуете как всичко ви говори. Ако ви се струва невъзможно камъните да говорят, Аз ви казвам, че не само камъните, но и всичко, което ви заобикаля, ви говори от вашия Създател, за да се събудите от вашите сънища за величие, гордост и материализъм. (61, 49)

27. Просветените от минали времена винаги виждаха светлинен блясък, винаги чуваха Моето слово. Пророците, вдъхновените, предшествениците, основателите на учения с висока духовност свидетелстваха, че чуваха гласове, които сякаш идваха от облаците, от планините, от вятъра или от някое място, което не можеха да определят точно; че чуваха гласа на Бога, сякаш излизащ от огнени езици и тайнствени ехота. Мнозина чуваха, виждаха и усещаха чрез сетивата си, други – чрез духовните си качества; същото се случва и в това време.

28. Истина ви казвам: онези, които приемаха Моите послания с физическите си сетива, тълкуваха божественото вдъхновение духовно, и правеха това според своята физическа и духовна подготовка, според времето, в което бяха на света, както се случва сега с човешките инструменти, които вие наричате „носители на гласа“ или „носители на дара“. Но трябва да ви кажа, че както в миналите времена, така и в настоящите, те са прибавяли към чистотата на божествените откровения свои собствени представи или онези, които са преобладавали в тяхното обкръжение, и съзнателно или несъзнателно са променили чистотата и безграничната същност на истината, която в действителност е любовта в нейните най-висши откровения.

29. Духовните вибрации и вдъхновения бяха в тях, и както „първите“, така и „последните“ са свидетелствали и ще свидетелстват за това вдъхновение, което достигна до духа им, почти винаги без да знаят как, по същия начин, както се случва днес с мнозина и както ще се случи утре с още други.

30. Думите, тълкуванията и начинът на действие се дължат на хората и времената, в които живеят, но над всичко това стои висшата истина. (16, 11-14)

31. От време на време е необходимо Моят Дух да се яви по някакъв начин, достъпен и разбираем за вашето възприятие. Тази необходимост да ви говоря се корени във вашето неподчинение на Моя закон, във вашето отклоняване от истинския път.

32. Човекът, поради свободата на волята, с която се радва, е най-бунтовното създание в творението. До днес той не е искал да се подчини на указанията на съвестта.

33. Моето Слово иска да възпре едни, да даде ориентация на други, да укрепи всички в истината и да ви спаси от бездните.

34. Не се възмущавайте от начина, по който Аз се явявам сега, който е толкова различен от този на „Второто време“. Знайте, че Аз никога не съм използвал два пъти една и съща форма, тъй като това би означавало да ви оставя да се задържите при едно и също учение, а Аз винаги идвам, за да ви преподам нови уроци и да ви помогна да направите нови стъпки. (283, 39-42)

35. Моето Слово се съобщава по много начини: чрез съвестта, чрез изпитания, които говорят за Мен, чрез силите на природата или чрез Моите духовни деца. Моето Слово е 303 глава 23 универсално. Всеки, който се подготви, ще чуе Моя глас. (264, 48)

Необходимостта от Божествени откровения

36. Моето Божествено учение не е предназначено само за духа — не, то трябва да достигне и човешкото сърце, за да се хармонизират както духовната, така и физическата част на съществото.

37. Божественото Слово е предназначено да просвети ума и да направи сърцето на човека чувствително, а жизнената същност, съдържаща се в това Слово, е предназначена да подхранва и възвисява душата.

38. За да бъде животът на човека пълноценен, той се нуждае непременно от духовен хляб, точно толкова, колкото работи и се труди за материалната храна.

39. „Човек не живее само с хляб“, казах ви Аз във „Второто време“; думите Ми остават валидни, защото хората никога няма да могат да се лишат от духовна храна, без да бъдат сполетяни на земята от болести, болка, мрак, нещастия, мизерия и смърт.

40. Материалистите биха могли да възразят, че хората вече живеят само от това, което им дават земята и природата, без да се налага да се стремят към нещо духовно, което да ги подхранва и да ги укрепва по време на пътуването им през живота. Но Аз трябва да ви кажа, че това не е съвършен и пълноценен живот, а съществуване, в което липсва

съществено, каквото е духовността. (326, 58-62)

41. През всички времена Аз съм се разкривал на човека по прост начин, за да може той да Ме разбере; винаги съм го правил в рамките на възможностите на вашия разум и на вашето сърце. Аз слязох при вас, за да ви дам пример за смирение, когато се наведох към вашия беден живот, за да ви издигна към по-добър живот. (226, 54)

42. Тук се изпълнява словото, което ви дадох, когато Исус във „Второто време“ благодари на Своя Отец, защото е скрил мъдростта Си от учените и образованите, а я е дал и разкрил на смирените.

43. Да, народе Мой, защото онези, които наричате учени, се надуват и искат да потискат простия народ, като го учат само на това, което считат за трохи от хляба, който са получили от Мен.

44. Бедните обаче, „малките хора“, които добре познават трудностите, които животът носи със себе си, и свързаните с тях лишения — когато веднъж могат да нарекат нещо свое, тогава имат чувството, че това е твърде много за тях, и затова го споделят с другите.

45. Сега ще добавя още: когато алчният стане щедър човек, а горделивият – смирен, те веднага ще станат съпричастни на всичко, което Аз съм приготвил за онзи, който знае как да живее добродетелно. Защото Моята любов не е пристрастна, тя е всеобхватна, тя е за всички Мои деца. (250, 17)

Безграничността на божествените откровения

46. Това учение, което трябва да освети Третата епоха, не е последното Ми. Духовното няма край. Моят закон блести като божествено слънце във всички съвести. Застойът и упадъкът са присъщи само на човешките същества и винаги са следствие от пороци, слабости или необузданост на страстите.

47. Когато човечеството веднъж основе живота си върху духовни основи и носи в себе си идеала за вечността, който ви вдъхновява моето учение, то ще е намерило пътя на напредъка и съвършенството и никога повече няма да се отклони от пътя към своето възходящо развитие. (112, 18)

48. Ако мислите, че едва сега съм ви разкрил нещо от духовния живот, вие се заблуждавате; защото ви казвам още веднъж: Божественото учение започна, когато се роди първият човек, и не преувеличавам, когато ви казвам, че моето учение започна със сътворението на духовете, още преди да съществува светът. (289, 18)

49. Когато хората все още вярваха, че съществува само това, което можеха да открият с очите

си, и самите те не познаваха образа на света, в който живееха, те си представяха Бог, ограничен до това, което познаваха очите им.

50. Но доколкото умът им постепенно разкриваше една след друга тайните, вселената пред очите им се разширяваше все повече, а величието и всемогъществото на Бога нарастваха все повече за удивения човешки разум.

51. Затова Аз трябваше да ви дам в това време учение, което е в съзвучие с вашето развитие.

52. Но Аз ви питам: дали моето откровение съдържа материално знание? Не, знанието, което ви преподавам, се отнася до едно съществуване отвъд природата, която виждате и изследвате от толкова дълго време. Моето откровение показва пътя, който води духа към едно ниво на живот, откъдето той може да открива, познава и разбира всичко.

53. Изглежда ли ви невъзможно или поне странно, че Бог се разкрива духовно на хората — че Духовният свят се разкрива и се проявява във вашия живот — че неизвестни светове и сфери ви разкриват себе си? Искате ли да спре вашето познание и Отец никога повече да не ви разкрива нищо повече от това, което вече ви е разкрил?

54. Не бъдете верни на навиците и не поставяйте граници на познанието на вашия дух!

55. Днес може да отричате, да се борите срещу и да преследвате учението за духа; но Аз знам, че утре ще се подчините на истината.

56. Всяко божествено откровение е било оспорвано и отхвърляно при появата си; но накрая тази светлина е надделяла.

57. Човечеството се е проявило също така невярващо към научните открития; но накрая е трябвало да се подчини на реалността. (275, 64-70)

58. Когато от сърцето на човечеството храмът на Светия Дух се издигне към безкрайното, в средата му ще се появят нови откровения, които ще бъдат толкова по-велики, колкото повече душите се развиват нагоре. (242, 62)

59. Как можете да предполагате, че — докато Аз слязох при вас — бих могъл да пренебрегна други народи, при положение че всички вие сте Мои деца? Мислите ли, че някой е далеч или извън Мен, въпреки че Моят Дух е всеобщ и обхваща всичко сътворено?

60. Всичко живее и се храни от Мен. Затова Моят Всеобщ Лъч се спусна върху целия свят, и Духът прие Моето влияние в този и в други светове, защото Аз дойдох, за да спася всичките Си деца. (176, 21)

61. Моето провъзгласяване чрез гласовете трябва по Моята воля

да бъде само временно, кратък етап от подготовката, който да служи на този народ като норма, закон и основа, за да свидетелства и разпространява тази истина и да възвести на света присъствието на „Третото време“.

62. По същия начин, по който Моето провъзгласяване чрез човешкия разум беше предназначено да бъде мимолетно като светкавица, така беше предвидено и само някои групи хора да бъдат призовани да присъстват на това откровение и да приемат това послание.

63. Диалогът от дух към дух, от друга страна, ще достигне до цялото човечество, без времеви ограничения, защото тази форма – да Ме търсите, да Ме приемате, да се молите, да Ме чувате и да Ме усещате – важи за цялата вечност. (284, 41-43)

Откриването на Божието присъствие в човека

64. Искам да ви направя Мои ученици, за да се научите да Ме възприемате като деца, които са от Моя Дух. Защо да не усещате Моето присъствие във вас, след като вие се състоите от Моята собствена същност, сте част от Мен?

65. Вие не Ме усещате, защото не сте наясно с това, защото ви липсва духовност и подготовка, и колкото и знаци и емоционални впечатления да получавате, вие ги приписвате на материални причини. Затова ви казвам, че макар да съм с вас, вие не възприемате Моето присъствие.

66. Сега ви казвам: не е ли естествено да Ме усещате в своето същество, тъй като сте част от Мен? Не е ли правилно – предвид това – духът ви най-накрая да се слее с Моя? Аз ви разкривам истинската величина, която трябва да присъства във всеки човек; защото сте се заблудили и в желанието си да бъдете велики на земята сте станали духовно по-малки! (331, 25-26)

67. Не искам повече да Ми казвате: „Господи, защо си далеч от мен, защо не ме чуваш, защо се чувствам сам по пътя на живота?“

68. Възлюбен народ: Аз никога не се отдалечавам от децата Си, вие сте тези, които се отдалечавате от Мен, защото ви е липсвала вяра и вие самите сте Ме отхвърлили и сте затворили вратите на сърцата си за Мен. (336, 60)

69. Не искам да Ме чувствате далечен; защото ви казах, че всички вие ще Ме усещате благодарение на вашето духовно извисяване, ще Ме възприемате непосредствено. Духът ви ще чува гласа Ми и духовно ще виждате Моето присъствие. Така искам да видя вашия дух вечно обединен с Моя; защото това е Моята воля. (342, 57)

VI. Сътворението

Глава 24 – Духовното и материалното творение

Създаването на духовните същества

1. Преди да съществуват световете, преди всички същества и материята да бъдат сътворени, Моят Божествен Дух вече съществуваше. Но като Всеединство Аз усещах в Себе Си безкрайна празнота, защото бях като цар без поданици, като Учител без ученици. По тази причина Аз замислих план да създам същества, подобни на Мен, на които да посветя целия Си живот, които да обичам толкова дълбоко и искрено, че когато дойде моментът за това, да не се поколебая да им принеса в жертва кръвта Си на кръста.

2. Не се възмущавайте, когато ви казвам, че ви обичах още преди да сте съществували. Да, възлюбени деца! (345, 20-21)

3. Божественият Дух беше изпълнен с любов, въпреки че съществуваше сам. Нищо още не беше сътворено, нищо не съществуваше около Божественото Същество, и все пак Той обичаше и се чувстваше като баща.

4. Кого обичаше Той? Като чий баща се чувстваше Той? Това бяха всички същества и всички създания, които щяха да произлязат от Него и чиято сила почиваше скрита в Неговия Дух. В Този Дух бяха всички науки, всички природни сили, всички същности, всички основи на творението. Той беше вечността и времето. В Него бяха миналото, настоящето и бъдещето, още преди световете и съществата да възникнат към живот.

5. Тази божествена вдъхновеност се превърна в реалност под безкрайната сила на божествената любов и животът започна. (150, 76 79) 6. За да може Бог да се нарича Отец, Той изведе от лоното Си духове – създания, които бяха подобни на Него в Неговите божествени качества. Това беше вашият произход, така възникнахте за духовния живот. (345, 22)

7. Причината за вашето сътворение беше любовта, божественото желание да споделя силата Си с някого; и причината, поради която ви дадох свобода на волята, също беше любовта. Исках да се чувствам обичан от децата Си – не по силата на закон, а от спонтанно чувство, което да извира свободно от душата ви. (31, 53)

8. Всеки дух е възникнал от чиста мисъл на Божеството; затова духовете са съвършено творение на Създателя. (236, 16)

Действието на великите духове в творението

9. Илия е великият дух, който е отдясно на Бога и който в своята смиреност нарича себе си слуга на Бога; чрез неговото посредничество, както и чрез други велики духове, Аз движа Духовната Вселена и изпълнявам велики и възвишени решения. Да, мои ученици, Аз имам множества от велики духове на Моя служба, които управляват Сътворението. (345, 9)

Божиите провидетелни мисли

10. Слушайте, ученици: преди да влезете в живота, Аз вече съществувах, и в Моя Дух беше скрит вашият. Но Аз не исках да ви направя наследници на Моето царство, без да сте придобили заслуги, нито да притежавате съществуващото, без да знаете кой ви е сътворил; нито исках да си тръгнете от Мен без посока, без цел и без идеали.

11. Затова Аз ви дадох Духа, за да ви служи като водач. Аз ви дадох свободна воля, за да имат вашите дела истинска стойност пред Мен. Дадох ви душата, за да копнее тя винаги да се издигне към Светлото и Чистото. Дадох ви тялото, за да имате чрез сърцето чувство за доброто и за красивото и за да ви служи то като изпитателен камък, като постоянно изпитание, а също и като инструмент, за да живеете в материалния свят. (35, 48-49)

Създаването на материални светове за духовните същества

12. Когато пространството за първи път беше осветено от присъствието на духовете, те — тъй като все още бяха нестабилни и запъващи се като малки деца и нямаха нито развитието, нито силата да пребивават в местата на висока духовност — почувстваха нуждата от опора, от опорна точка, за да се почувстват силни; и така им беше дадена материята и един материален свят, и в новото си състояние те придобиха опит и познания. (35, 50)

13. Вселената се изпълни със същества и във всички тях се проявиха любовта, силата и мъдростта на Отца. Като неизчерпаем извор на живот беше лоното на Господа от онзи момент, когато Той заповяда атомите да се съединят, за да образуват същества и тела и да им придадат форма.

14. Първо съществуваше духовният живот, първо имаше духовните същества, и едва след това се появи материалната природа.

15. Тъй като беше решено, че много духовни създания трябваше да приемат физическа форма, за да живеят в материални светове, всичко беше подготвено предварително, за да могат децата на Господа да намерят всичко готово за тях.

16. Той обсипа с благословения пътя, по който децата Му трябваше да вървят, наводни Вселената с живот и изпълни с красоти пътя на човека, в когото Той вложи божествена искра: духа, душата, и така го сътвори от любов, интелигентност, сила, воля и съзнание. Но Той обгърна всичко съществуващо със Своята сила и му показа неговото предназначение. (150, 80-84)

17. Когато Отецът сътвори света и му даде предназначението да бъде място на изкупление, Той вече знаеше, че децата Му по пътя си ще поддадат на слабости и простъпки, че ще е необходим дом, за да направят първата стъпка към обновление и усъвършенстване. (250, 37)

Създаването на човека

18. Слушайте: Бог, Върховното Същество, ви сътвори „по Своя образ и подобие“ — не по отношение на материалната форма, която имате, а по отношение на способностите, с които е надарен вашият дух, подобни на тези на Отца.

19. Колко приятно беше за вашата суета да се смятате за подобие на Създателя. Смятате се за най-високоразвитите създания, които Бог е сътворил. Но вие се намирате в тежко заблуждение, ако приемате, че Вселената е сътворена само за вас. С каква невежественост наричате себе си венецът на творението!

20. Разберете, че дори Земята не е създадена само за хората. На безкрайната стълба на божественото творение има безкраен брой души, които се развиват в изпълнение на Божествения закон.

21. Целите, които обхващат всичко и които вие като хора, дори и да искахте, не можете да разберете, са велики и съвършени като всички намерения на Отца. Но наистина, казвам ви, вие не сте нито най-големите, нито най-малките създания на Господа.

22. Вие бяхте сътворени и в онзи миг вашият дух прие живот от Всемогъщия, който носеше в себе си толкова много качества, колкото ви бяха необходими, за да изпълните една трудна задача във вечността. (17, 24-28)

23. В душата на човека, която е Моето шедьовър, Аз положих Моята Божествена Светлина. Аз я отгледах с безкрайна любов, както градинарът отглежда разглезено растение в градината си. Аз ви поставих в това пространство за живот, където нищо не ви липсва, за да Ме познаете и да познаете себе си. Дадох на душата ви власт да усещате живота в отвъдното, а на тялото ви – сетива, за да се ободрявате и усъвършенствате. Предадох ви този свят, за да започнете да правите първите си стъпки в него и по този път на напредък и усъвършенстване да изпитате съвършенството на Моя закон, за да Ме познавате и

обичате все повече през живота си и чрез вашите заслуги да стигнете до Мен.

24. Аз ви дадох дара на свободата на волята и ви дадох съвест. Първото, за да се развивате свободно в рамките на Моите закони, а второто, за да можете да разграничавате доброто от злото, за да ви казва то като съвършен съдия кога изпълнявате Моя закон или кога го нарушавате.

25. Съвестта е светлина от Моя Божествен Дух, която никога не ви напуска.

26. Аз съм Пътят, Истината и Животът, Аз съм Мирът и Щастието, вечното обещание, че ще бъдете при Мен, а също и изпълнението на всичките Ми думи. (22, 7-10)

Споменът за Рая

27. Първите хора — онези, които бяха прародители на човечеството, запазиха за известно време впечатлението, което душата им отнесе от „Духовната долина“ — впечатление за красота, мир и наслада, което продължи да съществува в тях, докато в живота им не се появиха страстите на плътта, а също и борбата за оцеляване.

28. Но трябва да ви кажа, че душата на тези хора, макар и да е дошла от свят на светлината, не е произхождала от най-висшите обители – онези, до които можете да стигнете само чрез заслуги.

29. Въпреки това състоянието на невинност, мир, благоденствие и здраве, което тези души запазиха при първите си стъпки, остана незабравимо като време на светлина, за което те свидетелстваха пред децата си, а те – пред своите потомци.

30. Материализираният разум на хората, който не разбра истинския смисъл на това свидетелство, в крайна сметка повярва, че раят, в който са живели първите хора, е бил земен рай, без да разбере, че това е било душевно състояние на тези същества. (287, 12-13)

Същността на човека

31. Душата и тялото са от различна природа, от тях се състои вашето същество, а над двете стои Духът. Първото е дъщеря на Светлината, второто произхожда от земята, то е материя. И двете са обединени в едно единствено същество и се борят едно срещу друго, водени от Духа, в който имате Божието присъствие. Тази борба се е водила непрекъснато до днес; но накрая душата и тялото в хармония ще изпълнят задачата, която моят закон възлага на всяко от тях.

32. Можете да си представите душата като растение, а тялото като земята. Душата, засадена в материята, расте, издига се, като се храни от изпитанията и

уроците, които получава по време на човешкия си живот. (21, 40-41)

Единството на Създателя с творението

33. Духът на Бога е като безкрайно голямо дърво, при което клоните са световете, а листата – съществата. Тъй като това е един и същ сок, който тече през ствола към всички клони и от тях към листата – не вярвате ли, че има нещо вечно и свято, което ви свързва всички помежду ви и ви обединява със Създателя? (21, 38)

34. Моят Дух, който е всеобхватен, съществува във всичко, създадено от Мен, било то в духовната или в материалната природа. Във всичко е присъства моето дело и свидетелства на всички нива на живота за моето съвършенство.

35. Моето божествено дело обхваща всичко — от най-великите и съвършени същества, които обитават отдясно Ми, до едва забележимите микроорганизми, растенията или минералите, атомите или клетките, които придават форма на всички създания.

36. С това Аз отново ви насочвам към съвършенството на всичко, създадено от Мен — от материалните същества до духовете, които вече са постигнали съвършенство. Това е Моето дело. (302, 39)

37. Който се отклони от Духовния закон, който е върховният закон, попада под властта на подчинените или материални закони, за които хората също знаят малко. Който обаче се подчинява на върховния закон и остава в съгласие с него, стои над всички порядки, които наричате естествени, и чувства и разбира повече от този, който притежава само знанията, които е намерил в науката или в религиите.

38. Ето защо Исус ви учуди с делата, които наричате чудеса; но разберете ученията, които той ви даде от любов. Разберете, че няма нищо свръхестествено, нито противоречиво в Божественото, което вибрира в цялото творение. (24, 42-43)

Глава 25 – Природата

Законите на природата

1. Аз ви научих да разглеждате Бога като Всеединния, като чудото без граници за вашето духовно въображение, като силата, която предизвиква движението и действието в цялата Вселена — като живота, който се проявява както в най-простото растение, така и в онези светове, които се движат по милиони в космоса, без нито един от тях да нарушава закона, който ги управлява.

2. Този закон съм Аз, вашият Бог, това е законът на непрестанното развитие, който учудва човека и му открива широки полета за

изследвания, които му позволяват да прониква все по-дълбоко в тайните на природата. (359, 74-75)

3. Разберете, че законът е пътят, прокаран от любовта на Всевишния Създател, за да води всяко от Неговите създания. Помислете за живота, който ви заобикаля, състоящ се от безбройни елементи и организми, и накрая ще откриете, че всяко тяло и всяко същество се движи по път или траектория, която на пръв поглед се направлява от чужда и тайнствена сила. Тази сила е законът, който Бог е издал за всяко от Своите създания.

4. Когато изследвате тези значими процеси, в крайна сметка ще стигнете до познанието, че всъщност всичко живее, движи се и расте под върховен закон. (15, 4)

Божието присъствие в природата

5. Търсете Ме във всички дела, които съм извършил, и ще Ме откриете навсякъде. Опитайте се да Ме чуете и ще Ме дочуете в мощния глас, който извира от всичко сътворено; защото за Мен не е трудно да се изразя чрез съществата на творението.

6. Аз се проявявам както в една звезда, така и в бушуването на бурята, както и в нежната светлина на зората. Аз оставям гласа Си да прозвучи в мелодичното пеене на птица, както го изразявам и чрез аромата на цветята. И всяка от формите Ми на изразяване, всеки аспект, всяко дело ви говори за любов, за изпълнение на законите на справедливостта, на мъдростта, на вечността в духовното. (170, 64)

Природата, Божието творение и притча за духовното

7. Мнозина са направили природата свой Бог, като я обожествяват като творчески източник на всичко, което съществува. Но наистина, казвам ви, тази природа, от чието лоно са произлезли всички същества — материалните сили и природните царства, които ви заобикалят — тя не е Създателка; тя е била предварително планирана и сътворена от Божествения Създател. Тя не е нито причината, нито основата на живота. Само Аз, вашият Господ, съм началото и краят, Алфата и Омегата. (26, 26)

8. Всичко, което ви заобикаля и обгръща в този живот, е отражение на Вечния живот, е дълбоко учение, което се обяснява чрез материални форми и обекти, за да може да бъде разбрано.

9. Вие все още не сте проникнали в същността на това чудно учение, и човекът отново се е заблудил, защото е възприел живота, който води на земята, като че ли е вечност. Той се е задоволил да се занимава с външните проявления и е пренебрегнал всичко, което съдържа божествено откровение – това, което в него е същност и

истина, присъстващи в цялото творение. (184, 31-32)

10. Не искам да ви лишавам от нищо от това, което съм вложил в природата за вашето поддържане, здраве, хранене, благополучие и наслада на Моите деца.

11. Напротив, казвам ви: както ви предлагам хляба на Духа и ви каня да вдъхнете божествени есенции и да се ободрите с духовни аромати, така и вие не трябва да пренебрегвате, нито да се отдалечавате от това, което ви дарява природата; защото така ще постигнете хармония, здраве, енергия и с това правилното изпълнение на законите на живота. (210, 22)

12. Неразумното същество се води от инстинкта, който е неговият вътрешен глас, неговият господар, неговият водач. Той е като светлина, която произхожда от неговата майка, Природата, и осветява пътя, който то трябва да измине в живота си — и това също е път на опасности и рискове.

13. Вземете за пример хармонията, с която живее всеки вид, активността на онези, които са усърдни. Вземете присърце примерите за вярност или благодарност. Това са примери, които съдържат божествена мъдрост, тъй като произхождат от Моите създания, също произлезли от Мен, за да ви обкръжават и придружават във вашия свят, за да участват в това, което Аз съм положил на Земята. (320, 34; 37)

Властта на Божиите деца над природата

14. Силите на природата ще ви се подчиняват, ако изпълнявате Моя закон и Ме молите за това за благото на вашите ближни. (18, 47)

15. Не ви ли научих, че дори разбушуваните природни сили могат да чуят молитвата ви и да се успокоят? Ако те се подчиняват на моя глас — защо тогава да не се подчинят и на гласа на децата на Господа, когато те са се подготвили? (39, 10)

16. Аз дадох на Духа власт над материята, за да излезе победител от изпитанията и да стигне до крайната цел на пътя. Но борбата ще бъде голяма; защото откакто човекът създаде на света единственото царство, в което вярва, той разруши хармонията, която трябва да съществува между него и всичко, което го заобикаля. От гордия си трон той би искал да подчини всичко на силата на своята наука и да наложи волята си на елементите и силите на природата. Но това не му се е удало, защото отдавна е разкъсал връзките на приятелство с духовните закони.

17. Когато сега казах на този народ тук, че природните сили могат да му се подчиняват, имаше

такива, които не повярваха в това, и Аз ви казвам, че те имат основание да се съмняват; защото природата никога няма да се подчинява на онези, които я пренебрегват, оскверняват или се подиграват с нея. Който обаче знае как да живее в съгласие със законите на Духа и материята — тоест, който живее в хармония с всичко, което го заобикаля, той ще бъде в съгласие със своя Създател през целия си живот и ще придобие правото природните елементи да му служат и да му се подчиняват, както подобава на всяко дете, което е послушно на своя баща, Създателя на всички неща. (105, 39)

18. Аз не лъжа, нито преувеличавам, когато ви казвам, че царствата на природата могат да чуят гласа ви и да ви се подчиняват и уважават.

19. Историята на Израел беше записана като свидетелство за Моята истина и в нея можете да откриете как Божият народ отново и отново беше признаван и уважаван от силите и елементите на природата. Защо това да не важи и за вас?

20. Мислите ли, че Моята сила или Моята любов към човечеството са се променили с течение на времето? Не, вие, множества, които чувате това слово, светлината на Моя Дух ви облива, Моята сила и Моята любов са вечни и неизменни. (353, 64)

Човекът и природата

21. Но трябва да внимавате, о, народи на Земята, защото ако продължавате да използвате Моите божествени вдъхновения, за да предизвиквате силите на природата — ако продължавате да използвате оскъдните си познания за зло, ще получите мъчителен и суров отговор, когато най-малко го очаквате. Вие предизвиквате въздуха, огъня, земята, водата и всички сили и вече знаете какъв ще бъде вашият плод, ако не коригирате навреме поведението си, за да спрете природните сили, развързани от вашата неразумност.

22. Обръщам ви внимание, че сте на път да препълните мярката, която Моята справедливост позволява на вашата свободна воля; прекалено много предизвиквате природата. И тъй като вие сте малките, които се чувстват велики, това слово идва, за да ви предупреди за опасността, в която се намирате. (17, 60)

23. Казах ви, че нито едно листо от дървото не се движи без Моята воля, и сега ви казвам, че нито един елемент от природата не се подчинява на друга воля, освен Моята.

24. Казвам ви също, че природата може да бъде за хората това, което те искат: майка, разточителна с благословения, ласки и храна, или суха пустиня,

където царят глад и жажда; учител на мъдри и безкрайни откровения за живота, доброто, любовта и вечността, или безмилостен съдия пред лицето на неподчиненията и заблудите на хората. Осквернения,

25. Гласът на Моя Отец каза на първите хора, благославяйки ги: „Плодете се и се размножавайте, и напълнете земята, подчинете я на себе си и властвайте над рибите в морето, над птиците в небето и над всички същества, които се движат по земята.“

26. Да, човечество, Аз създадох човека, за да бъде господар и да има власт във въздушното пространство, във водите, по цялата суша и в природните царства на творението. Но Аз казах: „Господари“; защото хората — в убеждението, че с науката си владеят земята — са роби. Въпреки че вярват, че владеят елементите на природата, те стават жертви на своята незрялост, на своята прекомерност и невежество.

27. Човешката сила и наука са завладели Земята, моретата и въздушното пространство; но тяхната сила и власт не са в хармония със силата и властта на природата, която – като израз на божествената любов – е живот, мъдрост, хармония и съвършенство. В делата на хората, в тяхната наука и сила се проявяват само високомерие, егоизъм, суета и злоба. (40, 26-30)

28. Разбирате ли нарушеното равновесие на природните сили и най-дълбоката промяна, която те претърпяха? Съзнавате ли защо сте преследвани от техните разбушували се сили? Причината за това е, че сте нарушили хармонията, която съществува между духовния и материалния живот, като по този начин сте предизвикали хаоса, в който сега потъвате. Но веднага щом човечеството се подчини на законите, които управляват живота, всичко отново ще бъде мир, изобилие и блаженство. (108, 56)

29. Как биха могли вашите дела на Земята да бъдат съвършени, когато ви виждам враждебни към елементите на природата, които са именно онези, от които живеете?

30. Моето учение не иска да ви попречи да използвате елементите и силите на природата, но ви призовава и ви учи да ги използвате за добри цели.

31. Силите на природата във вашите ръце могат да се превърнат от приятели и братя в съдии, които ще ви накажат сурово.

32. Отдавна беше време хората да пожънат плода на опита, за да не предизвикват повече природните сили. Защото с цялата си наука те няма да са в състояние да ги спрат. (210, 43-46)

33. Дървото на науката ще бъде разтърсено от яростта на урагана и ще изпусне плодовете си върху човечеството. Но кой е развързал оковите на тези елементарни сили, ако не човекът?

34. Вярно е, че и древните човешки същества са познали болката, за да се събудят за реалността, за светлината на съвестта, и да се подчинят на закона. Но развитият, съзнателен и образован човек на нашето време — как смее да оскверни дървото на живота! (288, 28)

35. На онези, които мислят, че Аз наказвам хората, като развързвам природните сили над тях, казвам, че те се поддават на голяма заблуда, ако мислят така. Защото природата се развива и променя, и при нейните промени или преходи възникват сътресения, които ви причиняват страдания , ако не изпълнявате Моя закон; но вие ги приписвате на божествени наказания.

36. Вярно е, че в тях действа Моята справедливост; но ако вие — същества, облагодетелствани с божествената искра, която осветява душата ви — живеехте в хармония с природата, която ви заобикаля, духът ви щеше да ви издигне над промените, над силата на природните сили, и вие нямаше да страдате. (280, 16)

37. Какво друго е природата, освен едно велико създание? Да, ученици, едно създание, което също се развива, пречиства, разгръща и усъвършенства, за да може в лоното си да приюти хората на утрешния ден.

38. Колко често сте недоволни от нейните естествени преходни явления по пътя към постигането на това съвършенство и ги считате за Божии наказания, без да осъзнавате, че и вие, заедно с природата и творението, се пречиствате, развивате и вървите към съвършенството. (283, 57-58)

Глава 26 – Други светове

Всеобщата Светлина на Христос

1. Някога Аз ви казах: „Аз съм Светлината на света“, защото говорех като човек и защото хората не знаеха нищо отвъд своя малък свят. Сега в Духа ви казвам: Аз съм Вселенската Светлина, която осветява живота на всички светове, небеса и обители, която просветлява всички същества и създания и им дарява живот. (308, 4)

2. Аз съм Вечният Сеяч. Още преди да дойда на Земята и да бъда наречен Исус от хората, Аз вече бях Сеячът, познаваха Ме онези, които бяха отвъд материализацията, заблудата или невежеството — онези, които обитаваха духовни региони и обители, които вие още не познавате и не можете да си представите.

3. От онези, които Ме познаваха, преди да дойда на Земята, Аз ви изпратих много, за да свидетелстват за Мен в света, за да възвестят идването на Христос, на Любовта и на „Словото“ на Отца. От тях едни бяха пророци, други бяха предшественици, а трети бяха апостоли.

4. Този свят не е единственият, на който стъпките Ми са оставили следи. Където и да е бил необходим Избавител, Аз съм бил там.

5. Но трябва да ви кажа, че в други светове кръстът Ми и чашата Ми бяха премахнати чрез обновлението и любовта на вашите братя и сестри, докато тук, в този свят, след много векове, Аз все още съм увенчан с тръни , мъчен на кръста на вашите несъвършенства, и все още пия чашата с жлъч и оцет.

6. Тъй като Моето дело на любовта включва спасението на цялото човечество, Аз ви очаквам с безкрайно търпение и съм предоставил на всяко човешко същество не само една, а много възможности за неговото извисяване, и през вековете съм чакал пробуждането на всички онези, които са потънали в дълбок летаргичен сън. (211, 26-29)

7. По стълбата към съвършенството има много стъпала; в „Духовната долина” и в безкрайните космически пространства има много светове. Но наистина, казвам ви, Аз винаги съм се разкривал пред всички и според духовния етап на света, в който се намират, моето откровение е било сред тях. (219, 34)

8. Докато човешките същества обсъждат Моята Божественост, Моето съществуване и Моето учение, има светове, в които Аз съм обичан в съвършенство.

9. В същото време, когато някои са постигнали най-голяма душевна чистота, вашата планета преживява морално и духовно период на голяма поквара. (217, 65-66)

Духовната връзка между световете

10. Моята Божествена Светлина блести навсякъде; където и да Ме търсите, ще намерите Моето присъствие.

11. Аз съм Отецът, който работи за това, хармонията да започне да властва сред всичките Му деца — както сред онези, които обитават Земята, така и сред онези, които живеят в други светове.

12. Духовната хармония между всички същества ще им разкрие велики познания, ще им донесе диалога от дух към дух, който ще съкрати разстоянията, ще приближи отсъстващите и ще премахне бариерите и границите. (286, 1-3)

13. Човекът ще направи големи стъпки към одухотворяването; неговият дух ще преодолее

човешките граници и ще може да достигне по-висши светове на живота, за да влезе във връзка със своите братя и да приеме светлината, която те имат да му предложат.

14. Той ще може също така да слиза към нивата на съществуване, на които се намират същества с по-ниско ниво на развитие, изостанали същества, за да им помогне да оставят зад себе си своето жалко съществуване и да ги премести на по-добър план на живот.

15. Стълбата, по която душата се изкачва към своето усъвършенстване, е много дълга; по нея ще срещнете същества от безкрайно много различни нива на развитие и ще им предложите нещо от това, което притежавате, а и те от своя страна ще ви дарят нещо от своето духовно богатство.

16. Тогава ще откриете, че това не е единственият свят, който се бори за своето усъвършенстване. Ще разберете, че на всички планети душата се развива, че тя се пробужда и расте навсякъде в изпълнение на своето предназначение, и Аз искам да се подготвите, за да сключите съюз с всичките си братя, да обменяте с тях това свято желание да се познавате, да се обичате и да си помагате.

17. Направете го в Мое име и в безусловно послушание, чрез вашите мисли. Когато започнете с това упражнение, постепенно ще разберете правилно техните молби, ученията им и благодеянията им.

18. Аз копнея да бъдете в хармония с вашите братя на тази и извън тази планета, която в момента е вашият дом. Сключвайте връзки на приятелство, молете за помощ, когато имате нужда от нея, и се притичайте на помощ и на онези, които ви молят за това, което притежавате. (320, 44-46)

Опознаването на други светове и форми на живот

19. Често Ме питахте какво има отвъд този свят и дали онези звезди, които се движат по орбитите си в космоса, са светове като вашия.

20. Отговорът Ми на любопитството ви не е разкрил напълно завесата на тайната, тъй като виждам, че все още не разполагате с необходимото развитие, за да разберете, нито с абсолютно необходимата духовност, за да хармонизирате с други светове.

21. Вие все още не сте разпознали и не сте разбрали ученията, които ви предлага планетата, на която живеете, а вече искате да търсите други светове. Не сте били способни да станете братя помежду си, жителите на един и същи свят, а искате да откриете съществуването на същества в други светове.

22. Засега нека ви бъде достатъчно да си спомните, че Аз ви казах във „Второто време“: „В дома на Отца има много жилища“, и че сега, потвърждавайки тези думи, ви казвам, че вие не сте единствените обитатели на Вселената и че вашата планета не е единствената обитаема.

23. На бъдещите поколения ще бъде дадено да видят отворени вратите, които ги приближават към други светове, и те с право ще се възхищават на Отца.

24. Добротата и любовта, от които разцъфват благодеянията и мирът, ще бъдат ключовете, които отварят вратите на тайната, чрез което хората ще направят крачка към вселенската хармония.

25. Днес вие все още сте изолирани, ограничени, възпрепятствани, защото вашият егоизъм ви е карал да живеете само за „света“, без да се стремите към свободата и възвисяването на душата.

26. Какво би станало с вас, суетни хора — същества, които са се смалили поради своя материализъм — ако ви бъде позволено да стигнете до други светове, преди да сте се освободили от човешките си грешки? Какво би било семето, което бихте посяли? Раздор, безмерна амбиция, суета.

27. Истина ви казвам: за да придобие онова знание, към което всеки човек копнее, и онова откровение, което освобождава мисленето му от въпросите, които го измъчват и събуждат любопитството му, човекът ще трябва много да се пречисти, да бди и да се моли.

28. Не само науката ще му разкрие Моите тайни; необходимо е това желание за знание да бъде вдъхновено от духовна любов.

29. Когато животът на хората започне да отразява духовността — казвам ви, тогава те дори няма да трябва да полагат усилия, за да изследват отвъдния свят; защото в същия момент ще бъдат посетени от онези, които обитават по-висши обители. (292, 3-11)

Предназначението на звездите

30. В дома на вашия Отец има много „жилища“, които са безкрайните стъпала на стълбата, водеща към съвършенството. Оттам „Духовният свят“ слиза, за да се прояви сред вас.

31. Много пъти сте Ме питали от дух на дух за причината за съществуването на онова неизмеримо голямо число звезди и онези планети, които блестят над вашия свят, и сте Ми казали: „Учителю, празни ли са онези светове?“

32. Но Аз ви казвам: още не е дошло времето, в което ще ви го разкрия напълно. Едва когато човекът постигне духовност, тогава ще му бъдат дадени велики откровения и той ще може

да води диалог от дух към дух с онези възлюбени същества на Моята Божественост, и тогава ще се осъществи обменът на мисли между всички братя.

33. Но още днес трябва да научите: всички светове са населени от Моите създания, нищо не е празно, всички са благословени полета и градини, грижени от Мария, въплъщението на божествената нежност.

34. Светият Дух ще предаде отново чрез вашите уста високи учения, които са неизвестни за вас и за човечеството. Кога, възлюбен народ? Тогава, когато у вас цари духовност и отдаденост на вашата мисия. (312, 10-12)

35. Погледни, Мой народ, погледни небето, погледни го внимателно и ще видиш, че във всяка звезда се крие обещание, свят, който те очаква; това са светове на живот, обещани на децата на Бога, и които всички вие ще обитавате. Защото всички вие ще опознаете Моето царство, което не е създадено само за определени същества: то е създадено като Вселенски дом, в който ще се съберат всички деца на Господа. (12, 24)

Глава 27 – Отвъдното

Необходимото познание за духовния живот

1. Колко невежи по отношение на духовните учения намирам днешните хора. Причината за това е, че им е било представяно Моето учение и Моят закон само като морално учение, което им помага, а не като пътя, който води душите им към съвършения дом.

2. Различните вероизповедания са посяли в сърцата на хората погрешен страх от духовното знание, което е довело до това, че те избягват Моите откровения и все повече потъват в мрака на невежеството, като посочват като причина, че духовният живот е непроницаема тайна.

3. Тези, които твърдят това, лъжат. Всички откровения, които Бог даде на човека от самото начало на човечеството, са му говорили за духовния живот. Вярно е, че не ви бях дал цялото си учение, защото все още не бяхте способни да научите всичко, а едва когато дойдеше времето за това. Но това, което Отец е откроил до днес, е достатъчно за вас, за да имате пълно познание за духовния живот. (25, 38-40)

4. Духовният живот, който е желан от едни, се страхува, отрича и дори се осмива от други; но той неизбежно ви очаква всички. То е лоното, което приема всички – ръката, която се простира към вас – родината на Духа: неизследима тайна дори за учените. Но в моите тайни може

да се проникне, когато ключът, който използвате, за да отворите тази врата, е ключът на любовта. (80, 40)

„Раят“ и „Адът“

5. Хората са си представили ада като място на вечни мъки, където според тях отиват всички онези, които са нарушили Моите заповеди. И така, както за тежките прегрешения са създали този ад, така за по-леките прегрешения са си представили друго място, а също и още едно за онези, които не са сторили нито добро, нито зло.

6. Който казва, че в отвъдното нито се радваш, нито страдаш, не говори истината; никой не е без страдания, нито лишен от всяка радост. Страданията и радостите винаги ще бъдат смесени, докато душата не достигне най-висшия мир.

7. Слушайте, деца мои: адът е в инкарнираните и в неинкарнираните, в обитателите на този свят и на Духовната долина. Адът е символ на тежките страдания, ужасните угризения на съвестта, отчаянието, болката и горчивината на онези, които са съгрешили тежко. Но те ще се освободят от тези последствия чрез развитието на душите си към любовта.

8. Раят, от друга страна, който символизира истинското щастие и истинския мир, е за онези, които са се отвърнали от страстите на света, за да живеят в общение с Бога.

9. Попитайте съвестта си и ще разберете дали живеете в ада, дали изкупувате прегрешенията си или сте проникнати от небесния мир.

10. Това, което хората наричат рай или ад, не са конкретни места, а същността на вашите дела, която вашият дух пожънва, когато достигне „Духовната долина”. Всеки преживява своя ад, обитава своя свят на изкупление или се наслаждава на блаженството, което дарява възвисяването и хармонията с Божествения Дух. (11, 51-56)

11. По същия начин, по който човек може да си създаде на земята свят на духовен мир, подобен на мира в Моето царство, той може чрез своята поквара да води и съществуване, което е като ад от пороци, злодеяния и угризения на съвестта.

12. И в отвъдното духът може да срещне светове на мрак, поквара, омраза и отмъщение, в зависимост от наклонностите на душата, нейното заблуждение и страстите ѝ. Но наистина, казвам ви, както небето, така и адът, за които хората си правят представа само чрез земни форми и образи, не са нищо друго освен различни етапи на развитие на душата: едните – поради своята добродетел и развитие на върха на съвършенството, другите – в

бездната на своята тъмнина, пороци и заблуда.

13. За праведната душа мястото, на което се намира, е без значение, защото навсякъде тя ще носи в себе си мира и небето на Създателя. Нечистата и оборкана душа, от друга страна, може да се намира в най-добрия от световете, но вътрешно тя непрестанно ще усеща ада на угризенията си, които ще горят в нея, докато не я пречистят.

14. Вярвате ли, че Аз, вашият Отец, съм създал места, които са специално предназначени да ви наказват и по този начин да си отмъстя вечно за вашите обиди?

15. Колко ограничени са хората, които проповядват тези теории!

16. Как е възможно да вярвате, че вечната тъмнина и вечната болка са краят, който очаква някои души? Дори и да са съгрешили, те все пак ще бъдат завинаги деца на Бога. Ако се нуждаят от наставление — ето Учителят. Ако се нуждаят от любов — ето Отецът. Ако копнеят за прошка — ето съвършеният Съдия.

17. Който никога не се опитва да Ме търси и да поправи грешките си, той няма да дойде при Мен. Но няма никой, който да устои на Моята справедливост или на Моите изпитания. Само пречистени можете да дойдете при Мен. (52, 31-37)

18. Сред толкова много жилища, колкото притежава Домът на Отца, няма нито един свят на мрака, във всички тях е Неговата светлина; но ако душите влязат в тях с превръзка на очите поради своето невежество — как тогава могат да видят тази слава?

19. Ако тук, на света, попитате един сляп какво вижда, той ще ви отговори: само тъмнина. Не защото няма слънчева светлина, а защото той не може да я види. (82, 12-13)

20. Казах ви в това време: не поддържайте представата, която съществува сред хората за ада, защото в този свят няма по-голям ад от живота, който сте създали с вашите войни и вражди, а в отвъдното няма друг огън освен угризенията на съвестта на душата, когато съвестта ѝ припомня нейните простъпки. (182, 45)

21. Докато онези, които в религиозния си фанатизъм очакват в отвъдното само наказанието на ада, се придържат към това мнение, те сами ще си създадат своя ад, защото оборкването на душата е подобно на това на човешкия разум, макар и много по-силно.

22. Сега вие питате: „Учителю, има ли спасение за тях?“ Аз ви казвам: спасение има за всички, но мирът и светлината ще достигнат до тези души едва когато мракът на заблудата се разсее.

23. Изпитвали ли сте някога състрадание към човек, чийто оборкан ум го кара да вижда

неща, които изобщо не съществуват? Колко по-голяма би била болката ви, ако в отвъдното видите онези обзети от заблуда същества, които виждат своя въображаем ад! (227, 71)

24. Не треперете пред тези откровения; напротив, радвайте се на мисълта, че това слово ще разруши представата, която сте имали за вечно наказание, и всички тълкувания, които са ви били давани в минали времена за вечния огън.

25. „Огънят“ е символ на болката, самообвиненията и разкаянието, които ще измъчват душата и ще я пречистят, както златото се пречиства в тигела. В тази болка е Моята воля, а в Моята воля е Моята любов към вас.

26. Ако беше вярно, че огънят изтребва човешките грехове, тогава всички тела на онези, които са съгрешили, би трябвало да бъдат хвърлени в огъня тук, в земния живот, защото мъртви те вече не биха го усещали. Защото телата никога не се издигат в Духовното пространство — напротив, щом веднъж са изпълнили своята задача, те потъват в недрата на Земята, където се сливат с природата, от която са взели живот.

27. Но ако вярвате, че това, което наричате „вечен огън“, е предназначено не за тялото, а за душата, това е още една тежка заблуда, защото в Духовното царство няма материални елементи, нито огънят оказва въздействие върху душата. Това, което е родено от материята, е материя; това, което е родено от Духа, е Дух.

28. Моето Слово не слиза, за да нападa някаква религиозна вяра. Ако някой мисли така, той се заблуждава много. Моето Слово ще обясни съдържанието на всичко онова, което не е било правилно тълкувано и което поради това е породило заблуди, предавани сред човечеството от поколение на поколение.

29. Каква стойност биха имали Моят закон и Моето учение, ако не бяха способни да спасят душите от заблуда и грях? И какъв смисъл би имало Моето присъствие като човек на света, ако имаше много хора, които трябваше да загинат завинаги в безкрайно изкупление? (352, 44-48)

30. Някои се чувстват подтикнати да вършат добри дела, защото се страхуват, че смъртта ще ги изненада и тогава няма да имат заслуги, които да представят на своя Господ. Други се откъсват от злото, но само от страх да не умрат в грях и след този живот да трябва да понасят вечни адски мъки.

31. Колко обезобразен и несъвършен е този Бог в образа, в който толкова много хора си го представят! Колко несправедлив, чудовищен и жесток! Ако съберем всички грехове и престъпления,

които хората са извършили, това не може да се сравни с отвратителността, която би означавало вечното адско наказание, към което – според тяхното мнение – Бог обрича децата, които съгрешават. Не ви ли обясних, че най-висшето качество на Бога е любовта? Не мислите ли тогава, че вечното мъчение би било абсолютно отричане на божественото качество на вечната любов? (164, 33-34)

32. Вие вярвате, че Раят е място във вечността и че чрез искрено разкаяние за вашите простъпки в часа на физическата ви смърт можете да влезете в него, защото се надявате, че в този момент ще намерите прощение и ще бъдете отведени от Мен в Царството небесно. Това е, в което вярвате.

33. Аз обаче ви казвам, че небето не е нито определено място, нито област, нито пристанище. Небето на душата е нейният възвишен свят на чувствата и нейното съвършенство, нейното състояние на чистота. На кого тогава се пада да ви позволи да влезете в Царството небесно — на Мен, Който винаги съм ви призовавал, или на вас, които винаги сте били глухи?

34. Не ограничавайте повече Безкрайното, Божественото. Не разбирате ли, че ако небето беше такова, каквото вярвате – определен дом, регион или определено място – тогава то вече не би било безкрайно? Време е да възприемете духовното по един по-висш начин, дори ако въображението ви не е в състояние да обхване цялата реалност. Но то трябва поне да се доближи до нея. (146, 68-69)

Музиката на небето

35. Чули сте, че ангелите в небето вечно слушат божествения концерт. Когато размишлявате върху този образ, пазете се да не повярвате, че и в небето се чуват музикални произведения, подобни на онези, които сте свикнали да слушате на земята. Който мисли така, е паднал в пълна заблуда на материализма. Който обаче – когато чуе да се говори за музиката на небето и за блаженството на ангелите при слушането ѝ – мисли за хармонията с Бога в този божествен концерт, той ще бъде в истината.

36. Но как се случва, че някои не го възприемат така, въпреки че във всяка ваша душа живее тон от Вселенския концерт? Как се случва, че някои, които чуват тези думи, не ги разбират, не ги усещат или ги тълкуват погрешно?

37. О, възлюбени деца, които сте слаби в своето възприятие — търсете светлината в молитвата. Питайте Ме в медитациите си; защото колкото и обширни да са вашите въпроси, Аз ще знам как да ви отговоря от вечността. От моя страна също ще ви задавам

въпроси, за да изгрее светлината на истината между Учителя и учениците.

38. Небесната музика е Божието присъствие във вас, и сред този концерт ще прозвучи вашият тон, когато веднъж достигнете истинското възвисяване, което е духовната красота. Това е небесната музика и песента на ангелите. Когато го преживеете и почувствате така, истината ще се отрази във вашето същество и ще почувствате, че Бог е във вас. Животът ще ви предложи вечен и божествен концерт, и във всеки от неговите тонове ще откриете откровение.

39. Все още не сте чули красивите тонове в тяхната съвършена хармония – понякога нежни, други пъти мощни. Ако случайно ги възприемете, те ще ви се сторят като неопределени тонове, които не можете да съчетаете. Вие все още не сте осъзнали напълно красотата, която те съдържат. Трябва да оставите зад себе си сетивата, страстите и сенките на материализма, за да можете да чуете Божия концерт във вашата душа. (199, 53-56)

В дома на Моя Отец има много „жилища“

40. Моето дело расте все повече, докато накрая всички души се обединят в изпълнение на Моя закон и този земен дом се превърне в свят на съвършенство. Тези, които я обитават по това време, ще почувстват Моята любов във всичко сътворено и ще се подготвят да живеят в един по-добър свят. Тази земя ще бъде само временно за вашата душа, тя ще тръгне в стремежа си към съвършенство към други региони, към други нива на отвъдното.

41. Помнете, че Аз ви казах: „В дома на Моя Отец има много жилища.“ И в това време на по-голямо развитие, в което вие разбирате по-добре Моите наставления, Аз искам да ви кажа: „В дома на Отеца има безкраен брой жилища.“ Затова не мислете, че при напускането на този свят вече сте достигнали най-високата духовна височина. Не, ученици. Когато престоят ви на тази планета приключи, Аз ще ви заведа към нови обители и така ще ви водя вечно по безкрайната стълба на вашето усъвършенстване. Вярвайте в Мен, обичайте Ме и ще бъдете спасени. (317, 30)

42. Невъзможно е още в този свят да си представите какво или какви са Моето царство, небето и славата. Искам да се задоволите с това, че знаете, че това е състояние на съвършенство на душата, от което тя преживява, усеща и разбира чудния живот на Духа, който в момента нито можете да разберете, нито да си представите.

43. Казвам ви, че дори душите, които живеят на по-високи нива от това, на което се намирате вие,

не познават реалността на този живот. Знаете ли какво означава да живеете „в лоното на Отца“? Едва когато заживеете там, ще можете да го разберете. Само едно неопределено предчувствие, слабо предчувствие за тази тайна, докосва мимолетно сърцето ви като стимул по пътя на вашето развитие. (76, 28-29)

VII Пътят на развитието към съвършенството

Глава 28 – Умиране, смърт и пробуждане в отвъдното

Безсмъртието на духа

1. Това е времето, в което хората се пробуждат за красотите на духа, в което се интересуват от вечността и се питат: „Какъв ще бъде животът, който ни очаква след смъртта?“

2. Кой не си е задавал въпроса — колкото и невярващ да е — дали в него не съществува нещо, което оцелява след физическата смърт? Истина ви казвам, няма никой, който да не подозира тази тайна и който да не е помислил поне за миг за това, което е непостижимо.

3. Едни задават въпроси относно тайната на духовния живот, който изглежда далечен, а всъщност е точно пред очите ви; други се объркват от това, а трети го отричат. Едни говорят, защото мислят, че знаят всичко, други мълчат и изчакват; но колко малко са онези, които наистина знаят нещо за отвъдното. (107, 1)

4. В Третата епоха Аз излязох от гроба на забравата, в който човечеството Ме беше изпратило, за да го събудя за нов живот; защото Аз съм Животът. Никой не може да умре. Дори този, който си отнема живота със собствената си ръка, ще чуе съвестта си да му упреква липсата на вяра. (52, 63)

5. Моето учение не е само за да ви даде сила и увереност по време на вашия жизнен път на Земята; то трябва да ви научи как да напуснете този свят, да престъпите прага на отвъдното и да влезете във вечния дом.

6. Всички вероизповедания укрепват душата по нейния път през този свят; но колко малко й разкриват и я подготвят за голямото пътуване към отвъдното. Това е причината, поради която мнозина разглеждат смъртта като край, без да знаят, че оттам нататък се вижда безкрайният хоризонт на истинския живот. (261, 52-53)

7. „Смъртта“ е само символ, „смъртта“ съществува само за онези, които все още не са способни да разпознаят истината. За тях „смъртта“ продължава да бъде ужасяваща картина, зад която се крие непостижимото или нищото. Казвам ви: отворете очите си и разберете, че и вие

няма да умрете. Вие ще се разделите с тялото, но това не означава, че ще умрете. Вие, както и вашият Учител, имате вечен живот. (213, 5)

Подготовка за напускането на този свят

8. Трябва да разберете, че вие — надарени с дух — представлявате най-обичаното творение на Отца в Сътворението, защото Той е вложил във вас духовна същност, духовни качества и безсмъртие.

9. За душата няма смърт – смърт, такава, каквато я разбирате вие, тоест преставане да съществува. Смъртта на тялото не може да бъде смърт или край за душата. Точно тогава тя отваря очите си за по-висш живот, докато нейната телесна обвивка ги затваря завинаги по отношение на света. Това е само миг на преход по пътя, който води към съвършенството.

10. Ако все още не сте го разбрали, то е защото все още много обичате този свят и се чувствате силно привързани към него. Натиска ви да напуснете този дом, защото се смятате за собственици на това, което притежавате в ; а някои имат и неопределено предчувствие за моята божествена справедливост и се страхуват да влязат в Духовния свят.

11. Човечеството е обичало този свят прекалено много — прекалено много, защото любовта му е била погрешно насочена. Колко много са загинали в него поради тази причина! Колко много души са се материализирали поради същата причина!

12. Едва когато сте почувствали близостта на смъртта, когато сте били тежко болни, когато сте страдали, едва тогава сте си спомнили, че сте само на крачка от отвъдното, от онова правосъдие, от което се страхувате само в такива критични моменти; и тогава давате обети на Отца и се кълнете да Го обичате на земята, да Му служите и да Му се подчинявате. (146, 46-49)

13. Хората са обичали този живот толкова много, че когато наближи часът да го напуснат, те се бунтуват срещу волята Ми и не искат да чуят призива, който им отправям. Те пренебрегват мира на Моето царство и молят Отца за още време на Земята, за да продължат да притежават своите земни блага.

14. Станете чувствителни, за да предчувствате духовния живот и да не се задоволявате с началото на вашето развитие – защото това е този живот –, тъй като над него съществуват по-висши творения.

15. Не се опитвайте да отблъснете смъртта, когато тя дойде при вас по Моята воля, и не молете учения да извърши за вас чудото да се противопостави на Моите решения и да удължи вашето съществуване, защото и

двамата ще съжалявате горчиво за тази грешка. Подгответе се в този живот и няма да имате причина да се страхувате от влизането си в отвъдното. (52, 55-57)

16. Обичайте това, което принадлежи на света, докато живеете в него, до определена степен, за да разберете как да спазвате неговите закони; но винаги подхранвайте високата цел да обитавате във висшите духовни светове, за да не се смути душата ви, когато се освободи от телесната си обвивка, нито да се поддаде на изкушението на това, което е обичала на тази планета, защото тогава тя ще остане привързана и окована към свят, към който вече не принадлежи и от който по никакъв начин не може да се наслаждава. (284, 5)

17. Проявете милост към себе си! Никой не знае кога ще дойде моментът, в който душата му ще се отдели от тялото. Никой не знае дали на следващия ден очите му ще се отворят отново за светлината. Всички вие принадлежите на единствения собственик на всичко сътворено и не знаете кога ще бъдете призовани.

18. Помислете, че дори косите на главите ви не ви принадлежат, нито прахът, върху който стъпвате; че вие самите не принадлежите на себе си, че не се нуждаете от преходни притежания, тъй като и вашето царство не е от този свят.

19. Духовно се извисете и ще притежавате всичко с справедливост и умереност, докато ви е необходимо. Когато дойде моментът да се откажете от този живот, ще се възнесете, изпълнени със светлина, за да придобиете това, което ви се полага в другия свят. (5, 95-97)

Преходът към другия свят

20. На всеки час гласът ми ви призовава към добрия път, по който е мирът; но глухите ви уши имат само един миг на чувствителност към този глас, и този миг е последният от вашия живот, когато агонията ви съобщава за наближаването на физическата смърт. Тогава бихте искали да започнете живота наново, за да поправите грешките си, да успокоите душата си пред присъдата на съвестта си и да принесете на Господа нещо ценно и заслужено. (64, 60)

21. Ако се стремите към безсмъртието на душата, не се страхувайте от настъпването на смъртта, която слага край на човешкия живот. Очаквайте я подготвени, тя се подчинява на Моята заповед и затова винаги идва в подходящото време и с право, макар че хората често вярват в обратното.

22. Трудното не е, че човек умира, а че на душата му липсва светлина, когато напуска тялото, и тя не може да види истината. Аз не желая смъртта на грешника, а

неговото покаяние. Но когато смъртта стане необходима – било то, за да се освободи една душа, или за да се спре падането на човек в погибелта – тогава Моята Божествена справедливост прекъсва нишката на живота на това човешко същество. (102, 49-50)

23. Знайте, че в книгата на вашето предназначение е записан денят и часът, когато вратите на отвъдното ще се отворят, за да допуснат душата ви. Оттам ще видите цялото си дело на земята, цялото си минало. Все пак не искате да чуете гласове, които се състоят от упреци или оплаквания срещу вас, или да видите онези, които ви наричат виновници за злините си! (53, 49)

24. Тъй като пред вас се простира още дълъг път, не трябва да спирате и да мислите, че никога няма да стигнете до целта. Продължавайте напред, защото душата ви по-късно ще плаче дори за един изгубен миг. Кой ви е казал, че целта е в този свят? Кой ви е научил, че смъртта е краят и че в този миг можете да достигнете Моето царство?

25. Смъртта е като кратък сън, след който душата, под ласката на Моята светлина, ще се събуди с обновени сили, като за нов ден, който започва за нея.

26. Смъртта е ключът, който ви отваря вратите на затвора, в който сте се намирали, докато сте били обвързани с телесната материя, и тя е едновременно ключът, който ви отваря портите към вечността.

27. Тази планета, превърната в долина на изкупление поради човешките несъвършенства, беше затвор и изгнание за душата.

28. Истина ви казвам, животът на Земята е още едно стъпало по стълбата на живота. Защо не го възприемате така, за да се възползвате от всичките му уроци? Причината, поради която мнозина трябва да се връщат към него отново и отново, е следната: защото не са го разбрали и не са извлекли полза от предишния си живот. (167, 22-26)

29. Трябва да знаете, че преди своето въплъщение на Земята душата получава задълбочена подготовка, тъй като тя е на път да бъде подложена на дълго и понякога тежко изпитание. Но благодарение на тази подготовка тя не е разстроена, когато влиза в този живот. Тя затваря очите си за миналото, за да ги отвори за ново съществуване, и така от първия миг се приспособява към света, в който е дошла.

30. Колко различен е начинът, по който душата ви се нагласява пред прага на Духовния живот, веднага щом напусне тялото си и света. Тъй като не й е била предоставена истинска подготовка за завръщането в родината си, тя е объркана, все още я владеят чувствата на материалното тяло и тя не знае

какво да прави, нито към кого да се обърне.

31. Това се дължи на факта, че тя не е научила, че в последния момент трябва да затвори очите си и за този свят; защото само така ще може да ги отвори отново за Духовния свят, който е напуснала, където я очаква цялото ѝ минало, за да се съедини с новия ѝ опит, и всичките ѝ предишни заслуги да се прибавят към новите.

32. Плътна завеса обгръща нейния ум, докато тя възвръща светлината; упоритото влияние на всичко, което е оставила зад себе си, я възпрепятства да усети вибрацията на духа си; но докато сенките ѝ се разтварят, за да се съединят с истинската ѝ същност — колко смущение, колко болка!

33. Има ли някой, който, след като е чул или прочел това послание, да го отхвърли като безполезно или погрешно учение? Казвам ви, че само този, който се намира на ниво на краен материализъм или сляпа непокорност, би могъл да отхвърли тази светлина, без душата му да бъде дълбоко разтърсена от нея. (257, 20-22)

„Сънят на смъртта“

34. Духовното спокойствие, както го разбира и възприема вашата земна природа, не съществува. Отдихът, който очаква душата, е дейност, е умножаване на добрите дела, е използване на всеки миг. Тогава душата се възстановява, освобождава се от самообвиненията и страданията, освежава се, като върши добро, възстановява се, като обича своя Създател и своите братя и сестри.

35. Истина ви казвам, ако оставя душата ви бездейна, за да си почива, както си представяте почивката на земята, мракът на отчаянието и страха ще я обземе; защото животът и светлината на душата, както и най-голямото ѝ щастие, са работата, борбата, неуморната дейност.

36. Душата, която се завръща от земята в „Духовната долина”, носейки в себе си отпечатъка на умората на плътта и търсеща отвъдното като място за почивка, за да си почине, да забрави, да изтрие следите от борбата за живот — тя ще се чувства като най-нещастното същество и няма да намери нито мир, нито блаженство, докато не се събуди от летаргията си, не осъзнае заблудата си и не се издигне към Духовния живот, който е такъв, какъвто току-що ви казах — любов, дейност, неуморен борба по пътя, който води към съвършенството. (317, 12-14)

Срещата в отвъдното

37. Искам да бъдете вярващи хора, да вярвате в духовния живот. Когато видите вашите братя и сестри да отпътуват към отвъдното, не ги смятайте за далечни от вас и не мислете, че

сте ги загубили завинаги. Ако искате да се съберете отново с тях, работете, натрупвайте заслуги, и когато дойдете в отвъдното, ще ги намерите там да ви чакат, за да ви научат да живеете в „Духовната долина“. (9, 20)

38. Кой не е изпитвал тревога пред живота в отвъдното? Кой от онези, които са загубили близък човек в този свят, не е изпитвал копнеж да го види още веднъж или поне да знае къде се намира? Всичко това ще научите, ще ги видите отново.

39. Но сега натрупайте заслуги, за да не ви кажат, когато напуснете тази земя и попитате в „Духовната долина“ къде се намират онези, които се надявате да откриете, че не можете да ги видите, защото те са на по-високо ниво. Не забравяйте, че Аз ви казах още преди много време, че в дома на Отца има много жилища. (61, 31)

Съдът над духа чрез собствената съвест

40. Когато душата на някой голям грешник се отдели от този материален живот, за да влезе в „Духовната долина”, тя е изненадана да установи, че адът, какъвто си го е представяла, не съществува и че огънят, за който й са разказвали в миналото, не е нищо друго освен духовното отражение на нейните дела, когато застане пред безмилостния съдия, който е нейната съвест.

41. Този отвъден съд, тази светлина, която пробива сред мрака, обгръщащ този грешник, гори по-силно от най-горещия огън, който можете да си представите. Но това не е мъчение, подготвено предварително като наказание за този, който Ме е наранил, не, тази мъка произтича от осъзнаването на извършените простъпки, от страданието, че е наранил Този, Който му е дал съществуване, че е злоупотребил с времето и с всички блага, които е получил от своя Господ.

42. Вярвате ли, че Аз трябва да накажа този, който Ме е наранил с греховете си, макар да знам, че грехът наранява повече този, който го извършва? Не виждате ли, че самият грешник е този, който си причинява зло, и че с наказанието му Аз не искам да увелича нещастието, което той сам си е причинил? Аз само позволявам той да се види, да чуе безмилостния глас на съвестта си, да се разпитва и да си отговаря, да възвърне духовната памет, която е загубил чрез материята, и да си спомни своя произход, своето предназначение и своите обети; и там, в този съд, той трябва да изпита действието на „огъня“, който изкоренява злото му, който го претопява наново като златото в тигела, за да отстрани от него вредното, безполезното и всичко, което не е духовно.

43. Когато една душа спре, за да чуе гласа и присъдата на своята съвест — истина ви казвам, в този час тя се намира в Моето присъствие.

44. Този миг на покой, на успокоение и яснота не идва за всички души по едно и също време. Някои бързо влизат в това изпитание на себе си и по този начин си спестяват много страдания. Защото веднага щом се събудят за реалността и осъзнаят своите заблуди, те се подготвят и се заемат да изкупят злите си дела докрай.

45. Други, които са заслепени — било то от порока, от някаква злоба или защото са водили живот на грехове — се нуждаят от много време, докато излязат от заслепението си.

46. Още други, които са недоволни, защото смятат, че са били отнети от земята твърде рано, когато всичко им се усмихваше, проклинат и богохулстват, с което забавят възможността да се освободят от своето разстройство; и като тях има голям брой случаи, които са известни само на Моята Мъдрост. (36, 47-51)

47. За всичко трябва да отговаряте, и според естеството на вашите лоши дела ще получите най-строги присъди от самите себе си. Защото Аз не ви съдя, това е погрешно. Вашият собствен дух в състоянието си на яснота е този, който е вашият страшен обвинител и ужасен съдия. Аз, от друга страна, ви защитавам срещу дивите обвинения, оправдавам ви и ви избавям, защото Аз съм Любовта, която пречиства и прощава. (32, 65)

48. Имайте предвид, че много скоро ще бъдете в Духовния свят и че ще трябва да пожънете това, което сте посели на тази земя. Преходът от този живот в другия остава сериозен и строг съд за душата. Никой не избягва този съд, дори и да се смята за най-достойния от Моите слуги.

49. Моята воля е от момента, в който стъпите в онова безкрайно Отечество, да не изпитвате повече земните страхове и да започнете да усещате блаженството и наслада от това, че сте изкачили още едно стъпало. (99, 49-50)

50. Страшният съд, както го е тълкувало човечеството, е заблуда. Моят съд не е съд на един час или един ден. Той тежи върху вас вече от доста време.

51. Но наистина, казвам ви, мъртвите тела са предназначени и са последвали своето предназначение да се слеят с природното царство, което им съответства; защото това, което е от земята, трябва да се върне на земята, както и духовното трябва да се стреми към своята родина, която е Моето лоно.

52. Но Аз ви казвам и това, че при вашия съд вие ще бъдете свои собствени съдии; защото вашата съвест, вашето самопознание и

интуиция ще ви кажат до каква степен сте достойни за похвала и в коя духовна родина трябва да обитавате. Ясно ще видите пътя, по който трябва да вървите, защото когато приемете светлината на Моята Божественост, ще разпознаете делата си и ще прецените заслугите си.

53. В „Духовната долина“ има много объркани и разстроени същества. Носете им Моето послание и Моята светлина, когато някога влезете там.

54. Още сега можете да проявите тази форма на милосърдие чрез молитвата, чрез която можете да влезете във връзка с тях. Вашият глас ще прозвучи там, където те обитават, и ще ги събуди от дълбокия им сън. Те ще плачат и ще се очистят със сълзите на покаянието си. В този миг те ще са приели лъч светлина, защото тогава ще разберат своите минали суети, своите заблуди, своите грехове.

55. Колко голяма е болката на душата, когато съвестта я събуди! Колко смирено се смирява тогава пред погледа на Върховния Съдия! Колко смирено извират от дълбините на нейното същество молбите за прошка, обетите, благословиите на Моето Име!

56. Сега душата осъзнава, че не може да се приближи към съвършенството на Отца, и затова насочва погледа си към земята, където не е знаела да се възползва от времето и изпитанията, които са й предлагали възможност да се приближи към целта, и моли за още едно тяло, за да изкупи простъпките си и да изпълни неизпълнените задачи.

57. Кой тогава се погрижи за справедливостта? Не беше ли самият Дух, който съди себе си?

58. Моят Дух е огледало, в което трябва да се вгледате, и той ще ви разкрие степента на чистота, която притежавате. (240, 345 41-46)

59. Когато душата ви се освободи от човешката обвивка и се оттегли в светилището на духовния живот, в своето собствено вътрешно пространство, за да подложи миналото си и жътвата си на изпитание, много от делата й, които тук, на света, са ви изглеждали съвършени и достойни да бъдат представени пред Господа и заслужаващи награда, в моментите на това самонаблюдение ще ви се сторят жалки. Душата ще разбере, че смисълът на много дела, които й се струваха добри на този свят, е бил само израз на суета, на фалшива любов, на благотворителност, която не е идвала от сърцето.

60. Кой, според вас, е дал на душата просветлението на съвършен съдия, за да съди сама себе си? Духът, който в този час на справедливостта ще ви направи впечатление, че сияе с невиждана

досега яснота — и той ще бъде този, който ще каже на всеки какво е било доброто, справедливото, правилното, истинското, което е сторил на земята, и какво е било злото, лъжливото и нечистото, което е посял по пътя си.

61. Светилището, за което токущо ви говорих, е това на Духа — оня храм, който никой не може да оскверни, оня храм, в който обитава Бог и от който се раздава гласът Му и извира светлината.

62. В света вие никога не бяхте готови да влезете в това вътрешно светилище, защото вашата човешка личност винаги търси начини и средства да избегне мъдрия глас, който говори във всеки човек.

63. Казвам ви: когато душата ви се освободи от своята обвивка, тя най-накрая ще спре пред прага на това светилище и ще се събере, за да влезе в него и да коленичи пред олтара на душата, да чуе себе си, да прецени делата си в светлината, която е съвестта, да чуе в себе си гласа на Бога като Отец, като Учител и като Съдия.

64. Никой смъртен не може да си представи този момент във цялата му тържественост, който всички вие трябва да преживеете, за да разпознаете доброто, което имате в себе си, за да го запазите, а също и това, от което трябва да се отървете, защото вече не можете да го задържате в душата си.

65. Когато душата почувства, че е изправена пред съвестта си и тя й припомня с яснотата на истината, това същество се чувства твърде слабо, за да се вслуша в себе си, би искало да не е съществувало никога; защото в един миг пред съзнанието му преминава целият му живот – този, който е оставило зад себе си, който е притежавало и който е бил негов, и за който сега най-накрая трябва да даде сметка.

66. Ученици, хора, подгответе се още в този живот за този миг, за да не превърнете този храм в трибунал, когато душата ви се яви пред прага на храма на Духа; защото душевната болка тогава ще бъде толкова голяма, че няма физическа болка, която да може да се сравни с нея.

67. Искам да размислите върху всичко, което ви казах в това учение, за да разберете как се извършва вашият съд в духовното. Така трябва да изтриете от въображението си онова изображение, в което си представяте съд, ръководен от Бога под образа на старец, който оставя добрите деца да минат отдясно му, за да се насладят на небето, и поставя злите отляво му, за да ги осъди на вечно наказание.

68. Сега е време светлината да достигне до най-висшите сфери на вашата душа и вашия разум, за да засияе истината във всеки човек и той да се подготви да влезе

достойно в духовния живот. (334, 5-11; 14-15)

Възвърнатото духовно съзнание

69. В Моето творение няма нищо, което да е толкова подходящо като физическата смърт, за да покаже на всяка душа нивото на развитие, което е достигнала през живота си, и нищо толкова полезно като Моето Слово, за да се издигне към съвършенството. Това е причината, поради която Моят закон и Моето учение винаги и неумолимо се стремят да проникнат в сърцата, и поради която болката и страданията съветват хората да напуснат онези пътища, които, вместо да извисяват душата, я водят към бездната.

70. Колко щастлива ще се почувства душата ви в отвъдното, когато съвестта ви каже, че на земята е посяла семето на любовта! Цялото минало ще се появи пред очите ви и всеки поглед към това, което са били вашите дела, ще ви донесе безкрайна наслада.

71. Заповедите на Моите закони, които паметта ви не винаги е успявала да запази, също ще преминат пред душата ви с пълна яснота и светлина. Придобивайте заслуги, които ви позволяват да навлезете в неизвестното с очи, отворени за истината.

72. Има много тайни, които човекът напразно се е опитвал да разкрие; нито човешката интуиция, нито науката са успели да отговорят на многото въпроси, които хората са си задавали, и то защото има познания, които са предназначени само за душата, когато тя е влязла в „Духовната долина“. Тези изненади, които я очакват, тези чудеса, тези откровения ще бъдат част от нейната награда. Но наистина, казвам ви, ако една душа влезе в Духовния свят с превръзка пред очите , тя няма да види нищо, а ще продължи да вижда само тайни около себе си — там, където всичко би трябвало да бъде яснота.

73. Това Небесно учение, което ви нося днес, ви разкрива много красоти и ви подготвя, за да можете, когато един ден застанете в духа пред правосъдието на Вечния, да устоите на чудната реалност, която ще ви обгърне от този момент нататък. (85, 42; 63-66)

74. Приемете Моята светлина, за да освети пътя на вашия живот и да се освободите от замъгляването на съзнанието в часа на смъртта. Тогава, в мига, в който престъпите прага на отвъдното, ще знаете кои сте, кои сте били и кои ще бъдете. (100, 60)

75. Докато телата ви се спускат в земята, в чието лоно те се смесват с нея, за да я направят плодородна – защото и след смъртта те ще продължат да

бъдат сила и живот – духът ви, който стои над вашето същество, няма да остане в земята, а ще тръгне с душата, за да се яви пред нея като книга, чиито дълбоки и мъдри учения ще бъдат изучавани от душата.

76. Там вашите духовни очи ще се отворят за истината и за миг ще разберете това, което не сте могли да разберете през целия си живот. Там ще разберете какво означава да бъдете дете на Бога и брат на ближните си. Там ще разберете стойността на всичко, което сте притежавали, ще изпитате съжаление и разкаяние за извършените грешки, за изгубеното време, и във вас ще се родят най-красивите намерения за поправяне и изкупление. (62, 5)

77. Още сега всички се стремете към една и съща цел, като примирявате и хармонизирате душевния си живот. Никой не трябва да мисли, че върви по по-добър път от своя брат, нито да мисли, че стои на по-високо ниво от другите. Казвам ви, в часа на смъртта ще бъде моят глас, който ще ви каже истината за нивото на вашето развитие.

78. Там, в този кратък миг на просветление пред съвестта, мнозина получават своята награда; но мнозина виждат и как величието им изчезва.

79. Искате ли да се спасите? Тогава елате при Мен по пътя на братството. Той е единственият, няма друг, той е този, който е записан в Моята най-висша заповед, която ви казва: „Обичайте се един друг.“ (299, 40-4)

Глава 29 – Пречистване и възнесение на душите в отвъдното

Угризения на съвестта, разкаяние и самообвинения

1. Не искам душата ви да се оскверни, нито да умре по отношение на истинския живот. Затова ви наказвам с моята справедливост, когато ви заваря отдадени на вредни удоволствия и забавления. Душата ви трябва да стигне чиста до лоното ми, както е излязла от него.

2. Всички, които оставят телата си в земята и се отделят от този свят в състояние на смущение, се пробуждат — когато видят Моето присъствие, което се разкрива в светлината на вечността, която просветлява духа — от дълбокия си сън сред горчиви сълзи и в отчаянието на самообвиненията. Докато болката в детето продължава, за да се освободи от страданията си, страда и бащата. (228, 7-8)

3. Угризения на съвестта и мъки, произтичащи от липсата на знание – страдания, защото липсва духовността, за да се наслаждават на онзи живот, това и още повече е съдържано в изкуплението на

душите, които достигат прага на духовния живот осквернени или неподготвени.

4. Разберете, че Аз не мога да възприемам греха, несъвършенствата или покварeността на хората като обида, нанесена на Отца, тъй като знам, че хората сами си причиняват злото. (36, 56)

5. Колко светъл би бил вашият живот и колко великолепна и пътеводна би била вашата наука, ако обичахте ближните си и вършехте волята на вашия Отец — ако жертвахте част от свободата на волята си и действахте според това, което ви повелява съвестта. Тогава вашата наука, преминавайки границите на материалното, би докоснала свръхестественото; защото досега тя дори не се е приближила до тези граници.

6. Какво сътресение изпитва душата на учения, когато напусне този свят и най-накрая се изправи пред божествената истина! Там тя спуска лицето си, изпълнена с срам, и моли да й бъде простена гордостта. Тя вярваше, че знае и може всичко, отричаше, че съществува нещо, което е отвъд нейното знание или разбиране. Но сега, когато стои пред Книгата на живота, пред безкрайното дело на Създателя, тя трябва да признае своята нищета и да се обгърне със смирение пред Този, Който е абсолютната мъдрост. (283, 48-49)

7. Не се страхувайте, че при пристигането си в Духовния свят ще трябва да мислите за това, с което сте съгрешили на Земята. Когато се оставите да бъдете очистени от болката и покаянието избликне от сърцата ви, когато се борите да поправите простъпките си, ще стигнете до Моето присъствие достойно и чисти, и никой, дори съвестта ви, няма да посмее да спомене миналите ви несъвършенства.

8. В съвършената Родина за всяка душа има място, което във времето или във вечността очаква пристигането на своя притежател. По стълбището на любовта, милосърдието, вярата и заслугите вие един по един ще влезете в Моето царство. (81, 60-61)

Изравняващата справедливост

9. Малко ученици съм имал в този свят, а още по-малко са онези, които са били като образ на Божествения Учител. В Духовната долина, от друга страна, имам много ученици, защото там се постига най-голям напредък в усвояването на моите учения. Там е мястото, където моите деца, жадуващите и ожаднелите за любов, получават от своя Учител това, което човечеството им е отказало. Там е мястото, където чрез добродетелта си блестят онези, които поради смирението си на Земята останаха незабелязани, и където плачат тъжно и с

разкаяние онези, които в този свят блестяха с фалшива светлина.

10. В отвъдното е мястото, където Аз ви приемам, както не сте се надявали на Земята, когато със сълзи, но благославяйки Ме, изкупувахте вината си. Няма значение, че по време на вашия жизнен път сте имали миг на бурно възмущение. Аз ще взема предвид, че сте имали дни на голяма болка и в тях сте проявили смирение и сте благославяли Моето Име. И вие, в границите на вашата малост, сте преживели няколко Голготи, макар и те да са били причинени от вашето неподчинение.

11. Вижте, чрез няколко мига на вярност и любов към Бога вие печелите време на живот и благодат в отвъдното. Така моята Вечна Любов отвръща на краткотрайната любов на човека. (22, 27-29)

12. Всяко добро дело намира своята награда, която не се получава на земята, а в отвъдното. Но колко много хора биха искали да се насладят на това блаженство още тук, на земята, без да знаят, че този, който не прави нищо за своя духовен живот, при влизането си в него ще се окаже без заслуги и тогава неговото разкаяние ще бъде голямо. (1, 21)

13. Който жадува за почести и похвали от света, нека ги получи тук; но те ще бъдат краткотрайни и няма да му бъдат от полза в деня, когато влезе в духовния свят. Който търси пари, нека получи тук своята награда, защото това е било това, към което се е стремил. Но когато дойде часът, в който трябва да остави всичко тук, за да се настани в отвъдното, той няма да има ни най-малко право да претендира за каквато и да е награда за душата си, дори ако мисли, че е направил много за благотворителност.

14. Напротив, този, който винаги е отхвърлял ласкателствата и привилегиите, който е обичал ближните си с чисто сърце и безкористно и е отхвърлял всяка материална награда, който се е занимавал с разсяване на добро и за когото е било радост да върши дела на любовта — той няма да мисли за награди, защото няма да живее за собственото си удовлетворение, а за това на ближните си. Колко голям ще бъде мирът и блаженството му, когато се намери в лоното на своя Господ! (253, 14)

15. Аз ви нося в това време чисто и съвършено учение, затова ви казвам, че в края на вашия дневен труд ще ви бъде зачетено само това, което сте направили в живота с истинска любов; защото това ще докаже, че сте познавали истината. (281, 17)

16. Не мислете – защото в момента, в който вършите добро дело, не познавате неговата стойност – че никога няма да узнаете доброто, което сте

сторили. Казвам ви, че никое от вашите дела няма да остане без награда.

17. Когато веднъж сте в Духовното царство, ще разберете колко често едно малко дело, на пръв поглед с малка значимост, е било началото на верига от добрини – верига, която другите са удължавали все повече, но която ще изпълни завинаги с удовлетворение този, който я е започнал. (292, 23-24)

18. Аз ви вдъхновявам да придобивате заслуги; но при това не трябва да ви движи егоистичното желание за собственото ви спасение, а трябва да вършите делата си с мисъл за вашите ближни, с мисъл за идните поколения, чиято радост ще бъде много голяма, когато срещнат пътя, изгладен от „Първите“. Тогава вашето щастие ще бъде безгранично, защото радостта и мирът на вашите братя и сестри ще достигнат и вашата душа.

19. Колко различно е при онези, които търсят само собственото си спасение и блаженство; защото когато стигнат до мястото, което са си заслужили чрез делата си, те не могат да имат нито миг мир или радост, когато погледнат онези, които са оставили зад себе си и които понасят тежкия товар на страданията си.

20. Истина ви казвам, истинските ученици на това учение ще бъдат праведни и чисти в делата си, както е духът им, който е Моята собствена светлина. (290, 76-77)

21. Ако сте смирени, вашето духовно богатство ще се умножи в живота, който ви очаква. Тогава ще имате мира, който ви дарява най-красивото усещане на вашето съществуване. И във вашия дух ще се роди копнежът да служите на Отца, като бъдете верни пазители на всичко, създадено от Мен, като бъдете утеха за страдащите и мир за безмирните. (260, 29)

Възнесението на душите в Царството Божие

22. Това е „Третото време“, в което вашата душа вече на земята може да започне да мечтае за много високи нива на живот и много велики познания. Защото който напусне този свят и вече носи в душата си познанието за това, което ще намери, и разгръщането на духовните си дарби, той ще пресече много светове, без да се задържа в тях, докато стигне до онзи, в който му се полага да обитава въз основа на заслугите си.

23. Той ще бъде напълно осъзнат за своето духовно състояние, ще знае как да изпълни своята задача, където и да се намира. Той ще разбира езика на любовта, хармонията и справедливостта и ще може да общува с яснотата на духовния език, който е мисълта. За него няма да има препятствия, смут или сълзи, и той все повече ще изпитва неизмеримата

наслада да се приближава към домовете, които му принадлежат, защото му се полагат като вечно наследство. (294, 55)

24. На божествената небесна стълба има безкраен брой същества, чието духовно усъвършенстване им позволява да заемат различни стъпала според степента на развитие, която са достигнали. Вашата душа е създадена с подходящи качества, за да се развива по тази стълба на усъвършенстването и да достигне целта, определена във висшите решения на Създателя.

25. Вие не познавате предназначението на тези души, но Аз ви казвам, че то е съвършено, както всичко, създадено от Мен.

26. Все още не разбирате даровете, които Отец ви е дал. Но не се тревожете, защото по-късно ще ги осъзнаете и ще видите как те се разкриват напълно.

27. Безкрайното множество души, които, като вас, обитават различни нива на живот, са обединени помежду си от една висша сила, която е любовта. Те са създадени за борба, за по-висше развитие, а не за застой. Онези, които са изпълнили Моите заповеди, са станали велики в божествената любов.

28. Припомням ви обаче, че дори когато душата ви достигне величие, сила и мъдрост, тя няма да стане всемогъща, тъй като нейните качества не са безкрайни, както са в Бога. Въпреки това те ще бъдат достатъчни, за да ви доведат до върха на вашето съвършенство по правия път, който любовта на вашия Създател ви е начертала от първия миг. (32, 34, 37)

29. Вашата душа трябва да премине през седем етапа на душевно развитие, за да достигне своето съвършенство. Днес, докато все още живеете на Земята, вие не знаете на коя стъпка от небесната стълба се намирате.

30. Въпреки че Аз знам отговора на този въпрос на вашата душа, засега не мога да ви го кажа. (133, 59-60)

31. Всяка стъпка, всяко стъпало, всяко ниво на живот предлага на душата по-голяма светлина и по-съвършено блаженство. Но най-висшият мир, съвършеното щастие на душата, е отвъд всички временни пребивавания на душите.

32. Колко пъти ще си мислите, че предварително усещате съвършеното щастие в лоното на Бога, без да осъзнавате, че това щастие е едва предвкусване на следващия свят, към който трябва да се отправите след този живот. (296, 49-50)

33. Колко много хора мечтаят да умрат в очакване, че този миг ще ги доведе при Мен, за да Ме почитат вечно в небесата, без да знаят, че пътят е безкрайно по-дълъг, отколкото са вярвали. За да

се изкачите дори само с една стъпка по небесната стълба, която ще ви доведе при Мен, трябва да сте живели човешкия живот по правилен начин. Невежеството е виновно за това, че мнозина погрешно разбират смисъла на Моите учения. (164, 30)

34. Чрез човека бяха отприщени силите на разрушението. Войната е посяла семето си във всички сърца. Колко болка е преживяло човечеството! Колко изоставеност, мизерия, сиракество и скръб е оставила по пътя си! Мислите ли, че душите на онези, които са загинали в битката, са загинали или че онази част от живота, вечността, която обитава в човека, вече не съществува?

35. Не, народ: душата оцелява след войната и смъртта. Тази част от моя собствен дух се е издигнала от полетата на болката и търси по моя път нов хоризонт, за да продължи да живее, да се разгръща и да се развива. (262, 26-27)

36. Аз ви дадох Земята, за да я притежавате всички по равно, за да живеете в мир и да я използвате като временен дом, в който да разгърнете способностите си и да подготвите душата си, за да се възнесе към новия си дом.

37. Казах ви: „В дома на Господа има много жилища.“ Ще ги опознаете в степента, в която се издигате. Всяко от тях ще ви приближава към Мен във все по-голяма степен и ще бъдат достигнати от вас според вашите дела, защото всичко е подчинено на божествен ред и справедливост.

38. Никой няма да може да попречи на прехода ви от едно ниво на живот към друго, и в края на всяко от тях ще има ликуване и празник във вашия дух, а също и в Моя.

39. Така ви подготвям, за да знаете, че пътят, който трябва да изминете, е дълъг, и да не се задоволявате с първите си дела, мислейки, че те вече ще ви отворят вратата към онези обители.

40. Но Аз ви казвам и това, че за един дух е красиво и удовлетворяващо да стигне до края на един етап от развитието си и да спре, за да погледне назад към изминатия път с неговите големи борби, дните на горчивина и часовете на мир, след като е преодолял безбройните препятствия.

41. Накрая триумфът, наградата и справедливостта, които блестят около вас, и Духът на вашия Отец — присъстващ, величествен, благославящ детето и оставящ го да почива в скута Си, докато то се подготви за следващата си житейска фаза. Така се преминава от едно към друго, докато накрая се достигне най-висшето удовлетворение, за да се

пребивава вечно при Мен. (315, 34-36)

42. Духовната искра, която прави човека подобен на своя Създател, ще се приближава все повече към безкрайния пламък, от който е произлязла, и тази искра ще бъде сияйно същество — съзнателно, лъчезарно от любов, пълно с знание и сила. Това същество се наслаждава на състоянието на съвършенство, в което не съществува ни най-малката болка или страдание, в което цари пълното и истинско блаженство.

43. Ако това не беше целта на вашия дух — наистина, казвам ви, не бих ви запознал с моето учение чрез толкова много наставления, защото тогава законът на „Първото време“ би ви бил достатъчен, за да живеете в мир на Земята.

44. Но ако имате предвид, че Аз живях сред хората и им обещах един безкрайно по-добър свят отвъд този живот, и ако освен това си спомните, че обещах да се върна в друго време, за да продължа да ви говоря и да ви обясня всичко, което не сте разбрали, тогава ще стигнете до заключението, че духовното предназначение на човека е по-високо, много по-високо от всичко, което можете да очаквате, и че обещаното блаженство е безкрайно по-голямо от това, което можете да предвидите или си представите. (277, 48-49)

Глава 30 – Развитието на душата чрез прераждания

Законът на развитието

1. Казвам ви, човекът трябва да знае, че душата му е идвала много пъти на Земята и все още не е разбрала как да се изкачи по пътя на Моя закон, за да достигне върха на планината. (77, 55)

2. Тъй като човекът е станал свидетел на развитието на науката и на откриването на това, в което преди не би повярвал – защо тогава се съпротивлява на естественото развитие на душата? Защо се вкопчва в това, което я спира и я приспива? Защото се уплаши от перспективата за вечния живот! (118, 77)

3. Разберете: въпреки че на пръв поглед Сътворението е завършено, всичко все пак се развива, преобразува и усъвършенства. Може ли душата ви да се измъкне от този божествен закон? Не, деца Мои. Никой не може да каже последната дума за духовното, за науката или за живота, защото те са Мои творения, които нямат край. (79, 34)

4. Колко хора смятат, че притежават духовна величие въз основа на знанията, които са придобили, а за Мен те не са нищо повече от деца, застинали на пътя на развитието. Защото те трябва да имат предвид, че не

само чрез разгръщането на ума си могат да постигнат възходящото развитие на душата си, а това трябва да стане чрез развитието на цялото им същество, и има много способности в човека, които трябва да бъдат развити, за да се постигне съвършенството.

5. Това е причината, поради която Аз — като един от Моите закони на любовта и справедливостта — въведох прераждането на душата, за да ѝ предоставим по-дълъг път, който ѝ предлага всички необходими възможности да постигне своето усъвършенстване.

6. Всяко земно съществуване е кратък урок, защото в противен случай възможностите на човека да изпълни Моя закон биха били твърде малки. Но е неизбежно да разберете целта на този живот, за да почерпите от него смисъла и да постигнете хармонията му, която е основата на човешкото съвършенство — за да можете да напреднете към по-висше ниво на съществуване, докато стигнете до Духовния живот, където Аз съм подготвил за вас толкова много уроци, които още трябва да ви преподам, и толкова много откровения, които Аз още трябва да ви дам. (156, 28-29)

7. Докато всичко непрестанно расте, се променя, усъвършенства и разгръща — защо душата ви да остава в застой векове наред?

8. Тъй като чрез науката сте открили и научили много, непрестанното развитие, което съществува във всички същества на творението, не ви е непознато. Затова искам да разберете, че не трябва да оставяте душата си в онова изоставане и в онова застиване, в което сте я довели отдавна, и че трябва да се стремите да постигнете хармония с всичко, което ви заобикаля, за да дойде ден, в който природата, вместо да крие тайните си, ще ги разкрие, и вместо природните сили да ви бъдат врагове, те ще станат ваши слуги, сътрудници, братя. (305, 6, 8)

„Възкресението на плътта“ — правилно разбрано

9. Сега светът трябва да узнае истината за „възкресението на плътта“, което е прераждането на душата.

10. Прераждане означава: да се върнеш в материалния свят, за да се родиш отново като човек; възкресението на душата в човешко тяло, за да продължи своята мисия. Това е истината за „възкресението на плътта“, за което са говорили вашите предци, като са давали както изкривени, така и абсурдни тълкувания.

11. Прераждането е дар, който Бог е дал на вашата душа, за да не се ограничава тя никога до нищетата на материята, до своето мимолетно съществуване на Земята, до своите естествени недостатъци, а душата – тъй като произхожда от по-висша природа – може да използва толкова

материални тела, колкото са ѝ необходими за изпълнението на великите ѝ задачи в света.

12. Чрез този дар душата доказва своето неизмеримо превъзходство над „плътта“, над смъртта и над всичко земно, като преодолява смъртта, едно тяло след друго, и преживява всички тях, колкото и да са ѝ били поверени. Тя е победителка над времето, съпротивите и изкушенията. (290, 53-56)

13. Как сте могли да повярвате, че в деня на Страшния съд телата на мъртвите ще възкръснат и ще се съединят с душите си, за да влязат в Царството Божие? Как можете да тълкувате по този начин това, което ви е било преподавано в други времена?

14. Плътта е от този свят и в него остава, докато душата се издига свободно и се връща към живота, от който е произлязла. „Роденото от плътта е плът, а роденото от Моя Дух е Дух.“ „Възкресението на плътта“* е повторно въплъщение на душата, и ако някои вярват, че това е човешка теория, а други от вас вярват, че това е ново откровение — истина ви казвам, Аз започнах да разкривам това откровение на света още от началото на човечеството! Доказателството за това можете да намерите в текста на Писанията, които са свидетелство за Моите дела.

** Този израз, известен от старата християнска вероизповед, е формулиран на Втория Константинополски събор, т.е. в време, когато дотогава частично признатата доктрина за прераждането е била осъдена като ерес от император Юстиниан (!). Така прераждането на душата в „плът“ се превърна в „възкресение на плътта“.*

15. Но в това време това откровение е достигнало до вашата душа, докато тя се е намирала на по-високо ниво на развитие, и скоро то справедливо ще бъде прието като един от най-справедливите и най-любящи закони на Създателя. Отхвърлете представата, която сте имали за „Съдния ден“; защото той не е един от вашите дни, тъй като е период от време, а „краят на света“ не е този на планетата, на която живеете, а краят на егоистичния живот, който сте създали на нея. (76, 41 43)

16. Тайната на „възкресението на плътта“ беше разкрита чрез откровението за прераждането на душата. Днес знаете, че смисълът на този закон на любовта и справедливостта е, че душата се усъвършенства , че тя никога няма да се изгуби, защото винаги ще намира отворена врата като възможност за своето спасение, която Отецът ѝ предлага.

17. Моят присъда за всяка душа въз основа на този закон е пълна и безмилостна.

18. Само Аз знам как да ви съдя, защото всяка съдба е непостижима за хората. Затова никой няма да бъде изложен или предаден пред другите.
19. След като душите се заблудиха в греховете си, след толкова много борби и превратности и след дълго скитане, те ще дойдат при Мен, изпълнени с мъдрост благодарение на своите преживявания, пречистени от болката, възвишени от заслугите си, уморени от дългото пътуване, но прости и радостни като деца. (1, 61-64)

Различните степени на развитие на душите

20. Преди дълго време вашата душа е произлязла от Мен; въпреки това не всички са напреднали по един и същ начин по пътя на душевното развитие.
21. Всички съдби са различни, макар че ви водят към една и съща цел. На едни са отредени едни изпитания, на други – други. Едното същество преминава по един път, другото следва друг. Нито всички сте влезли в съществуването в един и същи момент, нито всички ще се върнете в един и същи момент. Едни вървят отпред, други – отзад, но целта очаква всички вас. Никой не знае кой е близо до него или кой върви далеч от него, защото сте още твърде незрели, за да притежавате това знание; вие сте човеци и вашата суета би ви донесла погибел. (10, 77-78)
22. През всички времена, дори в далечните времена на човешката история, сте имали примери за хора с висок дух. Как бихте могли да си обясните, че още в най-ранните времена е имало хора с развита душа, ако тя не беше преминала през последователни прераждания, които са им помогнали да се развиват нагоре?
23. Причината за това е, че душата не възниква едновременно с телесната обвивка, а началото на човешкия род също не съвпада с това на душата. Истина ви казвам, няма нито една душа, която да е дошла на света, без преди това да е съществувала в отвъдното. Кой от вас може да измери или да знае времето, което тя е прекарала в други сфери, преди да дойде да живее на тази земя? (156, 31-32)

Познанието за предишни земни животи и собственото ниво на развитие

24. Докато душата е тясно свързана с тялото, тя не осъзнава и не може да знае заслугите, които е придобила в предишните си животи. Но сега тя научава, че нейният живот е вечността, едно непрекъснато развитие в стремежа да достигне върха. Но днес вие все още не знаете на каква височина сте достигнали. (190, 57)

25. Вашият разум не възприема впечатленията или спомените от миналото на вашата душа, защото тялото е като гъста завеса, която не позволява да се проникне в живота на душата. Кой мозък би могъл да възприеме образите и впечатленията, които душата е получила в хода на своето минало? Кой разум би могъл да схване, в съответствие с човешките представи, това, което за вас е непостижимо?

26. Поради всичко това досега не съм ви позволил да знаете кои сте духовно, нито какъв е бил вашият минал живот. (274, 54-55)

27. Всичките Ми дела са записани от Мен в една книга, която се нарича „Живот“. Броят на страниците му е неизброим, неговата безкрайна мъдрост няма да може да бъде достигната от никого освен от Бога, който е неговият автор. Но в него, на всяка от страниците му, е съдържано кратко резюме, в което Отецът е представил всяко от делата си по разбираем начин, за да го направи достъпно за всеки ум.

28. И вие постоянно пишете в книгата на вашия живот, в която ще останат записани всички ваши дела и всички ваши стъпки по целия път на развитие. Тази книга ще бъде записана във вашата душа и ще бъде светлина на знанието и опита, с която утре ще осветявате пътя на вашите по-малки братя и сестри.

29. Все още не можете да покажете книгата си на никого, защото дори не познавате нейното съдържание. Но скоро тя ще се превърне в светлина във вашето същество и ще можете да покажете на събратята си страниците, които говорят за вашето развитие, вашето изкупление и вашите преживявания. Тогава ще бъдете отворена книга за хората.

30. Блажени онези, които приемат мисията си за своя. Те ще почувстват, че се изкачват по стълбата, която Яков видя в съня си, която е духовният път, водещ съществата до присъствието на Създателя. (253, 6-8)

Любовта като необходимост за духовно-душевното развитие

31. По същия начин, по който тялото ви се нуждае от въздух, слънце, вода и хляб, за да живее, така и душата се нуждае от жизнената среда, светлината и храната, които съответстват на нейната същност. Когато тя се види лишена от свободата да се издигне в стремежа си към храната си, тя отслабва, увяхва и става апатична; точно както ако принуждавате едно дете да остава винаги в люлката си и да бъде затворено в стаята си. Членовете му биха осакатили, то би побледняло, сетивата му биха се затъпили и способностите му биха атрофирали.

32. Разберете, че и душата може да бъде куца! Мога дори да ви кажа, че светът е пълен с душевно куци, слепи, глухи и болни! Душата, която живее затворена и без свобода за разгръщане, е същество, което не расте — нито в мъдрост, нито в сила, нито в добродетел. (258, 62-63)

33. Истина ви казвам, това, което може да ви издигне, е любовта, защото в нея се съдържат мъдрост, чувство и възвисяване. Любовта е обобщение на всички качества на Божествеността, и Бог е запалил този пламък във всяко духовно създание.

34. Колко уроци съм ви дал, за да се научите да обичате! Колко възможности, животи и прераждания ви е отредила Божествената милост! Урокът се повтаряше толкова пъти, колкото беше необходимо, докато не бъде научен. Веднъж усвоен, няма причина за повторение, защото той вече не може да бъде забравен.

35. Ако бързо усвоявахте уроците Ми, нямаше да се налага повече да страдате, нито да плачете за грешките си. Същество, което на Земята използва уроците, които е получило тук, може да се върне в света, но това винаги ще става с по-голяма зрялост и при по-добри условия на живот. Между един живот и следващия винаги ще има период на почивка, необходим за размисъл и отдих, преди да започне новия ден. (263, 43-45)

Различни причини за прераждането

36. Истина ви казвам, в нито една епоха от човешкия живот на човека не е липсвало познанието за Моя закон; защото от божествената искра, която е неговият дух, никога не му е липсвал лъч светлина в душата, вдъхновение в ума или предчувствие в сърцето.

37. Въпреки това вашата душа се е завърнала в отвъдното с тъмна превръзка пред очите, и Аз ви казвам: Който не се възползва от урока, който съдържа животът в този свят, в тази долина на изпитанията, той трябва да се завърне в него, за да завърши своето изкупление и преди всичко, за да се научи. (184, 39)

38. В други светове душите също се радват на свободата на волята и съгрешават и се отклоняват от пътя, или остават упорито в доброто и по този начин успяват да се развиват нагоре, както правите вие на Земята. Но когато настъпи предопределеният момент, онези, които са предназначени да живеят в този свят, слизат в него, за да изпълнят благородна задача, а други – за да изпълнят задължението си за изкупление.

39. Но в зависимост от това как искат да виждат тази Земя, тя ще се яви на едните като рай, а на другите като ад. Затова, когато те разберат милосърдието на своя

Отец, те виждат само един чудесен живот, осеян с благословения и житейски уроци за духа — път, който ги приближава към Обетованата земя.

40. Едни напускат този свят с желанието да се върнат, други го правят със страха, че ще трябва да се върнат. Причината за това е, че вашата човешка природа все още не е успяла да разбере хармонията, в която трябва да живеете с Господа. (156, 33-34)

41. Никой да не се съпротивлява на идеята, че трябва да се върне на тази планета в друго тяло, и не мислете, че прераждането е наказание за душата. Всички души, които са предопределени да живеят на Земята, трябва да преминат през закона на прераждането, за да могат да постигнат своето по-висше развитие и да изпълнят задачата, която Аз съм им поверил.

42. Не само слаборазвитите души трябва да се прераждат отново, но и висшите души се връщат отново и отново, докато не завършат своето дело.

43. Илия е най-великият от пророците, дошли на Земята; но въпреки великите дела, които извърши, и големите доказателства, които представи (че Бог съществува), той трябваше да се върне в този свят в друго време, в друго тяло и с друго име.

44. Този закон на любовта и справедливостта дълго време е бил неизвестен на хората, защото ако го бяха знаели по-рано, биха могли да изпаднат в объркване. Въпреки това Отецът ви даде някои откровения и някои знаци, които бяха светлината, предшестваща това време, за разкриване на всички тайни. (122, 25-28)

Пътят към съвършенството

45. Дълъг е пътят, по който ще стигнете до пълнотата на светлината. Никое същество няма по-дълъг път от този на душата, по който Отецът, Божественият Скулптор, който формира и изглажда душата ви, й придава съвършената форма. (292, 26)

46. Истина ви казвам: за да постигнете пълна чистота, душата ви ще трябва да се пречисти още много, в този свят и в Духовния.

47. Колкото пъти е необходимо за вас, ще трябва да се връщате на тази планета, и колкото по-често пропускате възможностите, които Отец ви предоставя, толкова повече ще забавяте окончателното си влизане в истинския живот и ще удължавате престоя си в долината на сълзите.

48. Всяка душа трябва да покаже напредъка и плодовете на своето развитие във всеки земен живот, като всеки път прави твърда крачка напред.

49. Бъдете наясно, че единственото добро, което е в полза на собственото ви благо, е това, което се прави от истинска

любов и милосърдие към другите, и то безкористно. (159, 29 32)

50. В човека има две сили, които винаги са в борба: неговата човешка природа, която е преходна, и неговата духовна природа, която е вечна.

51. Това вечно същество знае много добре, че трябва да изминат много дълги периоди от време, за да може да постигне духовното си усъвършенстване. То предчувства, че трябва да преживее много човешки животи и че в тях трябва да премине през много изпитания, преди да постигне истинското щастие. Душата предчувства, че след сълзите, болката и след като многократно е преминала през физическата смърт, ще достигне онзи връх, който винаги е търсила в своето стремеж към съвършенство.

52. Тялото, от друга страна, това крехко и малко нещо, плаче, бунтува се и понякога отказва да следва призивите на душата, и само когато тя се е развила, е силна и опитна в борбата с „плътта“ и всичко, което я заобикаля, тя успява да овладее тялото и да се прояви чрез него.

53. Дълго е пътуването на душата, далечен е нейният път, многобройни и много разнообразни са формите на нейното съществуване, и всеки миг е изпитание от друг вид. Но докато ги преминава, тя се издига, пречиства се, усъвършенства се.

54. По пътя си през живота тя оставя следа от светлина; затова за възвишената душа често стенанията на тялото ѝ не са важни, защото тя знае, че те са преходни и че не трябва да позволява на събития, които ѝ се струват незначителни, да я забавят в пътуването ѝ.

55. За миг тя насочва вниманието си към слабостите на „плътта“ си, но знае, че не трябва да обича прекалено много нещо, което живее кратко и скоро ще изчезне в недрата на земята. (18, 24; 27-28)

Универсалното училище на живота

56. От самото начало на човечеството прераждането на душата съществува като закон на любовта и справедливостта и като една от формите, в които Отец е доказал Своята безкрайна милост. Прераждането не е само въпрос на това време, а на всички времена, и не трябва да мислите, че Аз ви разкривам тази тайна едва сега. Още в най-ранните времена в човека е съществувало интуитивното знание за прераждането на душата.

57. Но хората, които се стремяха към материалистичните науки и към богатствата на света, се оставиха да бъдат владени от плътските страсти, поради което онези нишки на човешкото сърце, с които се възприема духовното, се втвърдиха, така че хората

станаха глухи и слепи за всичко, което принадлежи на духа. (105, 52)

58. Преди вашето сътворение вие бяхте в Мен; след това, като духовни същества, вие бяхте на мястото, където всичко вибрира в съвършена хармония, където е същността на живота и изворът на истинската светлина, от която Аз ви храня.

59. Болката не е била създадена от Отца. В онези времена, за които ви говоря, вие нямахте причина да въздишате, нямахте за какво да се оплаквате, чувствахте небето в себе си, защото във вашия съвършен живот вие бяхте символът на това съществуване.

60. Но когато напуснахте онова пристанище, Аз дадох на вашия дух одежда и вие потъвахте все по-дълбоко. След това вашата душа се развиваше стъпка по стъпка, докато достигна нивото на съществуване, на което се намирате сега и където блести светлината на Отца. (115, 4-5)

61. Целта на всяка душа е, след нейното пречистване и усъвършенстване, да се слее с Божествеността*. Затова Аз заливам пътя ви със светлина и давам сила на душата ви, за да се издигате стъпка по стъпка. В зависимост от нивото на развитие, което сте постигнали, когато напуснете този свят, такова ще бъде и духовното пристанище, което ще обитавате в отвъдното. Защото Вселената е създадена като школа за усъвършенстване на душата. (195, 38)

** По-подробни обяснения за това дават, наред с другото, текстовете в глава 23,69 и глава 58, 46!*

62. Ако ви бях дал всичко в този живот, вие нямаше да имате повече желание да се изкачите още едно стъпало по-нагоре. Но това, което не сте постигнали в едно съществуване, се стремите да постигнете в друго, а това, което не сте постигнали в онова, ви обещава друго, по-висше, и така това продължава стъпка по стъпка до вечността по безкрайния път на развитието на душата.

63. Когато чувате Моето слово, ви се струва невъзможно душата ви да е способна да достигне такова велико съвършенство; но Аз ви казвам, че се съмнявате във висшето предназначение на душата само защото гледате само това, което виждат вашите материални очи: мизерия, невежество, злоба. Но това се дължи само на факта, че при едни душата е болна, при други е парализирана; други са слепи, а някои са духовно мъртви. Но пред лицето на такава душевна мизерия вие трябва да се съмнявате в предназначението, което вечността ви е подготвила.

64. Така живеете в това време на любов към света и към материализма. Но светлината на

Моята истина вече е достигнала до вас и е разпръснала мрака на нощта на едно време, което вече е отминало, и със своята зора е обявила настъпването на една епоха, в която душата ще получи просветление чрез Моето учение. (116, 17-18)

65. Мнозина от вас няма да имат нова възможност да се върнат на Земята, за да поправят своите простъпки. Няма да притежавате вече този инструмент, който имате днес и който е вашето тяло, на което се опирате. Трябва да разберете, че раждането на този свят за душата е привилегия, а никога наказание. Затова трябва да се възползвате от тази благодат.

66. След този живот ще отидете в други светове, за да получите нови уроци, и там ще намерите нови възможности да продължите да се издигате и усъвършенствате. Когато сте изпълнили задълженията си като хора, ще напуснете този свят с удовлетворение, защото сте изпълнили задачата си, и в душата ви ще има мир. (221, 54-55)

67. Моят глас призовава в момента големи човешки тълпи, защото за много души наближава краят на тяхното поклонение на Земята.

68. Тази потиснатост, това отвращение, тази тъга, които носят в сърцата си, са доказателство, че те вече копнеят за по-висш дом, за по-добър свят.

69. Но е необходимо те да изминат последния етап, който им остава на света, в послушание към указанията на съвестта си, за да бъде следата от последните им стъпки на земята благословена за поколенията, които ще дойдат след тях, за да изпълнят своите различни задачи в света. (276, 4)

70. Този свят не е вечен, нито е необходимо да бъде такъв. Когато този дом вече не изпълнява целта на съществуването, която има сега, той ще изчезне.

71. Когато душата ви вече не се нуждае от уроците, които този живот тук дава, защото я очакват други, по-висши в друг свят, тогава тя ще каже, благодарение на светлината, спечелена в тази земна борба: „С каква яснота разбирам сега, че всички възходи и падения в този живот бяха само преживявания и уроци, от които се нуждаех, за да разбера по-добре. Колко дълго ми се струваше това пътуване през живота, докато страданията ме тежеха. Сега обаче, когато всичко е приключило — колко кратко и мимолетно ми се струва то в сравнение с вечността.“ (230, 47)

72. Радвайте се, хора, мислете, че сте летящи птици в този свят, пълен със сълзи, мизерия и страдания! Радвайте се, защото това не е вашият дом за вечността, по-добри светове ви очакват!

73. И така, когато напуснете тази земя, направете го без

съжаление, тогава въздишките на болка, мъките и сълзите ще останат тук. Ще кажете сбогом на този свят и ще се издигнете към онези, които ви очакват във висините на небето. Оттам ще видите Земята като точка в пространството, за която ще си спомняте с любов. (230, 51)

Убедителната сила на учението за прераждането

74. Светлината на спиритизма разкрива сега на света истината, справедливостта, разума и любовта, които са присъщи на душевната способност за прераждане. Въпреки това светът първоначално ще се бори упорито срещу това откровение и ще му придаде вид на чужда и лъжлива учение, за да внуши недоверие на хората с добра вяра.

75. Безполезни и напразни ще бъдат усилията, които вероизповеданията полагат, за да задържат вярващите си в утъпканите релси на стари вярвания и остарели вероизповедания. Защото никой няма да може да спре Божествената Светлина, която прониква до дъното на човешкия разум и пробужда душата за една епоха на откровения, божествени вдъхновения, разясняване на съмнения и тайни, духовно освобождение.

76. Никой също така няма да може да спре потока, който човечеството ще образува, когато тръгне в търсене на свободата на мисълта, духа и вярата. (290, 57-59)

Пътищата на прераждането на една душа

77. Призовавам всички земни поклонници да чуят гласа Ми, който ги кани към възвишено развитие и притежание на вечен живот.

78. В този ден, в който се проявява „Божественото Слово“ — възползвайте се от него и се оставете да бъдете просветени от него; защото в знанието е светлината и вашето спасение.

79. Ако Моят закон ви учи на морал, праведност и ред във всички ваши житейски дела — защо тогава търсите противоположни пътища, с които си причинявате болка? Но когато преминете в отвъдното и оставите тялото си на земята, вие плачете, защото сте обичали твърде много тази обвивка.

80. Когато почувствате, че тялото вече не ви принадлежи и че трябва да продължите по пътя на развитието, докато дойдете при Мен, Аз ви казвам: „Дете Мое, какво имаш да Ми покажеш? Живял ли си на земята в изпълнение на Моите заповеди?“

81. Вие обаче — засрамени и обезкуражени, защото нямате дар на любовта за Този, Който ви обича толкова много и ви е дал толкова много — сте изковали вериги, които тежат на душата ви,

и тя изглежда без светлина, плаче и се оплаква за себе си, защото е изгубила благодатта. Тя чува само гласа на Отца, който я вика. Но тъй като тя не се е развила и не се чувства достойна да дойде при Него, тя остава на място и чака.

82. Времето минава и душата отново чува гласа, и изцяло изпълнена с мъката си, тя пита кой й говори, а този глас й казва: „Събуди се! Не знаеш ли откъде си дошла и накъде отиваш?“ Тогава тя вдига поглед, вижда неизмеримо голяма светлина, в чийто блясък се чувства жалка. Тя осъзнава, че преди да бъде изпратена на земята, вече е съществувала, вече е била обичана от Отца, от когото е излязъл гласът и който сега, като я вижда в това жалко състояние, изпитва състрадание към нея . Тя осъзнава, че е била изпратена в различни обители, за да премине пътя на борбата и чрез заслугите си да получи наградата си.

83. И детето пита: „Ако преди да бъда изпратено на Земята съм било Твоето много обичано създание — защо не съм останало непоколебимо в добродетелта и е трябвало да падна, да страдам и да се мъча, за да се върна при Теб?“

84. Гласът му отговори: „Всички души са подчинени на закона на развитието, и по този път моят Отец-Дух ги пази винаги, и Той се радва на добрите дела на децата. Въпреки това Аз ви изпратих на Земята, за да я превърнете в поле за борба за духовно усъвършенстване, а не в бойно поле на война и болка.

85. Казах ви, че трябва да се размножавате, че не трябва да сте безплодни. Но когато се връщате в „Духовната долина”, не носите реколта, а само се оплаквате и идвате без благодатта, с която ви бях дарил. Затова ви изпращам отново и ви казвам: „Очистете се, потърсете това, което сте изгубили, и изработете своето духовно извисяване.”

86. Душата се връща на Земята, търси малко и нежно човешко тяло, за да почива в него и да започне новото пътуване на живота. Тя намира малкото детско тяло, което ѝ е отредено, и го използва, за да изкупи нарушенията си срещу Моя закон. С познание за причината душата идва на Земята, тя знае, че е Дух на Отца, и познава мисията, която носи от Него.

87. През първите години тя е невинна и запазва чистотата си, остава във връзка с духовния живот. След това започва да опознава греха, вижда отблизо гордостта, високомерието и непокорството на хората спрямо справедливите закони на Отца, и по природа непокорната „плът“ започва да се осквернява със злото. Паднала в изкушение, тя забравя мисията, която е донесла на Земята, и се готви да върши дела, които са против закона.

Душата и тялото вкусват от забранените плодове, и когато са паднали в погибел, последният час я изненадва.

88. Душата отново се намира в духовната среда, изтощена и прегърбена от тежестта на вината си. Тогава тя си спомня гласа, който някога й е говорил и все още я вика, и след като е проляла много сълзи, защото се чувства изгубена, без да знае коя е, тя си спомня, че вече е била на това място.

89. Отецът, който я е сътворил с толкова много любов, се явява на пътя ѝ и ѝ казва: „Коя си ти, откъде идваш и накъде отиваш?“

90. Детето разпознава в този глас словото на Този, Който му е дал съществуването, интелигентността и способностите – Отецът, Който му прощава отново и отново, очиства го, извежда го от мрака и го води към светлината. То трепери, защото знае, че стои пред Съдията, и казва: „Отче, моето неподчинение и вината ми пред Теб са много големи и не мога да очаквам да живея в Твоето царство, защото нямам заслуги. Днес, когато се върнах в „Духовната долина“, виждам, че съм натрупал само вина, която трябва да изкупя.“

91. Но любящият Отец му показва още веднъж пътя, то се връща отново в плътта и отново принадлежи на човечеството.

92. Но сега вече опитната душа подчинява физическата обвивка с по-голяма сила, за да се наложи и да се подчини на божествените заповеди. Борбата започва; тя се бори срещу греховете, които събарят човека, и иска да се възползва от възможността, която й е била дадена за нейното изкупление. Човекът се бори от началото до края, и когато белите коси на слепоочията му блестят, а тялото му, някога издръжливо и силно, започва да се прекланя под тежестта на годините и губи силите си, душата се чувства силна, по-зряла и по-опитна. Колко голям и отблъскващ й се струва грехът! Тя се отвръща от него и достига целта. Сега тя чака само момента, в който Отецът я призове, защото е стигнала до заключението, че Божият закон е справедлив и Божията воля е съвършена, че този Отец живее, за да даде живот и спасение на децата Си.

93. Когато настъпи последният ден, тя усети смъртта в плътта си и не почувства болка. Тя си отиде тихо и благоговейно. Тя се видя в духа си и като че ли пред себе си имаше огледало, тя се видя красива и сияеща от светлина. Тогава гласът й проговори и й каза: „Дете, накъде отиваш?“ А тя, която знаеше кой е Той, отиде при Отца, остави светлината Му да нахлуе в същността й и каза: „О, Създателю, о, всеобхватна любов, идвам при Теб, за да си почина и да Ти предам изпълнението.“

94. Сметката беше уредена, а душата беше здрава, чиста и без оковите на греха и видя пред себе си високата награда, която я очакваше.
95. След това тя почувства, че се слива със светлината на този Отец, че блаженството ѝ нараства, и видя място на мир, свята земя, почувства дълбока тишина и „почиваше в лоното на Авраам“. (33, 14-16)

Глава 31 – Спасение, изкупление и вечно спасение

Поправка на погрешни представи за изкуплението

1. Много хора смятаха, че всички сълзи на този свят са причинени от греха на първите обитатели на Земята. В неспособността си да тълкуват притчата, те накрая казаха, че Христос е дошъл, за да измие всяко петно с кръвта си. Ако това твърдение беше вярно – защо хората продължават да грешат и да страдат, въпреки че това жертвоприношение вече е било извършено?
2. Исус дойде на Земята, за да научи хората на пътя към съвършенството – път, който Той показа със Своя живот, с делата и думите Си. (150, 43-44)
3. Всички вие ще постигнете целта чрез изпълнението на вашата задача. Затова ви дадох Моите учения, които са неизчерпаеми, за да се изкачите по стълбището на вашето развитие. Не Моята кръв е тази, която ви спасява, а Моята светлина във вашата душа ще ви избави. (8, 39)
4. В Третото време ще ми бъде даден нов кръст. Той няма да бъде видим за смъртните очи, но от височината му Аз ще изпратя на човечеството посланието си на любов, и кръвта ми, която е духовната същност на моето слово, ще се превърне в светлина за душата.
5. Онези, които Ме съдиха тогава, днес с духа си носят с покаяние светлината в сърцата на хората, за да поправят грешките си.
6. За да триумфира Моето учение за злото в хората, то първо трябва да бъде бичувано и осмивано като Христос на мъченическия стълб. От всяка рана трябва да извира Моята светлина, за да освети мрака на този свят без любов. Необходимо е Моята невидима кръв да се излее върху човечеството, за да му покаже отново пътя към спасението. (49, 17-19)
7. Отново ви казвам, че в Мен ще бъде спасено цялото човечество. Тази кръв, пролята на Голгота, е живот за всяка душа. Но не е самата кръв, тъй като тя падна в пръстта на земята, а божествената любов, която е символизирана в нея. Когато ви говоря за моята кръв, вече знаете какво е тя и какво значение има.

8. Много хора са пролели кръвта си в служба на своя Господ и от любов към ближните си, но това не е въплъщавало божествената любов, а само духовната, човешката.

9. Кръвта на Исус обаче въплъщава божествената любов, защото в нея няма никакъв недостатък. В Учителя никога не е имало грях и Той ви даде кръвта Си до последната капка, за да ви помогне да разберете, че Бог е всичко за Своите създания, че Той се отдава напълно на тях, без резерви, защото ги обича безкрайно.

10. Когато пръстта на земята погълна тази течност, която беше животът в тялото на Учителя, това стана, за да разберете, че моето учение трябваше да направи живота на хората плодоносен чрез божественото напояване с Неговата любов, мъдрост и справедливост.

11. Светът – невярващ и скептичен към думите и примерите на Учителя – се бори срещу моето учение и казва, че макар Исус да е пролял кръвта си, за да спаси хората от греха, светът не е бил спасен; че той греши все повече всеки ден, въпреки че е по-развит.

12. „Къде е силата на тази кръв на изкуплението?“, питат се хората, докато онези, които би трябвало да разкриват истинските основни идеи на моето учение, не знаят как да отговорят на въпросите на жадуващите за светлина и жадните за познание на истината.

13. Казвам ви, че в това време въпросите на онези, които не знаят, имат по-голяма дълбочина и по-голямо съдържание от отговорите и обясненията на онези, които твърдят, че познават истината.

14. Но Аз дойдох отново, за да ви говоря, и ето моето слово за онези, които считат, че онова кръв наистина е донесло спасение на грешниците пред Божията справедливост — на всички онези, които бяха изгубени и осъдени на тежки мъки.

15. Казвам ви: ако Отец, Който знае всичко, беше повярвал, че хората няма постепенно да използват и разберат цялото учение, което Исус им даде в думите и делата Си — наистина, Той никога не би го изпратил; защото Създателят никога не е правил нещо безполезно — нищо, което не е предназначено да даде плод. Но когато Той го изпрати да се роди сред хората, да израсне, да страда и да умре, това се случи, защото Той знаеше, че този лъчезарен и плодоносен живот на Учителя чрез делата Му ще очертае неизтриваема пътека, неразрушима следа, така че всичките Му деца да намерят пътя, който ще ги води към истинската любов и в следването на учението Му ще ги отведе към родината, където ги очаква техният Създател.

16. Той знаеше също, че тази кръв, която свидетелства за чистота, за безкрайна любов и беше пролята до последната капка, щеше да научи хората да изпълнят с вяра в своя Създател задачата, която щеше да ги издигне към Обетованата земя, където ще могат да Ми принесат изпълнението на своята задача и тогава да кажат: „Господи, всичко е свършено.“

17. Сега Мога да ви кажа, че не часът, в който кръвта Ми беше пролята на кръста, беше този, който бележеше часа на изкуплението на хората. Кръвта Ми остана тук, в света, присъстваща, жива, свежа, и с кървавата следа от Моето страдание бележеше пътя към вашето изкупление, който ще ви позволи да спечелите пристанището, което ви е обещал вашият Отец.

18. Казах ви: „Аз съм изворът на живота, елате и се очистете от петната си, за да отидете свободни и спасени при вашия Отец и Създател.“

19. Моят извор се състои от любов, неизчерпаема и безгранична. Това е, което иска да ви каже кръвта, която пролях тогава. Тя запечата Моето слово, тя потвърди Моето учение. (158, 23-33)

20. Днес, много векове след онова събитие, Аз ви казвам, че — въпреки че Аз пролях кръвта Си за цялото човечество — само онези успяха да постигнат спасението на душата си, които вървяха по пътя, който Исус ви научи; докато всички онези, които останаха в невежеството, във фанатизма си, в заблудите си или в греха, все още не са спасени.

21. Казвам ви, дори и да стана хиляда пъти човек и да умра хиляда пъти на кръста – докато хората не се изправят, за да Ме следват, те няма да постигнат спасението на душата си. Не Моят кръст е този, който трябва да ви изкупи, а вашият. Аз носех моя на раменете си и умрях на него като човек, и от този момент нататък бях в лоното на Отца. Вие трябва да Ме следвате с кротост и любов и с истинска смиреност да носите кръста си на раменете, докато не достигнете крайната цел на вашата мисия, за да бъдете също при вашия Отец. (168, 16-17)

22. Няма никой, който да не иска да намери щастието, и колкото по-трайно е то, толкова по-добре — защото Аз ви уча на път, който води към най-висшето и вечно блаженство. Въпреки това — Аз ви показвам само пътя, а след това ви оставям да изберете този, който ви допада най-много.

23. Питам ви: „Ако копнеете за щастие – защо не го посеете, за да го пожънете след това?“ Колко малко са онези, които са се чувствали призвани да бъдат до хората! (169, 37-38)

24. Погрешно е представата, която имате за това какво

означава животът на Земята, за това какво е душата и за това какво е Духовният свят.

25. Повечето вярващи смятат, че ако живеят с известна праведност или ако в последния момент от живота си се разкаят за извършените простъпки, небето е сигурно за душата им.

26. Но това погрешно схващане, което много се харесва на човека, е причината той да не спазва закона усърдно през целия си живот и така да доведе душата си, когато напусне този свят и стигне в Духовния свят, до заключението, че е дошла на място, където не вижда чудесата, които си е представяла, нито изпитва върховното блаженство, на което е смятала, че има право.

27. Знаете ли какво се случва с онези същества, които бяха сигурни, че ще отидат в Рая, а вместо това намериха само объркване? Тъй като вече не се чувстваха у дома си на Земята, защото им липсваше опората на физическата им обвивка, и не можеха да се издигнат до онези висоти, където се намират сферите на духовната светлина, те създадоха за себе си – без да осъзнават това – свят, който не е нито човешки, нито дълбоко духовен.

28. Тогава душите започват да се питат: Това ли е небето? Това ли е домът, който Бог е определил за душите, след като са странствали толкова дълго на Земята?

29. Не – казват други – това не може да бъде „лоното на Господа“, където могат да съществуват само светлина, любов и чистота.

30. Постепенно, чрез размисъл и болка, душата стига до прозрение. Тя разбира божествената справедливост и, осветена от светлината на своя дух, преценява миналите си дела и открива, че те са били жалки и несъвършени, че не са били достойни да заслужат това, в което е вярвала.

31. След това, въз основа на това самоанализиране, се проявява смирението и възниква желанието да се върне по онези пътища, които е оставила зад себе си, за да изличи петната на срама, да поправи грешките и да направи нещо наистина заслужено пред своя Отец.

32. Необходимо е да се просвети човечеството относно тези тайни, за да разбере, че животът в материята е възможност човек да придобие заслуги за душата си — заслуги, които ще я издигнат, докато заслужи да живее в сфера на по-висока духовност, където тя трябва отново да действа заслужено, за да не изостане и да продължи да се издига от стъпка на стъпка; защото „в дома на Отца има много жилища“.

33. Тези заслуги ще придобиете чрез любовта, както ви е научил вечният закон на Отца. И така душата ви ще напредва стъпка по стъпка по стълбата към

съвършенството и при това ще опознае тесния път, който води към Царството небесно — към истинското небе, което е съвършенството на душата. (184, 40-45)

34. Истина ви казвам, ако бях дошъл като човек в това време, очите ви щяха да видят раните Ми още свежи и кървящи, защото грехът на хората не е престанал и те не са искали да се изкупят в спомен за онова кръв, която беше пролята от Мен на Голгота и която беше доказателство за Моята любов към човечеството. Но Аз дойдох в Духа, за да ви спестя срама да гледате делото на онези, които Ме съдиха и осъдиха на земята.

35. Всичко е простено; но във всяка душа съществува нещо от това, което Аз пролях за всички на кръста. Не вярвайте, че тази жизнена сила и тази кръв са се разтворили или са се изгубили. Те олицетворяваха духовния живот, който Аз излъчвах върху всички хора от този момент нататък. Чрез тази кръв, която запечата Моето слово и потвърди всичко, което бях казал и сторил на земята, хората ще се развиват нагоре в стремежа си към обновяване на душата си.

36. Моето слово, Моите дела и Моята кръв не бяха и няма да бъдат напразни. Ако понякога ви се струва, че Моето име и Моето слово са почти забравени, скоро ще видите как те се появяват отново, пълни с жизнена сила, живот и чистота, като семе, което, макар и непрестанно да се бори, никога не изчезва. (321, 64-66)

37. Кръвта на Исус, превърната в светлина на изкуплението, проникна във всички души като спасение и продължава да го прави. Вечно моят Дух дарява спасение и светлина, непрестанно Аз проникам с лъчите на моята светлина там, където е тъмно, безспирно се излива 380 Глава 31 моят Божествен Дух — не като човешка кръв, а като изкупителна сила, като духовен живот върху всичките ми деца. (319, 36)

„Раят“ трябва да бъде спечелен

38. Хората, увлечени от силата на своите страсти, са потънали толкова дълбоко в греховете си, че са се отказали от всяка надежда за изкупление. Но няма никой, който да не може да бъде изцелен. Защото душата — когато се убеди, че човешките бури няма да спрат, докато не се вслуша в гласа на Духа — ще се издигне и ще изпълни Моя закон, докато достигне целта на своето предназначение, която не е на земята, а във вечността.

39. Онези, които вярват, че съществуването е безсмислено, и при това мислят за безполезността на борбата и болката, не знаят, че животът е майсторът, който формира, а болката — длетото, което

усъвършенства. Не мислете, че Аз създадох болката, за да ви я поднеса в чаша — не мислете, че Аз съм ви подтикнал към падане. Човекът сам по себе си стана непокорен и затова трябва да се изправи отново чрез собствените си усилия. Не мислете също, че само болката ви усъвършенства; не, чрез дейността на любовта също ще стигнете до Мен, защото Аз съм Любов. (31, 54-55)

40. Молете се повече с духа, отколкото с тялото, защото за да постигнете спасението, не е достатъчен един миг молитва или един ден любов, а е необходим живот, изпълнен с постоянство, търпение, великодушни дела и спазване на Моите заповеди. Затова Аз ви дадох големи способности, както и съпричастност.

41. Моето дело е като ковчег на спасението, който кани всички да влязат в него. Всеки, който спазва Моите заповеди, няма да загине. Ако се ръководите от Моето слово, ще бъдете спасени. (123, 30-31)

42. Помнете, че само това, което е съвършено, достига до Мен. Затова душата ви ще влезе в Моето царство само когато е достигнала съвършенство. Вие сте излезли от Мен без опит, но ще трябва да се върнете при Мен, облечени в одеждите на вашите заслуги и добродетели ( ). (63, 22)

43. Истина ви казвам, душите на праведните, които обитават близо до Бога, са заслужили с собствените си дела правото да заемат това място — не защото Аз съм им го дал. Аз само им показах пътя и им показах висока награда в края му.

44. Благословени да бъдат онези, които Ми казват: „Господи, Ти си пътят, светлината, която го осветява, и силата за пътешественика. Ти си гласът, който указва посоката и ни вдъхва нов живот в пътуването на живота; и Ти си също така наградата за този, който достигне целта.“ – Да, деца Мои, Аз съм Животът и Възкресението от мъртвите. (63, 74-75)

45. Днес Отец не пита: Кой е способен и готов да спаси човешкия род с кръвта си? И Исус няма да отговори: „Господи, аз съм Агнето, което е готово с кръвта и любовта си да поправи пътя към изкуплението на човечеството.“

46. Нито пък ще изпратя „Словото“ Си, за да стане човек в това време. Тази епоха за вас е отминала и е оставила своето учение и възвисяване във вашите души. Сега Аз съм започнал нова епоха на духовен напредък, в която вие трябва да бъдете онези, които придобиват заслуги. (80, 8-9)

47. Искам да ви видя всички щастливи, живеещи в мир и светлина, за да притежавате постепенно всичко – не само чрез Моята любов, но и чрез вашите

заслуги; защото тогава вашето удовлетворение и вашето щастие ще бъдат пълни. (245, 34)

48. Аз дойдох, за да ви покажа красотата на един живот, по-висш от човешкия, да ви вдъхновя за велики дела, да ви науча на Словото, което пробужда любовта, да ви обещая неизвестното досега щастие, което очаква онези души, които са успели да изкачат планината на жертвата, вярата и любовта.

49. Всичко това трябва да разберете от моето учение, за да осъзнаете най-накрая, че именно вашите добри дела ще приближат душата ви към истинското блаженство. (287, 48-49)

50. Ако, за да пътувате от един континент на Земята към друг, трябва да прекосите много високи и ниски планини, морета, народи, градове и страни, докато достигнете целта на пътуването си, имайте предвид, че за да стигнете до тази Обетована земя, също трябва да пътувате дълго, за да придобиете опит, познание, разгръщане и развитие на душата по време на дългото пътуване. Това ще бъде плодът от Дървото на живота, от който накрая ще се насладите, след като сте се борили и плакали много, за да го постигнете. (287, 16)

51. Вие сте деца на Отца на Светлината; но ако поради вашата слабост сте попаднали в мрака на един живот, пълен с мъки, заблуди и сълзи , тези страдания ще отминат, защото ще се издигнете при моя призив, когато ви призова и ви кажа: „Ето Ме, Аз осветявам вашия свят и ви каня да се изкачите на планината, на чийто връх ще намерите целия мир, онова щастие и онова богатство, които напразно сте искали да натрупате на земята.“ (308, 5)

52. Всеки свят, всяко ниво на съществуване е създадено, за да може душата да се развива в него и да направи крачка към своя Създател и така, напредвайки все по-далеч по пътя на усъвършенстването, да има възможност да достигне безгрешно, чисто и добре оформена до целта на своето пътуване, до върха на душевното съвършенство, което е именно пребиваването в Царството Божие.

53. На кого му се струва невъзможно в крайна сметка да живее „в лоното на Бога“? О, вие, жалки хора на разума, които не знаете как наистина да мислите! Забравихте ли вече, че сте излезли от лоното Ми в съществуването, което означава, че вече преди това сте съществували в него? Няма нищо странно в това, че всичко, което е произлязло от Извора на живота, в своето време се връща при Него.

54. Всяка душа, когато излезе от Мен в живота, беше девствено чиста; но след това много от тях се оскверниха по пътя си. Въпреки

това — тъй като всичко беше предвидено от Мен по мъдър, любящ и справедлив начин, Аз незабавно се заех да осигуря всички необходими средства за тяхното спасение и обновление по пътя, по който децата Ми трябваше да минат.

55. Макар и тази душевна девственост да е била осквернена от много същества, ще дойде денят, в който те ще се очистят от всичките си простъпки и по този начин ще възвърнат първоначалната си чистота. Очистването ще бъде много заслужено в Моите очи, защото душата ще го е постигнала чрез големи и продължителни изпитания на вярата, любовта, верността и търпението си.

56. Всички вие ще се върнете по пътя на труда, борбата и болката към Царството на Светлината, където вече няма да е необходимо да се въплъщавате в човешко тяло, нито да живеете в свят от материя, защото тогава вашата духовна действеност вече ще ви дава възможност да изпращате вашето влияние и вашата светлина от едно ниво на съществуване към друго и да ги правите осезаеми. (313, 21-24)

Най-мощната сила за спасение

57. Ето, тук е пътят, вървете по него и ще се спасите. Истина ви казвам, не е необходимо да сте Ме чули в това време, за да постигнете спасението. Всеки, който в живота си прилага Моя Божествен закон на любовта и превръща тази любов, вдъхновена от Създателя, в любов към ближния, е спасен. Той свидетелства за Мен в живота си и в делата си. (63, 49)

58. Ако слънцето излъчва светлината на живота върху цялата природа и върху всички същества, и ако и звездите излъчват светлина върху земята — защо тогава Божественият Дух да не излъчва светлина върху душата на човека?

59. Сега ви казвам: хора, влезте в себе си, нека светлината на справедливостта, която има своя произход в любовта, се разпространи по света. Нека Моята истина ви убеди, че без истинска любов няма да постигнете спасението на душите си. (89, 34-35)

60. Моята светлина е за всичките Ми деца; не само за вас, които обитавате този свят, но и за всички души, които живеят на различни нива на съществуване. Всички те ще бъдат освободени и възкресени за вечен живот, ако с делата си на любов към своите братя и сестри изпълнят Моята Божествена заповед, която изисква от вас да се обичате един друг. (65, 22)

61. Възлюбен народ, това е „Третият ден“, в който Аз съживявам Словото Си сред „мъртвите“. Това е „Третото време“, в което Аз се явявам пред

света по духовен начин, за да му кажа: „Ето същият Христос, когото видяхте да умира на кръста, и Той ви говори в този момент, защото Той живее и ще живее, и ще бъде винаги.“

62. В същото време Аз виждам, че хората имат в себе си сърце, мъртво по отношение на вярата, любовта и светлината, въпреки че в своите религиозни общности твърдят, че проповядват истината. Те смятат, че са си осигурили спасението на душата, когато се молят в църквите си и участват в обредите си. Но Аз ви казвам, че светът трябва да разбере, че спасението на душата се постига само чрез извършването на дела на любов и милосърдие.

63. Местата за събрания са само училище. Църквите не трябва да се ограничават само с обясняването на закона, а трябва да се погрижат светът да разбере, че животът е път, по който човек трябва да приложи това, което е научил от Божествения закон, като практикува Моето учение за любовта. (152, 50-52)

64. Христос стана човек, за да разкрие Божествената любов пред света. Но хората имат твърди сърца и самонадеяни умове, те бързо забравят полученото учение и го тълкуват погрешно. Знаях, че хората постепенно ще объркат справедливостта и любовта с отмъщението и наказанието. Затова ви обявих време, в което ще се върна духовно в света, за да обясня на хората ученията, които не са разбрали.

65. Това обещано време е времето, в което живеете, и Аз ви дадох Моето учение, за да се разкрие Моята справедливост и Божествена мъдрост като съвършено учение за възвишената любов на вашия Бог. Мислите ли, че съм дошъл, защото се страхувам, че хората накрая ще унищожат делата на своя Господ или дори самия живот? Не, Аз идвам само от любов към децата Си, които искам да видя изпълнени със светлина и мир.

66. Не е ли справедливо и право, че и вие идвате само от любов към Мен? Но не от любов към себе си, а в любов към Отца и към ближните си. Мислите ли, че се вдъхновява от божествената любов този, който избягва греха само от страх от адските мъки, или този, който върши добри дела само с мисълта за наградата, която може да спечели с тях, а именно да си спечели място във вечността? Който мисли така, не Ме познава, нито идва от любов към Мен. Той действа само от любов към себе си. (164, 35 37)

67. Целият Ми закон се състои от две заповеди: любов към Бога и любов към ближния. Това е пътят. (243, 4)

Спасение и изкупление за всяка душа

68. Сега Аз не идвам, за да възкреся физически мъртвите, както направих с Лазар през „Второто време“. Днес моята светлина идва, за да съживи душата, която Ми принадлежи. И тя ще се възнесе към вечен живот чрез истината на Моето Слово; защото вашата душа е този Лазар, когото понастоящем носите в своето същество и когото Аз ще възкреся от мъртвите и ще излекувам. (17, 52)

69. Духовният живот също се управлява от закони и когато се отклоните от тях, много скоро ще почувствате болезнените последствия от това неподчинение.

70. Разберете колко голямо е Моето желание да ви спася. Днес, както и тогава, Аз ще поема кръста върху Себе Си, за да ви възвися към Истинския живот.

71. Ако кръвта, пролята от Мен на Голгота, разтърси сърцата на хората и ги обърна към Моето учение, то в това време ще бъде Моята Божествена Светлина, която ще разтърси душата и тялото, за да ви върне на истинския път.

72. Искам онези, които са мъртви за живота на благодатта, да живеят вечно. Не искам душата ви да обитава в мрака. (69, 9-10)

73. Разберете колко много от вашите събратя, сред идолопоклонническите си занимания, очакват пришествието на Месията. Помислете колко много от тях в своето невежество мислят, че Аз ще дойда само за да съдя нечестивите, да спася праведните и да унищожа света, без да знаят, че Аз съм сред хората като Отец, като Учител, като брат или приятел, пълен с любов и смирение, и простирам ръката си, за да спася всички, да ги благословя и да им простя. (170, 23)

74. Никой не е роден случайно, и колкото и да се смята някой за незначителен, неспособен и жалък, той все пак е създаден чрез милостта на Върховното Същество, което го обича точно толкова, колкото и съществата, които той смята за по-висши, и той има съдба, която ще го отведе, както всички, в лоното на Бога.

75. Виждате ли онези хора, които се скитат по улиците като изгнаници, влачейки със себе си пороци и мизерия, без да знаят кои са и накъде отиват? Знаете ли за хората, които все още живеят в горите, обградени от хищници? Никой не е забравен от моята бащина любов, всички имат задача да изпълнят, всички притежават зародиша на развитието и са на пътя, по който заслугите, усилието и борбата ще доведат душата стъпка по стъпка при Мен.

76. Къде е човекът, който – макар и само за един миг – не е копнеел

за Моя мир и не е желал да бъде освободен от земния живот? Всяка душа изпитва носталгия по света, в който е живяла преди, по дома, в който е родена. Този свят очаква всичките Ми деца и ги кани да се насладят на вечния живот, който някои копнеят, докато други очакват само смъртта, за да престанат да съществуват, защото имат объркана душа и живеят без надежда и без вяра. Какво би могло да подтикне тези същества да се борят за своето обновление? Какво би могло да събуди в тях копнежа по вечността? Те очакват само небитието, мълчанието и края.

77. Но „Светлината на света“ се е завърнала, „Пътят и Истината“, за да ви възкреси за живот чрез Своето прощение, за да погали умореното ви лице, да утеши сърцето ви и да направи така, че този, който не се е смятал за достоен да съществува, да чуе гласа Ми, който му казва: Аз те обичам, ела при Мен! (80, 54-57)

78. Човекът може да падне и да се хвърли в мрака и поради това да се чувства далеч от Мен; той може да вярва, че когато умре, всичко за него ще приключи. За Мен обаче никой не умира, никой не се губи.

79. Колко много са онези, които в света бяха смятани за покварени същества, а днес са изпълнени със светлина! Колко много от онези, които са оставили след себе си петната на греховете, пороците и престъпленията си, вече са постигнали своето пречистване! (287, 9-10)

80. Вярно е, че мнозина оскверняват душите си; но не ги осъждайте, защото те не знаят какво правят. И тях ще спася, независимо от това, че в момента са Ме забравили или са Ме заменили с фалшивите богове, които са създали в света. И тях ще доведа в Моето царство, дори ако сега – защото следват фалшивите пророци – са забравили милостивия Христос, Който даде живота Си за тях, за да ги научи на учението Си за любовта.

81. За Отца никой не е „зъл“, никой не може да бъде такъв, тъй като неговият произход е в Мен. Заблудени, слепи, насилници, бунтовници — такива са станали много от Моите деца поради свободната воля, с която са били надарени. Но във всички ще настъпи светлина, и Моето милосърдие ще ги поведе по пътя към тяхното спасение. (54, 45-46)

82. Всички вие сте Моето семе, и Учителят го жъне. Когато сред доброто семе попадне семе от плевели, Аз го вземам с любов в ръцете Си, за да го превърна в златна пшеница.

83. Аз виждам в сърцата семето на плевелите, на блатото, на престъплението, на омразата, и въпреки това ви жъна и ви обичам. Аз галя и пречиствам това

семе, докато то заблести като пшеница на слънцето.

84. Мислите ли, че силата на Моята любов не е способна да ви изкупи? След като ви очистя, ще ви засея в Моята градина, където ще дадете нови цветове и нови плодове. Към Моята божествена задача принадлежи да ви направя достойни за Мен. (256, 19-21)

85. Как би могла за Мен една душа да бъде безвъзвратно изгубена, след като тя носи в себе си искра от Моята светлина, която никога не угасва, и Аз съм с нея по всички пътища? Доколкото и да продължава нейното неподчинение или да трае нейното обърквaне — никога тези тъмни сили няма да устоят пред Моята вечност. (255, 60)

86. За Мен е също толкова заслужено, когато едно същество, осквернено със следи от най-тежки простъпки, се пречиства, вдъхновено от висок идеал, както и когато едно същество, което е останало непоколебимо чисто, до последния момент се бори да не се оскверни, защото от самото начало е обичало Светлината.

87. Колко далеч от истината вървят онези, които смятат, че обърканите духове имат друга същност от духовете на светлината!

88. Несправедлив би бил Отец, ако това беше вярно, както и Той вече не би бил Всемогъщият, ако му липсваше мъдростта и любовта да спаси осквернените, нечистите, несъвършените и не можеше да ги обедини с всички праведни в едно и също пристанище. (295, 15-17)

89. Истина ви казвам, дори онези същества, които наричате изкусители или демони, са само объркани или несъвършени същества, които Отецът мъдро използва, за да изпълни Своите високи решения и планове.

90. Но тези същества, чиито души днес са обгърнати от мрак и от които мнозина са злоупотребили със способностите, които Аз им дадох, ще бъдат спасени от Мен, когато за тях дойде времето за това.

91. Защото ще дойде моментът, о, Израил, когато всички Божии създания ще Ме прославят вечно. Аз вече не бих бил Бог, ако с Моята сила, Моята мъдрост и Моята любов не можех да спася една душа. (302, 31)

92. Кога родителите на земята са обичали само добрите деца и са мразили лошите? Колко често съм ги виждал да проявяват най-голяма любов и грижа именно към онези, които ги наранява и причиняват най-много страдания! Как би било възможно вие да извършите по-велики дела на любов и прошка, отколкото са Моите? Кога някога е било виждано Учителят да трябва да се учи от учениците?

93. Знайте, че Аз не считам никого от вас за недостоен и че пътят към спасението ви кани

вечно да го извървите, както и вратите на Моето царство, които са светлината, мирът и доброто, са отворени завинаги в очакване на пристигането на онези, които са били далеч от закона и истината. (356, 18-19)

Прекрасното бъдеще на децата на Бога

94. Няма да допусна нито едно от децата Ми да се отклони или дори да се изгуби. Превръщам паразитни растения в плодоносни, защото всички създания са призовани към съществуване, за да достигнат целта на съвършенството.

95. Искам да се радвате заедно с Мен на Моето дело. Още по-рано Аз ви дадох да участвате в Моите качества, защото вие сте част от Мен. Тъй като всичко принадлежи на Мен, Аз ви правя и собственици на Моето дело. (9, 17-18)

96. Не се съмнявайте в думите Ми. В „Първото време“ Аз изпълних обещанието Си към вас да освободя Израил от робството в Египет — което означаваше идолопоклонство и мрак — за да ви заведа в Ханаан, земята на свободата и поклонението на живия Бог. Там ви беше обявено Моето пришествие като Човек, и пророчеството се изпълни дума по дума в Христос.

97. Аз, онзи Учител, който обитаваше в Исус и ви обичаше в Него, обещах на света, че в друго време ще му говоря и ще се явя в Духа. И ето, това е изпълнението на обещанието Ми.

98. Днес ви съобщавам, че съм запазил за вашите души чудесни региони, места за пребиваване, духовни пристанища, където можете да намерите истинската свобода да обичате, да вършите добро и да разпространявате Моята светлина. Можете ли да се съмнявате в това, след като съм изпълнил предишните Си обещания към вас? (138, 10-11)

99. Моето божествено желание е да ви спася и да ви водя в един свят на светлина, красота и любов, където вие ще вибрирате радостно благодарение на възвисяването на душата, великодушието на чувствата, идеала за съвършенство. Но не разпознавате ли в това божествено желание моята бащина любов? Без съмнение този, който не разбира това, трябва да е сляп. (181, 13)

100. Помислете: Всички красоти на този свят са обречени да изчезнат, за да отстъпят място на други. Но вашата душа ще продължи да живее вечно и ще види Отца във цялата Му слава — вечния Отец, от чието лоно произхождате. Всичко сътворено трябва да се върне на мястото, от което е произлязло. (147, 9)

101. Аз съм вечната светлина, вечният мир и вечното блаженство, и тъй като вие сте Мои деца, Моята воля и Мой дълг

е да ви направя съучастници в Моята слава, и затова Аз ви уча на Закона като пътя, който води душата към висините на онова Царство. (263, 36)

102. Винаги имайте предвид, че душата, която достига високите степени на добротата, мъдростта, чистотата и любовта, стои над времето, болката и разстоянията. Тя не е ограничена да обитава на едно място, тя може да бъде навсякъде и навсякъде може да намира най-висша наслада в това да съществува, да чувства, да знае, да обича и да се чувства обичана. Това е небето на душата. (146, 70-71)

VIII. Човекът

Глава 32 – Въплъщение, природа и задача на човека

Въплъщението на Земята

1. Вие плачете, когато някой от вашите близки си отиде в „Духовната долина", вместо да се чувствате изпълнени с мир, защото разбирате, че той се приближава с още една стъпка към своя Господ. За сметка на това вие празнувате, когато ново същество пристигне във вашия дом, без в този момент да си спомните, че тази душа е дошла в плът, за да изпълни изкупление в тази долина на сълзите; тогава би трябвало да плачете за нея. (52, 58)

2. Вие раждате деца от плътта си, но Аз съм Този, Който разпределя душите сред семействата, племената, нациите и световете, и в тази справедливост, недостъпна за хората, се разкрива Моята любов. (67, 26)

3. Вие живеете в настоящето и не знаете какво съм определил за вашето бъдеще. Аз подготвям големи легиони от духовни същества, които ще обитават на Земята и ще носят трудна мисия, и трябва да знаете, че много от вас ще бъдат родители на онези същества, в които ще се въплътят Моите посланици. Ваш дълг е да се подготвите вътрешно, за да можете да ги приемете и да ги напътствате. (128, 8)

4. Искам да ви говоря за много духовни теми, но вие все още не можете да ги разберете. Ако ви разкриех в какъв вид жилища вече сте слизали на Земята, не бихте могли да разберете как сте живели на такива места.

5. Днес можете да отречете, че познавате „Духовната долина", защото докато душата ви е въплътена, нейното минало й е недостъпно, за да не стане тя суетна, нито потисната, нито отчаяна пред новото си съществуване, в което трябва да започне отначало като в нов живот.

6. Дори и да искахте, не бихте могли да си спомните. Аз ви позволявам само да запазите едно предчувствие или интуиция за това, което ви разкривам тук, за да издържите в борбата на живота и да понасяте изпитанията с готовност.

7. Можете да се съмнявате във всичко, което ви казвам, но наистина, този духовен свят беше вашият дом, докато бяхте духовни същества. Бяхте обитатели на онова пристанище, в което не познавахте страдание, в което усещахте славата на Отца във вашето същество, тъй като в Него няма никакъв недостатък.

8. Но вие нямахте заслуги и затова беше необходимо да напуснете онова небе и да слезете на земята, за да може душата ви чрез усилията си да си възвърне онова царство.

9. Но вие все повече и повече морално западахте, докато не се почувствахте много далеч от Божественото и Духовното, вашия произход. (114, 35-36)

10. Когато душата дойде на земята, тя е одухотворена от най-добрите намерения да посвети своето съществуване на Отца, да Му угажда във всичко, да бъде полезна на ближния си.

11. Но веднага щом се види затворена в тялото, изкушавана по хиляди начини и подлагана на изпитания по пътя на живота си, тя отслабва, поддава се на импулсите на „плътта“, поддава се на изкушенията, става егоистична и накрая обича себе си над всичко, и само за мигове обръща внимание на Духа, където са записани предназначението и обетите.

12. Моето Слово ви помага да си спомните духовния си завет и да преодолеете изкушенията и препятствията.

13. Никой не може да каже, че никога не се е отклонил от пътя, който Аз съм начертал. Но Аз ви прощавам, за да се научите да прощавате на ближните си. (245, 47-48)

14. Необходимо е голямо духовно обучение, за да може човекът да живее в хармония с гласа на съвестта си. Защото макар всичко да е пропита от божествена любов, мъдро сътворено за благото и щастието на човека, материята, която го заобикаля в света, представлява изпитание за душата от момента, в който тя обитава свят, към който не принадлежи, и е обединена с тяло, чиято природа е различна от нейната.

15. В това можете да видите причината, поради която душата забравя своето минало. От момента, в който тя се въплъщава в едно неосъзнато, току-що родено същество и се слива с него, тя започва живот, който е тясно свързан с това тяло.

16. От духа остават само две характеристики: съвестта и интуицията; но личността,

извършените дела и миналото остават скрити за известно време. Така е предвидено от Отца.

17. Какво би станало с душата, която е дошла от светлината на висшата родина, за да живее сред мизерните условия на този свят, ако си спомнеше миналото си? И какви суети биха възникнали сред хората, ако им бъде разкрита величието, което е съществувало в душата им в друг живот? (257, 18-19)

Правилната оценка на тялото и неговото ръководство от духа

18. Аз ви казвам не само да очистите душата си, но и да укрепите тялото си, за да бъдат здрави новите поколения, които произлизат от вас, и душите им да могат да изпълнят своята трудна мисия. (51, 59)

19. Грижете се за здравето на тялото си, поддържайте го и неговата жизнена сила. Моето учение ви съветва да се грижите с любов за душата си и за тялото си, защото двете се допълват и се нуждаят една от друга при изпълнението на трудна духовна мисия, която им е поверена. (92, 75)

20. Не придавайте на тялото си повече значение, отколкото има в действителност, и не позволявайте то да заема мястото, което принадлежи само на душата ви.

21. Разберете, че телесната обвивка е само инструментът, от който се нуждаете, за да може душата да се прояви на земята. (62, 22-23)

22. Вижте колко полезно е това учение за душата ви; защото докато телесната материя с всеки изминал ден се приближава малко повече към лоното на земята, душата, напротив, се приближава все повече към вечността.

23. Тялото е опората, върху която почива душата, докато обитава на земята. Защо да позволявате то да се превърне в окови, които ви връзват, или в тъмница, която ви държи в плен? Защо да позволявате то да бъде кормилото на вашия живот? Правилно ли е слепият да води този, чиито очи виждат? (126, 15-16)

24. Това учение е просто като всичко чисто, божествено и затова лесно за разбиране. Но понякога ще ви се струва трудно да го приложите на практика. Усилията на душата ви изискват усилие, отказ или жертва от страна на тялото ви, и ако ви липсва възпитание или духовна дисциплина, ще трябва да страдате.

25. От зората на времената съществува борбата между душата и „плътта“ в опита да се разбере какво е правилното, позволеното и доброто, за да се води живот, съобразен с дадените от Бога закони.

26. В тази тежка борба ви се струва, че една чужда и злонамерена сила постоянно ви подтиква да обърнете гръб на битката и ви кани да се възползвате от свободата на волята си и да продължите по пътя на материализма.

27. Казвам ви, че няма по-голямо изкушение от слабостта на вашето тяло: чувствително към всичко, което го заобикаля; достатъчно слабо, за да се поддаде; лесно да бъде съборено и изкушено. Но който е научил да владее поривите, страстите и слабостите на тялото, е победил изкушението, което носи в себе си. (271, 49-50)

28. Земята е бойно поле, има много какво да се научи. Ако не беше така, няколко години живот на тази планета биха ви били достатъчни и нямаше да бъдете изпращани отново и отново, за да се раждате наново. Няма по-мрачна и тъмна гробница за душата от собственото ѝ тяло, когато то е облепено с мръсотия и материализъм.

29. Моето слово ви издига от този гроб и след това ви дава крила, за да се възнесете към сферите на мира и духовната светлина. (213, 24-25)

Значението и задачата на душата, духа и съвестта в човека

30. Човекът би могъл да съществува без дух, само посредством одухотворения физически живот; но тогава той не би бил човешко същество. Той би притежавал душа и би бил без дух, но тогава не би могъл да се води сам, нито би бил висшето същество, което чрез духа познава закона, разграничава доброто от злото и приема всяко божествено откровение. (59, 56)

31. Духът трябва да просвещава душата, а душата трябва да ръководи тялото. (71, 9)

32. Докато в света едни се стремят към фалшива величина, други казват, че човекът е незначително създание пред Бога, а има дори и такива, които се сравняват с червея в земята. Разбира се, вашето материално тяло може да ви изглежда малко сред Моето творение, но за Мен то не е такова, поради мъдростта и способността, с които Аз съм го сътворил.

33. Но как можете да прецените величието на вашето същество въз основа на размерите на тялото ви? Не усещате ли в него присъствието на душата? Тя е по-голяма от тялото ви, нейното съществуване е вечно, пътят ѝ е безкраен, вие не сте в състояние да разпознаете края на нейното развитие, както и нейния произход. Аз не искам да ви виждам като малки, Аз ви създадох, за да постигнете величие. Знаете ли кога Аз считам човека за малък? Когато той е потънал в греха, защото тогава е

загубил своето благородство и достойнство.

34. Отдавна вече не се придържате към Мен, вече не знаете какво всъщност сте, защото сте допуснали в същността си много качества, способности и дарби, които вашият Създател е вложил във вас, да дремят бездейни. Вие спите по отношение на душата и духа, а именно в техните духовни качества се крие истинската величина на човека. Вие живеете като съществата, които са от този свят, защото те се раждат и умират в него. (85, 56-57)

35. С моето слово на любов Аз ви доказвам колко ценен е за Мен вашият дух. Няма нищо в материалното творение, което да е по-велико от вашия дух — нито Царската звезда със своята светлина, нито Земята с всичките си чудеса, нито каквото и да е друго сътворено е по-велико от духа, който Аз ви дадох, защото той е божествена частица, е пламък, произлязъл от Божествения Дух.

36. Освен Бог, само духовете притежават духовна интелигентност, съзнание, воля и свобода на волята.

37. Над инстинкта и наклонностите на „плътта“ се издига светлина, която е вашата душа, а над тази светлина — водач, наставник и съдия, който е Духът. (86, 68)

38. Човечеството Ми казва в своя материализъм: „Има ли изобщо царството на Духа?“ Но Аз ви отговарям: О, вие неверници, вие сте Тома от „Третото време“. Чувствата на състрадание и милосърдие, нежност, доброта и великодушие не са качества на тялото, както и даровете на благодатта, които носите скрити в себе си. Всички тези чувства, които са отпечатани в сърцата и умовете ви, всички тези способности принадлежат на Духа, и вие не трябва да го отричате. „Плътта“ е само ограничен инструмент, но Духът не е такъв: той е велик, защото е атом на Бога.

39. Търсете седалището на вашия дух в сърцевината на вашето същество и великата мъдрост в славата на любовта. (147, 21-22)

40. Истина ви казвам, от най-ранните дни на човечеството човекът притежаваше интуитивното знание, че носи в себе си духовно същество — същност, която, макар и невидима, се проявяваше в различните дела на неговия живот.

41. Вашият Господ от време на време ви е разкривал съществуването на духа, неговата същност и скритото му битие. Защото макар и да го носите в себе си, завесата, в която ви обгръща вашата материализация, е толкова гъста, че не сте в състояние да разпознаете какво е

най-благородното и най-чистото във вашето същество.

42. Човекът е дръзнал да отрече много истини. Въпреки това — вярата в съществуването на духа му не е била сред нещата, срещу които той се е борил най-много, защото човекът е почувствал и накрая е разбрал, че отричането на духа му би било равносилно на отричане на самия себе си.

43. Когато човешкото тяло се изроди поради страстите, пороците и удоволствията на сетивата си, то се превърна в окови, в тъмна превръзка за очите, в затвор и пречка за разгръщането на душата. Въпреки това на човека в часовете на изпитанията му никога не е липсвала искра вътрешна светлина, която да му дойде на помощ.

44. Истина ви казвам, най-висшият и най-чист израз на Духа е съвестта, онова вътрешно светлината, която прави човека първи, най-висш, най-велик и най-благороден сред всички същества, които го заобикалят. (170, 56-60)

45. Казвам на всички хора, че най-висшият и най-красивият титул, който човек притежава, е да бъде „Божие дете“, макар че е необходимо да го заслужи.

46. Смисълът на Закона и на ученията е да ви разкрие познанието за Моята истина, за да можете да станете достойни деца на онзи Божествен Отец, Който е върховното съвършенство. (267, 53)

47. Вие знаете, че сте създадени „по Моя образ и подобие“; но когато го казвате, мислите за човешката си форма. Казвам ви, не там е Моят образ, а във вашата душа, която — за да стане подобна на Мен — трябва да се усъвършенства, като практикува добродетелите.

48. Аз съм Пътят, Истината и Животът, Аз съм Правдата и Доброто, и всичко това произтича от Божествената Любов. Разбирате ли сега как трябва да бъдете, за да бъдете „по Мой образ и подобие“? (31, 51-52)

49. Вие носите отражение на Божественото в себе си, Аз наистина съм във вас. Интелигентността, волята, способностите, сетивата и добродетелите, които притежавате, свидетелстват за висшата същност, към която принадлежите, и са живо свидетелство за Отца, от когото сте произлезли.

50. Понякога чрез неподчинение и грях вие оскверняват и опозорявате образа, който носите от Мен във вашето същество. Тогава вие не приличате на Мен; защото не е достатъчно да имате човешко тяло и душа, за да бъдете образ на Създателя. Истинското сходство с Мен се състои във вашата светлина и във вашата любов към всички ваши ближни. (225, 23-24)

51. Аз ви сътворих „по Моя образ и подобие“, и тъй като Аз съм едновременно Три и Едно, тази Троица съществува и във вас.

52. Вашето материално тяло представлява Сътворението поради своята съвършена форма и хармония. Вашата въплътена душа е образ на „Словото“, което стана човек, за да остави следа от любов в света на хората, а вашият дух е блестяща искра от Божествената Светлина на Светия Дух. (220, 11-12)

53. Каква заслуга би имала вашата душа, ако действаше в тяло без воля и без собствени наклонности? Борбата на душата с нейната телесна обвивка е борба на сила срещу сила. Там тя намира изпитанието, в което трябва да докаже своето превъзходство и величието на душата си. Това е изпитанието, в което душата често за миг се поддава на изкушенията, в които светът я въвежда чрез „плътта“. Толкова голяма е силата, която тези (изкушения) упражняват върху душата, че накрая сте имали впечатлението, че свръхестествена и злонамерена сила ви е повлекла към погибел и ви е погубила в страстите.

54. Колко голяма е отговорността на душата пред Бога! Плътта не е поела тази отговорност. Вижте как тя почива завинаги в земята, когато дойде смъртта. Кога ще придобиете заслуги, за да стане душата ви достойна да обитава по-съвършени обители от тази, в която живеете?

55. Светът ви предлага корони, които свидетелстват само за суета, гордост и фалшиво величие. На душата, която знае как да преодолее тези суети, в отвъдното е запазена друга корона – тази на Моята мъдрост. (53, 9-11)

56. Животът трябва да се проявява повече в душата, отколкото в тялото. Колко много хора са живели вече в този свят; но колко малко са живели духовно, са изразили благодатта, която съществува във всяко човешко същество, в оная божествена искра, която Създателят е вложил в човека.

57. Ако хората можеха да съхранят ясновидството в духа си, чрез него биха могли да видят своето минало, настояще и бъдеще.

58. Духът прилича на Моята книга на Божествената Мъдрост. Колко много съдържа той! Непрестанно има какво да ви разкрива — понякога толкова дълбоки откровения, че са неразбираеми за вас.

59. Тази светлинна искра, която присъства във всяко човешко същество, е връзката, която свързва човека с Духовното, е това, което го сближава с отвъдното и с неговия Отец. (201, 37-40)

60. Ах, ако само вашата материална природа можеше да

възприеме това, което вашият дух получава чрез дарбата си на провидение! Защото вашият дух никога не престава да гледа, дори когато тялото, поради своята материална същност, не възприема нищо от това. Кога ще бъдете способни да разберете вашия дух? (266, 11)

61. Докато вие, които не обичате живота, защото го наричате жесток, не осъзнавате значението на духа в човека и не се оставяте да бъдете водени от него, няма да откриете нищо с истинска стойност.

62. Духът е този, който издига душата към по-висш живот над материята и нейните страсти. Духовното преобразуване ще ви позволи да почувствате великата Божия любов, ако успеете да го осъществите. Тогава ще разберете смисъла на живота, ще видите неговата красота и ще откриете неговата мъдрост. Тогава ще разберете защо Аз го нарекох „живот“.

63. Кой ще се осмели да отхвърли това учение, като каже, че не е вярно, след като го е опознал и разбрал?

64. Когато разберете, че истинската ви стойност се корени във вашия дух, ще живеете в хармония с всичко, създадено от вашия Отец.

65. Тогава духът ще украси бедния човешки живот; но преди това човекът трябва да се отвърне от всички страсти, които го отделят от Бога, за да следва пътя на правдата и мъдростта. Тогава за вас ще започне истинският живот, животът, към който днес гледате с безразличие, защото не знаете какво презирате и нямате представа за неговото съвършенство. (11, 44-48)

Храмът на Бога в човека

66. Представата, която човечеството има за Мен, е детска, защото то не е успяло да проумее откровенията, които непрестанно съм му давал. За този, който знае как да се подготви, Аз съм видим и достъпен и присъствам навсякъде; за този обаче, който не притежава чувствителност, защото материализмът го е закоравил, е трудно да разбере, че Аз съществувам, и той има усещането, че Аз съм неизмеримо далеч, че е невъзможно да бъда усетен или видян по какъвто и да е начин.

67. Човекът трябва да знае, че Ме носи в себе си, че в душата си и в светлината на духа си притежава чистото присъствие на Божественото. (83, 50-51)

68. Страданието, което тежи върху хората на това време, ги води стъпка по стъпка, без те да го забелязват, пред портите на вътрешното светилище, пред което – неспособни да продължат напред – те ще попитат: „Господи, къде си?“ И от вътрешността на храма ще се чуе благосклонният

глас на Учителя, който ще им каже: „Аз съм тук, където винаги съм обитавал – във вашия дух.“ (104, 50)

69. Вие сте родени в Мен. Духовния и материалния живот сте получили от Отца. И в преносен смисъл Мога да ви кажа, че в същия момент, в който вие сте родени в Мен, Аз съм роден във вас.

70. Аз се раждам във вашия дух, раста с вашето развитие и се разкривам напълно във вашите дела на любовта, за да кажете с радост: „Господ е с мен.“ (138, 68-69)

71. Днес вие все още сте деца-ученици и не винаги можете да разберете правилно Моето учение; но засега говорете на Бога със сърцето си, с мислите си, и Той ще ви отговори от дълбините на вашето същество. Неговото послание, което ще говори във вашия дух, ще бъде ясен, мъдър, любящ глас, който постепенно ще откриете и към който по-късно ще свикнете. (205, 47)

72. В това „Трето време“ Аз ще издигна Църквата на Светия Дух в сърцата на Моите ученици. Там ще обитава Бог-Създател, силният Бог, Богът, който стана човек във „Второто време“, Богът на безкрайната мъдрост. Той живее във вас, но ако искате да Го усетите и да чуете звука на Неговото слово, трябва да се подготвите вътрешно.

73. Който върши добро, чувства моето присъствие вътрешно, както и този, който е смирен или вижда брат във всеки ближен.

74. В душата ви съществува храмът на Светия Дух. Това пространство е неразрушимо, няма бури или урагани, способни да го съборят. То е невидимо и недосегаемо за човешкия поглед, неговите стълбове трябва да бъдат желанието да растете в доброто. Куполът му е благодатта, която Отец дарява на децата Си, а вратата е любовта на Божествената Майка; защото всеки, който почука на вратата Ми, ще докосне сърцето на Небесната Майка.

75. Ученици, ето истината, която живее в Църквата на Светия Дух, за да не бъдете от онези, които се заблуждават чрез погрешни тълкувания. Каменните църкви бяха само символ и от тях няма да остане камък върху камък.

76. Искам на вашия вътрешен олтар винаги да гори пламъкът на вярата и да разберете, че с вашите дела полагате основите, върху които един ден ще почива великото светилище. Аз подлагам на изпитание всички хора с техните различни идеи и въздействам върху тях, защото всички ще ги направя съучастници в издигането на Моя храм. (148, 44-48)

Глава 33 – Мъжът и жената, родителите и децата, бракът и семейството

Взаимоотношенията между мъжа и жената

1. Още преди да дойдете на Земята, Аз вече познавах вашия жизнен път и вашите наклонности, и за да ви съдействам в вашето житейско пътуване, поставих на пътя ви сърце, което чрез своята любов към вас щеше да освети пътя. Това сърце беше както на мъж, така и на жена. С това исках да ви дам помощ, за да станете опора на вярата, моралната сила и милосърдието за онези, които се нуждаят от това. (256, 55)

2. Исках да ви дам да участвате в щастието да бъдете баща и така ви направих родители на хора, за да дадете форма на същества, които да ви приличат и в които да се въплътят душите, които ви изпращам. Тъй като в Божественото и Вечното съществува майчина любов, исках в човешкия живот да има същество, което да я въплъщава, и това същество е жената.

3. В началото човешкото същество беше разделено на две части и така бяха създадени двата пола, единият — мъжът, другият — жената; в него — сила, интелигентност, достойнство; в нея — нежност, грация, красота. Единият — семето, другата — плодородната земя. Вижте тук две същества, които само обединени могат да се чувстват пълноценни, съвършени и щастливи. В своята хармония те ще образуват едно „тяло“, една воля и един идеал.

4. Когато тази връзка е вдъхновена от Духа и от любовта, тя се нарича брак. (38, 29-31)

5. Истина ви казвам: виждам, че в това време мъжът и жената са се отклонили от пътя си.

6. Аз откривам мъже, които не изпълняват задълженията си; жени, които се отклоняват от майчинството, и други, които навлизат в области, предназначени за мъжа, въпреки че още в древността ви е било казано, че мъжът е глава на жената.

7. Жената не трябва да се чувства пренебрегната поради това; защото сега ви казвам, че жената е сърцето на мъжа.

8. Ето защо Аз установих и осветих брака. Защото в съюза на тези две същества, които са духовно равностойни, но физически различни, се състои съвършеното състояние. (66, 68, 69)

9. Колко малко са онези, които се стремят да живеят в рая на мира, светлината и хармонията, като изпълняват с любов божествените закони.

10. Много дълъг е пътят, който хората са изминали, но все още предпочитат да ядат забранените плодове, които само натрупват

страдания и разочарования в живота им. Забранените плодове са онези, които макар и да са добри, защото Бог ги е сътворил, могат да станат вредни за човека, ако той не се е подготвил подобаващо или ги употребява в излишък.

11. Мъжът и жената приемат плода на живота без подготовка и не осъзнават своята отговорност пред Създателя, когато зачеват нови същества за въплъщение на Земята. (34, 12-14)

12. Някои Ме питат: „Господи, човешката любов ли е недопустима и отвратителна пред Теб, и одобряваш ли само духовната любов?“

13. Не, хора. Макар че на духа принадлежат най-висшите и най-чисти чувства на любовта, Аз поставих сърце и в човешкото тяло, за да обича сърцето, и му дадох чувства, за да обича сърцето чрез тях всичко, което го заобикаля.

14. Любовта, чиито корени лежат само в телесното, е присъща на неразумните същества, защото им липсва съвест, която да осветява пътя им. Освен това ви казвам, че от добрите съюзи винаги произтичат добри плодове и в тях ще се въплъщават светли души. (127, 7-8, 10)

15. Аз не изисквам от вас свръхчовешки жертви. Аз не съм призовавал мъжа да престане да бъде мъж, за да Ме следва, нито съм изисквал от жената да престане да бъде жена, за да изпълни духовна задача. Не съм отделял съпруга от неговата спътница, нито съм отделял нея от нейния съпруг, за да може тя да Ми служи; нито съм казвал на родителите да изоставят децата си или да се откажат от работата си, за да могат да Ме следват.

16. И на едните, и на другите Аз им обясних, когато ги направих „работници в тази лоза“, че за да бъдат Мои слуги, те не престават да бъдат хора и че затова трябва да разберат, че трябва да дават на Бога това, което е Божие, и на света това, което му се полага. (133, 55-56)

Същността и призванието на мъжа

17. На вас, мъжете, Аз съм дал наследство, дар – жена, която ви е поверена, за да я обичате и да се грижите за нея. И все пак вашата спътница дойде при Мен и се оплака и плака пред Мен заради вашето неразбиране.

18. Казах ви, че сте силни, че сте създадени „по Моя образ и подобие“. Но не съм ви наредил да унижавате жената и да я превръщате в своя робиня.

19. Аз ви направих силни, за да Ме представлявате във вашия дом: силни в добродетелта, в таланта, и ви дадох жената като спътница в земния ви живот, за да намерите в взаимната любов силата да се изправите пред

изпитанията и променливите съдби. (6, 61)

20. Помислете, мъже, че често сте били вие тези, които сте съборили добродетелните жени в мрежите си, като сте търсили в тях чувствителните и слабите страни. Но онези огледала, които са били ясни и днес са помътнели, трябва да накарате да отразят отново чистотата и красотата на душата им.

21. Защо днес презирате именно онези, които преди сте подмамили към разпуснат живот? Защо се оплаквате от деградацията на жената? Разберете, че ако бяхте ги повели по пътя на Моя закон, който е законът на сърцето и духа, на уважението и любовта към ближния, като ги обичахте с любовта, която възвисява, а не със страстта, която унижава, тогава нямаше да имате причина да плачете и да се оплаквате, и те нямаше да паднат.

22. Мъжът търси и очаква от жената добродетели и красота. Но защо изисквате това, което не заслужавате?

23. Виждам, че все още вярвате, че имате големи заслуги, макар че имате само малко. Възстановете с делата, думите и мислите си това, което сте разрушили, и придайте на честността, морала и добродетелта стойността, която им се полага.

24. Ако се стараете по този начин, мъже, вие помагате на Исус в Неговото спасително дело, и сърцата ви ще се изпълнят с радост, когато видите домовете почетени от добри съпруги и почтени майки. Радостта ви ще бъде голяма, когато видите, че добродетелта се връща при онези, които я бяха изгубили.

25. Изкуплението важи за всички. Защо дори и най-големият грешник да не бъде изкупен? Затова ви казвам, мъже: сътрудничете Ми, за да спасите онези, които сте хвърлили в погибел, като им вдъхнете нова надежда със светлината на Моето учение. Нека моите любящи мисли достигнат до ума и сърцата им. Носете им моите послания дори в затворите и болниците, дори до местата на блатото. Защото там те ще плачат от разкаяние и болка, защото не са били достатъчно силни, когато светът с изкушенията си ги е повлекъл към погибелта.

26. Всяка жена някога е била дете, всяка жена някога е била девица, затова с съчувствие бихте могли да достигнете до сърцата им.

27. Аз ще се послужа с онези мъже, които не са осквернили тези добродетели, и ще им поведа тази задача. Помнете, че Аз ви казах: „По делата ви ще бъдете познати.“ Позволете на душата да говори чрез земната форма.

28. Но на онези, които не бяха готови да уважават чара, който Аз

бях вложил в това същество, казвам: Защо казвате, че обичате, ако това, което чувствате, не е любов? Защо давате повод на другите да паднат, и нищо не ви спира? Помислете: какво би почувствало сърцето ви, ако това, което правите с онези оголени цветя, се правеше с вашата майка, вашата сестра или с вашата любима и затова уважавана жена? Помислили ли сте някога за раните, които сте нанесли на родителите на онези, които са ги отгледали с толкова много любов?

29. Попитайте сърцето си в истинско изпитание в светлината на съвестта дали може да се пожъне това, което не е било посеяно.

30. Какво подготвяте за бъдещия си живот, ако постоянно наранявате ближните си? Колко ще бъдат вашите жертви? Какъв ще бъде вашият край? Истина ви казвам, вие сте направили много хора жертви във вихъра на страстите си; някои принадлежат към настоящето ви, а други – към миналото ви.

31. Искам сърцето и устата, които бяха пристанище на невярност и лъжа, да станат пристанище на истината и целомъдрена любов.

32. Осветете пътя на ближните си чрез словото и вашия пример, за да можете да бъдете спасители на падналите жени. Ах, ако всеки от вас спасеше поне една!

33. Не говорете лошо за онези жени, защото оскърбителната дума, която ранява една, ще рани всички, които я чуят — защото от този момент нататък и те ще станат зли съдии.

34. Уважавайте поведението и тайните на другите, защото не е ваша работа да ги осъждате. По-скъпи са ми мъжете, които са паднали в грях и които Аз ще въздигна отново, от лицемерите, които се преструват на чисти, а все пак грешат. Предпочитам големия грешник, който обаче е искрен, пред привидната фалшива добродетелност. Ако искате да се украсите, нека това бъдат празничните одежди на искреността.

35. Ако срещнете добродетелна жена с възвишени чувства и се почувствате недостойни да се приближите към нея, въпреки че я обичате, и ако вследствие на това я унижите и презрите, а след като сте страдали и сте осъзнали грешката си, се обърнете към нея, за да намерите утеха, ще чукате напразно на вратата ѝ.

36. Ако всички жени, които са играли роля в живота на всеки мъж, бяха получили от него думите и чувствата на любов, уважение и разбиране, вашият свят нямаше да се намира на върха на греха, на който се намира. (235, 18-32)

Жената, съпругата и майката

37. Жени, вие сте тези, които с молитвите си поддържате малкото мир, което има на земята — онези, които като верни пазителки на дома се грижите той да не липсва топлината на любовта. По този начин вие се обединявате с Мария, вашата майка, за да сломите човешката гордост. (130, 53)

38. Жени, вие, които оросявате пътя на този свят със сълзите си и бележите своя път през този живот с кръв: починете си при Мен, за да наберете нови сили и да продължите да бъдете пристанището на любовта, огънят на огнището, здравият фундамент на дома, който ви поверих на земята. За да продължите да бъдете лястовицата, чиито крила покриват съпруга и децата. Аз ви благославям.

39. Аз възвисявам мъжа и мястото на жената отдясно на мъжа. Аз освещавам брака и благославям семейството.

40. В това време Аз идвам с меча на любовта, за да оправя всички неща, тъй като преди това те са били изместени от човека. (217, 29-31)

41. Истина ви казвам, човешкото обновление трябва да започне от жената, за да бъдат нейните плодове, които ще бъдат хората на утрешния ден, свободни от петната, които са ви довели до дегенерация.

42. След това ще бъде задача на мъжа да допринесе своя дял към това дело на възстановяване; защото всеки, който е развратил жена, ще трябва да я възстанови.

43. Днес Аз ви вдъхнових да спасите жената, която е препънала по пътя си; и когато ми представите тази, която сте спасили, Аз ще й дам цвете, благословение и много голям мир, за да не падне отново.

44. Ако изпълните тази задача по този начин, онези същества, които са били наранени от света, ще почувстват любовта на Исус да влиза в сърцата им.

45. Аз ще чуя, когато те Ми кажат в молитвата си: „Отче мой, не гледай на греха ми, погледни само болката ми. Не съди покварността ми, погледни само страданието ми.“ В този миг Моят утешител ще слезе върху това измъчено сърце и то ще се очисти със сълзи. Ако само знаехте, че молитвата на грешника се възприема по-силно от тази на горделивия, който се смята за праведен и чист. (235, 16-17, 43-45)

46. Хората показват само малко доказателства или признаци за любовта, с която Аз ви дадох живот. От всички човешки чувства това, което най-много прилича на Божията любов, е майчината любов, защото в нея има безкористност, самоотричане и стремеж да се направи детето

щастливо, дори ако това струва жертви. (242, 39)

47. На вас, безплодните жени, Учителят казва: Вие силно сте желали и сте молили тялото ви да стане извор на живот и сте се надявали, че една вечер или една сутрин във вас ще се чуе туптенето на нежно сърце. Но дните и нощите отминаха, и само сълзи се изтръгнаха от гърдите ви, защото никое дете не почука на вратите ви.

48. Колко от вас, които Ме слушате и които сте били лишени от всякаква надежда от науката, ще трябва да станете плодови, за да повярвате в Моята сила и много от вас да Ме познаят чрез това чудо. Бдете и бъдете търпеливи. Не забравяйте думите Ми! (38, 42-43)

Възпитанието на децата и младежите

49. Бащи на семейства, избягвайте грешките и лошите примери. Не изисквам от вас съвършенство, а само любов и грижа за вашите деца. Подгответе се духовно и физически, защото в отвъдното големи легиони от души чакат момента, за да се преродят сред вас като хора.

50. Аз искам едно ново човечество, което да нараства и да се размножава не само по брой, но и по добродетел, за да могат хората да видят отблизо обещания град и децата им да достигнат до него, за да живеят в Новия Ерусалим.

51. Искам земята да се изпълни с хора с добра воля, които са плодове на любовта.

52. Разрушете Содом и Гомор на това време, не позволявайте сърцата ви да свикнат с техните грехове и не постъпвайте като техните жители. (38, 44-47)

53. С усърдие показвайте пътя на децата си, учете ги да спазват законите на Духа и на материята; и ако ги нарушават, изобличавайте ги, защото вие, като родители, Ме представлявате на Земята. Спомнете си тогава Исус, който, изпълнен със свят гняв, даде урок за всички времена на търговците от Ерусалим, като защити Божието дело, неизменните закони. (41, 57)

54. Днес вече не сте малки деца и можете да разберете смисъла на Моите наставления. Знаете също, че душата ви не е възникнала едновременно с тялото, което притежавате, и че произходът на едното не е този на другото. Тези малки деца, които люлеете в ръцете си, носят в сърцата си невинност, но в душите си крият минало, което понякога е по-дълго и по-зловещо от това на собствените им родители. Колко голяма е отговорността на онези, които трябва да се грижат за тези сърца, за да могат душите им да постигнат напредък по пътя на своето развитие.

55. Затова не гледайте на децата си с по-малко любов. Имайте предвид, че не знаете кои са те, нито какво са направили. По-скоро увеличете вниманието и любовта си към тях и благодарете на вашия Отец, че е вложил милосърдието Си във вас, за да ви направи водачи и съветници на вашите духовни братя и сестри, за които по отношение на тялото и кръвта им временно сте родители. (56, 31-32)

56. Казвам на бащите на семействата, че така, както се грижат за материалното бъдеще на децата си, така трябва да се грижат и за тяхното духовно бъдеще, поради мисията, която са донесли в този свят в това отношение. (81, 64)

57. Знайте, че когато душата се въплъти, тя носи със себе си всичките си способности, че нейното предназначение вече е записано и че затова тя не трябва да получава нищо на този свят. Тя носи със себе си послание или задача за изкупление. Понякога тя жъне (добър) плод, а друг път изплаща дълг. Но винаги в този живот тя получава урок по любов, който й дава нейният Отец.

58. Вие, които водите децата си през този живот, погрижете се, когато времето на детската невинност отмине, те да поемат по пътя на Моя закон. Събудете чувствата им, разкрийте им способностите им и винаги ги насърчавайте към доброто , и наистина, казвам ви, когото доведете при Мен по този начин, той ще бъде залит от светлината, която излъчва онова божествено пламъче, което е Моята любов. (99, 64-65)

59. Духовно вие вече сте изминали дълъг път и сега сте удивени пред интуицията и разцвета, които новите поколения проявяват още от най-ранното си детство. Защото това са души, които са преживели много и сега се завръщат, за да водят човечеството напред — едни по пътя на Духа, а други по пътя на света, според способностите и мисията си. Но във всички тях хората ще открият вътрешен мир. Тези същества, за които ви говоря, ще бъдат вашите деца. (220, 14)

60. Смятате ли, че едно дете, пред лошия пример на един земен баща, който е порочен или злонамерен, прави грешка, ако не следва неговия начин на живот? Или смятате, че детето е длъжно да следва стъпките на родителите си?

61. Истина ви казвам, съвестта и разумът трябва да бъдат тези, които ви водят по правия път. (271, 33-34)

62. Благословената невинност се заразява от покварата на света, младежите следват пътя си в зашеметяващ спринт, а и девиците са загубили срамежливостта, целомъдрието и благоприличието. Всички тези добродетели са изчезнали от

сърцата им. Те са подхранили светските страсти и жадуват само за удоволствията, които ги водят към погибел.

63. Говоря ви с пълна яснота, за да се запътите и да направите твърда крачка в развитието на душата си. (344, 48)

64. Разпалете в младежта любовта към ближния, дайте ѝ велики и благородни идеали, защото именно младежта ще се бори утре за постигането на едно съществуване, в което да блестят справедливостта, любовта и святата свобода на духа. Подгответе се, защото голямата битка, за която говорят пророчествата, още не е настъпила. (139, 12)

Едно слово към децата и девиците

65. Вие, детски души, всички имате в Мен Божествен Отец, и ако Аз ви дадох човешки родители в материалния живот, това стана, за да дадат живот на вашето тяло и да представляват вашия Небесен Отец при вас. Аз ви казах: „Да обичаш Бога повече от всичко сътворено“, и добавих: „Да почиташ баща си и майка си.“ Затова не пренебрегвайте вашите задължения. Ако не сте признали с благодарност любовта на вашите родители и те все още са на този свят, благословете ги и признайте заслугите им. (9, 19)

66. На този ден Аз се обръщам особено към момичетата, които утре с присъствието си трябва да озарят живота на един нов дом, които трябва да знаят, че сърцето на съпругата и това на майката са светлини, които озаряват това светилище, както Духът озарява вътрешния храм.

67. Подгответе се още сега, за да не ви изненада новият ви живот; подгответе още сега пътя, по който ще вървят вашите деца — онези души, които чакат часа, за да се приближат към утробата ви, за да приемат форма и човешки живот, за да изпълнят задача.

68. Бъдете мои сътрудници в моите планове за възстановяване, в моето дело на обновление и справедливост.

69. Отвърнете се от множеството изкушения, които дебнат стъпките ви в това време. Молете се за греховните градове, където толкова много жени загиват, където толкова много светилища се оскверняват и където толкова много светилници угасват.

70. Разпространявайте чрез вашия пример семето на живота, истината и светлината, което ще спре последствията от липсата на духовност в човечеството.

71. Девици от този народ: събудете се и се подгответе за борба! Не се заслепявайте от страстите на сърцето, не се оставяйте да ви заблуди нереалното. Развийте дарбите си на интуиция, вдъхновение, чувствителност и деликатност. Станете силни в истината и ще сте

подготвили най-добрите си оръжия, за да се справите с борбата на този живот.

72. За да предадете любовта с кръвта си, за да подкрепите децата си с есенцията на живота, която е любовта, за която ви говоря толкова много, първо трябва да я преживеете, да я оставите да ви проникне и да я почувствате дълбоко. Това е, което моето учение иска да постигне във вашите сърца. (307, 31-36)

Бракът и семейството

73. Законът за брака слезе като светлина, която проговори чрез духа на праотците, за да разберат, че съюза между мъж и жена означава завет с Твореца. Плодът на този съюз е детето, в което кръвта на родителите му се слива като доказателство, че това, което е съединено пред Бога, не трябва да се разтваря на земята.

74. Щастието, което изпитват бащата и майката, когато са родили дете, е подобно на това, което е изпитал Създателят, когато е станал Баща, като е дал живот на Своите многообичани деца. Когато по-късно чрез Мойсей ви дадох закони, за да знаете как да изберете съпруга и да не пожелавате жената на ближния си, това стана, защото хората поради свободата на волята си се бяха отклонили по пътя на прелюбодейството и страстите.

75. След като това време отмина, Аз дойдох на света в Исус и възвиших брака, а с това и човешките нрави и добродетел чрез моето благодетелно учение, което винаги е закон на любовта. Говорих в притчи, за да направя словото Си незабравимо, и превърнах брака в осветена институция.

76. Сега, когато отново съм сред вас, питам ви, мъже и жени: какво сте направили от брака? Колко малко са тези, които могат да отговорят задоволително на този въпрос! Моята осветена институция е осквернена, от този извор на живот извират смърт и болка. На чистото бяло на този лист със закона се намират петната на срама и следите от мъжа и жената. Плодът, който трябваше да бъде сладък, е горчив, а чашата, от която пият хората, е пълна с жлъч.

77. Вие се отдалечавате от Моите закони и когато се препъвате, с тревога се питате: защо има толкова много болка? Защото плътските страсти винаги са пренебрегвали гласа на съвестта. Сега ви питам: защо нямате мир, въпреки че Аз ви дадох всичко необходимо, за да бъдете щастливи?

78. Разпрострях синя мантия върху небесния свод, за да си построите под нея вашите „любовни гнезда“, за да живеете там, далеч от изкушенията и заблудите на света, с простотата

на птиците; защото в простотата и в искрената молитва човек може да усети мира на Моето царство и откровението на много тайни.

79. Всеки, който сключи брачен съюз пред Моята Божественост — дори и съюзът му да не е потвърден от духовен служител — сключва пакт с Мен, договор, който остава записан в Божията книга, в която са записани всички съдби.

80. Кой може да изтрие оттам тези две преплетени имена? Кой може да раздели на земята това, което е съединено в Моя закон?

81. Ако ви разделя, ще унищожа собственото Си дело. Ако сте Ме помолили да бъдете съединени на земята и Аз съм ви го дал — защо след това не спазвате обетите си и се отречете от клетвите си? Не е ли това подигравка с Моя закон и Моето име? (38, 32-37, 39-41)

82. Аз се обърнах към сърцето на жената, майката и съпругата, която не е успяла да запази чистотата в сърцето си, нито е била способна да даде на своя спътник в живота и на децата си топлината на нежността и разбирането.

83. Как биха могли мъжете и жените да извисят душевния си живот, ако преди това не са поправили тежките грешки, които съществуват в човешкия им живот?

84. Моето дело изисква учениците Му да знаят как да свидетелстват за него чрез чистотата и искреността на поведението си в живота си.

85. И на едните, и на другите питам: Имате ли деца? Тогава проявете милосърдие към тях. Ако можехте дори за миг да видите душите им, щяхте да се почувствате недостойни да се наричате техни родители. Не им давайте лоши примери, пазете се да не викате в присъствието на децата.

86. Знам, че в това време, както никога преди, има проблеми в браковете — проблеми, за които засегнатите намират само едно решение: раздялата, разводът.

87. Ако човекът разполагаше с необходимото духовно знание, той нямаше да допуска толкова тежки грешки, защото в молитвата и в духовността щеше да намери вдъхновение, за да разреши най-трудните заплетени ситуации и да издържи най-тежките изпитания.

88. Моята светлина достига до всички сърца, дори до опечалените и потиснатите, за да им даде нова жизнена сила. (312, 36 42)

89. В „Второто време“ Аз влязох в домовете на много брачни двойки, които бяха сключили брак според Мойсеевия закон, и знаете ли как намерих много от тях? Да се карат, унищожавайки семето на мира, любовта и доверието. Видях вражди и раздори в сърцата им, на трапезата им и в леглата им.

90. Влязох и в домовете на мнозина, които – без брачният им живот да е бил утвърден от закона – се обичаха и живееха, както правят лястовиците в гнездото си, и галеха и пазеха малкото си съкровище.

91. Колко са онези, които живеят под един и същ покрив, а все пак не се обичат, и тъй като не се обичат, не са и обединени, а духовно разделени! Но те не разкриват своето разединение от страх пред божествено наказание, човешките закони или осъждането на обществото, но това не е брак; при тези хора няма нито общност, нито искреност.

92. Въпреки това те демонстрират своята фалшива общност, посещават семейства и църкви, разхождат се, и светът не ги осъжда, защото те знаят как да скрият липсата си на любов. Колко много обаче са онези, които се обичат, но трябва да се крият, да прикриват своето истинско единство и да понасят неразбиране и несправедливости.

93. Човекът не се е развил достатъчно, за да прозре и да прецени правилно живота на ближния си. Онези хора, които държат в ръцете си духовните и светските закони , не прилагат истинската справедливост, за да наказват такива случаи.

94. Но онези времена на разбиране и прозрение, които ви обявявам, в които човечеството ще се усъвършенства, ще дойдат, и тогава ще преживеете, както във времената на патриарсите преди Мойсей, че съюзът на влюбените става така, както Аз го направих днес с моите деца: по духовен начин. Така ще правите и вие в онези бъдещи времена: в присъствието на родителите на онези, които ще се съединят, на приятелите и родниците, в най-голяма духовност, братство и радост. (357, 25-27)

Глава 34 – Свобода на волята и съвест

Значението на съвестта и свободата на волята

1. Слушайте, ученици: Човек притежава като духовни дарове свободата на волята и съвестта; всички се раждат на света надарени с добродетели и могат да се възползват от тях. В душата им е светлината на съвестта; но едновременно с развитието на тялото се развиват и страстите, злите наклонности, и те са в борба с добродетелите.

2. Бог позволява това да се случи, защото без борба няма заслуги, и това е необходимо за вас, за да се издигнете по духовния път. В какво би се състояла заслугата на Божиите деца, ако те не се бореха? Какво бихте правили, ако живеехте изпълнени с щастие, както го желаете в света? Можете ли, обградени от удобства и

богатства, да очаквате духовен напредък? Бихте застинали, защото където няма борба, няма заслуги.

3. Но не ме разбирайте погрешно; защото когато говоря за борба, имам предвид тази, която вие разгръщате, за да преодолеете слабостите и страстите си. Тези борби са единствените, които позволявам на хората, за да овладеят егоизма си и стремежа си към материалното, така че душата, просветена от Духа, да заеме истинското си място.

4. Аз одобрявам тази вътрешна борба, но не и онова, което хората водят в стремежа си към самоиздигане, заслепени от амбиция и злоба. (9, 42-44)

5. Душата се бори да постигне своето извисяване и напредък, докато „плътта“ отново и отново се поддава на изкушенията на света. Но душата и тялото биха могли да хармонират помежду си, ако и двете се възползват само от това, което им се полага по право, и това е, което ви показва моето учение.

6. Как можете да прилагате Моя закон по всяко време? Като слушате гласа на съвестта, която е съдия на вашите действия. Аз не ви заповядвам нищо, което не можете да изпълните. Искам да ви убедя, че пътят към щастието не е фантазия, а че той съществува, и Аз ви разкривам тук как да го извървите.

7. Имате свободата да изберете пътя, но моят дълг като Баща е да ви покажа истинския, най-краткия – този, който винаги е осветен от светлината на божествения фар, какъвто е моята любов към вас. Защото вие сте ученици, жадни да чуете винаги нови думи, които потвърждават вашите познания и оживяват вашата вяра. (148, 53-55)

8. Аз съм вложил съвестта във вашето същество, за да бъде тя пътеводна нишка по всичките ви пътища, тъй като съвестта е способна да разграничава доброто от злото и правото от неправото. С тази светлина вие няма да можете да бъдете измамени, нито да бъдете наречени невежи. Как би могъл спиритуалистът да измами ближния си или да се опита да измами себе си, ако познава истината? (10, 32)

9. Човекът на Земята е принц, на когото Моята любов и Моята справедливост дадоха този титул, а задачата, която той получи от самото начало, беше да властва над Земята.

10. Над божествения дар на свободата на волята му Аз поставих блестящ фар, който да осветява пътя на живота му: съвестта.

11. Свободата да действа и светлината на съвестта, за да разграничава доброто от злото, са два от най-големите дарове, които моята бащина любов

завеща на вашия дух. Те са в човека още преди да се роди и също така след като умре. Съвестта го води и не се отделя от него нито в отчаянието, нито при загуба на разсъдъка, нито в агонията, защото е дълбоко съединена с духа. (92, 32-34)

12. Душата се радва на свободата на волята, чрез която трябва да придобива заслуги, за да постигне спасение.

13. Кой води, ориентира или съветва душата по нейния свободен път на развитие, за да разграничава позволеното от непозволеното и за да не се заблуди? Съвестта

14. Съвестта е божествената искра, тя е висша светлина и сила, която помага на човека да не съгрешава. Каква заслуга би имал човекът, ако съвестта притежаваше материална сила, за да го принуди да остане в доброто?

15. Искам да знаете, че заслугата се състои в това да слушате този глас, да се убедите, че той никога не лъже, нито се заблуждава в съветите си, и в това да следвате верно неговите указания.

16. Както със сигурност разбирате, за да чуете ясно този глас, са необходими обучение и концентрация върху себе си. Кои от вас практикуват това послушание в момента? Отговорете си сами.

17. Съвестта винаги се е проявявала в човека; но човекът не е достигнал необходимото развитие, за да позволи на това Светло да ръководи целия му живот. Той се нуждае от закони, наставления, правила, религии и съвети.

18. Когато хората стигнат дотам, че да влязат във връзка с духа си и вместо да търсят духовното във външния свят, го търсят във вътрешността си, те ще могат да чуят нежния, убедителен, мъдър и справедлив глас, който винаги е бил жив в тях, без те да го слушат, и ще разберат, че в духа е присъствието на Бога, че Той е истинският посредник, чрез когото човекът трябва да влезе във връзка със своя Отец и Създател. (287, 26-30)

19. Всички вие носите Моята светлина в себе си, всяка душа притежава тази благодат; но докато при някои тази светлина ставаше все по-силна, нарастваше, проникваше навън, за да се прояви, при други тя остава само в тайно, скрито, несъзнателно състояние. Но наистина, казвам ви: колкото и духовно изостанал да е човекът, той винаги ще може да прави разлика между доброто и злото, поради което всички вие носите отговорност пред Мен за вашите дела.

20. Трябва да ви кажа, че вашата отговорност нараства пропорционално на увеличаването на вашето познание, защото тогава вие ще

ставате все по-чувствителни към указанията на съвестта. (310, 69 70)

21. Искам да знаете, че сред всички създания на този свят вие сте избраните същества, които са надарени с дух и съвест. Аз ви дадох свободата на волята, за да поемете по собствена воля по правия път, който води към Мен. Пътят, който ви предлагам, не е осеян с цветя, а е пътят на молитвата, покаянието и борбата, и по този път трябва да ви води съвестта ви. (58, 42)

22. Какво би станало с духа, ако бъде лишен от свободата на волята си? На първо място, той не би бил дух и затова не би бил същество, достойно за Всевишния. Той би бил нещо като онези машини, които произвеждате, нещо без собствен живот, без интелигентност, без воля, без стремеж. (20, 37)

23. Аз дадох на човека свободата на волята. Но ако в своето заблуждение той стигне дотам, че да Ми прави упреци за това, Аз ще му кажа, че съм му дал и воля, и разум. Същевременно Аз му разкрих Моя закон, който е пътят, по който да не се препъва или да не се изгуби, и запалих в него светлината на съвестта, която е вътрешният фар, осветяващ пътя на душата и водещ я към вечния живот.

24. Защо съществува грехът, защо злото преобладава и защо избухват войни? Защото човекът не слуша гласа на съвестта и злоупотребява със свободата на волята си. (46, 63-64)

25. Светът не Ме чува, защото гласът на тези тела, чрез които Аз се проявявам, има само малък обхват. Ето защо гласът на Духа, който е Моята мъдрост, говори на хората и изненадва мнозина, които, заслепени от своя егоизъм, иначе са глухи за призивите на този глас, обръщат внимание само на ласкателствата и земното престиж и се опиняват от своето обществено положение и власт. (164, 18)

Злоупотребата със свободата на волята

26. Днес срещам човечество, което е духовно отслабено вследствие на злоупотребата, която е извършило с дара на свободата на волята. Аз начертах път на справедливостта, любовта, милосърдието, доброто. Човекът е създал друг път от привидна светлина, който го е довел до погибел.

27. При Моето Второ пришествие Моето Слово ще ви покаже именно този път, по който не искахте да вървите, и би било несправедливо и неразумно да се каже, че това учение обърква или прави безразлични. (126, 5-6)

28. Погледнете хората как се унищожават и мразят, как си отнемат властта един на друг, без да се спират пред престъпление, измама или предателство. Има

хора, които умират с милиони като жертви на своите събратя, и други, които загиват под въздействието на порока. Има ли светлина в тях? Говори ли духът, който живее в тях? Това, което има там, е мрак и болка, резултат от злоупотребата с дара на свободата на волята и от това, че не се вслушват във вътрешния глас, и защото хората не насочиха вниманието си към светлината на онази Божия искра, която всички вие носите в своето същество, която е божественият лъч светлина, който наричате съвест. (79, 31)

29. Свободата на волята е най-висшият израз, най-съвършеният дар на свободата, даден на човека по пътя на живота, за да може неговата упоритост в доброто, която е придобил чрез съвета на съвестта и чрез борбата при издържането на изпитанията, да го доведе до лоното на Отца. Но свободата на волята е заменена от разпуснатост, съвестта се пренебрегва; слуша се само на изискванията на света, а духовността е заменена от материализъм.

30. Предвид толкова голямото объркване и толкова многото отклонения, на хората от това време Моето учение ще им се стори абсурдно. Но Аз ви казвам, че това е правилното учение, за да се постигне хората да се освободят от летаргията, в която са изпаднали. (157, 15-16)

31. Моето Слово е пътят, е Божественият закон, който ви води към съвършенство, то е светлината, която възвисява душата, която обаче е била помрачена, когато „плътта“ с своята непреклонност се е наложила и не е послушала вътрешния призив на своя дух.

32. Горко тогава на душата, която под натиска на „плътта“ се е поддала и се е оставила да бъде владяна от влиянието на света, който я заобикаля, като е заменила своето водачество с това на беззащитно същество, което човешките страсти и слабости разтърсват като сухи листа, когато те се въртят безцелно, завихрени от вятъра.

33. Човекът, който най-много обича свободата, се страхува да се подчини на Божията воля, от страх, че духът му накрая ще го подчини и ще го лиши от много човешки удоволствия, за които знае, че му вредят; и така той напуска пътя, който го води към истинския живот. (97, 36)

34. Времето, в което хората са използвали свободата на волята, за да я посветят на удоволствия, низши страсти, вражди и отмъщение, сега приключва. Моята справедливост преграждa пътеките на греха и вместо това отваря пътя на помирението и обновлението, за да могат хората да намерят пътя на мира, който напразно са търсили с други средства. (91, 80)

35. Аз ви дадох дара на свободата на волята и уважавах тази благословена свобода, дадена на Моите деца. Но Аз вложих във вашето същество и Божествената Светлина на Духа, за да можете, водени от нея, да насочите способностите си в правилната посока. Но Аз ви казвам: в борбата между душата и тялото душата претърпя поражение, болезнено падение, което постепенно я отдалечи все повече от извора на истината, който съм Аз.

36. Нейното поражение не е окончателно, то е временно; защото тя ще се издигне от дълбините на своята бездна, когато вече не може да понася глада, жаждата, голотата и мрака си. Болката ще бъде нейното спасение, и когато тогава чуе гласа на своя Дух, тя ще се издигне силна и лъчезарна, пламенна и вдъхновена, и отново ще използва способностите си. Но вече не с онази свобода да ги използва за добро или за зло, а като ги посвети единствено на изпълнението на божествените закони, което е най-доброто богослужение, което можете да принесете на моя Дух. (257, 65 66)

Необходимостта да се следват импулсите на съвестта

37. Колко далеч от реалността се намират в момента милиони същества, които живеят само за своето материално настояще! Как биха могли да отворят очите си за реалността? Само като се вслушват в гласа на съвестта — този глас, който се нуждае от събиране на мислите, размисъл и молитва, за да бъде чут. (169, 16)

38. Винаги, когато искате да знаете дали пътят, по който вървите, е този на възходящото развитие, трябва да попитате съвестта си, и ако в нея има мир, а в сърцето ви обитават любов към ближния и добра воля към събратята ви, ще бъдете сигурни, че светлината ви все още блести и думите ви утешават и лекуват.

39. Но ако откриете, че в сърцето ви са пуснали корени алчността, злонамереността, материализмът и плътските страсти, можете да бъдете сигурни, че светлината ви се е превърнала в мрак, в измама. Искате ли, когато Отец ви призове, вместо златна пшеница да представите нечиста реколта? (73, 45)

40. Ученици: Ако не искате да допускате заблуди или грешки, преценявайте действията си в светлината на съвестта си, и ако има нещо, което я помрачава, изследвайте себе си задълбочено и ще откриете петното, за да можете да го поправите.

41. Във вас има огледало, в което можете да се погледнете и да видите дали сте чисти или не.

42. Духовният човек трябва да бъде познат по делата си, които, за да бъдат чисти, трябва да бъдат продиктувани от съвестта. Който

постъпва така, ще почувства, че с право се нарича Мой ученик.
43. Кой би могъл да Ме измами? Никой. Аз не ви съдя по това, което правите, а по намерението, с което го правите. Аз съм във вашата съвест и отвъд нея. Как можете да вярвате, че Аз не мога да знам вашите дела и мотивите за тях? (180, 11-13)

Борбата между свободата на волята и съвестта

44. Когато първите човешки същества заселиха Земята, Създателят вложи в тях Своята любов и им даде душа, запали Своята светлина в техния дух, като същевременно им даде свобода на волята.
45. Но докато едни се стараеха да останат непоколебими в доброто, като се бореха с всички изкушения с намерението да останат чисти, достойни пред Господа и в хармония със съвестта си, другите преминаваха от грях към грях и от едно простъпване към друго, изграждайки верига от грехове, водени само от гласа на сетивата, владени от страстите си, и сееха заблуда и изкушение сред своите събратя.
46. Но до тези объркани души дойдоха и Моите пророци като ангелски посланици на Моята Божественост, за да събудят човечеството, да го предупредят за опасностите и да му възвестят Моето пришествие. (250, 38-39)
47. „Плътта“ беше твърде упорита и непокорна, за да следва указанията на онова вътрешно светлината, която наричате съвест, и й беше много по-лесно да следва импулсите, които я подтикваха към разгул на инстинктите и страстите й.
48. Дълго време човечеството вървеше по пътя на живота на тази земя в тежка борба между съвестта, която никога не е мълчала, и „плътта“, която иска да превърне материализма в свой култ и закон, без до днес нито материята, нито духът да са победили, тъй като борбата продължава.
49. Вие Ме питате кой ще победи? И Аз ви казвам, че не остава много време до абсолютната победа на съвестта, която се осъществява чрез душата в „плътта“.
50. Не предчувствате ли, че след толкова много борба и толкова дълго съперничество тялото, което е човешко и преходно, трябва да се подчини на Духа, който е Моята вечна Светлина?
51. Разберете, че след толкова дълъг конфликт човекът най-накрая ще придобие онази чувствителност и отстъпчивост, които никога преди не е имал спрямо онзи глас и онова духовно живот, които вибрират и живеят в неговото същество.
52. Всички вие се приближавате към този момент, без да го осъзнавате. Но когато един ден

видите на Земята победата на доброто и справедливостта, ще разберете причината за борбата, битките и изпитанията. (317, 21-26)

53. Вижте как човекът стои пред и над всичко, което го заобикаля; че той е единственото същество, надарено със свобода на волята и съвест. От тази свобода на волята са произлезли всички заблуждения, падения и грехове на хората. Но това са преходни простъпки пред справедливостта и вечността на Създателя. Защото след това съвестта ще надделее над слабостите на тялото и изкусителността на душата. Така ще дойде победата на Светлината, която е знание за Тъмнината, която означава невежество. Това ще бъде победата на Доброто, което е любов, справедливост и хармония, над Злото, което е егоизъм, разпуснатост, несправедливост. (295, 49)

54. За Мен нищо не е невъзможно, волята Ми се е изпълнила и винаги ще се изпълнява, дори когато понякога изглежда, че властва волята на човека, а не Моята.

55. Пътят на свободата на волята на човека, неговото господство на земята, победите на неговата гордост, принудата, която той понякога налага чрез употребата на сила, са толкова мимолетни в сравнение с вечността, че макар и в известен смисъл да могат да променят божествените планове; но утре или в хода на тяхното изпълнение волята на моя Дух ще се проявява все повече над всички същества , като оставя доброто да съществува и премахва нечистото. (280, 9-10)

56. Ще дойде времето, когато границите на този свят ще бъдат премахнати чрез любовта и световете ще се сближат един с друг чрез одухотворяването.

57. Дотогава борбата между съвестта и свободата на волята ще продължи, като човекът ще я използва и ще се възползва от нея, за да направи от живота си това, което му харесва.

58. Борбата между тези две сили ще достигне своя връх и победата ще се наклони към страната на духа, който в абсолютна любовна отдаденост към своя Отец ще Му каже: „Господи, аз се отказвам от свободата на волята си, изпълни в мен само Твоята воля.“

59. Аз ще благословя този, който дойде така пред Мен, и ще го обгърна в Моята светлина; но ще му дам да разбере, че никога повече няма да му отнема оная благословена свобода, с която е бил дарен. Защото който върши волята на своя Отец, който е верен и послушен, е достоен за доверието на своя Господ. (213, 61-64)

Острие на съвестта чрез новото Божие слово

60. Моето учение, изпълнено със светлина и любов, укрепва духа, за да може той да упражнява властта си над „плътта“ и да я направи толкова чувствителна, че вдъхновенията на съвестта да стават все по-лесно доловими за нея.

61. Духовността е целта, към която човек трябва да се стреми, тъй като чрез нея той ще бъде в състояние да се слее напълно със съвестта си и накрая да разграничи доброто от злото.

62. Защото поради липсата на духовно извисяване у хората този дълбок и мъдър, непоколебим и справедлив вътрешен глас не можа да бъде достатъчно чут и разтълкуван, и затова човекът не е придобил неограничено познание, което наистина му позволява да разграничава доброто от злото.

63. Но не само това, а той трябва да намери в себе си необходимата сила, за да следва всеки добър импулс и да се подчинява на всяко светло вдъхновение, като в същото време отхвърля всяко изкушение, всяка нечестна или лоша мисъл или емоционален импулс. (329, 56-57)

64. Колко лесно ще бъде за хората да се разбират помежду си, ако се успокоят в себе си и чуят гласа на своя висш разум, гласа на онзи съдия, когото не искат да чуят, защото знаят, че той им заповядва точно обратното на това, което правят в момента.

65. Освен това мога да ви кажа, че ако не сте били готови да се вслушвате в указанията на съвестта си, вие също не сте били послушни и готови да прилагате моето учение. Вие го признавате на теория, но не го прилагате на практика. Вие приписвате на нея божествена същност — казвате, че Христос е бил велик и че учението му е съвършено. Но никой не иска да бъде велик като Учителя, никой не иска да дойде при него, като го вземе наистина за пример. Но трябва да знаете, че Аз дойдох не само за да знаете, че Аз съм велик, но и за да бъдете всички такива. (287, 35-36)

66. Аз ще събера всички хора и всички народи около Моето ново послание, ще ги призова като пастир овцете си и ще им осигуря мир в обор, където да намерят убежище от суровите времена и бурите.

67. Ще видите още колко много хора, макар и на пръв поглед да нямат и най-малката следа от вяра или духовност, са съхранили в най-чистата част на душата си безсмъртните принципи на духовния живот — ще разберете още колко много от онези, които ви се струват, сякаш нямат никакво почитание към Бога, носят в най-дълбоката част на своето същество един неразрушим олтар.

68. Пред този вътрешен олтар хората ще трябва да коленичат духовно, за да плачат за своите простъпки, злите си дела и обидите си, в искрено разкаяние за своето неподчинение. Там, пред олтара на съвестта, човешката гордост ще се срине, така че хората вече няма да се смятат за превъзхождащи другите заради своята раса. Тогава ще дойдат саможертвите, изкуплението и накрая мирът като законен плод на любовта и смирението, на вярата и добрата воля. (321, 9-11)

Глава 35 – Силата на мислите, чувствата и волята

Изпращането и приемането на мисли и тяхното въздействие

1. Има сили, които – невидими за човешкото око и неуловими за човешката наука – постоянно оказват влияние върху вашия живот.

2. Има добри и има зли; едните ви дават здраве, а другите ви причиняват болести; има светли и тъмни.

3. Откъде произхождат тези сили? От духа, ученици, от ума и от чувствата.

4. Всяка въплътена или безтелесна душа излъчва вибрации, когато мисли; всяко чувство оказва влияние. Можете да бъдете сигурни, че светът е пълен с тези вибрации.

5. Сега лесно можете да разберете, че там, където човек мисли и живее в доброто, трябва да има благотворни сили и влияния, а там, където човек живее извън законите и правилата, които характеризират доброто, справедливостта и любовта, трябва да съществуват зловредни сили.

6. И двете изпълват пространството и се борят една срещу друга; те оказват влияние върху емоционалния живот на хората, и ако те са способни да ги разграничават, те приемат добрите внушения и отхвърлят лошите влияния. Но ако са слаби и не са упражнени в извършването на доброто, те не могат да устоят на тези вибрации и са изложени на опасността да станат роби на злото и да се поддадат на неговото господство. (40, 58-63)

7. Всичко духовно във Вселената е източник на светлина, видима или невидима за вас, и тази светлина е сила, е мощ, е вдъхновение. От идеите, думите и делата също извира светлина, съответстваща на чистотата и величието, които притежават. Колкото по-висока е идеята или делото, толкова по-нежна и фина е неговата вибрация и излъчваното от нея вдъхновение, макар и за робите на материализма да е по-трудно да

ги възприемат. Въпреки това — въздействието, което високите мисли и дела оказват в духовен план, е голямо. (16, 16)

8. Когато от ума ви извира идея или мисъл на светлината, тя достига своето предназначение, за да изпълни благотворната си задача. Когато вместо мисли на доброта от ума ви излъчват нечисти вибрации, те ще причинят само вреда, където и да ги изпратите. Казвам ви, че и мислите са дела и като такива остават записани в книгата, която съществува във вашата душа.

9. Независимо дали вашите дела са добри или зли — вие ще получите многократно това, което сте пожелали на ближните си. По-добре би било за вас да си причините нещо лошо, отколкото да го пожелаете на някой от ближните си.

10. Затова ви казах във „Второто време“: „Това, което посееш, ще пожънеш“; защото е необходимо да осъзнаете преживяванията си в този живот и да помните, че жътвата ви ще ви донесе същото семе, което сте посели, но в многократно увеличение.

11. О, човечество, ти не си искало нито да обмислиш, нито да почувстваш, нито да живееш ученията на своя Учител! (24, 15-18)

12. Това е причината, поради която ви казах, че не сте разпознали силата на мисълта. Днес ви казвам, че мисълта е глас и слух, че тя е оръжие и щит. Тя създава, както и унищожава. Мисълта съкращава разстоянието между далечно раздалечените и намира онези, чиито следи е изгубила.

13. Осъзнайте оръжията си, преди да започне битката. Който знае как да се подготви, ще бъде силен и непобедим. Няма да е необходимо да размахвате оръжия за убийство. Мечът ви нека бъде чистата и искрена мисъл, , а щитът ви – вярата и любовта към ближния. Дори в тишината гласът ви нека звучи като послание на мира. (76, 34)

14. Бдете, като внимавате да не оскверните ума си с нечисти мисли. Той е творчески, и ако приютите лоша представа, тя ще ви привлече към по-ниски нива, и душата ви ще бъде обгърната от мрака. (146, 60)

15. Обединените мисли на голяма група хора ще бъдат способни да повалят лошите влияния и да съборят идолите от пиедесталите им. (160, 60)

16. Днес Мога да ви уверя, че в бъдеще общуването чрез мисли ще достигне голямо развитие и чрез този начин на общуване ще изчезнат много бариери, които днес все още разделят народите и световете. Ако се научите да се свързвате мислено с вашия Отец, ако постигнете диалога от дух към дух — какво би могло тогава да ви създаде затруднения да се свържете с вашите видими или

невидими, присъстващи или отсъстващи, близки или далечни братя и сестри? (165, 15)

17. Вашите мисли винаги достигат до Мен, колкото и несъвършени да са те, и Аз чувам вашите молитви, дори когато им липсва вярата, която винаги трябва да влагате в тях. Причината за това е, че Моят Дух улавя вибрациите и чувствата на всички същества.

18. Но хората, които поради своя егоизъм поддържат дистанция един към друг, далеч от духовния живот вследствие на материализма, в който са се забъркали днес, не са подготвени да могат да общуват помежду си чрез мислите си.

19. Въпреки това, Аз ви казвам, че е необходимо да започнете да обучавате духа си. За да постигнете това, „говорете“ на душите, дори и да не получавате ясно доловим отговор от тях.

20. Утре, когато всички са се научили да дават, те ще получават все повече знаци за духовно разбирателство, каквито хората никога не биха си и мечтали. (238, 51)

Силата на чувствата, желанията или страховете

21. Всяка секунда от вас излъчват мисловни или духовни вибрации, но в повечето случаи вие излъчвате егоизъм, омраза, насилие, суета и низши страсти. Вие наранявате и чувствате, когато ви наранят: но вие не обичате и затова не чувствате, когато ви обичат, и с вашите болни мисли все повече насищате средата, в която живеете, с болка и изпълвате съществуването си с дискомфорт. Но Аз ви казвам: Насищайте всичко с мир, с хармония, с любов, тогава ще бъдете щастливи. (16, 33)

22. Никога не мислете лошо за онези, които не ви харесват, и не се огорчавайте от онези, които не ви разбират, тъй като вие самите предавате мислено най-съкровеното чувство, което изпитвате към ближните си. (105, 37)

23. Виждате ли онези хора, които искат да бъдат властни чрез насилие? Много скоро ще ги видите как ще бъдат разобличени в заблудата си.

24. Аз ще им докажа, че само чрез добротата, която е излъчване на любовта, човек може да бъде истински велик и могъщ. (211, 22-23)

25. Липсва ви вярата, за да вдигнете поглед и да се усмихнете с надежда, и да погледнете в бъдещето без страх, без недоверие, защото в бъдещето съм Аз.

26. Колко често сте болни само защото мислите така; защото на всяка крачка смятате, че съдбата ви преследва и болката ви дебне. Тогава чрез мисленето си привличате тъмни сили, с които засенчвате материалния си живот и пътя си към духовно извисяване.

27. Но Аз съм тук при вас, за да възпламеня отново вярата в живота, в истината, във вечността, в съвършения мир, а също и за да ви науча да привличате светлината. (205, 28-29)

Липсата на самопреодоляване

28. Човекът е виновен двойно: не само защото не полага никакви усилия, за да падне превръзката, която му пречи да познае най-висшите учения, но и защото не се е освободил от оковите на материята, които – за разлика от духовните радости – са го подмамили към телесните удоволствия. Това е причината, поради която той се е поробил под властта на страстите и позволява на душата си да прилича на куц човек, който не прави нищо, за да оздравее.
29. Във всички области виждам мнозинството от хората като нестабилни, навсякъде срещам само слаби хора. И на какво се дължи това? На това, че нямате куража и достатъчно воля да излезете от мръсотията, в която сте затънали, да преодолеете леността, която кове оковите, които ви привързват към материята, и това е източникът на всички пороци, на всички грешки.
30. Но човекът не иска да се възползва от онази сила, с която е надарен, а именно волята — волята, която трябва да бъде неограничен законодател, която трябва да стане върховен водач и, подкрепена от разума, да се бори — сила срещу сила, власт срещу власт: от една страна страстите и желанията, от друга – разума и волята, докато последните спечелят битката и вие можете да кажете, че сте освободени.
31. Тогава ще можете да бъдете великите пророци, великите просветени, „свръххората“. Тогава ще можете да живеете заедно с дивите животни и да си играете с влечугите. Защото, наистина, казвам ви, именно прегрешенията, които ви тежат, са причината да се страхувате от тези ваши малки братя, и това е и причината те да ви нападат.
32. Но ако си отделите време да наблюдавате хората, ще откриете, че има хора, които са по-диви от тигри и имат повече отрова от кобрата. (203, 3-6)

IX Учения на Божествената Мъдрост

Глава 36 – Вяра, истина и познание

Вярата, която преодолява всичко

1. За да се победят слабостта, нищетата, мизерията и страстите и да се премахне съмнението, вярата и добрите дела са незаменими, тъй като те са

добродетели, които овладяват невъзможното; пред тях трудното и недостижимото изчезват като сянка.

2. Казах на хората, които повярваха в Мен през „Второто време“: „Вярата ти ти помогна.“ Обясних го така, защото вярата е лечебна сила, сила, която преобразува, и светлината ѝ унищожава мрака. (20, 63-64)

3. Онези, които са още далеч от духовността, биха искали да Ме видят в образа на Исус, за да Ми кажат: „Господи, вярвам в Теб, защото Те видях.“ На тях казвам: „Блажени са онези, които са повярвали, без да са видели, защото са доказали, че благодарение на своята духовност са Ме почувствали в сърцата си.“ (27, 75)

4. Искам да знаете какво е вярата, за да разберете, че който я притежава, е собственик на несравнимо съкровище.

5. Който живее, осветен от тази вътрешна светлина, никога няма да се чувства отхвърлен, изоставен, слаб или изгубен – колкото и беден да го смята светът. Вярата му в Отца, в живота, в своето предназначение и също така в себе си никога няма да го остави да потъне в борбата на живота, а освен това той винаги ще бъде способен да извърши велики и удивителни дела. (136, 4-5)

6. Вярата е като фар, който осветява пътя ви през живота, докато пристигнете в безопасното пристанище на вечността.

7. Вярата не трябва да бъде тази на онези хладни и страхливи души, които днес правят една крачка напред, а утре – една назад, които не искат да се борят със собствената си болка и вярват в победата на Духа единствено благодарение на милосърдието на Отца.

8. Вярата е тази, която чувства душата, която, осъзнавайки, че Бог е в нея, обича своя Господ и се радва да Го чувства в себе си и да обича ближните си. Толкова голяма е вярата ѝ в справедливостта на Отца, че тя не очаква близките ѝ да я обичат, че прощава обидите и простъпките, но вярва, че утре ще бъде изпълнена със светлина, защото чрез заслугите си е постигнала пречистването си.

9. Който има вяра, има мир, притежава любов и има доброта в себе си.

10. Той е богат в духа и дори в материално отношение; но с истинско богатство, а не с онова, за което мислите. (263, 12-16)

11. Сега ще ви посоча доказателството, че истинската вяра съществува: когато сърцето не се обезсърчава в часа на изпитанието; когато в най-критичните моменти мирът прониква в душата.

12. Който има вяра, е в хармония с Мен, защото Аз съм Животът, Здравето и Спасението. Който

наистина търси това пристанище и този фар, няма да загине.

13. Който притежава тази добродетел, върши чудеса, надхвърлящи всяка човешка наука, и свидетелства за Духа и за висшия живот. (237, 69-71)

Познаването на Божията истина

14. Когато сърцето таи добра вяра и умът е свободен от предразсъдъци и неясни представи, човек оценява живота по-добре и истината се познава с по-голяма яснота. Когато обаче в сърцето се таят съмнения или суета, а в ума – заблуди, всичко изглежда неясно и дори светлината се явява като тъмнина.

15. Търсете истината, тя е животът, но я търсете с любов, с смирение, с постоянство и с вяра. (88, 5-6)

16. Молете се, питайте вашия Отец в молитвата си, тогава в медитацията си ще получите искра от моята безкрайна светлина. Не очаквайте да получите цялата истина в един единствен миг. Има души, които отдавна търсят истината, които изследват и се опитват да проникнат във всички тайни, и все пак все още не са достигнали така желаната цел.

17. Христос, Помазаникът, ви показа пътя с думите: „Обичайте се един друг.“ Можете ли да си представите значението на тази възвишена заповед? Целият живот на хората би се преобразил, ако живеехте според това учение. Само любовта ще може да ви разкрие истините на божествените тайни, защото тя е източникът на вашия живот и на всичко сътворено.

18. Търсете усърдно истината, търсете смисъла на живота, обичайте и ставайте силни в доброто, и ще видите как стъпка по стъпка всичко, което е било погрешно, нечестно или несъвършено, ще отпадне от вашето същество. Бъдете с всеки изминал ден все по-чувствителни към светлината на божествената благодат, тогава ще можете да питате вашия Господ директно за всичко, което искате да знаете и от което душата ви се нуждае, за да достигне най-висшата истина. (136, 40-42)

19. Аз съм „Словото“, което търси хората, защото те не можаха да стигнат до Мен. Това е Моята истина, която им разкривам, тъй като истината е царството, в което по Моята воля всички вие трябва да влезете.

20. Как ще откриете истината, ако Аз не ви кажа предварително, че за това са необходими много жертви?

21. За да откриете истината, понякога е необходимо да се откажете от това, което притежавате, дори да се отречете от себе си.

22. Самодоволният, материалистът, безразличният не

могат да познаят истината, докато не разрушат стените, в които живеят. Необходимо е да преодолеят страстите и слабостите си, за да видят лице в лице Моята светлина. (258, 44-47)

23. Благословен е този, който търси истината, защото той е жаден за любов, светлина и доброта. Търсете и ще намерите, търсете истината и тя ще ви посрещне. Продължавайте да размишлявате, продължавайте да питате Книгата на Божествената Мъдрост и тя ще ви отговори, защото Отецът никога не е оставал мълчалив или безразличен към този, който Го пита настойчиво.

24. Колко от онези, които търсят истината в книгите, при учените и в различните науки, накрая ще я открият в себе си, тъй като Аз съм положил в дълбините на всеки човек семе на Вечната истина. (262, 36-37)

25. Аз не мога да ви измамя! Аз никога не извършвам лъжа, не се крия в мрака. Моята истина е винаги гола. Но ако хората не са могли да видят голотата на моя Дух, то е само защото не са искали. Аз не ви крия истината Си чрез някаква одежда. Моята голота е божествена и чиста, моята голота е свята и Аз ще я покажа на всички същества във Вселената. Като символ на това Аз дойдох на света гол като човек и гол си тръгнах от вас.

26. Искам сред Моите винаги да царува истината, защото Аз съм и винаги ще бъда във вашата истина. Искам да има любов сред вас, и Моята любов винаги ще бъде във вашата любов.

27. Има само една истина, една единствена истинска любов; и ако тази истина и тази любов са във вас, вашата любов и вашата истина ще бъдат Моите, а Моята истина и Моята любов ще бъдат ваши. (327, 33-34)

28. Моята светлина е във всеки дух. Сега сте във времето, в което Моят Дух ще се излее върху хората. Затова ви казвам, че всички вие скоро ще почувствате Моето присъствие — както учените, така и невежите, както големите, така и малките, както силните, така и бедните.

29. Едните, както и другите, ще треперят пред истината на живия и истинския Бог. (263, 33-34)

Познаването на духовното и божественото

30. Невъзможно е някое от Моите деца да Ме забрави, тъй като в душата си то носи Духа, който е светлината на Моя Дух, чрез която рано или късно то трябва да Ме познае.

31. За едни е лесно да проникнат в смисъла на Моето слово и да намерят там светлината; но за други Моето слово е загадка.

32. Казвам ви, че не всички в това време могат да разберат духовността на Моето послание.

Онези, които не са способни на това, ще трябва да изчакат нови времена, за да може духът им да отвори очите си за светлината на Моите откровения. (36, 4-6)

33. Когато ви казвам, че Моята мъдрост ще бъде ваша — вярвате ли, че един-единствен земен живот може да бъде достатъчен, за да изпитате всичко, което имам да ви откроя? Когато ви казвам, че не можете да постигнете човешката наука, без да изминете дългия път на развитието, още по-малко можете да придобиете познанието за духовното без пълното развитие на душата ви.

34. Аз не противопоставям духовността на науката, защото тази заблуда беше на хората, а не моя. Напротив, Аз ви уча да съчетавате духовното с материалното, човешкото с божественото, преходното с вечното. Въпреки това ви обяснявам, че за да вървите по пътя на живота, първо трябва да познавате пътя, който ви очертава Духът, чийто духовен закон произтича от Божествения Дух. (79, 38-39)

35. Вие сте паднали толкова дълбоко и сте се отдалечили толкова много от духовното, че смятате за свръхестествено всичко онова, което — тъй като принадлежи на Духа — е напълно естествено. Така наричате Божественото свръхестествено и по същия начин възприемате всичко, което принадлежи на вашия Дух, а това е заблуда.

36. Причината за това е, че вие виждате и възприемате само това, което се намира в обхвата на вашите сетива или в обхвата на вашия човешки разум, и сте смятали за свръхестествено това, което е отвъд сетивата и разума. (273, 1)

37. Както човекът, който търси светлината на знанието в природата, така и този, който търси Моята мъдрост в духовните откровения, трябва да извърви сам пътя, по който ще намери всички онези истини, които не може да открие по други пътеки. Именно затова Аз изпратих душата ви да живее един живот след друг тук, на Земята, за да открие, благодарение на своето развитие и опит, всичко, което е в нея и в това, което я заобикаля.

38. Ако искате, проверете думите Ми внимателно, но след това изучавайте и наблюдавайте живота от тяхната гледна точка, за да можете да установите истината, която се съдържа във всичко, което съм ви казал.

39. Ще има случаи, в които ще ви се струва, че има противоречие между това, което ви казвам днес, и това, което ви е било разкрито в минали времена, но такова противоречие няма. Хората са тези, които са заблудени. Но сега всички ще стигнат до Светлината. (105, 54-56)

Предпоставки за духовно познание

40. Смирението е светлината на душата, а липсата му е тъмнина в нея. Суетата е плод на невежеството. Който е велик чрез знание и уважаван поради добродетел, притежава истинска скромност и духовно смирение. (101, 61)

41. Отървете се от всички лоши мисли и облечете се в благородни мисли. Щастието не се крие в това, което човек притежава материално, а в това, което познава духовно. Познаването е притежаване и действие според него.

42. Който притежава истинско знание, е смирен по дух. Той не се гордее със земната мъдрост, която се стреми само да познае всичко (земно) и отрича всичко, което не е разбрала. Който носи в себе си светлината на вдъхновеното познание, е способен да получава откровения в подходящия момент, както и да ги очаква. Мнозина са се наричали учени, но слънцето, което ден след ден грее в пълна светлина, е било за тях загадка.

43. Мнозина са вярвали, че знаят всичко, но наистина, казвам ви, мравката, която незабележимо пресича пътя им, също съдържа за тях неизследима тайна.

44. Хората ще могат да изследват много чудеса на природата, но докато не го правят по пътя на божествената любов, те няма да достигнат истинската мъдрост, която се съдържа в безсмъртния живот на душата. (139, 67-70)

Необходимото разширяване на съзнанието на човека

45. От самото начало Аз дадох на човека свобода на мисълта. Но той винаги е бил роб — понякога от фанатизъм, а в други случаи като роб на погрешните светогледи на фараона и императора. Това е причината, поради която в това време той е заслепен от свободата, която Духът сега придобива, и от яркостта, която се разкрива пред очите му. Защото неговият разум все още не е свикнал с тази свобода.

46. Човекът беше намалил силата на своето разбиране за духовното и затова изпадна във фанатизъм, вървеше по криволичещи пътеки и беше като сянка на волята на другите.

47. Той беше загубил свободата си, не беше господар нито на себе си, нито на мислите си.

48. Но сега е настъпила ерата на Светлината, времето, в което трябва да разкъсате веригите и да разперите криле, за да се издигнете свободно в безкрайността в стремежа си към истината. (239, 4-7)

49. Векът, в който живеете, показва два аспекта: единият е развитието на разума, а другият – духовната стагнация.

50. Всъщност божествената светлина се излива върху умствените способности и оттам произтича моето велико вдъхновение, чиито плодове удивляват човечеството; защото умът вече жадува за свобода и разширяване на знанията. Човекът се потапя в изучаването на природата, той изследва, открива, радва се, учудва се, но никога не е нерешителен.

51. Но винаги, когато в него възникне мисълта да изясни връзката с духовното, с истината, която се намира отвъд познатата му материя, той е плах, страхува се да навлезе в неизвестното, в това, което счита за забранено, в това, което (според него) принадлежи само на високи същества, достойни да изследват тайните на Бога.

52. Тогава той се е показал слаб и глупав, неспособен чрез силата на волята да преодолее предразсъдъците, които го потискат. Тогава се е показало, че той е роб на изкривени тълкувания.

53. Никога развитието на човешкия интелект няма да бъде пълно, докато то не се развие и на духовното ниво. Осъзнайте колко голямо е изоставането на вашата душа, защото сте се посветили само на познанието за земния живот.

54. Човекът е роб на волята на другите, жертва на заклинания, проклятия и заплахи. Но какво е постигнато с това? Че той се отказва от всичките си желания да разбере и придобие най-висшето знание, което човекът трябва да притежава; че сам си пречи да изясни това, което абсурдно винаги е смятал за тайна: духовния живот.

55. Мислите ли, че животът на душата за човека на Земята ще остане вечна загадка? Ако мислите така, вие се намирате в голяма заблуда. Истина ви казвам, докато не познавате своя произход и не знаете нищо за това, което се отнася до Духа, при целия напредък на вашите науки вие ще останете просто същества, които обитават в един жалък свят сред растенията и животните. Ще продължавате да се воювате във вашите войни, а болката ще продължава да властва над вашия живот.

56. Ако не откриете това, което носите в своята същност, нито откриете в ближния си духовния брат, който обитава във всеки — можете ли наистина да се обичате? Не, човешки деца, дори и да казвате, че Ме познавате и Ме следвате. Ако възприемате Моето учение повърхностно, вашата вяра, вашето познание и вашата любов ще бъдат погрешни. (271, 39-45)

57. В Мен хората ще намерят смелостта да се освободят от игото на своето невежество.

58. Как можете да очаквате, че на земята ще настъпи мир и войните

ще престанат, че хората ще се обновят и грехът ще намалее, ако те нямат духовно знание, което е предпоставка, източник и основа на живота?

59. Истина ви казвам, докато не разберете и не следвате Моята истина, вашето съществуване на Земята ще бъде като сграда, построена върху пясъчни дюни. (273, 24-26)

60. Казвам на човека, че той е непознат за самия себе си, защото не е проникнал в своето вътрешно, защото не знае своята тайна, защото не познава своята истинска същност. Но Аз искам в това време да го науча на съдържанието на книгата, която толкова дълго време е била затворена за него, където се пазят всички тайни, които Аз вече ви обещах да ви разкрия в „Второто време“ със светлината на Моя Дух.

61. Сега ще се опознаете истински и ще проникнете в дълбините на своя дух. Тогава ще можете да кажете, че започвате да знаете кои сте.

62. Човекът ще опознае своя произход, своето предназначение, своята задача, своите способности и цялата тази безкрайна и вечна живот, която живее и твори около него. Той вече няма да може да нарани ближния си, няма да може да застраши съществуването на своите събратя, нито ще се осмели да оскверни нещо от всичко, което го заобикаля, защото е стигнал до познанието, че всичко е свято.

63. Той ще разпознае това, което душата му съдържа и крие, и тогава ще има ясна представа и дълбока вяра, че – тъй като душата е чудесна – чудесно трябва да бъде и пристанището, което Отецът му е предвидил във вечността. (287, 4-6)

Глава 37 – Правилното разбиране на библейските текстове

Тълкуването на библейските думи и обещания

1. Хората са се посветили на изучаването на Стария Завет, като са си скъсали главите в разглеждане и тълкуване на пророчествата и обещанията. Най-близо до истината са стигнали онези от тях, които са открили духовния смисъл на моите учения. Защото онези, които упорито се придържат към земното-материално тълкуване и не разбират или не искат да открият духовния смисъл на моите откровения, ще трябва да претърпят объркванията и разочарования, както ги претърпя еврейският народ, когато дойде Месията, когото си беше представял по друг начин и очакваше по друг начин,

отколкото го показа реалността. (13, 50)

2. Погрешното представяне, което човекът си е създал в първите времена за Моята справедливост, ще изчезне окончателно, за да отстъпи място на истинското познание за нея. Божествената справедливост най-накрая ще бъде разбрана като светлината, която произтича от съвършената любов, която съществува във вашия Отец.

3. Този Бог, когото хората смятаха за отмъстителен, жесток, злопаметен и безмилостен, ще бъде възприет от дъното на сърцето като Баща, който дарява прошка за обидите на децата Си, като Баща, който с любов убеждава грешника, като Съдия, който, вместо да осъди този, който е съгрешил тежко, му предлага нова възможност за спасение.

4. Колко несъвършенства са Ми приписвали хората в своето невежество, защото са Ме смятали за способен да изпитвам гняв, макар че гневът е само човешка слабост! Когато пророците са ви говорили за „светия гняв на Господа", сега ви казвам, че трябва да тълкувате този израз като божествена справедливост.

5. Хората от „Първото време" не биха разбрали друг начин на изразяване, нито пък разпуснатите или развратниците биха взели на сериозно предупрежденията на пророците, ако те не бяха им говорили в тази форма. Беше необходимо вдъхновението на Моите посланици да бъде изразено с думи, които да впечатлят ума и сърцето на онези хора с малко душевно развитие. (104, 11-14)

6. Писанията от „Първите времена" предадоха историята на народа Израил и запазиха имената на неговите деца, неговите успехи и грешки, неговите дела на вярата и неговите слабости, неговата слава и неговите падения, за да може тази книга да говори на всяко ново поколение за развитието на този народ в неговото почитание на Бога. Тази книга предаде както имената на патриарсите, които обичаха добродетелта и справедливостта, образците на силата на вярата, така и имената на пророците, визионерите на бъдещето, чрез чиито уста Господ винаги говореше, когато виждаше народа Си на ръба на опасността. Тя предаде и имената на развратените, на предателите, на непокорните, защото всеки случай, всеки пример е урок, а понякога и символ.

7. Когато пребивавах сред хората в Исус, Аз използвах същността на тези писания, смисъла на тези произведения, за да предам учението Си, само когато беше необходимо; никога не възхвалявах материалното и безсъдържателното. Не си ли

спомняте, че споменах праведния Авел, че възхвалих търпението на Йов и че споменах мъдростта и славата на Соломон? Не ви ли напомнях при много поводи за Авраам и не говорех ли за пророците, и не ви ли казах, позовавайки се на Мойсей, че не съм дошъл да отменя закона, който той е получил, а да го изпълня? (102, 31-32)

8. Трябва да изучавате божествените откровения, които съм ви давал във всички времена, трябва да разбирате образния език, на който са ви говорили, трябва по този начин да направите вашите духовни сетива чувствителни, за да разпознавате кое е Божието слово и кое е човешкото слово, за да откриете смисъла на Моите учения.

9. Само от духовна гледна точка ще можете да намерите правилното и верно тълкуване на Моето Слово — както това, което ви изпратих чрез пророците, така и това, което ви завещах чрез Исус, или това Слово, което ви давам чрез посредничеството на гласовете на „Третото време“.

10. Когато човечеството веднъж открие истинския смисъл на Закона, учението, пророчествата и откровенията, то ще е открило най-красивото и най-дълбокото в своето съществуване.

11. Тогава хората ще опознаят истинската справедливост и сърцата им ще предчувстват истинското небе; тогава ще разберете и какво е изкупление, пречистване и възмездие. (322, 39-42)

12. Писанията от минали времена биха могли да ви разкрият това, което Аз днес повтарям за вас; но човекът се е осмелил да фалшифицира Моите истини, за да ги разпространява в изкривен вид. И така, сега имате духовно болно, уморено и самотно човечество.

13. Затова Моят призив за пробуждане се чува чрез гласоносеца, защото Аз не искам да попаднете в объркване. (221, 14-15)

14. Ако писанията на Моите ученици, които ви завещаха Моето Слово във „Второто време“, стигнат до вас в подправен вид, Аз ще направя така, че да разпознаете кои са истинските думи на Исус. Вашият дух ще разпознае като лъжливи онези, които не са в съзвучие с божествената хармония на Моята любов. (24, 19)

15. Човекът никога не е бил без Моите откровения, които са светлината на Духа; но той се е страхувал да ги проучи. Сега ви питам: какво можете да знаете за истината и за вечността, ако упорито избягвате духовното?

16. Погледнете материалистичното тълкуване, което сте дали на Моите откровения от първия и втория „Век“, въпреки че те говорят само за Божественото и Духовното.

Вижте как обърквате материалната природа с духовната, с какъв липса на уважение превръщате дълбокото в повърхностно и възвишеното в ниско. Но защо сте направили това? Защото в желанието си да направите нещо в Божието дело, търсите начин да приспособите Моето учение към вашия земен живот, към вашите човешки удобства, които са ви най-скъпи. (281, 18-19)

17. В това време Аз ще направя така, че учението, което ви дадох във „Второто време“ и което мнозина не са разбрали, а други са забравили, да бъде разбрано от всички и освен това да бъде следвано въз основа на Моите нови наставления. (92, 12)

18. Светлината на Светия Ми Дух слиза върху вас; но защо Ме изобразявате в образа на гълъб? Тези образи и символи вече не трябва да се почитат от Моите нови ученици.

19. Разберете учението Ми, народе: в онова „Второ време“ Светият Ми Дух се прояви при кръщението на Исус под формата на гълъб, защото този птица в полета си прилича на духа, бялото му говори за чистота, а в нежния и мек поглед се отразява невинността.

20. Как би могло да се обясни Божественото на онези необразовани хора, ако не се прибегнеше до образите на съществата, които им бяха познати в света?

21. Христос, който в този момент ви говори, беше изобразен като агне, и самият Йоан Ме видя така в своето пророческо видение. Всичко това се дължи на факта, че ако Ме търсите във всяко от Моите дела, винаги ще намирате в цялото творение образ на Създателя на живота. (8, 1-3) 22. Някога ви казах, че по-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат скъперник да влезе в Царството небесно. Днес ви казвам, че тези сърца трябва да се освободят от своя егоизъм и да проявяват активна любов към ближния към своите събратя, за да може душата им да премине по тесния път на изкуплението. Не е необходимо да се освобождавате от притежания и богатство, а само от егоизма. (62, 65)

23. В момента Аз възстановявам храма, за който говорих, когато казах на учениците Си, които с възхищение гледаха храма на Соломон: „Истина ви казвам, от него няма да остане камък върху камък, но Аз ще го възстановя за три дни.“

24. С това исках да кажа, че всеки външен култ, колкото и великолепен да изглежда на хората, ще изчезне от сърцата им и на негово място Аз ще издигна истинския, духовен храм на Моята Божественост . Сега е „Третото време“, тоест третият ден, в който

Аз ще завърша възстановяването на храма Си. (79, 4)

25. Бог няма форма, защото ако имаше такава, Той би бил ограничено същество, както е човешкото, и тогава Той не би бил Бог.

26. Неговият „трон“ е съвършенството, справедливостта, любовта, мъдростта, творческата сила, вечността.

27. „Небето“ е най-висшето блаженство, което една душа постига по пътя си към съвършенство, когато се издигне толкова високо в мъдрост и любов, че достигне степен на чистота, която вече не може да бъде засегната от никакъв грях и никаква болка.

28. Когато моите пророци говореха за духовния живот, понякога го правеха чрез човешки образи и предмети, познати на вас.

29. Пророците виждаха тронове, подобни на тези на земните царе — книги, същества с човешки облик, дворци с гоблени, светилници, Агнето и много други образи. Но днес трябва да разберете, че всичко това е само образ, символ, който съдържа божествено значение, откровение, което е трябвало да ви бъде изразено в образна форма, тъй като не сте били в състояние да разберете друга, по-висша.

30. Сега е време да тълкувате правилно смисъла на всичките Ми притчи и поучения, които ви разкрих чрез образи, за да проникне значението им във вашия дух и образната форма да изчезне.

31. Когато стигнете до това познание, вашата вяра ще бъде истинска, тъй като тогава ще я сте основали на истината. (326, 37-42)

32. Ако всички призовани се втурнеха към трапезата на Господа, където се сервира храната, която подхранва душата, тя би била пълна; но не всички поканени са дошли.

33. Характерно за човека е да не цени Божиите благодеяния и затова вие сте видели много от вашите събратя да ви отблъскват, когато сте им отправили призива.

34. Но Аз ви казвам, че тези малцина, които седят на трапезата Ми и Ме слушат с постоянство, за да се учат от Мен, ще бъдат онези, които ще разкрият на множествата величието на Моето Слово, смисъла на това учение, което призовава хората да възстановят един свят, който е стигнал до своя край, и да му отворят място за по-сияен и по-висш свят. (285, 33 35)

Откровението на Исус чрез апостол Йоан

35. Всичко е записано в Книгата на седемте печата, която се намира в Бога и чието съществуване беше разкрито на

човечеството чрез апостола и пророка Йоан.

36. Съдържанието на тази книга ви е разкрил само Божественият Агнец, защото нито на земята, нито на небесата е имало праведен дух, който да ви обясни дълбоките тайни на Божията любов, живот и справедливост. Но Божественият Агнец, който е Христос, разпечата печатите, които затваряха Книгата на живота, за да разкрие на децата Си нейното съдържание. (62, 30)

37. Ако Книгата на Откровенията на Йоан е била разглеждана от едни като непроницаема тайна, а от други – в погрешно тълкуване, това се дължи на факта, че човечеството все още не е достигнало необходимата духовност, за да разбере това, което е изложено там; и Аз мога да ви кажа също, че тя не е била разбрана дори от пророка, на когото е била вдъхновена.

38. Йоан чу и видя, и когато разбра, че му е заповядано да го запише, той веднага се подчини; но той разбра, че това послание е за хората, които ще дойдат много време след него. (27, 80-81)

39. Кога хората ще обърнат вниманието си към това, което моят възлюбен ученик е оставил в писмен вид? Странен е начинът, по който е записано неговото Откровение, тайнствен е смисълът му, безкрайно дълбоки са думите му. Кой ли би могъл да ги разбере?

40. Хората, които започват да се интересуват от Откровението на Йоан, се потапят в него, тълкуват, наблюдават и изучават. Някои се доближават малко до истината, други смятат, че са открили смисъла на Откровението и го проповядват на целия свят; трети са объркани или прекалено уморени, за да продължат да изследват, и накрая отричат всякакво божествено значение на това послание.

41. Ученици на „Третото време“, сега ви казвам, че ако наистина имате желание да влезете в това светилище и да опознаете истинския смисъл на тези откровения, трябва да се запознаете с молитвата от дух към дух – именно тази, която Йоан е практикувал в изгнанието си.

42. Първо трябва да разберете, че божественото откровение, макар и представено чрез земни образи и фигури, като цяло се отнася до душата на човека, до нейното развитие, нейните борби, изкушенията и паданията ѝ, нейните оскверняване и неподчинения. Тя разказва за Моята справедливост, Моята мъдрост, Моето царство, за доказателствата на Моята любов и за Моята комуникация с хората, за тяхното пробуждане, тяхното обновление и накрая за тяхното одухотворяване.

43. Там Аз ви разкрих духовното пътуване на човечеството, разделено на периоди, за да

разберете по-добре развитието на душата.

44. И така, ученици, тъй като откровението се отнася до вашия духовен живот, е уместно да го изучавате и разглеждате от духовна гледна точка; защото ако искате да го тълкувате само въз основа на земни събития, ще изпаднете в объркване, както много други.

45. Вярно е, че много земни събития имат връзка с изпълнението на това Откровение и ще имат такава и в бъдеще. Но трябва да знаете, че съдържащите се в нея събития и знамения са също образи, картини и примери, които трябва да ви помогнат да разберете Моята истина и да изпълните своето предназначение – да се издигнете към Мен по пътя на чистотата на душата, за който Моят ученик Йоан ви остави блестящ пример, като изпревари човечеството с хилядолетия в диалога от дух към дух със своя Господ. (309, 47-51)

Глава 38 – Трите периода на откровенията и седемте епохи на печатите

Зависимостта на Божиите откровения от развитието

1. Във всичките три периода, на които разделих развитието на човечеството, Аз ви показах със Своята светлина една и съща права и тясна пътека за извисяването на душата, единствения път на любовта, истината и справедливостта.

2. Аз ви водих от учение към учение, от откровение към откровение, докато дойде този момент, в който ви казвам, че вече можете да се свържете с Мен от дух към дух. Би ли могло човечеството да се свърже по този начин в „Първия период“? — Не, тя беше принудена да се задоволява с материалния култ, с ритуалите и церемониите, с традиционните празници и символите, за да може да се почувства близо до Божественото и Духовното. От тази неспособност да се доближи до духовното, да се издигне към Божественото, да разпознае по-дълбокото и да разкрие тайните, възникнаха различните религии, всяка според степента на духовно изоставане или духовен напредък на хората, като едни бяха по-привързани към истината от други, някои бяха по-духовни от други, но всички се стремяха към една и съща цел. Това е пътят, който душите изминават в течение на вековете и епохите — пътят, към който сочат различните религии. Някои са напреднали само с голяма бавност, други са застинали, а трети са се отклонили и са се осквернили. (12, 92-93)

3. Днес Аз идвам в Духа и наистина, казвам ви: някои смятат, че в първите времена съм

бил по-близо до вас, отколкото днес. Те се заблуждават, защото с всяко Своето идване Аз съм се приближавал все повече към вас.

4. Спомнете си, че в „Първото време“ Аз се настаних на една планина и оттам ви изпратих закона Си, изсечен в камък. В „Второто време“ Аз напуснах високите планини и слязох във вашите долини, като станах човек, за да живея сред вас. А в днешно време, за да бъда още по-близо до вас, направих сърцето ви Мое жилище, за да се явя там и да говоря на хората от неговото вътрешност. (3, 31)

5. Сега разбирате, че Аз съм разделил Моето божествено откровение на три големи периода.

6. Това беше в духовното детство на човечеството, когато Отец му даде Закона и му обеща Месия, който щеше да му отвори вратата към нова епоха.

7. Месията беше Христос, който дойде при хората, когато те се намираха в своята духовна младост. Той научи хората на по-висш начин да изпълняват Закона, който по-рано бяха получили от Отца и не знаеха как да изпълняват. „Словото“ на Бога проговори чрез устните на Исус, затова ви казвам, че светът продължи да чува гласа и заповедта на своя Отец чрез учението за любовта на съвършения Учител.

8. От своя страна Исус предложи на хората да им изпрати „Духа на истината“, за да им разясни всичко, което не бяха разбрали от учението Му.

9. Е, любим народ — това просто, скромно слово, което чувате в момента, е гласът на Духа на Истината, е Духовното Светлина на Бога, която се излива във вашето същество, за да отворите очите си за Новата епоха. Тази светлина, която постепенно ви помага да разберете ясно всички откровения на вашия Учител, е светлината на вашия Отец, Светия Дух, който изненадва човечеството на по-високо ниво на душевно развитие, тоест докато то наближава зрелостта, за да разбере Божиите откровения.

10. Във всичко, което ви разкрива тази светлина, ще получите наставленията на Отца; защото „Словото“ е в Мен, а Светият Дух е Моята собствена Мъдрост. (132, 10-15)

11. В минали времена Аз не ви говорех така. В „Първото време“ Законът просвещаваше човешката душа; във „Второто време“ Христос просвещаваше сърцето на човека чрез светлината на любовта. Днес светлината на Светия Дух просвещава вашата душа, за да я издигне над всичко човешко.

12. От един и същи Бог сте получили тези три послания, и между тях е изминала една епоха — необходимото време за

развитието на душата, за да може тя да приеме новото послание или новото учение.

13. Сега можете да разберете защо ви нарекох „ученици на Светия Дух“. (229, 50-52)

14. Ако ви бях казал всичко в първите откровения, не би било необходимо Учителят, Месията, да ви преподава нови наставления, нито Светият Дух да дойде в това време, за да ви покаже великолепието на духовния живот.

15. Затова ви казвам, че не трябва да се придържате към това, което ви е било откровено в минали времена, сякаш то е било последната дума на Моето учение.

16. Аз дойдох отново при хората и дълго време се проявявах чрез техния разум, и все още мога да ви кажа, че последната ми дума все още не е изречена.

17. Търсете винаги в Моята книга на мъдростта последната дума, новата страница, която ви разкрива смисъла, съдържанието на даденото по-рано, за да бъдете в истината Мои ученици. (149, 44-45)

Трите завета на Бога

18. Мойсей, Исус и Илия — това е пътят, който Господ е начертал за човека, за да му помогне да се издигне към Царството на мира, светлината и съвършенството.

19. Усетете в живота си присъствието на посланиците на Господа. Никой от тях не е умрял; всички те живеят, за да осветяват пътя на заблудилите се хора и да им помагат да се изправят след падániята си, както и да ги укрепват, за да се посветят с любов на изпитанията, свързани с изкупването на вината си.

20. Познайте делото, което Мойсей извърши на земята чрез вдъхновението на Йехова. Изследвайте задълбочено учението на Исус, чрез когото проговори „Божието Слово“, и търсете духовния смисъл на Моето ново откровение, чиято епоха е представена от Илия. (29, 20–22)

21. Ако във „Второто време“ Моето раждане като човек беше чудо, а Моето духовно възкресение след физическата Ми смърт – още едно чудо – наистина, казвам ви – тогава Моето откровение в това време чрез човешкия разум е духовно чудо.

22. Моите пророчества ще се сбъднат в това време докрай. Оставям ви трите си завещания, които образуват едно.

23. Който преди е познавал Отца като Любов, Жертва и Прощение, нека Го опознае напълно в това време, за да Го обича и почита, вместо да се страхува от Неговата справедливост.

24. Ако в „Първото време“ сте се придържали към закона, това е станало от страх, че божествената справедливост ще ви накаже;

затова Аз ви изпратих „Моето Слово“, за да разберете, че Бог е любов.

25. Днес Моята светлина идва при вас, за да не се заблудите и да можете да стигнете до края на пътя, оставайки верни на Моя закон. (4, 43-47)

26. Моите нови наставления са потвърждение на онези, които ви дадох във „Второто време“, но те са още по-обширни. Помислете: тогава Аз говорех на сърцата на хората, а сега, напротив, Аз говоря на духа.

27. Аз не отричам нито една от думите, които ви дадох в миналото — напротив, Аз им давам дължимото изпълнение и правилното тълкуване. По същия начин тогава казах на фарисеите, които вярваха, че Исус иска да разруши закона: „Не мислете, че съм дошъл да отменя закона или пророчествата — напротив, Аз идвам, за да ги изпълня.“ Как бих могъл да отрека този закон и пророчествата, след като те са основата на храма, който трябваше да бъде издигнат в сърцата на хората през три епохи, и обявяването на моето пришествие в света? (99, 24-25)

28. Днес Аз отново ви казвам: „Аз съм пътят, истината и животът“, и ако търсите смисъла на Моето слово в това време, ще намерите в него вечния закон на любовта, именно онзи път, който Аз ви начертах на земята.

29. Тогава мнозина вярваха, че Христос е сбъркал пътя и е изкривил закона. Затова те Го бореха и преследваха. Но истината, като слънчевата светлина, винаги побеждава мрака. Сега Моето слово отново ще бъде оспорено, защото някои вярват, че в неговия смисъл ще намерят противоречия, неясноти и заблуди. Но неговата светлина отново ще просияе в мрака на това време и човечеството ще разбере, че пътят и законът, които Аз ви разкрих, са същите като в онова време и винаги ще бъдат такива. (56, 69 70)

30. Това учение е пътят към вечния живот; всеки, който открие в него възвисяваща сила и съвършенство, ще разбере как да го съчетае с това, което ви научих, когато бях на Земята, защото същността им е една и съща.

31. Който не знае как да открие истината, съдържаща се в Моите учения, ще може дори да твърди, че това учение не води към същата цел като ученията на Исус; душите, заслепени от погрешни тълкувания или объркани от религиозен фанатизъм, няма да могат веднага да разберат истината на тези откровения. Те трябва да преминат през пътя на изпитанията, за да се освободят от земното мислене, което ги възпрепятства да разберат и изпълнят Моята заповед, която ви учи да се обичате един друг. (83, 42-43)

32. Мнозина ще казват напразно, че това учение е ново или че няма връзка с божествените откровения, дадени ви в минали времена. Уверявам ви, че всичко, което ви казах в това време чрез човешкия разум, има своите корени и основи в това, което вече ви беше пророчески възвестено в Първото и Второто време.

33. Но объркването, за което ви говоря, ще дойде от това, че онези, които тълкуваха тези откровения, наложиха на хората своите тълкувания, а те бяха отчасти верни и отчасти погрешни. Също така това ще се случи, защото онова духовно светлина на Моите учения беше отнето от хората и понякога им беше давано в изкривена форма. Ето защо днес, когато е дошло времето, в което Моята светлина ви освобождава от мрака на вашето невежество, много хора отричат, че това може да бъде светлината на истината, тъй като според тях тя не съответства на това, което Аз ви учех по-рано.

34. Уверявам ви, че нито една от думите Ми няма да се изгуби и че хората от това време ще разберат какво всъщност съм ви казал в миналите времена. Когато светът опознае спиритуализма, той ще каже: „Наистина, всичко това Исус вече го е казал!“

35. Наистина, Аз вече ви казах всичко, макар че от многото разкрити истини ви проповядвах само основните им принципи. Оставих ги на вас, за да ги научите постепенно да разбирате, защото по онова време човечеството още не беше способно да разбере всичко, което сега ви показвам в пълна степен. (155, 24-27)

Третото време

36. Това е „Третото време“, в което Аз ви научих урока, който трябва да обедини човечеството духовно. Защото е Моята воля езиците, расите и различните идеологии да не бъдат повече пречка за тяхното обединение. Духовната същност, от която Аз създадох духа, е същата, която всички притежават, и веществата, от които се състои кръвта, която тече по вените на хората, са еднакви при всички. Затова всички са равни и достойни за Мен, и за всички Аз съм дошъл отново. (95, 9)

37. Промените, които човешкият живот преживява, ще бъдат толкова големи, че ще ви се струва, сякаш един свят свършва и се ражда друг.

38. По същия начин, по който през всички времена човешкият живот е бил разделен на епохи или векове и всяка от тях се е отличавала с нещо — било то чрез своите открития, чрез божествените откровения, които е получила, чрез своето развитие в смисъла на красотата, която човек нарича „изкуство“, или чрез своята наука — така и сега

започващата епоха, ерата, която вече изгрява като нова зора, ще се характеризира с разгръщането на духовните дарби — онази страна на вашето същество, която би трябвало да подхранвате, за да си спестите толкова много злини, но която винаги сте отлагали за по-късно.

39. Не вярвате ли, че човешкият живот може напълно да се промени, ако развие духовност, разгърне духовните дарби и приложи закона, който в този свят се диктува от съвестта?

40. Скоро всички народи ще разберат, че Бог е говорил към тях във всяка епоха, че божествените откровения са били стълбата, която Господ е спуснал към хората, за да могат те да се изкачат към Него.

41. Някои ще нарекат това ново време времето на светлината, други – епохата на Светия Дух, а трети – времето на истината. Но Аз ви казвам, че това ще бъде времето на духовното извисяване, на духовното възстановяване, на възвръщането.

42. Това е епохата, за която отдавна съм желал да живее в сърцето на човека, но която постоянно е била борба и унищожавана от самия него — време, чиято светлина се вижда от всички и под чиято светлина се обединяват всички деца на Господа: не в религиозна общност от хора, която приема едни и отхвърля други, която провъзгласява собствената си истина и я отрича за другите, която използва недостойни оръжия, за да се наложи, или която дава мрак вместо светлина. (135, 53-54, 57-59)

43. Това е „Третото време“, в което душата на човека трябва да се освободи от оковите на материализма. Това ще доведе до борба на светогледите, която ще бъде по-ожесточена, отколкото историята на човечеството е познавала.

44. Покварата, егоизмът, гордостта, пороците, лъжата и всичко, което е хвърляло сянка върху вашия живот, ще паднат като счупени идоли пред нозете на онези, които ги почитаха, за да направят място на смирението. (295, 64-65)

Седемте епохи на спасителната история

45. Първият от тези етапи на духовно развитие в света е представен от Авел, първият слуга на Отца, който принесе на Бога своето всеизгаряне. Той е символът на жертвата. Негодуванието се надигна срещу него.

46. Вторият етап е представен от Ной. Той е символът на вярата. Той построи ковчега по божествено вдъхновение и въведе хората в него, за да ги спаси. Срещу него се надигна тълпата със своите съмнения, подигравки и езически нагласи.

Но Ной остави своето семе на вярата.

47. Третият период е олицетворен от Яков. Той олицетворява силата, той е Израил, Силният. Той видя в духа си небесната стълба, по която всички вие ще се изкачите, за да се „посадите отдясно на Създателя“. Срещу него се изправи Ангелът Господен, за да изпита силата и упоритостта му.

48. Четвъртият период е символизиран от Мойсей, той олицетворява Закона. Той показва плочите, на които е записан за хората от всички времена. Той беше този, който с неизмеримата си вяра освободи народа, за да го поведе по пътя на спасението към Обетованата земя. Той е символът на Закона.

49. Петият период се олицетворява от Исус, „Божественото Слово“, „Непорочното Агне“, което ви е говорило във всички времена и ще продължава да ви говори. Той е Любовта, заради която се е въплътил, за да живее в човешкия свят. Той претърпя болката на този свят, показа на човечеството пътя на жертвата, любовта и милосърдието, по който то трябва да постигне изкупление от всичките си грехове. Той дойде като Учител, за да ни научи как, въпреки скромния си произход, да живеем в любов, да стигнем до саможертва и да умрем с любов, прошка и благословия. Той олицетворява петия етап, а неговият символ е любовта.

50. Шестият период се представлява от Илия. Той е символът на Светия Дух. Той идва на своята „огнена колесница“ и носи светлината на всички народи и на всички светове, които са ви неизвестни, но са известни на Мен, защото Аз съм Отецът на всички светове и на всички създания. Това е етапът, в който живеете в момента – този на Илия. Неговата светлина е тази, която ви осветява. Той е представител на онези учения, които бяха скрити и се разкриват на хората в това време.

51. Седмият период се въплъщава от самия Отец. Това е крайната цел, върхът на развитието. В него е времето на благодатта, Седмото печат.

52. С това тайната на Седемте печата е разкрита. Ето защо ви казвам, че настоящата епоха съдържа Шестия печат. Защото пет от тях вече са отминали, шестият вече е разкрит, а седмият все още остава запечатан, съдържанието му все още не е дошло, все още не е дошло времето този етап да дойде при вас. Когато дойде, ще царуват милостта, съвършенството и мирът. Но за да ги постигне — колко сълзи ще трябва още да пролее човекът, за да пречисти душата си! (161, 54-61)

53. Книгата на седемте печата е историята на вашия живот, на

вашето развитие на Земята, с всичките му борби, страдания, конфликти и накрая победата на доброто и на справедливостта, любовта и духовността над страстите на материализма.

54. Вярвайте истински, че всичко е насочено към духовна и вечна цел, за да отредите на всеки урок мястото, което му се полага.

55. Докато ви осветява светлината на Шестото печат, ще бъде време на конфликти, отречение и пречистване; но когато това време мине, ще сте достигнали нов етап, в който Седмото печат ще ви донесе нови откровения. Колко доволна и щастлива ще бъде душата на този, който е бил счетен за чист и подготвен, когато посрещне новото време. Докато Шестото печат ви осветява, тялото и душата ще се пречистят. (13, 53-55)

56. Книгата, която беше запечатана на небето, се отвори в шестата глава. Това е Книгата на Седемте печата, която съдържа мъдрост и съд и беше отпечатана поради Моята любов към вас, за да ви разкрие дълбоките си учения.

57. Човекът е живял на Земята през пет периода, насърчаван от божествения дъх на Духа. Въпреки това той не е разбрал духовния смисъл на живота, целта на своето съществуване, своето предназначение и същността си. Всичко беше непроницаема тайна както за ума му, така и за душата му, запечатана книга, чието съдържание той не беше в състояние да разтълкува.

58. Той имаше неясно предчувствие за духовния живот, но без да познава наистина стълбището на развитието, което приближава съществата към Бога. Той не познаваше своята много висока мисия на Земята, нито добродетелите и даровете, които принадлежат на духа му, за да победи в борбите, да се издигне над човешките страдания и да се усъвършенства духовно, за да обитава във Вечната Светлина.

59. Беше необходимо Божествената книга да бъде отворена и хората да разгледат нейното съдържание, за да могат да се спасят от мрака на невежеството, което е източникът на всички злини, съществуващи в света. Кой можеше да отвори тази книга? Теологът, ученият или философът? Не, никой, дори праведните души не можеха да ви разкрият нейното съдържание, защото това, което пазеше книгата, беше Божията мъдрост.

60. Само Христос, „Словото“, само Той, Божествената Любов можеше да го направи; но дори и тогава беше необходимо да се изчака, докато хората станат способни да приемат Божественото послание, без да бъдат заслепени от блясъка на Моето духовно присъствие. Така човечеството трябваше да

премине през пет етапа на изпитания, поучения, опит и развитие, за да достигне подходящото разгръщане, което би му позволило да опознае тайните , които Книгата на Божията мъдрост пазеше за хората.

61. Божият закон, Неговото божествено слово, дадено чрез Христос, и всички послания на пророците, вестителите и пратениците бяха семето, което поддържаше вярата на човечеството в божественото обещание, което винаги провъзгласяваше светлина, спасение и справедливост за всички хора.

62. Сега настъпи очакваното време за Голямото Откровение, чрез което ще разберете всичко, което Аз ви разкрих през вековете, и ще узнаете кой е вашият Отец, кои сте вие самите и какъв е смисълът на вашето съществуване.

63. Сега е времето, в което благодарение на духовното развитие, което сте постигнали, на преживените изпитания и на натрупания опит, можете да приемете от Моя Дух към вашия светлината на мъдростта, която се съхранява в Моите съкровищници в очакване на вашата готовност. И тъй като човечеството е достигнало необходимата степен на развитие, за да приеме Моето послание, Аз му изпратих първия лъч от Моята светлина, който е именно този, който накара необразованите и прости хора, служещи като гласове на Моето слово, да говорят с възторг.

64. Този лъч светлина беше само подготвителен, той е като светлината на зората, когато обявява новия ден. По-късно Моята светлина ще достигне до вас в пълнота, ще озари вашето съществуване и ще премахне дори и последната сянка на невежеството, греха и мизерията.

65. Това време, чиято зора вие възхищавате в Безкрайното, е шестата епоха, която настъпва в духовния живот на човечеството — ерата на Светлината, на Откровенията, на изпълнението на древните пророчества и забравените обещания. Това е Шестото печат, което при разпечатването си излива съдържанието си от мъдрост във вашите души, в послание, изпълнено с справедливост, просветление и откровение. (269, 10-18)

66. Ученици, Аз искам добродетелите на сърцата ви да бъдат одеждите, които покриват голотата на душите ви. Така ви говори Духът-Утешител, който беше обещан във „Второто време“.

67. Отец вече знаеше за болката и изпитанията, които ще тежат върху човечеството, и за степента на поквара, до която ще стигнат хората. Пристигането на Утешителя означава за вас

разпечатването на Шестото печат, тоест началото на нов етап в развитието на човечеството. От този момент нататък за всички хора влиза в сила Божият съд; всеки живот, всяко дело, всяка стъпка ще бъдат строго съдени. Това е краят на една епоха, а не краят на живота.

68. Това е краят на времената на греха и е необходимо цялото съдържание на това Шесто печат от Божията книга да се излее върху душите и да ги изтръгне от летаргията им, за да може човекът да се събуди и да преживее хармонията на душата си с цялото творение, и да се подготви за времето, в което чрез Агнето ще бъде разпечатан Седмият печат, който ще донесе последните капки от чашата на страданието, но също и триумфа на истината, любовта и божествената справедливост. (107, 17-19)

69. Искам човечеството да се подготви в това време, за да може, когато бъде разпечатан последният печат, хората да осъзнаят това и да се побързат да чуят и разберат съдържанието на новите откровения. Искам нациите и народите да станат силни, за да издържат на страданията на онези дни.

70. Аз ще нарека блажени онези, които знаят как да преживеят изпитанията на онези времена, и ще им дам награда за тяхното търпение и вяра в Моята сила, като ги оставя като прародители на едно ново човечество. (111, 10-11)

71. Когато Седмото печат бъде запечатано заедно с останалите шест, ще остане затворена и онази книга, която е била Божият съд над делата на хората, от първото до последното. Тогава Господ ще отвори нова, незаписана книга, за да запише в нея възкресението на мъртвите, освобождението на потиснатите, обновлението на грешниците и победата на доброто над злото. (107, 20)

Глава 39 – Земният и духовният Израил

Историческата мисия на Израил, неговият провал

1. Истина ви казвам, ако хората бяха се придържали към закона, към който ги подтикваше съвестта им, не би било необходимо да ви изпращам водачи или пророци; нито би било необходимо вашият Господ да слезе при вас и Аз дори да изсека Закона Си върху камък в „Първото време“, нито да стана човек и да умра като човек на кръста във „Второто време“.

2. Когато създадох един народ и го обсипах с дарове на благодатта, това не стана, за да се възвеличи той и да унижи другите, а за да бъде пример за

покорство пред истинския Бог и образец на братство сред хората.
3. Аз избрах този народ, за да бъде инструмент на волята Ми на земята и носител на откровенията Ми, за да прикани всички да живеят според Моя закон и така цялото човечество накрая да състави един-единствен народ на Господа.
4. Този народ е претърпял много страдания — въпреки че е бил избраният — защото е вярвал, че наследството е само за него, че неговият Бог не може да бъде Бог и за езичниците , защото е считал останалите народи за чужденци и не ги е допускал да участват в това, което Отец му е поверил. Единствено поради това Аз го отделих за известно време от другите народи, за да не бъде заразено от покварата и материализма.
5. Но когато то се изолира в своя егоизъм и повярва, че е велико и силно, Аз му доказах, че неговата сила и величие са измамни, и допуснах други народи да го нападнат и да го отведат в робство. Царе, фараони и цезари бяха негови господари, въпреки че Аз им бях предложил да бъда техен Господ.
6. Отецът в Своята безкрайна любов се яви отново на Своя народ, за да му даде свобода и да му припомни неговата мисия — и в днешно време Аз идвам, за да му дам Моите учения за любовта; но само Моят поглед може да открие сред човечеството децата на Израил, които Аз призовавам и събирам, за да получат светлината на Светия Дух.
7. Аз се разкрих пред вашия дух, защото времето, в което ви говорех чрез природата и посредством материални проявления, които наричахте чудеса, отдавна е отминало. Днес вече можете да Ме усещате във вашия дух, както и в дълбините на сърцето си.
8. В това време не Палестина е била свидетел на Моето откровение; защото Аз не търся определено място, а вашия дух. Аз търся „народа на Израил по духа“, а не по кръвта — народа, който притежава духовното семе, което е получил през вековете чрез Моята милост. (63, 64, 69)

Разделението на еврейския народ на земно и духовно настроени

9. Беше необходимо след своето заминаване (в Исус) Отец да отнеме от ръцете на своя народ земята, която вече беше поверена на неговите предци.
10. На едните тя беше отнета като изкупление, а на другите – като награда; защото оная земя Ханаан, оная възлюбена Палестина от минали времена, беше приготвена от Мен само като образ на истинската земя на обещанието за духа. Когато тези притежания бяха отнети от народа, материалистично

настроеният юдеин остана на земята като бездомник; но другата част — верните, които винаги са усещали Моето присъствие, останаха предадени на Моята воля, без да изпитват болка от загубата на това наследство от минали времена, защото знаеха, че им е било поверено ново благословение от Отца: наследството на Неговото Слово, на Божественото Слово, на Неговата жертва, на Неговата кръв.

11. В днешно време, когато Моят народ Израил вече живее в „Третото време“, Аз все още го виждам разделен на две групи: едната се материализира, забогатява чрез благата на земята като своеволно възмездие, което със своята сила разтърсва самите основи на света, защото е поставила своята сила, своя талант, даровете на благодатта, които Отец е излял върху духа ѝ, в служба на себе си, на своята амбиция, на своето величие.

12. Вижте как този народ, дори в границите на своя материализъм, е дал доказателства за сила в науките си, във волята си, в интелигентността си. Той пази в дълбините на сърцето си омразата заради предишните гладове, робствата, унижения; но днес той се издига силен и горд, за да унижава други народи, да ги сплашва със своята сила, за да ги владее. Днес той самият е сит и гледа с удовлетворение на милионите гладни и на големите народни маси от роби — роби на златото му, на властта му, на науката му и на стремежа му към признание.

13. Но Аз виждам и другата част от Моя народ, тази на непоколебимите и верните — онези, които винаги са били способни да усещат Моето присъствие, онези, които винаги са разпознавали Моето пристигане сред хората, онези, които са вярвали в Моите откровения и които въпреки всичко са Ми били послушни и са изпълнявали Моите поръчки.

14. Тази друга част не сте само вие, които в това време сте били свидетели на Моето откровение чрез човешкия разум; защото част от Духовния народ на Израил е разпръсната по целия свят, и на мястото, където се намира всеки, той получава Моята грижовна любов, усеща Моето присъствие, храни се с Моя хляб и Ме очаква, без да знае откъде ще дойда, нито по какъв начин, но Ме очаква.

15. Но онези, които много добре знаят как съм дошъл, как съм се явил — онези, които са подготвени за идващите времена, сте вие, които представлявате част от 144 000-те избрани от Мен от дванадесетте колена на този народ — сто четиридесет и четири хиляди, които пред многобройния народ на Израил ще бъдат като 144 000 военачалници, които в

духовната борба на „Третото време“ ще го поведат в Голямата битка.

16. Мислите ли, че Моят народ ще бъде разделен завинаги? Истина ви казвам: Не! За вас са дошли наставленията, светлината и изпитанията, за онези са дошли Моята справедливост и също така наказанията. Сега Аз ги водя с големи крачки към пробуждането на духа им и макар че със сигурност в първия момент те ще отрекат Моето трето пришествие на света, както отрекоха второто, Аз ви казвам: вече не е далеч моментът на тяхното обръщане. Те живеят в старите си традиции, но Аз проникам в духа и сърцето на еврейския народ и ви казвам, че той се придържа към традициите си повече от удобство и страх от духовните откровения, отколкото от собствено убеждение. Той се плаши от проявленията на отвъдното; но това, което ще им предложа, е: отказ от всичко ненужно, проява на милосърдие, любов и смирение.

17. Ще трябва да се изправите срещу тях и и двете страни ще посегнат към оръжията си: едните към словото, мисълта, молитвата и доказателствата; другите към таланта си, властта си, традицията си. Но Аз ще бъда присъстващ в този конфликт и ще направя така, че моята справедливост наистина да победи, ще се погрижа духовността да триумфира, духът да се издигне над плътта, да я подчини и смири, и тогава ще дойде помирението на племената на Израил, обединението на народа на Господа.

18. Щом този народ бъде подготвен — наистина, ви казвам, тогава той ще изпълни своята задача, докато не завърши великата мисия, която Бог от началото на времената е възложил на Своя избран народ, която се състои в това да бъде първороден и пазител на откровенията на Господа, за да води останалите като най-голям от братята и сестрите, да споделя с тях Своята благодат и да доведе всички вдясно от Отца. (332, 17-21)

Духовният народ Израил

19. Когато говоря за „народа Израил“, за „народа на Господа“, имам предвид онези, които са донесли на Земята духовна мисия; онези, които разпространиха Моя закон, които Ме проповядваха, които Ми бяха верни; тези, които проповядваха съществуването на живия Бог, които разпространяваха семето на любовта и които успяха да разпознаят в Сина присъствието и Словото на Отца. Те са тези, които съставляват Божия народ, това е Израил, силният, верният, мъдрият Израил. Това е моята легион от войници, които са верни на Закона, на Истината.

20. Онези, които преследваха Моите пророци, които разкъсваха сърцата на Моите посланици — онези, които обърнаха гръб на истинския Бог, за да се поклонят на идоли — онези, които Ме отричаха, подиграваха се с Мен и искаха Моята кръв и живот, не принадлежаха към избрания народ, макар че поради расата си се наричаха израилтяни; те не принадлежаха към народа на пророците, към множеството на просветените, към верните войници. Защото „Израил“ е духовно име, което беше използвано неправомерно, за да се властва над една раса.

21. Трябва да знаете също, че всеки, който има желание да принадлежи към Моя народ, може да го постигне с любовта си, милосърдието си, ревността си и спазването на закона.

22. Моят народ не притежава определени земи или градове по света, моят народ не е раса, а е представен във всички раси, сред всички хора. Това множество от хора тук, което слуша Моето слово и получава новите откровения , е само една част от Моя народ. Друга част е разпръсната по земята, а още една, най-голямата част, живее в Духовния свят.

23. Това е Моят народ, който Ме познава и Ме обича, който Ми се подчинява и Ме следва. (159, 55-59)

24. Днес ви казвам: Къде е Моят народ? Къде е този, който е мъдър в изпитанията, смел в битките и непоколебим в трудностите? Той е разпръснат по света. Но Аз ще го подтикна с гласа Си да тръгне и ще го обединя духовно, за да води всички народи. Но Аз ви казвам, че днес той ще бъде съставен от хора от всички раси, които ще разберат в какво се състои заветът, който очаквам от всички хора.

25. Този народ трябва да бъде смел и войнствен, но не трябва да има оръжия за братоубийство, нито бойни колесници, нито да пее песни на унищожение. Неговото знаме трябва да бъде мирът, мечът му – истината, а щитът му – любовта.

26. Никой няма да може да открие къде се намира този народ: той е навсякъде. Неговите врагове ще се опитат да го унищожат, но няма да успеят, защото никъде няма да го намерят физически обединен, тъй като неговото единство, редът и хармонията му ще бъдат духовни. (157, 48-50)

27. В това време духът на истинския Израил действа навсякъде. Това са душите, които усещат Моето присъствие, които очакват Моето пришествие, които вярват в Моята справедливост.

28. Когато тези думи стигнат до други места, мнозина ще се подиграват с тях; но Аз ви казвам,

че за тях би било по-добре да не ги правят обект на подигравки, защото ще дойде часът, в който ще се събудят от дълбокия си сън и ще осъзнаят, че и те са деца на Божия народ.

29. Тези множества от хора тук, които Ме слушат днес, могат да попаднат в заблуда, ако не изучават Моето слово и ако не се освободят от своето земно-материално мислене. Може да им се случи същото като на израилтянския народ от древността, който чу гласа на Господа, прие закона и имаше пророци, поради което в крайна сметка повярва, че е единственият народ, обичан от Бога — тежка заблуда, от която го избавиха големите изпитания, унижението, изгнанието и пленничеството.

30. Трябва да знаете, че Моята любов не би могла да ви разделя по раси или по вероизповедания и че когато говоря за „Моя народ“, това става само защото още от най-ранните времена подготвям души, които изпращам на Земята, за да осветяват с тяхната светлина пътя на човечеството.

31. Те са били вечните странници, които са живели в различни народи и са преминали през много изпитания. През това време те са установили, че човешките закони са несправедливи, че човешките емоционални прояви не са истински и че в душите на хората цари неспокойствие. (103, 10-14)

32. Божият народ ще се появи още веднъж сред човечеството — не народ, олицетворен в една раса, а голям брой, легион от Мои ученици, при които решаващо значение има не кръвта, расата или езикът, а духът.

33. Този народ няма да се ограничи с това да проповядва Моето учение чрез писания. За да имат думите живот, трябва да се живее с тях. Този народ няма да бъде само разпространител на писания и книги, но и на примери и дела.

34. Днес Аз ви освобождавам от всичко ненужно, от нечистото и погрешното, за да ви въведа в един прост и чист живот, над който душата ви може да се издигне, за което тя свидетелства чрез делата си.

35. Когато дойде времето, Аз ще представя народа Си пред човечеството и нито Учителят ще се срамува от учениците Си, нито учениците ще се отрекат от Учителя Си. Този момент ще съвпадне с войната на светогледите, от която като полъх на мир, като лъч светлина ще изгрее спиритуализмът. (292, 28-31)

36. Моят народ расте, размножава се, не само на Земята, но и в Духовния свят. Сред тези духовни множества са онези, които са били свързани с вас с кръвни връзки, било то ваши

родители, братя и сестри или деца.

37. Не се учудвайте, когато ви казвам, че Моят народ е толкова многоброен, че земята няма да има достатъчно място за него, и че той ще стане още по-голям. Когато веднъж го обединя и нито едно от Моите деца не липсва, на него ще бъде дадена безкрайността като дом, онази сфера на светлината и благодатта, която няма край.

38. Тук, на Земята, Аз само ви подготвям, давам ви необходимите указания чрез Моето учение, за да знаете как да се приближите към онзи живот. Това човечество е само част от Божия народ. Необходимо е всички да познават тези разяснения, за да насочат живота си към идеала за съвършенство.

39. Това божествено послание, което е Моето слово, изречено чрез устата на човешкия глас, трябва по Моята воля да достигне до всички хора. Моето слово е камбаната, която призовава света, неговата същност ще въодушеви народите и ще ги събуди, за да размишляват върху духовността, върху предназначението на душата след този живот. (100, 35-37)

144 000-те избрани и белязани

40. За да разпространя Моето дело в това „Трето време“, Аз избрах сред големите множества 144 000 души и ги белязах с целувка от Божествената Светлина — не с целувката на Юда, нито с печата на завет, който излага душата ви на опасност. Моят белег е знакът, който Светият Дух поставя в избраниците Си, за да изпълнят велика мисия в това „Трето време“.

41. Който носи този знак, не е свободен от опасности — напротив, той ще бъде изкушаван и изпитван повече от другите. Спомнете си всеки един от дванадесетте, които Аз избрах във „Второто време“, и ще потвърдите това, което ви казвам в момента. Сред тях имаше моменти на съмнение, слабост, объркване, и дори имаше един, който Ме предаде, като Ме предаде на палачите Ми с целувка.

42. Как избраните на това време да не трябва да бдят и да се молят, за да не поддадат на изкушението! Но наистина, казвам ви, все пак ще има предатели сред сто четиридесет и четири хилядите.

43. Знакът означава задача, мисия и отговорност пред Бога. Той не е гаранция срещу изкушенията или болестите; защото ако беше така — какви заслуги биха имали тогава Моите избрани? Какво усилие би направил вашият дух, за да остане верен на Моето слово?

44. Говоря ви по този начин, защото има много сърца в този народ, които биха искали да

принадлежат към този брой избрани. Но Аз видях, че повече от желанието да служат на човечеството чрез даровете, които Аз давам с знака, преобладава желанието да се чувстват сигурни, или е суетата, която ги подтиква да Ме молят да ги призова. Тези Мои ученици-деца Аз ще подложа на изпитание и тогава те сами ще се убедят, че Моето слово не е неоснователно.

45. Белегът е невидимото знамение, чрез което може да изпълни своята задача този, който го носи с любов, уважение, ревност и смирение. Тогава той ще може да установи, че знакът е божествена благодат, която го издига над болката, която го просветлява в големите изпитания, която му разкрива дълбоки познания и му отваря път, където и да пожелае, по който душата продължава да напредва.

46. Знакът е като звено от верига, което свързва този, който го притежава, с Духовния свят; той е средството, чрез което в вашия свят се проявяват мисълта и словото на Духовния свят, затова ви казвам, че този, който е белязан, е Мой посланик, че той е Моят пратеник и Моят инструмент.

47. Велика е задачата, както и отговорността на белязания спрямо Моето дело. Но той не е сам на пътя си, до него винаги е ангелът-пазител, който го пази, води го, вдъхновява го и го окуражава.

48. Колко силен е бил онзи, който е знаел как да се прилепи с любов към кръста си, и колко труден и горчив е бил пътят за онзи избраник, който не се е оказал готов да носи божествения знак на избраника в „Третото време“.

49. Казвам на всички, които Ме чуват, че трябва да се научат да бдят и да се молят, да носят кръста си с любов и да действат праведно и послушно, за да не стане безплоден този живот, който за вашата душа означава най-светлата й превъплъщение, и по-късно тя да не трябва да плаче за изгубеното време и неизползваните способности.

50. Всички размислете върху това учение, независимо дали сте белязани или не, защото всички вие имате да изпълните предназначение в Моето дело. (306, 3-4, 7-12)

51. Многобройни са „племената на Израил по Духа“. От всяко от тях Аз ще избера дванадесет хиляди и ще ги бележа на челата им. Но „народът на Израил“ не се ограничава до 144 000. Избраният народ е неизмеримо голям.

52. Учителят ви научи във „Второто време“, че мнозина принадлежат към призваните, а малцина към избраните; но целият „народ на Израил“ е призован, и Аз ще бележа сред тях 144 000. Във всички тях Аз ще вложа мир, духовност и началото

на диалога от дух към дух. (312, 7-8)

53. Аз съм Вселенският Отец, любовта Ми слиза във всички сърца. Аз дойдох при всички народи на земята. Но ако съм избрал тази мексиканска нация, за да се излее върху нея моето слово и моите откровения в цялата им пълнота, това стана, защото я намерих смирена, защото открих добродетели в нейните жители и позволих в тях да се въплътят душите на „народа Израил".

54. Но не всички принадлежат към тази националност, не всички са въплътени. По целия свят все още са разпръснати душите, които принадлежат към броя на избраните. Те бяха белязани, Аз отворих очите им, направих сърцата им чувствителни и от дух към дух те говорят с Мен. (341, 25)

55. Сред човечеството живее част от 144 000-те, които Аз съм белязал. Тези Мои слуги са разпръснати по света и изпълняват своята задача да се молят за мира и да работят за братството между хората. Те не се познават помежду си, но изпълняват своето предназначение да осветяват пътя на своите събратя – едни интуитивно, други просветени от това откровение.

56. Тези, които са белязани от Моята любов, са отчасти обикновени хора; но има и такива, които са уважавани в света. Може да се разпознаят само по духовността в живота им, по делата им, по начина им на мислене и разбиране на божествените откровения. Те не са идолопоклонници, не са лицемерни, нито лекомислени. Изглежда, сякаш не изповядват никаква религия, и все пак съществува вътрешно богослужение между духа им и този на Господа им.

57. Означените със светлината на Светия Дух са като спасителни лодки, те са стражи, съветници и крепости. Аз ги съм дарил със светлина в душите им, с мир, със сила, с лечебен балсам, с ключове, които тайно отварят и най-неподатливите врати, с „оръжия", за да преодоляват препятствия, които за другите са непреодолими. Не е необходимо да притежават светски титли, за да бъдат признати способностите им. Те не познават науките и все пак са „лекари"; не познават законите и все пак са съветници; те са бедни на земни блага и все пак могат да направят много добро по пътя на живота си.

58. Сред тези множества от хора тук, които са дошли да приемат Моето Слово, много от тях са дошли само за да потвърдят своята мисия. Защото не е било на Земята, където са им били дадени духовните дарби или им е била възложена мисията. Истина ви казвам, светлината, която притежава всяка душа, е тази,

която тя е изработила по своя дълъг път на развитие. (111, 18-21)

59. Човечеството ще повярва, Моето дело ще се разпространи по целия свят. Аз ще започна с 144 000-те белязани, които във времето на споровете за вярата и мирогледа ще се борят с послушание, любов и всеотдайност. В разгара на тази битка те ще бъдат като звено от верига, което предлага на света не верига на робство, а духовен съюз, белязан от свобода и братство. Тези войници няма да бъдат сами, Моят Духовен свят ще ги съпътства и ще ги пази. Те ще вършат чудеса по пътя си и така ще свидетелстват за Моята истина. (137, 9)

Глава 40 – Силите на доброто и злото

Произходът на доброто и злото

1. Когато Отецът ви сътвори, Той ви постави на първото стъпало на небесната стълба, за да имате възможност да опознаете и разберете истински своя Създател, докато изминавате този път. Но колко малко от вас започнаха възходящия път на развитие, напускайки първото стъпало! Повечето се обединиха в неподчинението и своенравието си, злоупотребиха с дара на свободата и не послушаха гласа на съвестта; те се оставиха да бъдат владени от материята и така чрез излъчванията си създадоха сила – тази на злото – и изкопаха бездна, в която чрез своето влияние трябваше да въвлекат своите братя и сестри, които започнаха кървава борба между своите слабости и покварeност и своето желание за възвисяване и чистота. (35, 38)

2. Първородният грях не произтича от съюза между мъжа и жената. Аз, Създателят, разпоредих този съюз, когато казах на двамата: „Размножавайте се и се разпространявайте.“ Това беше първият закон. Грехът се състоеше в злоупотребата, която хората направиха с дара на свободата на волята. (99, 62)

3. „Плътта“ се страхува от борбата с душата и търси начин да я изкуши чрез удоволствията на света, за да попречи на нейното освобождение или поне да го забави. Вижте как човекът носи в себе си своя собствен изкусител! Затова казах, че ако победи себе си, той е спечелил битката. (97, 37)

4. В това време, когато дори въздухът, земята и водата са отровени от злите дела на хората — колко малко са онези, които не се заразяват от злото или от мрака! (144, 44)

5. Жалбата на човечеството достига до Мен; страхът на децата, младежите, мъжете и

жените в зряла възраст и старите се издига нагоре. Това е викът, който изисква справедливост, това е умолителна молба за мир, за милосърдие, която извира от Духа. Защото семето на любовта в този свят е покварено, и знаете ли къде е любовта сега? В най-дълбоката част на човешкото сърце, толкова дълбоко, че човек не може да я открие, защото омразата, стремежът към власт, науката и суетата са потиснали семето и няма нито духовност, нито милосърдие. Чашата на страданието става все по-пълна и светът я изпива до дъно. (218, 12)

6. От олтар на олтар, от обред на обред и от секта на секта хората се движат в търсене на хляба на живота, без да го намират, и от разочарование стават богохулници, поемат по пътища без цел и живеят без Бог и без закон.

7. Но имайте предвид, народе, че сред тях има велики души, че Аз откривам сред тях пророците и учениците на Светия Дух! (217, 49)

8. В конфесиите хората признават силата на злото и са го персонифицирали в човешки образ. Признават му мощно царство и са му дали различни имена. Хората се страхуват, когато го смятат за близо, без да разбират, че изкушението се корени в страстите, в слабостите, че във вътрешността на човека се пробужда както доброто, така и злото.

9. Злото преобладава в този период на света и е създало сила, власт, която се проявява във всичко. А в духовното има легиони от несъвършени, объркани, склонни към злото и отмъщението души, чиято сила се обединява с човешката злоба, за да образува царството на злото.

10. Тази сила се противопостави на Исус във „Второто време“ и му показа своето царство. Моята „плът“, чувствителна към всичко, беше изкушена, но духовната ми сила победи изкушението; защото Аз трябваше да бъда Победителят на света, на „плътта“, на изкушението и на смъртта, тъй като Аз бях Учителят, който слезе при хората, за да даде пример за сила. (182, 42-43)

11. По мира, който чувствате в душата си, можете да разпознаете Моето присъствие. Никой освен Мен не може да ви даде истинския мир. Духовно същество от мрака не би могло да ви го дари. Казвам ви това, защото много сърца се страхуват от капаните на едно съблазнително същество, на което хората са дали живот и облик според своето въображение.

12. Колко погрешно е било тълкувано съществуването на княза на мрака! Колко много хора в крайна сметка са вярвали повече в неговата сила, отколкото в Моята, и колко далеч от истината са били хората при това!

13. Злото съществува, от него са произлезли всички пороци и грехове, което означава: онези, които вършат зло, винаги са съществували, както на Земята, така и в други обиталища или светове. Но защо персонифицирате цялото съществуващо зло в едно-единствено същество и защо го противопоставяте на Божеството? Питам ви: какво е едно нечисто същество пред моята абсолютна и безкрайна сила и какво значение има вашият грях пред моето съвършенство?

14. Грехът не е възникнал на света. Когато духовете произлязоха от Бога, едни останаха в доброто, докато другите, които се отклониха от този път, създадоха друг път – този на злото.

15. Думите и притчите, които ви бяха дадени в миналото под формата на символи като откровение, бяха погрешно тълкувани от човечеството. Интуитивното знание, което хората имаха за свръхестественото, беше повлияно от въображението им и така постепенно около силата на злото те създадоха науки, култове, суеверни представи и митове, които продължават да съществуват и до днес.

16. От Бога не могат да произлязат дяволи; вие сте ги измислили с ума си. Представата, която имате за онова същество, което постоянно противопоставяте на Мен като противник, е погрешна.

17. Аз ви научих да бдите и да се молите, за да се освободите от изкушенията и лошите влияния, които могат да произхождат както от човешки, така и от духовни същества.

18. Казах ви, че трябва да подчините душата на „плътта“, защото тя е слабо създание, което постоянно е изложено на опасност да падне, ако не бдите над нея. Сърцето, умът и сетивата са отворени врати, през които страстите на света бичуват душата.

19. Ако сте си представяли, че съществата на мрака са като чудовища, Аз ги виждам само като несъвършени създания, към които простирам ръката Си, за да ги спася, защото и те са Мои деца. (114, 54-62)

20. Винаги, когато правите нещо добро, казвате: „Аз съм благороден, аз съм щедър, аз съм милостив; затова правя това.“ Аз ви казвам: ако вършехте тези дела в името на вашия Господ, щяхте да бъдете смирени, защото добротата произхожда от Бога и Аз я дадох на вашата душа.

21. Който приписва добрите си дела на човешкото си сърце, той отрича душата си и Този, Който я е дарил с тези добродетели.

22. Когато пък извършите нещо лошо, вие си измивате ръцете като Пилат и приписвате това дело на Отца, като казвате: „Това

беше Божията воля, така беше писано; Бог го е искал, това е съдбата.“
23. Казвате, че нищо не става без Божията воля, за да се оправдаете за грешките си. Но наистина, казвам ви, грешите, защото вашите грешки, вашите жалки постъпки стават без Божията воля.
24. Разберете, че Всемогъщият никога не ви принуждава със сила, чрез своята мощ. Това правите вие с вашите по-слаби братя и сестри.
25. Истина ви казвам, злото, нечестността, липсата на хармония са присъщи на вас; любовта, търпението, душевният мир идват от Бога.
26. Когато обичате, това е Създателят на душата ви, който ви вдъхновява. Когато обаче мразите, това сте вие, вашата слабост е, която ви тласка и ви погубва. Винаги, когато нещо зло се случи в живота ви, можете да бъдете сигурни, че това е ваше дело.
27. Но тогава си задавате въпроса: защо Бог позволява това? Не страда ли Той от нашите грехове? Не плаче ли и Той, когато ни вижда да плачем? Какво би му струвало да ни спести тези падения?
28. Казвам ви: докато не обичате, Бог ще бъде за вас нещо, което не можете да разберете, защото великодушието на вашия Създател е отвъд вашия разум.
29. Станете силни, велики, мъдри, научете се да обичате. Когато обичате, вече няма да имате детското желание да искате да проучите Бога, защото тогава ще Го видите и ще Го почувствате, и това ще ви бъде достатъчно. (248, 29-32)

Гордост и смирение

30. Направете смирението един от най-добрите си съюзници, за да постигнете духовно извисяване. Защото вратите на Царството небесно, което е царството на Духа, са напълно затворени за горделивия. Той никога не ги е преминавал, нито някога ще успее да го направи. Но ако той стане смирен, Аз ще бъда първият, който ще го похвали, и моята милост ще му отвори вратата към вечността. (89, 45)
31. А сега следва още едно от Моите учения, ученици: Истина ви казвам, когато се чувствате силни, велики или превъзхождащи, вие се отдалечавате от Мен, защото вашата гордост задушава чувството на смирение. Но когато се чувствате малки, когато осъзнавате, че сте като атоми сред Моето творение, тогава се приближавате към Мен; защото благодарение на вашата смиреност вие Ме възхищавате, обичате Ме и Ме чувствате близо до себе си. Тогава мислите за всичко велико и непостижимо, което Бог крие в Себе Си и което бихте искали да знаете и да

изпитате. Ви се струва, сякаш чувате ехото на божествения шепот в душата си. (248, 22)

32. Ученик: Когато човек притежава истинско познание за делата, които е извършил, той не се оставя да бъде заслепен от суетата. Той знае, че — ако това неблагородно чувство проникне в неговата същност — неговият разум ще се помрачи и той няма да може да напредва по пътя на развитието, ще застине и ще потъне в летаргия.

33. Суетата е погубила много хора, унищожила е много процъфтяващи народи и е довела до падането на вашите култури.

34. Докато народите имаха за идеали енергичност, способност и напредък, те се радваха на изобилие, блясък и благоденствие. Но когато гордостта ги накара да се чувстват превъзхождащи, когато идеалът им за възходящо развитие беше заменен от неутолимата амбиция да искат всичко за себе си, те започнаха стъпка по стъпка, без да го осъзнават и без да го искат, да разрушават всичко, което бяха изградили, и накрая се сринаха в бездната.

35. Историята на човечеството е пълна с такива преживявания. Затова ви казвам, че е правилно, когато на света възникне народ с велики идеали, който — макар и винаги съзнаващ добрите си дела — не се гордее с тях. По този начин неговият ход няма да бъде спрян, а постигнатият досега блясък утре ще бъде надминат, а по-късно отново ще се увеличи.

36. Когато ви говоря така, Аз се опитвам да ви вдъхновя не само за материални цели: искам думите Ми да бъдат правилно тълкувани, за да можете да ги приложите както към духовното, така и към материалното.

37. Суетата може да обземе човека не само в неговия материален живот, и като доказателство за това, което ви казвам, погледнете паданията и провалите на големите вероизповедания, които в основите си са изядени от суета, гордост и фалшиво великолепие. Винаги когато са вярвали, че са на върха на своята власт, е идвал някой и ги е събуждал от сънищата им, показвал им е грешките им, заблудите им, отклоненията им от закона и от истината.

38. Само чрез истинското познание и изпълнение на Моя закон пред лицето на съвестта това човечество ще може да се издигне към по-висш живот; защото съвестта, която е Моята светлина, е съвършена, е чиста, е справедлива, никога не става суетна и не върви по криви пътища. (295, 18-24)

Доброто, човекът с добра воля

39. Познайте Ме всички, за да не Ме отрича никой — познайте Ме, за да се основава вашата

представа за Бога на истината и да знаете, че там, където се проявява доброто, там съм Аз.

40. Доброто не се смесва с нищо. Доброто е истина, е любов, е милосърдие, е разбиране. Доброто е ясно разпознаваемо и непогрешимо. Познайте го, за да не се заблуждавате.

41. Всеки човек може да върви по различен път; но когато всички се срещнат в една точка, която е доброто, те накрая ще се познаят и ще се обединят.

42. Не е така, ако упорито се самозаблуждават, като придават на доброто вид на зло и маскират злото като добро, както се случва с хората в днешно време. (329, 45 47)

43. От почти 2000 години повтаряте онова изречение, което пастирите от Витлеем чуха: „Мир на земята на хората с добра воля“; но кога сте превърнали добрата воля в действие, за да придобиете право на мир? Истина ви казвам, по-скоро сте направили обратното.

44. Вие сте загубили правото да повтаряте тази фраза; затова днес Аз идвам с нови думи и наставления, за да не са фрази и изрази, които се запечатват във вашия ум, а смисълът на Моето учение, който трябва да проникне във вашето сърце и във вашия дух.

45. Ако искате да повтаряте думите Ми така, както Аз ви ги давам, правете го; но знайте: докато не ги усещате, те няма да имат никаква сила. Изговаряйте ги с дълбоко чувство и смирение, усетете как те вибрират в сърцата ви, тогава Аз ще ви отговоря по такъв начин, че ще разтърся цялото ви същество. (24, 33-34)

46. Казвам ви още веднъж: мир на хората с добра воля, които обичат истината, защото те правят нещо, за да се подчинят на Божията воля. А онези, които се поставят под Моята закрила, неизбежно трябва да почувстват Моето присъствие — както в душата си, така и в човешкия си живот, в борбите си, в нуждите си, в изпитанията си.

47. Хората с добра воля са деца, които се подчиняват на закона на своя Отец. Те вървят по правия път и когато страдат силно, издигат душата си към Мен в желание за прошка и мир.

48. Те знаят, че болката често е необходима, и затова я понасят с търпение. Едва когато стане непоносима, те молят да им бъде облекчен товарът на кръста. „Господи“, казват Ми те, „знам, че душата ми се нуждае от пречистване, от страдание, за да се развива нагоре. Ти знаеш по-добре от мен какво ми е нужно. Ти не можеш да ми дадеш нищо, от което нямам нужда. Нека се изпълни Твоята воля за мен.“

49. Благословени да бъдат онези, които мислят и се молят така, защото те търсят примера на своя Учител, за да го приложат към

изпитанията в живота си. (258, 52-53)

Злото, човекът, поддаден на злото

50. В това време влиянието на злото е по-голямо от това на доброто. Затова силата, която преобладава в човечеството, е тази на злото, от която произтичат егоизмът, лъжата, блудството, гордостта, злорадството, разрушението и всички низши страсти. От това нарушено морално равновесие произтичат болестите, които измъчват човека.

51. Хората нямат оръжия, с които да се борят срещу тези сили. Те са победени и са отведени като пленници в бездната на живот без духовна светлина, без здрава радост, без стремеж към доброто.

52. Точно сега, когато човекът вярва, че стои на върха на знанието, той не знае, че се намира в бездната.

53. Аз, Който познавам вашето начало и вашето бъдеще във вечността, от най-ранните времена дадох на хората оръжия, с които да се борят срещу силите на злото. Но те ги пренебрегнаха и предпочетоха борбата на злото срещу злото, в която никой не побеждава, защото всички ще излязат от нея победени.

54. Написано е, че злото няма да запази господството си, което означава, че в края на времената доброто ще триумфира.

55. Ако Ме попитате какви бяха оръжията, с които Аз въоръжих хората, за да се борят срещу силите или влиянията на злото, Аз ви казвам, че това бяха молитвата, постоянството в закона, вярата в Моето слово и любовта помежду ви. (40, 65-70)

56. Злото е нараснало сред хората, Мой народ. Добротата, добродетелта, любовта са били слаби пред нахлуването на злото, болестите, язвите, епидемиите и нещастията. Всичко това, което е семе на покварените, е заразило сърцата на добрите, е накарало мнозина да се препънат, е намалило броя на верните, защото злото е упражнявало голяма власт над човечеството.

57. Аз позволих това да се случи заради свободата на волята, която ви е дадена. Защото зад цялата поквара, цялата тъмнина и заблуда на хората има божествена светлина, Духът, който не преминава и никога няма да премине. Има една първоначална същност, която е светлата душа, която пази непокътнат целувката, която Отец й даде и която е божественият печат, с който Аз изпратих всичките Си деца по пътя на борбата. Благодарение на този белег нито една от тези души няма да се изгуби. (345, 11-12)

Борбата между доброто и злото

58. Вие също се учудихте пред насилието, което мъжете и жените в своята злоба са проявили през всички епохи на вашето човешко съществуване. Книгата на вашата история е събрала техните имена. В книгата на спомените за вашето съществуване, в книгата, в която Бог записва и съхранява всички ваши дела, всички ваши творения, техните имена също са включени, и вие се учудихте, че една душа, едно човешко сърце може да съхранява толкова сила за злото, да поддържа толкова кураж, за да не трепери пред собствените си дела; че може да заглуши гласа на съвестта си, за да не чуе Божието изискване за отчет, което Той изисква чрез същото от всичките Си деца. И колко дълъг и продължителен е бил житейският път на тези души на тази планета.

59. Тези хора, които поради свободата на волята си са се противопоставили на Моята любов и Моята справедливост, Аз съм използвал и съм се възползвал именно от тяхното неподчинение, за да ги направя Мои слуги. В убеждението, че действат свободно, всичките им мисли, думи и дела бяха инструмент на Моята справедливост — както по отношение на самите тях, така и по отношение на другите.

60. Но кога ще приключи това господство? — Отец ви казва: Господството на злото никога не е властвало (напълно) над човечеството, защото дори във времена на най-голяма поквара е имало верни на Мен хора, които са били послушни на Моето учение, и апостоли на Моя закон. Но борбата е съществувала от самото начало.

61. Коя от тези две сили е била досега по-силна в борбата? Тази на злото! Затова Аз трябваше да се проявя физически сред вас, за да ви помогна , за да съживя вашата надежда и вяра в Мен, за да дам топлина на сърцата ви и да ви кажа: Вие не сте сами по пътя, Аз никога не съм ви лъгал. Никога не трябва да променяте принципите, които съм заложил във вас. Това е пътят на доброто и любовта. (345, 48-49)

62. Вижте как Моята светлина разкъсва мъглата на вашия свят. Аз се боря срещу хората, но само за да изтребя всичко зло, което живее в сърцата им. Аз ще вложа светлината и силата на любовта Си в онези, които Ме следват вярно, и те ще кажат: „Нека потърсим змея, който ни дебне — чудовището, което ни кара да съгрешаваме и да обиждаме Господа.“ Те ще го търсят по моретата, в пустинята, по планините и в горите, в невидимото, и няма да го намерят, защото то живее в сърцето на човека. Само то го е

зачело и там е пораснало, докато не е завладяло земята.

63. Когато блясъкът на моето светлинно мече нарани сърцето на всеки човек, насилието, което извира от злото, ще става все по-слабо, докато не изчезне. Тогава ще кажете: „Господи, с божествената сила на Твоето милосърдие аз победих змея, за когото вярвах, че дебне от невидимото, без да се сещам, че го нося в собственото си сърце.“

64. Когато веднъж мъдростта засияе във всички хора — кой тогава ще се осмели да изкриви доброто в зло? Кой тогава ще отстъпи вечното заради преходното? Истина ви казвам: никой; защото всички вие ще бъдете силни в божествената мъдрост. Грехът е само следствие от невежество и слабост. (160, 51-54)

Изкушения и съблазни

65. Човечеството отглежда многообразни „дървета“; гладът и мизерията на хората ги карат да търсят под тях сянка и плодове, които им предлагат спасение, справедливост или мир. Тези дървета са учения на хора, които често са вдъхновени от омраза, егоизъм, стремеж към власт и мания за величие. Плодовете им са смърт, кръв, разрушение и оскверняване на най-свещеното в живота на човека, а именно свободата на вярата, мисленето и говоренето – с една дума: отнемането на неговата духовна свобода. Това са мрачните сили, които се издигат, за да се борят срещу Светлината. (113, 52-53)

66. Казах ти, възлюбен Израил, че ще дойде време, когато ще се издигнат лоши гласове, за да дадат достъп на един фалшив Исус, и в своето материално стремеж те ще мамят и ще казват, че чрез тях говори Учителят. Ще се издигнат фалшиви „вождове“ и фалшиви „пророци“, фалшиви „войници“, които с думите си и материални стремежи ще искат да ви отклонят от пътя на Светлината и Истината. (346, 38)

67. Молете се, осъзнайте, че сега е времето, в което моята справедливост и моята светлина разбуниха всички тъмни сили. Това е трудно и опасно време, защото дори съществата, които обитават в мрака, ще се представят сред вас като същества на светлината, за да ви съблазнят, за да ви объркат. Аз ви давам Своята светлина, за да не се отклоните от пътя, нито да се оставите да бъдете измамени от онези, които злоупотребяват с Моето име.

68. Измамниците не са само невидими същества, вие ги срещате и въплътени в хора, които ви говорят за учения, които се преструват на светлина, но които противоречат на Моите учения. На тях не трябва да обръщате внимание. (132, 7-8)

69. Моето царство е силно и могъщо, и ако съм допуснал пред Моята сила и Моята мощ да се издигне друга сила — тази на злото — то е за да докажа Моята; за да изпитате и видите силата на Моята светлина и Моята истина пред лицето на измамата и мрака. Това се случва, за да разберете, че онова царство на тъмните сенки на заблудите и изкушенията, макар и да има голяма сила, е Мой инструмент и всъщност Аз се служа с него.

70. Когато ви изпитвам, това не става, за да ви спра по пътя на вашето развитие, защото очаквам вашето пристигане в Моето царство. Но Аз искам да дойдете при Мен победоносно след битките, да сте силни след борбата, изпълнени със светлината на духовния опит след дългото пътуване, пълни с заслуги в Духа, за да можете смирено да вдигнете лицето си и да видите Отца в мига, когато Той се приближава, за да ви даде Своята божествена целувка — целувка, която съдържа цялото щастие и всички съвършенства за вашата душа. (327, 8-9)

Морални престъпления

71. Хора, хора, които всички се блъскате един в друг! Намерих ви да отричате злобата си и да се хвалите с това, което смятате за величие, докато криете петната си. Но Аз ви казвам, че човекът, който се смята за достоен за похвала в своята привидна величие, е душевно беден. А на онези, които поради липса на добродетели хулят грешките на другите и съдят чуждите простъпки, трябва да кажа, че са лицемери и са много далеч от справедливостта и истината.

72. Не само онези убиват, които отнемат живота на тялото, но и онези, които разкъсват сърцето чрез клевети. Онези, които убиват чувствата на сърцето, вярата, идеала, са убийци на душата. И колко от тях живеят свободни, без затвор и без вериги.

73. Не се учудвайте, че ви говоря така, защото виждам сред вас разрушени домове, защото, пренебрегвайки задълженията си, сте поели нови ангажименти извън тях, без да се грижите за болката и изоставеността на вашите близки. Огледайте се, колко разрушени домове има, колко жени в разврат и колко деца без баща. Как биха могли в тези сърца да съществуват нежността и любовта? Не мислите ли, че този, който е убил щастието на тези хора и е унищожил това, което беше свято, е престъпник?

74. Вие сте свикнали толкова с злото, че дори наричате велики онези хора, които изобретяват новите оръжия на смъртта, защото те могат да унищожат милиони човешки животи за миг. И дори ги наричате учени. Къде е вашият разум? Велик може да бъде само този, който има дух, а

учен е само този, който върви по пътя на истината. (235, 36-39)

Безсилие и преходност на злото

75. Велика, много велика е в вашите очи човешката поквара, ужасна ви се струва властта и силата на злото, която упражняват хората; и все пак Аз ви казвам, че тя е слаба пред силата на Моята справедливост, пред Моята Божественост, която е Господ на съдбата, на живота, на смъртта и на цялото творение. (54, 70)

76. Само едно същество, което би било всемогъщо като Мен, би могло да се бори с Мен. Но вярвате ли, че ако от Мен произлезе божество, то ще бъде против Мен? Или вярвате ли, че то може да възникне от нищото? От нищото нищо не може да възникне.

77. Аз съм Всичко и никога не съм се раждал. Аз съм началото и краят, Алфата и Омегата на всичко сътворено.

78. Можете ли да си представите, че някое от създадените от Мен същества би могло да се издигне до Бога? Всички създания имат граници, а за да бъдеш Бог, е необходимо да нямаш граници. Който е лелеял тези мечти за власт и величие, е паднал в мрака на собствената си гордост. (73, 34-35)

79. Истина ви казвам, няма сила, която да можете да противопоставите на Моята любов. Враговете се оказват жалки, противниковите сили са слаби, оръжията, които се опитаха да се борят срещу истината и справедливостта, винаги са били крехки.

80. Борбата, която силите на злото са водили срещу Божествената справедливост, ви се е струвала като безкраен конфликт. И все пак — в светлината на вечността той ще бъде като миг, а прегрешенията, извършени по време на несъвършенството на душата ви, ще бъдат като малка петънце, което вашата добродетел и Моята любяща справедливост ще изтрият завинаги. (179, 12-13)

Силата на прощението

81. Всички вие, хора, питам ви и при това разглеждам този народ тук като ваши представители: Кога ще се издигнете вътрешно, ще се обичате помежду си и ще си простите взаимно обидите? Кога най-накрая ще настъпи мир на вашата планета?

82. Прощението, което произтича от любовта, се учи само в Моето учение, и то притежава мощна сила да превръща злото в добро, да обръща грешника към добродетелта и да го преобразува.

83. Научете се да прощавате и ще имате началото на мира във вашия свят. Ако е необходимо да прощавате хиляда пъти, правете го хиляда пъти. Не осъзнавате ли,

че помирението в подходящия момент ви спестява да изпиете чашата на страданието? (238, 12-14)

84. Докато сте хора, спомняйте си Ме на онова кръст, как простих на моите палачи, благослових ги и ги изцелих, за да благославяте по същия начин през целия си тежък житейски път онези, които ви причиняват несправедливост, и да правите всичко възможно добро на онези, които са ви сторили зло. Който постъпва така, той е Мой ученик, и наистина, казвам му, че болката му винаги ще бъде кратка, защото в моментите на изпитанията му ще му дам да почувства Моята сила. (263, 56)

85. Прощавайте си един на друг и в това ще намерите облекчение за себе си и за този, който ви е сторил зло. Не носете тежестта на омразата или на злобата в душата си; бъдете с чисто сърце и ще сте открили тайната на мира и ще живеете като апостоли на Моята истина. (243, 63)

Глава 41 – Връзката между този свят и отвъдното

Вдъхновение и подкрепа от Духовния свят

1. Всички вие се движите по стълбището на духовното усъвършенстване; някои са достигнали развитие, което в момента все още не можете да разберете, други идват след вас.

2. Великите души, велики чрез своята борба, чрез своята любов, чрез своите усилия, търсят хармония с малките си братя и сестри, с отдалечените, с небрежните; техните задачи са благородни и възвишени, тяхната любов към Моята Божественост и към вас също е много голяма.

3. Тези души знаят, че са създадени за дейност, за по-висше развитие; те знаят, че за децата на Бога няма бездействие. В творението всичко е живот, движение, равновесие, хармония; и затова тези безбройни същества работят, полагат усилия и се радват в своята борба, в осъзнаването, че по този начин прославят своя Господ и служат на напредъка и усъвършенстването на своите ближни.

4. Днес, когато сте се отклонили от пътя, който ви е начертан от моя закон, вие не познавате влиянието, което тези ваши братя и сестри оказват върху вас; но ако притежавате чувствителността да възприемате онези излъчвания, вдъхновения и послания, които те ви изпращат, ще имате представа за безбройните занимания и благородни дела, на които те посвещават своето съществуване.

5. Трябва да знаете, че тези души, в своята любов и уважение към законите на Създателя, никога не вземат това, което не им се полага, нито докосват

забраненото, нито нахлуват там, където знаят, че не им е позволено, за да не нарушат хармонията на основните елементи на Сътворението.

6. Колко различно постъпват хората на Земята, които в стремежа си да бъдат велики и могъщи в света, без ни най-малко уважение към Моите учения, с ключа на науката търсят разрушителните сили на природата, отварят вратите към неизвестни сили и по този начин разрушават хармонията в природата, която ги заобикаля!

7. Кога човекът ще разбере как да стане възприемчив, за да чуе мъдрите съвети на Духовния свят и по този начин да се води от техните вдъхновения?

8. Истина ви казвам, това би било достатъчно, за да ви отведе по сигурен път към върха на планината, която ви очаква; там бихте видели пред себе си права и светла пътека, която са изминали душите, които сега са тук само за да ви правят добро и да ви помагат във вашите трудности, като ви приближават стъпка по стъпка към края на пътя, където вашият Отец ви очаква всички.

9. Тъй като ви говорих за добротата и духовната висота на тези същества, трябва да ви кажа, че те, както и вие, от самото начало са имали дара на свободата на волята, тоест истинската и свята свобода на действието, което е доказателство за любовта на Създателя към децата Му. (20, 28-36)

10. Вие не вървите сами, защото Моята подкрепа и Моята светлина са с всеки от вас. Но в случай, че това ви се стори малко, Аз съм поставил до всяко човешко същество духовно светлинно същество, за да бди над вашите стъпки, да ви предупреждава за всяка опасност, да ви служи като спътник във вашата самота и като опора в пътуването на живота. Това са онези същества, които наричате ангели-пазители или защитници.

11. Никога не се показвайте неблагодарни към тях и не бъдете глухи за техните внушения, защото вашите сили няма да са достатъчни, за да издържите всички изпитания на живота. Имате нужда от онези, които са по-напреднали от вас и които знаят нещо за вашето бъдеще, защото Аз съм им го разкрил.

12. Борбата на тези същества е много тежка, докато не достигнете духовност, защото от ваша страна допринасяте много малко, за да ги подкрепите в тяхната трудна мисия.

13. Когато вашето духовно усъвършенстване ви позволи да усетите и възприемете присъствието на онези ваши братя и сестри, които невидимо, без никаква показност, действат за вашето благополучие и напредък, тогава ще съжалявате, че сте ги

принудили да се мъчат толкова много и да страдат заради вашите грехове. Но ако това прозрение възникне във вас, то е само защото в ума ви вече е просветнало. Тогава ще се събудят съчувствие, благодарност и разбиране към тях.

14. Колко голямо щастие ще изпитат вашите покровители, когато видят, че усилията им се подкрепят от вас и че тяхното вдъхновение е в хармония с вашето извисяване!

15. Имате толкова много братя и сестри и толкова много приятели в „Духовната долина", които не познавате.

16. Утре, когато познанието за Духовния живот се е разпространило по целия свят, човечеството ще осъзнае значението на онези същества до вас и хората ще благославят Моята Провидение. (334, 70-76)

17. Истина ви казвам, ако вярата ви беше твърда, нямаше да имате желание да усещате присъствието на Духовното с плътските си сетива, защото тогава душата с нейната фина чувствителност щеше да възприема онзи свят, който непрестанно пулсира около вас.

18. Да, човечество, ако се чувстваш далеч от духовния свят, тези същества не могат да се чувстват далеч от хората, тъй като за тях няма разстояния, граници, нито препятствия. Те живеят в духовното и затова не могат да бъдат далеч от живота на човешките същества, чието най-висше предназначение е възходящото развитие и усъвършенстването на душата. (317, 48-49)

19. Единственото разстояние, което съществува между вас и Бога или между вас и едно духовно същество, не е материално разстояние, а духовно, причинено от вашата липса на подготовка, чистота или готовност да приемете вдъхновението и духовния влияние.

20. Никога не поставяйте това разстояние между вас и вашия Учител или между вас и Духовния свят, тогава винаги ще се радвате на благата, които моята любов излива върху онези, които знаят как да ги търсят. Винаги ще имате усещането, че Духовният свят е близо до сърцата на онези, които се подготвят да го почувстват.

21. Колко голямо е разстоянието, което човечеството на това време поставя между себе си и Духовния живот! То е толкова голямо, че хората днес се чувстват безкрайно далеч от Бога и смятат Царството небесно за далечно и недостижимо. (321, 76-78)

22. Казвам ви, че няма нито един човешки разум, който да не живее под влиянието на духовния свят.

23. Мнозина ще отрекат това, но никой няма да може да докаже, че е невъзможно човешкият разум да приема мислите и

вибрациите не само на духовните същества и на своите събратя, но и на Моите.

24. Това е откровение за цялото човечество — откровение, което, когато бъде разпространено, ще намери отворени сърца, които ще го приемат с голяма радост; също така то ще срещне и упорити противници и борци.

25. Но какво ще могат да направят те, за да попречат на светлината на Духовното царство да засияе в живота на хората? Какви средства ще могат да използват невярващите, за да изключат тази вибрация? Кой е този, който се смята за стоящ извън вселенското влияние, което е съзидателната и оживяваща сила на Бога?

26. Аз се обръщам към вашия дух, към вашата душа и към вашия разум, но ви казвам още веднъж, че получавате послания, идеи и вдъхновения от други нива на съществуване и че, точно както не знаете откъде е дошла душата ви, за да се въплъти в тези ваши тела, така и не знаете кой ѝ се явява невидим и неосезаем. (282, 33-37)

Объркани и злонамерени духове

27. Това време е различно от Първото и Второто. Днес вие живеете в хаос от разбушували се видими и невидими елементи. Горко на този, който не бди, защото той ще бъде победен, а който е подготвен, трябва да се бори!

28. Хиляди невидими очи ви наблюдават; едни, за да ви дебнат по пътя ви и да ви съборят, други, за да ви пазят. (138, 26-27)

29. Големите легиони от объркани души водят война с хората, като се възползват от тяхното невежество, затъпяване и липса на духовно виждане; а хората не са подготвили оръжията си на любовта, за да се защитят от техните атаки, поради което в тази битка изглеждат като беззащитни същества.

30. Беше необходимо моето духовно учение да дойде при вас, за да ви научи как трябва да се подготвите, за да излезете победители от тази битка.

31. От онзи невидим свят, който твори и живее във вашия собствен свят, излъчват се влияния, които преследват хората — било то в ума им, в чувствата им или във волята им — и ги превръщат в покорни слуги, в роби, в инструменти, в жертви. Навсякъде се появяват духовни откровения, а въпреки това хората от този свят продължават да не искат да възприемат това, което обгражда духа им.

32. Необходимо е да започне битката, да се унищожи мрака, за да може, когато светлината просияе в хората, всички, обединени в истинска общност, да тръгнат и чрез молитвата да победят в борбата, която водят

срещу онези сили, които са ги властвали толкова дълго време.

33. Хората и народите са паднали под властта на тези влияния, без човечеството да го забележи. Редки и неизвестни болести, породени от тях, са повалили хората и са объркали учените.

34. Колко раздор, колко объркване и болка е натрупал човекът върху себе си. Липсата на молитва, морал и духовност е привлякла нечистите и объркани същества. Но какво може да се очаква от онези, които са изоставени без светлина и без подготовка?

35. Там са онези, които сте измамили и потискали, които сте разтърсили и унижили. Те могат да ви изпратят само объркване и мрак, могат само да отмъщават и само да ви упрекват. (152, 22-28)

36. Легиони от същества на мрака се спускат като бурени облаци сред човечеството, предизвикват преврат, объркват мислите и помрачават сърцата на хората. И макар това човечество да разполага с оръжия, за да се защити срещу тези коварни атаки, едните не знаят как да ги използват, а другите дори не подозират, че ги притежават. (240, 53)

37. Днешното човечество, колкото и многобройно да ви се струва, е много малко в сравнение със света на духовните същества, които го обкръжават. С каква сила тези легиони нахлуват по пътищата на хората; но те не възприемат този свят, който ги обгражда, не го усещат и не го чуват. (339, 29)

38. Човек, който е потънал в греховен живот, е способен да привлече след себе си цяла легион от същества на мрака, които ще направят така, че той да остави по пътя си следа от зловещи влияния. (87, 7)

39. Ако оттук можехте да видите „Духовната долина", където обитават материализираните същества – онези, които не са направили нищо за духовното пътуване след този живот – щяхте да бъдете съкрушени. Но нито за миг не бихте казали: „Колко ужасна е Божията справедливост!" Не, вместо това бихте възкликнали: „Колко неблагодарни, колко несправедливи и жестоки сме към себе си! Колко безразлични към душата си и колко студени сме били като ученици на Исус!"

40. Затова Отец е позволил тези същества понякога да се проявяват във вашия живот и да ви носят болезнената, изпълнена със страх вест за мрачния и безмирен живот, който водят. Те са обитатели на свят, който не притежава нито сияйната светлина на духовните обители, нито красотите на Земята, която са обитавали преди. (213,52-53)

41. Легионите от души, които безцелно блуждаят по света и по различни начини чукат на вратите

на сърцата на хората, често са гласове, които искат да ви кажат, че трябва да се събудите, че трябва да отворите очите си за реалността, че трябва да се покаете за грешките си и да се обновите, за да не се наложи по-късно, когато оставите тялото си в лоното на земята, да оплаквате, както те, своята самота, невежеството и материализма си. Разпознайте в това как дори от мрака извира светлина, защото нито едно листо от дървото не се движи без моята воля; по същия начин тези духовни прояви, които с всеки изминал ден стават все повече, накрая ще залее хората до такава степен, че в крайна сметка ще победят скептицизма на човечеството. (87, 65)

42. Молете се за онези, които се разделят с вас и тръгват към отвъдното, защото не на всички им се удава да намерят пътя, не всички са способни да се издигнат духовно, нито всички постигат мир в кратко време.

43. Някои живеят в духовното под илюзията за материалния живот; някои страдат от силни угризения; други са безчувствени, погребани заедно с телата си под земята, а трети не могат да се разделят с близките си, с онези, които са останали на света, защото оплакването, егоизмът и човешкото невежество ги задържат, привързват ги към материята и ги лишават от мира, светлината и напредъка.

44. Позволете на онези души, които все още пребивават в този свят, да продължат напред, без да им се полага още нещо; позволете им да се откажат от благата, които са притежавали и обичали в този живот, за да могат да издигнат душата си към безкрайността, където ги очаква истинското наследство. (106, 35-37)

45. За вашата душа ще бъде много благотворно да бъдете посрещнати от тях при пристигането ви в „Духовната долина“ и да получите знаци на благодарност за милосърдието, което сте им оказали. Голяма ще бъде радостта ви, когато ги видите пропити от светлина.

46. Но колко мъчително би било, ако срещнете онова множество от същества, които са помрачени от объркване, и знаете, че те са очаквали от вас акт на любов, а вие не сте им го предоставили. (287, 58)

47. Истина ви казвам: когато се отнасям към вас, хората, с толкова много любов и милосърдие, с същата грижовна любов се обръщам и към онези, които изкупват своите предишни простъпки в отвъдното. Аз изпращам на тези същества Своята светлина, за да ги освободя от тяхното объркване, което е като мрак, и от самообвиненията им, които са „огън“, за да ги изпратя след това сред хората; така че онези, които по-рано сееха болка в сърцата ,

сега, обдарени със светлината на познанието, да станат благодетели и защитници на собствените си братя и сестри. (169, 6)

Борбата на духовете за хората

48. Отвъд вашия човешки живот съществува свят на духове, вашите братя и сестри, същества, невидими за човека, които се борят помежду си, за да ви завладеят.

49. Тази борба има своята причина в различността на развитието, в което се намират едните и другите. Докато съществата на Светлината, водени от идеала за любов, хармония, мир и усъвършенстване, озаряват пътя на човечеството със светлина, винаги ви вдъхновяват към доброто и ви разкриват всичко, което е за благото на хората, съществата, които все още се придържат към земния материализъм, които не са успели да се откъснат от своя егоизъм и любов към света или които подхранват за неопределено време човешките страсти и наклонности, поръсват пътя на хората с обърквания, като затъмняват ума, заслепяват сърцата, поробват волята, за да се възползват от хората и да ги превърнат в инструменти на своите планове, или за да ги използват, сякаш са техни собствени тела.

50. Докато Духовният свят на Светлината се стреми да спечели душата на хората, за да й отвори пролом към вечността; докато тези благословени войнства неуморно се трудят да нарастват в любов, да станат медицински сестри при болничното легло, да станат съветници до човека, който носи тежестта на голяма отговорност, съветници на младежта, защитници на децата, спътници на онези, които са забравени и живеят сами, легионите от същества без светлината на духовната мъдрост и без възвисяващото чувство на любов също работят неуморно сред хората. Но тяхната цел не е да ви улеснят пътя към Духовното царство — не; намерението на тези същества е напълно противоположно, тяхното стремеж е да владеят света, да продължат да бъдат господари на него, да се увековечат на Земята, да владеят хората и да ги превърнат в роби и инструменти на своята воля — с една дума: да не позволят да им бъде отнето това, което винаги са считали за свое: света.

51. И така, ученици: между едните и другите същества бушува ожесточена борба — борба, която вашите физически очи не виждат, но чиито отражения се усещат ден след ден във вашия свят.

52. За да може човекът да се защити и да се освободи от лошите влияния, той се нуждае от

познание за истината, която го заобикаля, трябва да се научи да се моли с духа и трябва също така да знае с какви способности е надарено неговото същество, за да може да ги използва като оръжия в тази велика битка на доброто срещу злото, светлината срещу мрака, духовността срещу материализма.

53. Именно Духовният свят на Светлината действа, бори се и подготвя всичко, за да може един ден светът да поеме по пътя към духовността.

54. Помислете за всичко това и ще можете да си представите ожесточеността на тази борба на вашите духовни братя и сестри, които се стремят към спасението на хората — борба, която за тях е чаша, с която вие непрестанно им давате да пият жлъчката на неблагодарността, тъй като се ограничавате да приемате от тях всичко добро, което ви дават, но без никога да застанете до тях, за да им помагате в борбата им.

55. Малко са онези, които знаят как да се присъединят към тях, малко са онези, които са отворени за техните вдъхновения и следват техните указания. Но колко силно преминават те през живота, колко защитени се чувстват, какви наслади и вдъхновения окрилят духа им!

56. По-голямата част от хората са разкъсвани между двете влияния, без да се решат за едното, без да се посветят изцяло на материализма, но и без да полагат усилия да се освободят от него и да одухотворят живота си, тоест да го извисят чрез доброто, чрез знанието и духовната сила. Те все още са в борба със себе си.

57. Онези, които са се предали изцяло на материализма, без да се интересуват вече от гласа на съвестта, и които пренебрегват всичко, доколкото се отнася до душата им, вече не се борят, те са били победени в борбата. Те вярват, че са победили, вярват, че са свободни и не осъзнават, че са пленници и че ще бъде необходимо легионите на Светлината да слязат в мрака, за да ги освободят.

58. Това послание на Светлината изпращам на всички народи на Земята, за да се събудят хората, за да осъзнаят кой е врагът, с когото трябва да се борят, докато го победят, и какви оръжия носят със себе си, без да го знаят. (321, 53 63)

Връзката с Божия духовен свят

59. Ученици, събудете се и разпознайте времето, в което живеете. Казвам ви: както никой не може да спре Моята справедливост, така и никой не може да затвори вратите към отвъдното, които Моята милост ви е отворила. Никой няма да може да попречи на посланията на светлината, надеждата и мъдростта от онези светове да достигнат до хората. (60, 82)

60. Аз ви позволих за кратко време да влезете във връзка със съществата от отвъдното, което не одобрих в „Второто време“, защото тогава не бяхте подготвени за това — нито те, нито вие. Тази врата беше отворена от Мен в това време и с това Аз изпълнявам предсказанията на Моите пророци и някои от Моите обещания.

61. През 1866 г. тази невидима врата се отвори за вас, както и посредническият орган на избраните да разгласят онова послание, което духовете на Светлината щяха да донесат на хората.

62. Преди тази година в нациите и народите на Земята се явиха духовни същества, които бяха предвестници на Моето пришествие. (146, 15)

63. Ако днешните хора не бяха толкова твърди и безчувствени, те без съмнение постоянно биха получавали послания от Духовния свят, а от време на време биха се оглеждали, заобиколени от множества същества, които неуморно работят за пробуждането на хората, и биха установили, че никога не са сами.

64. Едни наричат този свят „невидим”, други – „отвъден”. Но защо? Просто защото им липсва вярата, за да „видят” духовното, и защото тяхната човешка нищета им дава усещането, че са далечни и чужди на един свят, който би трябвало да чувстват в сърцата си. (294, 32-33)

65. Вие се учудвате, че едно духовно същество се проявява или влиза във връзка с вас, без да мислите, че и вие се изразявате и дори се проявявате в други светове, в други сфери.

66. Вашата „плът“ не осъзнава, че душата ви се свързва с Мен в моментите на молитвата, тя не е в състояние да възприеме приближаването към вашия Господ посредством този дар – не само към Моя Дух, но и към вашите духовни братя и сестри, за които си спомняте в моментите на молитвата.

67. Също така вие не осъзнавате, че в часовете на почивка, когато тялото спи, душата, в зависимост от нивото на своето развитие и духовност, се отделя от тялото си и се появява на отдалечени места, дори в духовни светове, които вашият ум дори не може да си представи.

68. Никой да не се учудва на тези откровения. Разберете, че в момента се приближавате към завършването на времената. (148, 75-78)

69. Искам чистите мисли да бъдат езикът, на който общувате с вашите братя и сестри, които обитават в Духовния свят, за да се разбирате по този начин, и наистина, вашите заслуги и добри дела ще бъдат от полза за тях; както и влиянието на тези Мои деца, техните вдъхновения и

тяхната закрила за вас ще бъдат мощна помощ по вашия жизнен път, за да дойдете заедно при Мен.

70. Духовно се извисете и ще изпитате в живота си благотворното присъствие на онези същества: ласката на майката, която остави детето си на земята , сърдечността и съветите на бащата, който също трябваше да си отиде. (245,7-8)

71. Това дело ще бъде критикувано и отхвърлено от мнозина, когато разберат, че в него са се проявили духовни същества. Но не се тревожете, защото само невежите ще се противопоставят на тази част от Моите учения.

72. Колко пъти апостолите, пророците и посланиците на Господа са говорили на света под влиянието на духовни същества на светлината, без човечеството да осъзнава това, и колко пъти всеки от вас е действал и говорил по волята на духовни същества, без да го забележите! И точно това, което винаги се е случвало, Аз ви потвърдих сега. (163, 24-25)

73. Ако само любопитството ви подтикне да търсите връзка с отвъдното, няма да намерите истината; ако желанието за величие или суетата ви подтикнат към това, няма да получите истинско откровение. Ако изкушението омагьоса сърцето ви с фалшиви цели или егоистични интереси, също няма да получите връзка със Светлината на Светия ми Дух. Само вашето благоговение, вашата чиста молитва, вашата любов, вашата милосърдие, вашето духовно възвисяване ще предизвикат чудото, при което душата ви ще разпери криле, ще прекоси пространствата и ще достигне до духовните обители, доколкото това е Моята воля.

74. Това е благодатта и утехата, които Светият Дух ви е отредил, за да видите едно и също пристанище и да се убедите, че няма смърт и няма отчуждение, че нито едно от Моите създания не умира по отношение на Вечния живот. Защото в това „Трето време“ вие ще можете да прегърнете в духовна прегръдка и онези същества, които са напуснали този земен живот и които сте познавали, които сте обичали и които сте загубили в този свят, но не и във вечността.

75. Мнозина от вас са влезли във връзка с тези същества с помощта на Моите „работници“. Но наистина, казвам ви, това не е съвършеният начин за установяване на контакт, и наближава времето, когато въплътените и безтелесните души ще могат да общуват помежду си от дух към дух, без да използват никакви материални или човешки средства, а именно чрез вдъхновение, чрез дара на душевната чувствителност, откровението или способността за

предчувствие. Очите на вашия дух ще могат да възприемат присъствието на отвъдното, след което сърцето ви ще съпреживее проявленията на живота на същества, които населяват „Духовната долина“, и тогава радостта на вашия дух, както и вашето познание и любов към Отца, ще бъдат големи.

76. Тогава ще разберете какво е животът на вашата душа, коя е тя и коя е била, като се познаете сами, без да се виждате в толкова тесни граници като онези, които съответстват на вашите тела. Защото Отец ви казва: Макар и материята на вашите тела да е наистина малка — колко е подобен вашият дух на Моя Божествен Дух! (244, 21-24)

Глава 42 – Вина и изкупление, изпитания и страдания

Необходимостта от покаяние и изкупление

1. Когато често позволявам да пиете от същата чаша, която сте дали на ближните си, това става, защото само така някои разбират злото, което са причинили; и като преминават през същото изпитание, което са наложили на другите, те ще познаят болката, която са им причинили. Това ще просвети душите им и ще доведе до разбиране, покаяние и, следователно, до изпълнение на Моя закон.

2. Но ако искате да избегнете страданията или да не изпиете чашата на горчивината, можете да постигнете това, като изкупите вината си чрез покаяние, чрез добри дела, чрез всичко онова, което съвестта ви подсказва да направите. Така ще изкупите дълг на любовта, ще върнете честта, живота или мира, здравето, радостта или хляба, които някога сте отнели на ближните си.

3. Вижте колко различна е реалността на Моята справедливост от онова представление, което сте си създали за вашия Отец!

4. Не забравяйте: когато ви казах, че никой от вас няма да се изгуби, със сигурност ви казах също, че всеки дълг трябва да бъде изплатен и всяко простъпване да бъде изтрито от Книгата на живота. От вас зависи да изберете пътя, по който да стигнете до Мен. Вие все още притежавате свободата на волята.

5. Ако предпочитате закона на отмъщението от древните времена, както все още го прилагат хората от горделивите народи, погледнете резултатите от него!

6. Ако искате мярката, с която измервате ближните си, да се приложи и към вас, не е нужно дори да чакате влизането си в отвъдния живот, за да получите Моята справедливост; защото тук

(на Земята), когато най-малко го очаквате, ще се окажете в същото критично положение, в което сте поставили ближните си.

7. Но ако искате да ви помогне един по-висш закон — не само за да ви освободи от болката, която най-много се страхувате, но и за да ви вдъхне благородни мисли и добри чувства, молете се, призовавайте Ме и след това вървете по пътя на борбата, за да ставате все по-добри, за да бъдете силни в изпитанията — с една дума: за да изплатите с любов дълга, който имате към вашия Отец и към ближните си. (16, 53-59)

8. Често някой Ме пита: „Учителю, ако прощаваш нашите простъпки — защо тогава позволяваш да ги изкупуваме с болка?“ На това Аз ви казвам: Аз ви прощавам, но е необходимо да поправите тези простъпки, за да върнете чистотата на душата си. (64, 14)

9. Казах ви, че дори и последната петна ще бъде изтрита от сърцето на човека, но ви казвам също, че всеки трябва да измие собствените си петна. Спомнете си, че ви казах: „С каквато мярка мерите, с такава ще бъдете измерени“, и: „Каквото посееш, това ще пожънеш.“ (150, 47)

10. От материалните дарове, които човечеството Ми принася, Аз приемам само доброто намерение, ако то е наистина добро; защото не винаги в даровете се изразява великодушно и благородно намерение. Колко често хората Ми предлагат жертвите си, за да прикрият злите си дела или за да поискат нещо от Мен в замяна. Затова ви казвам, че мирът на душата не се купува, че вашите тъмни петна не се измиват с материално богатство, дори и да можехте да Ми предложите най-голямото съкровище.

11. Разкаяние, болка от това, че сте Ме обидили, обновление, поправяне, изкупване на извършените простъпки, всичко това с смирението, което ви научих — да, тогава хората Ми принасят истинските жертви на сърцето, душата и мислите, които са безкрайно по-угодни на вашия Отец 508 Глава 42 от тамян, цветя и свещи. (36, 27-28)

Законът за изкуплението

12. Имали сте една възможност след друга и в това можете да разпознаете Моята безкрайна любов към вас; защото Аз съм ви дарил и съм предоставил на вашето същество възможността да поправите грешките си, да пречистите и усъвършенствате душата си, вместо да ви накажа или да ви осъдя на вечно проклятие, както сте били свикнали да мислите по-рано.

13. Кой, който познава тези учения и вярва, че те са истински, би се осмелил да обърне гръб на своята задача на Земята, въпреки

че знае, че с това причинява още по-тежко изкупление за душата си?

14. Защото макар да е вярно, че моята справедливост ви предлага нови възможности да изчистите петната и да поправите грешките, също така е вярно, че с всяка възможност броят на изпитанията нараства и че усилията и страданията стават все по-интензивни, точно както и извършените грешки стават все по-тежки.

15. Вашият дълг — не бива да се говори за наказание — ще се състои в това да възстановите, да обновите, да поправите и да изплатите до последната вината. Никой – нито вашият Небесен Отец, нито вашите братя и сестри на Земята или в „Духовната долина“ – няма да направи това, което само вие трябва да направите, макар че Аз ви казвам, че винаги ще отговарям на вашия призив. Когато се чувствате самотни и изоставени, ще усетите Моето присъствие, а Духовният свят винаги ще идва, за да ви подкрепи в носенето на кръста ви. (289, 45-47)

16. Само Моята любов и Моята справедливост могат днес да защитят онези, които жадуват за тях. Само Аз, в Моята съвършена справедливост, мога да приема онези, които отнемат живота си.

17. Ако те знаеха, че изоставеността на душата е по-ужасна от самотата в този свят, те биха издържали търпеливо и смело до последния ден от земното си съществуване. (165, 73-74)

18. Аз не унищожавам никое от децата Си, колкото и да Ме наранява; Аз ги запазвам и им давам възможност да поправят простъпката си и да се върнат на пътя, който са напуснали. Но въпреки че съм им простил, те се сблъскват с плода на делата си, и именно те ги съдят и им показват правия път. (96, 55)

Причината за изпитанията и страданията

19. Познайте себе си! Аз съм наблюдавал съществуването на хората през всички времена и знам какъв е бил причината за цялата им болка и нещастие.

20. От най-ранните времена съм виждал как хората си отнемаха живота (един на друг) от завист, от материализъм, от жажда за власт; винаги са пренебрегвали душата си, вярвайки, че са само материя, и когато е настъпил часът да оставят човешката си форма на земята, е останало само това, което са създали в материалния си живот, без да пожънат никакво блаженство за духа; защото не са го търсили, не са мислили за него, не са се интересували нито от добродетелите на духа, нито от знанието. Те се задоволяваха да живеят, без да търсят пътя, който ги води към Бога. (11, 42-43)

21. Днес, въпреки напредъка на вашата цивилизация, вие все повече се отдалечавате от материалната природа, както и от духовното, от чистото, от това, което е от Бога. Затова с всеки етап от живота си попадате във все по-голяма слабост, във все по-голямо страдание, въпреки желанието ви да ставате по-силни и по-щастливи с всеки ден, който прекарвате на Земята. Но сега ще направите крачка напред в изпълнението на Моя закон, о, жители на Земята! (16, 35)

22. Изпитанията, с които се сблъсквате по пътя на живота си, не са случайни, Аз ви ги изпратих, за да придобиете заслуги. Нито едно листо от дървото не се движи без Моята воля, и Аз съм както в големите, така и в малките дела на Сътворението.

23. Бдете и се молете, за да научите какъв е плодът, който трябва да съберете от всяко изпитание, за да бъде изкуплението ви по-кратко. Поемете кръста си с любов и Аз ще направя така, че да носите изкуплението си с търпение. (25, 6)

24. Когато хората сред смях, удоволствия и суета Ме забравят и дори Ме отричат, защо се отчайват и треперят, когато пожънат реколтата от сълзи, която измъчва душата и тялото им? Тогава те богохулстват, казват, че няма Бог.

25. Човекът е достатъчно смел, за да съгреши, решен да се отклони от пътя на Моя закон; но Аз ви уверявам, че той е изключително страхлив, когато става въпрос да изкупи и да изплати дълговете си. Въпреки това Аз ви укрепвам във вашата страхливост, пазя ви във вашите слабости, изтръгвам ви от вашата летаргия, изсушавам сълзите ви и ви давам нови възможности, за да възвърнете изгубената светлина и да откриете отново забравения път на Моя закон.

26. Аз идвам да ви донеса, както във „Второто време“, хляба и виното на живота, както за душата, така и за тялото, за да живеете в хармония с всичко, създадено от вашия Отец.

27. По Моите пътища цъфтят добродетелите, а по вашите има тръни, пропасти и горчивини.

28. Който казва, че пътищата на Господа са пълни с тръни, не знае какво говори, защото Аз не съм създал болката за никое от децата Си; но онези, които са се отклонили от пътя на светлината и мира, при завръщането си към него ще трябва да понесат последствията от вината си.

29. Защо изпихте чашата на страданието? Защо забравихте заповедта на Господа, както и мисията, която ви поверих? Защото заменихте Моя закон с вашия, и ето резултатите от вашата суетна мъдрост: горчиво страдание, война, фанатизъм,

разочарования и лъжи, които ви задушават и изпълват с отчаяние. И най-болезненото за материализирания човек, за този, който подчинява всичко на своите изчисления и на материалните закони на този свят, е, че след този живот той все още ще носи със себе си тежестта на своите заблуди и наклонности. Тогава страданието на душата ви ще бъде много голямо.

30. Отърсете се тук от тежестта на греховете си, изпълнете Моя закон и елате скоро. Помолете за прошка всички, които сте наранили, и оставете останалото на Мен; защото времето ви за любов ще бъде кратко, ако наистина решите да го направите. (17, 37-43)

31. Елате всички при Мен, вие, които носите скрита болка в сърцата си. Тайно носите в себе си болка, причинена ви от предателство, и вашата огорченост е голяма, защото това беше много обичано същество, което ви нарани дълбоко.

32. Успокойте се в себе си, за да ви просвети молитвата и да можете да разберете дали не сте били вие причината за това, че сте били предадени. Тогава молитвата ще ви укрепи в мисълта, че трябва да простите на онези, които са ви предали във вашата любов, вашата вяра, вашето доверие.

33. Истина ви казвам, в същия миг, в който простите на този, който ви е обидил, ще почувствате напълно Моя мир; защото в този миг вашият дух ще се е съединил с Моя, и Аз ще разпростря Моята мантия, за да ви простя и да ви обгърна и двамата в Моята любов. (312, 49-51)

34. В истината Учителят ви казва: Аз съм подготвил за всяка душа царство на мир и съвършенство. Но на това царство, което съм подготвил, се противопоставя друго царство: светът. Докато Моето царство се постига чрез смирение, любов и добродетел, завладяването на другото царство изисква високомерие, амбиция, гордост, алчност, егоизъм и злоба.

35. През всички времена светът се е противопоставял на Моето царство, през всички времена онези, които Ме следват, са били преследвани по пътя си и подлагани на изкушения, било то чрез видими влияния или невидими сили.

36. Това не е единственият път, когато вървите по тръни, за да стигнете до Мен, не е първият път, когато душата ви се препъва в усилието си да достигне Моето присъствие. През всички времена сте водили борбата в дълбините на вашето същество.

37. Вдъхновението на Моя Дух осветява вашето вътрешно същество и е разпалило битка с тъмните сили, с лъжливите светлини, с лъжливите добродетели, с материята, с

всичко излишно, с цялата лъжлива слава на този свят. (327, 3)

38. Аз благославям болката, която сте понасяли заради Мен, защото всичко, което страдате заради Мен, ще ви направи вечно достойни. (338, 61)

Вяра, смирение и покорство в изпитанията

39. Човешкият живот е за душата тигел, в който тя се пречиства, и наковалня, на която тя се кове. Необходимо е човек да има идеал в духа си, вяра в своя Създател и любов към своето предназначение, за да носи кръста си с търпение до върха на своя Голгота.

40. Без вяра във вечния живот човек попада в отчаяние при всичките тежки изпитания, без високи идеали потъва в материализма, а без сили да понесе разочарованието, загива в обезсърчението или в порока. (99, 38-39)

41. Казвам ви, че трябва да обичате кръста си; защото ако се бунтувате срещу него, докато трябва да го носите на раменете си, болката ще разкъса дълбока рана в сърцата ви. Аз наистина обичам кръста си, о, народе; но знаете ли какво наричам Аз кръста си? Кръстът ми се състои от вас, о, хора, които обичам толкова много. (144, 20)

42. Вярата, предаността и смирението пред това, което Аз съм определил, ще съкратят пътя на изпитанията, защото тогава няма да минавате по пътя на страданията повече от веднъж. Но ако в изпитанията възникнат бунт, недоволство или дори богохулства, изпитанието ще продължи по-дълго, защото тогава ще трябва да извървите отново този път, докато научите урока. (139, 49)

43. Казвам ви: изпитанията, които човекът сам си е създал в това време, са много тежки, защото са необходими за неговото спасение.

44. Божията справедливост ще се осъществи спрямо най-любимото на всеки човек, за да поиска сметка за делата на всяко човешко същество.

45. Колко е важно човекът да постигне познание за това какво означава духовно изкупление, за да приеме с любов, търпение, уважение и дори радост чашата на страданието си, осъзнавайки, че душата има минало, което само Бог познава — в знанието, че по този начин той измива минали и настоящи петна на позор, изплаща дългове и придобива заслуги пред закона.

46. Няма да има духовно извисяване в болката, докато човек не страда с любов, с уважение към Моята справедливост и с покорство към това, което всеки е заслужил за себе си. Но само това възвисяване сред изпитанията ще може да

даде на човека познание за това, какво е законът на духовното изкупление. (352, 36-37, 42-43)

Значението на страданието и болката

47. Ако приписвате изпитанията на живота на случайността, едва ли ще можете да бъдете силни. Но ако имате представа за това какво е изкупление, какво е справедливост и възмездие, ще намерите във вярата си възвисяване и смирение, за да победите в изпитанията.

48. Моята воля е да изпитвам душата ви по различни начини, защото Аз я обучавам, оформям и усъвършенствам. За това Аз се служа с всички неща и всички хора; като инструменти Аз използвам както праведника, така и злодея. Един път Аз се служа със светлината, друг път превръщам тъмнината в Моя слугиня. Затова ви казвам: когато се намирате в критична ситуация, мислете за Мен, за вашия Учител, който с цялата Си любов ще ви обясни причината за това изпитание.

49. Има чаши, които всички трябва да изпият, едни по-рано, други по-късно, за да могат всички да Ме разберат и да се научат да Ме обичат. Мизерията, болестта, клеветата, опозорението са много горчиви чаши, които не достигат само до устните на грешника. Помнете, че най-праведният в онова „Второ време“ изпи най-горчивата чаша, която можете да си представите. Послушанието, смирението и любовта, с които се изпива чашата на страданието, ще направят кръста по-лек и изпитанието ще мине по-бързо. (54, 4-6)

50. Всичко, което ви заобикаля, има за цел да ви пречисти, но не всички са го разбрали така. Не позволявайте болката, която изпивате от чашата на страданието, да бъде безплодна. От болката можете да извлечете светлина, която е мъдрост, кротост, сила и чувствителност. (81, 59)

51. Знайте, ученици, че болката премахва лошите плодове от сърцата ви, дава ви опит и води до поправяне на вашите грешки.

52. По този начин вашият Отец ви изпитва, за да се проясни ума ви. Но ако не разбирате и страдате безплодно, защото не откривате смисъла на моите мъдри уроци, вашата болка е безсмислена и вие не извличате полза от урока. (258, 57 58)

53. Хората викат: „Ако има Бог на милосърдието и любовта — защо тогава добрите трябва да страдат заради злите, а праведните — заради грешниците?“

54. Истина ви казвам, деца Мои: никой човек не идва на този свят, за да постигне само спасението на собствената си душа. Той не е самостоятелна личност, а е част от едно цяло.

55. Не страда ли здравият и съвършен орган в човешкото тяло,

когато останалите органи са болни?

56. Това е материално сравнение, за да разберете връзката, която съществува между всеки човек и останалите. Добрите трябва да страдат сред злите, но добрите не са напълно невинни, ако не се застъпват за духовния напредък на своите братя и сестри. Но като индивид всеки носи своя собствена отговорност и тъй като е част от Моя Дух и Му е подобен, той притежава воля и интелигентност, за да допринесе за напредъка на всички. (358, 18-19)

57. Тълкувайте правилно Моето учение, не мислете, че Моят Дух се радва, когато вижда вашите страдания на Земята, или че Аз искам да ви отнема всичко, което ви е приятно, за да се наслаждавам на това. Аз идвам, за да ви подтикна да познаете и спазвате Моите закони, защото те заслужават вашето уважение и внимание и защото спазването им ще ви донесе вечно блаженство и вечен мир. (25, 80)

58. Трябва да ви кажа, че докато живеете на Земята, можете да се стремите да направите съществуването си на нея възможно най-приятно. Не е необходимо непрестанно да плачете, да страдате и да „кървите“, за да заслужите мира в отвъдното.

59. Ако можехте да превърнете тази земя от долина на сълзи в свят на щастие, където бихте се обичали един друг, където бихте се стремили да вършите добро и да живеете в рамките на Моя закон — наистина, ви казвам, този живот би бил в моите очи дори по-заслужен и по-висш от съществуване, изпълнено със страдания, нещастия и сълзи, колкото и голяма готовност да го понасяте да имате. (219, 15-16)

60. Радвайте се, че никоя болка не трае вечно; вашите страдания са временни и много скоро ще отминат.

61. Времето на изкупление и пречистване е мимолетно за този, който гледа на изпитанията с духовност; за този обаче, който е изцяло погълнат от материализма, това, което в действителност много скоро ще отмине, ще продължи дълго.

62. Както отминават ударите на сърцето ви, така отминава в безкрайността и животът на човека.

63. Няма причина за страх, защото както на някого му се изплъзва въздишка, както се пролива сълза или както се изрича дума, така отминават и страданията на човека.

64. В безкрайната нежност на Бога всичките ви болки и скърби трябва да се разтворят в нищото. (12, 5-9)

Глава 43 – Болест, изцеление и обновление

Произходът и смисълът на болестта

1. Когато човек се отклони от пътя на доброто, като пренебрегва молитвата и добрите дела, той губи своята морална сила, своята духовност и е изложен на изкушения, а в своята слабост допуска греховете, които разболяват сърцето.

2. Но Аз дойдох като лекар при болния и му дадох цялата Си любов и грижа. Светлината Ми беше като свежа вода върху устните му, разпалени от треската, и когато почувства балсама Ми на челото си, той Ми каза: „Господи, само Твоята милост може да ме спаси. Душата ми е много болна и смъртта ще дойде при мен много скоро.“

3. Но Аз му казах: „Ти няма да умреш, защото Аз, Който съм Животът, дойдох, и всичко, което си загубил, ще ти бъде върнато.“ (220, 39)

4. Какви заслуги може да придобие един болен, който е неспособен на каквито и да било усилия? Неговите заслуги могат да бъдат многобройни и големи, ако знае как да се въоръжи с търпение и смирение, ако е смирен пред Божията воля и е способен да Ме благослови въпреки болката си. Защото неговият пример ще озари много сърца, които живеят в мрака, които се отчайват и се предават на порока или мислят за смъртта, когато ги сполети изпитание.

5. Когато тези хора срещнат по пътя си пример за вяра, смирение и надежда, произтичащ от сърце, което също страда много, защото носи много тежък кръст, те ще почувстват, че сърцето им е било докоснато от лъч светлина.

6. Така е всъщност: тъй като не са могли да чуят гласа на собствения си дух, те са трябвало да приемат светлината на духа, която друг човек им е предал чрез своя пример и вяра.

7. Не се предавайте, никога не се обявявайте за провалили се, не се поддавайте на тежестта на страданията си. Винаги дръжте пред очите си пламтящата лампа на вярата си. Тази вяра и вашата любов ще ви спасят. (132, 38-39)

Изцеление със собствени сили

8. Молите Ме да ви излекувам; но истина ви казвам, никой не може да бъде по-добър лекар от вас самите.

9. Каква полза има да ви излекувам и да премахна болката ви, ако не се откажете от грешките, греховете, пороците и несъвършенствата си? Не болката е причината за болестите ви, а греховете ви. Вижте, това е източникът на болката! Затова се борете с греха, отделете се от него и ще бъдете здрави. Но това е

ваша задача. Аз само ви уча и ви помагам в това.

10. Когато чрез съвестта си откриете причината за страданията си и направите всичко възможно, за да я преборите, ще почувствате напълно божествената сила, която ви помага да победите в борбата и да спечелите духовната си свобода.

11. Колко голямо ще бъде удовлетворението ви, когато почувствате, че чрез собствените си заслуги сте успели да се освободите от болката и сте постигнали мир. Тогава ще кажете: „Отче мой, Твоето слово беше моето изцеление, Твоето учение беше моето спасение.“ (8, 54-57)

12. Истинският лечебен балсам, народ — този, който лекува всички болести — произтича от любовта.

13. Обичайте с духа, обичайте със сърцето и с ума, тогава ще имате достатъчно сила не само да лекувате болестите на тялото или да утешавате в малките човешки нужди, но и да изяснявате духовните тайни, големите страхове на душата, нейните смущения и угризения на съвестта.

14. Този балсам развързва големите изпитания, запалва светлината, облекчава мъките, разтопява оковите, които стягат.

15. Човекът, изоставен от науката, при допира с този балсам ще се върне към здравето и към живота; душата, която се е откъснала, ще се върне при любящата дума на брата, който я вика. (296, 60-63)

16. Премахнете болката! Животът, създаден от Мен, не е изпълнен с болка. Страданието произтича от неподчинението и простъпките на децата на Бога. Болката е характерна за живота, който хората са създали в своята разпуснатост.

17. Повдигнете поглед и открийте красотата на Моите творения. Подгответе се вътрешно, за да чуете божествения концерт, не се изключвайте от този празник. Ако се изолирате — как тогава бихте могли да участвате в тази наслада? Бихте живели тъжни, измъчени и болни.

18. Искам да бъдете хармонични ноти във вселенския концерт, да разберете, че сте произлезли от извора на живота, да почувствате, че във всяка душа има Моята светлина. Кога ще достигнете пълна зрялост, в която ще можете да Ми кажете: „Отче, подчини душата ми на Твоя Дух, както и волята ми и живота ми.“

19. Разберете, че няма да можете да кажете това, докато сетивата ви са болни и душата ви е егоистично отделена от правия път.

20. Вие живеете в мъките на болестите или в страха да ги придобиете. Но какво значение има една телесна болест в сравнение с простъпката на

душата? Нищо, ако тя е способна да се издигне; защото в Моята милост винаги ще намирате помощ.

21. Както кръвта тече по вените ви и оживява цялото тяло, така и Божията сила прониква в душата ви като поток на живот. Няма причина да сте болни, ако спазвате закона. Животът е здраве, радост, щастие, хармония. Когато сте болни, не можете да бъдете пристанище на божествените блага.

22. Вие, хора с болни мисли, сърца или тела, Учителят ви казва: Молете душата си, която е дете на Всемогъщия, да се върне на правия път, да излекува страданията ви и да ви подкрепи в слабостите ви. (134, 57-59)

Обновлението на човека

23. Суетата — слабост, която се е проявила още при първия човек — ще бъде преодоляна чрез одухотворяването. Това е борбата, която винаги е съществувала между душата и „плътта“. Защото докато душата, в стремежа си към същността на Отца, е привързана към Вечното и Висшето, „плътта“ търси само това, което я задоволява и й ласкае, дори ако това е в ущърб на душата.

24. Тази борба, която се проявява във всяко човешко същество, е сила, която възниква в самия човек вследствие на влиянието, което светът упражнява върху него. Защото земното жадува за всичко, което съответства на неговата природа.

25. Ако душата е способна да овладее тази сила и да я насочи в правилната посока, тя е привела в хармония двете природни същности в своето собствено същество и ще постигне своя напредък и възвисяване. Ако, напротив, тя се остави да бъде владеена от силата на „плътта“, ще бъде изкушена към злото, ще бъде като лодка без рул посред буря. (230, 64)

26. Вие – невярващите и съмняващите се – не можете да повярвате в свят на справедливост, нито можете да си представите живот на любов и добродетел на вашата Земя. С една дума: не се смятате способни на нищо добро, нито имате вяра в себе си.

27. Аз обаче вярвам във вас, познавам семето, което е във всяко от Моите деца, защото Аз ги сътворих, защото Аз им дадох живот чрез Моята любов.

28. Аз възлагам надеждата си на човека, вярвам в неговото спасение, в това, че ще стане достоен и ще се издигне. Защото, когато го сътворих, Аз го определих да бъде господар на Земята, където той трябваше да създаде място на любовта и мира, и Аз определих също, че душата му трябва да стане силна в борбата на живота, за да достигне чрез заслуги до това да живее в

светлината на Царството на съвършенството, което ви се полага като вечно наследство. (326, 44-46)

Глава 44 – Живот в Божествения смисъл

Необходимото равновесие

1. На всеки е предопределено неговото предназначение чрез неговата духовна задача и неговата човешка задача. И двете трябва да бъдат в хармония една с друга и да се стремят към една единствена цел. Истина ви казвам, Аз ще оценявам не само вашите духовни дела, но и вашите материални дела. Защото в тях Аз ще откривам заслуги, които помагат на вашия дух да стигне до Мен. (171, 23)

2. Досега гордостта на човека го е карала да пренебрегва духовната страна, а липсата на това познание му е пречела да бъде съвършен.

3. Докато човекът не се научи да поддържа хармония между физическите и душевните си сили, той няма да може да намери равновесието, което трябва да съществува в живота му. (291, 26-27)

4. Ученици: Въпреки че живеете в света, можете да водите духовен живот. Защото не трябва да мислите, че духовността се състои в отвръщане от това, което е в съответствие с тялото, а в привеждането на човешките закони в съгласие с божествените закони.

5. Благословен е този, който изучава Моите закони и знае как да ги обедини с човешките закони в едно, защото той ще бъде здрав, силен, великодушен и щастлив. (290, 26-27)

Добри и погубни удоволствия

6. Аз не ви казвам да се отвърнете от вашите земни задължения или от здравите радости на сърцето и сетивата. Аз изисквам от вас само да се откажете от това, което отрова душата ви и разболява тялото ви.

7. Който живее в рамките на закона, изпълнява това, което му диктува съвестта. Който пренебрегва позволените удоволствия, за да се впусне в забранените наслади, дори в моментите на най-голямо удоволствие се пита защо не е щастлив и не намира мир. Защото от наслада към наслада той потъва все по-дълбоко, докато не загине в бездната, без да намери истинско удовлетворение за сърцето и душата си.

8. Някои трябва да се подчинят и да изпият до последната капка чашата, в която са търсили удоволствието, без да го намерят, за да могат да чуят гласа на Този, Който ги кани вечно на празненството на вечния живот. (33, 44-46)

9. Ученият с безбожна ръка отрязва плод от дървото на науката, без първо да послуша гласа на съвестта си, в който Моят закон му говори, за да му каже, че всички плодове на дървото на мъдростта са добри и че затова този, който ги бере, трябва да го прави единствено за благото на ближните си.

10. Примерите, които посочих, ви показват защо човечеството не познава нито любовта, нито мира на онова вътрешно райско място, което човекът би трябвало да има завинаги в сърцето си благодарение на своето подчинение на закона.

11. За да ви помогна да откриете същото, Аз поучавам грешниците, непокорните, неблагодарните и горделивите, за да ви помогна да разберете, че сте надарени с дух, че имате съвест, че можете напълно и изцяло да прецените и оцените какво е добро и какво е зло, и за да ви покажа пътя, който ще ви отведе към рая на мира, мъдростта, безкрайната любов, безсмъртието, славата и вечността. (34, 15-17)

12. Човекът не винаги тълкува правилно моите учения. Никога не съм ви учил да пренебрегвате или да се лишавате от добрите плодове, които Моите закони одобряват и позволяват. Учил съм ви само да не се стремите към ненужното, излишното и още по-малко да го обичате; да не се възползвате от вредното, непозволеното, както от плодове, които са полезни за душата и тялото. Но всичко, което е позволено за душата или сърцето и служи за тяхното благо, Аз ви препоръчах, защото е в рамките на Моите закони. (332, 4)

13. Трябваше да мине много време, за да достигне човечеството духовна зрелост. Винаги сте поддавали на двете крайности: едната е била материализмът, чрез който се стремите да постигнете по-големи светски удоволствия; но това всъщност е вредно, защото отклонява духа от изпълнението на неговата задача. Но трябва да избягвате и другата крайност: умъртвяването на „плътта“, пълното отречение от всичко, което принадлежи на този живот; защото Аз ви изпратих на тази земя, за да живеете като хора, като човешки същества, и Аз ви показах правия път, за да живеете така, че да „давате на цезаря това, което е на цезаря, и на Бога това, което е на Бога“.

14. Аз създадох този свят за вас, с цялата му красота и цялото му съвършенство. Аз ви дадох човешкото тяло, чрез което трябва да развиете всички способности, които съм ви дал, за да постигнете съвършенството.

15. Отецът не иска да се лишавате от всичко добро, което този свят ви предлага. Но не трябва да поставяте тялото над душата, защото тялото е преходно, а

душата принадлежи на вечността. (358, 7-9)

Благословено и прокълнато богатство

16. Ако е Моята воля да ви направя притежатели на земни блага, Аз ви ги давам, за да ги споделите с вашите нуждаещи се братя и сестри — с онези, които нямат богатство или подкрепа, със слабите и болните. Мнозина от онези, които на земята не притежават нищо, могат обаче да ви дадат дял от своите духовни блага. (96, 27)

17. Искам всичко да бъде ваше, но да използвате съзнателно това, от което се нуждаете; да знаете как да бъдете духовно богати и да притежавате много материални блага, ако ги използвате добре и придадете на едното и на другото истинската им стойност и значение.

18. Как душата на един неизмеримо богат човек може да си навреди, ако това, което притежава, е за благото на ближните му? И как може един могъщ човек да претърпи вреда, ако духът му знае да се оттегли при възможност, за да се моли, и чрез молитвата си е в общение с Мен? (294, 38)

19. Не Ми казвайте: „Господи, видях бедност сред онези, които Те следват. При онези обаче, които дори вече не си спомнят за Теб, нито изричат Твоето име, виждам изобилие, забавления и удоволствия.“

20. Моят народ не трябва да разглежда тези случаи като доказателство, че този, който Ме следва, непременно трябва да бъде беден в този свят. Но Аз ви казвам, че мира, който имат онези, които слушат тук и посвещават част от живота си на правене на добро, онези, които ви завиждат толкова много, не познават, нито биха могли да го постигнат с цялото си богатство.

21. Някои знаят как да притежават едновременно благата на света и тези на духа. На други не се дават тези на света, защото забравят тези на духа, а трети се интересуват само от тези на света, защото смятат, че Божиите закони са враг на земните богатства.

22. Благата са и остават блага, но не всички знаят как да ги използват правилно. Трябва също да знаете, че не всичко, което мнозина притежават, съм им дал Аз. Някои имат това, което са получили от Мен, като компенсация, както има и други, които са откраднали всичко, което притежават.

23. Най-доброто доказателство, което хората могат да получат за изпълнението на дълга си в живота, е мирът на душата, а не дрънченето на монетите. (197, 24-27)

24. Когато ви казвам: „Поискайте и ще ви се даде“, вие Ме молите

за земни блага. Но наистина — колко малко Ме молите! Молете Ме преди всичко за всичко, което е за доброто на душата ви. Не събирайте съкровища на земята, защото тук има крадци! Събирайте съкровища в Царството на Отца, защото там вашето богатство ще бъде в безопасност и ще служи за щастието и мира на душата ви.

25. Съкровищата на земята са богатствата, властта и титлите на фалшивата величие. Съкровищата на духа са добрите дела. (181, 68-69)

26. Горделивият вярва, че е велик, без да е такъв, и жалък е този, който се задоволява с ненужните богатства на този живот, без да открие истинските ценности на сърцето и духа. Колко жалки са неговите желания, неговите страсти, неговите идеали! С колко малко се задоволява!

27. Но този, който знае как да живее, е този, който е научил да дава на Бога това, което е Божие, и на света това, което е на света. Този, който знае как да се ободрява в лоното на природата, без да става роб на материята, знае как да живее, и дори ако на пръв поглед не притежава нищо, той е господар на благата на този живот и е на път да притежава съкровищата на Божието царство. (217, 19-20)

Законът на даването

28. Ако хората вярваха в Моето слово, ако Ме носеха в сърцата си, те винаги щяха да имат предвид онези Мои думи, които веднъж казах на множествата, които Ме слушаха: „Истина ви казвам, дори ако подадете само чаша вода, това няма да остане без награда.“

29. Но хората мислят: ако дадат нещо и не получат нищо в замяна, тогава предпочитат да запазят това, което притежават, като го задържат само за себе си.

30. Сега ви казвам, че в Моята справедливост има съвършено равновесие, за да не се страхувате никога да раздадете нещо от това, което притежавате. Виждате ли онези хора, които събират и трупат съкровища и не позволяват на никого да участва в притежанията им? Тези хора носят мъртва душа в себе си.

31. Онези обаче, които до последния си дъх са се посветили на задачата да дадат на ближния си всичко, което притежават, докато в последния си час са се видели сами, изоставени и бедни — те винаги са били водени от светлината на вярата, която им е показала в далечината близостта на „Обетованата земя“, където ги очаква моята любов, за да им даде възнаграждение за всичките им дела. (128, 46-49)

32. Елате при Мен, за да ви възкреся за истинския живот и да ви напомня, че сте създадени, за да давате. Но докато не знаете

какво носите в себе си, ще ви бъде невъзможно да дадете на този, който се нуждае от него.

33. Вижте как всичко, което ви заобикаля, изпълнява задачата да дава. Елементите, звездите, същества, растенията, цветята и птиците — всичко, от най-голямото до това, което вече не се възприема, има способността и предназначението да дава. Защо правите изключение, въпреки че сте най-одарени с божествената благодат да обичате?

34. Колко още трябва да нараснете в мъдрост, любов, добродетел и умения, за да бъдете светлина по пътя на вашите по-малки братя и сестри! Какво високо и красиво предназначение ви е отредил вашият Отец! (262, 50-52)

Изпълнението на задълженията и задачите

35. В „Третото време“ моето духовно учение ще даде на душата свободата да разпери криле и да се издигне към Отца, за да Му принесе истинското поклонение.

36. Но и човекът като човешко същество трябва да принесе богослужение на Създателя, и този дар се състои в изпълнението на неговите задължения на земята, като спазва човешките закони, проявява морал и добра преценка в своите действия и изпълнява задълженията си като баща, дете, брат, приятел, господар и слуга.

37. Който живее по този начин, ще Ме почита на земята и ще даде възможност на душата си да се издигне, за да Ме прослави. (229, 59-61)

38. Който се отклонява от тежестта на своята задача, който напуска правия път или пренебрегва задълженията, които душата му е поела към Мен, за да поеме вместо това задължения според своя вкус или воля, той няма да може да има истински мир в сърцето си, тъй като душата му никога няма да бъде удовлетворена и спокойна. Това са онези, които постоянно търсят удоволствия, за да забравят мъките и неспокойствието си, като се заблуждават с фалшиви радости и мимолетни удоволствия.

39. Аз ги оставям да вървят по своя път, защото знам, че макар и днес да се отдалечават, Ме забравят и дори Ме отричат, скоро ще разберат безсмислието на богатствата, титлите, удоволствията и почестите на света, когато реалността ги събуди от съня им за величие на земята, когато човекът трябва да се изправи пред духовната истина, вечността, божествената справедливост, от които никой не може да избяга.

40. Това не е непознато за никого, тъй като всички вие притежавате дух, който чрез дара на

предчувствието ви разкрива реалността на вашия живот — пътя, който е проложен за вас, и всичко, което трябва да осъществите по него. Но вие непременно искате да се освободите от всяка духовна клетва, за да се чувствате свободни и господари на живота си. (318, 13-15)

41. Преди душата ви да бъде изпратена на тази планета, й бяха показани „полетата“, й беше казано, че нейната задача е да сее мир, че нейното послание е духовно, и душата ви се зарадва на това и обеща да бъде вярна и послушна на своята мисия.

42. Защо се страхувате да сеете сега? Защо сега се чувствате недостойни или неспособни да извършите работата, която толкова зарадва душата ви, когато й беше възложена? Защото сте позволили на страстите да препречат пътя ви и по този начин да попречат на душата да премине, като се опитвате да оправдаете нейната нерешителност с детски измислици.

43. Не идвайте с празни ръце в „долината“, от която сте дошли. Знам, че тогава страданието ви ще бъде много голямо. (269, 32-34)

44. На всеки е отреден брой души, които той трябва да води или да се грижи за тях, и тази задача не приключва с физическата смърт. Душата продължава да сее, да култивира и да жъне, както в Духовния свят, така и на Земята.

45. По-големите души водят по-малките, а те от своя страна водят други с още по-ниска степен на развитие, докато Господ е този, който ги води всички към своето стадо.

46. Когато ви казах, че по-големите души водят по-малките, с това не искам да кажа, че тези души са били големи от самото начало и че последните винаги трябва да бъдат малки спрямо своите братя и сестри. Тези, които сега са велики, са такива, защото са се развили и разгърнали нагоре в изпълнението на благородната задача да обичат, да служат и да помагат на онези, които все още не са достигнали този степен на душевно развитие, които все още са слаби — онези, които са се заблудили, и онези, които страдат.

47. Тези, които днес са още малки, утре ще бъдат велики благодарение на своята упоритост (131, 19-21)

Глава 45 – Предначертаност, смисъл и осъществяване в живота

Провидението и предопределението на Бога в човешката съдба

1. Сега е времето на светлината, в което човекът, освен да вярва, ще разбере, обоснове и почувства моята истина.

2. Целта на Моето учение е да убеди всички, че никой не е дошъл на този свят без основателна причина, че тази причина е Божията любов и че предназначението на всички хора се състои в това да изпълнят мисията на любовта.

3. От самото начало, през всички времена, хората са си задавали въпросите: „Кой съм аз? На кого дължа живота си? Защо съществувам? Защо съм дошъл тук и накъде отивам?“

4. На част от своите несигурности и липса на познание те са намерили отговор в Моите обяснения и чрез размислите си върху това, което Аз ви разкрих с течение на времето.

5. Но някои вече вярват, че знаят всичко; но Аз ви казвам, че те са в голяма заблуда, защото това, което се пази в Книгата на Божията Мъдрост, не може да бъде открито от хората, докато не им бъде разкрито; и има много неща, които се съдържат в тази Книга на Божествената Мъдрост, нейното съдържание е безкрайно. (261, 4-6)

6. Съдбата притежава милостта, която Бог е вложил в нея. Съдбата на хората е изпълнена с божествена доброта.

7. Често не намирате тази доброта, защото не знаете как да я търсите.

8. Когато в рамките на съдбата, предначертана от Мен за всяка душа, вие си проправяте труден и горчив път, Аз се стремя да го смекча, но никога да не увеличавам неговата горчивина.

9. Хората се нуждаят един от друг в света, никой не е в излишък и никой не е в недостиг. Всички животи са необходими един за друг за допълването и хармонията на тяхното съществуване.

10. Бедните се нуждаят от богатите, а богатите – от бедните. Злите се нуждаят от добрите, а добрите – от злите. Невежите се нуждаят от знаещите, а знаещите – от невежите. Малките се нуждаят от по-големите, а по-големите от своя страна се нуждаят от децата.

11. Всеки един от вас е поставен на мястото си в този свят чрез Божията мъдрост и е близо до този, при когото трябва да бъде. На всеки човек е определен кръгът, в който трябва да живее и в който има въплътени и безтелесни души, с които трябва да съжителства.

12. Така, всеки по своя път, постепенно ще срещнете всички, чиято задача е да ви научат на любовта, която ви извисява; от други ще претърпите болка, която ви пречиства. Едни ще ви

причинят страдание, защото имате нужда от него, докато други ще ви дарят любовта си, за да компенсират вашите горчивини; но всички имат послание за вас, урок, който трябва да разберете и да използвате.

13. Не забравяйте, че всяка въплътена и безтелесна душа, която по някакъв начин пресича вашия жизнен път, ви помага в съдбата ви.

14. Колко светли души съм изпратил на света за вас, а вие не сте се спряли, за да благословите любовта ми към вас!

15. На много души, които Аз ви изпратих, вие не обърнахте внимание, без да осъзнаете, че те са били част от съдбата ви; но тъй като не разбрахте как да ги приемете, останахте с празни ръце и по-късно трябваше да проливате сълзи на разкаяние.

16. Човечество, твоето предназначение е да бъдеш в хармония с всичко сътворено. Тази хармония, за която ви говоря, е най-великият от всички закони, защото в нея ще намерите пълното единение с Бога и Неговите дела. (11, 10-16, 22-25)

17. Който отрича своето предназначение, отхвърля почетното име „дете на Моята Божественост“. Ако не вярва в Моето съществуване, той не може да има вяра в Моята любов.

18. Ако за някои този живот е бил изключително горчив и изпълнен с страдания, знайте, че това съществуване не е единственото, че то само на пръв поглед изглежда дълго и че в съдбата на всяко създание се крие тайна, в която само Аз мога да проникна. (54, 8-9)

19. Съществуването на човека на Земята е само миг във вечността, дъх на живот, който оживява човека за известно време и веднага се оттегля, за да се върне по-късно и да вдъхне живот на ново тяло. (12, 4)

20. На всеки е предопределено какво ще му се случи по време на жизнения му път. Докато едни го приемат и използват в подходящия момент, други го пропиляват, а някои дори не са се научили да се подготвят, за да го получат. Но когато се върнаха в Духовния свят, те осъзнаха всичко, което им беше предопределено и което не знаеха нито как да постигнат, нито как да заслужат. (57, 31)

21. Никой не е роден случайно, никой не е създаден на случаен принцип. Разберете Ме и ще осъзнаете, че никой не е свободен в своя жизнен път, че съществува закон, който направлява и управлява всички съдби. (110, 29)

22. Човек вярва, че действа по своя воля, вярва, че е свободен от всякакво висше влияние върху него, и накрая се смята за независим и за творец на собствената си съдба, без да подозира, че ще дойде часът, в който всички ще разберат, че това

е била Моята воля, която се е изпълнила в тях. (79, 40)

23. Заслужете си добра награда, като отглеждате добър плод за вашите ближни. Подгответе се за идващите времена, защото преди моето сбогуване ще има още раздори между вас, защото изкушението ще се приближи към всички вас. Трябва да бъдете бдителни. Молете се и прилагайте моите наставления на практика. Истина ви казвам, тези кратки периоди, които посвещавате на вършенето на добро, ще дадат своите благотворни резултати, които ще се усетят още в много от поколенията, които ще дойдат след вас. Никой не е бил способен и никога няма да бъде способен сам да определя съдбата си; това принадлежи само на Мен. Доверете се на Моята воля и ще изминете житейския път до края без големи трудности.

24. Разберете правилно, когато ви казвам, че нито едно листо от дървото не се движи без Моята воля; тогава ще знаете кога Аз съм този, който ви изпитва, и кога вие изпивате чашата на страданията си — за да Ме обвините след това. Тогава вие ставате съдии и правите Мен обвиняем.

25. Осъзнайте грешките си и ги поправете. Научете се да прощавате грешките на ближните си, а ако не можете да ги поправите, поне разстелете над тях завесата на снизходителността. (64, 43-44)

26. Не бъдете фаталисти, които се укрепват в убеждението, че съдбата ви съответства точно на това, което Бог е положил на вашия жизнен път, и че когато страдате, това е така, защото е било писано, а когато се радвате, причината за това е, че също така е било писано. Аз ви убедих, че ще пожънете това, което сте посели.

27. Но сега слушайте добре: в някои случаи ще получите жътвата веднага, а в други ще трябва да влезете в ново съществуване, за да пожънете и съберете семето си. Помислете добре за това, което току-що ви казах, и ще премахнете много лоши съждения за Моята справедливост и много неясноти. (195, 53)

В училището на живота

28. Хората са като деца, които не мислят за последствията от своите дела, и затова не разбират, че камъкът, на който се натъкват по пътя си, е само препятствие, поставено от Учителя, за да спре безразсъдния им поход или за да им спести вземането на лошо решение.

29. Искам отсега нататък да се държите като възрастни, да обмисляте делата си, да претегляте думите си. Това е пътят да внесете мъдрост и справедливост в живота си. Освен това трябва да помислите, че

животът е неизмеримо и постоянно изпитание за душата.
30. По Моя път никой не загива, и макар да има случаи, в които човекът, повален от тежестта на кръста, се срива, една висша сила го изправя отново и го окуражава. Тази сила произтича от вярата. (167, 55-57)
31. От разбирането, което хората придобиват от тези наставления и чрез послушанието към законите, които управляват Вселената, зависи тяхното щастие, за което едни смятат, че не съществува на земята, а други смятат, че само Аз го притежавам в изобилие, но което всъщност се проявява в мира на вашата душа.
32. Сега знаеш, о възлюбен народ, че твоето блаженство се крие в теб самия, за да учиш хората, че в сърцевината на тяхното същество, където според тях има само огорчение, омраза и злоба, разкаяние и сълзи, съществува светлина, която нищо не може да угаси, а именно тази на Духа. (178, 6-7)
33. Вашето духовно минало не е известно на вашата „плът“. Аз го оставям отпечатано във вашата душа, за да бъде като отворена книга и да ви се разкрива чрез Духа и интуицията. Това е Моята справедливост, която — вместо да ви осъжда — ви дава възможност да поправите простъпката или да коригирате грешката.
34. Ако миналото бъде изтрито от душата ви, ще трябва да преминете отново през вече изминалите изпитания; но ако чуете гласа на опита си и се оставите да бъдете осветени от тази светлина, ще разпознаете по-ясно пътя си и ще видите хоризонта по-ярко. (84, 46)

Смисълът и ценността на човешкия живот

35. Знайте, че естественото състояние на човека е добротата, душевният мир и хармонията с всичко, което го заобикаля. Който остане постоянен в упражняването на тези добродетели през живота си, той върви по истинския път, който ще го доведе до познаването на Бога.
36. Но ако се отклоните от този път и забравите закона, който трябва да направлява вашите действия, ще трябва със сълзи да компенсирате моментите, които сте преживели далеч от пътя на душевното възвишение, което е естественото състояние, в което човекът трябва винаги да пребивава. (20, 20)
37. Много хора са свикнали толкова много със света на греховете и страданията, в който живеете, че мислят, че този живот е най-естественият, че Земята е предопределена да бъде долина на сълзи и че тя никога няма да може да приюти мир, съгласие и духовен напредък.
38. Хората, които мислят така, са затънали в съня на невежеството. Греши този, който мисли, че този

свят е бил предопределен от Мен да бъде долина на сълзи и изкупление. Едемът, който Аз предложих на хората, може и трябва да се завърне, защото всичко, което Аз съм сътворил, е живот и любов.

39. Затова се заблуждава този, който твърди, че светът е бил предопределен от Бога като място на човешки страдания. Вместо това те трябва да кажат, че самите те са го осъдили на мисия на съд, докато всъщност той е бил създаден за радост и утеха на въплътените души.

40. Никой не беше предопределен за грях, въпреки че всичко беше предвидено, за да се спаси човекът от паданията му.

41. Човекът не пожела да се развива нагоре чрез любовта, нито пожела да стане мъдър, като изпълнява Моя закон; и той забрави, че Моята справедливост, от която винаги се опитваше да избяга, го пази, защото Моята справедливост произтича от съвършената любов. (169, 10-13)

42. Когато проучите Моето Слово, ще разберете, че намерението на Отца, когато ви изпрати на света, за да преминете през неговите пътища, пълни с опасности и изкушения, не беше да се изгубите по тях. Защото те бяха предварително така устроени, че по тях да получите необходимите уроци за развитието на душата, за да ви дадат опита, който ви липсваше, и накрая, за да ви позволят да се върнете при Мен, изпълнени със светлина.

43. Когато вашият дух излезе от Мен, той беше като искра, която ветровете трябваше да превърнат в пламък, за да може при завръщането ви при Мен вашата светлина да се слее с тази на Божеството.

44. Аз ви говоря от върха на Новата планина. Там ви очаквам и наистина ви казвам: в деня на вашето пристигане ще има празник в това царство.

45. Вие стигате там по пътя на болката и по този начин изкупувате греховете си — път, който не Аз съм начертал, а човекът е създал. По този път вие накарахте да вървя и Мен. Но оттогава пътят на жертвата и болката е прославен чрез Моята кръв. (180, 64-65)

46. Човекът най-накрая ще разбере, че неговото царство също не е от този свят, че тялото му или човешката му обвивка е само инструмент, чрез чиито сетива духът му възприема този свят на изпитания и изкупление. Той най-накрая ще разбере, че този живот е само един велик урок, илюстриран с чудесни образи и картини, за да могат учениците, тоест всички хора, да могат по-добре да разберат уроците, които животът им дава, чрез които, ако са способни да ги оценят правилно, ще постигнат развитието на душата си и ще разберат смисъла на борбата,

която ги прави силни — болката, която ги изглажда, трудностите, които ги облагородяват, знанието, което просветлява, и любовта, която възвисява.

47. Ако това съществуване беше единственото — наистина, казвам ви, отдавна бих премахнал болката от него, защото би било несправедливо, ако бяхте дошли на този свят само за да изпиете чашата на страданието. Но онези, които днес страдат и плачат, правят това, защото по-рано са се наслаждавали разпуснато. Но тази болка ще ги пречисти и ще ги направи достойни да се издигнат и да се наслаждават в по-чиста форма в обителите на Господа. (194, 34-35)

48. Изпитанията, които съдържа човешкият живот, са толкова тежки, че е необходимо да се подсладят с всички онези душевни и телесни наслади, които правят тежестта на кръста по-приемлива и по-лека за човека.

49. Аз благославям всички онези, които в топлината на своя дом намират най-големите радости на своето съществуване и които се стремят да превърнат родителската си любов към децата, любовта на децата към родителите си и любовта между братята и сестрите в служение на Бога. Защото това единство, тази хармония и този мир приличат на хармонията, която съществува между Вселенския Отец и Неговото духовно семейство.

50. В тези домове блести светлината на душата, обитава мирът на Моето царство, и когато настъпват страдания, те се понасят по-лесно, а моментите на изпитание са по-малко горчиви.

51. Още по-заслужени са онези, които търсят удовлетворение в това да го осигуряват на другите и които се радват на здравата радост на ближните си. Те са апостоли на радостта и изпълняват велика мисия.

52. Истина ви казвам, ако знаехте да търсите моменти на удовлетворение и радост, както и да прекарвате часове на вътрешен мир, щяхте да ги имате през всички дни на вашето земно съществуване. Но за това първо трябва да извисите душата си , да направите чувствата си и начина си на мислене за живота по-щедри.

53. Това послание, което ви изпращам чрез Моето Слово, е изпълнено със светлина, която ще освети пътя ви и ще даде на вашето същество възходящо развитие, което ще ви научи да живеете в мир и да се наслаждавате здравословно на всичко, с което съм благословил вашето съществуване.

54. Това човечество трябва още много да се бори, за да преодолее сенките на болката и склонността си към фалшиви удоволствия и измамни удовлетворения. То ще трябва да се бори срещу религиозния си

фанатизъм, който му пречи да разпознае истината; тя ще трябва да се бори срещу фатализма, който я кара да вярва, че всичко върви към окончателно унищожение, от което никой не може да се спаси, и тя ще трябва да се бори срещу своя материализъм, който я кара да търси само преходни удоволствия — чувствени наслади, които хвърлят душата в бездна от пороци, от болка, от отчаяние и мрак.

55. Аз ви давам Своята светлина, за да напуснете сенките и най-накрая да откриете на тази планета, която сте превърнали в долина на сълзите, истинските наслади на душата и сърцето, до които всички други радости са малки и незначителни. (303, 28-33)

X Материализъм и спиритуализъм

Глава 46 – Заблуденият, материалистичен човек

Духовна леност, невежество и гордост на човека

1. Крайната цел на сътворението на този свят е човекът; за негово удоволствие Аз съм добавил останалите същества и природни сили, за да може той да се възползва от тях за своето поддържане и освежаване.

2. Ако той Ме беше обичал и познавал от най-ранните времена, още от духовното си детство, днес той би принадлежал към един свят на велики духове, в който не би имало нито невежество, нито различия, където всички бихте били равни в знанието и в облагородяването на чувствата си.

3. Но колко бавно се развива човекът! Колко време е минало, откакто той живее на Земята, и все още не е успял да разбере своята духовна задача и истинското си предназначение. Той не е успял да открие в себе си духовната си душа, която не умира, защото притежава вечен живот; той не е разбрал как да живее в хармония с нея, нито е признал нейните права, и тя, лишена от свободата си, не е развила дарбите си и е застинала. (15, 24)

4. Човекът — когато се отвърна от изпълнението на Моя закон — създаде различни идеи, теории, религии и доктрини, които разделят и объркват човечеството и привързват душата към материята, като я възпрепятстват да се издигне свободно. Но светлината на Светия ми Дух осветява всички хора и им показва пътя на истинския живот, по който има само един водач, а именно съвестта. (46, 44)

5. Материалистът обича само човешкия живот. Но тъй като

осъзнава, че всичко в него е преходно, той се стреми да го изживее интензивно.

6. Когато тогава плановете му или желанията му не се сбъдват, или болката го сполети по някакъв начин, той се отчайва и хули; той предизвиква съдбата и я обвинява, че не получава благата, на които смята, че има право.

7. Това са слаби души в непоколебими тела, това са морално незрели същества, които биват изпитвани по много начини, за да им се разясни погрешната оценка, която в своята материализация придават на дела с малка заслуга.

8. Колко биха искали материализираните да променят съдбата си! Колко силно желаят всичко да се случва според техните представи и воля. (258, 48-50)

9. Сега можете да разберете, че когато Аз винаги съм се разкривал пред хората с мъдрост, това е ставало, за да освободя душите, затворени в ограничените способности на ума.

10. И в днешно време все още има хора с ограничен ум, лишени от вдъхновение. Докато хората би трябвало вече да притежават ясен и отворен ум благодарение на своето развитие, много от тях все още мислят и живеят като в примитивните епохи.

11. Други са постигнали голям напредък в науката и се затварят в своята суета и егоизъм, смятайки, че са достигнали върха на знанието. Но те са застинали на пътя към своя духовен напредък. (180, 32-33)

12. Ако човек живееше съзнателно по отношение на по-висшия живот, който съществува и вибрира над него, и ако знаеше как да се допита до духа си – колко неприятности би си спестил, от колко бездни би се спасил. Но през целия си живот той търси съвет от онези, които нямат решение за съмненията и несигурността му: учените, които са проникнали в материалната природа, но не познават духовния живот, защото душата в тях е изпаднала в летаргия.

13. Душата на човека трябва да се събуди, за да намери себе си, за да открие всички способности, които са й поверени, за да я подкрепят в нейната борба.

14. Днес човекът е като малко изсъхнало листо, паднало от дървото на живота и станало играчка на ветровете, подложено на хиляди превратности, слабо пред силите на природата, крехко и жалко пред смъртта, докато всъщност би трябвало да бъде господар на земята като княз, изпратен от Мен, за да се усъвършенства в света. (278, 4-6)

15. Дошло е времето на съда, в което ще попитам едните: Защо Ме отрекохте? А другите: Защо Ме преследвахте? Има ли право да отрича съществуването на Моето царство този, който не е

успял да проникне в себе си? Ако не познавате Моята истина, ако не знаете как да я откриете, това не означава, че тя не съществува. Ако мислите, че съществува само това, което можете да разберете, тогава ви казвам, че има много неща, които още не знаете, и че вашата гордост е много голяма.

16. Истина ви казвам, който отрича Бога и Неговото царство, е се отрекъл от себе си. Който иска да черпи сила от себе си, смята се за независим и таи горделивото чувство, че може да бъде велик, без да се нуждае от Бога, няма да стигне далеч в този свят, скоро ще се заблуди и страданията му ще бъдат много болезнени.

17. Къде са истинските мъдреци?

18. Знание означава да усещаш Моето присъствие. Знание означава да се водиш от Моята светлина и да изпълняваш Моята воля. Знание е да разбираш Закона, знание е да обичаш. (282,19-22)

19. Днес вашето духовно невежество е толкова голямо, че когато мислите за онези, които са преминали в отвъдното, казвате: „Бедният, той умря и трябваше да остави всичко и си отиде завинаги.“

20. Ако знаехте с каква състрадателност тези същества ви гледат от Духовния свят, когато ви чуват да говорите така. Състрадание е това, което те изпитват към вас предвид вашето невежество! Защото ако можехте да ги видите, дори и само за миг, щяхте да останете безмълвни и смаяни пред истината! (272, 46-47)

21. Вие сте придали на материалните ценности по-голямо значение, отколкото те притежават, а за Духовния свят не искате да знаете нищо, и вашата любов към света е станала толкова голяма, че дори се стараете колкото се може повече да отричате всичко, което се отнася до Духовния свят, защото смятате, че това знание противоречи на вашия напредък на Земята.

22. Казвам ви, че познанието за духовното не пречи на напредъка на човека, нито по отношение на морала, нито по отношение на науката. Напротив, тази светлина разкрива на човека безкрайно богатство от знания, които в момента са все още непознати за неговата наука.

23. Докато човекът отказва да се изкачи по стълбището на духовното усъвършенстване, той няма да може да се доближи до истинската слава, която тук, в лоното на своя Отец, ще му донесе най-висшето щастие – да бъде дете на Бога – достойно дете на моя Дух, благодарение на своята любов, възвишеност и знание. (331, 27-29)

Липсата на готовност за самоотричане, усилие и отговорност

24. Ако човечеството не се държеше толкова упорито за своето невежество, неговото съществуване на земята щеше да бъде друго. Но хората се противопоставят на Моите заповеди, проклинат своето предназначение и вместо да сътрудничат с Мен в Моето дело, търсят начин да заобиколят Моите закони, за да наложат своята воля.

25. Казвам ви също: ако хората внимателно наблюдаваха всяко свое действие, биха забелязали как на всяка крачка се бунтуват срещу Мен.

26. Когато изливам благословенията Си в изобилие върху хората, те стават егоистични; когато им позволявам да се наслаждават на радостта от живота, те стават разпуснати; когато подлагам на изпитание силата им, за да укрепя душите им, те се бунтуват; когато позволя чашата на страданието да достигне устните им, за да ги пречисти, те проклинат живота и чувстват, че вярата им изчезва; когато поставя на раменете им тежестта на голямо семейство, те се отчайват, а когато отнема някой от близките им от земята, те Ме обвиняват в несправедливост.

27. Никога не сте съгласни, никога не чувам да благославяте Моето Име в изпитанията си, нито виждам да се опитвате да сътрудничите в Моето творение. (117, 55-57)

28. Аз съм вложил величие в човека, но не това, към което той се стреми на земята. Величието, за което говоря, е саможертва, любов, смирение, милосърдие. Човекът постоянно бяга от тези добродетели, с което се отвръща от своето истинско величие и достойнство, които Отецът му е дал като на Своето дете.

29. Вие бягате от смирението, защото вярвате, че то означава бедност. Вие бягате от изпитанията, защото мизерията ви плаши, без да разбирате, че те освобождават душата ви. Вие бягате и от духовното, защото смятате, че е загуба на време да се задълбочавате в това знание, като не разбирате, че презирате светлина, по-висша от всяка човешка наука.

30. Затова ви казах, че има много хора, които въпреки уверенията си, че Ме обичат, не Ме обичат, и въпреки че твърдят, че вярват в Мен , нямат вяра. Те стигнаха дотам, че да Ми кажат, че са готови да Ме следват, но искат да Ме следват без кръст. Но Аз им казах, че всеки, който иска да Ме следва, трябва да вземе кръста си и да Ме следва. Всеки, който прегърне кръста си с любов, ще стигне до върха на планината, където ще издъхне за последен

път на тази земя, за да възкръсне за вечен живот. (80, 37-39)

31. Вместо да премахнат мизерията, която ги заобикаля навсякъде, днес хората се стремят да извлекат от нея най-голяма полза за себе си.

32. Защо хората не са се развили нагоре в стремежа към идеал, който им дава по-чисти чувства и стремежи, по-достойни за духа? Защото не са искали да погледнат отвъд това, което е видимо за смъртните им очи, тоест отвъд своите нужди, своите земни удоволствия и своята материалистична наука.

33. Те са използвали и оползотворили времето, което им е било отредено на този свят, за да придобият колкото се може повече богатства и удоволствия — с мисълта, че когато тялото им издъхне, за тях всичко ще приключи.

34. Вместо да се развива нагоре и да се разглежда като дете на Бога, човекът в своята невежа гордост се спуска до нивото на едно по-нисше същество, и когато духът му говори за Божествеността и за духовния живот, страхът от Божията справедливост го обзема и той предпочита да заглуши този вътрешен глас и да не „хаби“ нито една мисъл за тези предупреждения.

35. Той не е размишлявал нито върху собственото си съществуване, нито върху душевното и телесното си състояние. Как би могло да бъде иначе, освен че той е прах и мизерия, докато живее и мисли по този начин? (207, 18)

36. Моето учение, което във всички времена е тълкуване на Закона, идва при вас като път към Светлината, като сигурен проход за духа. Въпреки това, в упражняването на дадената им свобода на волята и в желанието си да следват път за живота си, хората винаги са избирали лесния път на материализацията. При това някои напълно са пренебрегнали гласа на съвестта, който винаги насочва към духовното; а други са създали култове и ритуали, за да вярват, че вървят с твърда крачка по духовния път, докато в действителност са също толкова егоистични, колкото онези, които са изгонили Моето име и Моето слово от живота си. (213, 51)

37. Пътят е прокаран и вратите са отворени за всеки, който иска да дойде при Мен.

38. Пътеката е тясна, това ви е известно отдавна. На никого не е непознато, че Моят закон и Моето учение са изключително чисти и непоколебими, за да не помисли никой да ги променя според своето удобство или воля.

39. Широкият път и широко отворената врата са всичко друго, но не и това, което води душата ви към светлината, към мира и към безсмъртието. Широкият път е този на разпуснатостта,

неподчинението, гордостта и материализма — път, по който мнозинството от хората върви в стремежа си да избяга от духовната си отговорност и от вътрешния съд на съвестта си.

40. Този път не може да бъде безкраен, защото не е нито истински, нито съвършен. Затова, тъй като този път, както всичко човешко, е ограничен, човекът един ден ще стигне до края му, където ще спре, за да се наведе ужасен над пропастта, която представлява края на пътя. Тогава в сърцата на онези, които отдавна са се отклонили от истинския път, ще избухне хаос.

41. В някои ще възникне разкаяние, чрез което ще намерят достатъчно светлина, за да се спасят; в други ще настъпи смут пред един край, който ще сметнат за несправедлив и нелогичен, а трети ще хулят Бога и ще се бунтуват. Но наистина, казвам ви, това ще бъде началото на завръщането към Светлината. (333, 64-68)

Душевното страдание на човека

42. Аз не съм сгрешил в това, което съм сътворил; човекът обаче е отклонил от предначертания път и от живота; но скоро той ще се върне при Мен като „изгубения син“, който е разпилял цялото си наследство.

43. С науката си той е създал нов свят, едно фалшиво царство. Той е създал закони, е издигнал трон и се е облечел със скиптър и корона. Но колко преходна и измамна е неговата слава: достатъчен е един слаб полъх от Моята справедливост и основите му се разтърсват, а цялото му царство се разпада. Царството на мира, справедливостта и любовта обаче, което той не успя да спечели, е далеч от човешкото сърце.

44. Удоволствията и удовлетворенията, които делата на хората им носят, са само илюзорни. В сърцата им глозят болката, неспокойството и разочарованието, които се крият зад маската на усмивката.

45. Ето какво е станало с човешкия живот, а що се отнася до живота на душата и законите, които я управляват, те са били изкривени, защото хората са забравили, че съществуват и сили и елементи, които оживяват душата и с които човек трябва да поддържа връзка, за да устои на изпитанията и изкушенията и да преодолее всички препятствия и неблагоприятни обстоятелства по пътя си към съвършенството.

46. Светлината, която достига всяка душа от безкрайността, не произхожда от Слънцето; силата, която душата получава от отвъдното, не е извор на Земята; изворът на любовта, истината и здравето, който утолява жаждата за знание на душата , не е водата на вашите морета или извори;

атмосферата, която ви обгражда, не е само материална, тя е извор, дъх и вдъхновение, които човешката душа получава директно от Създателя на всички неща, от Този, който е сътворил живота и го управлява със своите съвършени и неизменни закони.

47. Ако човекът прояви малко добра воля да се върне на пътя на истината, той веднага ще почувства ласката на мира като стимул. Но винаги, когато душата се материализира под влиянието на материята, тя се поддава на нейните нокти и вместо да бъде господар на този живот, кормчия, който направлява кораба си, тя става роб на човешките слабости и наклонности и потъва в бурите.

48. Вече ви казах, че душата предшества тялото, както тялото предшества облеклото. Тялото, което притежавате, е само временно облекло на душата. (80, 49-53)

49. Ах, ако само всички хора искаха да видят изгряващата светлина на тази епоха — колко надежда би имало в сърцата им! Но те спят. Те дори не знаят как да приемат светлината, която им изпраща всеки ден царското светило — тази светлина, която е като отражение на светлината, излъчвана от Създателя.

50. То ви гали и ви събужда за ежедневната борба за съществуване, без хората, които са нечувствителни към красотите на Сътворението, да спрат за миг, за да Ми благодарят. Славата може да премине покрай тях, без те да я забележат, защото винаги се събуждат изпълнени с тревоги и забравят да се молят, за да търсят в Мен духовна сила.

51. Също така те не търсят сила за тялото в изворите на природата. Всички те тичат насам-натам и се измъчват, без да знаят защо, тръгват напред, без да имат ясна цел пред очите си. Именно в тази безчувствена и безсмислена борба за съществуване те са материализирали душите си и са ги направили егоистични.

52. Когато тогава законите на Духа, които са светлината на живота, бъдат забравени, хората се унищожават, убиват се и си отнемат хляба, без да чуват гласа на съвестта, без да се съобразяват, без да спират, за да помислят. 53. Но ако някой ги попита как оценяват настоящия си живот, те веднага биха отговорили, че никога в миналото не е блестяла толкова светлина в човешкия живот, колкото сега, и че науката никога не им е разкривала толкова много тайни. Но те биха трябвало да кажат това с маска на щастие на лицето си, защото в сърцата си биха скрили цялата си душевна болка и мизерия. (104, 33-34)

54. Аз изпратих душата да се въплъти на Земята и да стане човек, за да бъде владетел и господар над всичко, което съществува на нея, а не за да бъде

роб и жертва, нито страдалец, какъвто всъщност го виждам. Човекът е роб на своите нужди, страсти, пороци и невежество.

55. Той е жертва на страдания, грешки и удари на съдбата, които липсата му на духовно извисяване му причинява по време на неговия път по Земята. Той е нуждаещ се, защото в неведение за наследството, което му се полага в живота, не знае какво притежава и се държи, сякаш няма нищо.

56. Това човечество трябва първо да се пробуди, за да започне да изучава Книгата на духовния живот, и тогава скоро, чрез предаването на този свят на идеи от поколение на поколение, ще се появи онова благословено семе, в което се изпълнява Моето слово.

57. Казах ви, че един ден това човечество ще достигне духовност и ще разбере как да живее в хармония с всичко сътворено, а душата, разумът и сърцето ще вървят в унисон. (305, 9-11)

Погрешни земни поведения и техните последствия

58. Когато виждам хората, въвлечени във войни, да се избиват за притежанието на съкровищата на света, не мога да не ги сравнявам отново и отново с малки деца, които се карат за неща, които нямат никаква стойност. Децата са все още хора, които се карат за малко власт или малко злато. Какво значение имат тези притежания в сравнение с добродетелите, които другите хора съчетават в себе си?

59. Човекът, който разединява народите, като сее омраза в сърцата, не може да се сравни с този, който посвещава живота си на задачата да сее семето на всеобхватното братство. Който причинява страдания на ближните си, не може да се сравни с този, който посвещава живота си на задачата да облекчава страданията на ближните си.

60. Всеки човек мечтае за трон на земята, въпреки че човечеството от самото начало е видяло колко малко струва един трон в света.

61. Аз ви обещах място в Моето царство, но много малко са тези, които са го заели, и то защото хората не искат да разберат, че и най-малкият поданик на Царя на небесните царства е по-велик от най-могъщия монарх на земята.

62. Хората все още са малки деца; но голямото изпитание, което ги очаква, ще ги накара да преживеят толкова много за толкова кратко време, че скоро ще преминат от това детство към зрелост и тогава – обогатени с плода на опита – ще възкликнат: „Исус, нашият Отец, беше прав, нека отидем при Него.“ (111, 3-7)

63. Хората се стремят към безсмъртие в света и се опитват да го постигнат чрез материални дела, защото земната слава – макар и временна – блести в

очите им и те забравят славата на Духа, защото се съмняват в съществуването на този живот. Липсата на вяра и липсата на духовност са тези, които са сложили завеса от скептицизъм пред очите на хората. (128, 45)

64. Развитието на човека, неговият напредък, неговата наука и неговата цивилизация никога не са имали за цел възвисяването на духовната душа, която е най-висшето и най-благородното нещо, което има в човека. Неговите стремежи, амбиции, желания и грижи винаги са били насочени към този свят. Тук той е търсил знанието, тук е натрупвал съкровища, тук си е осигурявал удоволствия, почести, награди, властнически позиции и отличия, тук е искал да намери своята слава.

65. Затова ви казвам: докато природата напредва стъпка по стъпка, без да спира в своя закон на непрестанно развитие към усъвършенстване, към съвършенство, човекът е останал назад, не е напреднал; и оттам идват неговите удари на съдбата на земята, оттам идват изпитанията, препятствията и ударите, с които се сблъсква по пътя на живота си. (277, 42)

66. Аз наистина искам да имате стремежи, да бъдете амбициозни, да мечтаете да бъдете велики, силни и мъдри, но по отношение на вечните блага на духа.

67. Защото, за да постигнете тези блага, са необходими всички добродетели, като милосърдието, смирението, прощението, търпението, великодушието, с една дума: любовта. И всички добродетели възвисяват, пречистват и усъвършенстват душата.

68. В този жалък свят, в този преходен дом, за да бъде велик, могъщ, богат или учен, човекът трябваше да бъде егоистичен, лъжлив, отмъстителен, жесток, безразличен, нечовечен и надменен, и всичко това трябваше да го постави в крайна противоположност на това, което е истината, любовта, мирът, истинската мъдрост и справедливостта. (288, 32)

69. Когато човекът се открие духовно, тогава той усеща в себе си присъствието на своя Отец. Но когато той не знае нито кой е, нито откъде идва, той Ме усеща като далечен, чужд, недостъпен, или остава безчувствен.

70. Само пробудената душа може да проникне в царството на истината. Само с науката си човекът няма да може да я познае.

71. Виждам, че хората се стремят към знание, слава, сила, богатство и власт, и Аз им предлагам средствата да постигнат всичко това — но в истинските му, съществени качества, в неговата духовна истина, а не във

външното и коварното на света, не в преходното и измамното.

72. Когато човекът се посвети на материалното и се затвори в малкото пространство на свят като вашия, той става беден, ограничава и потиска душата си, за него не съществува нищо друго освен това, което притежава, или това, което познава. Тогава става необходимо той да загуби всичко, за да отвори очите си за истината и, след като осъзнае заблудата си, да обърне погледа си отново към Вечното. (139, 40-43)

Глава 47 – Материализъм и спиритуализъм

Последиците от господстващия материализъм

1. Истина ви казвам, мнозина ще избягат от моето учение от страх да не се духовностят; но това няма да бъде нито разумът, нито духът, който говори в тях, а низките страсти на „плътта“.

2. Когато една душа живее, привързана към истината, тя бяга от материализма като човек, който се отдалечава от заразена среда. Висшата душа намира своето щастие в морала — там, където царува мирът, където обитава любовта. (99, 41-42)

3. Изследвайте моето слово, докато не се уверите в неговата чистота и истина. Само така ще можете да вървите смело по пътя си и да останете непоколебими пред нахлуването на материалистични представи, които заплашват душата. Защото материализмът е смърт, е мрак, е иго и отрова за душата. Никога не разменяйте светлината или свободата на душата си за земния хляб или за жалки материални блага!

4. Истина ви казвам: на този, който се уповава на Моя закон и устоява във вярата до края, никога няма да липсва материално препитание, а в моментите на свързването му с Моя Дух той винаги ще получава хляба на вечния живот чрез Моята безкрайна милост. (34, 61-62)

5. Материализмът се изправя на пътя на развитието на душата като огромна пречка. Пред тази стена човечеството е застинало.

6. Вие се намирате в свят, в който човекът е успял да разгърне умствените си сили в приложение към науката, свързана с материята. Но способността му за преценка относно съществуването на духовното все още е ограничена, познанието му за всичко, което не принадлежи изцяло към материята, е изостанало. (271, 37-38)

7. Изпитанията, през които преминава вашият свят, са знаци за края на една епоха, са упадъкът или агонията на една епоха на материализъм; защото материализмът е бил в науката ви, във вашите цели и във вашите

страсти. Материализмът е определял вашето почитание към Мен, а също и всички ваши дела.

8. Любовта към света, алчността към земното, плътските желания, насладата от всички низши страсти, егоизмът, самолюбието и гордостта бяха силата, с която създадохте живот според вашия разум и вашата човешка воля, чиито плодове Аз ви позволих да пожънете, за да стане вашият опит съвършен.

9. Но ако тази епоха, която сега приключва, ще остане в историята на човечеството с печата на своя материализъм — наистина, казвам ви, новата епоха ще се отличава със своята духовност. Защото в нея съвестта и волята на Духа ще изградят на Земята свят от същества, които са великодушни чрез любовта – живот, в който човек усеща как Духът на Отца вибрира в духа на децата, защото тогава всички дарове и способности, които днес живеят скрити във вашето същество, ще имат за поле на действие безкрайността. (305, 41-42)

Същността на спиритуализма

10. Спиритуализмът не е смесица от религии. Той е най-чистото и съвършено учение в своята простота, той е Божията светлина, която в тази „Трета епоха“ слиза към човешкия дух. (273, 50)

11. Спиритуализъм нарекох Откровението, което ви говори за живота на Духа, което ви учи да влизате в пряка връзка с вашия Отец и което ви издига над материалния живот.

12. Истина ви казвам, спиритуализмът не е нищо ново, нито принадлежи само на това време, а е откровение, което се разкриваше все повече в съзвучие с духовното развитие на човечеството.

13. Тъй като ученията, които ви давам, е спиритуализъм, който ви учи на съвършената любов към Бога и към ближните ви и ви кани на пътя, който води към съвършенството, спиритуализмът беше и това, което ви учеше Божият закон в „Първото време“, и Словото на Христос във Второто време. (289, 20-22)

14. Спиритуализмът не е религия; той е същото учение, което Аз разпространих в лицето на Исус като ориентир за всички хора от всички времена по света. Това е Моето учение за любовта, справедливостта, разбирането и прощението.

15. В това „Трето време“ Аз ви говорих само с по-голяма яснота, поради вашето душевно, физическо и интелектуално развитие. (359, 60-61)

16. Спиритуализмът разрушава обичаи и традиции, въведени от хората, които са задържали душата. Спиритуализмът е непрекъснато развитие и извисяване на душата, която се пречиства и усъвършенства

посредством своите способности и качества, докато достигне своя Създател. Спиритуализмът показва начина, по който душата изразява своя Господ, усеща Го и Го приема. Спиритуализмът освобождава душата и я довежда до разцвет.

17. Духовното е всеобща сила и всеобща светлина, която е във всичко и принадлежи на всички. На никого моите учения не трябва да изглеждат чужди.

18. Свойствата на Духа са неизменни, защото те са добродетели на Моята Божественост, вечни сили. Разберете обаче, че в зависимост от това как сте живели, чистотата, която можете да покажете, ще бъде по-голяма или по-малка. (214, 57-59)

Кой може с право да се нарича спиритуалист?

19. Който благодарение на своята упоритост, своето развитие и своята любов към ученията на Отца е достигнал определена духовност, ще бъде спиритуалист, дори и устните му да не го изричат.

20. Който има вяра и проявява великодушие в действията си, ще отразява това, което притежава духът му. (236, 27-28)

21. Духовният човек знае, че Всемогъщият е във всичко, че светът, Вселената и безкрайността са пропити от Моята същност и Моето присъствие.

22. Който Ме познава и възприема по този начин, е жив храм на Бога и вече няма да материализира откровенията на Духа чрез символи или образи. (213, 31-32)

23. Спиритуализмът е откровението, което ви разкрива и учи всичко, което притежавате и носите в себе си. Той ви кара да осъзнаете, че сте дело на Бога, че не сте само материя, че има нещо над вашата „плът“, което ви издига над нивото на природата, която ви заобикаля, и над мръсотията на вашите страсти.

24. Когато човек постигне духовност, всяка заповед и всяко учение ще станат част от светлината на душата му. Дори ако паметта му не запази нито една фраза или нито една дума от моето учение, той ще носи същността им в себе си, защото ги е разбрал, защото ги чувства и ги следва. (240, 17-18)

25. Добрият духовен човек ще бъде този, който въпреки цялата си бедност на материални блага се чувства господар, богат и щастлив, защото знае, че Отецът го обича, че има братя и сестри, които да обича, и че съкровищата на света са второстепенни в сравнение с богатствата на душата.

26. Добър духовен човек ще бъде и този, който като притежател на материални блага знае как да ги използва за добри цели и ги използва като средства, дадени

му от Бога, за да изпълни важна мисия на земята.

27. Не е абсолютно необходимо да бъдеш беден, презиран или нещастен, за да се причислиш към онези, които Ме следват, както също не е необходимо да принадлежиш към онези, които страдат, за да бъдеш обичан от Мен. Истина ви казвам, че според Моята воля вие винаги трябва да бъдете силни, здрави и собственици на всичко, което съм създал за вас.

28. Кога ще разберете, че сте притежатели на наследството си, че трябва да цените всяка благодат и да дадете на всичко своето място в живота? (87, 28-30)

Спиритуализмът в религиите и вероизповеданията

29. Днес хората преживяват епоха на объркване, защото не са разбрали, че целият им живот и всичките им усилия трябва да ги водят към разгръщане на духа им, чиято цел трябва да бъде диалогът на духа им с този на Създателя.

30. Култът, към който днес се обявява мнозинството от хората, е материализмът.

31. Докато вероученията и религиите настояват на своите различия, светът ще продължава да подхранва омразата си и няма да може да направи решаващата крачка към истинското почитане на Бога.

32. Но кога хората ще се разберат и обединят и така ще направят първата крачка към любовта помежду си, ако все още има хора, които, смятайки, че притежават ключа или тайната за спасението на душите и ключовете към вечния живот, не признават всички онези, които вървят по други пътища, защото според тях те не са достойни да дойдат при Бога?

33. Затова осъзнайте истинската цел на спиритуализма, чието учение стои над всяка конфесия, всяка човешка идеология и всяка секта. (297, 38-41)

34. Спиритуализмът не е ново учение, което иска да достигне развитието на вероученията от минали времена — не, той е същото откровение като това от първия и втория „Век“. Той е основата на всички религии, за която искам да напомня на човечеството в тези времена на разделение, за да не забрави своите корени.

35. Делата на човека, неговите обичаи и начинът, по който въздейства на сетивата, за да се ласкае в различните си религии и да се гордее с тях, противоречат на това, което Моето дело иска да покаже на света. (363, 9)

36. В това време Аз ви давам нови учения, върху които трябва да размишлявате — учения за любовта, които ще ви избавят и възвисят, истини, които, макар и

горчиви, трябва да бъдат светлина по вашия път.

37. Спиритуализмът в това време, както и християнството в миналото, ще бъде борба и преследван с гняв, жестокост и ярост ; но в разгара на борбата духовното ще се прояви, като извърши чудеса и спечели сърцата.

38. Материализмът, егоизмът, гордостта и любовта към света ще бъдат силите, които ще се изправят срещу това откровение, което не е ново, нито се различава от онова, което Аз ви донесох в миналите времена. Учението, което ви разкрих сега и на което вие давате името спиритуализъм, е същността на закона и учението, които ви бяха разкрити в „Първото“ и „Второто време“.

39. Когато човечеството разбере истината на това учение, неговата справедливост и безкрайните познания, които то разкрива, то ще изгони от сърцето си всеки страх, всяко предубеждение и ще го превърне в ръководство за живота си. (24, 48-51)

40. Истина ви казвам, във всички части на света има разпръснати спиритуалисти — зрели хора, които ще донесат мир на човечеството.

41. Но Аз ви казвам, че обединението между спиритуалистите от целия свят няма да се осъществи чрез организирането на нова църква, защото тяхната сила няма да бъде материална. Тяхното единство ще бъде мисловно, идеално и свързано с тяхното действие, и по този начин тяхната сила ще бъде непобедима, тъй като те са я почерпили от Вечния Източник, който е в Моя Дух.

42. На всички тях Аз вдъхновявам Своята истина и ги посещавам, за да изчезнат от сърцата и умовете им всички нечистотии, тъй като те не трябва да се смесват с Моята светлина.

43. Всички вие имате задължението да се погрижите учението на спиритизма да бъде обяснено и ясно разбрано чрез вашите духовни способности, а не да бъде опорочено от човешките философии. (299, 30-32)

44. Истина ви казвам, историята на спиритуализма ще бъде написана с блестящи букви в историята на човечеството.

45. Не стана ли Израил безсмъртен чрез освобождението си от египетското иго? Не станаха ли християните безсмъртни чрез любовта по време на своя триумфален поход? По същия начин спиритуалистите ще станат безсмъртни в борбата си за свободата на духа. (8, 64-65)

Глава 48 – Духовни дарби и духовност

Духовните способности на човека

1. Когато това съмняващо се, невярващо и материалистично човечество се сблъска с божествено откровение или с това, което нарича чудо, то веднага търси причини или доказателства, за да докаже, че няма свръхестествено дело, нито е имало такова чудо.

2. Когато се появи човек, който проявява необичайна духовна способност, той е обект на подигравки, съмнения или безразличие, за да бъде заглушен гласът му. И когато природата, като инструмент на моята Божественост, отправя своя глас на справедливостта и своите предупредителни викове към хората, те приписват всичко това на случайността. Но никога човечеството не е било толкова нечувствително, глухо и слепо за всичко Божествено, Духовно и Вечно, както в тези времена.

3. Милиони хора се наричат християни, но по-голямата част от тях не познават учението на Христос. Те твърдят, че обичат всички дела, които Аз извърших като човек; но в начина си на вярване, мислене и възприемане на нещата те доказват, че не познават същността на Моето учение.

4. Аз ви научих на живота на душата, разкрих ви способностите, които се крият в нея; затова дойдох на света.

5. Аз изцелявах болните без никакви лекарства, говорех с духовете, освобождавах обладаните от чужди и свръхестествени влияния, общувах с природата, превръщах Себе Си като човек в духовно същество и като духовно същество отново в човек, и всяко от тези дела винаги имаше за цел да ви покаже пътя към развитието на душата. (114, 1-4)

6. Вие имате истински съкровища в себе си, способности и таланти, за които дори не подозирате, и поради вашето невежество проливате сълзи като нуждаещи се. Какво знаете за силата на молитвата и силата на мислите? Какво знаете за дълбокия смисъл на диалога от дух към дух? Нищо, вие, материалистично и земно настроено човечество! (292, 14)

7. Аз очаквам от света духовност. За Мен имената, чрез които се различава всяка църква или секта, нямат никакво значение, нито повечето или по-малкото великолепие на техните ритуали и външни форми на поклонение. Това достига само човешките сетива, но не и Моя Дух.

8. Очаквам от хората духовност, защото тя означава извисяване на живота, идеал за съвършенство, любов към доброто, обръщане към истината, упражняване на любовта, хармония със себе си, което е хармония с другите и следователно с Бога. (326, 21-22)

9. Духовността не означава лицемерие, нито предполага извършването на някакъв ритуал, и тя не е и външна форма на поклонение. Духовността означава разгръщане на всички способности на човека — както тези, които принадлежат на неговата човешка част, така и онези, които са отвъд физическите сетива и са сили, качества, способности и сетива на душата.

10. Духовността е правилното и добро използване на всички дарове, които човек притежава. Духовността е хармонията с всичко, което ви заобикаля. (326, 63-66)

11. В миналото Аз ви научих на най-голямата добродетел, която е милосърдието; Аз вдъхновявах сърцата ви и правех чувствата ви чувствителни. Сега Аз ви разкривам даровете, с които е надарена вашата духовна душа, за да ги развивате и да ги използвате, за да вършите добро сред ближните си.

12. Познанието за духовния живот ще ви позволи да извършите дела, подобни на онези, които вашият Учител е извършил. Спомнете си, че Аз ви казах, че ако развиете способностите си, ще вършите истински чудеса. (85, 20-21)

13. Всички вие притежавате даровете на Духа, които започват да се разгръщат в това „Трето време“ благодарение на развитието, което душите са постигнали. Интуицията, духовното виждане, откровението, пророчеството, вдъхновението се проявяват ясно сред хората, и това е предвестник на ново време, това е светлината на Книгата на седемте печата, която в това време е отворена на шестата си глава.

14. Но вие, които знаете за какво служат тези проявления и разбирате времето, в което живеете — насочете даровете на духа си към пътя на любовта. Бъдете винаги готови да предложите вашата любяща помощ и ще бъдете в хармония с Моите закони и ще служите за пример на вашите ближни. Тогава ще бъдете Мои ученици и ще бъдете признати като такива. (95, 18)

15. Когато хората някога се обичат и знаят как да прощават, когато в сърцата им съществува смирение и са постигнали духовното да надделее над плътското, нито „плътта”, нито светът, нито страстите ще образуват вече оня гъст завес, който ви пречи да видите пътя зад или пред вас. Напротив: „плътта“, одухотворена чрез следването на Моето учение, ще бъде като слуга, послушен на указанията на съвестта, за разлика от това, което е днес: препятствие, капан, превръзка пред очите на духа. (122, 32)

16. Интуицията, която е духовно виждане, предчувствие и пророчество, просветлява ума и кара сърцето да бие по-силно за посланията и гласовете, които получава от безкрайността. (136, 46)

17. Чрез дара на интуицията, който Аз дадох на всички хора, можете да откриете много неща, скрити в тайната на сърцата – много трагедии, които засягат не само земния живот на вашите ближни, но и душата им.

18. Как може да се проникне в интимността на тези сърца, без да се нарани и без да се оскверният техните тайни? Как да откриете онези скрити страдания, които хвърлят сянка върху живота на вашите ближни? Аз вече ви казах : интуицията, тази способност, която е част от дарбата на духовното виждане и която трябва да получи пълното си разгръщане във вас чрез молитвата, ви показва как да облекчите болката на всеки един от вашите ближни. (312, 73-74)

19. Колко тайни все още има за човека. Той е заобиколен от невидими и неосезаеми същества, които вече би трябвало да са видими и осезаеми за него.

20. Живот, изпълнен с красоти и откровения, пулсира над съществуването на хората, но те, в своята слепота, все още не са способни да го видят. (164, 56-57)

21. Човек, подготвен чрез Моето учение, ще бъде способен да извърши свръхчовешки дела. От душата и тялото му ще извира светлина, сила и мощ, които ще му позволят да осъществи това, което интелектът сам по себе си не е в състояние да постигне. (252, 4-5)

22. Това е времето, в което Божествената Светлина ще засияе в пълна сила в моите последователи, които ще разкрият даровете на Духа и ще докажат, че не се нуждаят нито от земни блага, нито от светски науки, за да вършат добро и да сътворяват чудеса. Те ще лекуват в Мое име, ще възстановяват безнадеждно болните, ще превръщат водата в балсам и ще възкресяват мъртвите от гробовете им. Молитвата им ще има силата да укротява бурите, да успокоява природните сили и да се бори с епидемиите и злите влияния.

23. Обсебените ще се освободят от своите обсебвания, преследвачи и потисници чрез словото, молитвата и пълномощието на Моите нови ученици. (160, 28-29)

24. Духовността означава облагородяване на чувствата, чистота в живота, вяра, любов към ближния, помощ към ближния, смирение пред Бога и дълбоко уважение към получените дарове. Когато успеете да постигнете нещо от тези добродетели, ще започнете с духовния си поглед да проникнете в родината на

любовта и съвършенството. По същия начин, ако постигнете духовност, още на земята ще можете да кажете, че живеете в Духовната родина, макар и само в моментите на молитвата си. Същевременно ще получите Светлината, която ви разкрива събития, които лежат в бъдещето, тъй като за извисяващата се душа идващото вече не е тайна.

25. Да, ученици, само в човешкия живот човекът не знае какво ще се случи в бъдещето, какво ще дойде утре. Той не познава своето предназначение, не знае пътя, по който трябва да върви, и какъв ще бъде краят му.

26. Човекът не би могъл да понесе знанието за всички изпитания, които трябва да преминава в своето съществуване. Затова в моята милостива любов към него Аз поставих между неговото настояще и неговото бъдеще този завес на тайната и по този начин предотвратих объркването на ума му, ако знаеше всичко, което още трябва да преживее и да претърпи.

27. Душата обаче, едно същество, надарено със сила и създадено за вечността, притежава в себе си способността да познава бъдещето — дарът да разпознава своето предназначение и силата да разбира и приема всички изпитания, които я очакват. Тя знае, че в края на пътя, ако той е изминат в послушание към Закона, ще стигне до Земята на обещанието, Рая на душата, който е състоянието на възвисяване, чистота и съвършенство, което тя накрая ще е постигнала.

28. Вие не можете да достигнете степента на духовност на вашия Учител, за да знаете какво ви е отредено от съдбата, какво ви носи бъдещето; но благодарение на вашето вътрешно извисяване Аз ще ви дам предчувствие за наближаването на някое събитие.

29. Тази способност за предчувствие, този духовен поглед към бъдещето, това знание за вашата съдба ще придобиете само дотолкова, доколкото вашето същество, състоящо се от тяло и душа, постепенно се развива по пътя на духовността, което е вяра, чистота, любов към живота, любов и готовност да помагате на ближните си, смирение и любов към вашия Господ. (160, 6-9, 13-14)

30. Бъдете с буден дух, за да не се борите срещу онези, които като вас тръгват да изпълняват мисии, поверени им от Моята Божественост — за да можете да разпознавате истинските пророци и лъжепророците и да утвърждавате делата на едните и да унищожавате делата на другите.

31. Защото това е времето, в което всички сили са се надигнали за борба. Вижте как доброто се бори срещу злото, светлината

срещу мрака, знанието срещу невежеството, мирът срещу войната. (256, 66)

Предпоставки и характеристики на истинската духовност

32. Знайте, че във всеки човек живее един Юда. Да, ученици, защото във вашия случай тялото е Юда на душата; тялото е това, което се съпротивлява на сиянието на светлината на духовността, което дебне душата, за да я хвърли в материализъм, в низши страсти.

33. Но само защото тялото ви довежда до ръба на пропастта, не трябва да го осъждате. Не, защото ви е необходимо за вашия напредък и трябва да го преодолеете чрез вашето духовно усъвършенстване, така както Аз преодолях Юда чрез Моята любов. (150, 67-68)

34. Преди да тръгнете да проповядвате Моите житейски принципи и да излагате тяхното съдържание, трябва да започнете да следвате учението, което Аз ви разкрих, като обичате ближните си, водите живот, насочен към духовното, и осеявате пътя си с любовни дела и светлина. Ако не направите това, , казвам ви още сега, че не сте разбрали спиритуализма. Той ви разкрива истинската ви природа, чрез него можете да си създадете ясна представа за вашия Отец и да познаете себе си.

35. Вярно е, че за да постигнете духовност, се изисква известна самоотрицание, усилие и готовност за жертви. Но когато във вас се събуди копнежът за по-висше съществуване, когато в същността ви започне да блести любовта или когато се появи желанието за духовното, за вас ще бъде радост, вместо жертва или отказ, да се освободите от всичко, което е безполезно, вредно или лошо във вас. (269, 46-47)

36. Винаги имайте предвид, че пред Мен всички сте равни, че всички имате един и същ произход и всички имате една и съща цел, макар и външно всяка съдба да се проявява по различен начин.

37. Никога не забравяйте, че всички трябва да стигнете до Мен, което означава, че всички вие — макар и по различен начин — трябва да придобиете необходимите заслуги, за да достигнете най-високата духовна височина. Затова никога не гледайте на никого като на по-нисш.

38. В спиритуалиста суетата никога не трябва да пусне корени. Напротив, истинската скромност трябва винаги да бъде негов спътник, тогава неговите дела, вместо да заслепяват с фалшива светлина, ще намерят отклик в сърцата на ближните му. (322, 32-34)

39. Добрите сеячи на спиритуализма никога няма да се отличават с нещо външно или материално. При тях няма да има нито носии, нито знаци, нито някакъв особен начин на говорене. Всичко в поведението им ще свидетелства за простота и смирение. И все пак – ако се отличават с нещо, то ще бъде тяхната любов към ближния и тяхното духовно извисяване.

40. Истинските проповедници на спиритуализма няма да привличат внимание с красноречието си, а с мъдростта и простотата на думите си, и преди всичко с искреността на делата си и добротата на живота си. (194, 24-25)

41. Духовността е яснота, е простота, е отдаденост на любовта и е борба за постигане на съвършенството на душата. (159, 64)

Благотворното въздействие на духовността

42. Чрез духовността човек достига степен на възвисяване, която му позволява да възприема идеи отвъд това, което умът му може да предвиди, и да има власт над материалното.

43. Помислете: Ако духовното възвисяване на душата се приложи при изучаването на материалното творение, което природата ви представя, или при някаква друга човешка цел, тогава можете да си представите плодовете , които бихте могли да пожънете, ако вашите открития не се дължаха само на изследвания с ума, а и на духовното откровение, което би ви дал Този, Който е сътворил всичко. (126, 26-27)

44. Когато хората постигнат одухотворение, те ще бъдат същества, които са над всичко, което ги заобикаля. Защото досега те бяха само слаби същества, изложени на природни сили, енергии и влияния, които не бива да са над човека, защото не стоят над него. (280, 29)

45. Истина ви казвам, духовността също ще се наследява, затова трябва да се стремите да предадете на децата си чистота на сърцето и възприемчивост към духовното. Те ще ви бъдат благодарни, защото сте проявили милосърдие, като сте им подарили тяло, свободно от страсти, с ясен ум, чувствително сърце и душа, бдителна към гласа на съвестта им. (289, 65)

46. Единствената цел на Моето дело е духовното преобразуване на всички хора, защото в духовността те ще станат едно и ще се разбират помежду си. В духовността те ще видят как изчезват имената и външните форми на техните религии, които са били причина за тяхното духовно разделение, тъй като всяка от тях е тълкувала своя Бог по различен начин.

47. Веднага щом всички се приближат по своите различни пътища към духовността, те ще

разберат, че единственото, което им е липсвало, е било да се освободят от своя материализъм, за да могат духовно да тълкуват това, което винаги са възприемали в материален смисъл.

48. Духовността е всичко, което изисквам от хората в това време, тогава те ще видят, че в рамките на позволеното техните най-висши идеали са изпълнени и най-тежките им конфликти са разрешени. (321, 22-23, 29)

XI Човечеството

Глава 49 – Религия и праворазбиране

Няма религия или вероизповедание, което да е единственото истинско

1. Аз не идвам, за да събудя религиозен фанатизъм сред хората; моето учение е много далеч от това да проповядва лъжливи неща; аз искам подобрение, вяра, любов към ближния, духовност. Фанатизмът е тъмна превръзка пред очите, е нездравословна страст, е мрак. Бъдете бдителни, за да не проникне това лошо семе в сърцата ви. Имайте предвид, че фанатизмът понякога прилича на любов.

2. Разберете, че тази тъмнина е обзела човечеството в това време. Осъзнайте, че макар езическите народи да са изчезнали от земята и по-голямата част от човечеството да изповядва поклонението на истинския Бог, хората нито Ме познават, нито Ме обичат; защото войните им, омразата им и липсата им на хармония са доказателство, че те все още не Ме оставят да живея в сърцата им.

3. Над мрака на този религиозен фанатизъм и идолопоклонство наближават големи урагани, които ще пречистят духовния култ на това човечество. Когато това дело бъде завършено, в безкрайността ще засияе дъгата на мира. (83, 60-62)

4. Аз съм позволил на Земята да има религии, които са пътища за душата, водещи към Бога. Всяка религия, която учи на доброто и любовта и възхвалява милосърдието, е добра, защото съдържа светлина и истина. Когато хората в тях закърняват и превръщат това, което първоначално е било добро, в зло, пътят се губи под материализма и греха.

5. Затова в това време Аз ви показвам отново Моята истина, която е път, същност на живота и закон, за да търсите този закон, който е фар и пътеводна звезда, отвъд формите и ритуалите, отвъд всичко човешко. Който Ме търси

по този начин, ще бъде спиритуалист. (197, 10-11)

6. Никой няма да се изгуби; едни ще пристигнат по-рано по пътя, който Аз ви показах, а други – по-късно по пътищата, по които вървят.

7. Във всички религии човек може да приеме онова учение, от което се нуждае, за да стане добър. Но ако не постигне това, тогава той обвинява религията, към която се изповядва, и остава такъв, какъвто винаги е бил.

8. Всички религии са пътища; едни са по-съвършени от други, но всички са насочени към доброто и се стремят да стигнат до Отца. Ако нещо в религията, която познавате, не ви задоволява, не губете вярата в Мен. Вървете по пътя на любовта към ближния и ще намерите спасението, защото Моят път е осветен от силата на любовта. (114, 43)

9. Религиите са малки странични пътища, които водят душите към истинския път, по който те могат да се изкачват стъпка по стъпка, докато стигнат до Мен. Докато хората на Земята изповядват различни религии, те са разделени. Но щом стъпят на пътя на любовта и истината, те ще бъдат обединени, ще се слеят с онова единствено Светло; защото има само една истина. (243, 5)

10. Обединението на религиите ще настъпи, когато духът на хората се издигне над материализма, над традициите, предразсъдъците и фанатизма . Тогава хората ще се обединят духовно в едно единствено богослужение: това на доброто от любов към Бога и към ближния. Когато това се случи, човечеството ще навлезе в период на усъвършенстване. (187, 43)

11. Духовното раздвоение на хората се дължи на това, че едни са се възползвали от един клон (на дървото на божествените откровения), а други – от друг клон. Има само едно дърво, но клоните му са много. Но хората не искаха да възприемат ученията Ми по този начин, и споровете ги разделят и задълбочават различията в мненията им. Всеки вярва, че притежава истината, всеки се чувства прав. Но Аз ви казвам: докато вкусвате само плода на един клон и отхвърляте останалите, няма да стигнете до познанието, че всички плодове произхождат от божественото дърво, чиято съвкупност представлява пълната истина.

12. Когато ви говоря за тези истини, не мислете, че Учителят има предвид външните култови форми на различните религии, а основния принцип, на който се основава всяка една от тях.

13. Сега се усеща силен бурен вятър. Поривите му, разтърсвайки дървото, карат разнообразните му плодове да падат, и те ще бъдат опитани от онези, които преди това не са ги познавали.

14. Тогава те ще кажат: „Колко заблудени и слепи сме били, когато – подтиквани от фанатизма си – отхвърляхме всички плодове, които ни предлагаха нашите братя, само защото ни бяха непознати!“

15. Част от моята светлина е във всяка група хора, във всяка общност. Затова никой да не се хвали, че притежава цялата истина. Разберете следователно: ако искате да проникнете по-далеч в сърцевината на Вечното, ако искате да стигнете по-далеч оттам, където сте стигнали досега, тогава първо трябва да обедините познанията на едните с тези на другите и по този начин с всички останали. Тогава от тази хармония ще излъчи ясна и много ярка светлина, която досега сте търсили в света, без да я намерите.

16. „Обичайте се един друг“ – това е моята максима, моята най-висша заповед за хората, независимо от вероизповеданията или религията.

17. Приближете се един към друг чрез изпълнението на тази най-висша заповед и ще Ме откриете присъстващ във всеки от вас. (129, 36-41)

Неприятелското отношение на религиите към развитието

18. За човека човешкият живот беше по-важен от духовния, макар че често той осъзнаваше, че човешкото е преходно, а духовното – вечно. Това е причината, поради която, въпреки че е постигнал напредък в цивилизацията и науката си, той е застинал духовно и е потънал в сън в своите религии.

19. Разгледайте една по една религиите и ще видите, че никоя от тях не показва признаци на развитие, разцвет или усъвършенстване. Всяка се провъзгласява за най-висшата истина; но тъй като онези, които се изповядват към нея, смятат, че намират и познават всичко в нея, те не полагат усилия да направят и крачка напред.

20. Божествените откровения, Божият закон, Моето учение и Моите послания от самото начало са ви помогнали да разберете, че човекът е същество, подчинено на развитието. Защо тогава нито една от вашите конфесии не потвърждава и не проверява тази истина?

21. Казвам ви: само онова учение, което събужда душата, което запалва светлина в нея, което я подпомага и й разкрива това, което тя крие в себе си, което я изправя всеки път, когато се препъне, и я кара да върви напред, без да спира — само това учение е вдъхновено от истината. Но не е ли точно това, което моето учение ви е разкривало през всички времена?

22. Въпреки това отдавна сте застинали духовно, защото сте се

грижили повече за това, което засяга вашия живот на земята, отколкото за това, което засяга вашата душа. Но за да не се откажете напълно от духовното, сте оформили вашите религии така, че те да не ви пречат ни най-малко при изпълнението на вашите задачи и задължения на земята.

23. Когато следвате тази религиозна традиция, мислите, че отговаряте на Божиите изисквания, търсите да успокоите съвестта си и вярвате, че си осигурявате влизане в Царството небесно.

24. Какво невежество, човечество! Кога най-накрая ще се събудиш за реалността? Не забелязвате ли, че когато следвате вашите религиозни обичаи, вие не Ми давате нищо, а и душата ви остава празна?

25. Когато напускате църквите си и казвате: „Сега изпълних дълга си към Бога“, вие сте попаднали в голяма заблуда, защото мислите, че сте Ми дали нещо, макар че трябва да знаете, че не можете да Ми дадете нищо, но можете да получите много от Мен и да си осигурите много за себе си.

26. Вие вярвате, че изпълнението на закона се ограничава до посещаването на тези места, и това е още една голяма заблуда. Защото тези места трябва да бъдат училището, където ученикът трябва да учи за по-късно. Връщайки се в ежедневието, той трябва да приложи на практика наученото, което е истинското изпълнение на закона. (265, 22-27)

Връзката между религията и науката

27. От началото на времената посланиците на Закона и учението на Духа са имали за противник учените. Между тях са избухнали големи борби и дойде времето да ви кажа нещо за тези спорове.

28. Аз създадох този свят, за да служи като временен дом на въплътените души. Но преди те да го населят, Аз ги снабдих със способностите на Духа, на разума и на волята.

29. Аз знаех предварително съдбата и развитието на Моите създания. Аз вложих в Земята, в нейното вътрешност, повърхност и атмосфера всички необходими елементи за съхранението, поддържането, разгръщането и също така за освежаването на човешкото същество. Но за да може човекът да открие тайните на природата като източник на живот, Аз позволих интелектът му да се пробуди. Така на човека бяха разкрити началата на науката, към която всички вие сте способни, макар че винаги е имало хора с по-голям талант, чиято мисия беше да изтръгнат от природата тайната на нейните сили и елементи за благото и радостта на човечеството.

31. Аз също изпратих велики духове на Земята, за да ви разкрият свръхестествения живот — този, който стои над тази природа, отвъд науката. Чрез тези откровения се предчувстваше съществуването на едно всеобщо, силно, творческо, всемогъщо и вездесъщо същество, което подготвя за човека живот след смъртта му, вечния живот на душата.

32. Но тъй като едните носеха духовни мисии, а другите – научни, едните и другите, религиите и науката, във всички времена са се изправяли като врагове в борба един срещу друг.

33. Днес ви казвам, че материята и духът не са противоположни сили; между двете трябва да цари хармония. Светлина са Моите духовни откровения, и светлина са също откровенията и откритията на науката. Но ако сте чули от Мен, че често критикувам работата на учените, то е защото много от тях са злоупотребявали с енергията, с преди това неизвестните елементи и сили на природата за пагубни цели на разрушение, вражда, омраза и отмъщение, за земно господство и безмерно стремеж към власт.

34. Мога да ви кажа, че за онези, които са изпълнявали своята мисия с любов и добри намерения — за онези, които с уважение и смирение са проникнали в Моите тайни съкровищници, Ми е доставяло радост да им разкривам велики тайни за благото на Моята дъщеря, човечеството.

35. От началото на света науката е подтиквала човечеството да тръгне по пътя на материалния прогрес, по който човекът на всяка крачка е намирал плодовете на науката — едни сладки, други горчиви.

36. Сега е дошло времето, в което трябва да разберете, че цялата светлина принадлежи на Моя Дух, че всичко, което е живот, произхожда от Моята Божественост, защото Аз съм тайната съкровищница, първоизточникът и началото на цялото творение.

37. Тези борби на духовното срещу научното ще изчезнат от живота на хората до такава степен, че духовното ще се обедини с науката в една единствена светлина, която осветява пътя на човека до безкрайността. (233, 25-34)

Суровостта и несправедливостта на земното правосъдие

38. Аз идвам, за да отменя вашите погрешни закони, така че да ви управляват само онези, които са формирани от Моите заповеди и са в хармония с Моята мъдрост. Моите закони са белязани от любов и тъй като произтичат от Моята божественост, те са неизменни и

вечни, докато вашите са преходни и понякога жестоки и егоистични.

39. Законът на Отца се състои от любов, от доброта, той е като балсам, който дава утеха и изправя грешника, за да може той да понесе изкуплението на своите прегрешения. Законът на любовта на Отца винаги предлага на този, който е съгрешил, великодушна възможност за нравствено обновление, докато вашите закони, напротив, унижават и наказват този, който е съгрешил, а често и невинните и слабите.

40. В вашето правораздаване има суровост, отмъщение и липса на милосърдие. Законът на Христос е изпълнен с любовна убедителност, безкрайна справедливост и най-висша прямота. Вие сами сте свои съдии, Аз обаче съм вашият неуморим защитник; но трябва да знаете, че има два начина да платите за вашата несправедливост: един с любов и един с болка.

41. Изберете сами, все още се радвате на дара на свободата на волята. (17, 46-48)

42. Аз съм Божественият Съдия, който никога не произнася по-тежко наказание, отколкото е простъпката. Колко от онези, които се обвиняват пред Мен, намирам за чисти. Колко пък, напротив, разгласяват своята чистота, а Аз ги намирам за покварени и виновни.

43. Колко несправедливо е човешкото правораздаване! Колко жертви на лоши съдии изкупват чужди престъпления! Колко невинни са видели решетките на затвора да се затварят пред очите им, докато виновният се разхожда на свобода и невидимо носи със себе си тежестта на кражбите и престъпленията си. (135, 2-3)

44. Тъй като човешкото правосъдие е несъвършено, вашите затвори са пълни с жертви, а местата за екзекуции са осквернени с кръвта на невинни. Ах, колко престъпници виждам да се радват на свобода и уважение в света, и на колко развратени сте издигнали паметници, за да почетете паметта им!

45. Ако можехте да видите тези същества, когато живеят в Духовния свят и светлината изгрява в душите им! Вместо безсмислени и безполезни почести, бихте им изпратили молитва, за да ги утешите в тежкото им разкаяние. (159, 44-45)

Твърдосърдечната самоувереност на човека

46. Нека любовта да ви води, за да станете истински посланици на Божествения Утешител. Защото вие, които не сте паднали в никаква бездна, винаги сте готови да обвинявате, да съдите. Вие осъждате ближните си без ни най-малко съчувствие, а това не е Моето учение.

47. Ако преди да съдите, проучите себе си и своите грешки — уверявам ви, че вашата преценка ще бъде по-състрадателна. Считате за лоши онези, които са в затворите, и гледате като нещастници онези, които са в болниците. Държите се настрана от тях, без да осъзнавате, че те са достойни да влязат в царството на Моята любов. Не искате да си спомните, че и те имат правото да приемат лъчите на слънцето, които са създадени, за да даряват живот и топлина на всички създания без никакво изключение.

48. Хората, затворени в местата за изкупление, често са огледала, в които хората не искат да се погледнат, защото знаят, че образът, който това огледало им разкрива, в много случаи ще бъде образ на обвинение. (149, 51-53)

Земното правосъдие като необходимо зло

49. Все още съществуващото на Земята правосъдие не показва справедливи дела. Виждам липса на милосърдие, неразбиране и твърдост на сърцата. Но всеки ще получи своето съвършено осъждане.

50. Аз съм допуснал тези изпитания и докато човекът не изпълнява Моите закони, докато се отклонява от спазването на заповедите им, на земята ще има някой, който ще подчинява сърцето му, който ще го наранява.

51. Ако изпълнявахте закона, на света нямаше да са необходими съдии, нямаше да има наказания, нямаше да ви трябват правителства. Всеки щеше да определя сам действията си и всички щяхте да бъдете управлявани от Мен. Всички щяхте да бъдете вдъхновени от Моите закони и поведението ви винаги щеше да бъде благодетелно, щеше да има за цел духовността и любовта.

52. Но човечеството е паднало в дълбоки бездни: аморалността, пороците, грехът са завладели сърцата на хората, и ето последствията: вие трябва да изпивате горчиви чаши, да търпите унижения от онези хора, които, макар и да са ваши братя, упражняват власт на земята.

53. Но бъдете смирени, понасяйте съдбите с търпение, помнете, че Аз съм съвършеният Съдия. (341, 53)

Глава 50 – Образование и наука

Суета и гордост от знанието

1. Питам хората от това време, които се смятат за най-напредналите в цялата история на този свят: при всичките си дарби намерихте ли някакъв начин да създадете мир, да придобиете власт и да постигнете благоденствие, без да убивате,

унищожавате или поробвате ближните си? Вярвате ли, че вашият напредък е истински и реален, когато морално се валяте в калта и духовно блуждаете в мрака? Аз не се боря срещу науката, тъй като Аз Самият я вдъхнах на човека; това, което осъждам, е целта, за която понякога я използвате. (37, 56)

2. Човечество, дъщеря на Светлината, отвори очите си, осъзнай, че вече живееш в епохата на Духа!

3. Защо Ме забрави и искаше да мериш силата си с Моята? Казвам ти, че в деня, в който един учен със своята наука създаде същество, подобно на вас, и го надари с душа и му даде дух, Аз ще положа скиптъра Си в ръката ти. Но твоята реколта първоначално ще бъде друга. (125, 16-17)

4. Защо имаше и има хора, които, след като чрез използването на способностите, които Създателят им е дал, са опознали човешката наука, я използват, за да се борят срещу божествената наука и да я отхвърлят? Защото суетата им не им позволява да влязат в съкровищницата на Господа с смирение и уважение, а те търсят целта си и трона си в този свят. (154, 27)

5. Днес човекът се чувства велик, издига своята личност и се срамува да каже „Бог“. Той му дава други имена, за да не компрометира своята самонадеяност, за да не падне от пиедестала на своето обществено положение. Затова те Ме наричат: Космическа Интелигентност, Архитект на Вселената. Но Аз ви научих да Ми казвате „Нашият Отец“, „Моят Отец“, както ви научих във „Второто време“. Защо хората вярват, че унижават или омаловажават своята личност, когато Ме наричат „Отец“? (147, 7)

6. Колко дълбоко е паднал човекът в своя материализъм, така че накрая е отрекъл Този, Който е сътворил всичко! Как е могъл човешкият разум да се помрачи до такава степен? Как е могла вашата наука да Ме отрече и да оскверни живота и природата, както го е направила?

7. Във всяко творение, което вашата наука открива, Аз съм присъстващ; във всяко творение се разкрива Моят закон и се чува Моят глас. Как се случва, че тези хора не чувстват, не виждат и не чуват? Дали е знак за напредък и цивилизация да се отрича Моето съществуване, Моята любов и Моята справедливост? Тогава вие не сте по-напреднали от първобитните хора, които във всяка природна сила и във всяко чудо на природата са знаели да откриват делото на едно божествено, висше, мъдро, справедливо и могъщо същество, на което са приписвали всичко добро във всичко съществуващо и затова са го почитали. (175, 72-73)

8. Аз давам отново Словото Си на хората, за да знаят, че не са изоставени, за да се събудят чрез гласа на своя дух и да разберат, че след този живот душата очакват велики божествени чудеса.

9. За тях съм говорил на хората, и същото преживява този, който знае как да се моли, за да влезе във връзка с духовното, както свидетелства и този, който чрез науката се вглъбява в тайните на природата. По тези два пътя както разумът, така и духът ще откриват все повече, колкото повече търсят.

10. Но кога ще дойде времето, в което човекът ще се вдъхновява от любовта за своите изследвания и търсения? Едва когато това се случи, неговото дело в света ще бъде трайно. Докато мотивът на науката е стремежът към власт, гордостта, материализмът или омразата, хората непрестанно ще изпитват наказанието на разбушуваните природни сили, които наказват тяхната безразсъдност.

11. Колко много са се надули от злото, от гордостта, от суетните си стремежи, колко много са си сложили корони, въпреки че са жалки и духовно голи. Колко голямо е противоречието между това, което вие считате за вашата истина, и Моята истина! (277, 31-32, 36)

Последиците от материалистичното мислене

12. Ако хората изпитваха истинска любов към своите ближни, те не биха трябвало да страдат от хаоса, в който се намират; всичко в тях би било хармония и мир. Но те не разбират тази божествена любов и искат само научната истина, изведената истина – тази, която могат да докажат с човешките си разсъждения: те искат истината, която говори на ума, а не тази, която достига сърцето, и сега имат резултата от своя материализъм: егоистично, лъжливо и изпълнено с страдание човечество. (14, 42)

13. Не се заблуждавайте относно плодовете на вашата наука, защото сега, когато сте постигнали толкова голям напредък в нея, човечеството страда най-много, има най-много мизерия, безпокойство, болести и братоубийствени войни.

14. Човекът все още не е открил истинската наука – тази, която се придобива по пътя на любовта.

15. Вижте как суетата ви е заслепила; всяка нация иска да има най-големите учени на земята. Истина ви казвам, учените не са проникнали дълбоко в тайните на Господа. Мога да ви кажа, че познанието, което човекът има за живота, все още е повърхностно. (22, 16-18)

16. Какво е това, което най-много желаете в тези моменти на Земята? Мир, здраве и истина. Истина ви казвам, тези дарове

няма да ви даде вашата наука, така както сте я прилагали.

17. Учените разпитват природата и тя им отговаря на всеки въпрос; но зад тези въпроси не винаги стоят добри намерения, добри нагласи или любов към ближния. Незрели и неразумни са онези хора, които отнемат тайните на природата и оскверняват нейната същност — които не я почитат, като черпят от нейните извори основните елементи, не за да си правят добро един на друг като истински братя и сестри, а за егоистични и понякога пагубни цели.

18. Цялото творение им говори за Мен, и гласът му е гласът на любовта; но колко малко са тези, които са знаели да чуят и да разберат този език!

19. Когато помислите, че творението е храм, в който Аз обитавам, не се ли страхувате, че Исус ще се яви там, ще вземе бича и ще прогони търговците и всички, които го оскверняват? (26, 34, 37)

20. Аз разкрих на човека дара на науката, която е светлина. Но човекът с нея е създал мрак и е причинил болка и разрушение.

21. Хората смятат, че се намират на върха на човешкия прогрес. Затова Аз ги питам: Имате ли мир на земята? Цари ли братство между хората, морал и добродетел в домовете? Уважавате ли живота на ближните си? Проявявате ли съобразителност към слабите? — Истина ви казвам, ако тези добродетели бяха налице във вас, щяхте да притежавате най-висшите ценности на човешкия живот.

22. Сред хората цари объркване, защото сте издигнали на пиедестал онези, които са ви довели до погибел. Затова не питайте защо съм дошъл при хората и се въздържайте от съждението, че се проявявам чрез грешници и невежи; защото не всичко, което считате за несъвършено, е такова. (59, 52-54)

23. Ученият търси причината за всичко, което е и което се случва, и се надява с науката си да докаже, че извън природата няма никакъв принцип или истина. Но Аз ги считам за незрели, слаби и невежи. (144, 92)

24. Учените, изпълнени с суета, считат божествените откровения за недостойни за вниманието им. Те не искат да се издигнат духовно към Бога, и когато не разбират нещо от това, което ги заобикаля, го отричат, за да не се налага да признаят своята неспособност и невежество. Мнозина от тях искат да вярват само в това, което могат да докажат.

25. Какво утешение могат тези хора да донесат на сърцата на ближните си, ако не признават Първичния принцип на любовта, който управлява Сътворението, и

освен това не разбират духовния смисъл на живота? (163, 17-18)

26. Колко далеч се е отдалечила тази човечество от Моите наставления! Всичко в нея е повърхностно, фалшиво, външно, помпозно. Затова нейната духовна сила е нищожна и за да компенсира липсата на сила и развитие в душата си, тя се е хвърлила в обятията на науката и е развила интелекта.

27. По този начин човекът, с помощта на науката, е стигнал дотам, че да се чувства силен, велик и могъщ. Но Аз ви казвам, че тази сила и тази величие са незначителни в сравнение със силата на духовната душа, която вие не сте позволили да расте и да се прояви. (275, 46-47)

28. Днес ден след ден ядете горчивите плодове от дървото на науката, което е било толкова несъвършено отгледано от хората, защото не сте се стремили към хармоничното разгръщане на всичките си дарби. Как бихте могли тогава да насочите откритията и делата си в добра посока, след като сте обучавали само интелекта, но сте пренебрегвали душата и сърцето?

29. Сред вас има хора, които са като диви животни, които дават пълна свобода на страстите си, които изпитват омраза към ближните си, които са кръвожадни и се стремят да превърнат братските народи в роби.

30. Ако някой вярва, че Моето учение може да доведе до морален упадък на човека — наистина, ви казвам, тогава той се намира в голяма заблуда; и за да докажа това на съмняващите се, на материалистите и на горделивите от това време, ще им позволя да пожънат и да ядат плода на своята наука, докато се наситят, докато от душата им излезе изповедта, която Ми казва: „Отче, прости ни, само Твоята сила ще бъде в състояние да спре силите, които ние развързахме в нашата неразумност.“ (282, 15-17)

31. Човешката наука е достигнала границата, до която човекът може да я доведе в своя материализъм. Защото науката, вдъхновена от духовния идеал на любовта, доброто и усъвършенстването, може да стигне много по-далеч, отколкото вие сте я довели.

32. Доказателството, че вашият научен напредък не е бил мотивиран от взаимната любов, е моралният упадък на народите, е братоубийствената война, е гладът и мизерията, които царят навсякъде, е невежеството относно духовното. (315, 53-54)

33. Какво да ви кажа за вашите днешни учени, за онези, които предизвикват природата и нейните сили и елементи и по този начин представят доброто като нещо зло ? Те ще преживеят голямо страдание, защото са откъснали и изяли незрял плод от дървото на науката — плод, който

биха могли да узреят само с любов. (263, 26)

34. Тъй като човечеството не е в хармония с Вселенския закон, който управлява цялото творение, ще настъпи неконтролируемо състояние, което ще се изрази в силата на природните сили.

35. Човекът е разцепил атомите, а развитият му мозък използва това откритие, за да придобие огромни сили и да донесе смърт.

36. Ако човекът се беше развил духовно в същата степен, в каквато са се развили науката и интелектът му, той би използвал откриването на нови природни сили само за благото на човечеството. Но неговата духовна изостаналост е голяма; затова егоистичният му ум е приложил творческата си сила в ущърб на човечеството и е използвал сили на унищожение, като се е отвърнал от принципите на любовта и милосърдието на Исус. Затова, когато видите, че огнен поток се излива от небето, това няма да се случи, защото самото небе се отваря или огънят на Слънцето ви измъчва — не, това е дело на човека, който ще посее смърт и унищожение. (363, 23-25)

37. Народите напредват и научните им познания все повече се увеличават. Но Аз ви питам: каква е тази „мъдрост“, с която хората, колкото повече се впускат в нея, толкова повече се отдалечават от духовната истина, в която се крие изворът и произходът на живота?

38. Това е човешка наука, това е ученост, такава, каквато я възприема едно болно от егоизъм и материализъм човечество.

39. Тогава това знание е погрешно и тази наука е лоша, тъй като с нея сте създали свят на болка. Вместо светлина цари мрак, тъй като все повече тласкате народите към унищожение.

40. Науката е светлина, светлината е живот, сила, здраве и мир. Това ли е плодът на вашата наука? Не, човечество! Затова ви казвам: докато не позволите на светлината на Духа да проникне в мрака на вашия разум, вашите дела никога няма да могат да имат висок и духовен произход, никога няма да могат да бъдат нещо повече от просто човешки дела. (358, 31-34)

41. Ще бъдат призовани и лекарите. Ще ги попитам какво са направили с тайната на здравето, която им разкрих, и с лечебния балсам, който им поверих. Ще ги попитам дали наистина са почувствали чуждата болка, дали са се навели дори до най-бедния лагер, за да излекуват с любов този, който страда. Какво ще Ми отговорят онези, които са постигнали великолепие, благоденствие и лукс с болката на своите ближни — болка, която не винаги са разбирали как да облекчат ? Всички ще си задават въпроси в сърцата си и ще трябва

да Ми отговорят в светлината на съвестта си. (63, 62)

42. Колко духовно мъртви трябва да блуждаят по света и да чакат, докато физическата смърт ги доведе в Моето присъствие, за да чуят гласа на Господа, който ги въздига към истинския живот и ги гали. Каква жажда за обновление биха могли да подхранват на земята, след като се считат за безвъзвратно изгубени, въпреки че се чувстваха способни на истинско покаяние и поправяне на простъпката си?

43. Но освен онези, на които бе отказано спасението на душите им и които дойдоха при Мен без надежда, в Моето присъствие се озоваха и онези, които бяха осъдени на смърт от учените по отношение на тялото. Аз, Който притежавам живота, ги изтръгнах от лапите на физическата смърт. Но какво правят в света онези, на които Аз съм поверил здравето на душата, както и на тялото? Не познават ли те високата мисия, която Господ им е поверил, за да я изпълнят? Трябва ли Аз, Който ги изпратих с послание за здраве и живот, непрестанно да приемам техните жертви? (54, 13-14)

Вдъхновението за нови научни открития от Бога и Духовния свят

44. Ако учените, които движат и променят вашия свят, бяха вдъхновени от любовта и доброто, те вече щяха да открият колко много знания съм подготвил за науката на това време, а не само тази много малка част, с която те толкова се гордеят.

45. Соломон беше наричан мъдър, защото неговите присъди, съвети и изказвания бяха белязани от мъдрост; славата му се разпространи отвъд границите на неговото царство и достигна други страни.

46. Но този човек, въпреки че беше цар, смирено коленичи пред своя Господ и помоли за мъдрост, сила и защита, защото осъзна, че е само Мой слуга, и пред Мен сложи скиптъра и короната си. Ако всички учени, всички изследователи постъпваха по същия начин — колко голяма би била тогава тяхната мъдрост, колко досега неизвестни учения биха им били разкрити от Моята книга на Божествената Мъдрост! (1, 57-59)

47. Попитайте вашите учени, и ако са честни, те ще ви кажат, че са молили Бога за вдъхновение. Но Аз бих им дал повече вдъхновения, ако Ме молеха за това с повече любов към братята си и с по-малко суета за себе си.

48. Истина ви казвам: всичко, което сте натрупали като истински знания, идва от Мен; всичко, което те притежават от чисто и възвишено, Аз ще използвам във ваша полза в това време , защото затова Аз ви го дадох. (17, 59-60)

49. Душата на човека се е развила, затова науката му е напреднала. Аз му позволих да опознае и открие това, което преди не знаеше; но той не трябва да се посвещава само на материалните дела. Аз му дадох тази светлина, за да изработи своя мир и щастие в духовния живот, който го очаква. (15, 22)

50. Ако сте използвали част от вашите науки, за да Ме изследвате и оценявате — не ви ли се струва по-разумно да ги използвате, за да изследвате себе си, докато не познаете своята същност и не премахнете своя материализъм? Може би вярвате, че вашият Отец не може да ви помогне по пътя на вашите добри науки? Истина ви казвам, ако сте способни да почувствате същността на божествената любов, знанието лесно би достигнало до вашия разум, без да се налага да изморявате мозъка си и да се изтощавате чрез изучаването на онези знания, които смятате за дълбоки, а всъщност са само в обсега ви. (14, 44)

51. В големите човешки дела се проявява влиянието и действието на висши духовни същества, които непрестанно въздействат върху мисловните способности на хората и вдъхновяват или разкриват неизвестното на своите въплътени братя и сестри.

52. Затова казвам на учените и изследователите във всички времена: не можете да се хвалите с това, което разбирате, нито с това, което правите, защото не всичко е ваше дело. Колко често служите на онези духовни същества, за които ви говоря, само като инструмент! Не сте ли били често изненадани от значимостта на вашите открития? Не сте ли си признавали тайно, че сте били неспособни да опитате това, което вече сте осъществили? Ето ви отговора. Защо тогава се хвалите с това? Бъдете наясно, че вашата работа се направлява от висши същества. Никога не се опитвайте да променяте техните вдъхновения, защото те винаги са насочени към доброто. (182, 21-22)

53. Тъй като човечеството е било свидетел на развитието на науката и е видяло открития, в които преди не би повярвало – защо тогава се съпротивлява да повярва в развитието на душата? Защо се вкопчва в нещо, което го задържа и го прави инертен?

54. Моето учение и моите откровения в това време са в хармония с вашето развитие. Ученият да не се превъзхожда с материалната си работа и науката си, защото в нея винаги е присъствало моето откровение и помощта на духовните същества, които ви вдъхновяват от отвъдното.

55. Човекът е част от творението, той има задача да изпълни, както всички създания на Твореца; но

на него е дадена духовна природа, интелигентност и собствена воля, за да постигне чрез собствени усилия развитието и усъвършенстването на духовната душа, която е най-висшето, което притежава. Чрез духовната душа човекът може да разбере своя Създател, да осъзнае Неговите благодеяния и да се възхищава на Неговата мъдрост.

56. Ако вместо да се гордеете със своите земни познания, приемете цялото Ми дело за свое, за вас няма да има тайни, ще се разпознаете като братя и сестри и ще се обичате един друг, както Аз ви обичам: доброта, милосърдие и любов ще бъдат във вас, и затова единство с Отца. (23, 5-7)

Признание за учените, които работят за благото на човечеството

57. Човешката наука е земното, видимото изражение на духовните способности, които човекът е достигнал в това време. Творчеството на човека в това време е не само продукт на разума, но и на неговото душевно развитие. (106, 6)

58. Науката, насочена към материалното, ви е разкрила много тайни. Никога обаче не очаквайте, че вашата наука ще ви разкрие всичко, което трябва да знаете. Науката на хората от това време също имаше свои пророци, над които хората се подиграваха и които смятаха за луди. Но след това, когато това, което те проповядваха, се оказа вярно, вие бяхте изумени. (97, 19)

59. Очите ви не искаха да погледнат онова Светлина, която всеки от Моите пратеници ви донесе като послание на любовта, независимо дали ги наричате пророци, провидци, просветени, лекари, философи, учени или духовници.

60. Тези хора разпространяваха светлина, но вие не искахте да я признаете; те ви предшестваха, но вие не искахте да следвате стъпките им; те ви оставиха за пример пътя на жертвата, на болката, на милосърдието, но вие се страхувахте да последвате примера им, без да осъзнавате, че болката на онези, които Ме следват, е радост на духа, път, осеян с цветя, и хоризонт, изпълнен с обещания.

61. Но те не дойдоха, за да вдъхнат аромата на земните цветя, нито да се опият от мимолетните удоволствия на света; защото желанието на душата им вече не беше насочено към нечистото, а към Висшето.

62. Те страдаха, но не търсеха утеха, защото знаеха, че са дошли, за да утешават самите те. Те не очакваха нищо от света, защото след борбата очакваха радостта да видят възкресението на душите към вярата и към живота — на всички онези, които бяха отстъпили от истината.

63. Кои са тези същества, за които ви говоря? Казвам ви, това са всички онези, които са ви донесли послания на светлината, любовта, надеждата, здравето, вярата, спасението — без значение какви имена са имали, по какъв начин сте ги видели да се явяват или какви титли са носили на земята. (263, 20-24)

64. Аз не отказвам признанието си на учените, тъй като Аз съм им възложил задачата, която те изпълняват. Но на много от тях им е липсвала молитвата, любовта към ближния и възвисяването на душата, за да бъдат истински помощници на хората. (112, 25)

65. Днешните хора са разширили своите империи, те владеят и прекосяват цялата Земя. Вече няма неизвестни континенти, страни или морета. Те са създали пътища по суша, по море и във въздуха; но, незадоволени с това, което притежават като наследство на своята планета, те изследват и проучват небесната твърд, в стремеж към още по-големи владения.

66. Аз благославям жаждата за знание у децата Си, и стремежът им да бъдат мъдри, велики и силни намира моето неограничено одобрение. Но това, което моята справедливост не одобрява, е суетата, на която често се основават амбициозните им цели, или егоистичната цел, която понякога преследват. (175, 7-8)

67. Аз съм дарил човека с интелект, който му позволява да изследва състава на природата и нейните проявления, и съм му позволил да съзерцава част от Вселената и да усеща проявленията на духовния живот.

68. Защото Моето учение не спира душите, нито възпрепятства развитието на човека — напротив, то го освобождава и просветлява, за да изследва, размишлява, търси и се стреми. Но това, което човекът счита за върха на своето интелектуално изследване, е едва началото! (304, 6)

Глава 51 – Владетели, злоупотреба с власт и войни

Преходната илюзия за земна власт и величие

1. Аз съм Този, Който поставя изпитанията на пътя ви, за да спре душата ви, когато тя се отклони от пътя на Моя закон и иска да живее само според собственото си усмотрение. Проучете причината за изпитанията; Аз ви позволявам това, за да потвърдите, че всяко от тях е като длето, което извайва сърцето ви . Това е една от причините, поради които болката ви приближава към Мен.

2. Но човекът винаги е търсил удоволствията, стремял се е към власт и великолепие, за да се издигне на земята като господар и

да бъде владетел над собствените си братя.

3. Тъй като Аз ви създадох всички с една и съща любов — защо тогава винаги е имало такива, които се преструват, че са нещо по-висше? Защо е имало такива, които управляват хората с бич, подлагайки ги на унижение? Защо има такъв, който отблъсква малките и чието сърце остава безразлично, когато причинява болка на ближния си? Защото това са души, които все още не са Ме разпознали като Отец, който обича всичките Си създания, нито като единствения Господ на всички живи същества.

4. Затова има хора, които грабват властта и пренебрегват свещените права на човека. Те Ми служат като инструменти за Моята справедливост и макар да мислят, че са велики господари и „царе“, те са само слуги. Простете им! (95, 7-8)

5. Погледнете хората и владетелите на земята. Колко кратка е тяхната слава и тяхното господство. Днес те биват издигани от народите си, а утре те ги свалят от трона им.

6. Никой да не търси трона си в този живот, защото в мисълта, че напредва, той ще забави своя ход, а вашето предназначение е да напредвате, без да спирате, докато стигнете до портите на Моето царство. (124, 31)

7. Истина ви казвам, с днешните властници ще дойде краят, за да се направи място за онези, които благодарение на любовта и милосърдието към ближните си ще бъдат велики и силни, мощни и мъдри. (128, 50)

8. Онези хора, които в момента подхранват само амбициозно стремеж към власт и земни слави, знаят, че най-могъщият им противник е духовността, затова я борят. И тъй като предчувстват битката, която вече наближава – битката на Духа срещу злото – те се страхуват да не загубят притежанията си и затова се съпротивляват на Светлината, която непрестанно ги изненадва под формата на вдъхновение. (321, 12)

9. Колко нуждаещи се пристигат пред небесната ми врата онези, които бяха велики и могъщи на земята, защото забравиха духовните съкровища и пътя към вечния живот! Докато истината за Моето царство е разкрита пред смирените, тя е скрита от учените и образованите, защото с духовната мъдрост те биха постъпили така, както са постъпили със земната наука: в тази светлина биха търсили тронове за своята суета и оръжия за своите спорове. (238, 68)

Самоволното упражняване на насилие над хора и народи

10. Погледнете хората, които водят народите, създават доктрини и ги налагат на хората. Всеки провъзгласява

превъзходството на своята доктрина, но Аз ви питам: какъв е бил плодът на всичко това? Войните с тяхното последствие от обедняване, страдания, разруха и смърт. Това е реколтата, която представителите на такива теории са събрали тук, на земята.

11. Имайте предвид, че Аз не съм се противопоставил на свободата на волята на човечеството, макар че трябва да ви кажа, че независимо от тази свобода съвестта непрестанно говори на сърцето на този, който се отдалечава от справедливостта, любовта към ближния и разума. (106, 11)

12. Ако Христос се върнеше на Земята като човек в това време, Той вече нямаше да каже на Голгота: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“, защото сега вие получавате в изобилие светлината на Духа, а душите са се развили значително. Кой не знае, че Аз съм Дарителят на живота и че затова никой не трябва да отнема живота на ближния си? Ако човекът не може да даде съществуването, той също така няма право да взема това, което не може да върне.

13. Хора, мислите ли, че изпълнявате Моя закон, само защото казвате, че имате религия и спазвате външното богослужение? В закона ви е казано: „Не убивай“, но вие нарушавате тази заповед, тъй като на олтара на вашия грях изливате потоци от кръвта на вашите ближни. (119, 27-28)

14. Аз предлагам мир на света, но гордостта на великите нации с тяхната фалшива сила и фалшив блясък отхвърля всеки призив на съвестта и се оставя да бъде увлечена само от амбициозните си цели и чувствата си на омраза.

15. Човекът все още не се накланя към доброто, справедливостта и разума; хората все още се изправят и осъждат делата на ближните си; все още вярват, че могат да създадат справедливост. Не мислите ли, че вместо съдии те по-скоро трябва да се наричат убийци и палачи?

16. Хората на властта са забравили, че има Собственик на всичко живо; но те отнемат живота на ближните си, сякаш той им принадлежи. Масите викат за хляб, справедливост, дом, облекло. Аз ще установя справедливостта, а не хората, нито техните учения. (151, 70-72)

17. Благословен народ: онези мъже, които се издигат, изпълнени с самонадеяност и претенции за власт, сред нациите, сред народите на земята, са велики души, надарени с власт и носители на велики мисии.

18. Те обаче не служат на Моята Божественост. Те не са поставили своите велики заложби и способности в служба на любовта и милосърдието. Те са си създали своя свят, своя закон, своя трон, своите васали, своите владения и

всичко, което могат да си поставят за цел.

19. Но когато усетят, че тронът им се разтърсва от бедствия, когато почувстват, че настъпването на мощен враг е предстоящо, когато видят съкровищата си и името си в опасност, те се впускат с цялата си сила, изпълнени с мания за величие, със земна суета, с омраза и злоба, и се хвърлят срещу врага, без да се съобразяват дали делото им, идеята им, оставя след себе си само следа от болка, разрушение и зло. Те имат предвид само унищожението на врага, издигането на още по-голям трон, за да имат възможно най-голямо господство над народите, над богатствата, над ежедневния хляб и дори над живота на хората. (219, 25)

20. Би било време на Земята да не съществуват повече империи или силни народи, които потискат слабите, и все пак те съществуват като доказателство, че в човека все още преобладават примитивните тенденции да се ограбват слабите чрез злоупотреба с власт и да се завладяват със сила. (271, 58)

21. Колко далеч са още хората от разбирането на духовния мир, който трябва да властва в света! Те се опитват да го наложат чрез насилие и заплахи и с плода на науката си, с която се хвалят.

22. Аз по никакъв начин не омаловажавам напредъка на хората, нито съм против него, защото той е и доказателство за тяхното духовно развитие. Но въпреки това ви казвам, че вашата гордост от употребата на насилие и земната власт не е угодна пред Мен. Защото вместо да облекчат кръста на хората, те с това оскверняват най-светите принципи, посегат се към животи, които не им принадлежат, и сеят болка, сълзи, скръб и кръв вместо мир, здраве и благоденствие. Защо тогава делата им разкриват точно обратното, въпреки че изворът, от който черпят знанието си, е Моето собствено творение, което е неизчерпаемо по отношение на любов, мъдрост, здраве и живот?

23. Аз искам равенство между децата Си, както вече проповядвах във „Второто време“. Но не само материално, както го разбират хората. Аз ви вдъхновявам за равенството от любов, с което ви помагам да разберете, че всички вие сте братя и сестри, деца на Бога. (246, 61-63)

Размисли за Втората световна война

24. Това са времена на изпитания, болка и страдания — времена, в които човечеството понася последствията от толкова много взаимна омраза и злоба.

25. Погледнете бойните полета, където се чува само грохотът на оръжията и писъците на уплашените ранени, планините от

осакатени трупове, които преди това са били силни тела на млади хора. Можете ли да си ги представите, когато за последен път са прегърнали майката, жената или сина? Кой може да измери болката от тези сбогувания, който сам не е изпил тази чаша?

26. Хиляди и хиляди изпълнени със страх родители, жени и деца са видели как любимите им близки тръгват към полетата на войната, омразата, отмъщението, принудени от алчността и гордостта на някои хора без светлина и без любов към ближните си.

27. Тези легиони от млади и силни мъже не са могли да се върнат в домовете си, защото са останали разкъсани на бойните полета; но вижте, земята, Майката Земя, по-милостива от хората, които управляват народите и вярват, че са господари на живота на своите събратя, е отворила лоното си, за да ги приеме и да ги покрие с любов. (9, 63-66)

28. Моят Дух бди над всяко същество и Аз Самият обръщам внимание дори на най-малката ви мисъл.

29. Истина ви казвам, там, сред войските, които се борят за земни идеологии и претенции за власт, в моментите на затишие открих миролюбиви и добронамерени хора, които насилствено бяха превърнати във войници. От сърцата им се изтръгват въздишки, когато името Ми излиза от устните им, и сълзи текат по бузите им при спомена за близките им, за родители, жени, деца или братя и сестри. Тогава душата им се издига към Мен, без друг храм освен светилището на вярата им, без друг олтар освен този на любовта им, нито с друга светлина освен тази на надеждата им, в желание за прошка за унищоженията, които неволно са причинили с оръжията си. Те Ме търсят, за да Ме молят с всички сили на своето същество да им позволя да се върнат в домовете си, или, ако трябва да паднат под удара на врага, поне да покрия с Моята мантия на милосърдието онези, които те оставят на земята.

30. Всички, които по този начин търсят Моето прощение, Аз ги благославям, защото те нямат вина за убийствата; други са убийците, които, когато дойде часът на съда им, ще трябва да отговарят пред Мен за всичко, което са сторили с човешките животи.

31. Мнозина от онези, които обичат мира, се питат защо съм допуснал те да бъдат доведени дори до бойните полета и местата на смъртта. На това ви казвам: ако човешкият ви разум не е в състояние да разбере причината, която се крие в същността на всичко това, то все пак духът ви знае, че тя изпълнява изкупление. (22, 52-55)

32. На онези, които Ме следват, Аз призовавам да се застъпват за мира на света и да се молят за него. Народите скоро ще издигнат молитвите си, за да Ме молят за мир, който Аз съм им предлагал във всеки момент.

33. Преди това Аз позволих на хората да вкусят плода на делата си, да видят реки от човешка кръв и картини на болка, планини от трупове и градове, превърнати в руини. Исках хората с вкаменени сърца да видят опустошението на домовете, отчаянието на невинните, майките, които, извън себе си от болка, целуват разкъсаните тела на децата си, да преживеят отблизо цялото отчаяние, страха и всичките стенания на хората отблизо, за да почувстват в своята гордост унижението и съвестта им да им каже, че величието, силата и мъдростта им са лъжи, че единственото истински велико произхожда от Божествения Дух.

34. Когато тези хора отворят очите си за истината, те ще се ужасят — не от ужасяващите картини, които виждат очите им, а от самите себе си, и тъй като не могат да избягат от погледа и гласа на съвестта си, те ще почувстват в себе си мрака и огъня на угризенията; защото ще трябва да дадат сметка за всеки живот, за всяка болка и дори за последната капка кръв, пролята заради тях. (52, 40)

35. Стъпка по стъпка народите вървят към долината (на смъртта), където се събират, за да бъдат съдени.

36. Но все още онези мъже, които водят война и чиито ръце са оцапани с кръвта на ближните им, се осмеляват да изговарят Моето Име. Това ли са цветовете или плодовете на учението, което Аз ви научих? Не научихте ли от Исус как Той прощаваше, как благославяше онези, които Го наранняваха, и как дори в агонията Си даваше живот на своите палачи?

37. Хората се усъмниха в думите Ми и пренебрегнаха вярата; затова заложиха цялото си доверие на насилието. Тогава Аз позволих те сами да осъзнаят заблудата си, като пожънат плода на делата си, защото само така ще отворят очите си, за да разберат истината. (119, 31-33)

Неприемливостта и безсмислието на войните

38. Време е в сърцата на хората да извират любов, прошка и смирение като истински оръжия, които се противопоставят на омразата и гордостта. Докато омразата среща омраза, а гордостта – гордост, народите ще се унищожават и в сърцата няма да има мир.

39. Хората не искаха да разберат, че могат да намерят своето щастие и напредък само в мира, и преследват своите идеали за

власт и фалшива величие, като проливат кръвта на своите събратя, унищожават животи и разрушават вярата на хората. (39, 29-30)

40. Годината 1945 отнесе със себе си последните сенки на войната. Сърпът покоси хиляди съществувания и хиляди души се завърнаха в Духовната родина. Науката изуми света и разтърси земята с оръжията си за унищожение. Победителите се превърнаха в съдии и палачи на победените. Болката, мизерията и гладът се разпространиха и оставиха след себе си вдовици, сираци и студ. Епидемиите се пренасят от нация на нация, и дори силите на природата изразяват своя глас на справедливост и възмущение от толкова много злодеяния. Поле от руини, смърт и опустошение е следата, която човекът, наричащ себе си цивилизован, остави върху лицето на планетата. Това е реколтата, която това човечество Ми принася. Но Аз ви питам: заслужава ли тази реколта да влезе в Моите хамбари? Заслужава ли плодът на вашата злоба да бъде приет от вашия Отец? Истина ви казвам, това дърво е всичко друго, но не и онова, което бихте могли да засадите, ако бяхте спазили онова божествено заповедание, което ви казва да се обичате един друг. (145, 29)

41. Кога ще постигнете мир на душата, ако дори не сте постигнали мир в сърцето си? — Казвам ви, докато не бъде унищожено последното оръжие за братоубийство, няма да има мир между хората. Братски оръжия са всички онези, с които хората отнемат живота си един на друг, разрушават морала, лишават се от свободата, здравето, душевния мир или унищожават вярата. (119, 53)

42. Аз ще докажа на човечеството, че проблемите му не се решават с насилие и че, докато то използва разрушителни и убийствени оръжия, няма да бъде в състояние да създаде мир между хората, колкото и ужасни и мощни да изглеждат тези оръжия. Напротив, в резултат те ще събудят само по-голяма омраза и повече жажда за отмъщение. Само съвестта, разумът и чувствата на ближната любов ще могат да бъдат основите, върху които ще почива ерата на мира. Но за да засияе тази светлина във вътрешността на хората, те трябва първо да изпият чашата на страданието до последната капка. (160, 65)

43. Ако сърцето на човека не беше толкова закоравено, болката от войната би била достатъчна, за да го накара да размисли върху грешките си, и той би се върнал към пътя на светлината. Но въпреки че все още пази горчивия

спомен за онези кланета, той се готви за нова война.

44. Как можете да предположите, че Аз, Отецът, Божествената Любов, бих могъл да ви накажа чрез войни? Наистина ли вярвате, че някой, който ви обича с „ “ съвършена любов и който желае да се обичате един друг, може да ви внуши престъпления, братоубийство, убийство, отмъщение и унищожение? Не разбирате ли, че всичко това се дължи на материализма, който хората са натрупали в сърцата си? (174, 50-51)

45. От самото начало Аз създадох човека свободен, но неговата свобода винаги беше съпроводена от светлината на съвестта. Въпреки това той не е послушал гласа на вътрешния си съдия и се е отклонил от пътя на закона, докато не е създал онези убийствени, кървави и чудовищни войни, в които детето се е възправило срещу баща си, защото се е отвърнало от всяко чувство за човечност, милосърдие, уважение и духовност.

46. Хората отдавна трябваше да избегнат разрухата и войните, за да си спестят мъчителното изкупление. Знайте, че ако не успеят да се пречистят в доброто, преди да пристигнат при Мен, Аз ще трябва отново да ги изпратя в тази долина на сълзи и кръв. Защото който живее в дух, насочен срещу съвършенството, няма да може да дойде при Мен. (188, 6-7)

47. Не всички хора са на едно и също ниво на разбиране. Докато едни откриват чудеса на всяка крачка, други считат всичко за несъвършено. Докато едни мечтаят за мира като върха на духовността и морала на света, други провъзгласяват, че войните са тези, които движат напред развитието на човечеството.

48. За това ви казвам: войните не са необходими за развитието на света. Ако хората ги използват за своите амбициозни и егоистични цели, то това е поради материализацията, в която се намират онези, които ги подкрепят. Сред тях някои вярват само в съществуването на този свят, тъй като не познават духовния живот или го отричат; но сред хората те се смятат за учени. Затова е необходимо всички да се запознаят с това откровение. (227, 69-70)

Глава 52 – Несправедливост и упадък на човечеството

Покоряването и експлоатацията на слабите от силните

1. Ако хората разберат, че Земята е създадена за всички, и ако знаят как да споделят справедливо с ближните си материалните и духовни съкровища, с които е

осеяно тяхното съществуване — наистина, казвам ви, още тук, на тази Земя, ще започнете да усещате мира на Духовното царство. (12, 71)

2. Не смятате ли, че разделянето на човечеството на народи и раси е нещо примитивно? Не се ли замисляте, че ако напредъкът във вашата цивилизация, с която се гордеете толкова много, беше истински, вече нямаше да властват законът на насилието и злобата, а всички действия във вашия живот щяха да се ръководят от закона на съвестта? — И ти, народе, не се изключвай от този съд, защото и сред вас откривам борби и раздели. (24, 73)

3. Помнете примера на Израил, за който разказва историята, когато той дълго време се скиташе из пустинята. Той се бореше, за да избяга от робството и идолопоклонството в Египет, но и за да достигне земя на мир и свобода.

4. Днес цялото човечество прилича на този народ в плен на фараона. На хората се налагат вероизповедания, доктрини и закони. По-голямата част от нациите са роби на други, които са по-силни. Тежката борба за оцеляване и принудителният труд под ударите на глада и унижението са горчивият хляб, който днес яде голяма част от човечеството.

5. Всичко това все повече поражда в сърцата на хората копнеж за освобождение, за мир, за по-добър живот. (115, 41-43)

6. Този свят, който би трябвало да бъде дом на едно-единствено семейство, обхващащо цялото човечество, е ябълка на раздора и повод за безсмислено стремеж към власт, за предателство и война. Този живот, който би трябвало да се използва за учение, за духовно съзерцание и за усилие да се постигне вечен живот, като се използват изпитанията и уроците за доброто на душата, се възприема погрешно от човека, така че той позволява на сърцето си да се отрови от омраза, огорчение, материализъм и недоволство. (116, 53)

7. Вие, бедни народи на Земята — едни поробвани, други потискани, а останалите експлоатирани от собствените си водачи и представители!

8. Сърцата ви вече не обичат онези, които ви управляват на Земята, защото доверието ви е било разочаровано. Вече нямате доверие в справедливостта или великодушието на вашите съдии, вече не вярвате в обещания, в думи или усмихнати лица. Вие сте преживели как лицемерието се е настанило в сърцата и е изградило на Земята своето царство от лъжи, измами и измамничество.

9. Бедни народи, които носите на раменете си мъките като

непоносим товар — онези мъки, които вече не са онова благословено право, чрез което човекът получаваше всичко необходимо за препитанието си, а се превърнаха в отчаян и изпълнен със страх борба за оцеляване. И какво получават хората в замяна на това, че жертват силите и живота си? Един безсъдържателен къс хляб, една чаша, пълна с горчивина.

10. Истина ви казвам, това не е прехраната, която Аз вложих в земята за ваша радост и поддържане, това е хлябът на раздора, на суетата, на нечовешките чувства — с една дума, доказателството за липсата или недостига на духовна зрялост у онези, които определят вашия човешки живот.

11. Виждам, че си отнемате хляба един на друг, че стремящите се към власт не могат да понасят другите да притежават нещо, защото искат всичко за себе си; че силните се сдобиват с хляба на слабите, а те трябва да се задоволяват с това, че гледат как силните ядат и се наслаждават.

12. Сега ви питам: в какво се състои моралният напредък на това човечество? Къде е разгръщането на най-благородните му чувства?

13. Истина, казвам ви, в епохата, когато човекът живееше в пещери и се покриваше с кожи, той също така си отнемаше храната от устата, най-силните също така вземаха по-голямата част, мъките на слабите бяха в полза на онези, които ги подчиняваха със сила, хората, племената и народите също така се избиваха взаимно.

14. В какво тогава се състои разликата между човечеството от днес и човечеството от онези дни?

15. Да, знам, че ще Ми кажете, че сте постигнали голям напредък — знам, че ще Ме насочите към вашата цивилизация и вашата наука. Но тогава Аз ще ви кажа, че всичко това е само маска на лицемерие, зад която криете истинските си чувства и все още примитивните си инстинкти, защото не сте положили ни най-малко усилие за развитието на душата си, за изпълнението на Моя закон.

16. Аз не ви казвам, че не трябва да правите научни изследвания — не, напротив: Търсете, изследвайте, растете и се обогатявайте с знания и интелигентност в материалния живот, но бъдете милостиви един към друг, уважавайте свещените права на ближните си, разберете, че няма закон, който да дава право на човека да разполага с живота на своите събратя — с една дума, хора, направете нещо, за да приложите в живота си моята най-висша заповед „Обичайте се един друг“, за да излезете от моралния и духовен застой, в който сте изпаднали, и за да може, когато падне завесата

на лъжата, която покриваше лицата ви, светлината ви да проникне, искреността да засияе и истината да настъпи в живота ви. Тогава ще можете с право да кажете, че сте постигнали напредък.

17. Станете духовно силни в спазването на Моите наставления, за да бъдат думите ви в бъдеще винаги потвърждавани от истински дела на милосърдие, мъдрост и братство. (325, 10-20)

18. Аз ви изпращам моя мир; но истина ви казвам: докато има хора, които притежават всичко необходимо и забравят онези, които умират от глад, няма да има мир на земята.

19. Мирът не се основава на човешките величия, нито на богатствата. Той се основава на добрата воля, на взаимната любов — на това да си служим и да се уважаваме един друг. Ах, ако само светът разбираше тези наставления! Враждите щяха да изчезнат и в човешкото сърце щяла да разцъфне любовта. (165, 71-72)

Покварeността на човечеството

20. Човечеството претърпява корабокрушение сред буря от грехове и пороци. Не само човекът, когато порасне, осквернява душата си, като позволява развитието на страстите си; и детето в детска възраст преживява преобръщането на лодката, в която пътува.

21. Моето слово, пълно с откровения, се издига сред това човечество като огромен фар, който показва на корабокрушените истинския път и вдъхва надежда в онези, които са били на път да загубят вярата си. (62, 44)

22. Успоредно с нарастването на човечеството се е увеличил и неговият грях. В света не липсват градове като Содом и Гомора, чието беззаконие намира отзвук по цялата земя и отрова сърцата. От онези греховни градове не са останали дори следи; въпреки това техните жители не бяха лицемери, тъй като грешеха на бял ден.

23. Но днешното човечество, което се крие в мрака, за да може да се отдаде на страстите си, и след това се преструва на праведност и чистота, ще има по-суров съд от Содом.

24. Това е зловещото наследство на всички минали поколения, чиито пристрастявания, пороци и болести дават плод в това време. Това е дървото на злото, което е пораснало в сърцата на хората — дърво, което е било плодоносно чрез греховете и чиито плодове продължават да изкушават жената и мъжа и ден след ден събарят нови сърца.

25. Под сянката на това дърво лежат мъже и жени, които нямат силата да се освободят от

неговото влияние. Там са останали разрушени добродетели, осквернена човешка достойнство и много осакатени животи.

26. Не само възрастните са привлечени от удоволствията на света и плътта и тичат след тях; също и младежите, и дори децата – до всички е стигнала отровата, която се е натрупала с течение на времето; а онези, които са успели да избягат от зловещото влияние на злото – какво правят те за онези, които са се заблудили? Те ги съдят, осъждат ги и се възмущават от действията им. Малко са онези, които се молят за заблудилите се от пътя , и още по-малко са онези, които посвещават част от живота си на борбата със злото.

27. Истина ви казвам, моето царство няма да бъде изградено сред хората, докато дървото на злото все още е живо. Тази сила трябва да бъде унищожена; за това е необходимо да притежавате меча на любовта и справедливостта — единственото, на което грехът не може да устои. Разберете, че не присъдите или наказанията, а любовта, прощението и милосърдието ще бъдат същността на Моето учение, светлината, която осветява пътя ви, и наставлението, което носи спасение на човечеството. (108, 10-14)

28. Вашият материализъм превърна Едем, който Аз поверих на човека, в ад.

29. Погрешен е животът, който водят хората, погрешни са техните удоволствия, властта и богатството им, погрешни са тяхната ученост и наука.

30. Богати и бедни, всички вие сте обсебени от парите, чието притежание е измамно. Тревожите се за болките и болестите и се плашите от мисълта за смъртта. Едни се страхуват да не загубят това, което имат, а други копнеят да получат това, което никога не са притежавали. Някои имат всичко в изобилие, докато на други им липсва всичко. Но всички тези усилия, страсти, нужди и амбициозни цели засягат само материалния живот, глада на тялото, низките страсти, човешките желания, сякаш човекът всъщност няма душа.

31. Светът и материята временно са победили душата, постепенно са я върнали в робство и накрая са унищожили нейната мисия в човешкия живот. Защо не забелязвате постепенно сами, че този глад, тази мизерия, тази болка и този страх, които тежат върху вашия живот, не са нищо друго освен верното отражение на мизерията и болката на вашите души? (272, 29-32)

32. Светът се нуждае от Моето Слово, народите и нациите се нуждаят от Моите учения за

любовта. Управляващите, учените, съдиите, духовните пастири, учителите — всички те се нуждаят от светлината на Моята истина, и именно затова Аз дойдох в това време, за да просветя човека в душата, сърцето и ума му. (274, 14)

33. Вашата планета все още не е място на любов, добродетел или мир. Аз изпращам на вашия свят чисти души, а вие Ми ги връщате нечисти, защото животът на хората е пропит от грях и поквара.

34. Виждам добродетелите като малки, разпръснати светлинки сред душите, които са разтърсвани от бурите на егоизма, от чувствата на отмъщение и омраза. Това е плодът, който човечеството Ми принася. (318, 33-34)

Обърнатият свят на едно незряло човечество

35. Имате управници, в чиито сърца липсват справедливостта и великодушието, необходими за управлението на народа, защото те преследват жалките цели на властта и богатството — хора, които твърдят, че са Мои представители, а дори не познават любовта към ближния — лекари, които не познават същността на своята мисия, която е милосърдието — и съдии, които бъркат справедливостта с отмъщението и злоупотребяват със закона за пагубни цели.

36. Никой, който върви по криви пътища и отвръща погледа си от онова Светло, което носи в себе си като фар на съвестта си, няма представа за съда, който сам си приготвя.

37. Има и такива, които са присвоили задачи, които не им се полагат, и които с грешките си доказват, че им липсват абсолютно необходимите способности да изпълнят задачата, която са поели по своя инициатива.

38. По същия начин можете да срещнете слуги на Бога, които не са такива, защото не са били изпратени за това — хора, които водят народи и които дори не са способни да направляват собствените си стъпки — учители, на които липсва дарбата да преподават и които, вместо да разпространяват светлина, объркват ума — лекари, в чиито сърца не е забило чувство на състрадание пред чуждата болка и които не знаят, че този, който наистина притежава този дар, е апостол на Христос.

39. Всички Мои основни принципи бяха осквернени от хората, но сега настъпи часът, в който всичките им дела ще бъдат съдени. Това е Моят съд, тъй като на Мен се пада да го извърша. Затова ви казвам: Бдете и изпълнявайте Моите заповеди за любов и прошка. (105, 16-19)

40. Погледнете този свят — горд, предизвикателен и самонадеян от

всички човешки творения, с които поколенията на този век предизвикват удивление. Повечето от тях не вярват в духовното, нито го обичат. Затова не се молят, нито спазват Моя закон. Въпреки това са доволни и горди, че могат да покажат свят, изпълнен с чудеса, който са създали с помощта на своята наука.

41. Но този удивителен свят на хората, който те са изградили през векове на наука, борби, войни и сълзи, те ще унищожат с ръцете и оръжията си. Вече наближава моментът, в който човечеството ще осъзнае несъстоятелността и крехкостта на своите творения, в които липсваха любовта, справедливостта и истинското желание за усъвършенстване.

42. Скоро ще разберете, че без Бога вие сте нищо, че само от Мен можете да получите силата, живота и интелигентността, за да създадете хармонично съществуване между духа и човешката част на човека. (282, 9-11)

43. Хората говорят за минали времена, за древността, за дълги векове и безкрайно дълги епохи, но Аз все още ви виждам малки. Виждам, че духовно сте много малко узрели. В Моите очи вашият свят все още е в детството си, макар че на вас ви се струва, че сте достигнали зрелост.

44. Не, човечество, докато не е душата, която дава тези доказателства за зрелост, възходящо развитие, усъвършенстване и напредък в различните области на вашия живот, вие неизбежно ще Ми представяте човешки дела, които са велики само на пръв поглед, но поради липсата на любов са без морално съдържание и не са трайни. (325, 62-63)

45. Сега е решаващо време за душите, наистина време на борба. Всичко е спор и борба. Тази война се води в сърцето на всеки човек, в лоното на семействата, във вътрешността на всички институции, във всички народи, във всички раси.

46. Не само на земното ниво, но и в Духовната долина се води борба. Това е Голямата битка, която в символична форма е била видяна от пророците от други времена и която се вижда и в виденията на пророците или провидците от това време.

47. Но тази битка, която се води и която разтърсва всичко, не се разбира от човечеството, въпреки че то е част и свидетел именно на тази битка.

48. Днес ходът на човечеството се ускорява — но накъде отива то? Накъде отива човекът в такава бърза крачка? Намира ли той по този зашеметяващ път своето щастие, достига ли той така желания мир, прекрасния живот, който всяко сърце егоистично желае?

49. Казвам ви, че това, което човекът действително постига с тази си бързане, е пълно изтощение. Душата и сърцето на човека се насочват към пресищане от живота и умора, и тази бездна е създадена от самия човек.
50. В тази бездна той ще се хвърли, и в това пълно изтощение, в този хаос от чувства на омраза, от удоволствия, от неудовлетворени жажди за власт, от грях и прелюбодеяние, от оскверняване на духовните и човешките закони, душата му ще претърпи привидна „смърт“, а сърцето му – временна „смърт“.
51. Но Аз ще направя така, че човекът да се въздигне от тази „смърт“ към живота. Аз ще се погрижа той да преживее своето възкресение и в този нов живот да се бори за възраждането на всички идеали, за съживяването на всички принципи и всички добродетели, които са качества и наследство на духовната душа, която е нейният източник. Защото от Мен произлезе духовната душа , от Мен тя прие живот, от Моето съвършенство тя се напита, от Моята милост тя се насити. (360, 6-8)

XII Съд и пречистване на човечеството

Глава 53 – Времето на съда настъпи

Жътвата на плодовете от човешкото семе

1. Възлюбени ученици, тези времена са времена на съд за човечеството. Срокът изтече, за да започнете да изплащате дълговете си. Сега събирате реколтата от миналите семена, резултата или последствията от вашите дела.
2. На човека е дадено време, за да върши делата си, и друго, за да отговаря за стореното; второто е времето, в което живеете. Затова всички вие страдате и плачете. Както вие имате време за сеитба и друго за жътва, така и Бог има едно, което ви е дал, за да изпълните закона Му, и друго, за да проявите справедливостта Му.
3. Сега вие живеете във времето на Божия съд. Болката ви кара да плачете, човечеството се очиства в собствените си сълзи, защото никой не е пощаден от възмездието.
4. Това са времена на съд, в които трябва да размишлявате върху съдбата си, за да чуете чрез умиление и духовност гласа на съвестта, който не заблуждава, нито мами, а ви води по пътя на мира. (11, 58-61)
5. Това е времето на съда за човечеството. Човек по човек, народ по народ и нация по нация се съдят чрез Моята

Божественост. Въпреки това хората не са забелязали това, нито знаят в какво време живеят. Затова Аз дойдох в Духа и изпратих лъча Си върху човешкия разум, и чрез неговото посредничество Аз ви разкрих кой ви говори, в какво време живеете и каква е вашата задача. (51, 61)

6. Истина ви казвам: вие вече живеете в „Деня на Господа“, вече сте под Неговия съд. Живите и мъртвите се съдят в момента, минали и настоящи дела се претеглят на тази везна на съда. Отворете очите си, за да бъдете свидетели, че Божествената справедливост се усеща навсякъде. (76, 44)

7. От древността Аз ви говоря за съд, и сега е настъпило обявеното време, което пророците описваха, сякаш е един ден.

8. Словото на вашия Бог е царско слово и не се оттегля. Какво значение има, че са минали хиляди години? Волята на Отца е неизменна и трябва да се изпълни.

9. Ако хората, освен да вярват в Моето слово, знаеха как да бдят и да се молят, никога нямаше да бъдат изненадани. Но те са неверни, забравящи, невярващи, и когато изпитанието настъпи, те го приписват на наказанието, отмъщението или гнева на Бога. Затова ви казвам, че всяко изпитание се обявява предварително, за да сте подготвени. Затова трябва винаги да бъдете бдителни.

10. Потопът, унищожаването на градовете чрез огън, вражеските набези, язвите, епидемиите, гладът и другите бедствия бяха предварително обявени на всички народи на земята, за да се подготвите и да не бъдете изненадани. Точно както и днес, от Божията любов винаги е слизало послание за бдителност и подготовка, за да се събудят хората, да се подготвят и да станат силни. (24, 74-77)

11. Казвам ви: макар да е вярно, че на този свят предстоят много големи изпитания, дните на болката ще бъдат съкратени; защото страданието на хората ще бъде толкова голямо, че ще ги накара да се събудят, да повдигнат поглед към Мен и да послушат гласа на съвестта си, който ще изисква от тях да спазват Моя закон.

12. Моята справедливост ще изтреби всяко зло, което съществува в този свят. Преди това Аз ще проуча всичко: религиозните общности, науките и обществените институции, и тогава сърпът на Божествената справедливост ще мине над тях, ще отсече плевелите и ще остави пшеницата. Всяко добро семе, което намеря в сърцата на хората, ще запазя, за да продължи да покълва в душите им. (119, 10-11)

Пречистване на човечеството в съда

13. Колко още ще трябва да се развиват хората, за да разберат Моята любов и да почувстват Моето присъствие чрез съвестта си? Когато хората чуят Моя глас, който ги съветва, и изпълнят Моя закон, това ще бъде знак, че за тях времената на материализма са отминали.

14. Засега те трябва да бъдат изпитвани от природните сили под много форми, докато се убедят, че съществуват висши сили, пред които материализмът на човека е много малък.

15. Земята ще се разтърси, водата ще очисти човечеството, а огънят ще го пречисти.

16. Всички елементи и сили на природата ще се проявят осезаемо на Земята, където човешките същества не са разбрали как да живеят в хармония с живота, който ги заобикаля.

17. С това природата не търси унищожението на онези, които я оскверняват; тя търси само хармонията между човека и всички същества.

18. Ако нейният съд се проявява все по-силно, то е защото нарушенията на хората и тяхното несъответствие със законите също са станали по-големи. (40, 20-25)

19. Човешката ръка е призовала съда върху себе си. В мозъка му бушува буря, в сърцето му вилнее буря, и всичко това се проявява и в природата. Елементите са се разбушували, сезоните стават неприветливи, язви се появяват и се разпространяват, и това е така, защото вашите грехове нарастват и причиняват болести, и защото глупавата и арогантна наука не признава реда, определен от Създателя.

20. Ако само ви кажа това, няма да повярвате. Затова е необходимо да можете да докоснете с ръце резултата от вашите дела, за да бъдете разочаровани от него. Точно сега сте достигнали този момент от живота си, в който преживявате резултата от всичко, което сте посели. (100, 6-7)

21. Животът на Земята винаги е бил съпътстван от изпитания и изкупление за човека; но никога този път на развитие не е бил толкова изпълнен с болка, колкото сега, никога чашата не е била толкова пълна с горчивина.

22. В това време хората не чакат да станат възрастни, за да се изправят пред борбата за живот. Колко същества познават още от детството си разочарования, игото, удари, препятствия и неуспехи. Мога да ви кажа още нещо: в тези времена болката на човека започва още преди да се роди, тоест още в утробата на майка му.

23. Голям е дългът за изкупление на съществата, които идват на Земята в това време! Но трябва да помните, че всяко страдание,

което съществува в света, е дело на човека. Има ли по-голямо съвършенство в Моята справедливост от това да позволя на онези, които засяха пътя на живота с тръни, сега да ги пожънат? (115, 35-37)

24. Вие не можете да разберете Моя всеобщ план за изкупление; но Аз ви разкривам част от него, за да имате дял в Моето дело.

25. Само Аз познавам значението на времето, в което живее светът. Никое човешко същество не е в състояние да разбере реалността на този час.

26. От самото начало хората непрестанно се оскверняваха, докато не помрачиха чувствата и душите си и не си създадоха болен, неспокоен и тъжен живот. Но сега настъпи часът на пречистването. (274, 11-12)

27. За всички души е дошло времето на жътвата и затова виждате объркване сред хората. Но наистина, казвам ви, в този хаос всеки ще пожъне собствената си сем.

28. Но какво ще стане с онези от Моите деца, които постоянно са нарушавали Моя закон? Истина: всички, които спят и не искат да изучават и да вземат присърце Моите наставления, ще бъдат обхванати от изпитанията като от ураган, който ги събаря. Но за всички, които са следвали Моите указания, той ще бъде като насърчение за изпълнението на техните задължения, като прекрасна награда, която Бог им дарява. (310, 7)

29. В това време този, който не е готов да се обнови, ще трябва да изпита най-големите горчивини и ще бъде отнет от земята, като по този начин ще загуби скъпоценната възможност да изкупи своите простъпки и да се помири със Закона, Истината и Живота.

30. Онези обаче, които преминат от този материален живот в Духовната Родина с мира и удовлетворението, които дава изпълненият дълг, ще се почувстват озарени от Моята светлина; но ако принадлежат към онези, които трябва да се преродят отново, Аз ще ги подготвя, преди да се върнат в човешкия живот, за да възкръснат в него чисти, по-духовни и с по-голяма мъдрост. (91, 38-39)

Божията любов в съда

31. Болката е изляла цялото си съдържание върху света и се проявява в хиляди форми.

32. В каква ужасна суматоха живееш, човечество! Колко мъчително месиш тестото за ежедневния хляб! Затова мъжете се износват преждевременно, жените остаряват преждевременно, момичетата увяхват в разцвета си, а децата стават безчувствени в нежна възраст.

33. Епоха на болка, горчивина и изпитания е това време, в което

живеете сега. Въпреки това Аз искам да намерите мир, да постигнете хармония, да прогоните болката. Затова Аз се явявам в Духа и ви изпращам Словото Си, което е роса на утеха, изцеление и мир за душата ви.

34. Слушайте Моето слово, което е възкресение и живот. В него ще възвърнете вярата, здравето и радостта, за да се борите и да живеете. (132, 42-45)

35. Днес е време на най-голямо изкупление за душата. Моят съд е открит и делата на всеки са положени на везни. Макар този съд да е тежък и мъчителен за душите, Отецът е близо до тях, който е повече любящ баща, отколкото съдия. Също така ви обгръща любовта на Мария, вашата застъпница. (153, 16)

36. Моята справедливост дойде, човечество, тя ще смири гордостта на човека, за да го доведе до прозрението колко малък е той в своята злоба и материализъм.

37. Да, народе, Аз ще сринам човека в неговата фалшива величие, защото искам той да види Моята светлина и да се издигне, за да стане велик в истината. Защото Аз искам вие да бъдете пълни със светлина, великодушие, доброта, сила и мъдрост. (285, 15-16)

38. Човечеството не Ме познава и отрича Моето присъствие в това време. Но Аз ще им покажа, че изразявам Справедливостта Си с любов и милосърдие, че не идвам с бич, за да им причинявам болка — че искам само да ги издигна към живот на благодат и да ги пречистя с кристално чистата вода, която е Моето Слово, Моята Истина. 39. Светът не е усвоил Моето учение и е подхранвал своето идолопоклонство и фанатизъм. Затова сега той преминава през големия тигел и пие чашата на страданието; защото неговият материализъм го е отдалечил от Мен. (334, 29-30)

40. Сега човечеството, разделено на народи, раси, езици и цветове на кожата, получава от Моя Божествен Дух своя съответен дял от съда, изпитанията, които се падат на всеки, борбата, изпитанията и изкуплението, които Аз съм предвидил за всеки човек и всяка раса.

41. Но вие знаете, че Моят съд се основава на любовта, че изпитанията, които Отец изпраща на хората, са изпитания на любовта — че всичко се насочва към спасението, към доброто, дори ако в тези изпитания на пръв поглед има нещастие, съдба или мизерия.

42. Зад всичко това стои животът, запазването на душата, нейното изкупление. Отецът винаги очаква „изгубения син“, за да го прегърне с най-голяма любов. (328, 11)

Глава 54 – Борба на светогледите, религиите и църквите

Духовни битки пред Царството на мира на Христос на земята

1. Както ви обявих моето Второ пришествие в „Второто време“, така сега ви обявявам „войната“ между вероизповеданията, светогледите и религиите като предвестник на установяването на моето Царство на духовността сред хората.

2. Моето Слово ще унищожи като пламенен меч фанатизма, който е обхващал хората векове наред, ще разкъса завесата на тяхното невежество и ще покаже светлия, лъчезарен път, който води към Мен. (209, 10-11)

3. За да се установи мирът на Моето царство сред хората, първо трябва да се проведе „войната“ на вероученията, религиите и идеологиите — конфликт, в който едните противопоставят Моето име и Моята истина на фалшивите идоли на другите, и в който едно учение се бори срещу друго.

4. Това ще бъде новата борба, духовната битка, в която фалшивите богове, свалени от пиедестала си, ще паднат и всяка лъжа, която сте смятали за истина, ще бъде разкрита завинаги. Тогава ще видите как от този хаос на объркване и мрак блестящо се издига истината. (121, 40)

5. Спиритуализмът предизвиква световна битка между светогледите, вероизповеданията и религиозните култове. Но след този конфликт това учение ще донесе на хората благословен мир, от който те толкова се нуждаят, и ще направи така, че над всички души да засияе слънцето на Моята божествена справедливост. (141, 11)

6. Аз ви подготвям и ви предупреждавам за времето на объркване на светогледите, за да можете да се освободите от вътрешната борба на душата и мъките на мислите.

7. Защото всички светогледи, доктрини, теологии, философии и вероизповедания на човечеството ще бъдат разтърсени и така ще символизират буря, истинска буря на духа, по развълнуваните вълни на която по Моята воля трябва да плавате и да останете на повърхността, докато бурята и мрака не отминат.

8. Не ви давам по-добра рецепта, за да преживеете това изпитание невредими, от молитвата и спазването на Моето слово, чрез което вашата вяра ще се чувства непрестанно укрепена.

9. Тази борба на светогледите, този сблъсък на вероизповеданията и идеологиите, тази битка е абсолютно необходима, за да излязат на повърхността всички недъзи и заблуди, които са се

натрупали в основата на всеки култ и всяка институция.

10. Едва след тази „буря“ ще може да започне морално и душевно пречистване на хората; защото те ще видят истината да излезе на светло, ще я разпознаят, ще я почувстват в себе си и вече няма да могат да се хранят с илюзии и заблуди.

11. По същия начин, по който всеки човек доброволно и изцяло за себе си се възползва от жизненоважното въздействие на Слънцето върху тялото си, защото осъзнава, че материалният живот се основава на неговата светлина, топлина и влияние, така и те ще използват от светлината на истината всичко, от което се нуждаят за поддържането, укрепването и просветлението на душата си.

12. Тогава ще се прояви сила, каквато човекът никога не е усещал, защото животът му все повече ще се приспособява към истинските житейски принципи, към нормите, установени от Моите закони. (323, 19-22)

Борбата за духовно господство на Земята

13. В това време се води борба между светогледите и вероученията. Всеки човек иска да е прав. Но кой е прав в тази борба на егоизми и лични интереси? Кой е притежател на истината?

14. Ако онези, които вярват, че са на съвършения път и притежават истината, се гордеят с това — наистина, казвам ви, тогава те още не познават пътя; защото по него човек трябва да бъде смирен, и достатъчно е само да не признават истината, която съдържа вярата на другите, за да не бъдат вече смирени. Но Аз вече ви казах във „Второто време“: „Блажени са кротките и смирените по сърце.“

15. Човекът, който осъжда вярата и убежденията на своите събратя, се отдалечава от спасението, защото в своята гордост и неразумност се опитва да бъде равен на своя Бог. (199, 4-6)

16. Вие Ме питате какво искам да постигна, когато се разкривам духовно пред човечеството на това време? На това ви отговарям: Това, към което се стремя, е вашето пробуждане към Светлината, вашето духовно извисяване и вашето обединение, тъй като вие винаги сте били разделени. Защото докато едни са се стремили към съкровищата на Духа, другите са се посветили на любовта към богатствата на света — спиритуализъм и материализъм в непрестанна борба; спиритуалисти и материалисти, които никога не са могли да се разберат помежду си.

17. Спомнете си: когато Израил, в очакване на Месията, го видя пред очите си, той се раздели на вярващи и на отричащи Моята истина. Обяснението за това е просто: вярващи бяха онези,

които Ме очакваха с духа, а Ме отричаха онези, които Ме очакваха със сетивата на „плътта“.

18. Тези две сили ще трябва отново да се изправят една срещу друга, докато от тази борба излезе истината. Борбата ще бъде ожесточена; защото колкото повече време минава, толкова повече хората обичат земното, тъй като тяхната наука и открития им дават усещането, че живеят в собствено царство, в свят, създаден от тях. (175, 4-6)

19. Днес всеки човек вярва, че познава истината напълно. Всяка религия твърди, че притежава истината. Учените обявяват, че са открили истината. Аз ви казвам, че никой не познава абсолютната истина, тъй като човекът не е успял да схване дори онази част, която му е била разкрита, с ума си.

20. Всички хора носят в себе си част от истината и заблудите, които смесват със светлината на истината.

21. Наближава борбата, в която всички тези сили се сражават помежду си, тъй като всеки иска да наложи своето светоусещане. Но в края на краищата няма да победи нито човешка идеология, нито научна теория, нито религиозно вероизповедание, а хармоничното съчетание на всички добри мирогледи, на всички възвишени вярвания, на всички култови форми, издигнати до най-висша духовност, на всички науки, посветени на служенето на истинския човешки прогрес.

22. Аз ще позволя на хората да говорят за своите представи и да ги излагат, на другите да демонстрират публично своите култови форми и ритуали, да се дискутира и да се води борба, на учените да разпространяват своите най-прогресивни теории, всичко, което съществува скрито във всеки дух, да излезе на повърхността, да излезе на дневна светлина и да се прояви. Защото наближава денят на жътваря — онзи ден, в който съвестта като безмилостен сърп ще отсече с корена всичко, което е лъжливо в сърцето на човека. (322, 15-18)

Борбата срещу учението за духа

23. Духовните лица на това време се обличат царствено, за да служат символично при жертвоприношението на Исус, и макар че при това се позовават на Моето име и Моето представителство, Аз откривам, че умът им е объркан, сърцето им е разбунено от бурите на интригите и страстите. Няма нито един, който като пророк да провъзгласява, че Аз се намирам сред хората на това време. Те ще преживеят голямо страдание, защото сред тях няма духовно въоръжение. Къде е изпълнението на обещанията на

онези, които пред Исус се заклеха да следват стъпките Му? Къде са последователите на Моите апостоли? Има ли някой, който да прилича на Йоан, който беше сред първите, или на Павел, който беше сред последващите?

24. Затова Учителят отново се приближава към вас, за да възобнови своето учение. Вече виждам новите фарисеи и книжници, изпълнени с омраза, да се устремяват към Мен. Точно тогава ще попитам: „Къде са Моите ученици?“ Но когато горделивите, лъжците, богатите, които се страхуват да загубят властта си, тези, които се чувстват заплашени от Моята истина, отново Ме осмиват и преследват, ще избухнат бурни бури. Но не Аз ще бъда този, който ще се срине под тежестта на кръста, а онези, които поискаха жертвата на Този, Който им даде живот. (149, 32-33)

25. Вълната на материализма ще се надигне и ще се превърне в бурно море, море от страдания, отчаяние и страх от несправедливостта на хората.

26. Само една лодка ще прекоси това море от страсти, похоти и омраза към хората, и тази лодка ще бъде тази на Моя закон. Блажени онези, които са силни, когато дойде това време!

27. Но горко на онези, които спят! Горко на слабите! Горко на народите, които са положили доверието си върху основите на религиозния фанатизъм, защото те лесно ще станат плячка на онези яростни вълни!

28. Не предчувстваш ли битката, о, човечество? Не те подтиква ли моето слово да се подготвиш, за да се защитиш, когато настъпи часът?

29. Моята светлина е във всички, но я виждат само онези, които се молят, които се подготвят. Моята светлина ви говори чрез предчувствие, чрез вдъхновение, чрез интуиция, чрез сънища и знаци. Но вие сте глухи към всеки духовен призив, безразлични сте към всеки божествен знак.

30. Скоро ще видите, че думите Ми се сбъдват, и ще свидетелствате, че всичко това е било истина.

31. Моето учение и моето име ще бъдат мишена на всички нападки и преследвания; те ще бъдат причината, поради която враговете на истината ще ви преследват. Но моето учение ще бъде и светлинният меч на онези, които ще се изправят и ще защитят вярата, и ще бъде щитът, зад който невинните ще намерят закрила. Името ми ще бъде на всички уста, благословено от едни, прокълнато от други.

32. Всички способности на човека ще бъдат развързани: неговият разум, чувствата му, страстите му; неговите духовни способности ще бъдат будни и готови за борба.

33. Какво объркване ще настъпи тогава! Колко от онези, които мислеха, че вярват в Мен, ще

трябва да се убедят, че това не е била истинска вяра!

34. В много домове и сърца светлината на любовта и надеждата ще угасне. Децата и младежите няма да имат друг Бог освен света, нито друг закон освен този на земята. (300, 35-40)

35. Какво ще стане, когато хората осъзнаят, че тяхната безмерна любов към света и поклонението им пред земното са ги довели до провал, изпълнен с тъга? Те ще се опитат да намерят отново изгубения път, да открият онези принципи и закони, от които са се отклонили, и в това си стремеж ще създадат доктрини, ще си поставят правила, ще възникнат философии, светогледи и теории.

36. Всичко това ще бъде началото на нова и велика битка — вече не предизвикана от нечестно стремеж към земна власт. Няма да има повече убийствени оръжия, които да унищожават живот, да разрушават домове или да проливат човешка кръв. Битката ще бъде различна, защото тогава големите религиозни общности ще се борят срещу новите учения и новите религии.

37. Кой ще победи в тази битка? Нито една религия няма да излезе победителка от този спор, точно както в тази убийствена война, която преживявате днес, нито един народ няма да остане победител.*

**Във Втората световна война, за която става дума тук, наистина имаше така наречените победители, но борбата за земно господство продължи след края на войната и продължава до днес. В тази борба обаче в крайна сметка нито една световна сила няма да остане победителка.*

38. Над войната за постигане на земно господство ще властва Моята справедливост, а по-късно, в оная битка за налагане на някаква доктрина или религия, ще победи Моята истина.

39. Единствената и най-висшата истина ще блесне като светкавица в бурна нощ и всеки ще види тази божествена светкавица там, където се намира.

40. Моето послание ще достигне до всички и всички вие ще дойдете при Мен. Всичко съм подготвил за идващите времена и волята Ми ще се изпълни за всички, защото Аз съм Господ на душите, на световете, на расите и на народите. (288, 33-36, 45)

Пренебрегването или борбата срещу духовното откровение и духовното изцеление

41. Духовният свят ще се приближи още повече към хората, за да им свидетелства за своето съществуване и присъствие. Навсякъде ще се появят знаци, доказателства, откровения и послания, които упорито ще говорят, че е настъпила нова епоха.

42. Ще има спорове, ще има вълнения сред народите, защото религиозните представители ще сеят страх сред онези, които вярват в тези послания, а науката ще обяви тези факти за неверни.
43. Тогава обикновените хора ще намерят кураж и ще се изправят, за да свидетелстват за истината на доказателствата, които са получили. Ще се изправят онези, които — изоставени от науката — са възвърнали здравето си по духовен път, и ще свидетелстват за чудотворни изцеления, за откровения на безкрайна сила и абсолютна мъдрост.
44. Сред обикновените и неизвестни хора ще излязат на преден план мъже и жени, чиито думи, изпълнени със светлина, ще изненадат теолозите, философите и учените. Но когато конфликтът е най-голям и бедните са унижени, а свидетелствата им се отричат от горделивите, тогава ще настъпи моментът, в който Илия ще призове учените, господарите и владетелите да дадат сметка и ще ги подложи на изпитание.
45. Горко на лъжците и лицемерите в онзи час, защото тогава съвършената справедливост ще се спусне върху тях!
46. Това ще бъде часът на съда. Но много души ще се издигнат от него към истинския живот, много сърца ще възкръснат във вярата и много очи ще се отворят за светлината. (350, 71-72)

Глава 55 – Пречистване на Земята и човечеството в съда

Предупредителен глас на Бога и природата преди съда на пречистването

1. Казах ви, че на цялото човечество предстои много голямо изпитание — толкова голямо, че в цялата история на вековете и епохите не е имало нищо подобно.
2. Сега трябва да разберете, че Аз говоря на сърцата на всички вас, изпращам ви послания и предупреждения под различни форми, за да се замислят хората и да бъдат бдителни спрямо Моя закон, като разумните девици от Моята притча.
3. Ще Ме послушат ли народите и различните нации по света? Ще Ме послуша ли този народ, на когото се явявам в тази форма? Само Аз го знам; но Моят дълг като Отец е да предоставя на децата Си всички средства за тяхното спасение. (24, 80-81)
4. Истина ви казвам, ако хората в това време не се очистят от петната, които са причинили в душите си, природните сили ще дойдат като вестители, за да възвестят Моя съд и Моята слава и да очистят човечеството от всяка нечистота.
5. Блажени мъжете, жените и децата, които — когато осъзнаят

близостта на този съд — прославят Моето Име, защото чувстват, че е настъпил „Денят на Господа“. Защото сърцата им ще им кажат, че наближава краят на властта на злото. Казвам ви, те ще бъдат спасени чрез вярата, надеждата и добрите си дела. Но колко от онези, които живеят в онези дни, ще богохулстват! (64, 67-68)

6. Раят на първите хора се превърна в долина на сълзите, а сега е само долина на кръвта. Затова днес, когато дойдох да изпълня обещанието, дадено на моите ученици, Аз събуждам човечеството от духовния му сън и му давам учението си за любовта, за да го спася. Търся душите, които са предопределени в това време да свидетелстват за Моите прояви и Моето Слово с делата си.

7. Когато тези, които са белязани от Мен, се обединят около Моя закон, земята и звездите ще се разтърсят, и на небето ще има знамения; защото в този момент гласът на Господа ще се чуе от единия край на земята до другия, и Неговият Божествен Дух, обкръжен от духовете на праведните, пророците и мъчениците, ще съди духовния и материалния свят. Тогава времето на Светия Дух ще достигне пълната си сила. (26, 43-44)

8. Много народи са се хвърлили в дълбоката бездна на материализацията, а други са на път да паднат; но болката от падането им ще ги накара да се събудят от дълбокия си сън.

9. Това са онези народи, които след период на блясък преживяха упадък и потънаха в мрака на болката, порока и мизерията. Днес не е един народ, а цялото човечество, което сляпо се втурва към смъртта и хаоса.

10. Гордостта на народите ще бъде наказана от Моята справедливост. Спомнете си Ниневия, Вавилон, Гърция, Рим и Картаген. В тях ще намерите дълбоки поучителни примери за Божията справедливост.

11. Винаги когато хората са хващали скиптъра на властта и са позволявали сърцата им да се изпълнят с безбожие, гордост и безсмислени страсти, с което са влачели народите си след себе си в разпадане, Моята справедливост се е приближавала, за да ги лиши от властта им.

12. Но в същото време Аз запалих пред тях факла, която осветява пътя към спасението на душата им. Какво би станало с хората, ако в момента на изпитанията им ги оставях на собствените им сили? (105, 45-47)

13. От бездна в бездна човекът се спускаше духовно до степен, че Ме отричаше и забравяше — до крайността да отрича себе си, като не разпознаваше същността си, своя дух.

14. Само Моята милост ще може да спести на човека болката да

трябва да повтори пътя, за да дойде при Мен. Само Аз в Моята любов съм способен да осигуря средствата по пътя на Моите деца, за да открият спасителната пътека. (173, 21-22)

15. В деня, когато водите (на Потопа) вече не покриваха земята, Аз, като знак за завета, който Бог сключи с хората, направих да блесне на небесния свод дъгата на мира.

16. Сега ви казвам: О, човечество на „Третото време“, ти, което си преминало през всички тези изпитания, в които си се очистило: скоро ще преживееш нов хаос.

17. Но Аз дойдох, за да предупредя избрания от Мен народ и цялото човечество, на което се разкрих в това време. Слушайте добре, деца Мои: Ето ковчега, влезте в него, Аз ви каня.

18. За теб, о Израил, ковчегът е спазването на Моя закон. Всеки, който в най-мъчителните дни, в най-тежкия период на изпитания, спазва Моите заповеди, ще бъде вътре в ковчега, ще бъде силен и ще почувства защитата на Моята любов.

19. И на цялото човечество казвам още веднъж: Ковчегът е Моят закон на любовта. Всеки, който проявява любов и милосърдие към ближния си и към себе си, ще бъде спасен. (302, 17-19)

20. Винаги съм ви давал време за подготовка и съм ви предоставял средства, за да се спасите. Преди да ви изпратя съда Си, за да ви поискам сметка в края на една епоха или период, Аз ви показах любовта Си, като ви предупредих, събудих и ви призовах към покаяние, към поправяне и към доброто.

21. Но когато настъпи часът на съда, Аз вече не се спирах да ви питам дали вече сте се покаяли, дали вече сте се подготвили, или дали все още пребъдвате в злото и непокорството.

22. Моят съд дойде в определения час и този, който разбра да построи своя ковчег навреме, беше спасен. Но този, който се подиграваше, когато му беше обявен часът на съда, и който не направи нищо за своето спасение, трябваше да загине. (323, 51)

Силата и властта на злото ще бъдат сломени

23. Досега не човешката любов е била тази, която се е наложила в света. Както е било от самото начало на човечеството, насилието е било това, което властва и побеждава. Този, който е обичал, е бил победен като жертва на злото.

24. Злото е разширило своето царство и е станало силно на земята. Но точно в това време Аз идвам, за да противопоставя оръжията Си на тези сили, така че да се установи царството на любовта и справедливостта сред хората.

25. Преди това Аз ще воювам. Защото, за да ви дам мира на Духа Си, е необходимо да воювам и да премахна всяко зло. (33, 32-33)

26. Хората ще стигнат до края на собствения си път и ще се върнат по същия, като ще пожънат плодовете на всичко, което са посели — единственият начин, чрез който в сърцата възниква покаяние. Защото който не признава своите простъпки, не може да направи нищо, за да поправи грешките си.

27. Подготвя се нов свят, новите поколения скоро ще дойдат; но преди това трябва да бъдат премахнати гладните вълци, за да не вземат овцете за плячка. (46, 65-66)

28. По земята се е разпространила проказа от нефизически характер, която изяжда сърцата и унищожава вярата и добродетелта. Покрити с душевни дрипи, хората живеят така, мислейки, че никой не може да разкрие тази жалкост, защото хората не виждат отвъд това, което е материя.

29. Но часът на съвестта наближава, това е същото, като да кажете, че Денят на Господа или Неговият съд е пред вратата. Тогава в едни ще се надигне срам, а в други – разкаяние.

30. Онези, които чуят този вътрешен глас, пламенен и неумолим, ще почувстват в себе си огъня, който изгаря, унищожава и пречиства. Нито грехът, нито нещо, което не е чисто, може да устои на този огън на съда. Само душата може да му устои, защото е надарена с божествена сила. Затова, когато премине през огъня на съвестта си, тя, очистена от грешките си, ще възкръсне наново. (82, 58-59)

31. Всяка болка, причинена от хората, се събира в един-единствен чаша, която ще бъде изпитана от онези, които са я причинили. А онези, които никога не са се разтърсвали пред болката, тогава ще треперят в душата и тялото си. (141, 73)

32. Необходимо е небето да се затвори за всички за кратко време и да се отвори отново едва когато един-единствен вик се издигне от земята, защото ще се разбере, че Отецът на всички същества е един.

33. Истина ви казвам, Аз ще подложа този братоубийствен и егоистичен свят на съд и ще го пречистя, докато не видя любов и светлина да се издигат от него. И на онези, които днес водят народите си към погибел, които в момента сеят и разпространяват всички пороци, които са създали своето царство на несправедливостите, Аз ще възложа задачата да се борят с изкушенията, да премахнат разврата и да изкоренят дървото на злото. (151, 14 + 69)

34. Човекът, използвайки свободата на волята си, е

изкривил пътя на своето развитие, докато е забравил от кого е произлязъл; и е стигнал до точката, в която добродетелта, любовта, доброто, мирът, братството му се струват чужди на същността му, а егоизма, порока и греха той счита за най-естественото и позволено.

35. Новият Содом е по цялата земя и е необходимо ново прочистване. Доброто семе ще бъде спасено и от него ще се формира ново човечество. На плодородните ниви, напоени със сълзи на покаяние, ще падне моето семе, което ще поникне в сърцата на бъдещите поколения, които ще принесат на своя Господ по-висша форма на поклонение. (161, 21-22)

36. Аз ще допусна ръката на човека да донесе разрушение, смърт и война, но само до определена граница. Неправдата, покварата, заблуждението и стремежът към власт на хората няма да могат да преминат тази граница.

37. Тогава ще дойде моят сърп и той ще отсече с мъдрост това, което моята воля е определила. Защото моят сърп е изпълнен с живот, любов и истинска справедливост. Но ти, народе, бди и се моли! (345, 91)

38. Преди земята беше долина на сълзи, сега е долина на кръв. Каква ще бъде утре? Бойно поле от димящи руини, над които е минал огънят на съда, който изгори греха и събори гордостта на безлюбовните хора, защото те пренебрегнаха душата си.

39. По същия начин търговците на науката ще бъдат изхвърлени от храма на мъдростта, защото са спекулирали със светлината, защото са осквернили истината. (315, 61-62)

40. Пълни с гордост великите народи се издигат, хвалят се със своята мощ, заплашват света с оръжията си, гордеят се с интелекта и науката си, без да осъзнават крехкостта на фалшивия свят, който са създали; защото едно леко духане на Моята справедливост ще бъде достатъчно, за да изчезне този изкуствен свят.

41. Но именно ръката на самия човек ще унищожи собственото му дело; именно неговият разум ще измисли начина, по който да унищожи това, което преди това е създал.

42. Аз ще се погрижа само онези човешки творения, които са донесли добри плодове на човека, да преживеят, за да продължат да се използват за благото на идните поколения. Но всичко, което служи на покваряващи или егоистични цели, ще бъде унищожено в огъня на Моя безмилостен съд.

43. Върху руините на един свят, създаден и унищожен от материалистично човечество, ще възникне един нов свят, чиито основи ще бъдат опитът и чиято

цел ще бъде идеалът за духовното му извисяване. (315, 55-56)

Апокалиптични войни, епидемии, бедствия и разрушения

44. Вие живеете във времена на страх, в които хората се пречистват, като изпиват чашата на страданията си до дъно. Но онези, които са изследвали пророчествата, вече знаеха, че наближава моментът, в който навсякъде ще избухнат войни, защото нациите не се разбират помежду си.

45. Остава още неизвестните болести и епидемии да се появят сред човечеството и да объркат учените. Но когато болката достигне своя връх у хората, те все още ще имат силата да викат: „Божия наказание!“ Но Аз не наказвам, вие сте тези, които се наказват, когато се отклонявате от законите, които управляват душата и тялото ви.

46. Кой е развързал и предизвикал природните сили, ако не човешката неразумност? Кой е пренебрегнал Моите закони? Гордостта на учените! Но наистина, казвам ви, тази болка ще послужи, за да изтръгне с корена плевелите, които са пораснали в сърцето на човека.

47. Полетата ще се покрият с трупове, ще загинат и невинни. Едни ще умрат от огън, други от глад, а трети от война. Земята ще се разтърси, природните сили ще се разбунят, планините ще изригнат лава, а моретата ще се надигнат.

48. Аз ще позволя на хората да докарат своята поквара до границата, до която им позволява свободната им воля, за да почувстват в душата си истинско разкаяние, ужасени от собственото си дело. (35, 22-26)

49. Дървото на знанието ще бъде разтърсено от бушуващия ураган и ще изпусне плодовете си върху човечеството. Но кой е развързал веригите на тези елементи, ако не човекът?

50. Вярно е, че първите човешки същества също са познали болката, за да се събудят за реалността, да бъдат пробудени към светлината на съвестта и да се приспособят към закона. Но развитият, съзнателен и образован човек на нашето време – как може да се осмели да оскверни Дървото на живота? (288, 28)

51. По света ще избухнат епидемии и голяма част от човечеството ще загине от тях. Това ще бъдат неизвестни и редки болести, срещу които науката ще бъде безсилна.

52. Целият свят ще бъде очистен от плевелите. Моят съд ще премахне егоизма, омразата, ненаситното стремеж към власт. Ще се появят велики природни явления.

53. Народите ще бъдат опустошени и цели региони ще изчезнат. Това ще бъде тревожен сигнал за вашите сърца. (206, 22 24)

Природа и природни бедствия

54. Човечество, ако всичко, което си използвало за водене на кървави войни, беше насочено към извършване на хуманитарни дела, твоето съществуване щеше да бъде изпълнено с благословиите на Отца. Но човекът е използвал натрупаните богатства, за да сее разруха, болка и смърт.

55. Това не може да бъде истинският живот, който трябва да водят онези, които са братя и сестри и деца на Бога. Този начин на живот не е в съгласие със Закона, който Аз записах във вашата душа.

56. За да ви осъзнаете заблудата, в която живеете, вулкани ще изригнат, огън ще извира от земята, за да унищожи „плевелите“. Ветровете ще се развихрят, земята ще се разтърси, а водни потоци ще опустошат цели земи и народи.

57. По този начин природните царства ще изразят своето недоволство спрямо човека. Те са прекъснали връзката си с него, защото човекът е разрушил една след друга връзките на приятелство и братство, които го свързваха с природата, която го заобикаля. (164, 40-42)

58. Много беди ще сполетят човечеството; в природата ще има катаклизми, стихиите ще разкъсат оковите си: огънят ще опустоши цели райони, водите на реките ще излязат от бреговете си, моретата ще претърпят промени.

59. Ще има райони, които ще останат погребани под водните маси, и ще се появят нови земи. Много същества ще загубят живота си, и съществата, които стоят по-ниско от човека, също ще загинат. (11, 77)

60. Силите на природата чакат само часа, за да нахлуят в света и да очистят и пречистят земята. Колкото по-грешна и горда е една нация, толкова по-тежко ще бъде Моето наказание над нея.

61. Сърцето на това човечество е твърдо и глухо. Ще бъде необходимо чашата на страданието да дойде при него, за да чуе гласа на съвестта, гласа на закона и на Божествената справедливост. Всичко ще се случи заради спасението и вечния живот на душата. Тя е тази, която Аз търся. (138, 78 79)

62. Този потоп, който очисти земята от човешките нечистотии, и огънят, който падна върху Содом, днес вие познавате като легенди. Въпреки това и в това време ще видите как човечеството ще бъде разтърсено, когато земята се разтресе под силата на въздуха, водата и огъня. Но Аз ви изпращам отново ковчег,

който е Моят закон, за да се спаси всеки, който влезе в него.

63. Не всички, които в часа на изпитанието казват „Отче, Отче“, ще Ме обичат, а онези, които винаги проявяват Моята любов към ближния си. Те ще бъдат спасени. (57, 61-62)

64. Ще настъпи нов потоп, който ще очисти земята от човешката поквара. Той ще събори олтарите на лъжебоговете, ще разруши камък по камък основите на тази кула на гордостта и безбожието и ще изличи всяко лъжеучение и всяка погрешна философия.

65. Но този потоп няма да се състои само от вода, както някога; защото ръката на човека е развързала всички елементи срещу себе си, както видимите, така и невидимите . Той сам си произнася присъдата, наказва и съди себе си. (65, 31)

66. Природните царства ще викат за справедливост и когато бъдат развързани, те ще причинят части от земната повърхност да изчезнат и да се превърнат в море, а моретата да изчезнат и на тяхно място да се появи суша.

67. Вулканите ще изригнат, за да възвестят времето на съда, и цялата природа ще се разбушува и ще бъде разтърсена.

68. Молете се, за да се държите като добри ученици, защото това ще бъде подходящото време, в което Тринитарно-Марианското духовно учение ще се разпространи в сърцата. (60, 40-41)

69. Три четвърти от земната повърхност ще изчезнат и само една част ще остане, за да бъде убежище за онези, които оцелеят от хаоса. Вие ще бъдете свидетели на изпълнението на много пророчества. (238, 24)

70. Не се заблуждавайте, защото преди да приключи „Шестото печат“, ще настъпят велики събития: звездите ще дадат значими знаци, народите на Земята ще стенеят, и три части от тази планета ще изчезнат, а само една ще остане, върху която семето на Светия Дух ще поникне като нов живот.

71. Тогава човечеството ще започне ново съществуване, обединено в едно учение, един език и една връзка на мир и братство. (250, 53)

72. Говоря ви за болката, която заслужавате, която все повече увеличавате и която, когато дойде часът, ще прелее.

73. Никога не бих подал такава чаша на децата Си; но в Своята справедливост Аз все пак мога да допусна да пожънете плода на вашата злоба, гордост и безразсъдство, за да се върнете при Мен с покаяние.

74. Хората предизвикаха Моята сила и Моята справедливост, когато с науката си оскверниха храма на природата, в който всичко е хармония, и сега съдът им ще бъде безмилостен.

75. Стихиите ще бъдат развързани, космосът ще бъде разтърсен и земята ще се разтресе. Тогава у хората ще настъпи ужас и те ще искат да бягат, но няма да има спасение. Те ще искат да укротят развързаните сили и няма да могат. Защото ще се чувстват виновни и, съжалявайки твърде късно за своята дързост и глупост, ще търсят смъртта, за да избегнат наказанието. (238, 15-17)

76. Ако хората познаваха духовните си дарби — колко страдания биха си спестили! Но те предпочетоха да останат слепи или лениви, докато допускат да ги сполетят времена на най-голяма болка.

77. Моето учение трябва да ви просвети, за да си спестите онези големи страдания, които бяха предсказани на човечеството от пророците от минали времена.

78. Само в подобряването на живота си можете да намерите онази сила или способност, която да ви освободи от въздействието на разбушуваните стихии. Защото не само вярата или молитвата са оръжията, които ви дават победа над ударите на съдбата и неблагоприятните обстоятелства в живота: тази вяра и тази молитва трябва да бъдат съпътствани от добродетелен, чист и добър живот. (280, 14-15, 17)

79. Скоро ще настъпи време на велики събития за света. Земята ще се разтърси, а Слънцето ще изпрати върху този свят палещи лъчи, които ще изгорят повърхността ѝ. Континентите ще бъдат обхванати от болка от единия полюс до другия, цялата земна кълбо ще бъде пречистена и няма да има нито едно същество, което да не почувства суровостта и изкуплението.

80. Но след този велик хаос народите ще възвърнат спокойствието, а природните сили ще се успокоят. След онази „бурна нощ“, в която живее този свят, ще се появи дъгата на мира и всичко ще се върне към своите закони, своя ред и хармония.

81. Отново ще видите ясното небе и плодородните полета. Водните потоци отново ще бъдат бистри, а морето – спокойно. Ще има плодове по дърветата и цветя по ливадите, а реколтите ще бъдат изобилни. Човекът, пречистен и здрав, отново ще се почувства достоен и ще види изгладен пътя към своето извисяване и завръщане при Мен.

82. Всеки ще бъде изцяло чист и пречистен, за да бъде достоен да преживее настъпващата Нова ера. Защото Аз трябва да основа новото човечество върху твърди основи. (351, 66-69)

Справедливостта на любовта и милосърдието на Бога

83. Наближава часът, в който съдът ще се прояви напълно в света. Всяко дело, всяка дума и всяка мисъл ще бъдат съдени. От

владетелите на земята, които управляват народите, до най-малките — всички те ще бъдат претеглени на Моята божествена везна.

84. Но не бъркайте справедливостта с отмъщението, нито възмездието с наказанието. Защото Аз ви позволявам само да пожънете плодовете на семената си и да ги изядете, за да разберете по вкуса и ефекта им дали са добри или вредни, дали сте посели добро или зло.

85. Невинната кръв, пролята поради човешкото злодеяние, скръбта и сълзите на вдовиците и сираците, на изгнаника, който страда от мизерия и глад — всички те викат за справедливост, и Моята съвършена и любяща, но неумолима справедливост ще се спусне върху всички. (239, 21-23)

86. Моята справедливост ще дойде върху всяко създание и ще докосне всяко човешко същество, както Ангелът Господен дойде върху Египет и изпълни Моя съд, при който се спасиха само онези, които бяха белязали вратите си с кръвта на агне.

87. Истина ви казвам, в това време ще бъде спасен всеки, който бди и вярва в Словото и обещанията на Спасителя, Божественото Агне, което се пожертва, за да ви научи да се молите и с съвършена любов да изпълните задачите на вашия път на изкупление, защото Моята кръв ще ви защити като мантия от любов. Но който не бди, който не вярва или който богохулства, той ще бъде наказан, за да се събуди от летаргията си. (76, 6-7)

88. Когато от дълбините на човешките сърца се издигне към Мен вик за помощ, който Ми казва: „Мой Отец, наш Спасител, ела при нас, ние погиваме“, тогава Аз ще им дам да почувстват Моето присъствие, ще им разкрия Моето безкрайно милосърдие и ще им го докажа още веднъж. (294, 40)

89. Обичайният ход на вашия живот внезапно ще бъде разтърсен от силни бури. Но след това в безкрайността ще блесне светлината на една звезда, чиито лъчи ще дарят мира, светлината и спокойствието, от които въплътеният дух се нуждае, за да размишлява върху вечността. (87, 52)

Ефектът на съда

90. Когато изглежда, че за човека всичко е свършило, че смъртта е победила или злото триумфира, от мрака съществата ще се издигнат към светлината. От смъртта те ще възкръснат към истинския живот и от бездната на погибелта ще се изправят, за да следват вечния закон на Бога.

91. Не всички ще познаят бездната; защото някои се стараеха да се държат настрана от оная война на страстите, амбицията и омразата и са живели само в покрайнините на

новия Содом; а други, които са съгрешили много, ще се спрат навреме и чрез своето навременно покаяние и пълно обновление ще си спестят много сълзи и много болка. (174, 53-54)

92. От цялата тази морална и материална структура на човечеството „няма да остане камък върху камък“. Защото, за да се появи на тази земя „новият човек“, е неизбежно всяка петна да бъде изтрита, всеки грях да бъде премахнат и да остане само това, което съдържа добро семе.

93. Блясъкът на моето присъствие и моята справедливост ще се усети по целия свят, и пред това светло идолите ще паднат, обичайните традиции ще потънат в забвение, а безплодните ритуали ще бъдат изоставени. (292, 33-34)

94. Една единствена врата ще остане отворена за спасението на човека: тази на духовността. Който иска да се спаси, ще трябва да се откаже от своята гордост, от своята фалшива величие, от своите низши страсти, от своя егоизъм.

95. Много горчив ще бъде чашата, която хората ще трябва да изпият в голямата битка. Въпреки това Аз ви казвам: Блажени онези, които пият от тази чаша и след това напускат земята като пречистени. Защото когато се върнат в този свят в други тела, тяхното послание ще бъде пропита от светлина, мир и мъдрост. (289, 60-61)

96. Все още не са настъпили „последните битки“ с техните горчивини и „последните вихри“. Все още предстои всички сили да се разбушуват и атомите да се въртят в хаос, за да настъпи след всичко това летаргия, изтощение, тъга и отвращение, които да създадат впечатлението за смърт.

97. Но това ще бъде часът, в който в станалите чувствителни духовни души ще се чуе вибриращият отзвук на тръба, която ви съобщава от отвъдното, че сред хората с добра воля наближава царството на живота и мира.

98. При този звук „мъртвите ще възкръснат“ и ще пролеят сълзи на покаяние, а Отецът ще ги приеме като „изгубените синове“, уморени от дългия път и изтощени от великата борба, и ще запечата душите им с целувката на любовта.

99. От този „ден“ нататък човекът ще мрази войната. Той ще изгони омразата и злобата от сърцето си, ще преследва греха и ще започне живот на изкупление и възстановяване. Мнозина ще се почувстват вдъхновени от светлина, която преди не са виждали, и ще тръгнат да създават свят на мир.

100. Това ще бъде само началото на времето на милостта, на епохата на мира.

101. Каменната ера вече е далеч в миналото. Ерата на науката също ще отмине и тогава сред хората ще разцъфне ерата на Духа.
102. Изворът на живота ще разкрие велики тайни, за да могат хората да изградят свят, който е силен в науката за доброто, в справедливостта и в любовта. (235, 79-83)

XIII Преобразуване и завършване на света и творението

Глава 56 – Победа и признание на духовното дело на Христос

Разпространението на духовното учение чрез Божиите посланици

1. Моят закон ще бъде в това време ковчегът на спасението. Истина ви казвам: Когато водите на потопа от злини, болка и мизерия се развържат, хората от други народи ще дойдат в дълги колони в тази земя, привлечени от нейната духовност, гостоприемство и мир; и когато опознаят това откровение и повярват в това, което Аз казах при новото Си пришествие като Свети Дух, Аз ще нарека и тях „израилтяни по дух“.
2. Сред тези множества ще бъдат Моите посланици, които Аз ще изпратя обратно при народите им, за да предадат на братята си божественото послание на Моето Слово.
3. Но не всички ще дойдат в тази нация, за да се запознаят с учението, което ви донесох, защото мнозина ще го приемат духовно. (10, 22)
4. Всички вие ще получите мира, както го заслужавате; но Аз ви обещавам по-добри времена.
5. След очистването, което трябва да се случи на Земята, ще се появят хора, изпратени от Мен, добродетелни души с велики мисии, за да създадат послушното човешко семейство.
6. Ще минат още четири поколения след вашето, докато учението Ми се разпространи по целия свят и даде прекрасни плодове. (310, 50)

Борбата за признаване на новото слово

7. Днес Ме обгражда малка група хора, но утре ще бъдат безбройни тълпи, които ще се съберат около Мен. Сред тях ще дойдат фарисеите, лицемерите, които ще търсят заблуди в учението Ми, за да настроят мнението на широките маси срещу Моето дело. Те не знаят, че — още преди да разследват Моето дело — самите те ще бъдат разкрити. (66, 61)

8. Тогава трима съдии Ме съдиха: Ана, Пилат и Ирод, и народът изпълни присъдата върху Мен. Сега ви казвам, че мнозина са Моите съдии, и още по-голям е броят на онези, които ще Ми причинят болка в това време.

9. Но колкото повече хората мразят Моя закон и Моето учение – когато то бъде най-силно преследвано и отхвърляно, гласът на вярващите ще прозвучи, защото няма да се случи същото като във „Второто време“; сега Аз няма да бъда сам. (94, 67)

10. Ще има кратък период, в който Моето Слово, дадено в това време, на пръв поглед ще изчезне от лицето на земята.

11. Тогава хората ще се заемат да измислят духовни учения, да проповядват нови закони и заповеди. Те ще се наричат учители, апостоли, пророци и Божии посланици, и Аз ще ги оставя за известно време да говорят и да сеят. Ще ги оставя да отгледат семето си, за да могат, когато пожънат плода, да разберат какво са посели.

12. Времето и природните сили ще преминат над семената им, и стъпките им ще бъдат като съд за всеки един от тези човешки деца.

13. Необходимо е светът да опознае измамата, за да разпознае истината. Тогава истината и жизнената същност, които ви предадох в това време, ще възкръснат отново сред хората в цялата си чистота и духовност. (106, 9-10)

Силата на учението на Светия Дух

14. За човечеството настъпи нова епоха; това е епохата на Светлината, чието присъствие ще представлява върхна точка в духовния път на всички хора, за да се пробудят, да размишляват, да се освободят от тежкия товар на своите традиции, фанатизъм и заблуди, за да се издигнат след това към нов живот.

15. Едни по-рано, други по-късно, така постепенно всички религии и секти ще стигнат до невидимия храм, до храма на Светия Дух, който е присъстващ в Моето дело, непоклатим като стълб, издигащ се към безкрайното, в очакване на хората от всички народи и племена.

16. Когато всички влязат във вътрешността на Моето светилище, за да се молят и да се потапят в размисъл, едните, както и другите, ще достигнат едно и също познание за Моята истина. Затова, когато веднъж този връх на пътя бъде достигнат, всички, обединени в един и същ закон, ще се издигнат и ще почитат своя Отец по един и същ начин. (12, 94-96)

17. Заедно с народа, който Аз възпитавам и който изтръгнах от мрака и невежеството, Аз ще изпълня пророчествата, дадени в минали времена, и пред лицето

на Моите доказателства и чудеса светът ще се разтресе, а теолозите и тълкувателите на пророчествата ще изгорят книгите си и ще се подготвят вътрешно да изучават това Откровение. Хора с титли, учени, хора със скиптър и корона ще спрат, за да чуят Моето учение, и мнозина ще кажат: „Христос, Спасителят, се е завърнал!“ (84, 60)

18. Истина ви казвам, Моето слово ще преобрази облика на вашия настоящ свят и на целия ви живот.

19. За хората на днешния ден светът и неговите удоволствия са смисълът на живота им. Но скоро те ще ценят душата повече от тялото, а тялото повече от облеклото, и вместо да гонят светските славости, ще търсят безсмъртието на душата.

20. В началото ще има фанатизъм в името на духовното, стремежът към него ще се засили до крайност; но след това сърцата ще се успокоят и духовността ще разцъфне, изпълнена с истина и чистота. (82, 30-31)

21. Моето учение ще предизвика големи превратни промени в света, ще настъпят големи промени в нравите и идеите, и дори в природата ще настъпят промени. Всичко това ще ознаменува началото на нова епоха за човечеството, и душите, които скоро ще изпратя на Земята, ще говорят за всички тези пророчества. Те ще обясняват Моето слово и ще описват делата, за да съдействат за възстановяването и възходящото развитие на този свят. (152, 71)

22. „Нова песен“ ще извира от душите на всички онези, които не можаха да Ме видят и които в крайна сметка все пак Ме видяха, защото Ме търсеха въпреки своите несъвършенства; и вие знаете, че който Ме търси, винаги Ме намира.

23. Що се отнася до онези, които Ме отрекоха, които Ме избягваха, които скриха Моето име, които не искат да признаят Моето присъствие, на тях по пътя им ще се паднат онези изпитания, които ще им отворят очите и ще им позволят също да видят истината. (292, 35-36)

24. Както бурна река, която отнася всичко по пътя си, такава ще бъде вълната, която ще образуват спиритуалистичните маси — вълна, която никой няма да може да спре, защото силата ѝ ще бъде непреодолима. И този, който би искал да се изправи като препятствие на пътя ѝ, ще бъде отнесен от течението.

25. Кой на Земята би могъл да има силата да спре развитието на душите или изпълнението на Божиите решения? Никой. Единственото същество с абсолютна сила и справедливост е вашият Отец, и Той е определил, че всяка душа да напредва към съвършенство.

26. Ако моите божествени закони са били пренебрегнати от хората за кратко време, Аз ще се погрижа гласът Ми да бъде чут като звука на силен звънец дори от онези, които са мъртви за духовния живот. (256, 40-42)

27. Когато човечеството опознае Моето учение и разбере смисъла му, то ще му се довери и ще се укрепи във вярата, че то е сигурният път, водачът за всеки човек, който желае да живее в справедливост, в любов и в почит към ближните си.

28. Когато това учение се утвърди в сърцата на хората, то ще озари семейния живот, като укрепи родителите в добродетелта, браковете във вярност, децата в послушание, а учителите ще изпълни с мъдрост. Тя ще направи управляващите великодушни и ще вдъхнови съдиите да упражняват истинска справедливост. Учените ще се почувстват просветени и тази светлина ще им разкрие велики тайни за благото на човечеството и за неговото духовно развитие. По този начин ще започне нова ера на мир и прогрес. (349, 35)

Осъзнаването на Второто пришествие на Христос по целия свят

29. Когато човекът е потънал в най-дълбоките дълбини на бездната и, изтощен от борбата и страданията, вече няма дори силата да се спаси, той ще преживее с учудване как от дълбините на собствената му слабост, отчаяние и разочарование извира една непозната сила, която произхожда от Духа. Когато осъзнае, че е настъпил часът на освобождението му, той ще разпери крила и ще се издигне над руините на един свят на суета, егоизъм и лъжа и ще каже: „Ето Исус, Отхвърленият. Той е жив. Напразно сме се опитвали да го убием на всяка крачка и всеки ден. Той живее и идва, за да ни спаси и да ни дари цялата си любов.“ (154, 54)

30. Истина ви казвам, ако някога самите царе се учудваха на бедността, в която съм се родил, то в това време също ще бъдат изненадани, когато всички научат за скромния начин, който съм избрал, за да ви донеса Словото Си. (307, 52)

31. В момента човечеството се намира във фаза на подготовка. Моята справедливост действа в него, без хората да го забелязват. Защото в гордостта си, в своя арогантен материализъм, те приписват на случайността всички събития в живота си, които за тях са неизбежни.

32. Но скоро Моят призив ще достигне до сърцата им и тогава те ще се приближат към Мен с покаяние и ще Ме молят да им бъдат простени тяхната гордост и грешките им.

33. Това ще бъде часът на кръста за душата на човека, в който той за кратко време ще преживее абсолютна празнота след големите си разочарования, когато установи погрешността на своята самонадеяност, тленността на своята власт, заблудеността на своите идеологии.
34. Но това състояние на объркване няма да продължи дълго, защото тогава ще се появят Моите посланици и ще разпространят Моето ново послание.
35. Още веднъж, както в минали времена, когато посланиците на Моето учение тръгнаха от Изтока и донесоха познанието за Моето Слово на Запад , така и в това време светът отново ще види Моите посланици как носят светлината на това послание на народите и домовете.
36. Ще се стори ли странно на хората, че сега светлината отива от Запада към Изтока? Ще откажат ли заради това да признаят посланието, което Моите посланици им носят от Мое име? (334, 42-45)
37. Има цели раси, които не Ме признават, има народи, които упорито се отдалечават от Моите закони, които не искат да опознаят Моето учение, които му се противопоставят, защото го считат за несъвременно.
38. Тези, които не Ме са разбрали, са онези, които настояват за земни свободи. Има и такива, които често правят доброто от личен интерес, а не от великодушие.
39. Но на всеки народ и на всяка раса са предназначени Моята справедливост и изпитанията Ми, и те настъпват ден след ден, за да направят сърцата и душите им накрая плодородни, сякаш са обработваеми ниви, и за да положат в тях, след като бъдат обработени, семето – вечното зърно на Моята любов, Моята справедливост и Моята светлина.
40. Тези народи ще говорят за Мен с любов, тези раси ще положат надеждата си в Мен, и в душите на всички народи на това човечество ще зазвучат песни на радост, хори на хвала и любов към единствения Господ на всички хора. (328, 12)

Глава 57 – Покаяние и промяна във всички области

Нови и по-дълбоки познания

1. Наближава времето, когато духовните откровения ще разкрият на хората пътя на светлината, за да опознаят тайните, скрити в лоното на Сътворението.
2. Светлината на моя Дух ще ви разкрие начина, по който може да се придобие истинската наука, която позволява на човека да бъде признат от същества, които го заобикалят, и от

природните сили на Сътворението, и да спечели тяхното подчинение, с което се изпълнява моята воля, че човекът трябва да подчини земята. Но това ще се случи едва когато осветената от Духа душа на човека наложи своята сила и своята светлина върху слабостите на тялото. (22, 19)

3. Вече наближава денят, в който хората ще разберат значението, което има душата, защото мнозина, които се смятат за вярващи, не вярват, а други, които си мислят, че виждат, не виждат. Но щом веднъж схванат истината, ще осъзнаят, че би било детско, несправедливо и неразумно да продължават да хранят с плодовете на света едно същество от висшата реалност ( ), което принадлежи на друг живот.

4. Тогава те ще потърсят светлината в религиите и в душевния си страх и мъчителното си желание да намерят истината ще премахнат лъжливите учения и ще изкоренят всичко повърхностно и външно, което намират в различните култове, докато открият божествената същност. (103, 42)

5. Човечеството със сигурност ще се умори да продължава да сее омраза, насилие и егоизъм. Всяко семе на омраза, което посява, ще се размножи по такъв начин, че силите му няма да са достатъчни, за да събере реколтата си.

6. Този непредвиден и надхвърлящ човешката й сила резултат ще я спре в нейния зашеметяващ и безумен ход. След това Аз ще извърша чудо във всички сърца, като там, където имаше само егоизъм, ще разцъфна любов към ближния.

7. Хората отново ще Ми признаят цялата съвършенност, всезнание и върховна справедливост. Те ще си спомнят, че Исус е казал: „Никое листо от дървото не се движи без волята на Отца.“ Защото днес, според мнението на света, листото от дървото, живите същества и звездите се движат случайно. (71, 30)

8. Когато гласът Ми се чуе по духовен начин в човечеството, хората ще почувстват вибрация, която винаги е била в тях, макар че не е могла да се изрази свободно. Това ще бъде Духът, който — окуражен от гласа на своя Господ — ще се изправи и ще отговори на призива Ми.

9. Тогава ще започне нова епоха на Земята, защото вече няма да гледате на живота отдолу, а ще го наблюдавате, ще го познавате и ще се наслаждавате на него от висотите на вашето духовно извисяване. (321, 38-39)

10. Едва когато вече не разумът подтиква духа към наблюдение и задълбочаване в науката, а духът извисява и направлява разума, човекът ще открие това, което в момента му се струва непостижимо, и което все пак е

предопределено да му бъде разкрито, веднага щом е одухотворил своя интелект. (295, 37)

11. Казах ви, че ще дойде моментът, в който светлината ще се появи навсякъде, във всички страни, на всички континенти. Тази светлина ще блести в съответствие с духовното обучение на човека. Но чрез нея ще се формира нова и по-точна представа за Сътворението, ново понятие за духовността. По този начин ще започне нов етап на духовно-душевно развитие. (200, 41)

12. Когато хората стигнат дотам, че да мислят всеобщо в любовта, всеки ще се стреми да се усъвършенства, да бъде по-справедлив към другите и да им служи. Всеки страх от наказание ще стане излишен, човекът ще спазва законите не от страх, а от убеждение. Едва тогава човечеството ще се е развило духовно и интелектуално. (291, 25)

13. Когато това мое семе поникне в сърцата на народите, които съставляват човечеството, в живота на хората ще настъпи пълна промяна. Колко голяма ще бъде разликата, която те ще покажат както в човешкия си живот, така и в духовното си поклонение пред Бога, ако се направи сравнение между начина на живот, вярата, поклонението, „борбата“ и мисленето на хората от минали времена и тези, които живеят духовно.

14. От онова време на фанатизъм, идолопоклонство, материализация и абсурдни догми на вярата няма да остане камък върху камък. Всички заблуди, които вашите предци и вие самите завещавате на идните поколения, ще бъдат премахнати. Всичко, което не носи в себе си същността на доброто и истинското, няма да оцелее. Но всичко добро, което сте наследили, те ще съхранят.

15. Това учение, представено в по-духовна форма, отколкото в миналите времена, ще трябва да се бори сред хората, народите, църквите и сектите, за да се наложи и да се утвърди. Но веднага щом краткият период на объркване отмине, мирът ще дойде при хората и те ще ликуват, когато разберат смисъла на думите ми, който те винаги са съдържали.

16. Представата за Моята Божественост, за духовния живот и за целта на вашето съществуване ще бъде насочена в правилната посока, защото всеки човек ще бъде добър тълкувател на всичко онова, което ви е било казано от вашия Учител, Неговите посланици и пророци в притчи и символи.

17. Този начин на изразяване беше разбран от хората само отчасти. Това беше учението, което беше предназначено за тях

в съответствие с нарастващата им духовна и интелектуална възприемчивост. Но тъй като искаха да знаят всичко веднага, те се забъркваха във все повече противоречия и погрешни представи, защото даваха материални тълкувания на това, което можеше да бъде тълкувано само по духовен начин. (329, 22-26)

Просвещение чрез хора, изпратени от Бога

18. Обещах ви да ви изпратя духове на голяма светлина, които да живеят сред вас. Те само чакат момента, за да се приближат към Земята, да се въплътят и да изпълнят голяма мисия на възстановяване.

19. Когато тези духовни същества живеят в този свят – какво ще трябва да ги научите? Истина ви казвам: нищо! Защото те ще дойдат, за да учат, а не да се учат.

20. Ще бъдете удивени, като ги чуете да говорят за дълбоки неща още от детството си, като ги видите да водят разговори с учени и теолози, като удивляват възрастните с опита си и препоръчват на децата и младежите правия път.

21. Блажен е домът, който приеме в лоното си едно от тези духовни същества. Колко тежки ще бъдат тежестите на изкуплението, които ще понесат онези, които се опитват да попречат на изпълнението на мисията на Моите посланици! (238, 30-31)

22. Казвам ви още веднъж, че на света няма да ви липсват хора, надарени с голяма светлина, които осветяват пътя ви и осеяват живота ви с любов.

23. Човечеството винаги е имало присъствието на тези хора на Земята, но идват времена, в които на света се раждат големи легиони от висши светлинни духове, които ще премахнат фалшивия свят, който сте създали, за да изградят нов, в който се диша мир и царува истината.

24. Те ще трябва да страдат много от злобата на хората. Но това не е нищо ново, тъй като никой от Божиите посланици не е избегнал преследването, подигравките и враждебността. Те трябва да дойдат на света и да живеят на него, защото тяхното присъствие на Земята е необходимо.

25. Те ще дойдат и ще се обърнат с любов към сърцата на хората. Думите им, пропити от справедливостта на Отца, ще засегнат високомерието и гордостта на всички онези, които са заменили одеждата на смирението на душата си с пищната одежда на суетата, високомерието, фалшивата власт и фалшивата слава.

26. Те ще бъдат първите, които ще се изправят и с трепереща от гняв пръст ще сочат моите посланици. Но това ще послужи, за да могат моите слуги във всяко

изпитание, на което бъдат подложени, да дадат велико свидетелство за истината, която са донесли на света.

27. В момента вие не знаете по какви пътища на човешкия живот те ще се появят. Но Аз ви казвам, че едни ще се появят в лоното на големите религиозни общности. Те ще се борят за обединението и духовната хармония на всички хора.

28. Други ще се издигнат сред учените и с плода на своето вдъхновение ще покажат, че истинската крайна цел на науката е духовното усъвършенстване на човека — а не неговото опрощаване и унищожение.

29. Така във всички сфери на живота ще се появят Моите слуги, които носят Моя закон в сърцата си и с думи и дела ще потвърдят всичко, което Аз ви казах в това време. (255, 43-47)

Преображението на човека

30. Аз ви пророчески възвестявам един нов свят и едно духовно човечество, но когато това слово стане известно, то отново няма да бъде повярвано.

31. Поколение след поколение ще отмине, гордостта на хората ще отприщи бури и наводнения, епидемии и бедствия, и воплите на човечеството ще разтърсят космоса.

32. Но след всичко това новите обитатели на Земята ще започнат живот на самоанализ и духовно усъвършенстване, като се възползват от неизмеримото богатство от опит, което им е завещано от миналите поколения, и божественото семе ще започне да покълва.

33. Във всяка душа съществува божественото семе, тъй като тя е произлязла от Мен, и както вашите деца наследяват чертите или характера на родителите си, така и душите накрая ще разкрият това, което са наследили от своя Небесен Отец: любовта. (320, 9-11)

34. След новия потоп дъгата ще засияе като символ на мира и на новия завет, който човечеството ще сключи духовно със своя Господ.

35. Трябва да се подготвите за тежка борба, защото всички вие ще трябва да се сражавате срещу змея на злото, чиито оръжия са славолюбието, омразата, земната власт, разпуснатостта, суетата, егоизмът, лъжата, идолопоклонството и фанатизмът — всички сили на злото, родени от човешкото сърце, срещу които ще трябва да се борите с голяма смелост и вяра, докато не ги победите.

36. Когато змеят на вашите страсти бъде убит от вашите оръжия на светлината, пред очите на хората ще се появи един нов свят — един нов свят, макар и същият; но той ще изглежда по-красив. Защото тогава хората ще го използват за своето

благоденствие и напредък, вливайки в всичките си дела идеал за духовност.

37. Сърцата ще се облагородят, умът на хората ще бъде просветен, духът ще може да свидетелства за своето съществуване. Всичко добро ще процъфти, всичко възвисяващо ще послужи като семе за човешките дела. (352, 61-64)

38. Човекът е паднал в бездната и съвестта го е придружавала дотам в очакване на подходящия момент, за да бъде чута. Скоро този глас ще се чуе в света с такава сила, каквато сега още не можете да си представите.

39. Но това ще накара човечеството да се издигне от бездната на гордостта, материализма и греха, за да се измие в потоците от сълзи на своето разкаяние и да започне да се развива нагоре по пътя на духовността.

40. Аз ще бъда до всичките Си деца, защото Аз съм Възкресението и Животът, който издига „мъртвите“ от гроба им.

41. В този живот, който Аз предлагам днес на човечеството, хората ще вършат Моята воля и от любов ще се откажат от свободата на волята, убедени, че който върши волята на Отца, не е нито слуга, нито роб, а истинско дете на Бога. Тогава ще познаете истинското щастие и съвършения мир, които са плод на любовта и мъдростта. (79, 32)

42. Казвам ви, в това „Трето време“ – макар и да ви се струва невъзможно – обновлението и спасението на човечеството няма да бъдат трудни, тъй като делото на изкуплението е божествено дело.

43. Моята любов ще бъде тази, която ще върне хората на пътя на светлината и истината. Моята любов, която тайно прониква във всяко сърце, гали всяка душа, проявява се чрез всяко съзнание, ще превърне твърдите скали в чувствителни сърца, ще направи от материалистичните хора духовни същества, а от закоравелите грешници – хора на доброто, мира и добрата воля.

44. Говоря ви така, защото никой не познава развитието на вашата душа по-добре от Мен, и Аз знам, че днешният човек, въпреки големия си материализъм, любовта си към света и страстите си, развити до най-големия грях, живее отдаден на „плътта“ и материалния живот само на пръв поглед. Знам: веднага щом почувства в душата си нежното докосване на Моята любов, той бързо ще дойде при Мен, за да се освободи от тежестта си и да Ме последва по пътя на истината, по който несъзнателно толкова силно копнее да върви. (305, 34-36)

45. Бъдете бдителни и ще станете свидетели на обръщането на онези, които Ме бяха отрекли, както ще видите и завръщането на

онези, които се бяха отклонили от истинския път.

46. Учените, които посветиха живота си на търсенето на елементи и сили на унищожението, когато почувстват, че съдът им наближава, ще се върнат към пътя на истината, за да посветят последните си дни на моралното и материално възстановяване на света.

47. Други, които в своята гордост се опитаха да заемат Моето място в душите, ще слезнат от троновете си, за да Ме подражават в смирение. И също така хора, които някога подклаждаха народите и разпалваха войни, ще осъзнаят престъпленията си и с трепет ще се стремят към мира между хората. (108, 39)

48. Когато Моята светлина проникне във всички сърца и хората, които водят народите, които ги наставляват, и всички, които имат да изпълнят най-важните задачи за , се оставят да бъдат водени и вдъхновявани от онова висше Светло, което е съвестта, тогава ще можете да се доверявате един на друг, тогава ще можете да се доверявате на братята си, защото Моята светлина ще бъде във всички, и в Моята светлина ще властва Моето присъствие и Моята любовна справедливост. (358, 29)

49. Моето учение ще бъде чуто отново от човечеството, но не защото Моят закон се е върнал при хората, защото той винаги е бил записан в душите им. Хората ще бъдат тези, които ще се върнат към пътя на закона.

50. Този свят ще бъде подобие на изгубения син от Моята притча. Както той, така и той ще намери Отеца на мястото Му, който го очаква, за да го прегърне с любов и да го настани на трапезата Си.

51. Все още не е дошъл часът на завръщането на това човечество при Мен, все още му е останала част от наследството, което то ще разхищава в празненства и забавления, докато не остане голо, гладно и болно, за да погледне тогава към баща си.

52. Необходимо е да се дадат още няколко „мига“ на хората, които гонят благата на света, за да бъде разочарованието им пълно; за да се убедят най-накрая, че златото, властта, титлите и плътските удоволствия никога няма да им дадат мир и благоденствие на душата.

53. Наближава часът на самопроверката в светлината на съвестта за цялото човечество. Тогава учените, теолозите, научните работници, властниците, богатите и съдиите ще се запитат в какво се състои духовният, морален или материален плод, който са събрали и който могат да дадат на хората да ядат.

54. След този момент мнозина ще се върнат при Мен, защото ще осъзнаят, че въпреки престижа, с който се ползваха на земята, им е липсвало нещо, с което да

запълнят празнотата, в която е изпаднала душата им, която може да се храни само с плодовете на духовния живот. (173, 19-20, 57-58)

55. От днешните хора без духовност и любов Аз ще изведа поколенията, за които толкова често съм пророкувал чрез Словото Си. Но преди това Аз ще обработя тези народи, които днес се познават погрешно, воюват помежду си и се унищожават.

56. Когато тогава изпълнението на Моя съд премине над всички и плевелите бъдат изкоренени с корените, ще започне да възниква едно ново човечество, което в своята „кръв“ вече няма да носи семето на раздора, омразата или завистта, защото „кръвта“ на родителите му се е пречистила в тигела на болката и разкаянието.

57. Аз ще ги приема и ще им кажа: „Молете се, молете се и ще ви се даде“, както ви казах във „Второто време“. Но днес добавям: научете се да молите. (333, 54)

Промени и превратни събития във всички сфери на живота

58. Материалният свят, планетата, не е близо до своя край, но краят на този свят на заблуди и грехове, на мрак и лоша наука ще бъде предизвикан от светлината на Моето учение, и върху неговите руини Аз ще издигна нов свят на прогрес и мир. (135, 5)

59. Голяма ще бъде промяната, която човечеството ще претърпи в кратък срок. Обществените организации, принципите, вероизповеданията, догмите, нравите, законите и всички порядки на човешкия живот ще бъдат разтърсени в основите си. (73, 3)

60. Хората, нациите, расите и народите – всички те ще трябва да последват Божия призив, когато духът на човека, уморен от пленничеството си на земята, се издигне, счупи веригите на материализма и извика възторжен вик на духовно освобождение. (297, 66)

61. Ще дойде време, когато ще се появят хора, които наистина обичат Моя закон, които са способни да съчетаят духовния закон с този на света, тоест: вечната сила с временната сила.

62. Това няма да стане, за да се поробят душите, както в минали времена, а за да им се покаже пътят към Светлината, която е истинската свобода на духа.

63. Тогава моралът ще се завърне в лоното на семействата, ще има истински места за образование и духовност във вашите нрави и обичаи. Това ще бъде времето, когато съвестта ще даде глас и когато Моите деца ще общуват с Моята Божественост от дух към дух, когато расите ще се слеят една с друга.

64. Всичко това ще бъде определящо за изчезването на

много различия и конфликти; защото — въпреки че вашият свят е толкова малък — досега не сте разбрали как да живеете заедно като едно семейство, не сте били способни да Ми предложите единна форма на поклонение.

65. Старият Вавилон ви обрече на това разделение между народите и расите, но издигането на Моя духовен храм в сърцата на хората ще ви освободи от това наказание и ще ви накара да се обичате истински един друг. (87, 10)

66. Ще дойде време, когато желанието на човека да развие душата си по-високо ще бъде толкова пламенно, че той ще използва всички средства, с които разполага, за да превърне тази долина на сълзите в свят, в който цари хармонията, че ще постигне „невъзможното", че ще стигне до саможертва и свръхчовешки усилия, за да предотврати войните.

67. Тези хора ще бъдат онези, които ще издигнат този свят, които ще премахнат чашата на страданието от човешкия живот, които ще възстановят всичко, което миналите поколения са унищожили в своето слепо стремеж към власт, в своята материализация и безразсъдство.

68. Те ще бъдат тези, които ще бдят над истинското поклонение пред Мен — това почитание без фанатизъм или външни и безполезни култови действия. Те ще се опитат да разяснят на човечеството, че хармонията между човешките закони и духовните, както и тяхното изпълнение, е най-доброто богослужение, което хората могат да принесат на Бога. (297, 68-69)

69. Времето на ритуалите, олтарите и църковните камбани сред хората вече приключва. Идолопоклонството и религиозният фанатизъм ще дадат последните си признаци на живот. Ще настъпи онова време на борба и хаос, за което ви предупреждавах непрестанно.

70. Когато след бурята мирът се върне във всички души, хората вече няма да строят царски дворци в Моя чест, нито тълпите ще бъдат събирани от звъна на камбаните, нито онези, които се чувстват велики, ще упражняват власт над масите. Ще настъпи времето на смирението, братството и духовността, което ще донесе равенство в духовните дарби за човечеството. (302, 37)

71. В днешно време жътварят е тук, с задачата да отсече всяко дърво, което не дава добри плодове. В тази велика борба ще победят само справедливостта и истината.

72. Много църкви ще изчезнат, някои ще останат. В едните ще блести истината, в други ще се предлага само измама. Но сърпът на справедливостта ще продължава да коси, докато не бъде пресято всяко семе, което има на земята. (200, 11)

73. Това е продължението на Моите учения, но не е краят на времената, както го тълкува човекът. Светът ще продължи да се върти в космоса, душите ще продължат да идват на Земята и да се въплъщават, за да изпълнят своето предназначение. Хората ще продължат да населяват тази планета и в бъдеще, и само начинът на живот сред хората ще се промени.

74. Промените, които човешкият живот ще преживее, ще бъдат големи, толкова огромни, че за вас ще изглежда, сякаш един свят загива и друг се ражда наново. (117, 14)

75. Към това се движите всички вие – към този живот на радост и мир, а не към пропастта и „смъртта“, както сърцето ви се опитва да предчувства.

76. Наистина, вие трябва да преживеете още много горчиви моменти, преди да настъпи времето на вашето духовно извисяване. Но нито смъртта, нито войната, нито епидемиите, нито гладът ще спрат хода на живота и душевното развитие на това човечество. Аз съм по-силен от смъртта и затова ще ви върна към живота, ако загинете, и ще ви позволя да се върнете на Земята, когато това е необходимо.

77. Имам още много да ти разкрия, възлюбено човечество, моята книга на Божествената Мъдрост крие още много изненади. (326, 54)

Глава 58 – Царството на мира на Христос и завършването на Сътворението

Определящата сила в Царството на мира на Христос

1. По същия начин, по който ви предсказах онези времена на голямо страдание, така ви казвам и че, когато объркването отмине, между хората ще настъпи хармония.

2. Горделивите, самонадеяните, тези, които са лишени от любов към ближния и справедливост, ще бъдат задържани за известно време в отвъдното, за да могат доброто, мирът и справедливостта да напредват на земята и сред тях да растат духовността и добрата наука. (50, 39-40)

3. В живота на хората злото винаги е потискало доброто. Но Аз ви казвам още веднъж, че злото няма да победи, а че Моят закон на любовта и справедливостта ще управлява човечеството. (113, 32)

4. Душите, които ще се въплътят в човечеството на онези дни, в своето мнозинство ще бъдат толкова отдадени на доброто, че когато се появят хора, склонни към злото, те, колкото и мощни да са, ще трябва да се подчинят на светлината на истината, която онези ще им покажат — точно

обратното на това, което се случва в момента. Защото, тъй като покварените са в превес, те са създали от злото сила, която задушава добрите, заразява ги и ги държи в обкръжение. (292, 55)

5. В онези времена, о, ученици, Новият Ерусалим ще бъде в сърцата на хората. Вие ще достигнете високи степени на духовност и Аз не само ще изпратя сред вас души с голямо развитие за въплъщение, за да ви носят Моите послания. Аз ще ви изпратя и души, които се нуждаят от вашата добродетел и които, когато живеят сред вас, ще се очистят от греховете си.

6. В онези времена ще се случи обратното на днешното, когато Аз ви изпращам чисти души, а вие Ми ги връщате осквернени. (318, 46)

Новият човек

7. Всички пророчества ще се сбъднат и човечеството ще види как от най-скритите и неизвестни кътчета ще излезе един народ, който е смирен, беден на материални блага, но силен в духа, ревностен към Моя закон и милостив към ближните си. Неговото светилище ще бъде вътрешно, невидимо и недосегаемо, поради което невъзможно за унищожение. Там ще гори неизгасима светлина, която ще осветява пътя му. Пътищата на живота му и изпитанията му ще бъдат болезнени и тежки, но той никога няма да отслабне заради тях, нито ще се оплаква от недоволство или скръб, и няма да Ми обърне гръб, защото притежава силата на апостола. Хората ще се издигнат от мръсотията, калта и греха към закона и добродетелта и ще вървят по пътя на любовта и милостта. Навсякъде ще се усеща Моят Дух, всяко око ще Ме види, всяко ухо ще Ме чуе и всеки ум ще разбере Моите откровения и вдъхновения.

8. Хора, които са били смятани за неспособни и необразовани, изведнъж ще се озоват просветени и превърнати в Мои пророци. От устните им ще излизат думи, които ще бъдат като кристално чиста вода за изсъхналите сърца.

9. Тази вода пророците ще черпят от извора на мъдростта и истината, който съм Аз; в него хората ще намерят здраве, чистота и вечен живот. (68, 38-39)

10. Моето царство е запазено за децата с добра воля, които от любов към своя Отец и към ближните си прегръщат кръста си. Това царство, за което ви говоря, не се намира на определено място, то може да съществува както на земята, която обитавате, така и във всички духовни обители; защото Моето царство се състои от мир, светлина, благодат, сила, хармония, и всичко това можете да постигнете — макар и в ограничена форма — още в този

живот. Духовното изобилие ще постигнете едва отвъд този свят, който обитавате в момента. (108, 32)

11. Истина ви казвам, макар че днес хората са повече тяло, отколкото душа, утре те ще бъдат повече душа, отколкото тяло.

12. Хората се опитаха напълно да материализират душата си, но няма да постигнат тази пълна материализация. Защото душата е като диамант, а диамантът никога не престава да бъде такъв, дори и да е паднал в калта. (230, 54)

13. Хората ще посветят своята наука, своята сила, своя талант и своето сърце на служенето на Моята божествена кауза, без да пренебрегват своите задължения, своите задачи в света. Те ще се обърнат към здравите радости, които са благотворни за душата и тялото им. Те ще се борят за своето обновление и своята свобода, няма да се поддават на заразата, няма да вземат нищо, от което не се нуждаят. Тогава развращението, безсрамието ще изчезнат от земята, тогава душата ще е постигнала абсолютна власт над своята телесна обвивка и макар че все още обитава тяло, тя ще води духовен живот на любов, братство и мир.

14. Това ще бъде времето, в което войните ще изчезнат, когато ще има взаимно уважение и готовност за помощ, когато ще осъзнаете, че вече не можете да разполагате нито с живота на ближния, нито със собствения си. Тогава ще разберете, че не сте собственици нито на вашия живот, нито на живота на вашите деца и съпрузи, нито на тази земя, а че Аз съм собственикът на цялото творение. Но тъй като сте Мои възлюбени деца, вие също сте собственици на всичко, което е Мое.

15. Но макар че Аз съм Господ и собственик на всичко сътворено, Аз не съм способен да убивам Своите създания, да наранявам някого или да му причинявам болка. Защо тогава онези, които не са собственици на живота, са си присвоили това, което не им принадлежи, за да разполагат с него?

16. Когато хората разберат това учение, те ще са направили крачка напред в духовното си развитие и този свят ще се превърне в пристанище за напреднали души.

17. Вие не знаете дали ще обитавате отново тази планета след това време. Аз ще определя онези, които ще преживеят онези благодатни времена, които ще видят тази земна област, която в друга епоха беше долина на сълзи, разруха и смърт.

18. Тези морета, планини и полета, които бяха свидетели на толкова много болка, тогава ще бъдат превърнати в място на мир, в образ на отвъдните светове.

19. Аз ви обявих, че когато битките престанат, Моето царство

вече ще бъде близо до вас и че тогава душата ви ще разцъфне в добродетели. Моето учение ще бъде присъстващо във всички души и Аз ще се проявя чрез мъже и жени. (231, 28-30)

20. Аз подготвих една епоха, в която човечеството ще се издигне в послушание. Вашите внуци ще видят славата, която Аз ще излея върху тази земя.

21. Защото Моята воля трябва да се изпълни в този свят, който ви предадох като земно райско кътче, и ще дойде времето, когато на тази планета ще дойдат онези души, които са достигнали висока степен на развитие, които са се борили. Моята Божествена Светлина ще озари Земята и изпълнението на Моя закон ще властва върху нея. (363, 44)

Земята като земя на обещанието и отражение на Царството небесно

22. Тази Земя, осквернена от греха, опетнена от престъпления и поругана от алчност и омраза, ще трябва да възвърне своята чистота. Човешкият живот, който е бил непрестанна борба между доброто и злото, ще стане дом на Божиите деца, дом на мир, братство, разбирателство и благородни стремежи. Но за да постигнат този идеал, хората трябва да преминат през изпитания, които да ги събудят от духовната им летаргия. (169, 14)

23. Аз няма да изградя нов свят върху грехове, омраза и пороци, Аз ще градя върху твърди основи на обновление, опит и покаяние, Аз ще преобразувам всичко във вас. Дори от мрака ще изгрее светлината, и от смъртта Аз ще сътворя живот.

24. Макар хората да са осквернили и осквернили земята — утре с добрите си дела те ще направят този дом достоен, който ще бъде признат за Земята на обещанието, към която ще дойдат, за да изпълнят благородни задачи. Кой би могъл тогава да се съмнява в преобразуването на света? (82, 44-45)

25. В момента Аз изграждам храма на Светия Дух. Но когато той бъде построен, вече няма да има събрания, църкви и места за поклонение, или те ще са загубили правото си на съществуване, заедно с религиозните си символи, ритуали и традиции. Тогава ще почувствате моята величие и моето присъствие, ще разпознаете Вселената като църква и любовта към ближните си като богослужение.

26. От лоното на Майката Природа ще извират нови познания, които ще превърнат вашата наука в път към благоденствието, защото тя ще бъде насочена по правия път от съвестта, която е гласът на Бога.

27. Мозъкът вече няма да бъде

господар на света, а сътрудник на Духа, който ще го води и просвещава. (126, 35-36)

28. Когато тогава светът постигне своето ново освобождение и, воден от светлината на Илия, влезе в този праведен и добър живот, вие ще имате тук, на земята, отражение на духовния живот, който ви очаква отвъд този живот, за да се наслаждавате вечно на мира 662 Глава 58 и на светлината на вашия Отец.

29. Но ако се питате как всички народи ще се обединят в един-единствен народ, както онези племена, които съставляваха народа Израил, Аз ви казвам: Не се тревожете, защото когато народите бъдат доведени в „пустинята“, изпитанията ще ги сплотят, и когато това стане, върху всички нуждаещи се сърца ще падне „нова манна“ от небето. (160, 39)

30. Както Обетованата земя беше разпределена между народа на Израил, така и цялата земя ще бъде разпределена между човечеството. Това ще се случи, когато дойде времето за това — след пречистването. Тъй като е Моята воля това разпределение да се състои, при него ще царят справедливост и равенство, за да могат всички хора да работят заедно по едно единствено дело. (154, 49)

31. Представете си напредъка на едно човечество, чиято морал произтича от духовността; представете си едно човечество без ограничения и държавни граници, което братски споделя всички средства за живот, които земята дарява на своите деца.

32. Опитайте се да си представите каква би била човешката наука, ако имаше за идеал любовта помежду си, ако човекът получаваше знанията, които търси, чрез молитвата.

33. Помислете колко ще Ми бъде угодно да получавам от хората чрез техния живот богослужението на любовта, вярата, послушанието и смирението, без те да се налага да прибягват до ритуали и външни форми на поклонение.

34. Едва тогава това ще бъде живот за хората, защото в него те ще вдъхват мир, ще се наслаждават на свобода и ще се хранят само с това, което съдържа истина. (315, 57-58)

35. Греховете на хората ще бъдат изличени и всичко ще изглежда като ново. Светлина, пълна с чистота и девственост, ще озари всички създания, нова хармония ще посрещне това човечество и тогава от душата на хората ще се издигне химн на любовта към техния Господ, който Той е очаквал толкова дълго време.

36. Майката Земя, която от най-ранни времена е била оскверняване от децата си, отново ще се украси с най-красивите си празнични одежди, и хората вече няма да я наричат „долина на

сълзите“, нито ще я превръщат в поле от кръв и сълзи.

37. Този свят ще бъде като малко светилище в сърцето на Вселената, откъдето хората ще издигат душите си към Безкрайното, в съюз, изпълнен с смирение и любов към своя Небесен Отец.

38. На децата Ми ще бъде вграден Моят закон в душата им и Моето слово в сърцата им, и ако в миналите времена човечеството е намирало удоволствие в злото и наслада в греха, тогава то няма да има друг идеал освен доброто, нито ще познава по-голямо удоволствие от това да върви по Моите пътища.

39. Но не мислете, че затова човекът ще се откаже от науката си или от цивилизацията си и ще се оттегли в уединени долини и в планините, за да води примитивен живот. Не, той ще продължи да се наслаждава на плодовете от дървото на науката, което е отглеждал с толкова голям интерес , и когато неговото духовно извисяване стане по-голямо, такава ще бъде и неговата наука.

40. Но към края на времената, когато човекът е изминал целия този път и е откъснал последния плод от дървото, той ще осъзнае нищетата на своите дела, които преди му се струваха толкова велики, и ще разбере и почувства духовния живот, и чрез него ще възхищава делото на Твореца както никога преди. Чрез вдъхновение той ще получи великите откровения, и животът му ще бъде завръщане към простотата, естествеността, духовността. Ще мине още известно време, докато дойде този ден, но всичките ми деца ще го видят. (111, 12-14)

Завършването на Сътворението

41. Аз подготвям долината, в която ще събера всичките Си деца за Великия Вселенски Съд. Аз ще съдя с съвършенство, Моята любов и милосърдие ще обгърнат човечеството и в този ден вие ще намерите изкупление и изцеление от всичките си злини.

42. Ако днес изкупите греховете си, нека душата ви се пречисти. По този начин ще бъдете подготвени да приемете от Мен наследството, което съм предвидил за всеки от вас. (237, 6)

43. Моята любов ще слее всички хора и всички светове в едно цяло. Пред Мен ще изчезнат различията между расите, езиците и племената, и дори различията, които съществуват в душевното развитие. (60, 95)

44. Моят Дух се е спуснал върху всяка душа, а ангелите Ми са навсякъде във Вселената и изпълняват заповедите Ми, за да приведат всичко в ред и на правия път. Когато всички изпълнят своята мисия, невежеството ще изчезне, злото няма да

съществува повече и само доброто ще властва на тази планета. (120, 47)

45. Всички светове, в които Моите деца се усъвършенстват, са като безкрайно голяма градина. Днес вие сте още нежни кълнове, но Аз ви обещавам, че няма да ви липсва кристално чистата вода на Моите учения и че чрез напояването с нея ще придобивате все повече мъдрост и любов; докато един ден във вечността, когато дърветата носят изобилие от напълно узрели плодове, Божественият Градинар може да се наслади на своето дело, като вкуси плодовете на собствената си любов. (314, 34)

46. Искам в края на борбата, когато всичките Ми деца са обединени завинаги в Духовната Родина, те да участват в Моето безкрайно щастие като Създател, в знак на признание за това, че всеки от вас е участвал в Божественото дело, като го е изграждал или възстановявал.

47. Едва като духовни същества ще откриете, че от всичко, което съм сътворил от самото начало, нищо не е изгубено, че всичко възкръсва в Мен, всичко оживява и се обновява.

48. И така, ако толкова много същества са били заблудени в продължение на дълго време, ако мнозина, вместо дела на живота, са извършвали разрушителни дела, те ще установят, че времето на тяхното заблуждение е било само временно и че техните дела, колкото и лоши да са били, ще намерят изкупление във Вечния живот и те ще бъдат превърнати в сътрудници на Моето непрестанно творческо дело.

49. Какво са няколко века на грях и мрак, каквито човечеството е преживяло на Земята, ако ги сравните с вечността, с време на развитие и мир без край? Вие се отдалечихте от Мен поради свободата на волята си и, подтикнати от съвестта си, ще се върнете при Мен. (317, 17-20)

50. Аз получих почитта на цялото творение — от най-големите звезди до същества, които едва се забелязват от вашия поглед.

51. Всичко е подчинено на развитието, всичко следва своя ход, всичко напредва, всичко се променя, развива се по-високо и се усъвършенства.

52. Когато тогава достигне върха на съвършенството, Моята духовна усмивка ще бъде като безкрайна зора в цялата Вселена, от която ще изчезнат всяка петна, всяка мизерия, всяко страдание и всяко несъвършенство. (254, 28)

Химнът на възстановената хармония на творението

53. В моя дух съществува хвалебна песен, чиито звуци никой още не е чувал; никой не я познава, нито на небето, нито на земята.

54. Тази песен ще се чуе в цялата Вселена, когато болката,

мизерията, мрака и греха бъдат изличени.

55. Тези божествени тонове ще намерят отзвук във всички души, и Отецът и децата ще се обединят в този хор на хармонията и блаженството. (219, 13)

56. Аз искам да се издигна във вас като победител — искам да разглеждате вашия Отец като Цар на войнствата, който побеждава злото във вас, а себе си — като войници, изпълнени с духовна честност, удовлетворение и душевен мир.

57. Тогава ще се чуе химнът на Всеобщата хармония при най-голямата от победите — този триумф, който ще дойде, при който обаче нито вашият Отец, нито вие самите ще бъдете наскърбени, че имате „победени“ чрез вашата любов.

58. Нашите „победени“ няма да бъдат душите – това ще бъде злото, всички тъмнини, грехове и несъвършенства.

59. Триумфът на Отца ще се състои в спасението на всички изостанали души, които бяха вкоренени в мрака и злото.

60. Вие грешите, ако вярвате, че някой ще се изгуби. Аз вече не бих бил Бог, ако дори една душа не намери спасение.

61. Всички онези, които наричате демони, също са души, произлезли от Бога, и ако днес те все още са заблудени, то и те ще намерят спасение.

62. Кога ще бъде истинската светлина в тях? Тогава, когато заедно с духовните войнства на Светлината се борите срещу тяхното невежество и греха им с вашите молитви и вашите дела на любов и милосърдие.

63. Великият ден на Господа ще бъде вашето Отец и вашето съвършено щастие. Всеобщото пиршество ще се състои, когато някога всички вие се нахраните от хляба на Вечния живот на Неговата трапеза. (327, 47-48)

64. Не ви ли казах, че вие сте наследници на Моята слава? Остава само да придобиете заслуги, за да бъде тя ваша и да се наслаждавате на нея.

65. Всичко, което съм сътворил, не е било за Мен, а за Моите деца. Аз искам само вашата радост, вашето вечно блаженство. (18, 60-61)

66. Всяка сила, която оживяваше същества и даваше живот на организмите, ще се обърне отново към Мен; всяка светлина, която осветяваше световете, ще се върне при Мен, и цялата красота, която беше изляна върху царствата на творението, ще бъде отново в Духа на Отца; и веднага щом се върне при Мен, този живот ще се превърне в Духовна Есенция, която ще се излее върху всички духовни същества, върху децата на Господа; защото Аз никога няма да ви лиша от даровете, които съм ви дал.

67. Мъдрост, вечен живот, хармония, безкрайна красота, доброта, всичко това и още повече ще бъде в децата на Господа, когато заедно с Него обитават мястото на съвършенството. (18, 55-56)

XIV Мисионерската задача

Глава 59 – Поручение за разпространение на новото Божие слово

Указания за изготвяне на книги, извлечения и преводи

1. Това е обявеното време, в което Аз трябваше да говоря на човечеството, и Аз искам, в изпълнение на Моите предсказания, с това Слово, което Аз ви дадох , да съставите книги, по-късно да направите извлечения и анализи от тях и да ги представите на вашите събратя. (6, 52)

2. Съставете книга от Моите думи, извлечете смисъла им, за да получите истинска представа за чистотата на Моето учение. В думите, предадени от гласовителя, можете да откриете грешки, но не и в смисъла.

3. Моите предаватели не винаги са били подготвени. Затова ви казах, че не трябва само да го прочетете повърхностно, а да проникнете в смисъла му, за да можете да откриете неговото съвършенство. Молете се и медитирайте, за да можете да го разберете. (174, 30)

4. Аз ви донесох това слово и ви го дадох да чуете на вашия език, но ви възлагам задачата по-късно да го преведете на други езици, за да стане известно на всички.

5. По този начин ще започнете да градите истинската „Кула на Израел“ – тази, която духовно обединява всички народи в едно, която обединява всички хора в онова божествено, неизменно и вечно закон, което сте чули в света от устата на Исус, когато ви каза: „Обичайте се един друг!“ (34, 59-60)

6. Искам, когато от Моето слово се съставят книги, които трябва да се разпространят по цялата земя, то да бъде отпечатано без грешки, толкова чисто, колкото е излязло от Мен.

7. Ако го включите така в книгите си, от него ще излъчи светлина, която ще просвети човечеството, и неговият духовен смисъл ще бъде усетен и разбран от всички хора. (19, 47-48)

8. Заповядвам ви да предадете Моето учение на вашите събратя в същата форма, в която Аз ви го давам. Но никога не спорете ожесточено, когато ги преподавате. Пазете се да не съдите нещо, което не познавате, но разберете, че един чист пример ще бъде достатъчен, за да

обърне хората към духовността. (174, 66)

9. Подгответе се, за да предадете Благата вест, която ще бъде приета с радост от мнозина.

10. Казвам ви „от мнозина“, а не „от всички“, защото някои може да ви кажат, че им е достатъчно това, което Бог им е открил в „Първото време“, и това, което Христос е донесъл на хората.

11. Именно тогава вашите устни, движени и вдъхновени от Мен, трябва да кажат на невярващите хора, че е необходимо да се запознаят с новото Откровение, за да познаят цялата истина, която е била дадена на хората от Бога в миналите времена. (292, 67)

Правото да се запознаете с новото Божие слово

12. Необходимо е да тръгнеш по различните пътища на земята, о, многолюбим народ. Защото, виж, дори в мексиканската нация мнозина все още не са признали Моето дело.

13. Вижте как вече се издигат по света онези, които твърдят, че действат в Мое име, макар че са духовно нуждаещи се.

14. Но вие, които сте били щедро дарени от Моята Божественост — каква е вашата задача? Да разпространявате Моето учение. Не трябва да се криете от света, нито да му отказвате помощта, от която се нуждае. (341, 16)

15. Тук Аз ви подготвям в тишина; след това ще дойде денят, в който ще трябва да тръгнете, за да прокарате пътища, така че Моето слово да достигне до всички сърца.

16. Тогава светът ще бъде пречистен чрез страдание и Моето слово вече няма да му се струва като чужд език, а като нещо, което сърцето и душата лесно могат да разберат и да почувстват.

17. Предавам ви книгата, която говори за истината и любовта, за да я отнесете на цялото човечество.

18. Няма народ на земята, за който да ви кажа, че не е нужно да отидете при него, защото той няма нужда от това откровение. Кой народ може да твърди, че е истински християнски – не само по име, но и поради своята любов, милосърдие и прошка? Коя нация може да докаже своята духовност? В коя част на света хората се обичат един друг? Къде хората действително следват учението на Христос? (124, 15-16)

19. Когато това послание приключи, Аз вече няма да говоря чрез тези предаватели, а след това ще се проявявам по фин начин в душите.

20. Но Моето слово, запечатано в сърцата на онези, които го чуха, и записано в нова книга, ще бъде отнесено към народите и нациите на света като семе на мира, като светлина на истинското знание, като лекарство за всяко зло, което

измъчва тялото и душата на хората.

21. Моето слово няма да достигне до сърцата, когато моите посланици пожелаят, а когато това е Моята воля. Защото Аз ще бъда Този, Който бди над семето Си, Който подготвя почвата за него и проправя пътя. Аз ще бъда Този, Който с мъдрост ще го достави в подходящия момент до народите, нациите и семействата.

22. То ще достигне, когато вече го очакват, когато сърцата са в очакване, защото си спомнят Моите обещания, когато са се събудили от дълбокия си сън на самонадеяност, гордост, материализъм и суета. (315, 28-29)

23. Аз ще предоставя на народа Си средствата, за да отнесе посланието Ми до всички народи. Аз ще се погрижа по пътя му да срещне хора с добра воля, които да му помогнат да отнесе откровенията Ми до краищата на земята. (323, 75)

24. Чрез вас законът ще бъде отново оповестен на новите поколения. Затова ви казах, че трябва да сте подготвени. Защото вие дойдохте, за да подготвите пътя за бъдещето, така че новите поколения в бъдеще да не бъдат вече идолопоклонници, нито да се появят сред тях лъжепророци, които мамят човечеството.

25. Всичко това трябва да разкриеш на света, Израил. В това време, в което са възникнали разнообразни светогледи, секта ще се изправи срещу секта, вероизповеданията ще се борят помежду си и ще отхвърлят и вас.

26. Но тъй като вие сте деца на светлината и мира, трябва да им кажете: „Истината е съдържана в смисъла на Третото завещание, там е свидетелството за присъствието и пришествието на Господа в това време.“

27. Трябва да насочите човечеството към тази книга и с изпълнението на Моя закон да свидетелствате за нейната истина. (348, 42 43)

Указания за разпространението на Духовното учение

28. Разберете, народ: В това „Трето време“ вие, като свидетели, които сте преживели това божествено откровение, имате задачата да разпространявате това послание напълно вярно и достоверно. Вие сте призвани и избрани да донесете на човечеството Благата вест, да научите вашите събратя на духовния път – единствения, който ви води към мира, към истинската светлина и към всеобхватното братство. (270, 10)

29. Имайте търпение и разбиране, защото не вас трябва да признае човечеството, а Моето дело, Моето учение, и то е вечно. Вашата задача е с вашите думи и дела да предадете посланието, което разкрива на хората начина,

по който могат да направят крачка към съвършенството. (84, 11)

30. Стройте върху твърда земя, за да не унищожат неверниците това, което Аз съм изградил във вас от духовност и обновление.

31. Но не трябва да криете тази истина от страх пред света; трябва да я покажете на света в ярката дневна светлина. Затова ви повтарям отново и отново, че трябва да пазите това семе, за да донесете тази светлина на народите на земята – вие и вашите деца. Аз ви позволявам – за да достигне Моето послание до различните точки на земята – да използвате средствата, които смятате за подходящи за това, винаги когато съвестта ви казва, че сте на правия път. В това време не трябва да търсите катакомби, за да се молите и да Ме обичате.

32. Не бъдете срамежливи, когато по някакъв начин говорите за Мен или давате свидетелство, защото тогава хората няма да признаят, че Аз ви се разкрих, ще се съмняват, че множествата от болни и нуждаещи се са оздравели и са намерили облекчение на страданията си, ще отричат чудесата, които Аз извърших, за да възпламеня вашата вяра.

33. Аз ще ви оставя книгата с Моите учения, за да кажете на света: „Ето, това е, което Учителят остави като наследство.“ И наистина, колко много хора, като чуят четенето на Моето Слово, ще повярват, и колко грешници ще се обновят!

34. Вземете присърце всички тези учения, за да не ви застигнат изпитанията в живота ви неподготвени. (246, 69-70)

35. Колко учения, колко форми на поклонение пред Бога и колко нови представи за духовния и човешкия живот ще откриете. Ако знаете как да проникнете в тях и да ги прецените, всяко едно ще ви покаже една добра и правилна част и друга, погрешна част, далечна от истината, която е справедливост, любов и съвършенство.

36. Там, където откриете заблуди, невежество или зло, разпространявайте същността на Моето учение, което, тъй като е Мое, не трябва да съдържа смесване с нечистота или заблуди.

37. Моето учение е абсолютно, всеобхватно и съвършено. (268, 58-60)

38. Казвам ви още сега, че онези, които наистина посеят това семе с искреността, с която Аз ви го поверих, ще вървят по пътя си в мир. Вратите, които са били глухи за тяхното чукане, ще се отворят за тях; и макар да бъдат нападани, те никога няма да бъдат победени в борбата, защото добродетелта им ще им позволи да преминат през всички изпитания.

39. Онези обаче, които пренебрегват гласа на съвестта си,

които не се подчиняват на Моето слово и Ме предават, ще бъдат винаги изложени на враговете си, ще живеят без мир и ще изпитват страх от смъртта. (252, 24-25)

40. Народе, преди войните по света да приключат, Моят закон на любовта трябва да докосне всички души, макар че днес вие все още не можете да знаете по какъв начин.

41. Това послание на духовната светлина също ще достигне до хората; но това ще стане едва когато сте силни.

42. Никой да не се осмелява да каже, че това дело е истината, ако не е убеден в това, защото тогава никой няма да ви повярва. Но ако вашата вяра е абсолютна и вашето убеждение е истинско, никой няма да може да ви попречи да донесете Благата вест на всички сърца. (287, 52-53)

Глава 60 – Действайте в духа на Христос

Необходими качества, добродетели и способности на новите ученици

1. Колко трудно ви се струва да си проправите път, за да изпълните задачата си в това време. Но Аз ви казвам, че това не е трудно, защото човечеството е подготвено да приеме Моето послание.

2. Във всички времена слабите се обезсърчават пред лицето на борбата, докато силните са показали, че вярата в Моя закон преодолява всичко. Твоята съдба, Израел, е била да възвестяваш на света винаги нови послания и откровения, поради което понякога се съмняваш дали ще намериш вяра.

3. Но не се тревожете, вземете семето, което ви поверих, и го посейте. Ще видите колко много от полетата, които смятахте за неплодородни, ще откриете, че са плодородни, когато бъдат оплодени с истината на Моето слово.

4. Не преставайте да изпълнявате задачата си, защото се чувствате недостойни. Истина ви казвам, който има мисия и не я изпълни, постъпва също толкова зле, колкото този, който съзнателно нарушава закона.

5. Не забравяйте, че в края на краищата Отец ще ви поиска сметка — както за злото, което сте сторили, така и за това, което сте пропуснали да сторите. Знайте, че и двете простъпки ще причинят страдания на душата ви.

6. Разпространявайте Моето учение, говорете на хората за Моето слово, убеждавайте ги с вашите дела на любов, канете ги да Ме чуят, и когато дойдат с човешките тълпи и в сърцата им пламне светлината на вярата, Аз ще ги нарека деца на Новия народ Израил. (66, 14-17)

7. Онези, които се издигат от тинята, мръсотията и егоизма към

живот на служение и активна любов към ближните си, Аз ще покажа като пример за това, че в Моето учение се съдържат светлина и благодат, за да обновят грешниците. Този пример ще се разпространи във всички сърца.

8. Кой не би искал да бъде сред онези, които свидетелстват за Мен? Но наистина, казвам ви, ако вашите дела не идват от сърце, те няма да дадат плод сред вашите ближни и често ще чувате как ви наричат лицемери и фалшиви проповедници. А Аз не искам да ви се случи това.

9. Трябва да знаете, че в днешно време е много трудно да се заблуждават хората. Духът им е буден и макар да са се изгубили в материализма на своето съществуване, те са чувствителни към всяка духовна проява. Но ако не можете да заблудите ближните си — можете ли да заблудите вашия Отец?

10. Позволете на любовта на Учителя да намери пристанище във вашето същество, за да простите на враговете си, както Той ви прощава. Тогава сърцето ви ще бъде като спасителен котва сред хората. (65, 44-46)

11. Не се страхувайте от хората; защото, истина ви казвам: Аз ще говоря чрез устата ви, ще свидетелствам за Словото Си чрез вас, и ехото му ще достигне до края на света, до големите, до малките, до управляващите, до учените и теолозите. (7, 37)

12. Казвам ви отново, че не трябва да се страхувате от споровете. Кажете на ближните си с най-голяма естественост, че Господ е дошъл при вас.

13. Кажете им, че този, който умря на кръста, беше Исус – тялото, в което се скри Христос, живият храм, в който обитаваше „Словото Божие“; но че Христос, Божествената Любов, живее и идва в Духа при децата Си, за да ги научи на пътя, който ще ги отведе в Неговото Духовно Царство. (88, 62-63)

14. Не се страхувайте от осъжденията и подигравките на сектите и вероизповеданията. Те са тези, които, въпреки че държат в ръцете си книгите на пророчествата, не са ги тълкували правилно и затова не са разбрали да Ме очакват. Вие обаче, които не познавахте пророчествата, които говореха за Моето завръщане като Свети Дух, Ме очаквахте. Сега „Третото време“ е тук, но човечеството не е разбрало как да тълкува правилно Евангелието. (33, 26)

15. Как ще успеете да накарате човечеството да постигне духовност в епоха на такава голяма материализация и духовно объркване?

16. Бъдете наясно, че вашата работа е трудна, че трябва да бъдете силни и търпеливи в

борбата, за да можете да я изпълните.

17. Трябва да положите големи усилия, за да поправите погрешното тълкуване, което е дадено на Моите закони, както и несъвършения начин, по който Ми принасяте поклонението си.

18. Но трябва да имате предвид, че не можете да промените представите и формите на поклонение за миг, а че за да постигнете това, трябва да се въоръжите с търпение и добра воля и с делата си да дадете пример за любов. (226, 60)

19. Само онези, които са чисти по сърце, могат да тръгнат към страните и народите, за да разпространяват Моето послание, защото те ще бъдат единствените достойни да свидетелстват за истината на това дело.

20. Когато тези посланици тръгнат към страните, които ги очакват, от сърцата им трябва да е изличен всеки религиозен фанатизъм, не трябва да има и най-малко желание за ласкателства или възхищение, нито ръката им да се осмели да се оскверни с пари от света за делото на любовта, което извършват.

21. Те не трябва да продават чудеса, нито да определят цена за любовта помежду си. Те трябва да бъдат слуги, а не господари.

22. Ще дойде време, когато ще разберете величието на истинската смиреност, и тогава ще осъзнаете, че този, който е знаел как да бъде слуга, всъщност е бил свободен в своята задача да върши добро и да разпространява милосърдие, и че вярата, увереността и мирът са го съпътствали през целия му живот. (278, 11-12)

23. Казвам ви, че ще го почувствате, когато душата ви е готова да преподава Моето учение на ближните ви. Защото това ще стане, когато сте се намерили. Тогава ще чуете гласа на съвестта съвсем ясно. Докато това не важи за вас, няма да можете да Ме почувствате истински. (169, 36)

24. Слушайте внимателно тези думи, за да ги тълкувате след това и да ги посеете в сърцата на ближните си. Не се задоволявайте само с това да ги разберете: говорете за тях, давайте пример и учете чрез делата си. Бъдете съпричастни, за да знаете кога е подходящият момент да говорите и кога е дошло подходящото време, в което вашите дела трябва да свидетелстват за Моето учение.

25. Аз ви давам един-единствен език, за да разпространявате Моето слово, и този език е духовната любов, която ще бъде разбрана от всички хора.

26. Това е език, благодатен за ухото и сърцето на хората, който камък по камък ще събори кулата на Вавилон, която те са издигнали в сърцата си. Тогава Моят съд ще приключи, защото всички ще се

считат за братя и сестри. (238, 27-28)

27. Едва когато се преобразите вътрешно, Аз ще ви изпратя в света, за да разпространявате Моето послание. Защото едва когато духовността е истинска в учениците, те ще разберат как да я предадат така, както са я получили от Мен. (336, 38)

28. Имайте предвид, че Моето учение не се ограничава до вашите представи и вашия умствен капацитет. Моята божествена мъдрост няма граници. Никой не може да твърди, че е познавал или разбирал някое от Моите откровения, преди Аз да му го разкрия.

29. Докато учените се опитват да обяснят всичко с материалните си познания, Аз разкривам на смирените духовния живот, истинския живот, в който се крие причината, основата и обяснението за всичко, което съществува.

30. От знанието, което предавате, ще възникне представата, която хората си създават за Моето дело. Мнозина, поради липса на разбиране, ще съдят Моето учение според вашата непривлекателност, както във „Второто време“ Исус, Христос, беше съден според скромния си външен вид и простите си одежди, и защото и онези Дванадесет, които го следваха, бяха облечени просто. Но Аз ви казвам в истината, че те не бяха облечени в дрипи, а само бяха пренебрегнали земните суети, защото благодарение на Моето учение бяха разбрали в какво се състоят истинските ценности на душата.

31. Казвам ви, ученици: когато хората се заемат да изучават Моето дело и ви търсят и разпитват, не се поддавайте на изкушението да се смятате за превъзхождащи заради знанието, което сте получили от Мен. Колкото по-скромни се показвате, толкова по-благородни и достойни за доверие ще ви смятат.

32. По този начин светлината, която разтваря фанатизма и освобождава душата, постепенно ще прониква от човек на човек. И онези, които се наричаха християни, без да са такива, ще опознаят и тълкуват истинските учения на Христос чрез тази светлина. Защото тя ще им даде възвишено представяне за духовния живот, за който Исус говореше в своите учения. (226, 17-21)

33. Не можете да отидете при хората с неистинска или само привидна подготовка; защото душата им е развита, а превръзката, която покриваше очите им, отдавна е паднала.

34. Носете им духовност, предлагайте им мир и създайте в обкръжението си атмосфера на благополучие и братство, тогава

ще видите как те ще ви слушат и ще приемат думите ви, в които ще се крият моето вдъхновение и моята сила.

35. Когато проповядвате и учите на мир, бъдете сами миролюбиви; когато говорите за любов, почувствайте я, преди да я изразите с думи; когато вашите събратя също ви предлагат своите плодове, не ги отхвърляйте. Проверявайте всичко, с което се запознавате, и се придържайте към това, което е допустимо и правилно в техните учения.

36. Ще срещнете и онези, които — станали фанатици в своето религиозно практикуване — са ограничили своето възприятие чрез материализирането на своите култови действия. Тогава трябва да им помагате търпеливо да разширят своите познания, да им покажете хоризонтите, които техният дух може да достигне, ако се задълбочат в Моето учение.

37. Трябва да им говорите за Моя Вселенски Дух, за безсмъртието на душата, за нейното непрестанно развитие. Трябва да ги научите на истинската молитва, на диалога на духа, и да ги освободите от предразсъдъци и заблуди. Това е делото, което ви възлагам — дело на любов и търпение. (277, 6-7)

38. Изцелявайте всички страдания, както на тялото, така и на душата, защото вашата задача е да утешавате, укрепвате и изцелявате ближните си. Но Аз ви питам: как бихте могли да предадете здраве на страдащите, ако самите вие сте болни? Какъв мир би могъл да извира от душата ви, ако тя е разтърсена от тревоги, страдания, угризения на съвестта и низши страсти?

39. Само това, което сте събрали в сърцата си, ще можете да предложите на ближните си. (298, 1-2)

40. Аз ви давам ясно и просто учение, за да се научите да живеете сред грешници, без да се заразявате; да вървите по пътя си сред тръни, без да се наранявате; да бъдете свидетели на жестокости и безсрамия, без да изпадате в гняв; да живеете в свят, пълен с мизерия, без да се опитвате да избягате от него, а по-скоро да желаете да останете в него, за да правите всичко възможно добро за страдащите и да разпръсквате семето на доброто по всички пътища.

41. Тъй като земният рай беше превърнат в ад чрез греха на хората, е необходимо те да измият петната си и по този начин да върнат на живота си първоначалната му чистота. (307, 26-27)

42. Аз няма да изпратя като посланици онези, които са мъртви за живота на благодатта, защото те няма да имат какво да дадат. Аз няма да поведа тази мисия на онези, които не са очистили сърцата си от егоизма.

43. Посланикът на Моето слово трябва да бъде Мой ученик, чието само присъствие вече прави Моя мир осезаем в сърцата. Той трябва да притежава способността да утешава ближните си дори в най-тежките моменти от живота, а от думите му винаги трябва да излъчва светлина, която прогонва всяка тъмнина от душата или ума. (323, 60-61)

Правилното поведение при разпространяването на Словото

44. Моите нови ученици ще разполагат с много средства и начини за разпространението на това благословено семе; но никога не забравяйте смирението и простотата, защото така дойдох при вас и по същия начин трябва да се приближавате към сърцата, домовете и народите. Ако дойдете така, ще бъдете признати за посланици на духовно послание и вашата борба ще даде плодове на истинско духовно преобразуване, обновление и братство. (82, 66)

45. Ако искате да знаете какво трябва да правите сред хората, достатъчно е да разгледате това, което Аз направих при вас от деня, в който за първи път чухте Моето слово.

46. Аз ви простих, приех ви с безкрайна милост и любов, позволих ви да си починете от тежкия дневен труд. Не се занимавах с това да съдя вашето обществено положение, вашия статус или вашата каста. Аз очистих проказата на вашите грехове и изцелих вашите недъзи.

47. Бях разбиращ, снизходителен и благосклонен при оценяването на вашите недостатъци. Върнах ви към истинския живот, като ви дадох учение за любовта, което ви дава възможност да се спасите, като спасявате ближните си.

48. В тези Мои дела, които съм извършил за всеки от вас, можете да намерите най-добрия пример, който да приложите сред страдащите по тяло и душа, които ще дойдат при вас на тълпи.

49. Когато говоря на този народ тук, Аз говоря на човечеството. Вашата задача е утре да се обърнете към сърцата на хората и братски да им предадете Моето слово, което ще завърши делото на изкуплението. (258, 21-24)

50. Трябва да бъдете смирени. Не трябва да ви пречи, ако ви обиждат. Бъдете кротки. Ще ви причинят унижения и страдания. Но вашата дума, която ще бъде Моето послание, те няма да могат да изгонят от душите си. Затова ви казвам: ако някои останат безчувствени и глухи към вашия призив, други ще се събудят от дългия си сън и ще тръгнат напред, за да насочат живота си към пътя на обновлението и покаянието.

51. Въоръжете се с кураж, вяра и сила, за да можете да се изправите пред борбата. Но Аз ви

обръщам внимание: не се плашете, когато говорите с някой от вашите събратя, защото го виждате добре облечен или защото го наричат княз, господин или министър.

52. Вземете пример от Павел и Петър, които издигнаха гласа си пред онези, които светът наричаше господари. Те бяха велики в духа си, и все пак не се хвалеха пред никого, че са господари; напротив, те заявяваха, че са слуги. Следвайте техния пример и свидетелствайте за Моята истина чрез любовта на вашите дела. (131, 60-62)

53. Посочвам ви също, че не може да се нарича Мой ученик този, който използва Моето слово като меч, за да нарани ближните си, или като скиптър, за да ги унижи. Също така и този, който се развълнува, когато говори за това учение, и който губи спокойствието си, защото той няма да породи семе на вярата.

54. Подготвен ученик ще бъде този, който, когато се види нападнат във вярата си, в най-свещеното от убежденията си, знае как да остане спокоен, защото той ще бъде като фар сред буря. (92, 9-10)

55. Когато се опитвате да увещавате грешник към доброто, не го правете, като го заплашвате с Моя съд, със силите на природата или с болка, ако той не се промени, защото ще му внушите отвращение към Моето учение. Покажете истинския Бог, Който е изцяло Любов, Милосърдие и Прощение. (243, 36)

56. Не се чувствайте обидени от подигравките на вашите събратя, тъй като сте наясно, че този, който прави това, поради своето невежество не е в състояние да разпознае истината. Компенсация за това ще намерите в онези, които идват при вас, за да ви проучат, и след това са изненадани от вътрешния мир, който озарява всеки от Моите истински ученици.

57. Вие, от друга страна, никога не трябва да се подигравате на онези, които в религиозния си фанатизъм са идолопоклонници. Защото макар и да Ме търсят в материални форми, те все пак Ме почитат в тях.

58. Не е нужно да посочвате грешките на ближните си, за да постигнете тяхното отстраняване. По-скоро с това бихте предизвикали гнева им и бихте засилили фанатизма им. Достатъчно е да приложите учението Ми на практика с духовността, която то изисква, за да изведете грешките на ближните си на светлината на истината.

59. Ще трябва да проявите много търпение, голямо милосърдие и истинска любов, ако искате човечеството скоро да разпознае духовната същност на Моето Слово и да се научи да му оказва

истинско почитание, както и да разпознава във всяко човешко същество духовен и земен брат в Бога. (312, 20-22)

60. Аз ви доказах, че на невежия или заблудения може да се махне тъмната превръзка от очите, без да му се навреди, без да го обиди или нарани. Искам и вие да постъпвате така. Доказах ви чрез себе си, че любовта, прощението, търпението и снизходителността имат повече сила от строгостта, осъждането или употребата на насилие. (172, 63)

61. Още веднъж ви оставям следа, за да Ме следвате. Когато тръгнете да търсите хора, за да им носите Благата вест, не молете да ви слушат. Изпълнявайте задачата си с достойнство, и онези, които ви вярват, ще бъдат онези, които Аз съм избрал, за да ги направя Мои ученици. (10, 50)

Правилният начин на проповядване

62. Аз не ви дадох Словото Си, за да го проповядвате по улиците и площадите. Исус наистина правеше това; но Той знаеше как да отговори на всеки въпрос и да подложи на изпитание онези, които се опитваха да Го изпитат.

63. Вие сте малки и слаби, затова не трябва да предизвиквате гнева на ближните си. Не се опитвайте да привличате вниманието към себе си — мислете, че нямате нищо особено. Не се стремете също така да докажете на хората, че всички са в заблуда и че само вие познавате истинската истина ( ); защото по този начин няма да постигнете нищо добро със семето си.

64. Ако искате да се развивате духовно и морално, не съдете грешките на ближните си, за да не попаднете в същата заблуда. Поправете своите несъвършенства, молете се смирено на вашия Учител, за да се вдъхновите от Неговата кротост, и помнете Неговия съвет никога да не разгласявате добрите си дела, така че лявата ви ръка никога да не знае какво е направила дясната.

65. Също така ви казвам, че не е необходимо да търсите хората, за да им говорите за Моето учение; защото Моята милост ще ви доведе до онези, които се нуждаят от вашата помощ.

66. Но ако има моменти, в които, в изпълнение на Моя закон, почувствате нужда да извършите дело на милосърдие, а около вас няма нуждаещи се, не се огорчавайте и не се съмнявайте в Моето слово. Това ще бъде точно часът, в който трябва да се молите за вашите отсъстващи братя, които ще получат Моята милост, ако имате истинска вяра.

67. Не се стремете да знаете повече от братята си. Разберете, че всички вие придобивате знание, съответстващо на вашето развитие. Ако Аз ви дам Своята светлина, без да имате заслуги,

ще се възгордеете и ще се погубите в суетата си, и вашата мъдрост ще бъде лъжлива.

68. Искам да ви виждам смирени. Но за да бъдете такива пред Мен, трябва да го показвате и към ближните си.

69. Ученици, любовта и мъдростта никога не са разделени, едната е част от другата. Как така някои се стремят да разделят тези две добродетели? И двете са ключът, който отваря вратата на светилището, което ще ви позволи да достигнете пълното познание на Моето учение.

70. Казах ви: искате ли да имате много приятели? Тогава използвайте добротата, сърдечността, търпението и милосърдието. Защото само с помощта на тези добродетели вашият дух ще може да засияе по пътя на ближните ви, тъй като всички те са непосредствен израз на любовта. Защото духът крие в своята същност любовта, тъй като той е Божествена искра, а Бог е любов. (30, 29-36)

71. Сега говоря на онези, които трябва да изпълнят своята мисия като апостоли и пророци в други страни, за да не се хвалят с мисията, която съм им поверил. Те не трябва да предизвикват сензация, като се борят срещу религиозни общности или вероизповедания.

72. Други ще бъдат тези, които ще предизвикат възмущение срещу вас, без да осъзнават, че по този начин ще ви помогнат да разпространите Моето учение, като събудят любопитството на мнозина, което впоследствие ще се превърне във вяра. (135, 28)

73. Когато запечатам Божественото Си послание във вас, то трябва да се превърне в братско послание. Но за да впечатли и трогне материалистичното сърце на това човечество, то трябва да носи печата на истината, която Аз ви разкрих. Ако скриете нещо, ако премълчите нещо, тогава не сте дали истинско свидетелство за това, какво е било Моето откровение в Третото време, така че няма да намерите вяра. (172, 62)

74. Колко голямо е моралното и духовното изоставане, в което срещам човечеството! Колко голяма е отговорността на онези, които са приели благодатта и светлината на Моето Слово в това време!

75. Ученици, станете Учители, изгонете от сърцата си страха от хората, прогонете безразличието и леността, осъзнайте, че вие наистина сте носители на Небесно Послание. Вие сте тези, които трябва да дадете обяснение за всичко, което се случва в тези времена, които трябва да се стремите да покажете принципите на Моето учение, които човечеството е забравило.

76. Не трябва да повтаряте на ближните си Моето Слово така, както Аз ви го казах. Учете се, за да можете да го обясните. Не търсете думи, с които да впечатлите с вашата ловка красноречивост. Говорете по прост начин, който най-добре изразява истината на Духа. (189, 11-13)

77. Бъдете неуморни, нови ученици, когато говорите за тази истина. Неопитни устни, които от страх не изричате Моето слово — отворете се в момента на вашето решение. Една единствена дума, казана в Мое име, може да спаси грешник, да затвори бездните, които спират на пътя си онези, които са станали непокорни в злото. Знаете ли силата, която има Моето слово? Знаете ли силата на вашата власт?

78. Говорете чрез примерни дела и бъдете достойни за онази част от Моето дело, която съм ви поверил. Останалото ще направя Аз. (269, 6)

79. Когато видите, че други ваши събратя проповядват името и словото на Христос, не ги пренебрегвайте. Защото е писано, че Моето Второ пришествие ще настъпи, когато словото, което ви донесох във „Второто време“, се разпространи по цялата земя.

80. Но Аз ви казвам, че все още има места по света, които не са получили това послание. Как би могло днешното, дълбоко духовно учение да достигне до тези народи, без те първо да са приели божественото семе на любовта, което Спасителят ви даде в Своите думи и кръв? (288, 44)

81. Щом веднъж разберете и почувствате истината, ще видите колко лесно е за духа да следва стъпките на своя Учител, дори и в най-тежките изпитания. Направете всичко, което е по силите ви, защото Аз няма да изисквам от вас повече , отколкото можете да направите. Тогава ще оставите проправен пътя за новите поколения.

82. Полагам децата на сърцата ви и ви възлагам да ги водите по правия път. Съберете ги, говорете им с любов и преданост за Мен.

83. Потърсете отхвърлените — онези, които живеят изгубени сред мизерия и пороци. Аз давам духовна сила на вашите думи, за да бъдат те пътят към спасението, когато излизат от устата ви.

84. Отворете пред невежите Книгата на Истинския живот, за да се събуди душата им и да се величае при проникването в откровенията на Светия Дух. Станете подобни на вашия Учител и ще бъдете чути. (64, 70)

85. Искам онези, които са намерили пътя, да го преподават по лесноразбираем начин и да го улесняват за своите събратя, да не го осеяват с препятствия, както са направили мнозина, с което са попречили на онези, които Ме

търсят, да дойдат при Мен. (299, 34)

86. На вас, спиритуалистите, поверявам задачата да съборите онова препятствие, което човечеството издигна между Бога и себе си — препятствие от лъжлива вяра, само привидна вяра във Вечното, от материализации и ненужни култови действия.

87. На вас, народ, възлагам задачата да съборите от пиедестала Златния телец, който хората все още почитат, макар да се смятат за далеч от идолопоклонничеството и езичеството. (285, 54-55)

88. Премахнете погрешното впечатление, което хората са получили от духовните учения, сякаш те се основават на невежество, заблуда и измама. Покажете Моето учение в цялата му чистота и величие, за да разсее невежеството, фанатизма и закоравяването, които пречат на хората да мислят за своето духовно Аз, на което са отнели всякаква свобода на действие. (287, 42)

89. Вие, които сте приели тези откровения, сте избрани да възвестите на човечеството Моето ново послание чрез човешкия разум. Кой друг, ако не вие, ще даде това свидетелство?

90. Ако очаквате, че високопоставените лица или духовниците на религиозните общности ще донесат тази Блага вест на човечеството, вие се заблуждавате. Защото, истина ви казвам, дори и да Ме видеха, те нямаше да отворят уста, за да кажат на човечеството: „Ето, там е Христос, идете при Него!“ (92, 13)

91. Не заспивайте в очакване на онези времена, за които ви говорих, за да се издигнете едва тогава и да кажете на хората: „Това, което сега виждате пред очите си, вече беше предсказано.“

92. Не, народе, абсолютно необходимо е да го обявиш предварително, да го пророкуваш, да подготвиш пътя за настъпването на всичко, което съм ви предсказал и обещал. Тогава ще сте изпълнили мисията си като предшественици на духовността на Земята.

93. Когато тогава в света започнат да се появяват чудесни неща и Духът на Господа ви говори чрез невиждани събития, и когато духът на човека започне да разкрива неподозирани дарби и способности, вие ще видите как всички вероизповедания, теории, норми, институции и науки ще бъдат разтърсени, и тогава човечеството ще признае, че онези, които с смирение проповядваха едно на пръв поглед странно учение, са били прави, защото думите им се потвърдиха, когато се сбъднаха.

94. Тогава ще видите, че народите на Земята проявяват интерес към духовното учение, че теолозите сравняват ученията на

Христос с новите откровения, и ще видите, че мнозина, които винаги са били безразлични към духовното, проявяват жив интерес към изучаването на откровенията от настоящето и от минали времена. (216, 16-17)

Задача за утеха и изцеление на страдащите физически и душевно

95. Аз съм поверил на Моите избрани големи дарове. Един от тях е изцелението — лечебният балсам, за да можете с този дар да изпълните една от най-красивите задачи сред хората, тъй като вашата планета е долина на сълзи, където винаги има болка.

96. С тази способност пред вас се разкрива широко поле, за да носите утеха според Моята воля. Този балсам Аз съм вложил във вашето същество, в най-нежните струни на сърцето ви, и вие сте се освежавали с него, пред неговите чудеса сте се прекланяли, сърцето ви е омекнало от болката на хората и вие винаги сте вървели по пътя на милосърдието.

97. Продължавайте да раздавате този лечебен балсам, който не е във вашите ръце, защото той се предава чрез погледи на съчувствие, утеха, разбиране, предава се чрез добри мисли и се превръща в лечебни съвети, в думи на светлината.

98. Дарът на изцелението няма граници. Никога не забравяйте, че сте пропити от него; и ако болката ви направи жертва, защото сте подложени на изпитание, ако не можете да я премахнете с този балсам, не забравяйте моите наставления, забравете страданието си и мислете за другите, при които мъката е по-голяма. Тогава ще преживеете чудеса у себе си и у вашите ближни. (311, 18-19)

99. Колко много трябва да сте подготвени, за да погледнете в сърцата и да разберете какво крият те в себе си, какво скриват и от какво се нуждаят!

100. Аз ви научих да подхранвате души, да ги лекувате, да им давате светлина и да им показвате пътя към тяхното възвисяване.

101. Който чуе това слово и го съхрани в сърцето си, ще бъде способен да стане душевен водач, лекар и съветник. В словото си той ще има дар на мир и утеха за своите ближни, които се нуждаят от светлина. (294, 3-4)

102. Давам ви капка лечебен балсам, за да извършвате чудотворни изцеления сред хората, когато сте преследвани. Защото по време на големите епидемии, когато избухват странни и неизвестни на науката болести, трябва да се прояви властта на Моите ученици.

103. Аз ви поверявам ключ, с който ще отворите най-заръждясалия катинар, тоест: най-непокорното сърце, и дори вратите на затвора, за да дадете

свобода на невинните и да спасите виновните.

104. Вие винаги ще живеете в мир и с доверие в Мен, защото където и да отидете, ще бъдете защитени от Моите ангели. Те ще превърнат изпълнението на вашата мисия в своя и ще ви придружават до домовете, болниците, затворите, полетата на раздора и войната — където и да отидете, за да посеете Моето семе. (260, 37-38)

105. Хората ще дойдат, а сред тях и „Тома“, олицетворяван от науката и материализма, с бдителни очи, за да изследва; и това не само с очите си, но и с пръстите на ръката си, за да пипа, да докосва, защото само така той може да повярва в Моето присъствие и в духовните събития, които ще настъпват едно след друго сред човечеството и за които хората трябва да свидетелстват, за да може „Тома от Третата епоха“ в съмненията си и материализма си да бъде победен от Моята любов. (319, 38)

106. Аз ще ви дам указания кога да се заемете с работата; защото ще настъпи време на толкова големи и ясни знамения, че ще чуете призива на Духовния свят и призива на този свят, който със своите събития ще покаже, че е настъпил часът на вашата борба. Аз ще ви говоря от дух към дух и ще ви водя по пътя.

107. Но Аз искам, преди да дойдете при хората като учители, да дойдете като лекари, и когато успокоите болката им, те да могат да пият от извора на чистите води на Моето Слово. Първо потърсете раната, язвата или болестта и излекувайте страданията им, за да се обърнете след това към душите им.

108. Отидете при ближните си като Исус във „Второто време“ и носете пред Моето Слово лечебния балсам. Но в какво се състои балсамът, о, ученици? Дали е водата от изворите, която е благословена и превърната в лекарство за болните? Не, народ. Този балсам, за който ви говоря, е в сърцата ви. Там Аз го поставих като скъпоценна есенция и само любовта може да го отключи, за да извира неудържимо.

109. Ако искате да я излеете върху някой болен, не вашите ръце ще лекуват, а Духът, който прелива от любов, милосърдие и утеха. Там, където насочите мислите си, ще се случи чудото.

110. Можете да въздействате по много начини върху съществата и елементите на природата, за да донесете утеха на всички. Но Аз ви казвам и това: не се страхувайте от болестите и бъдете търпеливи и милостиви към всички.

111. Що се отнася до обладаните и обърканите в човешкия си разум, вие също можете да ги излекувате, защото притежавате тази способност и трябва да я поставите в служба на онези същества, които са изпаднали в

отчаяние и забрава. Освободете ги и разкрийте тази власт пред невярващите. Една от великите мисии на този народ е да донесе светлината там, където има мрак, да разчупи всяко робство и всяка несправедливост и да накара този свят да познае своя Господ и да види себе си, своето вътрешно аз, в пълно познание на истината. (339, 39-41)

Моментът на поемане на световната мисия

112. Тъй като в момента светът е толкова сляп, че не може да разпознае светлината на истината, нито да чуе моя призив в най-съкровената си същност, вие трябва да се молите и да печелите духовна почва. Защото в момента няма да бъдете чути, тъй като всички народи са заети да се подготвят, да разрушават и да се защитават.

113. Хората ще трябва да станат още по-слепи, когато отчаянието, омразата, теророът и болката достигнат пределите си.

114. И това не би бил подходящият момент да предадете Моето послание, защото бихте били като гласове, викащи в пустинята; никой не би ви обърнал внимание. (323, 27-29)

115. Едва след като Земята бъде опустошена от единия полюс до другия и всички народи, всички обществени институции и всички домове бъдат съдени до корените си, и след като човечеството измие всяка петна на позор, вие трябва да излезете подготвени в Мое име, за да донесете Моето учение на вашите братя. (42, 54)

116. Когато дойде времето, трябва да тръгнеш, възлюбен народ, и да направиш Моето свято слово осезаемо за ближните си. Вие ще се разпръснете по света като добри ученици и това ново Евангелие, което ви оставям, ще се разпространи. Тази светлина, която излъчва Шестото печат, ще озари човечеството на това време и с нея тайните ще бъдат разкрити.

117. Моето учение ще се утвърди в други народи и всичко, което хората не са открили, ще познаят чрез светлината, която дават Седемте печата. Но вие трябва да говорите за тези наставления, които сте получили, и да наставлявате хората в изпълнението на Моите заповеди. (49, 43)

XV. Наставления, предупреждения, поучения

Глава 61 – Наставления и предупреждения от Господа

Заповеди и поръчки

1. Израил, не изпълнявай само задълженията си към света. Изпълнявай и Закона; защото сте

поели задача пред Отца и нейното изпълнение трябва да бъде строго, възвишено и духовно.

2. Аз ви уча, за да се отвърнете от материализма и да престанете да бъдете фанатици и идолопоклонници; за да не почитате и не се покланяте на материални предмети, създадени от човешка ръка. Не искам в сърцата ви да има корени на идолопоклонство, фанатизъм и лъжливи култове. Не Ми принасяйте жертви, които не достигат до Мен; Аз изисквам само вашето обновление и вашето удовлетворение в духовността.

3. Обновите се по отношение на предишните си навици, не гледайте назад и не се вглеждайте в това, което сте изоставили и което вече не трябва да правите. Разберете, че сте поели по пътя към вашето възвисяване и не трябва да спирате. Пътят е тесен и трябва да го познавате добре, защото утре ще трябва да водите по него вашите братя, а Аз не искам да се изгубите.

4. Аз съм търпеливият Отец, който чака вашето покаяние и добрата ви воля, за да ви обсипе с моята благодат и милосърдие. (23, 60-63)

5. Моето Слово винаги ви съветва към доброто и добродетелта: да не говорите лошо за ближните си и по този начин да не ги излагате на позор; да не гледате с презрение на онези, които страдат от болести, които наричате заразни; да не подкрепяте войните; да не се занимавате с позорни дейности, които разрушават морала и насърчават пороците; да не проклинате нищо сътворено, да не отнемате нищо чуждо без разрешението на собственика, нито да разпространявате суеверия.

6. Трябва да посещавате болните, да прощавате на онези, които ви обиждат, да защитавате добродетелта и да бъдете добри примери; и трябва да обичате Мен и ближните си, тъй като в тези две заповеди е обобщен целият закон.

7. Научете Моя урок и го преподавайте чрез вашите дела. Ако не се учите, как ще проповядвате Моето учение? И ако не чувствате това, което сте научили, как ще преподавате като добри апостоли? (6, 25-26)

8. Народе, ако искаш да напреднеш, преодолей леността, която е в теб. Ако искате да бъдете велики, прилагайте Моите принципи във вашите дела. Ако искате да се опознаете, изследвайте себе си чрез Моето Слово.

9. Разберете колко много се нуждаете от Моето Слово, което предлага любов, мъдрост, съвети и помощ. Но в същото време се чувствайте отговорни за това, което Аз ви давам, защото вие не

сте единствените нуждаещи се в света. Има много хора, които жадуват за тези наставления, и вие трябва да помните да се подготвите, за да отидете при тях с посланието на Моята любов. (285, 50-51)

10. Много голяма е отговорността, която този народ има към човечеството. Той трябва да бъде пример за истинско духовност, да покаже начина, по който се извършва вътрешното религиозно поклонение, благоугодното приношение, достойно почитане на Бога.

11. Отворете сърцата си и чуйте там гласа на съвестта, за да прецените поведението си и да разберете дали тълкувате верно Моите наставления или и вие погрешно разбирате смисъла на Моето учение. (280, 73)

12. Моето учение губи целия си смисъл, ако не го прилагате.

13. Вие знаете много добре, възлюбени ученици, че целта на Моя закон и Моето учение е да се върши доброто и че затова този, който ги носи само в паметта си или на устните си, без да ги прилага в делата си, постъпва противно на дълга си. (269, 45)

14. Хора, които притежавате в сърцата си светлината на опита от този живот и в душите си светлината, която оставя развитието през различните земни животи — защо душата ви се занимава с това, което е безполезно за нея, и защо често плачете по причини, които не заслужават вашата болка? Търсете истината във всичко; тя е по всички пътища, ясна и чиста като дневната светлина. (121, 48-49)

15. Не забравяйте и винаги имайте предвид, че от вашия праведен и добродетелен живот зависи вярата, която будите у вашите ближни, тоест, че те ще ви изследват и наблюдават дори в личния ви живот, за да търсят в делата ви потвърждение на учението, което проповядвате. (300, 57)

16. Кажете Ми: отблъснал ли съм ви, когато сте съгрешили? Оставил ли съм ви, изоставил ли съм ви, когато някое препятствие ви е спряло? Показал ли съм се суров към вас, когато, победени от болката, сте паднали?

17. И все пак виждам, че онези, които с толкова любов наричам Свои ученици, изоставят ближните си в нещастието, отхвърлят този, който се отклонява от правия път, вместо да го привлекат с любов и да му помогнат да се поправи, и понякога се превръщат в съдии, когато се намесват в неща, които не им принадлежат да съдят.

18. Съответства ли това на Моето учение? Не, казва Ми съвестта ви, защото Аз искам да се прецените най-внимателно, за да можете да изгладите многото грубости, от които страдат чувствата ви, и да започнете да ставате Мои ученици. (268, 46)

Вяра, надежда, любов, смирение, увереност

19. Ако сте смирени, ще бъдете велики. Величието не е в гордостта и суетата, както мнозина вярват. „Бъдете от сърце кротки и смирени“, съм ви казвал винаги.

20. Признайте Ме като Отец и Ме обичайте, не търсете за вашата плътска обвивка нито трон, нито име, което да ви отличава от другите. Бъдете просто човек сред другите хора и носете в себе си добра воля. (47, 54)

21. Искам да видя във вас вярата, която изповядваха болните, дошли при Мен във „Второто време“; вярата на парализирания, на слепия и на неизлечимата жена. Искам да се чувствам обичан като Баща, търсен като Лекар и слушан като Учител. (6, 46)

22. Не отслабвайте във вярата, нито в надеждата. Винаги имайте предвид, че краят на това пътуване през живота ще дойде. Не забравяйте, че вашият произход е бил в Мен и че крайната цел също ще бъде в Мен, и тази цел е вечността, защото няма смърт на душата.

23. Поставете вечността за идеал на вашите стремежи и не губете кураж в възходите и паденията на живота. Знаете ли дали това е вашето последно въплъщение на земята? Кой би могъл да ви каже, че в това тяло, което имате днес, ще изплатите всичките си дългове, които сте натрупали пред Моята справедливост? Затова ви казвам: Използвайте времето, но не действайте прибързано. Ако приемете страданията си с вяра и смирение и изпиете чашата с търпение — истина ви казвам, вашите заслуги няма да бъдат безплодни.

24. Погрижете се духът ви винаги да върви напред, за да не престанете никога да се усъвършенствате. (95, 4-6)

25. Живейте за Отца, като обичате Неговите деца, които са ваши братя и сестри, и ще придобиете безсмъртие. Ако се поддадете на егоизма и се затворите в своята самолюбивост, семето, което оставяте, едва ли ще преживее вашата памет.

26. Бъдете от сърце кротки и смирени и винаги ще бъдете изпълнени с моята благодат. (256, 72-73)

27. Велика е вашата съдба! Не се оставяйте обаче да ви владеят лошите предзнаменования, а по-скоро бъдете изпълнени с кураж и надежда при мисълта, че наближаващите дни на горчивина са необходими за пробуждането и пречистването на хората, без което не бихте могли да преживеете триумфалното настъпване на времето на духовността.

28. Научете се да преодолявате неблагоприятните обстоятелства, не позволявайте на потиснатостта

да завладее сърцата ви и се грижете за здравето си. Окуражавайте духа на вашите братя и сестри, като говорите за Мен и им показвате Моето учение, което възпламенява вярата и надеждата.

29. Вижте колко потиснати живеят много хора. Това са същества, които са се оставили да бъдат победени в борбата за живот. Вижте колко рано са остарели и посивели, с изсъхнали лица и меланхоличен израз. Но когато онези, които трябва да бъдат силни, са слаби, младостта ще увяхне, а децата ще виждат само скръб в обкръжението си.

30. Ти, народе, не лишавай сърцето си от всички онези здрави радости, които, макар и мимолетни, можеш да изпиташ. Яжте скромния си хляб в мир и, истина ви казвам, ще го намерите по-вкусен и по-съдържателен.

31. Разберете от думите Ми, че това, което искам от вас, е увереност, вяра, оптимизъм, душевен мир и сила, че въпреки вашите трудности и изпитания не трябва да има горчивина в сърцата ви. Каква любезност или насърчение бихте могли да дадете на онези, които се нуждаят от тях, ако сърцето ви беше изпълнено със страдания, тревоги или недоволство?

32. Именно в изпитанията си трябва да давате най-добрия пример за възвишеност, вяра и смирение.

33. Който е способен да придаде тази духовност на живота си, винаги изпитва мир, и дори когато спи, сънят му е спокоен и възстановяващ, което помага на душата да се отдели от тялото и да се насочи към отвъдното, където тя получава онези божествени енергийни потоци, от които се храни и в които позволява на тялото да участва. (292, 45-51)

Молитва, учение, бдителност, обновление и духовност

34. Възлюбени ученици, казвам ви още веднъж: бдете и се молете, защото плътта е слаба и в слабостите си може да отклони душата от правия път.

35. Душата, която знае как да „бди“, никога не се отклонява от пътя, който й е начертал нейният Господ, и е способна да използва своето наследство и дарби, докато не достигне своето развитие.

36. Този човек ще издържи изпитанията си, защото живее бдително и никога не позволява на тялото да го владее. Който бди и се моли, винаги ще излиза победител от житейските кризи и ще върви с твърда крачка по пътя на живота.

37. Колко различно е поведението на този, който забравя да се моли и да „бди“! Той доброволно се отказва да се защити с най-добрите оръжия, които Аз съм вложил в хората, а

именно вярата, любовта и светлината на знанието. Той е този, който не чува вътрешния глас, който му говори чрез интуицията, съвестта и сънищата. Но сърцето и умът му не разбират този език и не вярват на посланието на собствения си дух. (278, 1-3)

38. Молете се за обърканите души, за привързаните към земята, за онези, които в недрата на земята все още не могат да се откъснат от телата си, за онези, които страдат и плачат поради неразумната скръб, която се поддържа заради тях на земята.

39. Простете и на онези, които са посели зло в сърцата ви, и не ги съдете повече. Ако очите ви можеха да ги видят как коленичат и молят за вашето прощение, нямаше да бъдете толкова несправедливи към тях. Помогнете им да се издигнат към безкрайността, възвишете ги чрез вашата любяща памет, разберете, че те вече не принадлежат на този свят. (107, 15)

40. Не трябва да се задоволявате с първите си дела, мислейки, че сте придобили достатъчно заслуги за усъвършенстването на душата си. Но за да научавате всеки ден нови уроци и да откривате по-големи откровения, винаги отделяйте малко време за изучаване на Моето дело.

41. Желаещият знание ученик винаги ще чуе отговора на своите въпроси и в моменти на изпитание винаги ще чуе Моя бащински съвет.

42. Напредналият ученик ще бъде източник на любов за своите ближни, той наистина ще се чувства надарен от своя Отец с наследство и ще разпознае момента, в който да тръгне към изпълнението на своята велика духовна мисия сред хората. (280, 40-42)

43. Колкото повече се усъвършенствате, толкова по-близо ще виждате целта. Вие не знаете дали сте само на една крачка от вашето спасение или дали ви предстои да изминете още дълъг път. Казвам ви само, че трябва да се оставяте доброволно и послушно да бъдете водени от това слово, което е гласът на моя Божествен Дух.

44. Пазете се да не нарушите закона, да не повторите същата грешка отново и отново. Вземете присърце този призив, който е призив за поправяне — молба, която вашият Отец отправя към вас, защото Аз не искам да ви видя да живеете напразно на земята и след това да плача за вашето неподчинение. (322, 60)

45. Не се страхувайте от приказките на хората, нито от техните съждения, страхувайте се от съда на вашия Бог. Помнете, че Аз ви казах, че като Съдия съм неумолим. Затова винаги търсете Мен като Отец, като Бог, за да не ви липсва нищо по пътя на вашия живот. (344, 31)

46. Не се оставяйте да бъдете изненадани, народе Мой. Живейте винаги бдителни и бъдете верни стражи. Не се страхувайте от думите, които ви казват вашите собствени братя и сестри, за да ви убедят, че сте в заблуда.

47. Останете непоколебими, защото Аз ще дам големи награди на „войниците“, които са верни на Моята кауза — на онези от вас, които се изправят срещу тези трудни времена на объркване на светогледите, вероизповеданията и религиите.

48. Трябва да уважавате всичките си ближни по същия начин, по който уважавате Моето дело, и да посочвате наставленията, които Аз отново ще ви оставя. Ако хората се подиграват с вас, нека го правят; защото светлината на Светия Ми Дух ще достигне до тях и тогава в сърцата им ще има покаяние. (336, 18)

49. Не спирайте, о, ученици! Както винаги съм ви казвал, вашият път трябва да остане твърдо насочен към доброто и напредъка, защото настъпват времена, в които само доброто помага на човека, в които само добродетелта и истината го поддържат на пътя на борбата и конфликтите.

50. Наближават дните, в които измамата ще падне, в които лъжата, лицемерието, егоизмът, всяко лошо семе ще намери своя край чрез тежки изпитания, падания и удари.

51. Затова Учителят ви казва: Ставайте все по-силни в доброто! Бъдете убедени, народе мой, че за доброто, което вършите, не можете да получите нищо лошо. Ако за доброто, което вършите на земята, пожънете лош плод или лоша награда, то този лош плод е временен, той не е окончателният плод, казвам ви в истина. Трябва да останете упорити, докато пожънете. (332, 31)

Предупреждения, отправени към църквите на Откровението

52. Горко на онзи, който тълкува Моето слово по свое усмотрение, защото за това той ще отговаря пред Мен.

53. На земята много хора са се посветили на изкривяването на истината, без да осъзнават отговорността, която носят като сътрудници в делото на любовта на Отца.

54. В този съдбен час, който мнозина не познават, защото не знаят как да тълкуват събитията, които преживяват, съдът е във всяка душа и изисква от нея, по време на нейното пътуване по този свят, да даде сметка за делата си в рамките и извън рамките на закона на любовта.

55. Който в тези писания промени смисъла на Моите откровения, дадени чрез вдъхновение, ще отговаря пред Мен за своето дело.

56. Затова трябва да постъпвате честно, защото тези наставления са Моето завещание на любовта за Моите деца, които, независимо дали са въплътени или в духа, очакват по-подробни наставления. (20, 12-14)

57. Не искам да виждам лъжа у теб, Израил, защото един ден тя ще бъде разкрита и тогава светът ще каже: „Това ли са учениците на Учителя? Ако те са фалшиви ученици, тогава и Учителят е бил фалшив, който е живял сред тях, за да им предава лъжи.“ (344, 10)

58. Вие сте онези, на които е възложено да облекчавате болката на хората, да учите на молитва богохулниците, които дълго време са останали без възвисяване на душата си в молитва.

59. Но за това трябва всеки ден да се духовно извисявате все повече и да се освобождавате от материализацията.

60. Защото Аз не искам да бъдете прекалено духовни хора, не. Фанатизмът е отвратителен в Моите очи и това е, което искам да премахна сред вас. Съвестта ще ви каже как да живеете в хармония с всичко. (344, 17-18)

61. Слушайте Ме, народ, чуйте, ученици: Аз ви давам в момента Светлината и ви освобождавам от вериги, окови и мраци. Но Аз не ви давам правото да превърнете това дело в още една религия, нито да го изпълните, както обикновено, с образи и ритуали — не!

62. Разберете точно в какво се състои свободата, която ви нося, за да не я замените с нов фанатизъм.

63. Не сте ли осъзнали още, че вашият разум и с него душата са били възпрепятствани в своето развитие? Не си ли спомняте потока от погрешни страхове и предразсъдъци, наследени от вашите предци, от които Аз ви освободих, за да можете да видите истината без прикрития и да приемете светлината? (297, 20-21)

64. Земята ще бъде влажна и готова да приеме семето на Моите сеячи, и тук е уместно да помислите за отговорността на тези сеячи. Би ли било правилно, след като човечеството се освободи от фанатизма и заблуждаващото поклонение , този народ да се появи с ново идолопоклонство? Не, възлюбени ученици и последователи. Ето защо на всяка крачка по вашия път има уроци и изпитания. (292, 44)

Предупреждение срещу продължаване на откровенията след 1950 г. и фалшиви „откровения на Христос“

65. След деня, определен от моята Божественост, вие вече няма да чувате моето слово. Но то

ще бъде записано във вашия дух, във вашето сърце и в книгите.

66. Който след това се издигне като глас и призове Моя лъч, не знае присъдата, която налага върху себе си.

67. Предупреждавам ви, за да не обръщате внимание на лъжепророците, лъжепророците и лъжехристовете. Аз ви събуждам, за да избегнете навреме объркването и да предотвратите проникването на духовете на мрака сред вас. Бдете, защото за тези наставления ще трябва да Ми дадете сметка, ако не сте подготвени. (229, 40-41)

68. Това вече е последният период, в който Аз ще бъда при вас в тази форма. Вярвайте в това и вярвайте също, че Аз няма да се върна в този свят, за да направя Словото Си материално чуваемо, и още по-малко, за да стана човек.

69. Въоръжете се, защото до вас ще стигнат слухове от хора, които твърдят, че съм се върнал, че Христос е дошъл на Земята. Тогава трябва да останете верни и с убеждение да кажете: „Господ е духовно с всичките Си деца."

70. Ако обаче заспите и не се духовно преобразите, ще отречете, че Аз съм оттеглил Словото Си; и като станете богохулници и непокорни, ще призовете лъча Ми върху човешките множества и ще им кажете: „Нека помолим Този, Който ни даде Словото Си, да продължи да ни говори. Нека Му принесем песни и химни, за да ни чуе."

71. Но наистина, казвам ви: Моят лъч няма да се върне повече към човешкия разум, защото Аз няма да подкрепя вашата глупост.

72. На какво бихте могли да се надявате? Че думите на привидното светло ще ви хвърлят в объркване. Не иска ли това сърцето ви? Тогава се подгответе за това изпитание, и върху вашето послушание и смирение ще се излее светлината на Моето вдъхновение.

73. Аз ви предупреждавам, че ако още преди 1950 г. не се осъществи обединението на тези общности в един народ, много скоро ще настъпи объркване, защото ще има такива, които ще твърдят, че Учителят продължава да се явява , и тогава горко на този народ! Не сте ли предчувствали още тази заплаха?

74. Все още не се е пробудил у вас този дух на братство и единство, а вие очаквате, че събитията ще ви обединят. Но ако очаквате това, вместо това ще видите как избухват епидемии, безредици, войни и съдът на природните сили, докато на света вече няма да има място за мир — нито на повърхността на земята, нито в нейните недра, нито в морето, нито във въздуха. (146, 24-26)

75. Трябва да се подготвите, тогава винаги, когато сте събрани — било то в тези общински

домове, във вашите домове или сред природата — при тези събирания ще усещате духовно Моето присъствие.
76. Но бъдете бдителни, защото ще се появят и лъжеученици, които ще тръбят, че общуват директно с Отца, и ще предават лъжливи указания и вдъхновения.
77. Аз ви научих да разграничавате истината от измамата, да познавате дървото по плода му. (260, 65-66)
78. Аз ви обявих, че ще дойде моментът, в който ще видите да се появяват много „спиритизми“, и че тогава трябва да сте обучени, за да откриете кои се основават на истината и кои на измамата.
79. Ще видите да се появяват лъжливи прояви, приписвани на Мен; слухове за Божествени посланици, които носят послания на света; секти с името на Седемте печата и много объркващи и двусмислени учения.
80. Всичко това ще бъде резултат от голямото духовно объркване, което човечеството е подготвило. Но не се тревожете; по-скоро се погрижете да живеете в бдителност и молитва, тогава няма да се поддадете на духовното объркване, защото Моето Слово в моментите на най-голяма тъмнина ще бъде светлина, която ще ви позволи да видите Моята кристално чиста и вечна истина. (252, 15-17)

Пороци, лицемерие, разврат

81. Суетата се е загнездила в онези, които, смятайки, че са достигнали пълното познание на истината, са се смятали за учени, силни, непогрешими, велики и абсолютни, без да осъзнават, че често са се заблуждавали.
82. Не искам утре в този народ, който едва сега започва да се формира под светлината на тези учения, да се появят хора, които — объркани от суетата си — ще разгласяват, че са превъплъщението на Христос или новите Месии.
83. Тези, които извършват подобни дела, ще бъдат онези, които смятат, че са постигнали пълното разбиране на Моята истина, но в действителност се отклоняват от пътя, очертан от Христос, който е пътят на смирението.
84. Изучавайте живота на Исус на земята и ще откриете дълбок и незабравим урок по смирение. (27, 3-6)
85. Един от най-тежките характерни недостатъци е лицемерието. Не говорете на глас за любов, докато не сте способни да Ме обичате в ближните си.
86. Колко от онези, които осъдиха целувката на Юда, не искат да признаят, че са дали на своя брат целувката на фалшивото братство и са го предали зад гърба му! Колко от онези, които казват, че служат на страдащите, виждам да

носят светлина, истина и благотворителност срещу пари.

87. Защо, когато някой ви е уплашил с въпросите си, сте постъпили като Петър в моментите на слабост, отричате Ме и твърдите, че дори не сте Ме познавали? Защо се страхувате от човешкото правосъдие и не се страхувате от Моето?

88. Но наистина, казвам ви, между Божествената справедливост и вашите грехове застава застъпничеството на Мария, вашата Небесна Майка, която винаги се моли за вас. (75, 34)

89. Никой няма право да съди делата на ближните си, защото ако този, който е чист, не го прави — защо тогава да има право да го прави този, който носи петна на срама в сърцето си?

90. Казвам ви това, защото вие постоянно се стремите да изследвате семето на вашия брат, надявайки се да откриете грешки в него, за да му покажете след това вашето семе и да го унижите, като му кажете, че вашата работа е по-чиста и по-съвършена.

91. Единственият съдия, който знае как да претегли вашите дела, е вашият Отец, Който обитава на небесата. Когато Той се яви със Своите везни, в Неговите очи по-голяма заслуга няма да има този, който разбира повече, а този, който е разбрал как да бъде брат на своите ближни и дете на своя Господ. (131, 55–57)

92. Учете се и действайте, наставлявайте и същевременно усещайте това, което правите и казвате, утвърждавайте Моето учение чрез вашите дела. Не искам лицемери сред Моите ученици. Помислете какво би станало с човечеството и с вас самите, ако това дело, основано с толкова много любов и търпение, бъде съборено поради липса на морал, добродетел и искреност във вашия живот. (165, 25)

93. Не гонете повече удоволствията или лекомислието на света. Следвайте идеала да оформите живота си безупречно, тъй като Аз ще ви дам през цялото ви съществуване онези удовлетворения, които са стимул за сърцето ви. (111, 61)

94. Горко ви, ако злите наклонности надделеят над добродетелите, които имате в душата си, и ако Моето учение не даде плод! Ако не размишлявате върху Моето слово и не го проучвате, а при това мислите, че изпълнявате Моята воля, Моята светлина ще ви събуди. Но когато познаете цялата истина, ще си спомните, че Аз ви изпратих на света, за да вършите благодеяния. (55, 6)

95. Горко на онези, които в това време чрез своите безсрамни дела и неподчинение дават лош пример на децата, които Аз изпратих на земята с духовна мисия! Искате ли да приличате на тълпата, която сред викове и

подигравки заведе Исус на Голгота и по този начин посея ужас в сърцата на децата, които не можеха да си обяснят защо се измъчва и убива човек, който раздаваше само благословения.

96. Всеки път, когато Исус падаше, онези невинни плачеха. Но наистина, казвам ви, техните сълзи произтичаха повече от духа, отколкото от плътта. Колко от тях по-късно Ме последваха и Ме обичаха, без да може да бъде изтрит от сърцата им споменът за това, което бяха видели с невинните си очи. (69, 50-51)

Фалшиви покаяния и фалшиви очаквания

97. Пазете се да не вършите погрешно разбирани покаяния и не лишавайте тялото си от това, от което се нуждае. Напротив, спестете му това, което му е вредно, дори ако това означава жертва за него. Това ще бъде покаянието, което е полезно за душата ви и което затова е угодно на Отца. (55, 40)

98. Вече виждате в Бога не толкова Съдия, колкото Отец на съвършена и неизчерпаема любов, и Аз ви казвам, че е добре да виждате в Бога вашия Отец.

99. Въпреки това трябва да ви кажа, за да ви държа нащрек, че и вие, както онова древно племе, можете да попаднете в нова грешка, и тази грешка може да се състои в това, че не се стараете да се усъвършенствате морално и духовно, или че не се тревожите за това, че грешите постоянно и тежко, в увереността, че Отецът е преди всичко Любов и ще ви прости.

100. Разбира се, Бог е любов и няма престъпление, колкото и тежко да е то, което Той да не прости. Но трябва да знаете точно, че от тази божествена любов произтича справедливост, която е неумолима.

101. Бъдете наясно с всичко това, за да съответства на истината това, което сте възприели в себе си като познание за Моето учение, и да унищожите всички погрешни представи, които биха могли да съществуват във вас.

102. Не забравяйте, че любовта на Отца ви прощава, но че петното на срама — въпреки прощението — остава отпечатано върху душата ви и че трябва да го измиете чрез заслуги, за да станете достойни за любовта, която ви е простила. (293, 43-44)

103. Един глас ви събуди, един благ и утешителен глас, който ви призовава в царството на светлината и живота, но който може да се превърне в справедливост, ако предпочетете да продължите да унижавате душата си и да пренебрегвате закона.

104. На послушния и смирения моето слово казва: Остани непоколебим, защото ще получиш много от моята милост и ще

постигнеш много за твоите братя и сестри.

105. На глупавите гласът Ми казва: Ако не се възползваш от тази благословена възможност, за да избягаш от мръсотията на греха или от мрака на невежеството, в което живееш, ще видиш как времена и епохи ще отминат над душата ти, без да разбереш какво е донесъл Господ в Своето послание, нито какви са били духовните дарове, които Той е разкрил на Своя народ.

106. Наистина, за всички ще има подходящо време да се спасят и да се издигнат към висините. Но горко на оня, който отлага този ден! Горко на оня, който пропуска възможностите да постигне развитието на душата си, защото се е посветил на суетите на този свят! Той не знае колко дълго ще бъде времето, през което ще трябва да чака нова възможност, нито познава горчивината на своето изкупление.

107. В това не се крие ни най-малко отмъщение или най-лекото наказание от страна на Отца, а неговата строга и неумолима справедливост.

108. Знаете ли днес, когато Аз съм сред вас, дали не сте пропуснали или оставили неизползвани предишни възможности, и знаете ли колко време е чакала душата ви, за да получи тази нова възможност да изпълни мисията, която й е била поверена отдавна?

109. Какво знае сърцето ви или умът ви за миналото на душата ви, за нейната съдба, нейните дългове, задачи и изкупления? Нищо!

110. Затова не трябва да прекъсвате усъвършенстването на душата, нито да я изкушавате с любов към благата на света. Тя трябва да следва друг път, други цели, други идеали. (279, 16-19)

Предупреждение към народите и властниците на земята

111. Горко на хората, ако в сърцата им най-накрая не пробуди милосърдието и активната любов към ближния! Горко на хората, ако най-накрая не достигнат пълно осъзнаване на злите си дела! Собствената им ръка развързва над тях яростта на природните сили и се опитва да излее върху нациите чашата на болката и горчивината. Дори когато пожънат резултата от своите дела, някои все още ще казват: „Това е Божието наказание.“ (57, 82)

112. Горко на народите, които упорито се придържат към идолопоклонството, фанатизма и традициите си! Те няма да могат да видят Моята светлина, нито ще почувстват безкрайното блаженство от пробуждането на душата.

113. Наистина, Моето учение ще разтърси света. Но когато борбата приключи, на Земята ще се

почувства истинският мир – този, който произтича от Моя Дух. Само глупавите, упоритите и жестокосърдечните ще продължат да страдат. (272, 12-13)

114. Аз се проявявам в твърдите сърца на хората — онези, които имат намерение да разпалват войни — за да разберат, че Моята воля е по-силна от техните войнствени намерения. Ако сърцата на тези хора останат твърди и не се поддадат на Моята воля, Моята справедливост ще се прояви по целия свят. (340, 33)

115. Отново, както във времената на Ной, хората ще се подиграват на пророчествата и едва когато почувстват, че водите вече погребват телата им, ще започнат да вярват и да се каят.

116. Моята милост винаги се е стремяла да ви спре в безразсъдството ви, но вие никога не сте искали да Ме послушате. Содом и Гомора също бяха предупредени, за да изпитат страх и разкаяние и да избегнат унищожението си. Но те не искаха да послушат гласа Ми и загинаха.

117. И Ерусалим призовах да се моли и да се върне към истинското поклонение на Бога. Но неговото невярващо и плътско сърце отхвърли моето бащинско предупреждение и трябваше да се убеди в истината чрез събитията. Колко горчиви бяха тогава онези дни за Ерусалим!

118. Разбирате ли сега истината, че вие все още сте същите? Защото не сте искали да напуснете духовното си детство, за да растете и да се издигнете по пътя на мъдростта, която се крие в Моите думи.

119. Аз ви изпращам на всички вас това послание, което трябва да служи на народите и нациите като пророчество за пробуждане и бдителност. Блажени сте, ако вярвате в съдържанието му.

120. Размислете върху смисъла му, но след това бдете и се молете, защото ако направите това, вътрешна светлина ще ви води и по-висша сила ще ви пази, докато не сте в безопасност. (325, 73-77)

Глава 62 – Думи за присъстващите слушатели в Мексико

Думи за присъстващите слушатели в Мексико

1. Ученици, влезте в себе си, чуйте Ме и Ме почувствайте както преди. Спомнете си как сте признали, че това Слово е вашият живот и светлината на вашата съдба. Не забравяйте, че днес ви казвам: това, от което се нуждаете, ще ви бъде дадено в подходящото време.

2. Налейте отново масло в лампите си, за да пламне отново пламъкът на вярата и знанието.

3. Не заспивайте, бдете и се молете, защото Учителят може да

ви изненада, когато влезе в дома ви както преди, както в онези дни на духовен ентусиазъм, когато усещахте Моето присъствие на всяка крачка.

4. Тогава ще видите как животът ви отново ще бъде осветен от онова Светло, което престана да ви осветява, без да го осъзнаете; и то ще ви върне увереността в бъдеще, изпълнено с изобилие и мъдрост. (4, 27-29)

5. Мнозина от вас се наричат спиритуалисти, защото вярват в Моето присъствие по време на Моето откровение чрез човешкия разум и защото често присъстват, за да чуят Моето слово. Но Аз искам да бъдете спиритуалисти чрез извършване на добро, чрез познаване на същността на живота, чрез вашата любов към ближните, чрез вашето служене на Бога посредством великодушно, плодотворно и добродетелно съществуване. (269, 55)

6. На едни Аз съм дал скромно произход в този свят, за да вземат Учителя за пример в живота си; на други съм дал богат дом, за да подражават също на Исус, който, макар и цар, напусна „трона“ си и служи на бедните, болните и грешниците.

7. Заслугата на този, който слиза от своето обществено положение, за да служи на ближните си, които и да са те, е също толкова голяма, колкото и тази на онзи, който по пътя на любовта се издига от своя беден и неизвестен живот към висотите на праведните. (101, 55-56)

8. Вие Ме питате защо съм дошъл при вас: защото виждам, че сте забравили пътя, по който трябва да се върнете в лоното, от което сте излезли; но Аз ви го показвам отново.

9. Пътят е Моят закон и чрез спазването му душата ще придобие безсмъртие. Аз ви показвам вратата, която е също толкова тясна, колкото пътят, по който ви водих някога с Моето учение. (79, 2-3)

10. Вие, които Ме слушате, трябва да подготвите пътя за онези, които ще Ме приемат духовно. Не е било случайно, че онези, които са приели Моето учение, са били доведени в Моето присъствие, както и няма да бъде случайно, че духовните дарби ще се развият у онези, които трябва да почувстват Моето присъствие без необходимостта от човешки глас. (80, 4)

11. Аз ви определих да разпространявате на Земята доброто, което е истинската духовност.

12. Чувствате ли се твърде неспособни и незначителни? Смятате ли се за твърде нечисти, за да можете да поемете такава задача върху душата си? Причината за това е, че не познавате Моята мъдрост и Моето милосърдие, че не наблюдавате с ясен ум

поучителните примери, които Аз ви давам на всяка крачка чрез природата.

13. Не виждате ли как лъчите на слънцето, осветявайки всичко, достигат дори до най-замърсената локва, изпаряват я, издигат я в атмосферата, пречистват я и накрая я превръщат в облак, който преминава над земите и ги прави плодородни? (150, 51-53)

14. Освободете душата си тук, в Моето присъствие, от всички нечистотии и я оставете свободна. Не се страхувайте, защото няма да Ми разкриете никаква тайна, Аз ви познавам по-добре, отколкото вие самите. Изповядайте Ми в дълбините на сърцето си, Аз ще ви разбера по-добре от всеки друг и ще ви простя нарушенията на закона и вината ви, защото Аз съм единственият, който има право да ви съди.

15. Но когато се помирите с вашия Отец и чуете в същността си победната химна, която вашият дух запее, седнете в мир на моята трапеза, яжте и пийте храната на духа, която се съдържа в смисъла на моето слово. (39, 71)

16. Мнозина от вас идват плачещи, след като са проклели болката. Аз прощавам вашите грешки, като имам предвид, че те произтичат от вашето невежество.

17. Успокойте сърцата си и отворете умовете си, за да разберете това, което ви казвам сега, деца-ученици на живота: когато отново почувствате, че сърцето ви е пронизано от болка, отделете се за кратко от всичко, което ви заобикаля, и останете сами. Там, в уюта на спалнята си, говорете с душата си, вземете болката си и я изследвайте, сякаш вземате някакъв предмет в ръка, за да го разгледате.

18. Изследвайте по този начин своята скръб, разберете откъде идва и защо се е появила. Слушайте гласа на духа си и, наистина, казвам ви, от това съзерцание ще извлечете съкровище от светлина и мир за сърцето си.

19. Светлината ще ви покаже как да премахнете болката, а мирът ще ви даде силата да устоите, докато изпитанието не мине. (286, 26-28)

20. Трябва да продължавате да се стремите да бъдете издръжливи душевно и физически. Защото ако и до днес има болести сред вас, то е така, защото поради липса на духовност и вяра не сте успели да се издигнете над мизерията и болката на този живот.

21. Моето учение не само ви учи да вярвате в силата на Бога, но и да вярвате в себе си. (246, 40 41)

22. Днес вие казвате: „Бог е в нас“, но го казвате, без да го усещате, нито да го разбирате, защото вашата материализация ви пречи да усетите Моето присъствие във вашето същество. Но когато духовността стане част от вашия живот, вие ще изпитате истината за Моето присъствие във всеки

човек. Моят глас ще прозвучи в съвестта, вътрешният съдия ще бъде чут и ще се усети топлотата на Отца. (265, 57)

23. Това учение достига до сърцата ви, където се раждат намерения за поправяне и благородни чувства.

24. Ако сте страдали и плакали много, докато сте били готови да Ми отворите вратите на сърцата си — истина ви казвам, този, който е страдал много, е изкупил с това своите простъпки и ще получи прощение. (9, 37-38)

25. Ти плачеш, народе Мой, защото в покаяното си сърце чувстваш любовта на Учителя. Казали са ви, че никой, който застане пред Отца с тежка вина в душата си, няма да получи прощение и че ще трябва да понесе вечно проклятие.

26. Но как сте могли да възприемете Моята божествена справедливост като толкова ужасна? Не забелязахте ли как чрез Исус Аз ясно показах, че най-нежните Ми думи и най-любящите Ми погледи бяха насочени към онези, които бяха съгрешили най-много? Как бих могъл да проповядвам едно учение на земята и във вечността да правя обратното? (27, 41)

27. Утешавайте се в горчивите и трудни моменти от живота си с мисълта, че Моят мъдър и съвършен закон съди всичко.

28. Аз бях във вашата болка, за да Ме търсите чрез нея. Аз ви изпитах с бедност, за да се научите да молите, да бъдете смирени и да разбирате другите.

29. Аз дори ви лиших от ежедневния хляб, за да ви покажа, че този, който остава с доверие, е като птиците, които не се тревожат за утрешния ден; те виждат как изгрява зората като символ на Моето присъствие, и при събуждането първото, което правят, е да издигнат своите трели като молитва на благодарност и като доказателство за своето доверие. (5, 55-57)

30. Понякога Ми казвате: „Господи, ако имах всичко, ако не ми липсваше нищо, щях да сътруднича в Твоето духовно дело и да правя благотворителност.“ Но знайте, че като хора сте непостоянни и че всички днешни намерения, тъй като не притежавате нищо, биха се променили, ако Аз ви дам всичко, което желаете.

31. Само Божията любов към децата Му е неизменна.

32. Аз знам предварително, че бихте загинали, ако ви дарявах в изобилие, защото познавам вашите решения и слабости. (9, 55-57)

33. Когато ви казах, че трябва да се откажете от удоволствията, вие погрешно тълкувахте думите Ми и в крайна сметка стигнахте до заключението, че за Мен е по-приятно да ви виждам да страдате, отколкото да се радвате.

34. Тъй като Аз съм вашият Отец — как можете да мислите, че предпочитам да ви виждам да плачете, вместо да се усмихвате?

35. Когато ви казах, че трябва да се откажете от удоволствията, имах предвид само онези, които са пагубни за душата или вредни за тялото ви. Но Аз казвам, че трябва да си осигурявате благотворни за духа и сърцето удоволствия, които са достъпни за вас. (303, 27)

36. Аз дори не съм изисквал да вярвате в Мен, когато сте дошли тук. Аз бях този, който ви изпревари и ви даде доказателства, като изцелих вашите телесни болести, дадох мир на душата ви или нещо, което смятахте за недостижимо.

37. След това, когато повярвахте в Мен и се посветихте с вяра на изпълнението на Моя закон, Аз показах на всеки неговата задача, за да не се отклони от пътя и да поема само това, което му се полага, и да дарява милосърдие и любов на своите братя и сестри, както Аз направих с вас.

38. Мислите ли, че всички, които поучават, са Учители? Смятате ли, че всички, които се наричат Божии слуги, са Мои посланици или че Аз съм им възложил задачата, която изпълняват? Смятате ли, че всички, които властват, управляват и заповядват в света, притежават необходимите способности, за да изпълнят тази задача? Не, народ! Колко малко са онези, които изпълняват задачата, която в действителност им е поверена! Докато едни се сдобиват с положение, което не им се полага, онези, които би трябвало да го заемат, се чувстват унижени и отстранени. (76, 36-37)

39. Не мислете, че се чувствам наранен, ако някой не вярва в Моето присъствие на това събрание, защото нищо не може да накърни Моята истина. Колко хора са се съмнявали, че съществува божествено същество, което е сътворило всички чудеса на Вселената, и все пак слънцето не е престанало да им дарява своята светлина. (88, 7)

40. Днес вие отваряте вратите на сърцата и умовете си за светлината на Моето учение. С какви дела ще Ме прославите?

41. Всички вие мълчите, душата мълчи, а също и тялото пред Мен. Навеждате глави и се смирявате. Но Аз не искам децата Ми да се смиряват пред Мен. Искам те да бъдат достойни да вдигнат поглед и да погледнат в Моите очи, защото Аз не търся нито слуги, нито роби; не търся същества, които се чувстват като изгнаници, като отхвърлени, Аз идвам при децата Си, които обичам толкова много, за да могат, като чуят гласа на Отца Си , да издигнат душата си по пътя към духовното си извисяване. (130, 39-40)

42. Възлюбени ученици, бдете с усърдие над Моето дело, следвайте Моите указания и по

този начин ще свидетелствате за Мен. Мария, вашата любяща Майка, също слиза при вас и ви изпълва с благодат, учи ви на съвършената любов и превръща сърцата ви в извор на милосърдие, за да извършите велики дела на любов сред ближните си и да познаете истината. Тя е Моя сътрудничка и до Моето Слово като Учител и Съдия има нейното Слово като Майка и Застъпница. Обичайте я, народе, и призовавайте името ѝ. Истина ви казвам, Мария бди над вас и ви подкрепя, не само в тези дни на изпитание, но и вечно. (60, 24)

43. Нарекох ви „Марианси народ", защото знаете как да обичате и да признавате Божествената Майка и идвате при нея като дете, което жадува за нежност, или като грешник, който търси застъпничество.

44. Присъствието на Мария в света е доказателство за Моята любов към хората. Нейната чистота е небесно чудо, което ви е било разкрито. От Мен тя слезе на земята, за да стане жена, така че в утробата ѝ да може да покълне божественото семе, тялото на Исус, чрез което „Словото" щеше да говори. В днешно време тя се разкрива наново. (5, 9-10)

45. Необходимо е човешкото сърце да опознае от самото начало ценното послание, което нейният Дух донесе на света, и след като познаете цялата истина, трябва да изтриете от сърцата си всяко идолопоклонническо и екзалтирано почитание, което сте ѝ посветили, и вместо това да ѝ принесете духовната си любов. (140, 43)

46. Някои Ми казват: „Господи, защо не ни позволяваш да Те видим всички, както нашите братя и сестри, които свидетелстват, че Те виждат?"

47. О, вие, слаби сърца, които трябва да видите, за да повярвате! Каква заслуга намирате в това, че виждате Исус в видение в човешки образ, макар че вашият дух може да Ме възприема безгранично и съвършено в Моята божествена същност чрез любовта, вярата и чувството?

48. Вие постъпвате зле, когато завиждате на онези, които притежават дара да виждат духовното в ограничени образи или символи; защото това, което те виждат, всъщност не е Божественото, а образ или алегория, която им говори от духовното.

49. Бъдете доволни от даровете си и проучвайте свидетелствата, които получавате, и винаги търсете смисъла, светлината, поуката, истината. (173, 28-30)

50. Никога не изкривявайте Моите учения. Представете Моето дело като книга, която съдържа само чистота, и когато завършите пътя си, Аз ще ви посрещна . Аз няма да погледна петната във

вашата душа и ще ви дам Моята божествена целувка, която ще бъде най-голямата награда, когато пристигнете в Обетованата земя. Защото на вас Аз ви дадох в това време шепа семена, за да се научите да сеете на плодородни ниви и да ги умножите там. (5, 27)

51. Прецени своята отговорност, възлюбен народ, имай предвид, че всеки ден, който пропускаш, е ден, с който забавяш пристигането на тази Блага вест в сърцата на твоите ближни — че всяко учение, което губиш, е един хляб по-малко, който можеш да предложиш на нуждаещите се. (121, 40)

52. Вие вече познавате вкуса на плода от това дърво и Аз ви предупреждавам, за да не се оставите да бъдете заблудени от лъжепророци в бъдеще; но трябва да „бдите“ и за вашите ближни, като ги научите да разпознават същността на Моето учение.

53. Написано е, че след моето заминаване ще се появят лъжепророци, които ще казват на моя народ, че са мои посланици и идват в мое име, за да продължат делото, което Аз извърших сред вас.

54. Горко ви, ако се поклоните пред лъжепророци и лъжеучители или ако прибавите към Моето учение думи без духовно съдържание, защото тогава ще настъпи голямо объркване! Затова ви казвам отново и отново: „Бдете и се молете.“ (112, 46-47)

55. Ако не се подготвите, до ушите ви ще достигнат неясни гласове, които ще ви объркат, а по-късно вие ще объркате с тях вашите братя.

56. Аз ви предупреждавам, за да не се опитате, когато тези откровения приключат, да ги приемете отново, защото това няма да бъдат духове на светлината, които се явяват, а объркани същества, които искат да разрушат това, което сте изградили преди това.

57. За сметка на това този, който знае как да се подготви, този, който — вместо да иска да се изтъкне — се стреми да бъде полезен, който — вместо да ускорява събитията — чака с търпение, ще чуе ясно моето учение, което ще достигне до духа му чрез даровете, които са в него, а именно вдъхновението, интуицията предчувствието, посредством молитвата, духовното виждане и пророческите сънища. (7, 13-14)

58. Днес вие гледате тези гласове, които ви говорят с възхищение, и колкото и голямо да е неверието на някои, вие мислите, че Моето откровение чрез тези посредници е възможно. Но когато хората някога видят Моите ученици в нормалното им състояние да провъзгласяват божествени откровения, те ще се усъмнят в тях.

59. В собствената ви общност ще се издигнат такива, които ще се съмняват, когато ви чуят да говорите под Моето вдъхновение, и вие ще трябва да имате голяма подготовка и душевна чистота, за да намерите вяра. (316, 52-53)

60. Когато по пътя си наблюдавате хора, които с делата си или с начина си на мислене показват духовно изоставане пред Моите откровения, не се смущавайте, защото трябва да знаете, че никога всички хора не са вървели в един и същ ритъм. Вярвайте, че Аз вече сега оставям за тях думите, които ще ги събудят, щом дойде времето за това.

61. Онези думи, които в момента не можете да разберете, са именно онези, които тези хора ще разберат. (104, 42-43)

62. Вярвайте и действайте без фанатизъм. Издигнете се и застанете на ниво, от което можете да поучавате всички свои ближни, без да се съобразявате с ученията им. Изповеди на вярата

63. Не се колебайте да направите добро на нуждаещ се само защото той изповядва изостанала или несъвършена религия. По-скоро вашата безкористна работа трябва да спечели сърцето му.

64. Не се затваряйте в групи и не ограничавайте по този начин полето си на действие. Бъдете светлина за всяка душа и балсам във всяка скръб. (60, 27)

65. Ако вашите събратя говорят презрително за вас, защото сте последвали Моя призив, затворете ушите си и мълчете; те са невежи. Но ако вземете това за повод да ги съдите, тогава горко ви, защото вие вече сте осветени от светлината на вашия дух и знаете какво правите. (141, 27)

66. И така, народе мой, не изисквайте всички хора да мислят и вярват като вас. Никога не трябва да осъждате хората, нито да изнасяте присъда или да налагате наказание на онези, които не ви обръщат внимание, които не приемат вашите предложения, вашите наставления или вашите съвети. Трябва да гледате на всички свои ближни с еднакво дълбоко уважение и с истинска духовна любов към ближния. Тогава ще разберете, че всеки в своето религиозно практикуване, в своето учение, по своя път е достигнал мястото, до което му дава право неговата духовна способност; и до точката, в която виждате хората, ги е довело собственото им развитие. (330, 29)

67. Още сега ви казвам, че вие не сте повече от никого, че вярата, която сте подхранвали, а именно, че сте народ от привилегировани същества, е заблуда; защото Създателят в своята съвършена любов към всичките Си създания не привилегирова никого.

68. Казвам ви това, защото утре трябва да изложите на вашите

събратя учението, което ви донесох в това време, и не искам да се явявате пред следващите поколения като висши същества, нито да създавате впечатлението, че заслугите ви са ви направили достойни да бъдете единствените, които са чули Моето слово. 69. Трябва да бъдете разбиращи, смирени, скромни, благородни и милосърдни братя и сестри.

70. Трябва да бъдете силни, но не арогантни, за да не унижавате слабите. Ако притежавате големи познания за Моето учение, никога не трябва да се хвалите с тях, за да не се чувстват вашите събратя до вас по-нисши. (75, 17-19)

71. Дори тук, сред Моите работници — колко са онези, които, без да са разбрали Моето учение, се смятаха за висши същества, достойни за възхищение и почит, тъй като се смятаха за надарени с духовен дар. Във връзка с това ви питам дали можете да одобрите, че един високостоящ дух се гордее с дарбите си, при положение че смирението и любовта към ближния са основните качества, които той трябва да притежава. (98, 15)

72. Спомнете си, че веднъж ви казах: Аз не съм ви създал, за да бъдете като паразитни растения. Не искам да се задоволявате с това, че не правите зло на никого. Искам да намирате удовлетворение в това, че сте направили добро. Всеки, който не прави добро, въпреки че би могъл, е сторил повече зло от онзи, който, понеже не е бил способен да върши добри дела, се е ограничил да върши зло, защото това е било единственото, което е знаел да прави. (153, 71)

73. О, мои многообичани деца, които като изгубени овце се оплаквате и с тревожен глас викате пастира си! Когато затваряте очите си за реалността, която ви заобикаля, в крайна сметка мислите, че Аз съм причината за цялото ви нещастие на земята; други вярват, че Аз съм безразличен към вашето благо и зло.

74. Колко неблагодарни сте, когато мислите така за вашия Отец, и колко несправедливи в преценката си за Моята съвършена справедливост!

75. Мислите ли, че Аз не ви чувам, когато казвате, че се храните само с горчивина; че светът, в който живеете, е свят без щастие и че животът, който водите, няма смисъл?

76. Вие Ме усещате само когато вярвате, че Аз ви наказвам, че ви отказвам всяка милост, и забравяте нежността и добротата на вашия Отец; оплаквате се от живота си, вместо да благославяте неговите блага.

77. Това е така, защото затваряте очите си за истината и виждате само страдание и сълзи в заобикалящата ви среда и

изпадате в отчаяние, защото вярвате, че всичко ще остане без възнаграждение.

78. Колко различен би бил животът ви, ако вместо това възмущение, тази неразбираемост, първата ви мисъл всеки ден беше да благословите вашия Отец, а първите ви думи бяха думи на благодарност за толкова много блага, които ви дарява Неговата любов!

79. Но вие вече не сте способни да изпитвате тези добродетели, защото „плътта“ е разстроила душата ви и сте забравили Моето учение; затова Аз ви говоря за тези чувства, които сте изгонили от сърцата си. (11, 4-9)

80. Вие сте съгрешили, нарушили брака, извършили престъпления, и сега, когато сте изправени пред истината на Моето Слово, което ви показва вашите простъпки, вие забравяте вашите прегрешения и вярвате, че вашият Господ е несправедлив, когато ви говори за изпитания и изкупление. (17, 33)

81. Вие сте били подложени на големи изпитания, възлюбени ученици. Тъй като всяко изпитание крие за вас тайна, вие не знаете дали то е там, за да ви укрепи в борбата, да ви разкрие нещо, което не знаете, или да изкупи някакво прегрешение. Но никога не се отдръпвайте от изпитанията, защото те не са изпратени за това; те също така не надхвърлят вашите морални или душевни сили. (47, 26)

82. Защо мнозина от вас се страхуват, че съдбата ви е записана от Мен с изпитания, болки, наказания или нещастия? Как можете да стигнете до заключението, че Този, Който ви обича съвършено, ви е отредил път, пълен с тръни? Истина ви казвам, зловещият и осеян с удари на съдбата път е този, който избирате по своя воля, мислейки, че по него ще намерите радости, свобода, блаженство, без да разбирате, че именно от определения за вас път се отдалечавате, по който се намират истинският мир, сигурността, силата и здравето, благоденствието и изобилието.

83. Този път, който ви предлагам в Моето учение, е предопределен за вашата душа от самото й сътворение, за да намерите накрая по него това, към което копнеете. (283, 10-11)

84. Вие съдите повърхностно, като деца, и не отчитате, че изпитанията, които ви измъчват, са ваше дело. Затова, когато те се стоварят върху вас, вие желаете да се махнат от вас, да се промени съдбата, за да не страдате, за да не пиете повече чашата на страданието.

85. Причината за това е, че с духовния си поглед не можете да проникнете в реалността, за да разберете, че всичко, което жънете, сте посели сами и че

всяко страдание сте си причинили сами.

86. Не, вие никога не сте разбирали как да проникнете в истината и затова, когато болката проникне в сърцата ви, се смятате за жертви на божествена несправедливост. Но Аз ви казвам, че в Бога не може да съществува и най-малката несправедливост.

87. Божията любов е неизменна, непоколебима и вечна. Затова всеки, който вярва, че Божият Дух може да бъде обзет от гняв, ярост и ярост, се поддава на голяма заблуда. Такива слабости са възможни само при човешките същества, когато им липсва душевна зрялост и власт над страстите.

88. Понякога Ми казвате: „Господи, защо трябва да „плащаме“ последствията от дела, които не са наши, и защо трябва да жънем горчивия плод, който други са посяли?“ — На това Аз ви отговарям, че не разбирате нищо от това, защото не знаете кои сте били преди и какви са били вашите дела. (290, 9 12)

89. Възлюбен народ: сърцата ви са изпълнени с удовлетворение от мисълта, че сте Мои ученици в това „Трето време“. Но Аз ви казвам, че никога не трябва да позволявате суетата да ви заслепи. Защото ако се поддадете на тази слабост, вече няма да слушате собствената си съвест, когато тя ви изтъква вашите простъпки. Който не започне да пречиства и усъвършенства човешкия си живот, не може да очаква да се развива духовно, защото стъпките му ще бъдат заблуждаващи, а делата му няма да съдържат семената на истината.

90. Затова имайте предвид, че в моите уроци понякога слизам от духовното поучение към съвети, за да се държите правилно в човешкия си живот. Тогава говоря на сърцето на човека, призовавам го към обновление, помагам му да разбере вредата, която пороците нанасят на тялото, и злото, което причиняват на душата.

91. Казах ви, че човекът, който се оставя да бъде владее от порок, е забравил, че духът не трябва да бъде побеждаван — че е забравил, че истинската сила се състои в това да се преодолее злото чрез добродетелта.

92. Този човек, победен от плътта, се е унижил, е нарушил самоуважението си, е паднал от високото си положение на човек до нивото на едно жалко същество, което е твърде страхливо, за да се бори.

93. Вместо да носи светлина, хляб и вино в дома си, този човек носи сянка, страдание и смърт, утежнява кръста си, този на съпругата си и на децата си и възпрепятства духовния път на всички, които са около него. (312, 32-35)

94. Разберете, че всеки от вас, който се откаже от лошия път, по този начин причинява силата на злото да загуби част от своята мощ; че вашият живот, ако е праведен в делата, думите и мислите си, оставя по пътя си добро семе; че вашите съвети, ако идват от благочестиво сърце, ще имат силата да вършат чудеса; и че молитвата, ако е родена от състрадателна и любяща мисъл, ще бъде послание на светлина за този, за когото се молите. (108, 16)

95. Тук, при Мен, вие се очиствате от всяка петна. Ах, ако само можехте да запазите тази чистота през целия си живот! Но тази атмосфера на духовност и братство, която създавате в тези часове на общуване и наставление, не цари в света. Въздухът, който дишате, е отровен от греха.

96. Но вие сте почувствали как, доколкото усвоявате Моето учение, постепенно, звено по звено, отпада от вас веригата, която ви приковава към света. (56, 26-27)

97. Живейте винаги бдителни, защото по пътя ви ще има такива, които ще казват, че принадлежат към Мен; но не им вярвайте още от първия миг, вярвайте им заради това, което проявяват в смирение, мъдрост и любов.

98. Други ще ви казват, че са свързани с Мен, докато всъщност те са първите измамени. Затова трябва винаги да бдите над задачата, която имате, и над положението, което заемате. Трябва да отворите очите и ушите си и също така да прощавате много. (12, 55-56)

99. Бъдете активни, не заспивайте! Или може би искате да чакате, докато преследванията ви изненадат, докато спите? Искате ли отново да попаднете в идолопоклонство? Чакате ли, докато чужди учения се наложат със сила или чрез страх?

100. Бъдете будни, защото от Изток ще се издигнат лъжепророци и ще объркат народите. Обединете се, за да отекне гласът ви по целия свят и да предупредите човечеството навреме. (61, 25)

101. Големи изпитания очакват човечеството; останете бдителни и молете се при всяка болка и всяка катастрофа. Много страдания ще бъдат облекчени, други няма да настъпят, защото ще бъдат спрени по пътя си от онези, които се молят.

102. Когато последователите на други вероизповедания и секти видят, че този народ е последван от големи човешки тълпи, от тези вероизповедания ще излязат онези, които ви преследват. Но не се страхувайте, защото ако останете спокойни, Светият Дух ще положи на устните ви думи на светлината, които ще заглушат онези, които ви клеветят.

103. Аз не ви давам меча, който убива, за да се защитите, Аз ви

давам меча на любовта. Всяка негова светкавица ще бъде добродетел, която излъчва от него.

104. Колко милост ще намерите при Отца, ако с думите си победите множествата преследвачи на Моето дело и ги доведете при Мен, като ги обърнете чрез делата си на любов.

105. Това е учението, което ви дадох във „Второто време“ и което вече бяхте забравили.

106. Човешкият разум ще изпита смущения, когато се опита да разбере Тринитарно-Марианското учение за Духа. Защото материализираният човек е неумел спрямо духовното. (55, 58-63)

107. Колко много хора са оставили на трапезата Ми ястията, които им предложих с толкова много любов, без дори да ги докоснат. Кога ли ще преживеят отново благодатно време като настоящото, в което им бе отредено да дойдат на Земята, за да чуят Моето Слово?

108. Те са твърди скали, които се нуждаят от бури и време, за да омекнат. Наследството им ще им бъде отнето, докато не знаят как да го пазят и ценят. Но те ще го притежават отново, защото Аз ви казах, че това, което Отец дава на децата Си, никога не им се отнема, а само се съхранява за тях. (48, 8)

109. Някои от вас ще бъдат преобразени и подготвени чрез Моето учение, за да тръгнат в търсене на онези, които са се изгубили в пустинята. Защото така виждам човешкия живот – като пустиня. Мнозина се чувстват самотни сред милиони души и изнемогват от жажда, без да има кой да им подаде малко вода; там ще изпратя новите си апостоли.

110. Искам името Ми да бъде изговаряно с любов от едни и да бъде чувано с вълнение от други. Искам то да стане известно на онези, които не го познават. Има хора – стари хора, жени и деца – които не знаят нищо за Моето съществуване. Искам всички да Ме опознаят и да знаят, че в Мен имат най-любящия Баща – че всички да Ме чуят и да Ме обичат. (50, 3)

111. Моето слово се сблъска с вашия егоизъм. Затова ви казах, че това, което ви предавам, трябва от ваша страна да бъде доведено до знанието на вашите ближни. Но вие искате само да се наслаждавате на Моите проповеди, без да поемате задължения към другите.

112. Но Учителят не ви е призовал, за да ви преподава безполезни наставления; Той ви е казал, че трябва да научите този божествен урок, за да го използвате по-късно в живота си, като го приложите към ближните си.

113. В този момент ви разкривам, че вашият дух има стар дълг към всеки, който идва при вас с страдание, с нужда или с молба. Помислете с каква любов Аз ги поставям на вашия жизнен път, за да изпълните вашето изкупление, като ги превърнете в обект на вашата дейна ближнинска любов. (76, 20)

114. Изпълнете това, за да не се налага да се връщате на земята във времена на болка, за да пожънете плода на вашите грешки или на вашия егоизъм. Изпълнете мисията си; тогава ще се върнете отново, но това ще бъде във време на мир, за да се ободрите, докато се грижите за семето, което сте оставили, когато сте започнали „ “. Сега не Мойсей ще ви води, за да ви освободи, както направи в „Първото време“; вашата съвест ще бъде тази, която ви води. (13. 17)

115. Тук са много от онези, които в други времена са били учители по закона или учени. Сега умът им се е пробудил за духовното знание и те са убедени, че в ограниченото човешко знание няма да намерят най-висшата истина.

116. Тук има такива, които в други времена са били властни и богати на земята, а сега са познали бедността и унижението. Аз ги благославям заради тяхното смирение и стремежа им към усъвършенстване. Това е доказателство за Моята любяща справедливост, тъй като Аз ги допуснах отново на земята, за да им покажа още една страница от книгата на вечната мъдрост. (96, 16-17)

117. Светът ви дарява много радости, някои от които са дадени от Мен, а други са създадени от човека. Сега сте преживели, че не сте могли да ги постигнете, което е предизвикало бунт у едни и тъга у други.

118. Трябва да ви кажа, че на мнозина в това време не е позволено да заспят или да загинат в насладите и удоволствията на „плътта“, защото тяхната задача е съвсем друга.

119. Истина ви казвам, че няма нито една душа в човечеството, която да не е познала всички наслади и да не е вкусила всички плодове. Днес вашата душа дойде (на Земята), за да се наслади на свободата да Ме обича, а не за да бъде отново роб на света, на златото, на похотта или на идолопоклонството. (84, 47)

120. Вижте хората, народите, нациите, как отдават живота си за един идеал. Те биват изгорени на кладата на своите борби и същевременно мечтаят за великолепията на света, за притежанията, за властта. Те умират за преходната слава на земята.

121. Но вие, които започвате да разпалвате в душата си божествен идеал, чиято цел е да спечелите

слава, която ще бъде вечна, не искате ли – ако не живота си – поне част от него да пожертвате, за да изпълните задълженията си като събратя?

122. Над вас бушува невидима битка, която само подготвените могат да усетят. Всяко зло, което изхожда от хората в мисли, думи и дела, всички грехове от векове, всички хора и души от отвъдното, които са оборкани, всички заблуждения, несправедливостите, религиозният фанатизъм и идолопоклонството на хората, глупавите, амбициозни стремежи и лъжливостта са се обединили в сила, която събаря, завладява и прониква всичко, за да го обърне срещу Мен. Това е силата, която се противопоставя на Христос. Големи са техните войски, силни са оръжията им, но те не са силни спрямо Мен, а спрямо хората.

123. Аз ще водя битка срещу тези войски с меча на Моята справедливост и ще бъда в битката заедно с Моите войски, част от които, по Моята воля, трябва да бъдете вие.

124. Докато тази битка тревожи хората, които преследват удоволствията, вие, на които съм поверил дара да усещате какво се случва в отвъдното, трябва да бдите и да се молите за вашите братя, защото така ще бдите за себе си.

125. Христос, Принцовият Воин, вече е извадил меча си; необходимо е той да отсече злото като сърп с корена и с лъчите си да създаде светлина във Вселената.

126. Горко на света и на вас, ако устните ви мълчат! Вие сте духовното семе на Яков, а на него Аз обещах, че чрез вас народите на земята ще бъдат спасени и благословени. Искам да ви обединя като едно семейство, за да бъдете силни. (84, 55-57)

127. Знам, че в лоното на този народ са извършени велики дела, но е достатъчно Аз да го знам, дори и имената ви да са неизвестни в света.

128. Само Аз познавам истинската заслуга или истинската стойност на вашите дела, защото дори вие самите не можете да ги оцените. Понякога едно малко дело ще ви се струва много голямо, а за други дори няма да осъзнаете, че заслугата ви е стигнала до Мен. (106, 49-50)

129. Вие, множества от хора, които сте Ме чули — кога ще излезете от уединението и мрака си? Забавяте ли подготовката си умишлено, от страх пред (тогава предстоящата) конфронтация? Истина ви казвам, само този се страхува, който не се е подготвил духовно; защото който познава Моето слово и обича своя Господ и ближния си, няма от какво да се страхува, и вместо да избягва хората, той търси среща с тях, за да ги направи съучастници в това, което е получил. След като е

изучил и проучил Моето учение, той го прилага. (107, 41)

130. Това послание носи светлина за всички религии, за всички секти и вероизповедания и за различните начини на управление на хората. Но какво сте направили с Моите думи, ученици? Искате ли по този начин да накарате дървото да разцъфне? Позволете му да разцъфне, защото цветовете ще обявят, че по-късно то ще даде плод.

131. Защо криете тези послания и не носите на света изненадата на тази нова епоха с тази Блага вест? Защо не се осмелявате да кажете на света, че гласът на Христос звучи сред вас? Говорете и свидетелствайте за моето учение чрез вашите дела на любов; защото ако някои затворят ушите си, за да не ви чуят, други ще ги отворят, и вашият глас ще бъде за тях толкова сладък и мелодичен, колкото песента на славея. (114, 46)

132. Човечеството очаква новите Ми ученици; но ако вие, които сте Мои работници, изоставите семето и селскостопанските инструменти от страх пред мнението на света — какво ще стане тогава с това човечество? Не сте ли почувствали отговорността за вашата мисия?

133. Вашата съвест никога не ви мами и тя винаги ще ви каже дали сте изпълнили дълга си. Неспокойството, което изпитвате, е знак, че не сте следвали Моите указания. (133, 10)

134. Понякога се оплаквате, че броят на последователите на Моето Слово нараства бавно. Но Аз ви казвам, че трябва да се оплаквате от себе си, защото вашата задача е да увеличавате и умножавате множествата, които съставляват тази общност. Но ако в сърцата ви липсва вяра, ако вашите духовни дарби не са разгърнати, ако в ума ви липсва светлината на духовното знание — как тогава ще убедите невярващите? Как ще ги трогнете вътрешно с вашата вяра и любов, ако тези добродетели не са разгърнати в сърцата ви?

135. Който не разбира, не може да доведе до разбиране; който не чувства, няма да събуди чувство. Разберете сега защо устните ви са заеквали и се запъвали, когато сте били изправени пред необходимостта да свидетелствате за Моето слово.

136. Който обича, не се налага да заеква; който вярва, не се страхува. Който чувства, има много възможности да докаже своята искреност и правдивост. (172, 24-26)

137. Днес искате да обясните защо сте Израил, но нямате аргументи; искате да обясните защо сте спиритуалисти, но ви липсват думите. Опитвате се да изложите в какво се състоят вашите духовни дарби, но ви липсват доказателствата и

духовното развитие, за да ги обясните убедително. Но когато вашето възходящо развитие се осъществи, необходимите думи ще ви дойдат от само себе си, защото с делата си на любов ще обясните кои сте, кой ви е научил и накъде отивате. (72, 27)

138. Казвам ви: какво чакате, за да разпространите Благата вест? Искате ли да пророкувате върху развалини? Аз ви казвам и ви разкривам всичко, за да имате по всяко време мъдър отговор на всеки въпрос, който ви задават вашите събратя. Имайте предвид, че ще бъдете атакувани с тежки аргументи, които изпълват със страх онези, които не са подготвени.

139. Запечатайте в съзнанието си Моето слово и не забравяйте великите чудеса, които съм ви дал, за да бъде всеки от вас живо свидетелство за Моята истина. Тогава този, който ви изследва и рови в Моето слово, ще разбере , че то в нищо не противоречи на това, което съм ви казал и предсказал в миналите времена.

140. Борбата ще бъде голяма — толкова голяма, че някои, които са били Мои ученици, ще бъдат обзети от страх и ще Ме отрекат, твърдейки, че никога не са Ме чували.

141. Онези, които останат верни на Моите заповеди и се изправят срещу борбата, Аз ще ги покрия с мантия, под която ще се защитят, и те ще преминат невредими през всяка критична ситуация.

142. На този, който сее зле това семе, или който осквернява чистотата на това дело, ще се падне на всеки час съд, преследване от хората и неспокойствие. Всеки ще познае дървото, което е отгледал, по вкуса на плода му.

143. За времето на духовната борба на Моя народ Аз съм приготвил велики чудеса — чудеса и дела, които ще изумяват учени и научни работници. Никога няма да ви оставя на собствените ви сили. Не се обезсърчавайте, когато хората ви се подиграват; не забравяйте, че и през „Второто време“ тълпата се подиграваше на вашия Учител. (63, 42-44)

144. Истина ви казвам, светът е против вас и Аз ви подготвям за това, за да знаете как да защитите делото на вашата вяра с оръжията на любовта и милосърдието. Казвам ви, ще победите, дори и победата ви да не стане известна.

145. Сега вашата жертва няма да бъде кръвна жертва, но въпреки това ще претърпите клевети и презрение. Но Учителят ще бъде там, за да ви защити и утеши, защото никой ученик няма да бъде изоставен. (148, 17)

146. Народе, не свиквай повече с покварата, бори се с нея, без да се хвалиш с чистотата си, нито се възмущавай от простъпките на ближните си. Бъдете тактични, точни и благосклонни в речта и

действията си, така светът ще ви слуша и ще обръща внимание на вашите поучителни думи. Необходимо ли е да ви кажа още веднъж, че преди да предадете това учение, трябва да го живеете? (89, 66)

147. Необходимо е Моят народ да се появи сред народите и да даде пример за братство, хармония, любов към ближния и разбиране, като воин на мира сред онези, които отново злоупотребяват с божествените учения, за да се карат, да се наранява и да отнемат живота. (131, 58)

148. Най-накрая разберете, че всички обичате един и същи Бог, и не се карайте заради различията във формата, в която един или друг е реализирал тази любов.

149. Трябва да научите да разбирате, че има същества, в които вярванията, традициите и обичаите са пуснали толкова дълбоки корени , че няма да ви бъде лесно да ги изкорените в първия момент, когато ги учите. Бъдете търпеливи и с течение на годините ще го постигнете. (141, 9)

150. Когато 1950 г. приключи, у мнозина от вас ще има несигурност и съмнения.

151. Защо някои се съмняват в Моите откровения, които се радват на интелигентност, по-голяма от тази на онези, които вярват в Моето провъзгласяване? Защото нито човешкото знание, нито разумът могат да преценят Моята истина, и когато човекът разбере това, той бива обзет от страх към всичко ново, към всичко, което му е непознато, за да го отхвърли несъзнателно.

152. Но вие, слабите, необразованите, които не можете да достигнете висотата на хората, признати заради интелекта си, сте тези, които вярват, и вие сте способни да се вникнете в тайните на духовното. Защо? Защото именно Духът разкрива на ума вечния живот и неговите чудеса.

153. Човешкият разум представлява сила, с която сега ще влезете в борба, защото чрез него човекът си е създал идеи и представи за духовното, които не са му били разкрити от Духа.

154. За тази борба трябва да бъдете силни — със сила, която също произтича от Духа. Вашата сила никога няма да се основава на тялото ви, нито на силата на парите, нито на земни средства. Само вашата вяра в истината, която живее във вас, ще ви донесе победа в (249, 44-46) спора.

155. Не се страхувайте, ако ви наричат заблудени — подайте ръка на всички. Имайте предвид, че това дело, което за вас е истинно, на други може да им се стори лъжливо, защото в техните очи му липсва освещението, което религиите са получили, за да бъдат признати.

156. Ако вярвате в Мен, ако вярвате, че Аз се изразявам чрез думите на тези гласове, не се страхувайте от осъждането на вашите събратя. Защото Моето учение е толкова красноречиво, а Моето послание съдържа толкова много истини, че ако знаете как да използвате добре тези оръжия, едва ли ще можете да бъдете победени.

157. Никой няма да може да ви осъди за това, че с ревност търсите истината, съвършенството. За това всички вие имате свещено право, и затова ви е дадена свободата да се стремите към Светлината. (297, 51-53)

158. Когато започнете да изпълнявате мисията си и стигнете до нациите, до най-отдалечените народи, дори в девствените гори, ще срещнете човешки същества и ще трябва да им обясните, че всички сте братя , ще трябва да им свидетелствате за Моето духовно учение. Тогава ще се учудите на доказателствата за любов, които Аз ще ви дам.

159. Там, сред тези хора, откъснати от цивилизацията, но и много далеч от човешката поквара, ще откриете велики души, които ще попълнят редиците на народа Израил.

160. Болните ще получат лечебния балсам по пътя ви и ще оздравеят; наскърбените ще плачат за последен път, но сълзите им ще бъдат сълзи на радост.

161. Предвид доказателствата, които ще дадете, множествата хора ще благославят Господа и Неговите ученици, ще бъдете приветствани с възгласи, както се случи в онзи ден, когато вашият Учител влезе в Ерусалим.

162. Но и сред онези, които ви аплодират, ще има мъже и жени, които са изпълнени с духовните дарби, които притежавате. При едни дарът им за пророчество ще ви учуди; при други моят лечебен балсам ще бъде неизчерпаем; при трети моето слово ще извира като кристално чиста вода. Така сред вашите братя и сестри ще видите да се проявяват даровете на Светия Дух, като неизчерпаемо семе. (311, 38-40)

163. Народе, сега в нациите цари привиден мир, но не трябва да провъзгласявате, че мирът е дошъл. Затворете устата си. Истинският мир не може да се издигне върху основи от страх или материални удобства. Мирът трябва да произтича от любовта, от братството.

164. В момента хората строят върху пясък, а не върху скала, и когато вълните отново се надигнат и се разбият в тези стени, сградата ще се срути. (141, 70-71)

165. От „Първите времена“ Аз съм ви говорил чрез Моите пророци, за да ви водя, но не за да ви принуждавам да спазвате Моя закон.

166. Но времето отмина, и човешката духовна душа се разви, достигна зрелост и вече може да разбере своята мисия като духовна душа. Човечеството, което е толкова близо до пропастта, до погибелта, се нуждае от духовна помощ от вас.
167. Това е борбата, последната борба, най-ужасната и страшната между тъмнината и светлината. Всички духове на тъмнината се обединяват в момента, и всички духове на светлината трябва да се противопоставят на тази сила.
168. Вие, които сте Ме чули, които носите в себе си Светлината на Светия Дух, събудете се! Не губете повече времето си с земни удоволствия, с временни цели. Борете се за човечеството, борете се за това Царството на Отца да дойде на този свят. Това е мисията, която Аз давам на всички, от най-незначителните до най-образованите.
169. Духовният свят е с вас и над всички е Отецът, пълен с любов, пълен с милосърдие — Отецът, който с безкрайна болка вижда страданието, което хората си причиняват един на друг.
170. Това е борбата на Светлината срещу Тъмнината, и всеки от вас трябва да се бори, докато не бъде постигната победата. (358, 20-23)

Глава 63 – Наставления за църквите и всички ученици на Христос

Духовното дело на Христос

1. Радвайте се на Моето присъствие, възлюбен народ, устройте празник в сърцата си, ликувайте от радост, защото най-накрая сте преживели „Деня на Господа“.
2. Вие се страхувахте от настъпването на този ден, защото все още мислехте като древните и смятахте, че сърцето на вашия Отец е отмъстително, че Той таи злоба заради получените обиди и че затова държи наготово сърпа, бича и чашата на страданието, за да отмъсти на онези, които са Го обиждали толкова много и толкова пъти.
3. Но голяма беше изненадата ви, когато установихте, че в Божия Дух не може да съществува нито гняв, нито ярост, нито отвращение, и че макар светът да ридае и да се оплаква както никога преди, причината не е, че Отец ви е дал да ядете този плод и да пиете тази чаша, а че това е жътвата, която човечеството сега жъне заради делата си.
4. Вярно е, че всички зловещи събития, които се разразиха в това време, ви бяха предсказани предварително. Но не мислете, защото са ви били предсказани, че вашият Господ ви ги изпраща като наказание. Напротив: през

всички времена Аз ви предупреждавах за злото, за изкушенията и ви помагах да се изправите отново след паданията си. Освен това Аз ви предоставих всички средства, необходими, за да можете да се спасите. Но вие трябва да признаете, че винаги сте били глухи и невярващи към Моите призиви. (160, 40-41)

5. Горко на онези, които в това време не се стараят да запалят лампата си, защото ще загинат! Вижте как навсякъде все още властват сенките, въпреки че това е времето на светлината!

6. От Моето слово знаете, че Аз избрах тази нация, за да се явя в нея при третото Си пришествие; но причината за това не знаете. Учителят, който не иска да има тайни пред учениците Си, за вас е бил тайна. Той идва, за да ви разкрие всичко, което трябва да знаете, за да можете да отговаряте точно на онези, които ви питат.

7. Видях, че жителите на този кът от земята винаги са Ме търсили и са Ме обичали, и макар че тяхното почитание не винаги е било съвършено, Аз приех тяхното намерение и тяхната любов като цвете на невинността, жертвата и болката. На олтара на Моята Божественост това ароматно цвете винаги е било присъствало.

8. Вие бяхте подготвени да изпълните тази велика мисия в „Третото време“.

9. Днес знаете, че Аз реинкарнирах народа Израил сред вас, защото Аз ви го разкрих. Знаете, че семето, което живее във вашето същество, и вътрешната светлина, която ви води, са същите, които Аз вече излях върху дома на Яков в „Първото време“.

10. Вие сте израилтяни по дух, вие притежавате духовно семето на Авраам, Исаак и Яков. Вие сте клони на онова благословено дърво, които ще дадат сянка и плод на човечеството.

11. Това е причината, поради която ви наричам първородни и поради която ви посетих в това време, за да обявя на света чрез вас Моето Трето Откровение.

12. Моята воля е „народът Израил“ да възкръсне духовно сред човечеството, за да види то истинското „възкресение в плът“. (183, 33-35)

13. Мислихте ли, че ще дам Словото Си на всички народи на земята? Не! И в това Моето ново Откровение прилича на онова от миналите времена, когато се явих на един-единствен народ, а той имаше задачата да тръгне и да разпространи Благата вест и да посее семето, което получи в Моето послание. (185, 20)

14. Оставете на другите народи да се събудят за новото време едва когато видят, че земи са опустошени от наводнения, нациите са разрушени от войни и епидемиите унищожават живота.

Тези народи — станали горделиви в своите науки и успокоени от разкоша на църквите си — няма да признаят Моето слово в тази непривлекателна форма, нито ще усетят Моето откровение в духа. Затова първо земята трябва да бъде разтърсена, и природата ще каже на хората: Времето се изпълни, и Господ дойде при вас.

15. За да се събуди човечеството, да отвори очите си и да признае, че Аз съм Този, Който е дошъл, първо трябва да бъдат поразени силата и гордостта на човека. Но вашата задача е да бдите, да се молите и да се подготвите. (62, 53)

16. Някога ви обещах да се върна при човечеството и ето, че съм тук, за да изпълня това обещание, макар да са минали много векове. Духът ви копнееше за Моето присъствие в своето желание за мир, в своя глад за истина, в своята жажда за знание, и Моят Дух слезе, за да ви даде наставление, съобразно времето, в което живеете. Как хората могат да искат да продължат да водят живот, какъвто са водили досега? Вече не е време да продължават да стоят в духовен застой или в духовна леност при извършването на ритуали и традиции. (77, 19)

17. Много хора с призната ученост в света няма да могат да Ме разпознаят в тази форма и ще Ме отхвърлят. Но не се учудвайте от това, тъй като Аз ви го обявих още преди много време, когато ви казах: „Благословен си, Отче, че си открил истината Си на непълнолетните и си я скрил от учените и мъдрите.“

18. Това обаче не се случва, защото Аз скривам истината Си от някого, а по-скоро защото онези, чийто ум е необременен, в своята (духовна) бедност или незначителност могат по-добре да Ме усетят, докато хората с дарби, чийто ум е пълен с теории, философии и вероучения, не могат нито да Ме разберат, нито да Ме усетят. Но истината, която е за всички, ще дойде при всеки в определеното време. (50, 45)

19. Който познава Моя закон и го крие, не може да се нарича Мой ученик. Който предава Моята истина само с устните си, а не със сърцето си, не Ме взема за пример. Който говори за любов, а с делата си доказва обратното, е предател на Моите учения.

20. Който отрича чистотата и съвършенството на Мария, е глупав, защото в своето невежество той предизвиква Бога и отрича Неговата сила. Който не признава Моята истина в „Третото време“ и отрича безсмъртието на душата, все още спи и не взема присърце пророчествата от миналите времена, които предвещаваха Откровението, което човечеството преживява в това време. (73, 28-29)

21. Те ще дойдат и ще Ме подложат на изпитание, защото искат да ви докажат, че сте в

заблуда. Ако не им кажа името Си, те ще кажат, че Аз не съм Аз, а ако отговоря на въпросите им, зададени с лоши намерения, те ще Ме отричат с още по-голям устрем.

22. Тогава Аз ще им кажа: Който иска да влезе в Царството на Светлината, трябва да го търси със сърцето си. Но онзи, който иска да живее, без да Ме признава, ще е лишил собствения си дух от божественото знание и така ще направи така, че всичко, което е ясно и светло откровение, за него да бъде тайна и мистерия. (90, 49-50)

23. Сега Аз съм само временно при вас, както бях и някога. Вече наближава моментът, в който Аз вече няма да ви говоря, но човечеството не е усетило Моето присъствие.

24. От „планината“, от която ви изпращам Словото Си и ви наблюдавам, в навечерието на моето сбогуване ще трябва да извикам: „Човечество, човечество, което не си знаело кой е бил при теб!“ Така, както в „Второто време“, малко преди смъртта Ми, гледах града от една планина и извиках със сълзи: „Ерусалим, Ерусалим, ти, който не си разпознал доброто, което е било при теб.“

25. Той не плачеше заради света, а заради душите на хората, които все още бяха без светлина и които трябваше да пролеят още много сълзи, за да достигнат истината. (274, 68-69)

26. Изминаха много векове от деня, в който Аз ви дадох Словото Си и последните Си наставления чрез Исус; но днес Аз се явявам при вас като Светия Дух, за да изпълня обещанието Си към вас.

27. Аз не съм станал човек, Аз идвам в Духа, и само онези ще Ме видят, които са подготвени.

28. Докато вие вярвате в Моето слово и Ме следвате, други не приемат Моето откровение и го отричат. Аз трябваше да им дам големи доказателства и благодарение на тях постепенно победих тяхното неверие.

29. Любовта и търпението, които винаги съм ви показвал, ви карат да разберете, че само вашият Отец може да ви обича и да ви учи по този начин. Аз бдя над вас и облекчавам вашия кръст, за да не се препъвате. Аз ви давам да почувствате Моя мир, за да вървите по пътя си с пълно доверие в Мен. (32, 4)

30. Моето слово, Моето учение, днес на пръв поглед е предназначено само за вас; в действителност обаче то е предназначено за всички, защото неговата мъдрост и любов обхващат цялата Вселена, обединяват всички светове, всички въплътени и безтелесни души. Елате при Мен, ако имате нужда от Мен; търсете Ме, ако се чувствате изгубени.

31. Аз съм вашият Отец, който познава вашите страдания и ви утешава. Аз ви вливам любовта, от която имате такава нужда — за вас самите и за да я разпространявате в обкръжението си.

32. Ако наистина разпознавате Моето присъствие в мъдростта, която Аз разкривам чрез тези гласове, тогава разберете също, че е дошъл моментът да започнете съзидателната работа по духовния път.

33. Ах, ако само всички, които са били призовани, се бяха притекли; наистина, казвам ви, трапезата на Господа щеше да бъде препълнена с ученици и всички те щяха да ядат една и съща храна! Но не всички поканени са дошли, те са изтъкнали различни ангажименти и така са отложили божествения призив на второ място.

34. Блажени онези, които са дошли набързо, защото са получили наградата си. (12, 76-80)

35. Не всички, които са получили духовни дарове в това време, Ме слушат тук. Вижте колко много празни места има на трапезата, защото много от Моите малки деца, след като получиха благодеяние, се отдалечиха и избягаха от отговорностите и задачите. Ах, ако те тук, на земята, знаеха още обетите, които всяка душа Ми даде, преди да дойде на земята! (86, 43)

36. В момента ви завещавам Третото завет, но вие дори не сте разбрали първите две. Ако бяхте подготвени в това време, не би било необходимо Моето слово да се чува материално, защото тогава Аз бих говорил духовно, а вие бихте Ми отговаряли с вашата любов. (86, 49)

37. Това е светлината на „Третото време“. Но подложете на изпитание онзи, който казва, че не Бог ви говори, а този човек тук. Истина ви казвам, докато Моят божествен лъч не освети ума му, няма да можете да изтръгнете от него думи с духовна стойност и истина, дори и да го заплашите със смърт.

38. Няма нищо странно в това, че както душата използва тялото си, за да говори и да се изразява, така и за кратък период от време тя се отделя от него, за да позволи на мястото си да се прояви Отецът на всички души: Бог.

39. Аз идвам при вас, тъй като вие не знаете как да дойдете при Мен, и Аз ви уча, че най-благоугодната молитва, която достига до Отца, е тази, която се издига в тишина от душата ви. Именно тази молитва привлича Моя лъч, чрез който вие Ме чувате. Не песните и думите радват Моята Божественост. (59, 57-59)

40. Не можете да твърдите, че Моето слово не е ясно или че съдържа несъвършенства, защото от Мен не може да произлезе

никаква неяснота. Ако откриете в него някаква грешка, приписвайте я на лошото предаване от страна на гласовителя или на вашата лоша възприемчивост, но никога на Моето учение. Горко на гласовителя, който изкривява Моето слово! Горко на онзи, който предава лошо Моето учение и го обезценява, защото той ще изпита непрестанния упрек на съвестта си и ще загуби мира на душата си! (108, 51)

41. За да ви угаждам, Аз ви казвам: ако не искате Аз да се служа с греховно тяло, за да ви дам любовта Си, покажете Ми един праведен, един чист, посочете Ми някого сред вас, който знае как да обича, и Аз ви уверявам, че ще се служа с него.

42. Разберете, че Аз се служа на грешниците, за да привлека грешниците; защото Аз не идвам да спася праведните; те вече са в Царството на Светлината. (16, 25)

43. Наблюдавайте как това семе, макар че сте го отглеждали зле, не умира; вижте как то побеждава тъмнината и капаните, препятствията и изпитанията и ден след ден продължава да покълва и да се развива. Защо това семе не умира? Защото истината е безсмъртна, вечна.

44. Затова ще видите, че когато това учение понякога изглежда, че изчезва, това ще бъде точно тогава, когато изникват нови и буйни кълнове, за да помогнат на хората да направят още една крачка напред по пътя към духовността. (99, 20)

45. Проучете Моите учения и кажете Ми дали това учение би могло да бъде включено в някоя от вашите религии.

46. Аз ви разкрих нейните всеобхватни характеристики и универсалния ѝ смисъл, който не се ограничава само до части от човечеството или до (определени) народи, а преминава отвъд орбитата на вашия свят, за да обхване безкрайността с всичките ѝ светове на живот, където — както и на този свят — обитават и Божии деца. (83, 6)

47. Разберете, че Моето Слово не е и не може да бъде нова религия. Това дело е светлият път, по който всички идеологии, вероизповедания и религии ще се обединят духовно, за да стигнат до портите на Обетованата земя. (310, 39)

48. Моето учение, от което се храни вашата душа, иска да ви превърне в Учители, във верни апостоли на Светия Дух. (311, 12)

49. Аз ще ви представя пред хората като Мои служители, като тринитарно-марианските спиритуалисти на Третото време — спиритуалисти, защото трябва да бъдете повече дух, отколкото материя; тринитарни, защото сте приели Моето откровение в три времена; мариански, защото обичате Мария, вашата вселенска Майка, която е бдяла над вас, за

да не се обезсърчите по пътя на живота. (70, 36)

50. Не само онези, които са чули Моето слово чрез човешкия разум, ще бъдат наречени деца на този народ. Всеки, който вземе кръста си — всеки, който обича този закон и разпространява това семе, ще бъде наречен работник в Моята лоза, апостол на Моето дело и дете на този народ, дори и да не Ме е чул чрез това откровение. (94, 12)

51. Как можеш да мислиш, народе, че — защото се събирате на различни места за събрания — това е причина да се държите на разстояние един от друг? Само невежеството ще ви попречи да осъзнаете духовните връзки, които обединяват всички деца на Господа. (191, 51)

52. Когато посещавате едно или друго, или различни места за събрания и чувате едно и също слово чрез техните гласове, сърцата ви се изпълват с радост и вяра и възприемате това учение като истинско доказателство, че тези общности са обединени благодарение на своята духовност. Когато обаче присъствате на несъвършено проповядване, имате чувството, че сърцата ви са наранени, и разбирате, че там не съществува или не се проявява единството, което трябва да присъства в този народ. (140, 71)

53. Искам да бъдете Мои добри и смирени ученици — такива, които не претендират за назначения или почести в общността, а вашият идеал да се състои само в това да постигнете съвършенство чрез добродетелта и да следвате Моите указания, за да стане животът ви пример. Каква полза биха ви донесли почетни места, титли или имена, ако нямате заслуги, за да ги притежавате по право? (165, 17)

54. Моето дело не е едно от толкова много учения, не е още една секта в света. Това Откровение, което ви донесох днес, е Вечният Закон. И все пак — колко ритуали сте му прибавили поради липса на духовност и разбиране, колко нечестности, докато накрая го изкривихте. Колко култови действия сте въвели в Моето учение, като казвате и вярвате, че всичко, което сте направили, е било вдъхновено и разпоредено от Мен. (197, 48)

55. Скоро ще се озовете сред хора, които са уморени от външните култове и са преситили от религиозния си фанатизъм. Затова ви казвам, че посланието за духовността, което ще им донесете, ще достигне до сърцата им като свежа и освежаваща роса.

56. Мислите ли, че ако дойдете при тях с фанатични ритуали и поведение, противоречащо на духовността, светът би могъл да ви признае за носители на божествено послание? Истина ви

казвам, ще ви сметнат за фанатици от нова секта!

57. Предвид яснотата, с която ви говоря, има някои, които Ми казват: „Учителю, как е възможно да отхвърлим много от култовите ритуали, които Роке Рохас ни е оставил в наследство?“

58. За това ви казвам, че ви дадох онзи пример от „Второто време“, когато обясних на народа, че заради спазването на ритуали, формалности, традиции и празници той беше забравил закона, който е същността.

59. Напомних ви за този акт на вашия Учител, за да разберете, че и днес трябва да забравите традициите и церемониите, дори ако сте ги научили от Роке Рохас, така както тогава народът на Мойсей ги беше наследил.

60. Е, с това не искам да ви кажа, че те са ви научили на нещо лошо — не. Те просто бяха принудени да прибегнат до символи и начини на действие, които да помогнат на народа да разбере божествените откровения. Но веднага щом тази цел беше постигната, беше необходимо да се премахне всяка вече ненужна форма на поклонение или символика, за да може да блесне светлината на истината. (253, 29-32)

61. Колко болка причиниха на сърцето Ми слугите, които не разбраха Моя закон, и колко болка причиняват в момента онези, които — въпреки че Аз ги обучих и назначих — днес дават пристанище на съмнението, несигурността и вследствие на своето неразбиране и егоизъм са казали, че Аз ще остана още един период сред хората, че според тяхната човешка воля Аз ще изпратя още веднъж Моя Вселенски Лъч и ще продължа да се явявам за дълго време.

62. Затова ви казах: Кога съм показал в думите Си нерешителност, несигурност или раздвояване на волята? Никога, наистина, защото тогава Аз вече не бих бил съвършен, не бих бил вече вашият Бог и вашият Създател.

63. В Мен има решителност, един-единствен воля, и затова Аз говоря толкова ясно, колкото ярката дневна светлина, за да могат всички да Ме почувстват в Моето присъствие, Моята същност и Моята сила, за да може духът да разпознае (основополагащата) разумност и Словото, което Аз съм дал чрез човешкия разум.

64. Учителят ви казва: Човекът е построил сгради и ги е нарекъл църкви, и на тези места народът, който влиза в тях, отдава почит, подхранва фанатизма и идолопоклонството и се покланя на това, което самият човек е създал. Това е отвратително в Моите очи и затова Аз отнесох от теб, народе Израил, всичко, което си познавал и чувал в началото, за да се откажеш от фанатизма си.

65. Молитвените домове на народа Израил трябва да станат известни на човечеството, те не трябва да бъдат затваряни, защото трябва да дават подслон на слабите и заблудените, на изтощените и болните. Чрез вашата подготовка, чрез послушанието към Моята висша воля и спазването на Моя закон Аз ще се проявя в делата на истинските ученици на Моята Божественост.

66. Нека не ви тревожи, че се появяват и лъжепророци, лъжепастири, лъже„работници“, че богохулните им устни говорят на народа и твърдят, че Моето Слово и Моят Вселенски Лъч ще продължат да остават като наставление сред народа.

67. Аз ще разкрия кой е измамник, кой не спазва закона според Моята воля, кой е този, който изразява само своята собствена воля, и ще разкрия делото, което той е извършил, и закона, който е създал, и те ще бъдат отхвърлени и прогонени.

68. Защото Аз ще задържа божествената благодат и сила, и изкушението ще ги улови в мрежите си, и затова всеки, който ги потърси , няма да почувства в душата си благодатта на Светия Ми Дух. (363, 52-56)

69. Без да разгласявате, че сте Мои апостоли, трябва да бъдете такива. Дори и да сте Учители, трябва да казвате, че сте ученици.

70. Не трябва да носите одежди, които ви отличават от другите, не трябва да носите книги в ръцете си, не трябва да строите събрания.

71. Нито трябва да имате на земята център или основа на Моето дело, нито някой да стои над хората, заменяйки Ме.

72. Водачите, които сте имали досега, са последните. Молитвата, духовността и практикуването на Моето учение трябва да водят множествата хора по пътя на Светлината. (246, 30-31)

73. Справедливо ли е – питам Аз учениците Си – да представяте пред човечеството едно съвършено дело като това, което Аз ви разкрих, така че то да бъде оценено като заблуда или да бъде разглеждано като още едно от ученията и теориите, които са възникнали в тези времена като плод на господстващото духовно объркване?

74. Би ли било правилно, ако вие, които Аз толкова много обичах и обучавах с Моето слово, за да бъде вашето свидетелство чисто, да попаднете в ръцете на земното правосъдие като жертви на вашите заблуждения или да бъдете преследвани и разпръснати, защото вашите ближни ви смятат за вредни?

75. Мислите ли, че Моето учение — ако се следва правилно — би могло да предизвика такива събития? Не, ученици.

76. Позволете Ми да ви говоря по този начин, защото Аз знам защо

го правя. Утре, когато вече не ви говоря в тази форма, ще разберете защо съм ви говорил така и ще кажете: „Учителят знаеше точно от колко слабости ще страдаме. Нищо не убягва от неговата мъдрост.“ (252, 26-27)

77. Аз ви подготвям за времето, когато вече няма да чувате Моето слово, защото тогава хората ще ви наричат народ без Бог, народ без храм, защото няма да имате величествени църковни сгради, за да Ме почитате, нито ще извършвате тържествени богослужения, нито ще Ме търсите в образи.

78. Но Аз ще ви оставя като завещание една книга, която ще бъде вашата защита в изпитанията и пътят, по който трябва да насочите стъпките си. Тези думи, които днес чувате чрез гласоносеца, утре ще изтекат от писанията, за да се освежите отново с тях и да бъдат чути от множествата хора, които ще дойдат по това време. (129, 24)

79. В момента завещавам на човечеството нова книга, ново завещание; Моето Слово на „Третото време“, божественият глас, който се обърна към човека при разпечатването на Шестото печат.

80. Не е необходимо вашите имена или вашите дела да останат в историята. В тази книга Моето Слово ще бъде като звучен и ясен глас, който вечно говори на човешкото сърце, и Моят народ ще остави на бъдещите поколения следите от стъпките си по този път на духовност. (102, 28-29)

81. Местата за събрания, в които се е проявило Моето Слово, са се умножили, като всяко от тях е като училище на истинското знание, където се събират хората, които съставляват Моите ученици, и пристигат с нетърпение, за да научат новия урок.

82. Ако всяка от тези общности свидетелстваше за всички блага, които е получила от Моята милост, свидетелстването за тези чудеса нямаше да има край. И ако трябваше да съберете в една книга всичко, което Аз съм говорил чрез всичките Си гласове, от първото до последното Си слово, това би било дело, което не бихте могли да извършите.

83. Но Аз ще изпратя на човечеството чрез Моя народ книга, в която е съдържана същността на Моето слово и свидетелството за делата, които Аз извърших сред вас. Не се страхувайте да поемете тази задача, защото Аз ще ви вдъхновя, за да бъдат записани в тази книга онези наставления, които са незаменими. (152, 39–41)

84. Същността на това Слово никога не се е променила от началото на неговото провъзгласяване, когато Аз ви говорех чрез Дамиана Овиедо. Смисълът на Моето учение е бил същият.

85. Но къде е същността на онези думи? Какво се случи с тях? Скрити са писанията на онези божествени послания, които бяха първите в това време, когато Моето Слово се разпространяваше толкова изобилно сред вас.

86. Необходимо е тези учения да излязат на светло, за да можете утре да свидетелствате как е било началото на това откровение. Така ще узнаете датата на първото ми учение, неговото съдържание и това на последното, което ви носи 1950 година — определената година, с която трябва да приключи този период на откровения. (127, 14-15)

87. Необходимо е да говорите с онези, които крият Моето Слово и които изопачават Моите учения. Говорете им с пълна яснота, Аз ще ви подкрепя, за да отстоявате своята позиция пред тях. Защото именно хората са причината утре Моето дело да бъде критикувано и Моят закон да бъде изопачаван, защото са добавили към Моето дело нещо, което не принадлежи към него. (340, 39)

88. Аз ви донесох това слово и ви го дадох да чуете на вашия език, но ви възлагам задачата по-късно да го преведете на други езици, за да стане известно на всички.

89. По този начин ще започнете да градите истинската „Кула на Израел“ — тази, която духовно обединява всички народи в едно, която обединява всички хора в онова божествено, неизменно и вечно закон, за което сте чули в света от устата на Исус, когато ви каза: „Обичайте се един друг!“ (34, 59-60)

Духовният Израил и еврейският народ

90. „Израил“ нарекох народа, който в момента събирам около новото Си откровение, защото никой не знае по-добре от Мен какъв дух обитава във всеки от призваните в това „Трето време“.

91. „Израил“ има духовно значение и Аз ви давам това име, за да сте наясно, че сте част от Божия народ. Защото „Израил“ не представлява народ на земята, а свят от духове.

92. Това име ще стане отново известно на земята, но свободно от заблуди, в истинския си смисъл, който е духовен.

93. Трябва да познавате произхода и значението на това име; вашата вяра, че сте деца на този народ, трябва да бъде абсолютна, и трябва да имате пълно познание за това от кого и защо сте получили това наименование, за да можете да устоите на атаките, които утре ще ви бъдат нанесени от онези, които придават друго значение на името „Израел“. (274, 47 50)

94. Искам от вас послушание, искам да бъдете народ, укрепен чрез вярата и духовността си; защото както Аз позволих на поколенията, произлезли от Яков,

да се размножат – въпреки големите беди, които сполетяха този народ –, така ще направя и вие, които носите в себе си това семе в духа, да устоите в борбите си, за да може вашият народ отново да се размножи като звездите на небето и като пясъка на морето.

95. Аз ви дадох да разберете, че духовно вие сте част от този народ Израил, за да имате по-пълно познание за вашето предназначение. Но в същото време ви препоръчах да не обявявате публично пророчествата за това, докато човечеството не ги открие само.

96. Защото, тъй като на Земята все още съществува израилският народ, евреинът по плът, той ще ви отрече това име и няма да ви го признае, макар че това не е основателна причина за спор.

97. Те все още не знаят нищо за вас, а вие, от друга страна, знаете много за тях. Аз ви разкрих, че този народ, който блуждае по земята и е без мир в духа, стъпка по стъпка и без да го знае, се приближава към Разпънатия, когото ще признае за свой Господ и от когото ще моли за прошка заради своята толкова голяма неблагодарност и закоравяло сърце пред лицето на Неговата любов.

98. Тялото Ми беше свалено от кръста, но за онези, които Ме отричаха векове наред, Аз оставам прикован на него и продължавам да чакам момента на тяхното пробуждане и покаяние, за да им дам всичко онова, което им предложих, а те не пожелаха да приемат. (86, 11-13)

99. Не бъдете в това време като еврейския народ от „Второто време“, който — защото беше обвързан с традициите, консервативен и фанатичен — не можа да яде небесния хляб, който Месията му донесе, когото беше очаквал в продължение на много векове. Когато дойде часът, той не можа да Го разпознае, защото неговата материализация му попречи да види светлината на истината. (255, 19)

100. От далечни земи и народи ще видите да пристигат вашите братя, жадуващи за освобождение на духа си. От онова древно Палестина те също ще дойдат на тълпи, както тогава, когато израилските племена прекосяваха пустинята.

101. Дълго и мъчително е било неговото пътуване, откакто изгони от лоното си Този, Който му предложи Своето царство като ново наследство. Но вече се приближава към оазиса, където ще си почине и ще размишлява върху Моето слово, за да продължи след това, укрепен в познанието на Моя закон, по пътя, който му показва неговото толкова дълго забравено развитие.

102. Тогава ще чуете мнозина да казват, че вашата нация е новата Земя на обещанието, Новият Ерусалим. Вие обаче ще им кажете, че тази Обетована земя се намира отвъд този свят и че за да се стигне до нея, трябва да се направи това в духа, след като се пресече голямата пустиня на изпитанията на това време. Също така ще им кажете, че тази нация е само оазис посред пустинята.

103. Но ти трябва да разбереш, народе, че оазисът трябва да дава сянка на изтощените пътници и освен това да предлага кристално чистата си и свежа вода на изсъхналите от жажда устни на онези, които търсят убежище в него.

104. Каква е тази сянка и тази вода, за които ви говоря? Моето учение, народе, моето божествено наставление в дейността на любовта. И в кого съм вложил това богатство от благодат и благословения? В теб, народе, за да освободиш сърцето си все повече от всякакъв егоизъм и да можеш да го покажеш като чисто огледало във всяко свое дело.

105. Не би ли се изпълнил духът и сърцето ви с наслада, ако чрез вашата любов успеете да обърнете към Троично-Марианското духовно учение онзи народ, който е толкова привързан към традициите си и е застинал духовно? Няма ли да има радост сред вас, ако „Старият Израил“ се обърне към „Новия Израил“ чрез посредничеството на , тоест, ако първият получи благодат чрез втория?

106. Досега нищо не е убедило еврейския народ, че трябва да се откъсне от старите предания, за да постигне своето морално и духовно извисяване. Това е народът, който вярва, че изпълнява законите на Йехова и Мойсей, но в действителност все още се покланя на своето Златно теле.

107. Наближава времето, когато този заблуден и разпръснат по света народ ще престане да гледа към земята и ще вдигне очи към небето, търсейки Този, който от самото начало му е бил обещан като Спасител, но когото той е разпознал погрешно и е убил, защото го е смятал за лош и не е намерил нищо добро в Него. (35, 55, 58)

108. Не приемайте факта, че Аз съм избрал един народ на земята сред останалите, като привилегия: Аз обичам всичките Си деца и народите, които те са съставили, еднакво.

109. Всеки народ носи със себе си мисия на Земята, а предназначението, което „Израел“ е донесъл, е да бъде сред хората Божият пророк, фарът на вярата и пътят към съвършенството.

110. Моите пророчества и откровения, които ви дадох от най-ранните времена, не бяха

правилно тълкувани, защото още не беше дошъл часът, в който човечеството би ги разбрало.
111. Преди „Израел“ беше народ на Земята; днес това са хора, разпръснати по целия свят; утре Божият народ ще се състои от всички души, които заедно с Отца си в пълна хармония ще образуват Божественото семейство. (221, 27-30)

Ученичество и духовност

112. Научете се да се обичате, да благославяте, да прощавате, да бъдете нежни и любящи, добри и благородни, и разберете, че ако не правите това, делата на Христос, вашия Учител, няма да се отразят ни най-малко във вашия живот.
113. Аз говоря на всички и призовавам всички вас да отстраните грешките, които са ви спирали в развитието ви през толкова много векове. (21, 22-23)
114. Не забравяйте, че вашият произход е в Моята любов. Днес сърцето ви е закоравено от егоизъм, но когато отново стане отворено за всяко духовно вдъхновение, то ще изпитва любов към ближните си и ще съчувства на чуждата болка, сякаш е собствена. Тогава ще бъдете способни да изпълните заповедта, която ви казва: „Обичайте се един друг.“ (80, 15)
115. Този свят е подходящото поле за работа. В него има болка, болести, грях във всичките му форми, пороци, раздори, заблудена младеж, старост без достойнство, наука, злоупотребявана за зло, омраза, война и лъжа.
116. Това са полетата, на които трябва да работите и да сеете. Но ако тази борба, която ви очаква сред хората, ви се струва гигантска – наистина, казвам ви, макар и голяма, тя не може да се сравни с тази, която трябва да започнете със себе си: борбата на душата, разума и духа срещу страстите на плътта, нейното самолюбие, нейния егоизъм, нейната материализация. Но докато не сте победили себе си – как можете да говорите искрено за любов, за послушание, за смирение и за духовност към вашите ближни? (73, 18 19)
117. Добродетелта е била презирана и считана за нещо вредно или безполезно. Сега е дошло времето, в което трябва да разберете, че само добродетелта ще ви донесе спасение, ще ви даде усещане за мир и ще ви изпълни с удовлетворение. Но добродетелта все още трябва да претърпи много препятствия и изпитания, преди да може да намери място във всички сърца.
118. Войниците, които я защитават, трябва да се борят с голямо усилие и голяма вяра. Къде са тези войници на доброто, на активната любов към ближния и на мира? Смятате ли, че сте вие?

119. Проверете се вътрешно и ми отговорете, че не сте. Затова ви казвам, че всички вие с добра воля можете да принадлежите към тези войници. Защо, според вас, съм дошъл при вас? (64, 16)

120. Обичайте, говорете, когато трябва — мълчете, когато е уместно, не казвайте на никого, че сте Моите избрани. Избягвайте ласкателството и не разгласявайте добрите дела, които вършите. Действайте в тишина и свидетелствайте с делата си на любовта за истината на Моето учение.

121. Да обичате е вашето предназначение. Обичайте, защото така ще измиете своите грехове, както от настоящия си живот, така и от предишни животи. (113, 58-59)

122. Отхвърлете ласкателството, защото то е оръжие, което ще унищожи вашите благородни чувства. То е меч, който може да убие вярата, която Аз запалих във вашите сърца.

123. Как можете да позволите на хората да разрушат олтара, който притежавате в най-дълбоката част на вашето същество? (106, 47-48)

124. Не бъркайте смирението с оскъдността на облеклото. Не вярвайте също, че е смирен този, който носи в себе си чувство за малоценност и поради това е принуден да служи на другите и да се кланя пред тях. Казвам ви, истинската смиреност е в този, който макар и да може да прецени, че е някой, и да знае, че притежава някои познания, е готов да се наведе към другите и изпитва радост да сподели с тях това, което има.

125. Колко благодарно чувство изпитвате, когато усетите, че човек, уважаван сред хората, проявява към вас привързаност, разбиране, скромност. Същото чувство можете да предадете на онези, които са под вас или се чувстват така.

126. Научете се да се навеждате, научете се да подавате ръка, без да се чувствате превъзхождащи, научете се да бъдете съпричастни. Казвам ви, че в тези случаи щастлив е не само този, който получава доказателството за привързаност, подкрепата или утехата, но и този, който ги дава, защото той знае, че над него има Някой, който му е дал доказателства за любов и смирение, и този е неговият Бог и Господ. (101, 60, 62)

127. Живейте чисто, смирено, просто. Изпълнявайте всичко, което е справедливо в човешката сфера, както и всичко, което засяга вашата душа. Премахнете от живота си излишното, изкуственото, вредното и вместо това се наслаждавайте на всичко добро, което се намира във вашето съществуване. (131, 51)

128. Не виждайте в никого враг, виждайте във всички хора ваши братя и сестри, това е вашата задача. Ако останете постоянни в

това до края, на Земята ще победят справедливостта и любовта, и това ще ви даде мира и сигурността, които толкова силно желаете. (123, 65)

129. Дайте свобода на сърцето си, за да започне то да съчувства на болката на другите. Не го оставяйте да бъде заето и да се стреми да чувства само това, което засяга вас самите. Не бъдете повече безразлични към изпитанията, през които преминава човечеството.

130. Кога вашата любов ще стане толкова голяма, че да може да обхване много събратя, за да ги обичате така, както обичате онези, които носят вашата кръв в себе си и са плът от вашата плът?

131. Ако знаехте, че сте повече по душа, отколкото по тяло, мнозина не биха повярвали. Но Аз ви казвам: със сигурност сте братя и сестри повече по душа, отколкото по вашата телесна обвивка, защото душата принадлежи на вечността, докато тялото е преходно.

132. Замислете се, прочее, върху факта, че семействата тук, на земята, днес се създават, а утре се разпадат, докато духовното семейство съществува завинаги. (290, 39-41)

133. Мислите ли вие, които чувате тези думи, че Аз бих могъл да посея в сърцата ви отвращение или злоба към онези ваши събратя, които изповядват други вероизповедания? Никога, ученици, вие сте тези, които трябва да започнете да давате пример за братство и хармония, като гледате и обичате всички с същата привързаност, с която гледате онези, които споделят вашия начин на мислене. (297, 49)

134. Знам, че колкото по-голямо е вашето познание, толкова по-голяма ще бъде вашата любов към Мен. Когато ви казвам: „Обичайте Ме“ – знаете ли какво искам да ви кажа с това? Обичайте истината, обичайте доброто, обичайте светлината, обичайте се един друг, обичайте истинския живот. (297, 57-58)

135. Знайте, ученици, че целта на вашата борба е онова състояние на душата, което вече не може да бъде засегнато от болка, и тази цел се постига чрез заслуги, борби, изпитания, жертви и отречения.

136. Обърнете внимание на онези случаи на търпение, вяра, смирение и покорство, които понякога откривате у някои от вашите събратя. Това са души, изпратени от Мен, за да дадат пример за добродетел сред човечеството. На пръв поглед съдбата на тези създания е тъжна, но въпреки това те знаят във вярата си, че са дошли, за да изпълнят мисия.

137. В историята си сте получили велики примери на Моите посланици и ученици — имена, които ви са познати; но затова не пренебрегвайте малките образци,

които срещате по пътя на живота си. (298, 30-32)

138. Не мислете, че само в лоното на израилтянския народ е имало пророци, пионери и светли духове. Аз изпратих някои от тях и при други народи, но хората ги смятаха за богове, а не за пратеници, и създадоха от ученията им религии и култове. (135, 15)

139. Винаги първо вижте „гредата“, която имате в окото си, ученици, за да имате правото да разглеждате „тресчицата“, която има вашият брат.

140. С това искам да ви кажа, че не трябва да използвате Моето учение, за да осъждате поведението на вашите събратя в рамките на техните различни вероизповедания.

141. Истина ви казвам, по всички тези пътища има сърца, които Ме търсят чрез благороден и изпълнен с жертви живот.

142. Въпреки това ученикът Ме пита отново и отново защо допускам тази разнородност на светогледите, които понякога си противоречат, създават различия и предизвикват вражди между хората.

143. За това Учителят ви казва: Това е било допуснато, защото няма две души, които да имат точно същото разбиране, същата светлина, същата вяра, и защото освен това ви е била дадена свобода на волята, за да изберете своя път. Вие никога не сте били принуждавани да вървите по пътя на Закона, а сте били поканени да го направите, като по този начин сте запазили свободата си да придобиете истински заслуги в стремежа си към истината. (297, 23-24)

144. Искам да се научите да не бъдете лекомислени в преценките си, нито да се оставяте да бъдете определяни прибързано от първото впечатление.

145. Давам ви този съвет, за да може, когато тълкувате Моето Слово, а също и когато трябва да съдите учения, религии, философии, култове, духовни откровения или науки, да осъзнавате, че това, което знаете, не е всичко, което съществува, и че истината, която познавате, е само минимална част от абсолютната истина, която се разкрива тук по един начин, но която може да се разкрие и по много други, непознати за вас начини. (266, 33)

146. Уважавайте религиозните убеждения на вашите ближни и когато влизате в техните църкви, откривайте главите си в искрено благоговение, тъй като знаете, че Аз съм присъстващ на всяка богослужебна служба.

147. Не се отричете от света, за да Ме следвате, и не се отделяйте от Мен под претекст, че имате задължения в света. Научете се да слеете двата закона в един. (51, 53)

148. Не благославям ли цялото човечество, без да давам предимство на никого? От този „мантия“ на благословението са обгърнати както добрите и кротките, така и горделивите и престъпниците. Защо не Ме вземате за пример? Чувствате ли отвращение към действията на другите?

149. Не забравяйте, че сте част от човечеството, че трябва да го обичате и да му прощавате, но не и да го отхвърляте, защото това би било все едно да изпитвате отвращение към самите себе си. Всичко, което виждате в ближните си, притежавате и вие в по-голяма или по-малка степен.

150. Затова искам да се научите да проучвате вътрешността си, за да опознаете душевното и моралното си лице. Така ще разберете как да съдите себе си и ще имате правото да погледнете и към другите.

151. Не търсете недостатъци у ближните си; достатъчни са тези, които имате. (286, 41-42)

152. Вярвате ли, че изпълнявате Моята заповед да се обичате един друг, когато ограничавате любовта си егоистично към вашето семейство? Вярват ли религиозните общности, че изпълняват тази най-висша заповед, когато признават само своите вярващи и отхвърлят онези, които принадлежат към друга конфесия?

153. Големите народи на света, които се хвалят с цивилизация и прогрес — могат ли те да твърдят, че са постигнали духовен прогрес и са следвали тази заповед на Исус, когато цялото им усилие се състои в подготовка за братоубийствена война?

154. О, хора, вие никога не сте знаели да цените стойността на Моето слово, нито сте искали да седнете на трапезата на Господа, защото тя ви се е струвала твърде скромна! Въпреки това Моята трапеза продължава да ви очаква с хляба и виното на живота за вашата душа. (98, 50-51)

155. Не разглеждайте Моето дело като бреме и не казвайте, че изпълнението на прекрасната задача да обичате Отца и ближните си е тежко за душата ви. Това, което наистина е тежко, е кръстът на собствените и чуждите злини, заради които трябва да плачете, да кървите и дори да умирате. Неблагодарността, неразбирането, егоизмът и клеветите ще тежат върху вас като бреме, ако им дадете приют.

156. На непокорния човек изпълнението на Моя закон може да изглежда сурово и тежко, защото той е съвършен и не благоприятства нито злото, нито лъжата. За послушния обаче законът е негова защита, негова опора и негово спасение. (6, 16-17)

157. Казвам ви също: хората трябва да вярват в хората, трябва

да имат вяра и доверие един към друг, защото трябва да стигнете до убеждението, че всички на Земята се нуждаете един от друг.

158. Не мислете, че Ми е угодно, когато казвате, че вярвате в Мен, а Аз знам, че се съмнявате в целия свят. Защото това, което очаквам от вас, е да Ме обичате чрез любовта, която проявявате към ближните си, и да прощавате на онези, които ви обиждат; да помагате с любов на най-бедните, най-малките или най-слабите, да обичате безразборно събратята си и да проявявате най-голяма безкористност и искреност във всичките си дела.

159. Учете се от Мен, защото Аз никога не съм се съмнявал във вас, вярвам във вашето спасение и се надявам, че ще се съберете с сили, за да постигнете истинския живот. (167, 5-7)

160. Обичайте вашия Отец, проявявайте милосърдие към ближните си, отделете се от всичко, което е вредно за вашия човешки живот или за вашата душа. Това ви учи Моето учение. Къде виждате тук трудностите и невъзможностите?

161. Не, възлюбен народ, не е невъзможно да следвате Моето слово: не това е трудно, а вашето усъвършенстване, обновяване и одухотворяване, защото ви липсват великодушни чувства и високи стремежи. Но тъй като знам, че всичките ви съмнения, невежество и нерешителност трябва да изчезнат, Аз ще продължа да ви уча, защото за Мен няма нищо невъзможно. Аз мога да превърна камъните в хляб на вечния живот и да извирам кристално чиста вода от скалите. (149, 63-64)

162. Напомням ви за Закона — онзи, който не може да бъде изтрит от ума ви, нито забравен от сърцето ви, нито поставян под съмнение, защото е бил продиктуван от мъдрата интелигентност, от вселенската интелигентност, за да може всеки човек да притежава в себе си светлината, която го води по пътя към Бога.

163. Необходимо е да имате дълбоко познание за Закона, за да се основават всички действия в живота на истината и справедливостта. Без познание за Закона неизбежно ще допуснете много грешки. Но Аз ви питам: Никога ли духът ви не ви е довел до светлината на познанието? Истина ви казвам, духът никога не е бил бездеен или безразличен. Сърцето ви е, а също и умът ви, които отхвърлят вътрешната светлина, очаровани от блясъка на външната светлина, тоест от знанието на света. (306, 13-14)

164. Днес, когато давам подробно обяснение на моето учение, трябва да ви помогна да разберете, че всичко, което правите извън законите, които управляват душата или тялото, вреди и на двете.

165. Съвестта, интуицията и познанието са водачите, които ще ви покажат сигурния път и ще ви предпазят от падания. Тези светлини принадлежат на духа, но е необходимо да ги накарате да засияят. Когато тази яснота се появи във всеки от вас, ще възкликнете: „Отче, Твоето семе на изкупление поникна в моето същество и Твоето слово най-накрая разцъфна в моя живот.“ (256, 37-38)

166. Аз дойдох, за да дам величие на вашата душа — величие, основано на изпълнението на Моя закон, който е Моята любов. Но вие трябва да се окажете достойни за това величие, като изпълните своята мисия в следването на своя Учител. (343, 29)

167. Винаги ще ви казвам: възползвайте се от удоволствията, които вашият свят може да ви предостави, но се наслаждавайте на тях в рамките на Моя закон и ще бъдете съвършени.

168. Вие чувате отново и отново упрека на съвестта, и то защото не сте привели тялото и душата си в хармония чрез Закона, който Аз съм ви дал.

169. Често продължавате да грешите, защото вярвате, че няма да ви бъде простено. Това е погрешно мнение, защото сърцето Ми е врата, която винаги е отворена за този, който се кае.

170. Няма ли вече надежда във вас, която да ви окуражава да се надявате на по-добро бъдеще? Не се оставяйте да ви обземат меланхолията и отчаянието. Помислете за Моята любов, която винаги е с вас. Потърсете при Мен отговора на вашите съмнения и скоро ще се почувствате просветени от ново откровение. Светлината на вярата и надеждата ще засияе дълбоко във вашата душа. Тогава ще бъдете защитници на слабите. (155, 50-53)

171. Живейте винаги духовно бдителни, за да можете от сърце да простите на онези, които са ви наранили. Помислете предварително, че който наранява ближния си, прави това само защото му липсва духовно светлина; но Аз ви казвам, че прощението е единственото, което може да донесе светлина в тези сърца. Омразата или отмъщението увеличават мрака и привличат страданието. (99, 53)

172. Вашата съвест, която изисква и очаква от вас съвършени дела, няма да ви остави на мира, докато не простите искрено на ближните си.

173. Защо да мразите онези, които ви обиждат, ако те са само стъпала, за да стигнете до Мен? Когато прощавате, ще придобивате заслуги, и когато сте в Царството небесно, ще разпознаете на земята онези , които са ви помагали във вашето духовно извисяване. Тогава ще помолите Отца, за да намерят и те

средствата да се спасят и да дойдат при своя Господ, и вашата застъпничество ще им донесе тази благодат. (44, 44-45)

174. Не се отвръщайте от онези, които в отчаянието си хулят Мен или вас. Аз ви давам за тях капка от Моя балсам.

175. Бъдете готови да простите на всеки, който ви нарани в най-скъпото ви. Истина ви казвам, всеки път, когато при едно от тези изпитания простите искрено и истински, това ще бъде още една стъпка, която ще постигнете по пътя на духовното си развитие.

176. Ще изпитвате ли тогава омраза и ще откажете ли прошка на онези, които ви помагат да се приближите към Мен? Ще се лишите ли от духовната наслада да Ме вземете за пример и ще допуснете ли насилието да помрачи ума ви, за да отвърнете на всеки удар?

177. Истина ви казвам, това човечество все още не познава силата на прощението и чудесата, които то сътворява. Щом повярва в Моето слово, то ще се убеди в тази истина. (111, 64-67)

178. Възлюбен народ: обединете се с братята си, за да може, когато сте в диалог с Мен, чрез любовта, която Аз ви вдъхнах, да прощавате дори най-тежките обиди. Защо да не простите на този, който не знае какво прави? Той не знае, защото не осъзнава, че сам си причинява това зло. (359, 25)

179. Прощавайте толкова често, колкото и да ви обиждат. Не обръщайте внимание дори на броя на случаите, в които трябва да прощавате. Вашето предназначение е толкова високо, че не трябва да се заплитате в тези капани по пътя; защото по-нататък ви очакват много големи задачи.

180. Душата ви трябва винаги да бъде готова за любов, за разбиране и за добро, за да се издигнете към по-висши нива.

181. Както в минали времена много от вашите братя и сестри с делата си са написали красиви страници във Вечната книга на Духа, така и вие, следвайки техния пример, трябва да продължите тази история, като пример и за радост на новите поколения, които ще дойдат на Земята. (322, 52)

182. Поддържайте мира, обичайте го и го разпространявайте навсякъде, защото колко много се нуждае от него човечеството!

183. Не се разстройвайте от променливите съдби на живота, за да останете винаги силни и готови да дадете това, което притежавате.

184. Този мир, който е наследство на всяка душа, в това време е изчезнал и е отстъпил място на войната, измъчвайки народи, разрушавайки институции и унищожавайки души.

185. Причината за това е, че злото е завладяло човешкото сърце. Омразата, безмерната амбиция, необузданата алчност се разпространяват и причиняват вреда. Но колко кратко ще бъде още тяхното господство.

186. За ваша радост и успокоение ви съобщавам, че вашето освобождение вече е близо, че много хора се застъпват за тази цел, които копнеят да дишат в атмосфера на братство, чистота и здраве. (335, 18)

187. Трябва да проявявате активна любов към ближния по целия си жизнен път; това е вашата задача. Вие притежавате много дарби, за да оказвате безкористна помощ по различни начини. Ако знаете как да се подготвите, ще постигнете това, което наричате невъзможно.

188. Делото на любовта, което извършвате с една монета – макар и то да е дело на любовта – все пак ще бъде по-нисшето.

189. Трябва да внесете любов, прошка и мир в сърцата на вашите ближни.

190. Не искам повече фарисеи и лицемери, защитени от Моя закон. Искам ученици, които чувстват болката на своите ближни. На всички, които се изправят с покаяние, Аз ще простя, без значение към коя секта или църква се изповядват, и ще им покажа истинския път съвсем ясно. (10, 104-107)

191. Слушайте Ме: бъдете смирени на земята и сейте добро на нея, за да пожънете плодовете му на небето. Ако не ви харесва да имате свидетели, когато вършите зло — защо ви е приятно да имате такива, когато вършите добри дела? С какво можете да се похвалите, след като сте изпълнили само дълга си?

192. Разберете, че похвалите вредят на душата ви, тъй като все още сте толкова неопитни и човешки.

193. Защо веднага след като сте извършили добро дело, очаквате вашият Отец да ви даде награда за това? Който мисли така, не действа безкористно, и затова неговата благотворителност е фалшива, а любовта му е далеч от това да бъде истинска.

194. Нека светът види, че вършите добри дела, но не с намерението да получите почести, а само за да дадете добри примери и поуки и да свидетелствате за Моята истина. (139, 56-58)

195. Когато душата ви се озове в „Духовната долина“, за да даде отчет за престоя си и делата си на земята, това, за което най-много ще ви питам, ще бъде всичко, за което сте молили и което сте направили в полза на ближните си. Тогава ще си спомните думите Ми от този ден. (36, 17)

196. В „Второто време“ човечеството Ми даде дървен кръст, на който хората Ме осъдиха

на мъченичество. Но в душата Си носех друг, по-тежък и по-кървав кръст: този на вашите несъвършенства и на вашата неблагодарност.

197. Бихте ли били способни да носите на раменете си кръст на любовта и саможертвата за ближните си и така да стигнете до Моето присъствие? Вижте, затова Аз ви изпратих на земята; затова вашето завръщане ще стане, когато застанете пред Мен с изпълнена мисия. Този кръст ще бъде ключът, който ще ви отвори вратите на обещаното царство. (67, 17-18)

198. Аз не изисквам от вас да оставите всичко зад себе си, както изисквах от онези, които Ме следваха във „Второто време“. Сред тях някои напуснаха родителите си, други – съпругите си; те напуснаха домовете си, брегoвете си, рибарските си лодки и мрежите си – всичко това оставиха зад себе си, за да следват Исус. Също така Аз не ви казвам, че е необходимо да пролеете кръвта си в това време. (80, 13)

199. Разберете, че трябва да се промените духовно и физически, че много от вашите обичаи и традиции — наследство от вашите предци — трябва да изчезнат от живота ви, за да направят място за духовното преобразуване. (63, 15)

200. В момента не всички разбирате какво означава „духовност”, нито разбирате защо ви призовавам да постигнете това вътрешно извисяване. Можете ли да бъдете послушни и да се подчинявате на заповедите Ми, ако дори не ви е ясно какво ви призовавам да направите?

201. Но някои разбират идеала, който Учителят вдъхновява в учениците си, и те ще се побързат да следват неговите указания. (261, 38)

202. Ако наистина имате желание да станете майстори в духовността, трябва да бъдете упорити, търпеливи, жадни за знания и внимателни, защото тогава ще имате възможност постепенно да пожънете плода на вашите дела по пътя си, чрез което ще натрупате опит, който е светлина, който е познание за истинския живот. (172, 9)

203. Аз ви нося нов урок, чрез който ще научите да живеете духовно на Земята, което е истинският живот, предназначен за човека от Бога.

204. Вече ви казах, че „духовност“ не означава лицемерие, нито религиозен фанатизъм, нито свръхестествени практики. Духовността означава хармония на душата с тялото, спазване на божествените и човешките закони, простота и чистота в живота, абсолютна и дълбока вяра в Отца, доверие и радост от това да служиш на Бога в ближния, идеали за

усъвършенстване на морала и душата. (279, 65-66)

205. Вие се питате какво значение имат „седемте стъпала на небесната стълба“, и вашият Учител ви казва категорично: Числото седем означава духовност, това е духовността, която Аз искам да видя в избрания Си народ Израил.

206. Трябва да дойдете при Мен с всичките си добродетели и развити способности. На седмото стъпало или етап от вашето развитие ще стигнете при Мен на и ще видите, че небето отваря портите си, за да ви приеме. (340, 6)

207. Разберете първо, че докато хората не достигнат пълно духовност, те ще се нуждаят от материални църкви и ще поставят пред очите си скулптури или изображения, които да им направят Моето присъствие осезаемо.

208. Степента на духовност или материализъм на хората можете да прецените по начина на тяхното религиозно поклонение. Материалистът Ме търси в земните неща и когато не Ме вижда според желанията си, Ме изобразява по някакъв начин, за да има усещането, че Ме има пред себе си.

209. Който Ме разбира като Дух, Ме усеща в себе си, извън себе си и във всичко, което го заобикаля, защото е станал Моят собствен храм. (125, 49-51)

210. Принасяйте Ми духовно поклонение и не бъдете като онези, които издигат църкви и олтари, покрити със злато и скъпоценни камъни, като онези, които предприемат дълги поклонения, измъчват се със сурови и жестоки бичувания, хвърлят се на колене сред устни молитви и молитвени литании, а все пак не са способни да Ми предадат сърцето си. Аз ви предупредих чрез съвестта и затова ви казвам: Който говори и разказва за това, което е направил, и го разгласява, няма никаква заслуга пред Небесния Отец. (115, 9)

211. За да изпълните Моя закон, трябва да се молите, да издигате душата си винаги към вашия Отец.

212. Видях, че за да се молите, предпочитате да търсите уединение и тишина, и правилно постъпвате, когато чрез молитвата търсите вдъхновение или когато искате да Ми благодарите. Но също така ви казвам, че трябва да се молите, в каквото и положение да се намирате, за да знаете как да призовете Моята помощ в най-тежките моменти от живота си, без да губите спокойствието, самообладанието, вярата в Моето присъствие и доверието в себе си. (40, 34-35)

213. Разкажете Ми в тишина за вашите страдания, поверете Ми вашите копнежи. Въпреки че Аз знам всичко, искам постепенно да се научите да формулирате

собствената си молитва, докато сте готови да осъществите съвършения диалог на вашия дух с Отца. (110, 31)

214. Вие осъзнахте въздействието, което има молитвата, и разбрахте неизмеримата сила, която й е присъща, когато я издигате – както за да отблъснете душевна беда, така и за да помолите за разрешаване на материална беда.

215. Помнете, че често е било достатъчно да изречете думата „Отец“, за да разтърсите цялото си същество и да дадете на сърцето си усещането, че е преизпълнено с утехата, която дарява Неговата любов.

216. Знайте, че винаги, когато сърцето ви Ме нарича с искреност, и Моят Дух трепери от радост.

217. Когато Ме наричате „Отец“, когато това име извира от дълбините на сърцето ви, гласът ви се чува в небесата и вие разкривате някаква тайна на Божествената Мъдрост. (166, 49-51)

218. Необходимо е да се научите да молите, да чакате и да приемате, и никога да не забравяте да предавате това, което Аз ви давам, в което се състои най-голямата заслуга. Молете се за онези, които ден след ден умират във войната. На онези, които се молят с чисто сърце, Аз ще дам, още преди 1950 г., всеки, който е загинал във войната, да възкръсне духовно към Светлината. (84, 53)

219. Днес вие все още сте ученици и не винаги сте способни да разберете Моя урок. Но засега говорете на Бога със сърцето си, с мислите си, и Той ще ви отговори в дълбините на вашето същество. Неговото послание, което ще проговори във вашата душа, ще бъде ясен, мъдър, любящ глас, който постепенно ще откриете и към който по-късно ще свикнете. (205, 47)

220. Не се учудвайте, нито се възмущавайте, когато ви кажа, че целият блясък, силата и пищността на вашите религиозни общности трябва да изчезнат и че — когато това се случи — духовната трапеза вече ще бъде подредена, на която ще се нахранят множествата хора, гладни за любов и истина.

221. Много хора — когато чуят тези думи — ще оспорят, че са Мои. Но тогава Аз ще ги попитам защо се възмущават и какво всъщност защитават? Живота си? Аз го защитавам. Моя закон? Аз също бдя над него.

222. Не се страхувайте, защото никой няма да умре, защитавайки Моята кауза; само злото ще умре, защото доброто, истината и справедливостта ще траят вечно. (125, 54-56)

223. Смятате ли за невероятно, че този научен и материалистичен свят отново ще почувства склонност към духовност? Казвам

ви, че нищо не е невероятно, защото Моята сила е неограничена. Вътрешното възвисяване, вярата, светлината и доброто са за душата по-наложителна необходимост, отколкото за вашето тяло са яденето, пиенето и сънят.

224. Макар и даровете, способностите и качествата на духа да са дремнали дълго време, при Моя призив те ще се събудят и ще доведат до завръщането при хората на духовността с всичките ѝ чудеса и откровения, които ще бъдат по-велики от тези на миналите времена, защото сега вие сте в по-добра позиция да ги разберете. (159, 7-8)

Развитие

225. По същия начин, по който виждате как се развива тялото на човека, така се разгръща и душата в него. Но тялото достига граница в своето развитие, докато душата се нуждае от много тела и от вечността, за да достигне своето съвършенство. Това е причината за вашата реинкарнация.

226. Вие сте родени чисти, прости и непорочни като семе от бащиния и майчиния Създателски Дух на Бога. Но не се заблуждавайте, защото да бъдеш чист и прост не е същото като да бъдеш велик и съвършен.

227. Можете да го сравните с дете, което току-що е родено, и с опитен човек, който учи деца.

228. Това ще бъде вашата съдба през всички етапи на живота, веднага щом душата ви се развие. Но колко бавно напредва душата ви! (212, 57-60)

229. Учете се, размишлявайте задълбочено; защото някои са объркани от мисълта как е възможно – ако душата ви е частица от моята Божественост – тя да страда? И ако светлината на духа е искра от светлината на Светия Дух – как може тя временно да се види обгърната от мрак?

230. Разберете, че този път на развитие служи за придобиване на достатъчно заслуги пред Бога, чрез които можете да превърнете душата си от невежа и неразвита душа в велик светлинен дух отдясно на Отца. (231, 12)

231. Аз искам да бъдете добри, а освен това е Моето желание да станете съвършени. Защото макар и на пръв поглед да сте незначителни, вие сте по-велики от материалните неща и световете, защото имате вечен живот, вие сте искра от Моята светлина.

232. Вие сте духовни същества. Трябва да разберете какво е духът, за да можете да осъзнаете защо ви призовавам по пътя към съвършенството. (174, 60)

233. Вие сте подчинени на закона на развитието, това е причината за вашите прераждания. Само Моят Дух няма нужда да се развива: Аз съм неизменен.

234. От самото начало Аз ви показах стълбището, по което душите трябва да се изкачат, за да стигнат до Мен. Днес вие не знаете на кое ниво на съществуване се намирате; но когато се освободите от вашата обвивка, ще разберете степента на вашето развитие. Не спирайте, защото ще бъдете пречка за онези, които идват след вас.

235. Бъдете единодушни в духа, дори и да обитавате различни нива, и един ден ще се съберете на седмото ниво, най-високото, и ще се насладите на Моята любов. (8, 25-27)

236. Казах ви, че не сте дошли на Земята само веднъж, а че душата ви е приемала телесни обвивки толкова пъти, колкото е било необходимо за нейното развитие и усъвършенстване. Сега трябва да добавя, че зависи и от вас дали времето за достигане на целта ще бъде по-кратко или по-дълго, в зависимост от вашето желание. (97, 61)

237. Кой от вас може да докаже, че не е съществувал преди този живот? Кои от онези, които са абсолютно сигурни, че преживяват ново превъплъщение, могат да докажат, че сметката им с Отца е уредена и че все още имат заслуги в своя „актив“?

238. Никой не знае на какво ниво на съвършенство се намира. Затова се борете, обичайте и бъдете упорити до края. (46, 58-59)

239. За да мога да ви дам тези нови откровения, беше необходимо в периода между моето явяване пред човечеството като човек и моето пришествие в Духа в това време, вие да преминете през много прераждания на Земята, за да може вашият дух да знае как да отговори, когато ви поискам миналия урок и когато му дам нови откровения, той да може да ги разбере. (13, 52)

240. Колко пъти ще трябва да се върнете на Земята, за да имате тяло, чрез което с все по-голяма яснота да се разкрива посланието, което носите на света?

241. Нека душата ви, подобно на чучулига, преживее пролетта си в този живот и се наслади на нея, и нека тя намери по време на своето пътуване необходимия опит, за да се върне при Мен.

242. Докато богатите натрупват съкровища, които са твърде преходни, вие трябва да натрупвате опит, истинско знание. (142, 72)

243. В това време вие ще се борите срещу невежеството на едно човечество, което — макар и материализирано във всички области — е по-малко жестоко и по-високо развито благодарение на опита, който е придобило в миналите си инкарнации.

244. Ако днес познавате някого, който не разбира и не изразява поклонението си към Бога така, както го правят мнозинствата –

макар това да ви изненадва и да ви дразни – вече не викате, че трябва да бъде изгорен жив. (14, 21-22)

245. Страхувате ли се да говорите с ближните си за прераждането на душата? Не сте ли убедени в любящата справедливост, която то съдържа?

246. Сравнете тази форма на изкупление с тази на вечното наказание в непрестанния огън на ада — представа, която човечеството използва, за да сплаши душите на хората. Кажете Ми, коя от тези две форми ви внушава представата за божествена, съвършена и милостива справедливост.

247. Единият разкрива жестокост, безгранична омраза, отмъщение; другият съдържа само прошка, бащинска любов, надежда за постигане на вечен живот. Колко голямо е изкривяването, което са претърпели Моите учения вследствие на лоши тълкувания!

248. Аз ви подготвям за борбата, защото знам, че ще ви се противопоставят заради това, което ще проповядвате. Но ако смъртта изненада вашите събратя, които ви се противопоставят в този момент, и Аз ги попитам – ако умрат в грях – какво предпочитат: вечния огън, в който вярват, или възможността да се пречистят в нов живот – наистина, ви казвам, те биха предпочели второто решение, дори и да са го отхвърляли през живота си, заслепени от фанатизъм. (120, 15-17)

249. Достатъчно е да знаете – както ви казах в Моето Слово – че прераждането на душата е истина, и вече в сърцата ви се запалва светлина, и вие още повече се възхищавате на Моята любяща справедливост.

250. Сравнете теориите и различните тълкувания, които вероизповеданията са дали на тези учения, и изберете онова, което съдържа най-много справедливост и притежава най-много разум.

251. Но наистина, казвам ви, това е едно от откровенията, което най-много ще вълнува духа в това време, в което се пробужда вътрешното познание за тази велика истина. (63, 76)

252. Трябва да потвърдите, че прераждането на душата е една от великите истини, които човечеството трябва да познава и в които трябва да вярва.

253. Някои я предчувстват, приемат я и вярват в нея по интуиция, като нещо, което не можеше да липсва в Моята любяща справедливост към хората. Но ще има и много такива, които ще ви наричат богохулници и лъжци.

254. Не се тревожете, същото се случи и с моите апостоли, когато проповядваха възкресението от мъртвите, както ги беше научил Исус. Свещениците и съдиите ги

хвърлиха в затвора, защото проповядваха такива учения.

255. По-късно светът прие това откровение, макар че мога да ви уверя, че той не успя да схване цялото значение на това учение, така че е необходимо Аз да дойда в това време и да ви науча, че „възкресението на плътта“ може да се отнася само до прераждането на душата, тъй като тя е същността и основата на живота — това, което в действителност е вечно. За каква цел биха възкръснали мъртвите тела, след като те са били само преходни одежди на душата?

256. Плътта потъва в земята и се смесва с нея. Там тя се пречиства, преобразува и непрестанно възкръсва за нов живот, докато душата продължава да се развива нагоре, продължава да върви към съвършенството, и когато се върне на земята, за нея това е възкресение към човешкия живот, а също и за новата ѝ телесна обвивка това е възкресение във връзка с душата.

257. Но материалното не е от нетленна същност, а духовното – да, затова ви казвам отново, че вашата душа е тази, която търся, която обучавам и която искам да имам при Себе Си. (151, 56-58)

258. Душата ви влачи с мъка верига след себе си, създадена от животите, които Аз ви дадох като възможност за вашето усъвършенстване и които вие не използвахте. Всяко съществуване представлява едно звено от веригата. Но ако насочите живота си според Моите наставления, ако се придържате към Закона, вие вече няма да идвате в този свят, за да страдате.

259. Ако оставите времето да минава, без да изучавате Моето слово, Аз, Който съм Времето, ще ви изненадам. Учете, за да можете да заемете мястото, което ви се полага в Моето дело. Аз съм отвъд времето и ви давам от това съкровище, за да го използвате за духовното си извисяване. Аз съм вашият Учител, който ви учи през целия ви живот. (168, 250)

260. Искам да се сложи край на неразбирателството и различията в мненията относно Моята божественост. Разберете, че всички вие произхождате от един-единствен Бог. (181, 63-65)

261. Погледнете Вселената и я оценете във цялото ѝ съвършенство и красота. Тя е създадена, за да вдъхновява децата на Господа и да виждате в нея образ на Отца. Ако възприемате Сътворението по този начин, ще издигнете мисленето си към Моята Божественост. (169, 44)

262. Светлината на тази епоха разкъсва тъмния воал, който обгръщаше духа на хората; тя разбива веригите, които го бяха оковавали и му пречеха да стигне до истинския път.

263. Истина ви казвам: не мислете, че Моето учение

забранява изследването на всички области на знанието, тъй като Аз съм Този, Който събужда вашия интерес, вашето възхищение и вашата любознателност. Затова Аз ви дадох способността да мислите, за да се движи тя безпрепятствено в посоката, в която пожелае.

264. Аз ви дадох светлината на интелекта, за да разбирате това, което виждате по пътя си. Затова ви казвам: откривайте, изследвайте, но внимавайте вашият подход към проникването в Моите тайни да бъде уважителен и смирен, защото тогава това наистина ще бъде допустимо.

265. Аз не съм ви забранявал да се запознавате с книгите, които хората са написали; но трябва да сте обучени, за да не се препъвате и да не попадате в заблуждения. Тогава ще разберете как човекът е започнал живота си и борбата си и колко далеч е стигнал.

266. Когато сте готови, трябва да се обърнете към извора на Моите учения и откровения, за да ви покажа бъдещето и целта, която ви очаква. (179, 22 23)

267. Уверявам ви: ако си поставите за цел да проникнете с интерес и любов в смисъла на тези учения, на всяка крачка ще откривате истински чудеса на духовна мъдрост, съвършена любов и божествена справедливост. Но ако гледате на тези откровения с безразличие, няма да разберете какво крият те в себе си.

268. Не минавайте покрай Моето послание, както мнозина от вас минават през живота: виждайки, без да гледат; чувайки, без да възприемат; и мислейки, без да разбират. (333, 11-12)

269. Не искам да изследвате Моя Дух или нещо, което принадлежи към духовното, сякаш са материални обекти. Не искам да Ме изучавате по начина на учените, защото ще попаднете в големи и жалки заблуди. (276, 17)

270. Цялото Ми учение има за цел да ви покаже всичко, което съдържа вашето същество, защото от това знание се ражда светлината, за да се намери пътят, който води към Вечното, към Съвършеното, към Бога. (262, 43)

Пречистване и усъвършенстване

271. Днес вие ми представяте вашите страдания, за да ги облекча, и в истината ви казвам, че това е моята задача, че затова съм дошъл, защото Аз съм Божественият Лекар.

272. Но преди моят лечебен балсам да подейства върху раните ви, преди моята нежност да достигне до вас, концентрирайте се върху себе си и проучете болката си, изследвайте я, мислете за нея толкова дълго, колкото е необходимо, за да извлечете от това съзерцание урокът, който съдържа това

изпитание, както и познанието, което се крие в него и което трябва да познавате. Това познание ще се превърне в опит, ще се превърне във вяра, ще бъде поглед в лицето на истината, ще бъде обяснението за много изпитания и уроци, които мнозина от вас не разбират.

273. Изследвайте болката, сякаш тя е нещо осезаемо, и ще откриете в нея красивото семе на опита, великия урок на вашето съществуване, защото болката е станала учител в живота ви.

274. Който разглежда болката като учител и с кротост следва нейните предупреждения, които тя отправя за обновление, покаяние и поправяне, той по-късно ще познае чувството на щастие, мира и здравето.

275. Проверете се внимателно и ще видите колко полза ще извлечете от това. Ще разпознаете своите недостатъци и несъвършенства, ще ги поправите и затова ще престанете да бъдете съдии на другите. (8, 50-53)

276. Достатъчно е само да пожелая и вече ще сте чисти. Но каква заслуга би имало, ако Аз бях този, който ви очиства? Всеки трябва да поправи своите нарушения на Моя закон, това е заслуга. Защото тогава в бъдеще ще знаете как да избягвате паданията и грешките, тъй като болката ще ви напомня за тях.

277. Ако между извършеното простъпване и естествените му последствия се появи искрено разкаяние, болката няма да ви достигне, защото тогава вече ще сте достатъчно силни, за да понесете изпитанието с покорство.

278. Светът пие много горчив чаша; но Аз не съм го наказал. Но след болката си той ще дойде при Мен, Който го призовавам. Тогава онези, които бяха неблагодарни, ще знаят как да благодарят на Този, Който е обсипал съществуването им само с блага. (33, 30-31)

279. Отхвърлете прекомерната любов към тялото си и проявете милосърдие към душата си, като ѝ помогнете да се очисти и възвиси. Когато постигнете това, ще усетите колко силни ще бъдете в душата и тялото си.

280. Помнете: ако душата е болна — как би могло да има мир в сърцето? И ако в душата има угризения на съвестта — може ли тя да се наслаждава на мир? (91, 72-73)

281. Ако тази земя ви даваше всичко, което желаете, ако на нея нямаше големите душевни изпитания – кой от вас би имал желание да дойде в Моето царство?

282. Не хулете и не проклинайте болката, защото вие сте я създали с вашите простъпки. Понесете я с търпение, тогава тя ще ви пречисти и ще ви помогне да се приближите към Мен.

283. Осъзнавате ли колко силно сте се вкоренили в великолепията и удоволствията на този свят? Е, ще дойде моментът, когато желанието да се откъснете от него ще бъде много силно.

284. Който успее да издържи изпитанията си чрез духовно извисяване, ще изпита мир в това преодоляване. Който ходи по земята с поглед, насочен към небето, няма да се препъне, нито краката му ще се наранят от тръните по пътя на изкуплението. (48, 53-55)

285. Изпълнете своето предназначение! Не желайте да се върнете при Мен, без първо да сте изминали пътя, който ви показах, защото ще ви се наложи да видите петна в душата си, които тя все още не е измила, защото не е стигнала до края на пътя си на изкупление.

286. Прераждания са минали над вас, но много от вас не са оценили безкрайната милост и любов, които Отец ви е дарил с тях.

287. Помислете: колкото по-голям е броят на възможностите, толкова по-голяма е вашата отговорност, и ако тези възможности не бъдат използвани, с всяка от тях тежестта на изкуплението и възмездието ще стават по-големи. Това е бремето, чиято непоносима тежест много същества не разбират и което само Моето учение може да ви разкрие. (67, 46)

288. Тези изпитания, в които живеят хората, са плодовете, които сега жънат, са резултатът от собственото им сеене — жътва, която понякога е следствие от семето, което са посели през предходната година, а в други случаи е плодът на това, което са посели години преди това или в други инкарнации. (178, 2)

289. Не мислете, че последствията от неподчинението се проявяват веднага — не. Това, което ви казвам обаче, е, че рано или късно ще трябва да отговаряте за делата си; дори ако понякога ви се е струвало, че простъпката ви не е имала последствия, като се има предвид, че времето е минавало, а моята справедливост не е давала никакви знаци.

290. Но вие вече знаете чрез Моето слово, че Аз съм безмилостен като Съдия и че, когато дойде вашият съд, ще отворите очите си за светлината на съвестта. (298, 48)

291. О, души, които Ме слушате, не позволявайте проблемите на земния живот да оставят следа във вас, а още по-малко да ви подчинят. Търсете светлината, която се съдържа във всяко изпитание, за да ви помогне тя да станете силни и умерени.

292. Ако душата не успее да подчини тялото, то ще я подчини и ще я владее; поради тази причина душите отслабват и

вярват, че умират заедно с плътта. (89, 11-12)

293. Изпитали ли сте в живота си някаква телесна страст, която е обзела цялото ви същество и ви е направила невъзможно да чуете гласа на съвестта, морала и разума?

294. Това се случи, когато душата беше паднала дълбоко, защото изкушенията и силата на звяра на злото, който обитава в плътта, я бяха победили.

295. И не е ли вярно, че сте изпитали дълбоко чувство на щастие и дълбок мир, когато сте успели да се освободите от тази страст и сте преодолели нейното влияние?

296. Този мир и тази радост се дължат на победата на душата над тялото — победа, постигната чрез неизмерима борба, „кървава“ вътрешна битка. Но беше достатъчно душата да почерпи нова сила и да се изправи, подтикната и напътствана от съвестта, и вече тя победи импулсите на плътта и се освободи от тях, за да не се остави да бъде повлечена още по-далеч към погибелта.

297. В тази борба, в това самоотричане, в тази битка срещу самите вас вие видяхте как умира нещо, което обитаваше във вас, без да е вашият живот. Това беше само една безсмислена страст. (186, 18-19)

298. Разберете, че най-могъщият враг е във вас самите. Когато го победите, ще видите под краката си „седемглавия змей“, за когото ви е говорил апостол Йоан. Едва тогава ще можете искрено да кажете: „Мога да погледна в лицето на моя Господ, за да Му кажа: Господи, ще Те следвам.“ Защото тогава това няма да го кажат само устните, а и духът. (73, 20)

299. Скоро ще осъзнаете, че не животът е жесток към вас, хората, а че вие сте жестоки към себе си. Вие страдате и карате да страдат онези около вас поради липса на разбиране. Чувствате се самотни, виждате, че никой не ви обича, и ставате егоистични и безсърдечни. (272, 34)

300. Разберете, че всички страдания в този живот, който живеете, са последствия от човешките простъпки, защото Аз, Който ви обичам, не бих могъл да ви предложа такава горчива чаша.

301. От най-ранни времена Аз ви разкрих Закона като път, по който можете да се предпазите от паданията, погибелта и „смъртта“. (215, 65)

302. Днес вие все още не сте в състояние да разберете смисъла на вашите изпитания. Смятате ги за ненужни, несправедливи и неразумни. Но Аз ще ви кажа колко справедливост и разум имаше във всяко едно от тях, когато остареете, а на другите – когато престъпите прага на този свят и заживеете в духовните области. (301, 44)

303. Казвам ви още веднъж, че Аз възприемам всяка мисъл и всяка молба, докато „светът“ не е способен да приеме Моето вдъхновение, нито се е подготвил да позволи на Моите божествени мисли да блеснат в ума му, нито чува Моя глас, когато отговарям на неговия зов.

304. Но Аз имам доверие във вас, вярвам във вас, защото Аз ви създадох и ви дарих с духовна душа, която е искра от Мен, и с дух, който е Мой образ.

305. Ако ви кажа, че не очаквам да се усъвършенствате, това би било все едно да заявя, че съм се провалил в най-великото дело, произлязло от Моята божествена воля, а това не може да бъде.

306. Знам, че живеете във времето, в което душата ви ще излезе победоносно от всички изкушения, които среща по пътя си. След това тя ще възкръсне, изпълнена със светлина, към ново съществуване. (238, 52-54)

Отвъд и отвъд земното

307. Работете върху себе си, не чакайте смъртта да ви изненада неподготвени. Какво сте подготвили за момента, в който ще се върнете към духовния живот? Искате ли да бъдете изненадани, докато все още сте оковани с вериги към материята, към страстите и към земните притежания? Искате ли да влезете в отвъдното със затворени очи, без да намерите пътя, и при това да отнесете в душата си отпечатъка на умората от този живот? Подгответе се, ученици, и тогава няма да се страхувате от настъпването на физическата смърт.

308. Не въздишайте, защото трябва да напуснете тази земна долина, защото дори и да осъзнавате, че в нея съществуват чудеса и великолепия, Аз ви казвам в истината, че те са само отражение на красотите на Духовния живот.

309. Ако не се събудите — какво ще направите, когато се окажете в началото на нов път, осветен от светлина, която ви се струва непозната?

310. Напуснете този свят без сълзи, без да оставяте болка в сърцата на вашите близки. Отпуснете се, когато дойде моментът, и оставете на лицето на тялото си усмивка на мир, която говори за освобождението на душата ви.

311. Смъртта на тялото ви не ви отделя от същества, които са ви били поверени, нито ви освобождава от духовната отговорност, която имате към онези, които са били ваши родители, братя и сестри или деца.

312. Разберете, че за любовта, за дълга, за чувствата, с една дума: за душата смъртта не съществува. (70, 14-19)

313. Работете с голямо усърдие, за да може — когато дойде

смъртта и затворите очите на тялото си за този живот — душата ви да се почувства издигната от само себе си, докато достигне пристанището, което е заслужила със своите заслуги.

314. Учениците на това дело ще усетят при настъпването на физическата смърт колко лесно се разкъсват връзките, които свързват душата с тялото. Няма да има болка в нея, защото трябва да напусне земните удоволствия. Душата няма да блуждае като сянка сред хората и да чука от врата на врата, от сърце на сърце, в търсене на светлина, любов и мир. (133, 61-62)

315. Извисете душата си, за да намирате удоволствие само във Вечното, Красивото и Доброто. Ако не е така, душата ви — материализирана от живота, който сте водили — ще страда много, за да се отдели от тялото си и от всичко, което оставя след себе си, и за известно време ще блуждае в обърквање и горчива болка в (духовните) пространства, докато не достигне своето пречистване.

316. Живейте според Моя закон, тогава няма да се страхувате от смъртта. Но не я призовавайте и не я желайте преди време. Нека дойде, защото тя винаги се подчинява на Моите заповеди. Погрижете се тя да ви намери подготвени, тогава ще влезете в Духовния свят като деца на Светлината. (56, 43-44)

317. Живейте в мир в домовете си, превърнете ги в светилище, за да могат, когато навлязат невидимите същества, които блуждаят объркани в „Духовната долина“, да намерят във вашето същество светлината и мира, които търсят, и да се издигнат нагоре в отвъдното. (41, 50)

318. На вас, които живеете в духа и все още сте привързани към материалните цели, казвам: Отвърнете се от това, което вече не ви принадлежи. Защото ако Земята не е вечният дом за човека, то още по-малко е такъв за душата. Отвъд, в „Духовната долина“, ви очаква живот, изпълнен със светлина, към който ще стигнете стъпка по стъпка по пътя на доброто.

319. На онези, които Ме слушат като човешки същества, казвам, че докато притежават това тяло, което ги съпътства в земното им пътуване, те трябва да го поддържат и да го съхраняват до последния миг. Защото то е пръчката, на която се опира душата, и инструментът за борба. Чрез неговите материални очи душата гледа към този живот, а чрез устата му тя говори и може да дава утеха на своите събратя. (57, 3)

320. Сега Учителят ви пита: Къде са вашите мъртви и защо плачете за изчезването на съществата, които обичате? Истина ви казвам, в моите очи никой не е умрял, защото на всички съм дал вечен

живот. Всички те живеят; онези, които смятахте за изгубени, са при Мен. Там, където мислите, че виждате смъртта, е животът; там, където виждате края, е началото. Там, където мислите, че всичко е мистерия и непостижима тайна, е светлината, блестяща като вечна зора. Там, където вярвате, че е нищо, е Всичко, и там, където предполагате, че е голямото мълчание, е „концерт“. (164, 6)

321. Винаги, когато смъртта слага край на съществуването на вашата телесна обвивка, това е като почивка за душата, която, когато се прероди, се завръща с нови сили и по-голяма светлина и продължава изучаването на онова божествено учение, което не е завършила. По този начин в течение на вековете узрява пшеницата, която е вашата душа.

322. Много ви разкрих относно духовния живот, но ви казвам, че сега не е нужно да знаете всичко, а само това, което е съществено за вашето пристигане във вечния дом. Там ще ви кажа всичко, което е предопределено да знаете. (99, 32)

323. Можете ли да си представите блаженството на този, който се завръща към духовния живот и е изпълнил на земята предназначението, което Отец му е начертал? Неговото удовлетворение и мир са безкрайно по-големи от всички удовлетворения, които душата може да пожъне в човешкия живот.

324. И Аз ви предлагам тази възможност, за да бъдете сред онези, които се радват, когато се завърнат в своето царство, а не сред онези, които страдат и плачат в дълбокото си съжаление или разкаяние. (93, 31-32)

325. Краят на това проявление вече наближава, за да бъде възобновено в по-висша форма чрез началото на диалога от дух към дух с вашия Създател, който използват висшите духовни същества, които обитават при Мен. (157, 33)

326. Когато ви говоря за моя Духовен свят, имам предвид онези войнства от послушни духовни същества, които като истински слуги правят само това, което им заповядва волята на техния Господ.

327. Аз ги изпратих при вас, за да бъдат съветници, защитници, лекари и истински братя и сестри за всички хора. Те не се оплакват, защото носят мир в себе си. Те не задават въпроси, защото светлината на тяхното развитие и опит по дългите пътища им е дала правото да просвещават ума на хората. Те са готови и смирени да отговорят на всеки призив за помощ и във всяка беда.

328. Аз съм този, който им е възложил да се явят сред вас, за да ви дадат своите указания, своето свидетелство и своята подкрепа. Те вървят пред вас,

прочистват пътя и ви оказват своята помощ, за да не губите кураж.

329. Утре и вие ще принадлежите към тази армия от светлина, която в безкрайния свят на духовните същества действа само от любов към своите човешки братя и сестри, в съзнанието, че по този начин прославя и обича своя Отец.

330. Ако искате да станете подобни на тях, посветете съществуването си на доброто. Споделяйте мира и хляба си, приемайте нуждаещите се с любов, посещавайте болните и затворниците. Донесете светлина на пътя на вашите събратя, които се лутат в търсене на истинския път. Напълнете безкрайността с благородни мисли, молете се за отсъстващите, тогава молитвата ще ги доближи до вас.

331. И когато смъртта спре ударите на сърцето ви и светлината в очите ви угасне, ще се събудите в един чуден свят, изпълнен с хармония, ред и справедливост. Там ще започнете да разбирате, че Божията любов може да ви възнагради за всичките ви дела, изпитания и страдания.

332. Когато една душа достигне това пристанище, тя се чувства все по-силно проникната от безкраен мир. Веднага тя си спомня за онези, които все още живеят далеч от това блаженство, и в своето желание, в своята копнеж тези, които обича, също да получат този божествен дар, тя се присъединява към духовните войнства, които се борят и работят за спасението, благоденствието и мира на своите земни братя и сестри. (170, 43-48)

333. Кой си е представял битките, които тези легиони на Светлината водят срещу нашествията на объркани същества, които непрестанно ви заплашват? Няма човешки поглед, който да е открил тази борба, която и двете страни водят неуморно една срещу друга, без вие да сте я забелязали. (334, 77)

334. Вижте тук продължението на Моето дело, Моето пришествие в „Третото време“ като Утешител, заобиколен от Моите велики ангелски войнства, както е писано.

335. Тези духовни същества в моето обкръжение представляват част от онова утешение, което ви обещах, и в техните благотворни съвети и примери за добродетел вече сте получили доказателства за тяхното милосърдие и мир. Чрез тях Аз ви дадох благодеяния и те бяха посредници между вас и Моя Дух.

336. Когато сте възприели присъщите им дарове на благодатта и тяхното смирение, сте се почувствали вдъхновени да вършите дела, също толкова чисти, както онези, които те са извършили във вашия живот. Когато те са посещавали вашия

дом, сте се чувствали почетени от тяхното духовно присъствие.
337. Бъдете благословени, ако сте разпознали тяхната великодушие. Но Учителят ви казва: мислите ли, че те винаги са били добродетелни същества? Не знаете ли, че голям брой от тях е обитавал Земята и е познал слабостта и тежките простъпки?
338. Но погледнете ги сега: те вече нямат никакъв недостатък в себе си, и то защото са послушали гласа на съвестта, са се пробудили за любовта и са се покаяли за предишните си простъпки. В този тигел те са се пречистили, за да се издигнат достойно, и днес Ми служат, като служат на човечеството.
339. Духът им по любов пое задачата да помага на ближните си, за да поправи всичко, което не са успели да направят, докато обитаваха Земята, и като божествен дар те се възползваха от възможността да посеят семето, което преди това не бяха посели, и да поправят всяко несъвършено дело, което бяха извършили.
340. Затова сега с удивление наблюдавате тяхното смирение, тяхното търпение и тяхната кротост, а понякога сте ги виждали да страдат заради своето изкупление. Но тяхната любов и тяхното познание, които са по-големи от препятствията, с които се сблъскват, преодоляват всичко, и те са готови да стигнат до саможертва. (354, 14-15)
341. Представяте ли си духовното пристанище, което напуснахте, за да дойдете на Земята? „Не, Учителю“, казвате Ми вие, „ние не си представяме нищо, нито си спомняме нещо.“
342. Да, хора, мина толкова много време, откакто се отдалечихте от чистотата и невинността, че дори не можете да си представите онова съществуване в мир, онова състояние на благоденствие.
343. Но сега, когато сте обучени да чувате гласа на Духа и да приемате от Него Неговите откровения, пътят, който води към обещаното царство онези, които се обръщат към Мен, е достъпен за вас.
344. Това не е онзи рай на мира, от който „Първите“ са напуснали, а онзи безкраен свят на Духа, светът на мъдростта, райът на истинското духовно блаженство, небето на любовта и съвършенството. (287, 14-15)

Откровения на Божественото

345. Отецът на всички същества ви говори в този момент. Любовта, която ви е сътворила, се усеща във всеки, който чува това слово. (102, 17)
346. Към вас говори единственият Бог, който съществува, когото наричахте Йехова, когато Той ви показа своята сила и ви откри Закона на планината Синай;

когото наричахте Исус, защото в Него беше Моето Слово; и когото днес наричате Свети Дух, защото Аз съм Духът на Истината. (51, 63)

347. Когато ви говоря като Отец, пред вас се отваря Книгата на Закона. Когато ви говоря като Учител, това е Книгата на Любовта, която показвам на учениците Си. Когато ви говоря като Свети Дух, това е Книгата на Мъдростта, която ви просвещава чрез Моите наставления. Те образуват едно единствено учение, защото произхождат от един-единствен Бог. (141, 19)

348. Бог е Светлина, Любов, Справедливост. Всеки, който проявява тези качества в живота си, ще представлява и ще почита своя Господ. (290, 1)

349. Не казвайте, че Аз съм Богът на бедността или на тъгата, защото смятате, че Исус винаги е бил следван от тълпи от болни и опечалени. Аз наистина търся болните, скърбящите и бедните, но това става, за да ги изпълня с радост, здраве и надежда, защото Аз съм Богът на радостта, на живота, на мира и на светлината. (113, 60)

350. Да, народ, Аз съм началото и краят за вас, Аз съм Алфата и Омегата, макар че все още не ви съобщавам или не ви разкривам всички учения, които държа в готовност за вашия дух и които ще опознаете едва когато вече сте много далеч от този свят.

351. Много нови уроци ще ви разкрия в днешно време, но ще ви дам това, което сте способни да притежавате, без да се превъзхождате или да се изтъквате пред хората с горда превъзходство . Вие знаете, че който се гордее с делата си, ги унищожава именно чрез тази гордост. Затова Аз ви научих да действате в тишина, за да носят делата ви плод на любовта. (106, 46)

352. Все още не сте в състояние да разберете много от откровенията, които са предназначени да бъдат част от вашия багаж от знания и за които хората са приели, че познанието за тях принадлежи само на Бога. Веднага щом някой изрази желание да ги тълкува или се опита да проникне в тях, той веднага бива наречен богохулник или се счита за дързък. (165, 10)

353. Трябва да научите още много, за да станете възприемчиви към моите вдъхновения и моите призиви. Колко често възприемате вибрациите на Духовното, без да можете да разберете кой ви призовава! Този „език“ е толкова объркващ за вас, че не можете да го разберете и в крайна сметка приписвате духовните проявления на халюцинации или материални причини. (249, 24)

354. Не се учудвайте, че – въпреки че Аз съм Господ на всичко сътворено – се явявам

сред вас и моля за любов. Аз съм Богът на кротостта и смирението. Аз не се хваля с величието Си, а по-скоро скривам съвършенството и великолепието Си, за да се приближа до сърцата ви. Ако Ме видите в цялата Ми слава — колко бихте плакали за греховете си! (63, 48)

355. Чувствайте Ме много близо до вас; доказателства за това ви давам в тежките моменти от вашия живот. Моето желание беше да подготвите в сърцата си Моето жилище, за да усещате в него Моето присъствие.

356. Как така не можете да Ме усетите, въпреки че Аз съм във вас? Някои Ме виждат в природата, други Ме усещат само отвъд всякаква материя, но наистина, казвам ви, Аз съм във всичко и навсякъде. Защо винаги Ме търсите извън вас, когато Аз съм и във вас? (1, 47-48)

357. Дори и да нямаше религии на света, би било достатъчно да се концентрирате върху същността на вашето същество, за да откриете Моето присъствие във вашия вътрешен храм.

358. Също така ви казвам, че би било достатъчно да наблюдавате всичко, което животът ви предлага, за да откриете в него Книгата на Мъдростта, която непрестанно ви показва най-красивите си страници и най-дълбоките си учения.

359. Тогава ще разберете, че не е правилно светът да се заблуждава, докато носи правия път в сърцето си, нито да блуждае в мрака на невежеството, въпреки че живее сред толкова много светлина. (131, 31-32)

360. Днес Моят вселенски език се чува от всички, за да им каже: въпреки че Аз съм във всеки от вас, никой не трябва да казва, че Бог съществува само в човека, защото същества и всичко сътворено се намират в Бога.

361. Аз съм Господ, а вие сте Неговите създания. Не искам да ви наричам слуги, а деца; но осъзнайте, че Аз стоя над всичко. Обичайте Моята воля и спазвайте Моя закон, бъдете наясно, че в Моите разпоредби не е възможно нито несъвършенство, нито заблуда. (136, 71-72)

362. Аз ви сътворих, за да ви обичам и да се чувствам обичан. Вие се нуждаете от Мен, както и Аз се нуждая от вас. Който твърди, че Аз не се нуждая от вас, не казва истината. Ако беше така, Аз не бих ви сътворил, нито бих станал човек, за да ви спася чрез онова жертвоприношение, което беше голямо доказателство за любов; Аз бих могъл да ви оставя да загинете.

363. Но трябва да разберете, че когато се храните от Моята любов, е справедливо да предложите същото на вашия Отец, защото Аз ви повтарям отново и отново: „Жадувам, жадувам за вашата любов.“ (146, 3)

364. Как можете да вярвате, че обичам по-малко този, който страда повече? Как можете да разглеждате болката си като знак, че не ви обичам? Ако само разбирахте, че Аз дойдох именно от любов към вас! Не ви ли казах, че праведният вече е спасен и че здравият няма нужда от лекар? Ако се чувствате болни и при самопроверката си в светлината на съвестта си се разпознавате като грешници, бъдете сигурни, че вие сте тези, които съм дошъл да търся.

365. Ако вярвате, че Бог понякога е проливал сълзи, то със сигурност не е било заради онези, които се радват на Неговото Небесно царство, а заради онези, които са оборкани или плачат. (100, 50-51)

366. Моят бащин дом е подготвен за вас. Когато дойдете при Него, ще се насладите на него в истината. Как би могъл един баща да живее в царска стая и да се наслаждава на вкусни ястия, когато знае, че собствените му деца стоят като просяци пред портите на собствения му дом? (73, 37)

367. Запознайте се със Закона, обичайте доброто, превърнете любовта и милосърдието в дела, дайте на духа си святата свобода да се издигне към своята родина и ще Ме обичате.

368. Искате ли съвършен пример за това как трябва да действате и какви трябва да бъдете, за да стигнете до Мен? Вземете Исус за пример, обичайте Ме в Него, търсете Ме чрез Него, елате при Мен по Неговите божествени стъпки.

369. Но не трябва да Ме обичате в Неговата телесна форма или в Неговия образ, нито пък да замествате практикуването на Неговите учения с ритуали или външни форми, защото иначе ще останете вечно в различията си, във враждата си и във фанатизма си.

370. Обичайте Ме в Исус, но в неговия дух, в неговото учение, и ще изпълните вечния закон; защото в Христос са събрани в единство справедливостта, любовта и мъдростта, с което Аз разкрих на човечеството съществуването и всемогъществото на неговия дух. (1, 71-72)

Човекът и неговото предназначение

371. Отдавна вече не се придържате към Мен, вече не знаете кои сте всъщност, защото сте допуснали в същността си много качества, способности и дарби, които вашият Създател е вложил във вас, да дремят в бездействие. Вие спите по отношение на душата и духа, а именно в техните духовни качества се крие истинската величина на човека. Вие живеете като съществата, които са от този свят, защото те възникват и изчезват в него. (85, 57)

372. Учителят ви пита, о, възлюбени ученици: какво е ваше в този свят? Всичко, което притежавате, ви е дадено от Отца, за да се ползвате от него по време на вашето пътуване по Земята, докато сърцето ви бие. Тъй като вашият дух произхожда от Моята Божественост, тъй като той е дъх от Небесния Отец, тъй като той е въплъщение на атом от Моя Дух, тъй като и вашето тяло е сътворено според Моите закони и Аз ви го поверих като инструмент на вашия дух, нищо не ви принадлежи, многовъзлюбени деца. Всичко сътворено принадлежи на Отца, и Той временно ви е направил негови собственици. Помнете, че вашият материален живот е само една стъпка във вечността, той е лъч светлина в безкрайността, и затова трябва да обръщате внимание на това, което е вечно, което никога не умира, а това е душата. (147, 8)

373. Духът трябва да води разума, а разумът, воден само от сърце, жадуващо за човешка величина, не трябва да управлява вашия живот.

374. Помислете: ако искате да се подчинявате на това, което ви заповядва мозъкът, ще го претоварите и няма да стигнете по-далеч от това, което му позволяват неговите ограничени сили.

375. Казвам ви: ако искате да знаете защо сте се почувствали вдъхновени да вършите добро и защо сърцето ви пламва от любов към ближния, позволете на сърцето и на умствените ви сили да бъдат водени от Духа. Тогава ще се учудите пред силата на вашия Отец. (286, 7)

376. Правилно е Духът да разкрива мъдрост на човешкия разум, а не разумът да дава „светлина“ на Духа.

377. Мнозина няма да разберат това, което ви казвам тук, и то защото отдавна сте объркали реда на живота си. (295, 48)

378. Знайте, ученици, че духовността позволява на съвестта да се прояви с по-голяма яснота, и който чуе този мъдър глас, няма да се подведе.

379. Запознайте се със съвестта, тя е приятелски глас, тя е светлината, през която Господ пропуска Своята светлина — било то като Отец, като Учител или като Съдия. (293, 73-74)

380. Бъдете неуморни в многократното четене на Моето Слово. То ще поеме задачата, като невидим длето, да изглади острите ръбове на вашия характер, докато сте подготвени да се занимавате с най-трудните проблеми на вашите ближни.

381. Ще откриете страдания, принуди за изкупление и задължения за възмездие у тях, чиито причини могат да бъдат много различни. Някои нямат особено труден за разбиране произход, но ще има и други,

които можете да разкриете само с интуиция, чрез откровение и ясновидство, за да освободите ближните си от тежък товар.

382. Тези духовни дарби ще извършат това чудо само ако този, който ги използва, е вдъхновен от любовта към ближния си. (149, 88)

383. Защо хората говорят за „свръхестествено“, макар че всичко в Мен и в Моето дело е естествено? Не са ли по-скоро злите и несъвършени дела на хората „свръхестествени“, тъй като естественото би било те винаги да постъпват добре, като се има предвид Този, от Когото са произлезли, и качествата, които притежават и носят в себе си? В Мен всичко има просто и дълбоко обяснение, нищо не остава в мрак.

384. Вие наричате „свръхестествено“ всичко, което не разбирате или което разглеждате като обгърнато в тайна. Но веднага щом душата ви чрез заслуги постигне възвисяване и види и открие това, което преди не е могла да види, тя ще установи, че всичко в творението е естествено.

385. Ако преди няколко века на човечеството бяха обявени напредъците и откритията, които човекът ще направи в днешно време, дори учените биха се усъмнили и биха разглеждали такива чудеса като свръхестествени. Но днес, когато сте се развили и сте следвали стъпка по стъпка напредъците на човешката наука, вие ги разглеждате като естествени творения, макар и да ги възхищавате. (198, 11 12)

386. Трябва да ви кажа: не вярвайте, че душата непременно се нуждае от човешкото тяло и от живота в света, за да може да се развива. Но уроците, които тя получава в този свят, са все пак от голяма полза за нейното усъвършенстване.

387. Тялото помага на душата в нейното развитие, в нейните преживявания, в нейното изкупление и в нейните борби; това е задачата, която му се пада, и можете да намерите потвърждение за това в това проявление на Моята Божественост чрез човека, при което Аз се възползвам от неговия мозък и го използвам като приемник, за да предам Моето послание. Разберете, че не само душата е предназначена за духовното , а че дори и най-малкото в материалното е създадено за духовни цели.

388. Аз отправям подтик за размисъл и призив към вашата душа, за да се издигне над влиянието на материалното, което я владее, и да достави своята светлина на сърцето и ума, като използва дара на интуицията.

389. Моята светлина означава за вашата душа пътя към нейното освобождение; моето учение й предлага средствата да се издигне

над човешкия живот и да бъде ръководител на всичките си дела, господар на чувствата си, а не роб на низшите страсти, нито жертва на слабости и нужди. (78, 12-15)

390. Кой освен Мен е способен да властва в душите и да определя съдбата им? Никой. Затова всеки, който в стремежа си към власт е опитал да заеме мястото на своя Господ, създава за себе си царство, което отговаря на неговите наклонности, капризи, жажда за власт и суета — царство на материята, низките страсти и неблагородните чувства.

391. Не можете да потиснете съвестта, защото в нея се крие съвършената справедливост. В душите само чистотата има власт над благородните чувства, само доброто ги движи – с една дума: душата се храни само от истината и доброто. (184, 49-50)

392. Тъй като Аз съм сътворил всичко на Земята за утеха на човека, използвайте го винаги за ваше добро. Не забравяйте обаче, че във вас има глас, който ви посочва границите, в които можете да се възползвате от всичко, което природата ви предлага, и на този вътрешен глас трябва да се подчинявате.

393. Така, както се стремите да осигурите на тялото си дом, защита, прехрана и удовлетворение, за да направите съществуването си по-приятно, така трябва да осигурите и на душата това, от което се нуждае за своето благополучие и възходящо развитие.

394. Ако тя се чувства привлечена от по-висши региони, където се намира нейният истински дом, нека се издигне нагоре. Не я задържайте, защото тя Ме търси, за да се подхрани и укрепи. Казвам ви: всеки път, когато ѝ позволите да се освободи по този начин, тя ще се върне щастлива в своята плътска обвивка. (125, 30)

395. Душата иска да живее, тя търси своето безсмъртие, иска да се очисти и пречисти, жадува за знание и жадува за любов. Позволете ѝ да мисли, да чувства и да действа, позволете ѝ да използва част от времето, с което разполагате, за себе си, за да се прояви в него и да се освежи в своята свобода.

396. От всичко, което сте тук, в света, след този живот ще остане само душата ви. Позволете ѝ да натрупва добродетели и заслуги и да ги съхранява в себе си , за да не бъде, когато дойде часът на нейното освобождение, една бедна душа пред портите на Обетованата земя. (111, 74-75)

397. Не искам повече изкупление или болка за вас; искам душите на всичките Ми деца, както звездите красят небесния свод, да осветяват с своята светлина Моето царство и да изпълват с радост сърцето на вашия Отец. (171, 67)

398. Моето Слово ще помири душата с тялото, тъй като отдавна съществува вражда между двете,

за да разберете, че вашето тяло, което сте считали за пречка и изкушение за пътя на развитие на душата, може да бъде най-добрият инструмент за изпълнението на вашите задачи на Земята. (138, 51)

399. Погрижете се да цари хармония между душата и телесната обвивка, за да можете с лекота да изпълнявате Моите указания. Подчинете тялото с любов, проявявайте строгост, когато е необходимо. Внимавайте обаче да не ви заслепи фанатизмът, за да не се отнасяте жестоко към него. Оформете от вашето същество една единствена воля. (57, 65)

400. Аз ви казвам не само да очистите душите си, но и да укрепите телата си, за да бъдат здрави новите поколения, които ще произлязат от вас, и душите им да могат да изпълнят своята трудна мисия. (51, 59)

401. Искам да създадете домове, които вярват в единствения Бог — домове, които са храмове, в които се практикуват любов, търпение и самоотричане.

402. В тях трябва да бъдете учители на децата, които трябва да обграждате с нежност и разбиране, за които трябва да бдите, като следите с загриженост всяка тяхна стъпка.

403. Дарете любовта си както на онези, които са надарени с красота, така и на онези, които на пръв поглед са грозни. Не винаги красивото лице е отражение на също толкова красива душа. За сметка на това зад тези същества с привидна грозота може да се крие душа, пълна с добродетели, която трябва да цените високо. (142, 73)

404. Мислете сериозно за поколенията, които идват след вас, мислете за вашите деца. Както сте им дали физическото съществуване, така имате и задължението да им дадете духовен живот – този, който е вяра, добродетел и духовност. (138, 61)

405. Бдете над добродетелта на вашите семейства и мира във вашите домове. Вижте как дори най-бедните могат да притежават това съкровище.

406. Разберете, че човешкото семейство е въплъщение на Духовното семейство: в него мъжът става баща, с което придобива истинско сходство с Небесния си Баща. Жената с майчиното си сърце, изпълнено с нежност, е образ на любовта на Божествената Майка, а семейството, което те образуват заедно, е въплъщение на Духовното семейство на Създателя.

407. Домът е храмът, в който можете най-добре да се научите да изпълнявате Моите закони, ако родителите са били готови да работят върху себе си.

408. Съдбата на родителите и децата е в Мен. Но и едните, и

другите трябва да си помагат взаимно в своите задачи и в задълженията си за изкупление.

409. Колко леко би било кръстът и колко поносимо би било съществуването, ако всички родители и деца се обичаха! Най-тежките изпитания биха били облекчени от любовта и разбирането. Тяхното подчинение на Божията воля би било възнаградено с мир. (199, 72-74)

410. Изучавайте душите, които ви заобикалят, и онези, които пресичат вашия жизнен път, за да се научите да цените техните добродетели, да възприемате посланието, което ви носят, или да им давате това, което трябва да получат от вас.

411. Защо сте пренебрегнали ближните си, които съдбата е поставила на пътя ви? Затворили сте им вратата на сърцето си, без да научите урока, който те трябваше да ви донесат.

412. Често сте отблъсквали именно този, който е носил послание на мир и утеха за душата ви, а после се оплаквате, когато сте напълнили чашата си с горчивина.

413. Животът носи неочаквани промени и изненади, и какво ще направите, ако утре трябва да търсите с копнеж този, когото днес гордо сте отблъснали?

414. Помислете, че е възможно утре да трябва да търсите с копнеж този, когото днес сте отхвърлили и презряли, но че често вече ще е твърде късно. (11, 26-30)

415. Какъв прекрасен пример за хармония ви предлага Космосът! Сияйни небесни тела, които вибрират пълни с живот в пространството, около които кръжат други небесни тела. Аз съм сияйното, божествено небесно тяло, което дава живот и топлина на душите; но колко малко са онези, които се движат по предначертаната си орбита, и колко много са онези, които кръжат далеч от своята орбита!

416. Бихте могли да Ми кажете, че материалните небесни тела нямат свобода на волята и че, от друга страна, именно тази свобода е отклонила хората от пътя. Затова ви казвам: колко заслужено ще бъде усилието за всяка душа, тъй като тя е успяла да се подчини на закона на хармонията със своя Създател, въпреки дара на свободата на волята. (84, 58)

417. Никой, който се нарича ученик на това духовно учение, да не се оплаква пред Отца, че в материалния си живот е беден и му липсват много от удобствата, които другите имат в изобилие, или че страда от лишения и лишения . Тези оплаквания произтичат от материалната природа, която, както знаете, има само едно единствено съществуване.

418. Душата ви няма право нито да говори така на своя Отец, нито

да се показва недоволна, нито да се бори със собствената си съдба, защото всички души са преминали през цялата стълбица от преживявания, радости и човешки удовлетворения по своя дълъг път на развитие по Земята.

419. Отдавна е започнало духовното усъвършенстване на душите; към това ви помагат онези болки и онези лишения, които сърцето ви се съпротивлява да понесе и изтърпи. Всяко духовно и материално благо има значение, което трябва да разпознаете, за да не отричате стойността нито на едното, нито на другото. (87, 26 27)

420. Всеки човек, всяко същество има определено място, което не трябва да напуска; но също така не трябва да заема мястото, което не му се полага. (109, 22)

421. Защо се страхувате от бъдещето? Искате ли да оставите неизползван целия опит, който душата ви е натрупала в миналото? Искате ли да изоставите семето, без да съберете реколтата? Не, ученици. Помнете, че никой не може да промени своето предназначение, но може да отложи часа на своята победа и да увеличи страданията, които така или иначе съществуват по всеки път. (267, 14)

422. Царството на Отца е наследство на всички деца, тази благодат може да бъде постигната само чрез големи заслуги на душата. Искам да не смятате за невъзможно да постигнете благодатта, която ви приближава към Мен.

423. Не се натъжавайте, когато чуете в Моите думи, че само с големи усилия и мъки ще стигнете до „Обетованата земя“. Радвайте се, защото който насочи живота си към тази цел, не претърпява разочарования, нито се чувства измамен. С него няма да се случи това, което се случва на мнозина, които се стремят към славата на света и след много усилия все пак не я постигат, или които я постигат, но скоро изпитват страданието да я видят как се разпада, докато от нея не остане нищо. (100, 42-43)

424. Аз ви давам ключовете, за да отворите вратите към вашето вечно блаженство. Тези ключове са любовта, от която произтичат милосърдието, прощението, разбирането, смирението и мирът, с които трябва да вървите през живота.

425. Колко голямо е щастието на вашия дух, когато той властва над материята и се наслаждава на светлината на Светия Дух! (340, 56-57)

426. Тази земя, която винаги е изпращала в отвъдното реколта от болни, уморени, разстроени, объркани души или такива с малка зрялост, скоро ще Ми принесе плодове, достойни за Моята любов.

427. Болестта и болката все повече ще изчезват от вашия

живот, ако водите здравословен и възвисяващ живот. Когато тогава дойде смъртта, тя ще ви намери подготвени за пътуването към Духовната Родина. (117, 24-25)

428. Не се обезсърчавайте, о души, към които Аз отправям думите Си по-специално. Останете постоянни на Моя път и ще познаете мира. Истина ви казвам, всички вие сте предопределени да изпитате блаженството. Аз не бих бил вашият Отец, ако не бяхте създадени, за да споделите с Мен Царството небесно.

429. Но не забравяйте: за да бъде вашето блаженство пълно, е необходимо стъпка по стъпка да принасяте заслугите си, за да се почувства душата ви достойна за тази божествена награда.

430. Разберете, че Аз съм до вас, съпровождам ви по целия път. Имайте пълно доверие в Мен, съзнавайки, че Моята задача е обединена с вашата, а Моята съдба – с вашата! (272, 61)

Пороци, простъпки, заблуди

431. Разберете Моето учение, за да не допускате повече грешки в живота си; защото всяка обида, която нанасяте на ближните си, било то с думи или с дела, ще бъде неизличим спомен във вашата съвест, която ще ви упреква безмилостно.

432. Казвам ви още веднъж, че всички вие сте необходими, за да се изпълни Божият план и да се сложи край на толкова голямото душевно страдание сред хората.

433. Докато съществува егоизмът, ще съществува и болката. Превърнете безразличието, егоизма и презрението си в любов, в състрадание, и ще видите колко скоро мирът ще дойде при вас. (11, 38-40)

434. Търсете напредъка си в рамките на човешкия живот, но никога не се оставяйте да бъдете владени от прекомерна амбиция; защото тогава ще загубите свободата си и материализмът ще ви пороби. (51, 52)

435. Аз прощавам вашите простъпки, но в същото време ви поправям, за да изгоните егоизма от сърцата си, защото той е една от слабостите, които най-дълбоко понижават душата.

436. Аз ви докосвам чрез съвестта, за да си спомните задълженията си към братята и сестрите си и да сеете дела на любов и прошка по пътя си, както ви научих във „Второто време“. (300, 29)

437. Днес силата на материята и влиянието на света са ви превърнали в егоисти. Но материята не е вечна, нито светът и неговото влияние, а Аз съм търпеливият Съдия, чиято справедливост е Господ на живота и на времето. Не трябва да съдите онези, които Ме отричат, защото тогава Аз ще ви сметна за по-виновни от тях.

438. Дали Аз издигнах гласа Си, за да осъдя своите палачи? Не ги ли благослових с любов и кротост? Ако само разбирахте, че мнозина от онези, които временно се заблудиха в света поради това престъпление, днес се намират пречистени в духовния свят! (54, 47-48)

439. Не се опитвайте също така да разкривате скритите чувства на ближните си, защото във всяко същество съществува тайна, която само Аз имам право да знам. Но ако случайно откриете нещо, което – тъй като принадлежи само на вашия брат – трябва да бъде свято за вас, не го разгласявайте, не разкъсвайте този воал, по-добре го направете по-плътен.

440. Колко пъти съм виждал хората да проникват в сърцето на своя брат, докато не открият неговата морална или душевна уязвимост, за да се насладят на това и веднага да го разгласят.

441. Никой от онези, които са осквернили по този начин личния живот на ближния си, не бива да се учудва, ако някой го разобличи и осмее по пътя на живота му. Тогава той не бива да казва, че това е мерилото на справедливостта, с което го измерват; защото това ще бъде мерилото на несправедливостта, с което той е измервал своите ближни.

442. Уважавайте другите, покрийте с мантията на милосърдието си онези, които са изложени на позор, и защитете слабите от клюкарството на хората. (44, 46-48)

443. Не всички, които „бродят по улиците и алеите“ и говорят за събитията от минали времена, тълкуват пророчествата или обясняват откровенията, са Мои посланици; защото мнозина са злоупотребили с тези послания от суета, от огорчение или от човешки егоизъм, за да обиждат и съдят, за да унижават или наранява, и дори за да „убиват“. (116, 21)

444. Тръгни, човечество, открий пътя, открий смисъла на живота! Обединете се, народ с народ, обичайте се всички! Колко тънка е преградата, която разделя един дом от друг, и все пак – колко далечни са обитателите им един от друг! И на границите на вашите страни – колко условия се изискват там, за да пропуснете чужденеца! Ако правите това дори между човешките си братя — какво ли сте направили тогава с онези, които се намират в друг живот? Вие сте спуснали завеса между тях и вас — ако не завесата на вашето забравяне, то поне завесата на вашето невежество, която е като гъста мъгла. (167, 31)

445. Виждате ли онези хора, които живеят само за да задоволят безмерната си жажда за власт и при това пренебрегват живота на ближните си, без да зачитат правата, които Аз, техният Създател, съм им дал? Разбирате

ли как делата им говорят само за завист, омраза и алчност? Затова трябва да се молите повече именно за тях, отколкото за другите, които не се нуждаят толкова от Светлината.

446. Простете на тези хора цялата болка, която ви причиняват, и им помогнете с вашите чисти мисли да дойдат на себе си. Не правите мъглата, която ги обгръща, още по-гъста около тях; защото когато някога трябва да отговарят за делата си, Аз ще потърся сметка и от онези, които вместо да се молят за тях, им изпращаха само мрак с лошите си мисли. (113, 30)

447. Помнете, че в Закона ви е казано: „Да нямаш други богове освен Мен.“ Въпреки това има много богове, които човешката амбиция е създала, за да ги почитат, да им отдават почит и дори да им жертват живота си.

448. Разберете, че Моят закон не е остарял и че, без да го осъзнавате, той непрестанно ви говори чрез съвестта; но хората продължават да бъдат езичници и идолопоклонници.

449. Те обичат тялото си, ласкаят суетата си и се поддават на слабостите си; обичат земните съкровища, на които жертват своя мир и духовното си бъдеще. Те се покланят на плътта и понякога стигат до дегенерация, а дори намират смъртта в стремежа си към удоволствия.

450. Убедете се сами, че сте обичали нещата на света повече от вашия Отец. Кога сте се жертвали за Мен, като сте Ме обичали в ближния си и сте Ми служили? Кога жертвате съня си или излагате на опасност здравето си, за да окажете помощ и да облекчите страданията, които сполетяват вашите ближни? И кога сте стигали до ръба на смъртта за някой от великодушните идеали, които вдъхновява Моето учение?

451. Разберете, че култът, който изповядвате към материалния живот, за вас е по-важен от почитането на духовния живот. Това е причината, поради която ви казах, че имате други богове, които почитате и на които служите повече, отколкото на истинския Бог. (118, 24-26)

452. Вие сте толкова свикнали с греха, че животът ви ви се струва най-естественият, най-нормалният и най-допустимият, и все пак изглежда, сякаш Содом и Гомора, Вавилон и Рим са прехвърлили цялата си разпуснатост и греховност върху това човечество. (275, 49)

453. Днес вие живеете във време на духовно объркване, в което наричате злото добро, в което вярвате, че виждате светлина там, където има мрак, в което предпочитате излишното пред съществено. Но моята винаги готова и помощна милост ще се намеси навреме, за да ви спаси, и ще ви покаже светлия път на

истината — пътя, от който сте се отклонили. (358, 30)

454. За да можете да победите във всички изпитания, правете това, което Учителят ви е научил: бдете и се молете, за да бъдат очите ви винаги бдителни и да не бъдете превзети от изкушението. Имайте предвид, че злото притежава голяма проницателност, за да ви изкушава, да ви събори, да ви победи и да се възползва от вашата слабост. Бъдете проницателни, за да можете да го разпознаете, когато ви дебне. (327, 10)

455. Истина ви казвам, човечеството ще намери пътя към светлината из тези мраци. Но тази стъпка ще се случи бавно. Какво би станало с хората, ако за миг разбереха цялото зло, което са причинили? Едни биха загубили ума си, други биха отнели живота си. (61, 52)

Пречистване и одухотворяване на човечеството

456. Вие сте забравили закона и сте чакали, докато природните сили ви напомнят за Моята справедливост: урагани, реки, които излизат от бреговете си, земетресения, суши, наводнения са викове, които ви събуждат и ви говорят за Моята справедливост.

457. Какъв друг плод може да Ми предложи човечеството в това време, освен този на раздора и материализма? Този народ, който години наред е слушал Моите наставления, също не може да Ми принесе благоугодна реколта. (69, 54-55)

458. Не чувате ли призивите на справедливостта? Не виждате ли природните сили, как те опустошават една област след друга? Смятате ли, че — ако водехте добродетелен живот — би било необходимо Моята справедливост да се прояви по този начин? Истина ви казвам, нямаше да има причина да ви пречиствам, ако бях ви намерил чисти. (69, 11)

459. Въпреки че в момента ви се струва невъзможно да се установи мир сред човечеството, Аз ви казвам, че мир ще настъпи, и още повече: че човекът ще живее в духовност.

460. Светът ще претърпи много беди преди настъпването на това време. Но тези страдания ще бъдат за доброто на човечеството, както в земното, така и в духовното. Това ще бъде като „Дотук и не по-нататък“ за необуздания ход на злините, егоизма и удоволствието на хората.

461. По този начин ще настъпи равновесие; защото силите на злото вече няма да могат да надделеят над силите на доброто.

462. Тъй като това изпитание засяга винаги най-чувствителното и най-скъпото, то изглежда като наказание, без да е такова. Защото в действителност то е

средство за спасение на душите, които са се отклонили от пътя или са го изгубили.

463. Който съди по земни критерии, не може да открие нищо полезно в болката; но който има предвид, че притежава душа, която ще живее вечно, черпи от същата тази болка светлина, непоколебимост и обновление.

464. Ако мислите духовно — как тогава можете да вярвате, че болката е зло за човечеството, когато тя идва от Бог, който е изцяло Любов?

465. Времето минава и ще дойде момент, когато ще започнат да се появяват онези големи изпитания и дори последният остатък мир ще изчезне от света, който няма да се върне, докато човечеството не намери пътя на Моя закон и не се вслуша в онзи вътрешен глас, който непрестанно ще му казва: Бог живее! Бог е във вас! Познайте Го, почувствайте Го, помирете се с Него!

466. Тогава начинът ви на живот ще се промени. Егоизмът ще изчезне и всеки ще бъде полезен на другия. Хората ще се вдъхновят от Моята справедливост, за да създадат нови закони и да управляват народите с любов. (232, 43 47)

467. В материалния свят също ще преживеете преобразуване: реките ще бъдат богати на вода, неплодородните полета ще станат плодородни, природните сили ще се върнат в обичайните си реки, защото между човека и Бога, между човека и божествените дела, между човека и законите, диктувани от Създателя на живота, ще царува хармония. (352, 65)

468. Не се тревожете, възлюбени свидетели. Аз ви съобщавам, че това материалистично човечество, което толкова дълго време е вярвало само в това, което докосва, вижда и разбира с ограничените си умствени способности, и в това, което доказва с науката си, ще стане духовно и способно да Ме види с духовния си поглед и да търси истината. (307, 56)

469. Ако бяхте духовно подготвени, бихте могли да видите в безкрайността множествата от духовни същества, които пред погледа ви биха приличали на неизмеримо голям бял облак, и когато пратениците или посланиците се отделят от него, бихте ги видели да се приближават към вас като светлинни искри.

470. Вашият духовен поглед все още не е проникващ и затова Аз трябва да ви говоря за отвъдното, за всичко онова, което все още не сте способни да видите. Но Аз ви казвам, че ще дойде времето, когато всички вие ще бъдете пророци и ще се наслаждавате на онова чудното живот, който в момента чувствате като далечен от вас, но който в действителност вибрира близо до вас, обгражда

ви и ви осветява, вдъхновява ви и непрестанно чука на вратите ви. (71, 37-38)

471. Чувствителност, предчувствие, откровение, пророчество, вдъхновение, ясновидство, дар, Вътрешно Слово — всичко това и още други дарове ще произлязат от Духа, и чрез тях хората ще потвърдят, че за човечеството е настъпила нова епоха.

472. Днес вие се съмнявате в съществуването на тези духовни дарби, защото някои ги крият от света, тъй като се страхуват от мнението му; утре притежаването им ще бъде най-естественото и най-красивото нещо.

473. Аз идвам при вас в това „Трето време“, защото сте болни на тяло и душа. Здравият няма нужда от лекар, нито праведният от очистване. (80, 5-6)

474. Днес вие все още се нуждаете от духовници, съдии и учители. Но когато вашето духовно и морално състояние стане високо, вече няма да имате нужда от тези опори, нито от тези гласове. Във всеки човек ще има съдия, пастир, учител и олтар. (208, 41)

XVI. Пророчества и притчи, утеха и обещание

Глава 64 – Пророчества

Изпълнението на стари и нови пророчества

1. Това, което пророците провъзгласиха, ще се изпълни в това време. Моето ново слово ще достигне до философите и теолозите, мнозина ще се подиграват с него, а други ще се възмутят. Но докато това се случва, техните учудени очи ще видят изпълнението на пророчествата, които Аз ви обявих сега. (151, 75)

2. Тези пророци от минали времена не получиха никаква юридическа власт или пълномощие на земята, те не бяха принудени да се подчиняват на каквато и да е власт и се концентрираха единствено върху това да се подчиняват на заповедите на своя Господ, Който положи Своето слово на устните на избраните от Него.

3. Пълни с вяра и кураж, нищо не ги възпираше от задачата им да учат народа на Моя закон и да го отклоняват от религиозния фанатизъм, като му разкриваха безразличието и заблудите на свещениците. (162, 7-8)

4. Човечество, изглеждат ли ти болката, мизерията и хаосът, които те обгръщат в това време, като нещо непредвидимо?

5. Ако сте изненадани, то е защото не се интересувате от

Моите пророчества и не сте се подготвили.
6. Всичко беше предвидено и всичко беше обявено, но ви липсваше вяра и сега, вследствие на това, пиете много горчив чаша.
7. И днес Аз пророкувам чрез човешкия разум. Някои пророчества ще се сбъднат скоро, други – едва в далечни времена.
8. Този народ, който ги чува, носи голямата отговорност да ги разгласи пред човечеството. Защото те съдържат светлина, която прави разбираема за хората реалността, в която живеят, за да спрат в своя неистов поход към пропастта. (276, 41 42)
9. Много от това, което Аз ви казах в това време, е пророчество, което се отнася понякога за близкото бъдеще, понякога за далечното бъдеще. Затова много хора не искат да придават значение на това божествено послание.
10. Това слово обаче ще възкръсне, изпълнено със светлина, сред хората на идващите времена, които ще разпознаят и открият в него велики откровения, чиято точност и съвършенство ще изумяват учените. (216, 13)

Голямото пророчество за народите от 10 януари 1945 г., към края на Втората световна война

11. В този момент Аз говоря към народите на Земята. Всички имат Моята светлина; с нея нека размишляват върху това, че са дръзнали да разполагат с живота, сякаш са негови собственици.
12. Истина ви казвам, вашето унищожение и вашата болка предизвикаха дълбоко разкаяние у мнозина и събудиха към Светлината милиони хора, които Ме търсят и призовават, и от тях се издига към Мен плач, който пита: „Отче, няма ли войната да приключи през 1945 г., и Ти да не изсушиш ли сълзите ни и да ни донесеш мир?“
13. Ето, Аз съм сред вас, о, вие седем народи! 808 Глава 64 Седем глави, които сте се издигнали пред Мен в света!
14. АНГЛИЯ: Аз те просветлявам, Моята справедливост ще те сполети тежко; но Аз ти давам сила, докосвам сърцето ти и ти казвам: Твоите претенции за власт ще паднат, богатствата ти ще ти бъдат отнети и няма да бъдат дадени на никого.
15. ГЕРМАНИЯ: В този момент Аз наказвам гордостта ти и ти казвам: Приготви се, защото потомството ти няма да загине. Ти Ме помоли за нови земи, но хората се намесиха в Моите високи решения. Аз сгъвам врата

ти и ти казвам: Вземи силата Ми и се довери, че Аз ще те спася.
16. Но ако не се довериш на Мен и се отдадеш на гордостта си, ще останеш сам и роб на света. Но това не е Моята воля, защото сега е времето, в което Аз свалям господарите и освобождавам робите и пленниците. Вземи Моята светлина и се изправи отново.
17. РУСИЯ: Духът Ми вижда всичко. Светът няма да бъде твой. Аз ще бъда този, който ще властва над всички вас. Няма да си в състояние да изтриеш името Ми, защото Христос, Който ти говори, ще властва над всички хора. Освободи се от материализма и се подготви за нов живот, защото ако това не стане, Аз ще сломя гордостта ти. Предавам ти светлината Си.
18. ИТАЛИЯ: Ти вече не си господарят, какъвто беше в миналите времена; днес подигравките, робството и войната те съсипаха. Вследствие на твоето извращение преживяваш голямо пречистване. Но Аз ти казвам: обнови се, премахни фанатизма и идолопоклонството си и Ме признай като върховния Господ. Аз ще излея върху теб нови вдъхновения и светлина. Вземи Моя лечебен балсам и си прощавайте един на друг.
19. ФРАНЦИЯ: Ти излагаш болката си пред Мен. Твоето плач достига до Моя висок престол. Аз те приемам. Преди си се издигал като господар, а сега Ми показваш само веригите, които влачиш със себе си.
20. Ти нито си бдял, нито си се молил. Ти си се отдавал на плътските удоволствия, и змеят те е взел за плячка.
21. Но Аз ще те спася, защото оплакванията на жените ти и плачът на децата достигат до Мен. Ти искаш да се спасиш, и Аз ти подавам ръка. Но наистина, казвам ти: Бди, моли се и прощавай!
22. СЪЕДИНЕНИ ЩАТИ: В този момент Аз приемам и теб. Гледам сърцето ти — то не е от камък, а от метал, от злато. Виждам, че металният ти мозък е закоравял. Не намирам любов у теб, не откривам духовност. Виждам само мания за величие, амбиция и алчност.
23. „Продължавай така“, но Аз те питам: Кога моето семе ще пусне дълбоки корени в теб? Кога ще събориш „златния си телец“ и „кулата си на Вавилон“, за да издигнеш вместо тях истинския храм на Господа?
24. Аз докосвам съвестта ви, от първия до последния, и ви прощавам. Аз ви просветлявам, за да не се замъгли разумът ви в най-тежкия час, когато изпитанието достигне своя връх, а да мисли ясно и да ви напомня, че Аз стоя над вас.
25. Аз ти давам светлина, сила и власт. Не се меси в Моите високи

решения, защото ако не се подчиниш на Моите указания или престъпиш границата, която Аз поставям, върху теб ще дойдат болка, разрушение, огън, мор и смърт.

26. ЯПОНИЯ: Аз те приемам и ти говоря. Аз влязох в твоето светилище и разгледах всичко. Ти не искаш да бъдеш последен, винаги си искал да бъдеш първи. Но наистина, казвам ти: това семе не е угодно пред Мен.

27. Необходимо е да изпиеш чашата на страданието, за да се пречисти сърцето ти. Необходимо е „езикът“* ти да се смеси с други „езици“. Необходимо е светът да се приближи към теб. Когато светът е подготвен и пречистен, той ще ти донесе семето, което Аз ще му предам. Защото Аз не виждам никой подготвен. Не виждам в теб духовното семе на Моята Божественост. Но Аз ще прокарам пътя. * С това се има предвид начинът на мислене и въображението, повлияни и определени от езика.

28. Скоро по целия свят ще настъпи хаос на светогледите, объркване на науките и теориите. Но след този хаос светлината ще достигне до теб. Аз ви подготвям всички и ви прощавам, и се грижа да вървите по правия път.

29. Когато дойде моментът и мирът дойде при народите, не бъди непокорна, не се намесвай в Моите високи решения, нито се противопоставяй на Моята воля. Когато народите сключат мир, не трябва да ги предадеш, защото тогава Аз ще изпратя съда Си върху теб.

30. Седем народи! Седем глави! Отецът ви е приел. Пред вас, под вашето управление, стои светът. Вие сте отговорни пред Мен за него!

31. Нека светлината на „Книгата на седемте печата“ озари всяка нация, за да се подготвят хората според Моята воля. Мирът Ми да бъде с вас! (127, 50-65)

Войни и природни бедствия — знамения на небето

32. Същият този свят, в който живеете в момента, отдавна е бил бойно поле. Но на човека не му е стигнал огромният опит, завещан му от предците му — горчив и болезнен опит, който лежи пред хората от това време като книга, отворена от съвестта.

33. Но сърцата на хората са твърде твърди, за да приемат този плод на опита, който е като светлинно наследство. Единственото, което са наследили от предците си, е омразата, гордостта, злобата, алчността, високомерието и отмъщението, които са им били предадени в кръвта. (271, 65)

34. Помислете, че е време за съд; защото, истина ви казвам, всяко престъпление ще бъде изкупено. Самата земя ще поиска сметка за лошото използване, което човекът

е направил от нея и от нейните природни богатства.

35. Всичко, което е било унищожено, ще ви призове да дадете сметка и ще накара хората да разберат, че са били създадени от Създателя с любовни намерения и че именно онази единствена Воля, която би могла да ги унищожи, се грижи за тях, ги пази и ги благославя. (180, 67)

36. Предавам ви това послание, което трябва да разпространите отвъд моретата. Моето слово трябва да прекоси Стария континент и да достигне дори до хората на Израел, които са се впуснали в братоубийствена борба за парче земя, без да осъзнават мизерията на душата си.

37. Не можете да си представите изпитанието, през което ще премине светът. Всички очакват мира, но той ще настъпи едва след като природните сили дадат свидетелство за Мен. (243, 52)

38. Моите природни сили ще бъдат развързани и ще опустошат цели региони. Учените ще открият нова планета, а „звезден дъжд“* ще озари вашия свят. Но това няма да доведе до бедствие за човечеството; то само ще възвести на хората настъпването на нова епоха. (182, 38)

** В Евангелията този знак на съда се обявява с думите: „Звездите ще падат от небето“. Но очевидно става дума за голям метеоритен дъжд, който ще се изсипе върху Земята.*

39. Аз вече ви разкрих, че Моят народ е разпръснат по цялата Земя, което означава, че духовното семе е разпръснато по целия свят.

40. Днес вие сте разединени и дори се пренебрегвате взаимно заради дреболии. Но когато материалистичните учения заплашват да ви превземат всички, вие, които мислите и чувствате с духа, най-накрая ще станете едно. Когато дойде това време, Аз ще ви дам знак, за да можете да се разпознаете — нещо, което можете да видите и чуете по един и същ начин. Когато тогава си дадете взаимно свидетелство за това, ще се учудите и ще кажете: „Господ ни посети.“ (156, 35-36)

Пророчество за разкола в мексиканските общини

41. Слушайте Ме добре сега, народе, и се заемете да следвате думите Ми достойно и вярно.

42. Виждам, че носите тъга в сърцата си, защото предвиждате, че не всички тези човешки множества ще се придържат към закона, който съм записал във вашите души. Но Аз ви казвам, че днес, както и в „Първото време“, народът ще се раздели.

43. Аз ви говорих много и начертах един-единствен път за всички. Затова ви казвам: ако

някои от децата Ми са непокорни, присъдата над този народ ще бъде произнесена, когато настъпи денят, определен от волята на вашия Отец, за да се сложи край на това проявление.
44. Аз дойдох при вас в това време като Освободител, показах ви пътя през пустинята, духовната „ежедневна работа“ на борбата за освобождение и спасение, и накрая ви обещах новата Земя на обещанието, която е мир, светлина и блаженство за духа.
45. Блажени онези, които тръгват и Ме следват в това пътуване в стремежа си към освобождение и духовност, защото те никога няма да се почувстват изоставени или слаби в изпитанията, които им носи обширната пустиня.
46. Горко обаче на онези, които нарушават вярата, които обичат нещата на света повече от духовното — на онези, които продължават да се придържат към идолите си и традициите си! Мислейки, че Ми служат, те ще бъдат подчинени на „Фараона“, който е „плътта“, материализмът, идолопоклонството.
47. Който иска да стигне до Обетованата земя, до родината на Духа, трябва да остави следа от доброто по пътя си през света.
48. Вървете по този път и не се страхувайте. Защото, ако възлагате надеждата си на Мен, е невъзможно да се изгубите. Ако се страхувате или нямате доверие, тогава вашата вяра не е абсолютна, и Аз ви казвам, че който иска да Ме следва, трябва да бъде убеден в Моята истина. (269, 50-51)

Глава 65 – Притчи, утеха и обещание

Притча за лошите стопани

1. В търсене на милост към един дом се приближи тълпа от гладни, болни и голи хора.
2. Управителите на къщата я подготвяха неуморно, за да нагостят преминаващите на трапезата си.
3. Собственикът на имението, господар на тези земи, дойде, за да заеме мястото на председателя на пиршеството.
4. Времето минаваше, а нуждаещите се винаги намираха храна и подслон в къщата.
5. Един ден този господар видя, че водата на масата беше мътна, че ястията не бяха здравословни и вкусни, а покривките бяха оцапани.
6. Тогава той повика онези, които бяха натоварени с подреждането на трапезата, и им каза: „Видяхте ли покривките, опитахте ли ястията и пихте ли от водата?“
7. „Да, господине“, отговориха те.
8. „Тогава, преди да дадете да ядат на тези гладни хора, нека първо вашите деца да опитат от

това, и ако им хареса, дайте от него на тези гости.“
9. Децата взеха от хляба, плодовете и всичко, което имаше на масата; но вкусът беше отвратителен и това предизвика недоволство и бунт, и те се оплакаха силно.
10. Тогава имението каза на онези, които все още чакаха: „Елате под едно дърво, защото ще ви предложа плодовете от градината си и вкусни ястия.“
11. Но на слугите той каза следното: „Почистете оскверненото, премахнете лошия вкус от устните на онези, които сте разочаровали. Не съм доволен от вас, защото ви възложих да приемете всички гладни и жадни, за да им предложите най-добрите ястия и чиста вода, а вие не сте се подчинили. Работата ви не ми е угодна.“
12. Господарят на тези земи сам приготви празненството: хлябът беше питателен, плодовете – здрави и узрели, водата – свежа и освежаваща. Тогава той покани онези, които го очакваха – просяци, болни и прокажени – и всички се нахраниха, а радостта им беше голяма. Скоро те оздравяха и се освободиха от страданията си и решиха да останат в имението.
13. Те започнаха да обработват нивите, станаха земеделски работници, но бяха слаби и не знаеха как да следват указанията на този господар. Те смесиха различни семена и реколтата се развали, пшеницата беше задушена от плевелите.
14. Когато дойде времето на жътвата, дойде господарят на имението и им каза: „Какво правите там, след като ви възложих само управлението на къщата, за да посрещате гостите? Семената, които сте посяли, не са добри, други са предназначени за обработката на нивите. Идете и почистете земята от тръни и плевели, а след това отново управлявайте къщата. Изворът е пресъхнал, хлябът не дава сили, а плодовете са горчиви. Направете с преминаващите това, което аз направих с вас. Когато сте нахранили и излекували онези, които се обръщат към вас, когато сте премахнали болката на ближните си, тогава ще ви позволя да си починете в дома ми.“ (196, 47-49)

Притча за пресичането на пустинята до Големия град

15. Двама пътешественици вървяха с бавни стъпки през обширна пустиня, краката им боляха от горещия пясък. Те се насочваха към далечен град и само надеждата да стигнат до целта си им даваше сили по трудния път, защото хлябът и водата постепенно се изчерпваха. По-младият от двамата започна да отпада от сили и помоли спътника си да продължи

пътуването сам, защото силите му го напускаха.

16. Възрастният пътешественик се опита да вдъхне на младежа нова смелост, като му каза, че може би скоро ще стигнат до оазис, където ще възвърнат изгубените сили; но той не събра нова смелост.

17. По-възрастният не искаше да го остави в тази пустош и въпреки че и той беше уморен, качи изтощения си спътник на гърба си и продължи пътуването с мъка.

18. След като младежът си почиваше и обмисли трудностите, които причиняваше на този, който го носеше на раменете си, той се отдели от врата му, хвана го за ръка и така продължиха пътя си.

19. Безгранична вяра изпълни сърцето на стария пътешественик, която му даде сили да преодолее умората си.

20. Както беше предчувствал, на хоризонта се появи оазис, под чиято сянка ги очакваше прохладата на извор. Накрая стигнаха до него и пиха от онова освежаващо вода, докато се наситиха.

21. Те заспаха дълбоко и когато се събудиха, усетиха, че умората е изчезнала, а също така не изпитваха нито глад, нито жажда. Чувстваха мир в сърцата си и силата да стигнат до града, който търсеха.

22. Всъщност те не искаха да напускат това място, но пътуването трябваше да продължи. Напълниха съдовете си с тази кристално чиста вода и отново тръгнаха по пътя си.

23. Възрастният странник, който беше опора на младия, каза: „Нека използваме водата, която носим със себе си, само с мярка. Възможно е по пътя да срещнем някои поклонници, които, претоварени от изтощение, умират от жажда или са болни, и тогава ще бъде необходимо да им предложим това, което носим със себе си.“

24. Младият мъж възрази и каза, че би било неразумно да дават от това, което може би дори няма да им стигне за самите тях; че в такъв случай биха могли да го продадат на цената, която пожелаят, тъй като им е коствало толкова голямо усилие да се сдобият с този скъпоценен елемент.

25. Старецът не беше доволен от този отговор и му отвърна, че ако искат да имат мир в душата си, трябва да споделят водата с нуждаещите се.

26. Разочарован, младият мъж каза, че предпочита да изпие сам водата от съда си, отколкото да я сподели с някого, когото биха срещнали по пътя.

27. Отново предчувствието на стареца се сбъдна, защото пред себе си видяха каравана, състояща се от мъже, жени и деца, която, изгубена в пустинята, беше на прага на гибелта.

28. Добрият старец бързо се приближи към тези хора и им даде да пият. Изтощените веднага

се почувстваха подкрепени, болните отвориха очи, за да благодарят на този пътешественик, а децата спряха да плачат от жажда. Караваната се изправи и продължи пътуването си.

29. В сърцето на благородния странник цареше мир, докато другият, като видя, че съдът му е празен, загрижено каза на спътника си, че трябва да се върнат и да потърсят извора, за да попълнят водата, която бяха изразходвали.

30. „Не трябва да се връщаме“, каза добрият пътешественик, „ако имаме вяра, по-нататък ще срещнем нови оазиси.“

31. Но младежът се съмняваше, изпитваше страх и предпочете на място да се сбогува с другаря си, за да се върне назад в търсене на извора. Те, които бяха събратя в страданието, се разделиха. Докато единият продължи по пътя, вдъхновен от вярата в целта си, другият, обзет от мисълта, че може да загине в пустинята, с натрапчивата представа за смъртта в сърцето си, се затича към извора.

32. Накрая той пристигна задъхан и изтощен. Но доволен, той се напои до насита, забрави спътника, когото остави да върви сам, както и града, от който се отказа, и реши отсега нататък да живее в пустинята.

33. Не мина много време и наблизо мина каравана, състояща се от изтощени и жадни мъже и жени. Те се приближиха жадно, за да пият от водата на този извор.

34. Но изведнъж видяха да се появява един мъж, който им забрани да пият и да си почиват, ако не му платят за тези блага. Това беше младият странник, който се беше овладял оазиса и се беше превърнал в господар на пустинята.

35. Тези хора го слушаха тъжно, защото бяха бедни и не можеха да си купят онова скъпоценно съкровище, което щеше да утоли жаждата им. Накрая се разделиха с малкото, което носеха със себе си, купиха малко вода, за да успокоят парещата си жажда, и продължиха пътя си.

36. Скоро този човек се превърна от господар в цар, защото не винаги минаваха оттам бедни хора; имаше и властници, които можеха да дадат цяло състояние за чаша вода.

37. Този човек вече не си спомняше града отвъд пустинята, а още по-малко братския спътник, който го беше носил на раменете си и го беше спасил от смърт в оная пустош.

38. Един ден видя да идва каравана, която се стремеше към големия град. Но с учудване наблюдаваше, че онези мъже, жени и деца вървяха пълни с сила и радост и при това пееха хвалебствена песен.

39. Мъжът не разбираше какво виждаше, а изненадата му стана

още по-голяма, когато видя, че начело на караваната вървеше този, който беше бил негов спътник.

40. Караваната спря пред оазиса, докато двамата мъже стояха един срещу друг и се гледаха учудено. Накрая обитателят на оазиса попита този, който беше бил негов спътник: „Кажи ми, как е възможно да има хора, които пресичат тази пустиня, без да изпитват жажда или умора?“

41. Той направи това, защото в душата си мислеше какво ще стане с него от деня, в който вече никой няма да идва при него да моли за вода или подслон.

42. Добрият пътешественик каза на своя спътник: „Аз стигнах до големия град, но не сам. По пътя срещнах болни, жадни, изгубени, изтощени, и на всички тях дадох нова смелост чрез вярата, която ме вдъхновява, и така стигнахме от оазис до оазис, докато един ден се озовахме пред портите на големия град.

43. Там бях призован пред господаря на това царство, който, като видя, че познавам пустинята и съчувствам на пътниците, ми възложи задачата да се върна, за да бъда водач и съветник на пътниците при мъчителното пресичане на пустинята.

44. И ето ме тук, как точно сега водя още една каравана, която трябва да заведа до големия град.
— А ти? Какво правиш тук? — попита той този, който беше останал в оазиса. — Този мълчеше срамежливо.

45. Тогава добрият пътешественик му каза: „Знам, че си присвоил този оазис, че продаваш вода и искаш пари за сянката. Тези блага не са твои, те са поставени в пустинята от божествена сила, за да ги използва този, който се нуждае от тях.

46. Виждаш ли тези човешки тълпи? Те нямат нужда от оазис, защото не изпитват жажда, нито се уморяват. Достатъчно е да им предам посланието, което Господът на големия град им изпраща чрез моето посредничество, и те веднага тръгват и при всяка крачка намират нова сила благодарение на високата цел, която имат: да достигнат онова царство.

47. Остави извора на жадните, за да намерят в него освежение, и на онези, които страдат от суровите условия на пустинята, да утолят жаждата си.

48. Твоята гордост и егоизъм са те заслепили. Но какво ти е ползата да си господар на тази малка оазис, ако живееш в тази пустош и си се лишил от възможността да опознаеш големия град, към който заедно се бяхме запътили? Вече ли си забравил онова високо целе, което и двамата имахме?“

49. Когато този човек изслуша мълчаливо думите на този, който беше бил верен и безкористен спътник, той избухна в сълзи,

защото изпитваше разкаяние за своите простъпки. Той съблече фалшивите си пищни одежди и потърси отправната точка, която се намираше там, където започваше пустинята, за да последва пътя, който щеше да го отведе към големия град. Но сега той тръгна по пътя си, осветен от нова светлина – тази на вярата и любовта към ближните си. Край на притчата

50. Аз съм Господът на Големия град, а старецът Илия е герой от моята притча. Той е „гласът на този, който вика в пустинята“, той е този, който се явява отново сред вас в изпълнение на откровението, което ви дадох при Преображението на планината Тавор. Той е този, който ви води в „Третото време“ към Големия град, където ви очаквам, за да ви дам вечната награда на моята любов.

51. Следвайте Илия, о, възлюбен народ, и всичко ще се промени в живота ви, в поклонението ви пред Бога и в идеалите ви; всичко ще се преобрази.

52. Вярвахте ли, че вашето несъвършено изповядване на религията ще остане вечно? — Не, мои ученици. Утре, когато духът ви зърне Големия град на хоризонта, той ще каже като своя Господ: „Моето царство не е от този свят.“ (28, 18-40)

Притча за великодушието на един цар

53. Имало едно време един цар, който, заобиколен от поданиците си, празнувал победата, която бе постигнал над един бунтовен народ, превърнал се във васал.

54. Царят и неговите хора изпяха химн на победата. Тогава царят се обърна към народа си и каза: „Силата на ръката ми победи и разшири царството ми; но ще обичам победените както вас, ще им дам ниви в имениятa си, за да отглеждат лозя, и моята воля е вие да ги обичате така, както аз ги обичам.“

55. Времето минаваше и сред онова народ, който беше спечелен чрез любовта и справедливостта на оня цар, се появи един човек, който се разбунтува срещу господаря си и се опита да го убие, докато спи, но само го рани.

56. Предвид престъплението си, този човек избяга, изпълнен със страх, за да се скрие в най-тъмните гори, докато кралят оплакваше неблагодарността и отсъствието на своя подчинен, защото сърцето му го обичаше много.

57. Този мъж беше пленен по време на бягството си от народ, враждебен към царя, и когато беше обвинен, че е поданик на този, чието владение те не признаваха, той извика уплашен с пълно гърло, че е беглец, защото току-що е убил царя. Но никой не

му повярва и го осъдиха да умре на клада, след като първо беше измъчван.

58. Когато той вече кървеше и се готвеха да го хвърлят в огъня, случи се така, че кралят с слугите си, които търсеха бунтовника, минаваше оттам, и когато видя какво се случваше тук, владетелят вдигна ръка и каза на слугите си: „Какво правите, бунтовнически народ?“ И при звука на величествения и властен глас на царя бунтовниците паднаха пред него на колене.

59. Неблагодарният поданик, който все още лежеше окован близо до огъня и чакаше само изпълнението на присъдата си, беше изумен и потресен, когато видя, че кралят не е мъртъв и че той се приближава към него стъпка по стъпка и го развързва.

60. Той го отведе далеч от огъня и превърза раните му. После му даде да пие вино, облече го с нова бяла роба и, след като го целуна по челото, му каза: „Мой поданик, защо избяга от мен? Защо ме нарани? Не ми отговаряй с думи, искам само да знаеш, че те обичам, и сега ти казвам: Ела и ме последвай.“

61. Този народ, който беше свидетел на тези сцени на милосърдие, извика удивен и променен в душата си: „Осанна, Осанна!“ То се обяви за послушен васал на този цар и получи само благодеяния от своя господар, а поданикът, който някога се беше разбунтувал, превзет от толкова много любов от своя цар, взе решение да отвърне на тези доказателства за безгранична привързаност, като ще обича и почита своя господар завинаги, покорен от неговите толкова съвършени дела.

Край на притчата

62. Вижте, хора, колко ясно е Моето слово! Но хората се борят срещу Мен и губят своето приятелство с Мен.

63. Какво зло съм сторил на хората? Какво зло им причиняват Моето учение и Моят закон? 64. Знайте: колкото и пъти да Ме наранявате, всеки път ще ви бъде простено. Но тогава вие също сте длъжни да прощавате на враговете си, когато те ви обиждат.

65. Аз ви обичам, и ако се отдалечите с една крачка от Мен, Аз ще направя същата крачка, за да се приближа към вас. Ако Ми затворите вратите на храма си, Аз ще почукам по тях, докато не отворите и Аз не вляза в него. (100, 61-70)

Блаженства и благословения

66. Блажен е този, който понася страданията си с търпение, защото именно в своята кротост той ще намери силата да продължи да носи кръста си по пътя на своето развитие.

67. Блажен е този, който понася унижението с смирение и е способен да прости на онези,

които са го обидили, защото Аз ще го оправдая. Но горко на онези, които съдят делата на своите ближни, защото те сами ще бъдат съдени!

68. Блажен е този, който изпълнява първата заповед на Закона и Ме обича повече от всичко сътворено.

69. Блажен е този, който Ми позволява да съдя неговата справедлива или несправедлива кауза. (44, 52-55)

70. Блажен е този, който се смирява на земята, защото Аз ще му простя. Блажен е този, който е клеветен, защото Аз ще свидетелствам за неговата невинност. Блажен е този, който свидетелства за Мен, защото Аз ще го благословя. И този, който е пренебрегнат поради практикуването на Моето учение, Аз ще го призная. (8, 30)

71. Блажени онези, които падат и пак се изправят, които плачат и Ме благославят, които, наранени от собствените си братя, се уповават на Мен в дълбините на сърцето си. Тези малки и наскърбени, осмивани, но кротки и поради това силни в духа, са в истината Мои ученици. (22, 30)

72. Блажени онези, които благославят волята на своя Господ, блажени онези, които благославят собственото си страдание, защото знаят, че то ще измие петната им. Защото те дават опора на стъпките си, за да изкачат Духовната планина. (308, 10)

73. Всички очакват светлината на един нов ден, зората на мира, която трябва да бъде началото на една по-добра епоха. Потиснатите очакват деня на своето освобождение, болните се надяват на лекарство, което да им върне здравето, силата и радостта от живота.

74. Блажени онези, които знаят как да чакат до последния миг, защото на тях ще им бъде върнато с лихви това, което са загубили. Аз благославям това очакване, защото то е доказателство за вяра в Мен. (286, 59-60)

75. Блажени верните, благословени онези, които остават непоколебими до края на изпитанията си. Благословени да бъдат онези, които не са пропилели силата, която им дава Моето учение, защото в идващите времена на горчивина те ще преживеят превратностите на живота с сила и светлина. (311, 10)

76. Благословени да бъдат онези, които Ме благославят на олтара на Сътворението и знаят как смирено да приемат последствията от своите простъпки, без да ги приписват на божествени наказания.

77. Благословени да бъдат онези, които знаят как да следват Моята воля и приемат изпитанията си с смирение. Всички те ще Ме обичат. (325, 7-8)

Насърчения за възходящо развитие

78. Благословени да бъдат онези, които с смирение и вяра Ме молят за възвисяването на душата си, защото те ще получат това, за което молят Отца си.

79. Благословени да бъдат онези, които знаят как да чакат, защото Моята милостива помощ ще попадне в ръцете им в подходящия момент.

80. Научете се да молите и да чакате — знаейки, че нищо не убягва от Моята любовна воля. Вярвайте, че Моята воля се проявява във всяка ваша нужда и във всяко ваше изпитание. (35, 1-3)

81. Благословени да бъдат онези, които мечтаят за рай на мир и хармония.

82. Блажени онези, които презират и гледат с безразличие на тривиалностите, суетата и страстите, които не носят нищо добро на човека и още по-малко на душата му.

83. Благословени да бъдат онези, които са премахнали фанатичните култови ритуали, които не водят до нищо, и са се отказали от старите и погрешни вярвания, за да обхванат абсолютната, гола и чиста истина.

84. Аз благославям онези, които отхвърлят външното, за да се отдадат вместо това на духовното съзерцание, любовта и вътрешния мир, защото все повече осъзнават, че светът не дарява мир, че можете да го намерите в себе си.

85. Благословени да бъдат онези сред вас, които не са се уплашили от истината и не са се възмутили от нея, защото, истина ви казвам, светлината ще се излее като водопад върху душите ви, за да утоли завинаги жаждата ви за светлина. (263, 2-6)

86. Блажен е този, който чува Моите наставления, приема ги за свои и ги следва, защото той ще разбере как да живее в света, ще разбере как да се отрече от света и, когато дойде часът му, ще възкръсне във вечността.

87. Блажен е този, който се вглъбява в Моето слово, защото той е научил да разбира причината за болката, смисъла на изкуплението и покаянието, и вместо да се отчайва или да богохулства, с което би увеличил още повече мъките си, той се издига, изпълнен с вяра и надежда, за да се бори, така че тежестта на дълговете му да става всеки ден по-лека, а чашата на страданията му – по-малко горчива.

88. Веселието и мирът са присъщи на хората на вярата — на онези, които са съгласни с волята на Отца. (283, 45-47)

89. Вашият напредък или вашето духовно извисяване ще ви позволи да откриете Моята истина и да усетите Моето божествено присъствие — както в духовното, така и във всяко от

Моите дела. Тогава Аз ще ви кажа: „Блажени онези, които са способни да Ме разпознават навсякъде, защото именно те Ме обичат истински. Блажени онези, които могат да Ме усещат с душата си и дори с тялото си, защото те са тези, които са придали чувствителност на цялото си същество, които наистина са се одухотворили.“ (305, 61-62)

90. Вие знаете, че от Моя „Висок Трон“ Аз обгръщам Вселената с Моя мир и Моите благословения.

91. Всичко е благословено от Мен във всеки час, във всеки миг.

92. От Мен не идва и никога няма да дойде никакво проклятие или осъждане за Моите деца. Затова, без да разграничавам праведни и грешници, Аз изливам върху всички Моите благословения, Моята целувка на любовта и Моя мир. (319, 49-50)

МИРЪТ МИ ДА БЪДЕ С ВАС

Призивът на Бога

Призив към хората на това време:

„Хора, хора, възстанете, времето натиска, и ако не го направите в този „ден“, няма да се събудите повече в този земен живот. Искате ли да продължите да спите въпреки Моето послание? Искате ли смъртта на плътта да ви събуди – с изгарящия огън на разкаянието на вашата душа без материя? Бъдете искрени, поставете се в положението да се намирате в Духовния живот, пред лицето на истината, където нищо не може да оправдае вашия материализъм, където наистина ще се видите в дрипи – осквернени, мръсни и разкъсани – които душата ви ще носи като облекло. Истина ви казвам, там, при вида на вашата мизерия и в чувството на толкова голям срам, ще почувствате неизмеримото желание да се измиете във водата на най-дълбокото разкаяние, защото знаете, че само чисти можете да отидете на Празника на Духа. Погледнете отвъд човешкия егоизъм с всичките му недъзи, които в момента са вашата гордост, вашето удовлетворение, и ми кажете дали сте съчувствали на болката на хората, дали в сърцата ви намира отзвук риданието на жените или плачът на децата. Кажете Ми тогава: какво сте били вие за хората? Били ли сте живот за тях?“ (228, 62-63)

Призив към интелектуалците:

„Елате при Мен, вие, интелектуалци, които сте уморени от смъртта и разочаровани в сърцата си. Елате при Мен, вие, които сте объркани и вместо да обичате, сте мразили. Аз ще ви дам покой и ще ви помогна да разберете, че духът, който се подчинява на Моите заповеди, никога не се уморява. Аз ще ви

въведа в наука, която никога не обърква интелекта.“ (282, 54)

Призив към уморените и обременените:

„Елате при Мен, вие, наскърбени, самотни и болни хора. Вие, които влачите веригите на греха, вие, унижени, гладни и жадни за справедливост, бъдете при Мен; в Моето присъствие много от вашите злини ще изчезнат и ще почувствате, че вашият товар става по-лек. Ако искате да притежавате благата на Духа, Аз ще ви ги дам; ако Ме молите за земни блага, за да ги използвате за добро, Аз също ще ви ги дам, защото вашата молба е благородна и справедлива. Тогава ще станете добри пазители и Аз ще ви дам приумножение на тези блага, за да споделите с ближните си от тях.“ (144, 80-81)

Призив към Духовния Израил:

„Израил, стани водач на човечеството, дай му този хляб на вечния живот, покажи му това духовно дело, за да се одухотворят различните религии в Моето учение и по този начин Царството Божие да дойде при всички хора.“ (249, 66)

„Слушай Ме, възлюбен Израил! Отвори духовните си очи и виж славата на твоя Отец. Чуй гласа Ми чрез съвестта си, чуй с духовните си уши небесните мелодии, за да се радват сърцето и духът ти, за да почувстваш мир; защото Аз съм Мирът и те каня да живееш в него. Аз ви разкривам любовта, която съм изпитвал към човечеството във всички времена – причината, поради която Исус проля най-скъпоценната Си кръв във „Второто време“, за да ви изкупи от греха, да ви научи на любовта и да запечата истинското учение във вашия дух и сърце.“ (283, 71)

„Насочете погледите си към Мен, когато сте изгубили пътя; бъдете днес с Мен. Повдигнете мислите си към Мен и говорете с Мен, както детето говори с баща си, както човек говори с доверие с приятел.“ (280, 31)

„Преобразувайте се под Моето наставничество, почувствайте се като нови хора, практикувайте Моите добродетели, тогава в душата ви ще става все по-светло и Христос ще се прояви на вашия път.“ (228, 60)

„Народе, отидете при хората, говорете с тях, както Христос ви говореше – със същото съчувствие, със същата решителност и надежда. Помогнете им да разберат, че има пътища на възходящо развитие, които дават по-голямо удовлетворение от онези, които осигуряват материалните блага. Нека разберат, че има вяра, която позволява да вярваме и да се надяваме отвъд видимото и осезаемото. Кажете им, че душата им ще живее вечно и че затова

трябва да се подготвят, за да могат да станат съпричастни на това вечно блаженство.“ (359, 94-95)

Литература

Издателство Reichl, D-56329 St. Goar, тел.: +49 (0)6741 1720
Книга на истинския живот, том I, II, III, IV, V, VI
Третото завещание (също на испански, английски и френски)
Божествените откровения от Мексико (кратко въведение)
Божествени откровения за въпросите на живота
Пророчества за Третото време

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Тел.: +49 (0)7371 929 66 42, E-mail:manfredbaese@gmx.de

Божествената любов, произход, същност и цел на нашия живот и на цялото съществуване
El Amor Divino - Origen, esencia y fin de nuestra vida y de todo ser
Книга на истинския живот, томове VII, VIII, IX, X, XI

Третото завещание
Фондация „Уникон“, D-88709 Меерсбург
Тел.: +49 (0)7532 808162, E-mail: info@unicon-stiftung.de
Въведение в „Книгата на истинския живот“ (безплатно)

Асоциация за духовни изследвания „Истински живот“ А.С.
Ориноко № 54 Интериор 5, Колония Закауитцко, 03550 Мексико, Д.Ф.
Книга на истинския живот, том I-XII
Третото завещание
и други книги за тези Божествени откровения от Мексико

Уебсайтове
www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (на испански, немски, английски, френски)
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (на няколко езика)
www.tercera-era.net (на испански)
www.144000.net (на няколко езика)
www.dritte-zeit.net